

1610495

PLENISSIMAE
ADDITIONES
SEV ANNOTATIONES

ANALYTICAE

AD PERSPICVAS DECISIONES

**REG. CONSIL. NICOLAI ANTONII
GIZZARELLI**

IOSEPHO MELE BITONTINO I. C.

PRESTANTISSIMO AVTHORE.

HIS ACCEDVNT RESPONSVM SINGVLARE.

FRANCISCI MELE Eius Filij, non minus in vtraque Poesi, quam in
vtroque iure expertissimi.

NEC NON AD EASDEM DECIS.

DIDACI DE MARI I. C.

EXIMII RECONDITAE ADDITIONES.

Cum Summarijs, & Indice rerum notabilium.

SVPERIORVM PERMISSV.

Ncap. Ex Typographia Francisci Sauij, Impressoris Curie Archiepisc. **MDCCXXII.**

Expensu Domini Vexbi Bibliopola sub Signo Sancti. Nominis IESV.

ADULTS AND CHILDREN

AND THEIR CARE DECISIONS

THEIR NEEDS AND RIGHTS

IN THE FAMILY

AND IN THE COMMUNITY

IN THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

AND THE PRESENT

AND THE PAST

AND THE FUTURE

EXCÉLLENTISS. DOMINO

**D. EMANVELI DE FONSECA
ET ZVNICA
COMITI MONTEREY, ET FVENTES**

Domino Statuum Domorum de Viedma, & Vglia, & Domino Domus de
Ribera, & del Solar de Araujo, vni ex tresdecim Ordinis S. Iacobi de
Spata, Cubiculario Suae Cath. Maieft. Status Consiliario, in Su-
premo Italix Consilio Præsidenti, & apud Summum Pontif.
Extraordinario Oratori; in præfenti tandem Regno
Proregi, Locumtenenti, & Capitaneo
Generali, &c.

IOSEPH MELE I. G. S. P. D.

H T si lucubrationes istas, quas nunc ad te mitto, Comes Ex-
cellentissime belligerum præfens tempus sibi non expo-
scent, cum te assiduis bellorum curis in ordinandis, &
animandis in hæreticas acies agminibus detentum in-
spiciam, & hæc (cum iustitiæ ferus sint) ad prælia,
& discrimina sedanda, tranquillitatem, pacemque
inducendam consentanea magis videantur; Tamen
cum tu Dux non Martis dumtaxat gloria, sed & iusti-
tiæ præsertim splendore, vndique decorias, & tantus
es, vt eodem tempore non minus in expellendis hostibus, quam in legibus
promulgandis æquè potes incumbere, illas, te clangentium, in medio tuba-
rum, armorum strepitus, commilitonumque audacium ardoris non asperna-
turum confido. Principis enim maiestas, cuius tu meritissimas, & exactissi-
mas in hoc Regno Vices geris armis decoratam simul, & legibus armatam,
vt se præbeat, oportet. Quod sanè in te hodie fatemur, cum te populorum
gubernationi, & ab hostium incursu defensionis satis studere agnoscimus: &

S 2 adeò

adeò te geris in hoc sublimi munere , tibi ab inuidiſſimo Rege noſtro Philip-
po IV. pro immenſis de rebus geſtis , meritis elargito , vt quemadmodum
ſucceſſoribus tuis autoritate tua trades illud auguſtius , ita obſervantia , & in-
tegritate anguſtius . Tua igitur pro ſingulari humanitate nutantem hunc fœ-
tum erigere , claudicantem fulcire , titubantem vitali aura perfundere , & à
tenebris ad ſplendidiffimam lucem euocare non grauaberis , cum ob eximias
tui animi virtutes , tantus in te gloriæ ſplendor eniteat , vt poſſis , & quaſuis ,
vel obſcuriſſimas tenebras tuis radijs nouus fere Sol illuminare . Nouus , in-
quam , ferè Sol , nam ſola inter te , & Solem obſeruatur diſcrepantia , ſcili-
cet , quod vbi tu excelsis ortus ſplendoribus totam Hyſpaniam , totumque
orbem illuſtras , ibi Sol ſæro tandem cadens occaſu totam Hyſpaniam , to-
tumque Orbem obtenebrat ; Sol es & ſimul tecum non nocturna , ſed diut-
na vigent ſydera . Vale ergo inclytus optimarum virtutum Mæcenas , teque
Deus Opt. Max. Chriſtianæ Reip. quam diutiſſimè aſſeruet , tuamque fortu-
net ſclicitatem . Datum Bironi die 17. Iulij 1632.

AD LECTORES FRANCISCVS MELE AVCTORIS FILIVS.

cula non figatis, sic enim egomet adhuc adolefcens poſt meas amator. *Epift.* iam impreſſas in diſtict. fol. 117 vobis cecini.

Mella Pater tibi dat, non figet ſpicula Lector.

Tu quoque non figet ſpicula mella dabis.

Vnum tamen vos monco, nam & ſi in alijs deciſ eiſdem Conſiliar. Gizzar. olim Siciliæ impreſſis, in earum ordinatione aliquantulum fuit erratum, Additiones tamen iſtæ, necnon I.C. Didaci de Mari, non ſecundum earum ordinem, ſed ſecundum verum Neapolitana in Typographia obſervatum regulantur in hoc ergo animaduertite, & valete.

Imprimatur.

Paulus Squillante Canon. Dep. vid.

Felix Tambureſius Vic. Gen.

Excellentiſſime Princeps.

Vidi Inſſu Excellentie Tuz Additiones Iurium ſingulis Deciſionibus Regij Conſiliarij Gizzarelli, quas intendit in lucem edere V. I. D. Joſeph Mele Ciuitatis Bitonti, & illas Thypis dignas exiſtimaui. vale die 23. Auguſti 1629.

Excellentie Tuz.

Minimus ſeruus.

Federicus de Roſis.

Imprimatur.

Tapia Regens, Enriquex Regens, Lopez Regens, Rouluis Regens.

ALL'ECCELLENTISS. SIG.
CONTE DI MONTEREY
 VICERE DI NAPOLI
 DEL SIG. GIOSEPPE
 DE DOMINICIS.

PRia in giuvenile etate Eros inuitto,
 Cinto l'elmo nel crin l'vbergo al petto,
 Lo ferro al braccio, in fulminante aspetto,
 Piagasse molto il predator d'Egitto.
 Hora d'Asiria seguendo il camin dritto
 La spada del voler giusto, e perfetto
 Vibri, e di maestà lenil ricetto
 T'rafiggi il trafittor, alzi il trafitto.
 Col giusto gouernar tu dai ristoro
 A questo poco men, ch'è tinto Regno,
 E sai età del ferro età dell'oro.
 Tu in pace ci mantieni, e ci dai segno,
 Che spraggiando ogni freggio ogni tesoro,
 Sei de la nostra fè scudo, e sostegno.

DEL SIG. HORATIO MELE ALLE STELLE DEL MEDESIMO.

Quella splendida luce,
 Che te Sebeto in alba
 Nasce dal Nume, eh' il bel giorno adduce,
 Ma non puoi dir se prende
 Altra luce, e splendor vaga si rende,
 Onde l'ammira, & Cole,
 Che s'ha lume dal Sol, da gloria al Sole.

D. IOANNIS ANGELI GALA BITONT.
CAROLO TAPIA REGENTI
 ANAGRAMMATYSMV.

Olor canit, & rapit apes.

Epigramma.

GRandiloquam resonare lyram, grandisque cothurnos
 Inducere obtineat, qui tua sacra canit;
 Calliopea, Linnique silent, & cantor Apollo
 Verba, modosque negat, concinat albus olor.
 Ipse sibi sic alta canit, sic allicit omnes
 Metistuas, & apes attrahit, atque rapit.
 Ut cum melle fauos dulci cum neclare callas
 Transfert, & promissa sentiat obsequio.
 Carole, quos tibi collectos dicat accipe flores
 Mele velut libani sedula legis Apis.
 Hinc odor, & dulcor, qui te, surgente, trahetur.
 Nomen ab occasu proteget esse suum.

S O N E T T O

del Señor

DON IVSEPPPE FILIV

AL SEÑOR

FRANCISCO MELE

POETA FAMOSISSIMO.

POR los ayres, ofiendase la fama,
Y publique del uno al otro Peto,
Prodigios y Extenciones; tuyas solo,
Que muchas mas tendra, si mas derrama.

Si fue, unico Marcial en la Epigramma,
En su lengua lo fue; tu qual Mausolo,
Gudiciaste la agena, pues de Apolo,
Tu dignas sienes, el laurel, aclama.

Mele, en tu lengua te apellidan todos.
Con raçon: pues la mul de la latina.
Brotatus angemo, con prodigio tanto;

T viendo, còsate ti tan pergrina,
Que excede à todos limites, y modos;
Te admiro mas, si mas, tus glorias canto.

PEREGRINISCARDINI

AD AVCTOREM

Epigramma.

Pace tua hac dico; satis est tinxisse Palatum
Turba oleum dulci mellarij iungere tantum;
Si fiet, apponit succo tua libra paramper
Tertio: & nostris vitare letis erbis.
En melle hic lepto carebusia plena Insepbar
Suggerit, et tali condita liquore licet.
Iam bibe: mellita dices dulcedine capta;
Non alio veset Nectare possis locum.

AD IOSEPHVM MELE

I. C. EXIMIVM, ATQVE ELOQVENTISSIMVM.

MARCI ANTONII QVINCTI

E MONTE ALBANO.

Carmen.

Ver erat, Hybleos rapturae examina flores,
Vergebantque noui caltra mouere fauis.
Colle sub aprico nixuo de pumice fontem,
Ranorum est modico frigore ylua tegens.
Pulua hic deposita Tritonia, casside, & hasta,
Hac propè (leta tamen) corde premebat aquas.
Palladis en quam Iosepho numen alumno,
Perpetuo ut maneat, munera donet, huius?
Sic ait, atque d: cui metiens tibi corde futurum
Palantes Syluis anxia vidis apes,
Protinus excipiens tibi Ioseph, inserit illas,
Inquit os, & mellis nomina dixit habere.
Mille amplius pariter te ornauit dotibus, omnes
Eloquio legerent, et noua mellatuo.
Mellifer unde tua caueci super astra volatus,
Pradulcis fama dirigit, & que sonus,
Presidiumque tuum perquirunt, undique cunctis,
Iuridicique decus dicere omne fori.
Quod mihi mellis tuo si dependere licebit
Ore tuo, felix tunc ego Quinctius ero.

AVCTOR.

AD HONVPHRIVM SAVIVM

HVIVS OPERIS IMPRESSOREM.

Palladium cognomen habet Sapiens HONVPHRI,
Nunc non Palladium nomen habebis Apis.

Mellea sub pralo, dum mittis opuscula semis
Perpetuas: tibi nomen mittis Apis.

INDEX ALPHABETICVS RERVM, ET VERBORVM.

QVAE IN OPERE CONTINENTVR.

A

Abbas.

Abbas, vel alius superiore persuadens alicui, ut suam religionem ingrediatur, si ille ingreditur, monasterium nō habetur loco filij decif. 81. num. 11.

Absentia. Absens.

Absentia mortis equiparatur. decif. 4. num. 91. & infirmitas equiparatur. decif. 9. nu. 17. quomodo allegatur. nu. 15 & 19. Quando allegatur quomodo fit decretum decif. 17. n. 12. inquisit si fuit allegata, deinde visus non gaudet num. 13. regulariter est admittenda sicundam distantia loci, et qualitatē personarum num. 15. quando allegatur iudex accendere debet, an sit verisimilis, vel malitiosa, & quando malitiosa. num. 17. equiparatur cum infirmitate. num. 19.

Absens, & infirmus, quando teneantur comparere per procuratorem decif. 9. n. 18.

Absenti quando actio quaratur per Notarium pro eo stipulantem dec. 51. n. 19.

Absenti si fiat donatio, Notario stipulante pro eo, an acquiratur ius irrevocabiliter, vel revocabiliter. decif. 51. nu. 19. & quid si fiat pro loco num. 20. & quid si fiat pauperi absenti. num. 21.

Abundantia.

Abundantia quae bona operetur in Civitate. decif. 71. n. 9.

Acla.

Acla facta per religiosos sine licentia nulla per supervenientiam licentia convalidantur. dec. 65. num. 6.

Acla facta in vno iudicio quando fidem faciant in alio. decif. 86. n. 26.

Actio.

Actio hypothecaria est praedicta actionis perfo. mali. decif. 12. n. 9.

Actor.

Actor si egit sine actione, an si pendente iudicio superveniat actio iudicium validabitur dec. 65. num. 13. si hypothecaria egit super feudo,

& pendente iudicio impetravit assensum, an validetur iudicium nu. 21. Si unam causam deduxit in libello, aliam probavit, an obtinebit num. 29. & reus non debet ad imparia iudicari decif. 69. n. 7.

Actore non probante reus absolvitur. decif. 79. num. 31.

Actus.

Actum nullum faciens non videtur illum actū facere, sed negare decif. 2. n. 25.

Actus vni consentiens in iudicio, in reliquis non videtur consentire decif. 48. n. 9.

Actus factus ex falsa causa nō sustinetur ex vera. decif. 16. num. 4. Vnicuique sufficit in possessione. dec. 77. n. 17.

Actuarij.

Actuarij sunt officiales decif. 14. num. 3. sunt annales sicut officiales. num. 44. & 91. si se subscribunt acta scripta a scribis valent num. 10. S. C. non recognoscuntur a M. C. V. num. 17. sunt destinati ad conscribendum acta & faciunt cum iudice unum corpus num. 43. non debent propagare inquisitis processibus informativos quia tenentur poena falsi. num. 48. ante publicationem processibus in civilibus non possunt parti offendere articulos sub eadem poena falsi num. 49. sindicatus non possunt quaritas pendente termino ad porrigendum demonstrare sindicando num. 50. secreta reuelans iudicis arbitrio punitur num. 51. fideiussiones capiunt num. 52. capiendi modus, num. 53. obligationes, & fideiussiones quo modo per Reg. Pragm. capere debentur num. 54. fideiussiones capiunt eorum risico, nisi ad se mandatum iudicis, & quomodo de tali mandato consilare debet n. 55. 56 & 57. Idoneum fideiussorem non recipiendo quibus casibus excusentur num. 58. ipsimet proprijs manibus scribere debent obligationes poenas acta, & nō per scribas num. 62. In capiendis obligationibus semper dicuntur, habere mandatum iudicis n. 63. debent conscribere librum in quo obligationes poenas acta scribant, & quomodo ille liber debeat conscribi num. 64. in capiendis obligationibus poenas acta, quid observare debeat num. 70. & 73. an teneantur cognoscere contrahentes num. 71. vassalli an possint obligationes

INDEX ALPHABETICVS

tiones pro Barone stipulare num. 78. secundarum causarum, an possint obligationes pignus acta recipere num. 79. de mandato Iudicis examinat testes etiam ab futuros num. 81. & 83 illi committi an possit a Iudice examen. testium num. 82. testibus in recipiendis non potest alium substituere num. 83. & quomodo intelligatur nu. 84. in criminalibus quomodo testes recipere debent. num. 85. dicta testium tam pro quam contra siscum scribere debent. num. 86. in criminalibus an possint cogere testes ad testificandum num. 87. debent scribere acta. alias non valent si illa scribit iudex. n. 89. non possunt esse in propria patria. nu. 92. si interficiuntur ab aliquo, an occidens gaudeat indultu num. 91. exignati ultra pande Elam puniuntur decif. 10 n. 18.

Adultera.

Adultera alteri rei loco adiectionis cedere dicuntur decif. 32 num. 14.

Administratores.

Administratores obligatus ad reddendum computati est suspensus de fuga ad possit capi, decif. 82 num. 11.

Admiratus.

Admiratus Vide ver. magnus admiratus. & verbum vice admirati.

Adoba.

Adobam primo genitus soluit dec. 27 num. 3. an minuatur paragium num. 44. quid sit decif. 43. nu. 10.

Advocatus.

Advocatus potest cogi gratis patrocinari pro paupere decif. 84 num. 3.

Aedificia.

Aedificia adiacentia iudicantur eodem iure, quo principalia. dec. 32 n. 35.

Aestimatio.

Aestimatio an debeatur feudo donato sine assensu sicuti feudo legato, & quid si donatio sit contemplatione matrimonij decif. 22. nu. 1. & 2 quando sit praestanda loco rei nu. 3 quando debeatur legatus bonis emphyteuticis nu. 4. an debeatur feudo legato dec. 35 n. 2. 4. & quid si in eo heres instituitur n. 3.

Agnati.

Agnati an possint pro foriudicato exceptiones allegare, & quid in exceptione clericatus. decif. 10. nu. 26. & ibi quando praesentantur bulla clericatus.

Agni.

Agni, vituli, hedi an sint in fructu decif. 34. nu. 47.

Alcalanorum Dux Prorex laudatur dec. 1. n. 2.

Alapa.

Alapa percutere, an sit grauis iniuria, & quomodo puniatur decif. 16. num. 15. & quid si fuerit data officiali nu. 16. percutit clericum

an incidat in excommunicationem papalem nu. 18.

Alienatio. Alienare.

Alienatio rerum Ecclesiae si fiat coram Summo Pont. an requiratur alia sollemnitas. decif. 3. nu. 19.

Alienatio feudi si sit facta saluo Regio assensu, & fiat reuocatio feudi, si assensus subsequatur facta reuocatio nihil operatur. decif. 29 nu. 1. qui actus prohibeantur n. 2. prohibetur peruenientia decif. 65 nu. 16. quid si, quando dicatur propria, & quando impropria, & quando impropria dec. 74 n. 13.

Alienationis prohibitio, an se extendat ad rei modici prauidici dec. 74 nu. 11. verbum est generale n. 12.

Alienatione prohibita censetur prohibita omnis translatio, siue iuris directi siue utili dec. 74. nu. 1. qui actus prohibeantur n. 2. prohibetur pignoratitio, & quomodo, & quando procedat nu. 3.

Alienationem feudi reuocat emptor sicut venditor. dec. 29 n. 15.

Alienare prohibetur, an possit dare sub pacto l. commissoria dec. 74 nu. 7. an prohibetur se personaliter obligare nu. 8. an prohibetur in emphiteusim dare nu. 9. an possit se ad alienandum obligare n. 10.

Alimenta.

Alimenta an petantur iure actionis, vel officio Iudicis valide interress dec. 47 nu. 1. & nu. 11. illorum actio quando transmittatur ad heredem nu. 3. debita ex statuto perpetuatur iure actionis nu. 3. debita a marito uxori nu. 4. & 5 an debeantur infra annum luctus n. 5. an possit maritus denegare uxori adultera, et quae propter culpam, & sine causa recessit ad viro nu. 7. an ex causa denegari possint nu. 8. praeterita, praesentia, & futura quando debeantur ex hominis dispositione ab heredum heredibus, & per heredes heredum nu. 9. debita Iudicis officio, quae sint. nu. 10. praeterita debita. an possint cedi nu. 12. praeterita an comprehendantur in legitima num. 13. praeteritorum. & futurorum dissidentia, & quae sint praeterita, & quae futura nu. 14. & 16. praeterita non sunt ita fauorabilia sicut ea. quae debentur in futurum nu. 15. an diebus firmitatis de illorum causa trahari possit num. 17. debentur spurij. nu. 18. 24. 25. & qui dicatur spurij nu. 19. quibus debeantur n. 20. coram quo spurij petantur nu. 21. dum hab. nt spurij, an teneantur operari, vel debeant sine onere haberi, & an habeant respectus ad dignitatem paternam n. 22. spurij an transmittantur ad heredes nu. 23. & 27. & an heredes teneantur ad alimenta spurij n. 23. debentur spurij de iure

RERVVM, ET VERBORVM.

iure canonico. & an seruetur illud in terris imperij nu. 15. debita ex consuetudine debent iure actionis, sed attentata dispositione iuris petuntur officio Iudicis nu. n. 26 quando transmittuntur ad baredas an transmittantur pro integro anno, vel pro r. fiduo anni n. 29.

Amor.

Amoris furore facta excusantur. decif. 23. n. 47.

Amplere.

Amplere mulierem. vide ver. mulierem, & ver. virginem.

Ampliatio.

Ampliationis Ecclesia causa si est concedenda domui, et aliud corpus cobarens est arbitrarium Iudicis decif. 37 nu. 24 de materia. vide ver. Ecclesia & ver. vendere.

Annotatio.

Annotatio bonorum contumacis, quomodo faciendi, & quorum bonorum dec. 17. n. 2.

Angaria.

Angaria, & per angaria, quid & de illarum materia dec. 31. n. 8. & seq.

Annus.

Annus foriudicationis à quo tempore currat. decif. 7 n. 8 potest per Regem abbreviari. n. 9 in quibus casibus reperiatur abbreviatus. nu. 10. elapso sicut poterit bonis annotata, propriis auctoritate capere, si non alesi legitimus, contradicitor nu. 7. mores diuersi circa anni initium decif. 33 num. 1. & 9 incipit à primo die Februarij secundum nouellam pragmat. nu. 2 quod complex fit nu. 10 quod conijcet ex 365 diebus ubi prohibetur. num. 11. de anno quando fit mentio intelligitur de utili n. 12. Romuli fuit 10 mensium nu. 13 in omnibus rebus peragendis anni tempus est aptum, & sufficiens dec. 61. n. 1 pro tempore annus in scriptura accipitur sicut tempus pro anno. n. 2 et 3.

Animus.

Animus occidendi in emittente iclum scopitæ. vide iclum scopitæ.

Animus occidendi, et animus deliberatus, & dolus differunt. dec. 25 n. 4.

Antiphatum.

Antiphatum. vide de nuptio propter nup. unde dicitur dec. 21. n. 17. 8.

Appellatio.

Appellatio.

Appellatio in criminalibus recipitur in Regno dec. 15. n. 4 si est interposita post tempus ad appellandum, an inuict. nu. 6. extinguit pronuntiatum nu. 9. De iure non admittenda si admittatur suspendit executionem sententia, nu. 12 suspendit executionem nu. 8. an datur à citato super tenore instrumenti traditur pract. & forma prouisionum solitarum expediri secundum bodiernam praxim decif. 69 n. 5 vide ver. liquidari. Appellatio à sententia magistri nundinarum Baronali ad quos

detur dec. 70. n. 38.

Appellare quando liceat in criminalibus decif. 15. nu. 4.

Appellari non dicitur cõdemnatus dec. 15 n. 10.

Appellatio differt à recurso decif. 55. nu. 3 non datur à Iudice adito, et si homo viro cõfirmate, vel infirmante laudum, & quid de iure regni nu. 25. & 26. non datur à Iudicio sortitu, non existente lesione decif. 59. n. 9.

Appellatio confissi, & conuicti quando sit admittenda decif. 78 nu. 3 remis & quid in minore, & de differentia in hoc de iure canonico. & cum ibid. nu. 4 admittitur in criminalibus exceptis aliquibus criminibus, & quando admittitur an si fuerint plures condemnati, & unus ex pluribus appellauerit appellatio profit omnibus. n. 20.

Apostoli dictum.

Apostoli dictum Sol non occidat super iracundiam vestram explanatur. dec. 18. n. 3.

Apet.

Apium examina. vide examina.

Apoca.

Apoca in recognitione emanantur tria præcepta & de hac praxi. dec. 48. nu. 16. & seq. & in quibus apocis n. 19.

Aqua.

Aqua est in fructu. dec. 34 nu. 23. ubi venditur alimentorum appellatio venit. nu. 21. unde dicitur nu. 15 nascens in fundo priuato est domini fundi, & potest diu. rti. & alienari in prædium inferioris etiam si per mille annos non diuerit à suo cursu n. 26.

Arbitrium.

Arbitrium liberum, quæ verba importent, & quæ verba arbitrium decif. 57 nu. 46 & 9. Arbitrium, quid importet. n. 5 offert illis ad quid se extendat n. 8. boni viri, & absolutam potestatem, quæ verba importent n. 10. Arbitrandi potestas data secundum liberam voluntatem, vel secundum voluntatem quid importet. n. 10.

Arbores.

Arbores incidentis dicitur in ille versari in re conductæ, & emphiteotica dec. 6 n. 18. & 20. paria sunt arbores inc. de re. & destruere domos n. 19 incidentis si alias substituit, an dicatur male versari, & dicatur deteriorare n. 20. aliuxrum si præcindit, & plantauit vineas, vel è contra an dicatur in ille versari, & deteriorare n. 22. cedue in fructu veniunt, secus si essent magna dec. 34 n. 79 vi ventorum occulte ad quem spectat ad dominum, vel ad conductorem, & an ista arbores sint in fructu. n. 81. & 82.

Argumentum.

Argumentum ab equiparatis validum, & quædo dec. 1 n. 108. & 109. à correlatiui habet locum quando militat eadem ratio. dec. 4. n. 25.

INDEX ALPHABETICVS

Art. Artista.

Artis exercitium vide exercitium.
Artista. Privilegio artis.

Arma.

Arma, vide insignia, & officialia.

Assassini.

Assassini an possint inopuni, uti homicidi offendi.
dec. 13. n. 22.

Assensus.

Assensus si non fuit praestitus in vita defuncti non potest operari translationem domini dec. 2. nu. 1. impetratus post mortem venditori non valet. nu. 2. novus est necessarius super venditione defuncti per heredem consummata nu. 3. super venditione subbasta, an possit impetrari post mortem debitoris per heredem, qui est dominus feudi nu. 4. licet possit praecedere, & subsequi intelligitur si vivat alienator, & rei sit integra nu. 5. concessus ab illo, qui moritur, an possit per successorem expediri nu. 8. an possit à Regem. Regiam Cancellariam praestari si moriatur Prorex nu. 9. domini an valident testamentum post mortem testatoris disponit de re feudali, & in quorum praedictum nu. 10. de assensu, quando sit mentio intelligitur de valido nu. 22. impetratus post mortem favore dotis valet. nu. 16. impetratus post mortem super feudatibus circa dotem, an porrigatur ad antisfatium nu. 28. ab uxore potest impetrari super feudatibus post mortem viri, & an in praedictum tertii possessoris retrotrahatur si ille habet assensum primo loco impetratum. num. 30. si interueniat post mortem testamentum validatur num. 12. Per verbum fiat, quomodo exprimitur ex dispositione R. Pragm. dec. 3. num. 1. per verbum fiat, an contineat gratiam perfectam, ita ut impediatur reuocatum virtute Constit. diuina memoria num. 2. per verbum fiat, an sit in suspensio num. 3. requirit scripturam num. 7. debet registrari nu. 8. per verbum fiat infra quantum tempus debet registrari nu. 9. non registratus non operatur validitatem contractus, nu. 11. tacitus in quo feudo sufficit num. 20. an debeat registrari si contrahitur cum Rege, Prorege, vel R. Camera num. 18. an requiratur si contrahitur in praesentia Proregis Regni num. 19. an sit dispensis si in concessione in feudo à Barone exponatur, qui terra tenentur in capite, & immediate à R. Cur. num. 21. Registratus. vide Registratus. Qui requiritur in alienatione feudi, an sufficit. et sit tacitus, quid de iure communis, quid de iure Regni dec. 3. j. num. 7. & 9. pro eo, an sufficiat praesentia Principis num. 8. an requiratur si contrahi-

tur cum Principe, vel Reg. Camera num. 10. an requiratur, cum alienatione feudi plani, & de tabula, vel sufficiat assensus Baronis. n. 13. an requiratur in ad iudicatione feudi exequuti, vel quando feudum capitur in vim iudicati, vel venditur subbasta nu. 14. an requiratur si in instrumento est data potestas capiendi bona propria auctoritate, & vendendi, vel alienandi. nu. 15. & quid operetur si cepta lite. impetratur post conclusionem in causa. nu. 15. an requiratur si fiscus esset alicui iura etiam super feudatibus. num. 16. requiritur, quando feuda dantur in dotem, & quomodo procedat. nu. 17. non requiritur, quando feuda sunt concessa cum potestate alienandi nu. 18. si impetratur feudum non distat ab allodio nu. 19. quando possit Prorex praestare, & quando impetrandum est à Rege. nu. 20. & 23. passim in alienatione feudi praestatur à Prorege num. 21. forensibus à quo praestatur, & quid si lite pendente fiat eius num. 22. quibus casibus impetrandum à Rege. num. 23. an praestatur à Rege. Reg. Cancellariam mortuo Prorege nu. 24. an praestetur à Prorege si non dum cepit possessionem nu. 27. & est mera gratia dec. 67. nu. 2. non extenditur de persona ad personam, de tempore ad tempus, de contractu ad contractum, nec de casu ad casum nu. 3. nec ad similem, nec cum minus. n. 4. impetratus super contractu feudo non extenditur ad faciendum, nec à contractu nu. 5. generalis impetratur restringitur ad petita nu. 6. simpliciter praestitus à Rege, an videatur, quoad omnia in instrumento contenta. nu. 7. praestitus super venditione non extenditur ad pactum de retrovendendo. nu. 8. etiam si venditor vellet illi pacto renunciare nu. 9. impetratus super venditione cum pacto de retrovendendo, an sit impetrandum de nouo super retrovenditione nu. 10. an sit validus si non fuit facta mentio specialis hypothecae nu. 11. an sit validus si in memoriali non fuerint narrata omnia pacta substantialia nu. 12. quando dicatur subreptitius num. 13. extenditur ad acceptoria. & ad ea, qua sunt de natura contractus, & ad connexa nu. 14. praestitus super sorte principali, an extendatur ad interesse nu. 15. praestitus super obligatione feudatum, an extendatur ad tacitam hypothecam, & ad casum affecturatum, & ad subfeuda nu. 16.

Assensus Regis praestitus pro restitutione dotium, & antisati in casu dissoluti matrimonij, & in omnem euentum soluti matrimonij comprehendit etiam casum affecturatum dotium constans matrimonio dec. 88. n. 1.

RERVM, ET VERBORVM.

Affissa.

Affissam imponendi ius si habet vniuersitas, & eo abusat amicitis illu d ius decif. 70. num. 30.

Affociatio

Affociatio familie cur. iuxta l. creditores de pigno. recessit ab aula decif. 39. num. 21. & dec. 44. nu. 9.

Affertio.

Affertioni Notarij afferenti in bastardo de tali fideiussit per tali, an credatur decif. 24. nu. 61.

Affluentia.

Affluentia an peti possit super feudo obligato si affensus fuit prestatum erat mortem debitoris tempore quo feudum erat alteri delatum dec. 2. nu. 29.

Atrium.

Atrium habet eandem immunitatem, quam habet Ecclesia decif. 37. m. 25 quid sit n. 27.

Audientia testium.

Audientia testium committitur in causa repulsa, quid quando testes sunt in diuersis prouintis decif. 27. num. 1. & 2. in ciuilibus committitur officialibus locorum non suspectis etiam aduocatis. nu. 3. testium alicui commissum an poteris altum substituire. nu. 4. an poteris ab usu officialis cuius iurisdictionis alteri committi. nu. 5. commissum Capitano, an possit explicari per eius locum nentem. nu. 6. an committatur indistincte in omnibus causis siue ardua sint siue non, & quando committatur. nu. 8. & 10. an committatur in causis suspensionum officialium nu. 9. in criminalibus non committitur nu. 7. 19. & nu. 20. & quid quando testes sunt extra regnum. num. 21. an committatur in causis criminalibus, que agitantur in S. C. per remedium appellationis nu. 28 in feudalibus, an concedenda. nu. 23.

Aumentum.

Aumentum dotis habet priuilegia dotis decif. 1. nu. 32. & 33.

Auth.

Auth. si qua mulier. & Auth. siue a me C. ad Vel leia. quibus casibus procedant, & an illarum beneficio renuntiare possit decif. 4. nu. 17. & 18. & quando procedat ibi.

Auth. hoc nisi C. de solut. vide ver. creditor. & ver. debitor.

Aucupia.

Aucupia vide. Venationes.

B

Banna.

BAnna prohibentia asportationem armorum an comprehendat sciuentes Curia Administratio. decif. 73. num. 24.

Bannitum.

Bannitum interficienti si promittitur premium vid: premium.

Bannitus potest impune occidi per Ius Regni. & ius commune decif. 12. nu. 7. an possit proditorie, & ex odio occidi, & ei vestes auferri nu. 8. quid si bannum continet verba (in lo. migrior modo, &c. si puo bannere) nu. 9. an possit per pecuniam occidi, & quid in vxore. & filio n. 10. & possit offendi appellatione pendente. nu. 11. qui obtinuit gratiam, sed non dum est cancellatus a banno an possit occidi. num. 12. quando licita, & illicita nu. 13. an possit aliu bannitum capere, & premium consequi num. 15. qui obtinuit guidatium si fuit dolose occisus. an occidendi teneatur de occiso num. 16. iniuste an possit impune occidi num. 17. an possit occidi extra territorium Iudicis forudicantis nu. 18. intelligitur ille, qui est forudicatus quando tractatur de eius offensione impune num. 19. non habetur pro mortuo, si non fuit forudicatus num. 20. differt a forudicato. nu. 22. bannitur primo, quis postea. forudicatur. nu. 21. & an possit alterum bannitum occidere decif. 15. nu. 22. occidit alium bannitum, an possit alteri cedere beneficium, sibi per bannum concessum, & induitur loco sui nu. 23. Indultus vide indultus & Bannitus a territorio, an sit bannitus a mari adiacenti decif. 23. nu. 25. & 27. si capitur extra territorium bannientis, an valeat processus & exequutio n. 31.

Bannitorum domus. vide. Domus.

Baro.

Baro an possit cognoscere commissarios Regios dec. 24. n. 41.

Baro an possit cognoscere de delictis officialium dec. 24. n. 41. & an possit a Preside Prouincie cognosci. n. 38. deliquit in territorio alterius, baronis ad que cognitio delicti spectat. n. 36. quando habet facultate eligendi ararum Camerlingum, & similes officii illi si eligit idoneum mala electio est in culpa, & vniuersitas non tenetur decif. 31. nu. 3. quando eligi supradictos officiales debet eligere iuxta solitum, & attendere qualitate personarum nu. 9. an teneatur ad resurrectionem viarum pontis, & dec. 39. num. 11. an possit cogere vassallu ad habendum fidem de pretio decif. 10. num. 30. & receptas publicas bannitus, an puniatur decif. 75. nu. 17. an teneatur de mala electione officialis dec. 31. n. 23.

Barones debent imitari pastores, qui tondent non excoriant oues decif. 55. num. 28. sicuti norantur a subditis, ita debent reddere vicies suas amando vassallos. nu. 29. male tractant vassallos feudo priuantur nu. 30. vel possunt cogi ad vendendum nu. 31. quando feudo priuantur de quo feudo intelligatur num.

INDEX ALPHABETICVS

34 an requiratur monitio num. 35. & quid quando priuantur iurisdictione nu. 38. quomodo possint castigare vassallos num. 36. eorum excessus remissi. num. 37. solent habere lus nuzzoli olimarum decif. 34. nu. 29. vide Nuzzoli, quando delinquit potest à l'refide cognosci sub n. 35.

Baronibus an sit concedenda remissio vassallos offendentium officiales. decif. 24. num. 38. tenetur loca sua purgare malis hominibus. dec. 30. n. 49.

Beneficium primum, & secundum.

Benefitij primi, & secundi petendi pract. decif. 21. num. 1. introducenda causa, an petantur, & quid bodie num. 2. & 3. ut possint obtineri, an requiratur laso. num. 4. an possit minor renunciare in beneficium aduersariorum. n. 5. & an minor conuentus ex cōtractu paterno, at minor succedens maiori habe, an beneficia ibidem. An habeat vniuersitas 30. foculariorum num. 8. an possit cogi ad petendum num. 9. an sufficiat vnicum proceptum, vel requirantur plura num. 10. & competat personis priuilegiatis si veniunt ad coadiuuandum. dec. 40. num. 20. quid post introductionem causam decif. 40. n. 21. & 22.

Beneficium Ecclesiasticum.

Beneficium Ecclesiasticum vacat multis modis. decif. 77. num. 8. vacat per obitum resignatarij, vide resignatar.

Blanditie.

Blanditie, & peruersiones operantur eundem effectum quem operatur vis. dec. 81. n. 5.

Bona.

Bona Ecclesia, an possint pro redemptione captiuorum alienari decif. 4. num. 86. fideicommissa subiecta multis modis possunt alienari ultra dotem num. 87. fideicom. subiecta possunt alienari, ut quis se excimat à carceribus. num. 88. an potius feudalita quam allodialia presumenda. decif. 32. num. 4. parafrenalia, an habeant dotis priuilegia dec. 1. n. 34.

Bonus vir.

Bonus vir. Vide vir bonus.

Brundusinum Priuilegium.

Brundusinum priuilegium, quid contineat dec. 70. num. 4. an habeat locum contra Neapolitanos, & an contra Venetos num. 5. 14. & 15.

Burgus.

Burgus quid sit decif. 71. n. 3.

C

Camillus de Curte oppugnat dec. S.C. 28.

Cadavera.

Cadavera illorum, qui mortem sibi consciscuerunt, an sint suspendenda decif. 15. num. 1. & quid de cadaveribus rebellium, & relocatorum. nu. 3.

Caduca substitutio.

Caduca fit substitutio. Vide substitutus.

Calumnia.

Calumnia quando presumatur. decif. 63. n. 7.

Canneta arundinum sunt in fructu. decif. 34. num. 23.

Cap. reintegranda.

Cap. reintegranda contra rem. intentantes multa possunt exceptiones opponi. decif. 49. num. 16. remedium exigat exactissimas probationes, & concludentes. n. 22.

Cap. Reg. poss. commissum.

Cap. Reg. poss. commissum materia à quibus tractat. dec. 17. n. 11.

Capitanei campanae ad quid sunt destinati. dec. 30. n. 45.

Captus.

Captus in territorio quando quis dicatur. decif. 23. n. 9.

Carcer.

Carcer, Carcerarius.

Carceris effracloris, & auxilium praestantium pena. decif. 13. nu. 6. indulgentia non gaudet n. 4. offendit officialem carceris. n. 5.

Carceris nobilitis sunt separati à carceribus plebiorum decif. 10. nu. 34. titulatorum, qui sint n. 29.

Carceris priuati pena quando incuratur decif. 75. n. 42. qua sit de iure cōmuni, et de iure regni n. 41. pena hanc an, & quando incurant patres, & domini. n. 44. & quid si inuitus domi, detinentur clerici.

Carcerarij petentes plus puniuntur. decif. 20. num. 27.

Carceratus potest die feriati per clamidem consignari. decif. 58. num. 11. & an emparari. nu. 14.

Carceratorum liberatio pissima. et cum redemptione ab hostib. equiparatur dec. 4. n. 26. 46. & 72.

Cardinalis.

Cardinalem offendens. vide offendens. deponens. vi de depositio. vide Papa.

Carolus Primus.

Carolus Primus officium M. Camerarij instituit cique patrimoniij curam dedit. decif. 14. num. 21.

Casus.

Casus est in fructu. decif. 34. n. 46.

Casalia.

Casalia an teneantur contribuere in expensis quas facit Ciuitas decif. 71. num. 1. Neap. an gaudeant priuilegijs, quibus gaudet Ciuitas Neap. n. 4.

Casus.

Casus, in quibus testamento fieri possunt minori numero septem testium adhibito. decif. 45. nu. 56. & seq.

Casus mortis an extendatur ad casum nuptiarum,

RERVM, ET VERBORVM.

rum, vel è contra. dec. 79. n. 24.

Castellani.

Castellani, & Iudices Baiulorum à quibus cognoscendi decif. 24. n. 45.

Castellum.

Castra omnia titulo decorata prafumuntur ad fodalialia decif. 32. n. 2. †

Castrum in regno habitatum cum vaffallis prafumitur quaternatum. dec. 32. num. 3. quādo dicatur ac per fe. & quando de comitatu. & numbrum illius nu. 10. an differat à villa. n. 11. si vendatur prafumuntur vendita pertinentia. n. 12. ubi habet pertinentia delinatio attenditur n. 15. & n. 17. si vendatur. an veniant in uniones arma, bombarde, et fim. num. 20. an molindina, & aqua pascua, & alii, herbagia. n. 21. palatia. n. 23. an palatium regium. n. 24. an veniat merum, mixtum imperium, iurifdictione aliunde quafta. num. 26. an iurifdictione, & territorium, qua sunt caftro annexa num. 27. an predia caftro adiacentia. n. 28.

Cannetum.

Cannetum arundinum an fit in fructu dec. 34. nu. 22.

Cancellatura.

Cancellatura an reddat instrumentum fufpicilli decif. 86. n. 3.

Caufa.

Caufa naturalis femper praeualet accidentali. decif. 4. nu. 52. dotii est pia nu. 71. ingratitude. n. 11. Vide ver. ingratitude dec. 27. num. 25. & 26.

Caufa in Regno sunt fummaria, & proceditur fummario fimpliciter. & de plano fola faeli veritate infpecta decif. 41. n. 2. criminali, qua dec. 27. num. 22. feudales qua num. 24. ardua num. 25.

Caufa finalis regulat difpofitionem, & actum cum fit de fubftantia difpofitionis, & actus. decif. 81. num. 14. est fons caufarum, & principium intentionis num. 15. qua fit num. 16. colligitur ex probationalibus in contradietibus, ftatutis. legibus, refcriptis. priuilegijs, & fententijs num. 17.

Caufa falfa vitiat contradium, & an vitiet refcriptum, gratiam, libellum, confeffione, ceffionem, donationem ceffionem, & alia nu. 19. an vitiet legatum fi caufa legandi alias erat obligatoria n. 24.

Cautio.

Cautio de Iudicatum foluendo est nimis vtilis creditori, qui obtinendo fententiam potest illam executioni mittere contra fideiufforem decif. 82. num. 16. non recipitur post rem iudicatam n. 12.

Cecus.

Cecus non potest delinquere, fed non femper à

delicto excufatur decif. 26. nu. 1. impotenti red datur ad munera Ecclefiaftica. nu. 7. an poffit effe Papa. nu. 9. potest magiftratum et iurifdictionem iam adeptum retinere, & ad aliam non aspirare nu. 10. an poffit Baroniam, & feudum paternum retinere, & in illis fuccedere n. 11. an poffit effe eurator. nu. 12. an poffit testari. nu. 13.

Cenfus.

Cenfus current lite pendente. vide ver. lite pendente.

Ceffio bonorum.

Ceffione bonorum facla quomodo bona diuidenda inter creditores. dec. 59. n. 7.

Ceffibile.

Ceffibilia per contradium transmittuntur ad heredem decif. 79. n. 20. vide transfiffibile.

Citatio.

Citatio, qua continere debet decif. 16. num. 7. vagabundi, vide ver. vagabundus ad informandum, & ad capitula, ut poffit venire ad foriudicationem, quomodo debet de delicto citare decif. 13. num. 2. si est nulla fententia quoque, foriudicationis est nulla. decif. 16. num. 5. ad informandum, & ad capitula num. 8. ad informandum, & ad capitula, an fit danda copia num. 10. an reddatur nulla, si tempore illius fuerunt allegata iuffa in pcedimenta. nu. 11. quomodo faciendi de perfona, vel ad domum decif. 17. num. 20. & quid in benefitialibus si etiam non habet domum, & affines dequint extra iurifdictionem, quid agendum nu. 21. vagabundo quomodo fieri debet nu. 22. si fiat exori in adibus viri, an valeat num. 23. ad debet fieri in loco in quo verifimiliter perueniat ad notitiam inquisiti num. 24. & partis requiritur in remed. cap. reintegranda. dec. 53. nu. 28 & 29. & quid in dominio Mediolani. num. 31. & quid in decreto pontificio, & confeffione principis ex certa fcientia nu. 34. & 35. requiritur in miffione in poffeffione alias est nulla. nu. 30. & quando non requiratur. nu. 32. & 33.

Ciuitas. Ciues.

Ciuitas, & patria sunt vnum, & idem, idem municipium decif. 23. nu. 16. Ciuitatis appellatione venit diftrictus nu. 17. & an villa, castra adiacentia nu. 19. est caput territorij nu. 20. & castra sunt vnum corpus n. 21.

Ciues poffunt cogi ad emenda frumenta. vide ver. frumenta poffunt cogi ad contribuendum in expenfis pro reficiendis muris, & an pro pontibus, & vij. n. 12.

Cbiroteca.

Cbiroteca per appofitionem acquiritur locus in Ecclefia. dec. 16. n. 18.

Claufula.

Claufula, conftituens, & ponens in locum vicem, &c.

INDEX ALPHABETICVS

Et c. cedens omne Ius, omnemque actionem quid operetur. dec. 1. nu. 10. *Annulatio a nimum operatur.* dec. 3. nu. 17. *(ex certa sciētia an operetur in praiudicium tertii, nu. 28. † saluo iure domini, tam in alienatione seu di quam embiteusis, quid operetur, & quid quando adicitur clausula non aliter alias, nec alio modo.* dec. 29. nu. 3. *non aliter, nec alio modo, quid operetur.* dec. 22. n. 28. † *sum marie simpliciter, & de plano sola facta veritate inspecta* iſſicacia. dec. 41. nu. 8. & dec. 65. nu. 24. *Codicillaris virtus est supplere defectum sollemnitatibus non voluntatis.* dec. 45. nu. 43. † *si quid plus valet donat, quid operetur, & an appositum in contractu venditionis tollat remedia.* 1. 2. C. de res. vend. dec. 63. nu. 10. † *quoad expressa tantum, quid operetur.* dec. 67. n. 17.

Clericus.

Clericus si citatur ad fornicandum an pro eo admittatur procurator. dec. 10. nu. 27. *babet vitam, & militiam.* dec. 7. n. 46. *illius iurat in pectore.* dec. 53. n. 24.

Clericus semel mercaturam exercens non dicitur mercator. dec. 80. n. 33.

Clerici negotiatores puniuntur per Ren. Cam. Apostolicam, Nuncios, & Collectores Apost. qui in Prouincijs, & Regnis resident. dec. 80. n. 34.

Clerici & Ecclesiastica persona, an sint exempti a contributione expensarum pro itineribus, pontibus & muris Ciuitatis. dec. 38. n. 11. *gaudent priuilegijs, quibus gaudent milites in testamento.* dec. 45. nu. 28. & *quot testes requirantur in eorum testamentis.* nu. 29. & *quid in Regno Sicilia.* ibid. † *inquisiti de crimine lesa maiestatis non possunt a Iudice laico puniri, & quis erit Iudex.* dec. 75. nu. 28.

Colonus.

Colonus antiquus non potest exſuſluare fundum in praiudicium noui coloni. dec. 6. n. 35.

Conatus.

Conatus an puniatur. dec. 25. n. 1.

Conductor quibus casibus ante finitum tempus potest a re conduſa migrare. dec. 6. n. 32.

Comparatio de ſero.

Comparationes de ſero faciende per citatum super tenore instrumenti materia. dec. 9. num. 13.

Concessio.

Concessio faciende per monasteriū, quo modo, & quibus sollemnitatibus faciende. dec. 6. n. 9. *ad perpetuam embiteusim, & ad perpetuum censum, an differant.* nu. 10. *in embiteusim a subuisione in embiteusim, an differant.* nu. 11. *sollemnitates requisita in concessione, an requirantur in renunciatione.* vide sollemnitate.

Conclusio.

Conclusio in causa fit cum termino, & reservatione producendi scripturę. dec. 41. n. 3.

Concurrentia.

Concurrentia creditorum materia. dec. 70. nu. 1. 8. 9. *differt a moratoria principis.* nu. 2. *an sit in electione creditoris, vel debitoris cedere bonis, vel illam eligere.* nu. 3. *que requirantur.* nu. 6. *reliqua vide ver quinquennalis, & ver. creditorum maior pars.*

Conductor.

Conductor detus, an praferatur nouo. dec. 5. n. 1. 2. & 3. *ſcſcalum pro tempore praeterito, an possit cogi ad conducendum in futurum.* n. 4. & 8. *an possit expelli si offerat quantum alius.* nu. 10. & *quid si sit melior oblatio a Principis procuratore, & ministris.* num. 11. *ſcſcalum finito tempore, & conductione liberi sunt, idem in ſcſco.* n. 18. *ſcſcalum coram ſcſco conueniendi, & quando.* nu. 23. & 24. & *de illorum prerogatiuis.* n. 26. *ſcſcalum possunt exequutue exigere, siue per se, siue per interpositam personam.* nu. 24. & *quid in subaffratoribus.* nu. 25. † *incidens arbores in re conduſa dicitur male in ea versari.* dec. 6. nu. 18. *ratio quia arbores praſcindere, & domos destruere paria sunt.* nu. 19. *quid si alias arbores substituit.* nu. 21. *quid si praſcindit oliuetum, & plantauit vineas, uel e contra.* nu. 22. & 23. *reſigalium si non soluit, an possit ei auferri locatio.* nu. 31. *quibus casibus ante finitum tempus possit expelli.* nu. 16. & 32. *faciens expensas, & meliorationes non potest expelli.* nu. 41. & 45. *dicatur spoliari si non restituit.* ibid.

Confessio confessus.

Confessionem erroncam desuncti, an heres reuocare possit. dec. 48. nu. 20. *reuocare, an quis possit ſcſcam in articulis, & positionibus.* nu. 21. *veram a ſcſſa differre.* nu. 23. *ſcſcam perire precepta instanti.* n. 24.

Confessio partim vera, partim falsa, in totum reputatur falsa. dec. 86. n. 25.

Confessus tantum an appellat. dec. 78. num. 12. *Confessioni duorum proſcriptorum, & depoenitum de diuersis actibus in tortura contra receptatores statur, & dispositione Reg. Prag.* ibid. n. 35.

Confitemi plura delicta, an si verificetur unum ex illis, non censbitur erroneam fecisse confessionem in omnibus. dec. 86. nu. 25. *reliqua vid. in ver inconfessus.*

Confessor.

Confessori testi magna fides adhibetur. dec. 45. nu. 34. *an teneatur ſiare heres si testator mandauit, quod ſaceret, quid confessorius dixerit.* ibid.

Confirmatio. Confirmare.**Confirmare** quid sit decif. 51. n. 1.

Confirmatio operatur supplementum defectus decif. 49. nu. 2. superioris validat concessionem nullam obtentam. nu. 3. reddit actum maioris auctoritatis etiam si fiat a Iudice inferiore. nu. 4. privilegij in forma communi, vel in forma specifica differt. nu. 5. sententia nulla in quibus casibus fieri possit. Et quid parte opponente nu. 6. possessiones nulliter capta ob defectum citationis, an fieri possit parte citata nu. 7. Et assensus non registrati, an retrahatur in praesidium terrij decif. 3. nu. 22. quibus modis dicitur fieri ex certa scientia n. 24. privilegij confirmati ex certa scientia confirmat privilegium nullum. nu. 25. in forma communi, Et in forma specifica materia remissa. n. 27.

Confisatio.

Confisationes bonorum sunt fructus iurisdictionis dec. 34. n. 85.

Confrontati testes.

Confrontati testes. vide testes.**Coniunctus.**

Coniunctus quando praefatur habere scientiam a coniuncto gestorum. decif. 51. nu. 12. quando praefatur scire facta coniuncti, Et qui dicatur coniunctus. n. 13.

Coniunctus.

Coniunctus tantum, an admittatur ad appellandum decif. 78. nu. 5. Et quid in crimine falsa moneta. nu. 6. Coniuncti quot modis, quis dicatur nu. 7. Coniunctus per testes domesticos de homicidis domi commissio in fratrem, Et non confessus, non fuit per S. C. condemnatus, sed delictum quod torqueretur n. 8. an dicatur inquisitus si testes sint minores, Et delictum sit atrox nu. 9. Coniuncti quomodo possit testis. nu. 10. Coniunctus testis potest torqueri, Et eo casu non est danda copia inquisitionum ne fisci destruat intentio n. 11.

Correllatiua.

Correllatiuorum eadem est natura, Et dispositio loquens in uno extenditur ad aliud, Et quid in penalibus decif. 4. n. 23. Et 24.

Copia.

Copia ex protocollo vide per protocollo scriptura priuata, an fidem faciat. decif. 41. n. 6.

Con sanguineus.

Con sanguineus apparietione, qui veniant. dec. 63. n. 9. Et an veniat mulier.

Con sanguineis bannitorum datur ex fractus. dec. 13. n. 18.

Consignatio per clamidem. vide carceratus.

Consentient. Consensus.

Consentient actus vide ver. actus.

Consensus ubi requiritur tacitus sufficit dec. 51. nu. 3. inducit mandatum, quando actus per-

tinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet num. 4. colligitur ex praesentia illius, qui tacet. Et de illius commodo agitur secus si agitur de incommodo, Et praescriptio num. 6. Et quid si de modico praescriptio nu. 7. praescriptus alicui actus, quando facit ei perdere iura, Et actiones nu. 9. ubi requiritur iustus praescriptus etiam si debuerit probari per instrumentum nu. 11. nullus potest in puella immatura considerari decif. 52. nu. 23. Et si nollet praescribi a propinquo iusta statutum absque causa quid debet facere Iudex decif. 60. nu. 1. quid faciat Iudex si non adsunt propinqui nu. primo, Et consensus habetur pro praescripto, quando non adest iusta causa contradicendi ibidem propinquorum, quando requiritur quorum propinquorum intelligendum num. 3. Et propinquorum appellatione, qui veniant num. 7. qui proximiorum num. 8. Et qui consanguineorum nu. 9. quando requiritur, an sufficiat per epistolam praescribi num. 4. quando praescribitur num. 6. Et 22. requiritur in contractu mulieris, si asserat mulier asserens cum iuramento, quod non erat alij proximiores si constiterit adesse alios, an possit dici de nullitate contractus n. 10. requisitus a statuto, quod sit proximiorum, de quibus intelligi debet n. 11. proximiorum quando requiritur, an in omnibus contractibus requiratur, sed tantum in damnosissimis nu. 12. proximiorum requisitus in contractibus, an requiratur, quando contrahitur cum alia persona coniuncta. nu. 13. vel quando contrahitur cum patre, vel Ecclesia, vel extra statuentium territorium. nu. 14. Et 15. requisitus in contractu mulieris si mulier non asserit, Et iuras, an propter iuramentum sustinendus erit contractus nu. 16. an sufficiat si interueniat post contractum num. 18. Consensum propinquorum si statuta dicant, in contractibus mulierum, et minorum sunt aequissima nu. 20. Reliquae, vide ver. interuentus. ver. mulier. ver. statutum ver. matrimonium. consensus ex defectu. vide contractus.

Consuetudo.

Consuetudo immemorabilis, an possit minuire solemnitates testamentorum. decif. 45. n. 51.

Constitutum.

Constitutum an operetur, quoad bona postea quaesita decif. 1. nu. 63. Et quid si adest clausula ex nunc pro tunc. n. 64.

Constitutiones.

Constitutiones, an sint ius commune decif. 28. num. 5.

Constitutio quando apponit formam locus contractus inspicitur dec. 72. n. 13.

Contractus.

Contractus, qui tractu temporis reducitur ad iniqui.

INDEX ALPHABETICVS

iniquitatem debet ad aequitatem reduci decif.
3. nu. 21. in fin.
Contracū refoluto, an debeantur *usura conu-*
te ex illo contractu dec. 20. nu. 1. rescisso non
reuoctur tertia, sed interesse n. 3 annullato
an debeantur fructus nu. 5. refoluto. vide re-
foluto contractu.
Contracū quando refoluitur ob ad implem-
tum non fequitur dec. 29 nu. 11. non poteft
diffolui vno ex contrahentibus inuito nu. 12.
venditionis rerum quæ confiftunt in numero
pondere, & mēfura est conditionalis, &
quando dicatur perf. et. nu. 13. & quando
delur penitentie remiff. & **Contracū** nullo
non tranfertur dominium decif. 60. nu. 21. &
Contracū debet confici fecundum, quod cō-
fectum est decif. 72 n. 11. femper cenfetur ce-
lebratus fecundum confuetudinem loci in
quo celebratur decif. 72 n. 13.
Contracū & iuramentum habent in fe tacitā
conditionē fi dolus abfit decif. 81. n. 25. quan-
do praefumatur dolus nu. 27 & quid in
dubio ibid. est nullus ex defectu confenfus n.
26 & quibus modis d. fiat confenfus. ibid.
Contribuere.
Contribuere tenentur priuilegiati pro reparan-
dis muris Ciuitatis dec. 38 nu. 1 etiam patres
onufi ibi idem in stratib. pontibus, turribus,
imminentia belli pro quibus fiunt impositio-
nes in regno. n. 23 & 4. 1. 6.
Contumax.
Contumax in respondendo, quando habeatur
pro confitente, & quomodo decif. 48 num. 11.
13. 14. præceptis principis, quod noluit præ-
fiare cautionem de non offendendo, an poffit
foriudicari. dec. 13 nu. 24. Nec à flatuto ha-
beat pro confiffo, & conueto, tamē poteft
probare fuam innocentiam. decif. 16. nu. 28.
banno fupponitur, & bona annotantur. decif.
17. nu. 1.
Creditor.
Creditor an teneatur inuitus accipere bona in-
folutum ab herede eum beneficio l. & inuen-
tarij decif. 7. n. 10
Creditori an. & quando liceat, & in quibus ca-
fibus debitorem capere dec. 83. n. 10.
Creditor in rebus comparatis ex rebus fuis, an
preferatur alij decif. 35. n. 2.
Creditor non debent inter fe bona debitorum
decoftorum diuidere, & quid facere debeant.
num. 6. mercatoris fugitiui, vel decofti fi dies
non efferit, an poffit recursum habere fuper
bonis illius, & capi ftere n. 12. & **Creditori-**
bus concurrentibus in actione personali præ-
fertur habens fauorabiliorem caufam decif. 1
nu. 77. & ut poffit cogi capere infolutum bona
debitoris in x. antb. hoc nifi C. de folutio, qua
requirantur decif. 7. nu. 8. & 10. vixanti de-

bitorem moribūdum. vel fuos ius fuum amittit
dec. 9. nu. 0. & petens plus debito non confti-
tuit debitorem in mora etiam ratione partis
debitæ decif. 20. num. 12. condemnatur in ex-
penfis nu. 12. in amiffione caufe virium nu.
9. & quæ requirantur, ut amiffione iurium
puniatnr nu. 21. petens plus, & non exigens
non punitur num. 14. etiam fi deuentum fit
ad actum executionis nu. 16 & 17. plus de-
bito petens fi non est in dolo non cond. mna-
tur nu. 18. quid fi petit plus eum claufula
faluo iure, & omni melior modo, &c. nu. 20.
petens totum eum debeat pet. re partem, an
imadat in pragms. 7. de falfo & quid fi petat
partem debiti integri fatisfacti nu. 21. petens
debitum ante tempus, quam penam patitur.
nu. 25. petens plus in qualitate. an n. poffit to-
tum debitum negari. num. 29. petendo plus fi
egit iuracio affinitia, an fententia lata fit
nulla. nu. 20 & ex mercurio venditione in
mercibus traditis non præfertur creditoribus
ementis fi fine antiquiore etiam fi perfonales
habeant decif. 39 num. 1 & 2. Reliqua vide
ver. mercator, & ver. vendens, & ver. vendi-
tor. & an poffit petere affinationem familie.
vide in ver. afforatio & **Creditor** in maiori
fumma non fuit præiudicari pet. nō part mo-
ita quod refiduum petere non poffint decif. 65
nu. 22. &
Creditorum maior pars, ut poffit dici eſſe in
concurrentia qua requirantur. dec. 71. nu. 6.
quando poffit egre minor in partem ad re-
mittendum debitum, vel partem n. 7. &
Creditori in electione, an fit, ut debitor cedat
bonis, vel concedere dilationem quinquennali-
tem dec. 71 n. 3.
Creditor an poffit cogi mutare debitor m. decif.
71. num. 9. an poffit cogi mutare fideiufforem
oblato i equidome n. 10.
(rimen leſe maiſtatis.
Crimen leſe Maiſtatis, vide leſe Maiſtatis.
Curator.
Curator hereditatis iacenti dari non poteſt ſtan-
te filio ſuo dec. 2 n. 15.
Curiales.
Curialium appellatione, qui verniant decif. 14.
nu. 42.

D

Damnatus.

Damnatus ad triremes fi ſe debilitauit, ut
inutilis redderetur punitur decif. 15 nu.
3. pena capiti, & conſecratione bonorum, an
ſi appellatione pendente debeat extinguatur
conſecratio n. 13.

Datio

RERVUM, ET VERBORVM.

Datio insolutum.

Datio insolutum similis est venditioni decif. 3. nu. 4. est voluntaria, & necessaria. nu. 5. an reddatur nulla si fiat in uno obulo ultra verum debitum n. 6.

Decipere se inuicem. vide ver. licitum.

Decisio.

Decisio 9. punctus non fuit decisus, & inquam partem Auth. inclinet decif. 9. n. 1.

Decisio 4. est eadem cum decif. D. de Franeb. 578. qua impugnatur, & contra eam decifum dec. 4. n. 1. & 2.

Decis. 7. qui Authores fecerunt mentionem ibi. num. 1.

Decis. Gram. 93. impugnatur decif. 7. n. 11.

Decis. 78. concordat cum decif. 570 D. de Fræb. decif. 78. n. 1.

Debitor.

Debitor an admittatur ad beneficium Auth. boensis, quando viget penuria pecunia decif. 7. n. 3. & citatus super tenore instrumenti si appellat a citatione, quas provisiones obtinebit a superioribus decif. 20. nu. 20. & dec. 69. n. . .

Debitor si favore practice utilitati possunt ante tempus conveniri dec. 20. n. 26.

Debitor qui prætulit fideiussorem idoneum. vel pignus, an possit capi dec. 82. nu. 9. suspectus de fuga. vide suspectus.

Debitor an possit cogi mutare creditorem decif. 71. num. 8. an possit cogi ad consociendum instrumentum ad hoc, et probatio haberi possit. nu. 2. & an ad consociendum instrumentum cum clausula guarantee nu. 3. an ad consociendum instrumentum in forma Camera n. 4. an ad consociendum instrumentum, quod sit liquidum servata forma ritus M. C. V. nu. 5. an ad consociendum instrumentum, quod habeat executionem paratam. nu. 6. si se ritui M. C. non submisit, an instrumentum possit liquidari servata forma illius ritus n. 12.

Declaratio.

Declaratio principalis post conclusum in causa, an peti possit decif. 42. nu. 16. Reliqua. ver. interrogatio.

Declarare potest cogi actor, & reus decif. 48. n. 4. Declarans quod est heres, an sibi prætendat cum petente illam declarationem, vel quoad alios n. 7.

Declarare recusans. vide contumax.

Declaratio petita si non fuerit facta, & debita, præcepta non fuerint manata, an Iudex prætendat parti petenti si processit ad ultteriora dec. 48. n. 15.

Declaratio pro habenda, & pro recognitione Apocbarum sit comminatio, alias habeatur pro recognita prout sibi dēterius dec. 48. nu. 12. traditur praxi. n. 16. 17. & 18.

Declaratio circa usum si petitur statuitur super

ea terminus etiam de iure communi decif. 86. n. 9. infra quem terminum petenda de iure nouissimo. n. 10.

Decoctus.

In decoctis presumitur dolus decif. 8. n. 3.

D. c. rem.

Decreti extra bancam practica dec. 69. n. 8.

Defensio.

Defensio membrorum licita dec. 18. nu. 13. item pro rebus nu. 14. pro homine, & pudicitia nu. 15. pro amicitia, & propinquu nu. 16. quando habet tria requisita excusat à peccato, et restitutione, & non est punibilis n. 21. secus quando non habet. n. 21.

Defendere tenetur vassallus dominum etiā contra patrem fratrem, vel filium dec. 18. nu. 17. tenetur vir uxorem n. 17. & filium potest patrem suum defendere etiam contra clericum, absque censurâ n. 20.

Delinquens.

Delinquens si post condemnationem efficitur furiosus, an superferendum in executione sententia decif. 15. nu. 2. si occultatur. vide occultans.

Delicti in mari commissi, qui erit Iudex competens dec. 73. n. 11.

Delictum proditorum excluditur ab indultu. dec. 21. nu. 7. officialium actus, et passus vide ver. official. patris, an noceat nobilitati filij. dec. 10. n. 3.

Depositio.

Depositio Cardinalis absque iuramento, an probat dec. 53. n. 23.

Depositio principalis.

Depositio principalis, usque ad quod tempus peti possit, & an facta conclusione in causa stante novell. Pragm. dec. 41. nu. 20. an peti possit in materia literarum cambij. nu. 21. an fiat per procuratorem nu. 22. & eius materia decif. 63. num. 1. petitur in quacunque parte iudicij nu. 2. & an post conclusionem nu. 3. est inuenta, ut reus releuetur ab onere probandi nu. 4. quando presumatur calumniose petitis. num. 6. & 7. an possit expleri per procuratorem principali existente in regione remotâ, & quid si deponere habeat super scriptura. num. 8. absentis cuius expensis fiat. num. 9. quousque non sit terminus non currit, quid in summarij. n. 11.

Destinatio.

Destinatio feudorum nomina, & rei consiliuntur. dec. 32. n. 10.

Dies.

Dies incertus in ultimis voluntatibus facit conditionem dec. 64. n. 3.

Differentia.

Differentia non est inter legatum fundi instrumenti, & cum in integro statu. decif. 32. num. 44. an est

INDEX ALPHABETICVS

an est inter legatum, & venditionem fundi instructi dec. 32. num. 43. & 44. † an sit inter filium captiuum, & filium carceratum. decif. 4. n. 72.

Dignitas.

Dignitas filij gloria patri, & laus. decif. 10. nu. 1.

Dispositio.

Dispositio à probabili ratione regulatur sicut corpus ab anima dec. 81. n. 18.

Distributiones quotidiana.

Distributiones quotidiana an veniant appellatione fructuum dec. 3. n. 7.

Diuisio. Diuisi.

Diuisio fit pluribus modis decif. 57. nu. 1. si maior diuidit, & minor eligit. num. 2. & quis dicatur maior num. 3. quando maior diuidit & partes diuise sorte diuiduntur. vt Papia. num. 4. quando fit per sorte, modus est à iure approbatus, nisi adsit alia loci consuetudo. n. 5. dolose facta p. iudicem retractatur etiam inter maiores num. 11. aequalitatem tontinere debet num. 12. vt veniat retractanda duo concurrere debent. num. 14. si continet lesionē ultra dimidiā, an habeat in ea locum remedi. l. 2. C. de res. veni. num. 15. si fit à iudice melius, vt fiat causa cognita. num. 16. & quid si fiat cum suis in iudic. mentis, vel dolo, vel malitia, vel per ignorantiam, & facit transitum in rem iudicatam num. 8. facienda est sorte si res commodam diuisionem non patitur n. 16. & quando res dicatur non pati commodam diuisionem num. 19. & quomodo versetur in hoc iudic. arbitrium n. 20.

Diuisi si steterint fratres per decem annos praesumitur diuisio facta inter eos decif. 57. num. 13. nisi magna inaequalitas insurget inter partes ibi.

Doctior Doctioratus.

Doctioris patris privilegium transit in filios mortuo patre decif. 10. n. 3.

Doctior est illudrin, & dicitur habere dignitatē num. 10. & ibi de 19 priuile. remiss. & num. 17. inter nobiles, & nobilissimos à l. reputantur nu. 11. debet dominus appellari, & gaudet privilegio militum num. 16. quē legis per 20. ann. efficitur Comes Palatinus nu. 19. qui legit. & scribit vere dignitatem doctioratus assequitur num. 20. subrogatus in locum nobilis habet privilegionem in sedendo ceteri nobilibus num. 21. relegatus pro aliquo delicto si obfitei iussione, quam non habet iurat triremes, an in casu contrauentionis sit ad triremes condemnandus num. 23. p. n. triremium nunquam damnatur etiam in crimine falsa moneta num. 24. privilegia an extendatur ad medicos n. 25. eximitur ab officij Aerariatus, & Cammerlingatus Baron. dec. 3. t. n. 10.

Doctioratus est dignitas dec. 10. n. 9. per eum nobilitas acquiritur n. 19.

Dolus.

Dolus ex proposito, quid decif. 81. num. 2. re ipsa quid num. 3. ex proposito. & re ipsa aequiparantur num. 4. ex persuasionibus interuenisse praesumitur num. 10. si dedit causam contractui facit contractum ipso iure nullum. nu. 26.

Domus.

Domus bannitorum destruantur. decif. 13. nu. 11.

Dominium.

Dominium rerum dotialium quomodo p. nes virum, & uxorem. dec. 1. n. 12.

Dominium rerum dotialium marito effecto non soluendo etiam si rei sint allinata transferuntur in uxorem, qua praesertur ceteris creditoribus decif. 1. num. 123. quando perinet ad maritum, & quando ad uxorem num. 124. † bonorum patrii in filium, quomodo iure continuatur, & ignorantem decif. 2. num. 14. & 19. in feudo transit absque traditione nu. 20. non transferitur per contractum nullum dec. 60. n. 21.

Domo locata scolarari. vide scolarari. vendita. vide. vendita.

Dominus.

Dominus male tractans vassallos vide Baro. male tractans seruum potest cogi ad illum vendendum decif. 54. n. 13.

Dominus Iesus.

Dominus Iesus eiecit mentes, & vendentes de templo. dec. 80. n. 7.

Domo vendita, qua veniunt decif. 32. n. 36.

Domus ostium claudenai praxi à locatore. dec. 83. n. 35.

Donatio.

Donationis remuneratoria materia decif. 32. n. 20. an debeat estimatio. num. 21. & quod habetur pro contractu oneroso. n. 23. †

Donatio inter vir. & uxor prohibetur etiam cum iuramento, siue inter viuos, siue causa mortis decif. 4. n. 93. facta à viro sorori uxoris suae non valet nu. 94. valet inter magnates nu. 95. † contemplatione matrimonij dicitur ob causā, & est irrevocabilis, et nō potest praediacare illis, quibus est lus quastum decif. 22. num. 9. & 10. & 13. & quid si matrimonium declaratur nullum num. 14. Computatur in legitimam num. 11. an dicatur facta, filio uti filio, vel uti heredi num. 14. & 16. quomodo differat à donatione propter nuptias nu. 19. an reuocatur vitio ingratitudinis, & qua actione num. 13. & 24. an rescindatur ob etatem metum, vel lesionem, & liberorum superuenientiam num. 25. † facta absenti vide & r. absenti si fiat pio loco, an alii acquiratur

tur Ius irrevocabiler Notario stipulante pro eo. decif. 51. num. 20. propter nuptias, siue antiphatum. & dos habent paritatem decif. 1. num. 39. in illa consideratur lucrum in dote datum. n. 40.

Donator.

Donator an teneatur de evulsionem, & quid si donatio sit remuneratoria. dec. 2. n. 7.

Dos.

Dos vera, & putativa conveniunt decif. 1. num. 18. putativa, quæ datur sponso, quæ ante contractum matrimonium venit restituenda nõ est dos, nec est privilegiata num. 20. & ibi de quasi dote, quæ permittitur sponso, quæ actione pitatur declarato matrimonio nullo nu. 21. promissa an habeat privilegium, quoad anterioritatem nu. 22. Confessata an habeat privilegium prelationis, & quando num. 23. & 24. præsumpta, an sit privilegiata nu. 27. est vera dos nu. 28. à lege constituta, an habeat privilegium num. 29. dos, & antistatim habent paritatem num. 39. Dotis intercessio, vide interesse. fructus vide fructus. Dos & fiscus pari passu ambulant. & cum fisco æquale privilegium habent num. 65 & 66. Dotis, & fisci privilegia conguassantur non communicantur num. 68. 72. Dos fisci, & Ecclesia si concurrant quis præferatur n. 119. in iure reperitur magis dos privilegiata, quàm fiscus num. 81. non est privilegiata extra ius privilegia in iure expressa nu. 95. & filia naturalis, an correspondere habeat quantitati alimentorum, & computentur in legitima dec. 4. num. 55. & tradita filia spuria, an trāsmittatur ad hæredes dec. 47. n. 28. & filia naturalis debetur dec. 4. n. 56.

Dotandi onus.

Dotandi onus naturale est paternum, & autium subsidiarium in matre decif. 4. n. 51. Reliqua ver. pater, & ver. mater, & ver. frater.

Dubietas.

Dubietas omnis ex obsequantia declaratur dec. 1. nu. 125.

Duo.

Duo quando exponuntur, & unum est de per se sufficiens non refert si unum cessat decif. 16. num. 2. si concurrant, & unum de per se non est sufficiens nihil operatur vinculum duorum nu. 3.

Duo specialia.

Duo specialia, an, & quando possint concurrere decif. 45. num. 23. & 51. num. 13. vide specialia.

Dux Alcanorum Prorex laudatur dec. 1. n. 2.

E.

Ecclesia.

Ecclesia, dos, et fiscus si concurrant, quis præferatur dec. 1. 115.

Ecclesia est fauorabilior fisco miserabilibus personis dec. 1. num. 114. & 117 quando concurrat cum dote, & fisco, quis præferendus num. 115. æquiparatur minoribus, eorumque privilegia habet num. 119. 120. habet beneficia, etiam quando litigat cum alia Ecclesia num. 121. & 122. quando cogatur facere renouatio, nem hæredi embittute dec. 6. per tot. & ver. renouatio, an possit aliam & ecclesiam cogere ad vendendum. vide vendere, si vult ampliare, an possit cogere ad vendendum partem rei. vide ver. vendere. Ecclesia si petit domum pro ampliatione debet concedi decif. 28. num. 1. & seq. quid si non est contigua ob viam intermediam nu. 39. an dicatur de territorio, & habeat territorium dec. 23. nu. 30. & Ecclesia immunitate gaudet atrium decif. 37. nu. 25. ampliationis. vide ver. vendere, & ver. ampliationis, num. quam mortitur dec. 9. n. 25. si construitur, vel reparatur an laici cogantur contribuere dec. 38. n. 11.

Electio. Eligens.

Electio mala est in culpa dec. 31. num. 20. Inualiditatis electionis iudicio pendente, an electio interdicatur administratio n. 21. eligens tenetur idoneum eligere alias tenetur in utroque foro dec. 31. num. 17. Inhabitem. penam incurrit eligens, & electus nu. 19. an possit iterum eligere n. 22.

Electio fori.

Electio fori beneficium, an competat miserabilibus personis, qui in iudicio comparent uti terty decif.

Empbiteusis. Embittuta.

Emphiteusis nunquam finiretur si Ecclesia cogitur renovare dec. 6. n. 5 quibus modis finitur n. 16. & Embittuta. veter & eius hæredibus an dominus finita emphiteusis teneatur facere renouationem dec. 6. n. 1. quid si domina est Ecclesia ibid. pro & contra. conciliantur opin. n. 6. sed opin. Bar. est communiter recepta n. 7. si finito tempore, negat restituere dicitur spoliare n. 15. ut possit expelli à re emphiteutica ob deteriorationem, quæ deterioratio requiratur n. 17. si non meliorauit, neque deteriorauit, an possit expelli n. 24. & quid si meliorauit, & deteriorauit nu. 25. ob canonem non solum sine sententia, an expellatur, & quid si deficiat in parte canonis n. 19. & 30. an possit expelli si proprietarius eget re emphiteutica pro usu suo proprio n. 35. hæres potest reintegrare petere renouationem num. 36. recuperat meliorationes à directo domino, & quas num. 46. meliorationes si allegat, ei profi.

INDEX ALPHABETICVS

proficuum est. nu. 42. Incidens in commissum quas meliorationes amittat nu. 47. arbores incidens. quando dicatur male versari. vide in ver. arbores. & quando possint eius heredes renouationem petere. ver. renouatio. an possit à domino directo propria auctoritate expelli. vel requiratur sententi a. vide ver. dominus. Qui prohibetur sine consensu domini alienare. an prohibetur pignori. & hypothecare absque illius consensu sine pena commissi. & caducitatis. dec. 74. n. 5.

Empare.

Empare vide **carceratus.**

Emptor.

Emptor fendi sine assensu amittit pretium dec. 35. n. 12.

Emptor rei furtiue.

Emptor rei furtiue tenetur restituere rem. & amittit pretium. etiā si proteletur emere pro vero domino. & quid in Regno dec. 89. num. 8 si fuit absolutus. quia non constitit. quod emit scierit. an teneatur ad restitutionem rei. si rem. que prætendebatur furtiua alienauit ibid. num. 9. remens rei depredata ab hostibus. an teneatur illam restituere n. 10.

Episcopus.

Episcopus. & eius vicarium offendens quomodo puniatur. dec. 32. n. 36.

Exceptio.

Exceptiones contra remedium. cap. reintegranda. vide. cap. reinteg.

Exceptio si superuenit post conclusum. an possit opponi. dec. 65. n. 18.

Examina apium.

Examina apium an sint in fructu. dec. 34. n. 48.

Excommunicatus.

Excommunicatus persilens per annum in excommunicatione. quam penam patitur circa bona. dec. 17. n. 4.

Examinator.

Examinator non potest in recipiendis testibus alium substituere. dec. 24. n. 83. & 84.

Examinatores S. C.

Examinatoribus S. C. committitur receptio testimonium dec. 27. nu. 11. ad eorum instantiam fuerunt expedita provisiones per R. Collaterale Conf. directe S. C. que recensentur nu. 12. eorum materia. apud quos tractatur de eorum salario. de modo recipiendi testes. an possint alium subdelegare. & si debent eorum manu depositiones scribere nu. 13. an debeant permittere. quod testes se referant ad aliud examen n. 14. possunt suspecti allegari n. 15.

Exercitium.

Exercitium an sit vile attenditur consuetudo dec. 10. n. 6. artis requiritur ad hoc. ut privilegium illius intuitu concessus gaudeat. & quod pro maiori parte exerceat artem. ultra exer-

citium requiritur matricula. & quid si exerceat per substitutionem dec. 73. n. 5. 7. 8. 9.

Exilium. Exulatus. Exulare.

Exilium ut quis dicatur fugisse. qua requiratur dec. 23. nu. 38. frangens amoris furor. an excusetur nu. 48. unde dicatur. & an si simpliciter proferatur intelligatur de temporali. vel de perpetuo n. 49.

Exulare an possit iudex extra suam iurisdictionem dec. 23. n. 41.

Exulatus à propria patria dicitur exulatus ab eius territorio. & districtu dec. 23. num. 1. à Civitate si accedit ad suburbia. & portas Civitatis. an incidat in exilium nu. 7. an possit per mania. & territoria à quibus fuit exulatus pertransire. & permanere per modicum tempus. & per diem. & noctem. & quod dicatur modicum tempus nu. 33. & 37. animum suum. quomodo possit probare n. 35. Exilij tempore finito potest redire ad Civitatem. & locum à quo fuit exulatus absque alia licentia. & iudicis decreto. n. 42. & dec. 61. n. 5.

Exiliato an possit dari facultas redimendi. decis. 23. n. 50.

Expensæ.

Expensæ si importent plus. quam valor rei non sunt erogande exempla traduntur in prelati Ecclesiæ. & administratoribus. quibus in his casibus non est imputanda negligentia decis. 56. n. 13. pro refectione murorum. vide ver. ciues. si respiciunt commodum totius provincie. an peti possit. ut tota provincia taceatur. dec. 71. n. 13.

Extensio.

Extensio ex identitate rationis fit. etiam in casibus exceptis à regula decis. 1. nu. 100. proprie non dicitur quando est eadem ratio. & omnimoda similitudo n. 101. in correctorijs. an. & quando fiat. n. 103. equiparatorum n. 107. & non fit in penalibus de personis ad personam. nec de casu ad casum dec. 23. n. 8. fallit. n. 9. 10. & 13. fit quando tractatur de delictis puniendis n. 39.

F

Falliti.

Contra fallitos omnis mala coniectura creseit dec. 80. n. 14.

Falsitas.

Falsitas commissa in libris mercatorum puniatur pena ultimi supplicij etiam si non magna sit dummodo reiterata dec. 80. n. 10. & 11. quando attribuitur scribenti. qm non dec. 86. n. 19.

Feria.

Feriarum varia genera dec. 58. n. 1. que servantur in Regno n. 2. unde dicta sint n. 3. Calendarium observandum num. 4. tempore nullus actus iudicialis exerceri potest num. 6. in officialium syndicato minimè serviantur n. 7. tempore potest tutela decerni numer. 8.

appella

RERVM, ET VERBORVM.

appellatio interponi potest num. 9. carceratus an relaxari possit sub fideiussoribus num. 10. potest carceratus consignari per elamidem. n. 11. tempore in mundanis actibus iudiciarij de consuetudine fieri possunt, & an eligi officiales vniuersitatis num. 12. tempore si fiat remissio an valeat nu. 13. tempore si fiant contractus iurati, & obligationis p[ro]p[ri]a acta, an valeant n. 14. Ferys nō obstantibus per R. de c[on]t[ra]ctat[i]o[n]e proceditur, et quibus necet decretatio nu. 15. an legitime procedatur si partes cōsentiant n. 16. Feriato die sententia lata est nulla, & non meretur executionem n. 17. & an possit cōsensu partiu[m] talis sententia satisficari. n. 19. Ferys an possint partes renu[n]ciare n. 18. 20. 21. 25. m[er]itum, & vindex nō sunt in usu quibus proficiunt, ubi sunt in usu nu. 23. Feriato die si imminet necessitas agriculturæ exerce[re] potest nu. 26. & qua exerce[re] possint feriatis diebus remissio nu. 27. in honorem Dei, quod non seruatur an statuto, vel consuetudine induci possit n. 28.

Fenum.

Fenum in fructu q[ui]d dec. 34. n. 22.

Feudum feudalia.

Feudalia an veniant in generali obligatione dec. 88. nu. 2 & an in tacita ibidem.

Feudum pecunia emptum, an deatur proprie feudum. dec. 43. n. 4.

Feudi an sint capaces mutus, & furdus. vide ver. furdus. alienatio. vide alienatio feudi. emptor. vide emptor.

Feudum est alienabile, & alienatione transferitur quatuor concurrentibus dec. 35. n. 5. non potest alienari sine assensu nu. 6. & 11.

Feuda omnia in regno sunt hereditaria d. 28. n. 11. hereditaria si perueniant ad successores contra siue p[re]ter voluntatem testatoris pro legatis, & debitis veniunt in affirmatiōe nu. 13. intellige. vt n. 14. Feudo vendito veniunt casalia dec. 123. nu. 23.

Feudi successor. vide in ver. successorum, an dicitur situm in territorio castri dec. 32. nu. 7. an testator possit facere allodialia n. 8.

Feudales consuetudines.

Feudales consuetudines sufficere fuisse approbatas, & toleratas per usum dec. 33. n. 7.

Feudalia iura. qui dicunt in se non continere rationem sunt belia. dec. 33. n. 8.

Feudale an dicitur, quicquid est intra fines feudi dec. 32. n. 5.

Feudatarius.

Feudatarius, an patitur p[er]nā[m] emphyteuta dec. 6. nu. 26. an possit de feudo testari absque assensu. dec. 28. n. 2.

Fideiussor. Fideiussio.

Fideiussio[n]is de iudicatum soluendo materia. dec. 14. nu. 1. & 2. fideiussens pro sorte, an te-

neatur pro interesse nu. 4. coram primo Iudice, an teneatur coram secundo num. 6. quid si mutatur princeps. num. 7. quid si mutatur Iudex num. 8. & 10. quid si nomen Iudicis non est expressum num. 9. an teneatur si remittitur causa ad alium Iudicem, & tribunal. nu. 15. & 12. & 23. in prima instantia, an teneatur instantia precepta num. 28. & 29. in prima instantia, an teneatur in causa appellationis num. 30. in causa appellationis, an teneatur si appellatio declaretur deserta n. 31 non habet beneficium excusationis is fideiussit de soluen. indicat nu. 32.

Fideiussor de ludica. soluen. patitur executionē absque nouo processu. n. 33.

Fideiussiones quomodo capi debent dec. 14. n. 5. & capiuntur per actuarios, & sunt diuersi modi capiendi fideiussiones. dec. 24. n. 53. Capiuntur r[ati]o actuariorum num. 55. scilicet si ad sit mandatum Iudicis, & quomodo debet consistere de mandato n. 56. & 57. Fideiussor idoneus quis dicitur n. 59. Fideiussiones p[er]nā[m] acta stipulari per Actuarium, & stipulari per Notarium differentia n. 60. Capiendi modus statutus per Reg. Pragm. n. 54.

Fideiussor. Fideiussio.

Fideiussores quando quis non inuenit solet admitti ad iuratoriā cautionem. dec. 82. n. 14. & an ad hanc cautionem admittatur suspectus de fuga. nu. 15. Fideiussor de iudicatum soluendo potest opponere omnes exceptiones executiuas in executione sententia apponi solitas per quam tamen Summaria cognitio[n]is n. 17. quod non est in fideiussore de iudicio filii. n. 18. Fideiussio de iudicio filii lata sententia expirat, & finitur fideiussore mortuo, ita quod eius heres non tenetur, secus si fuerit cumulat[us] eum fideiussione de iudicatū soluendo. nu. 19. Fideiussor de iudicio filii, & iudicatū soluendo an teneatur in causa appellationis n. 20.

Fidelitas.

Fidelitas feudi est de substantia feudi. dec. 43. n. 8

Fideicommissum.

Fideicommissum fideicommissario decedente ante euentum conditionis, aut diei non transmittitur ad heredes dec. 64. nu. 4. vniuersale non potest cedi dec. 79. n. 17. fideicommissi alienatio facta partim ex causa necessaria partim voluntaria, an corrumpat in totum. dec. 86. n. 23.

Fides de pretio.

Fidem de pretio quis dicitur habere. vide ver. vendem.

Filius. Filia.

Filio an detur retentio doti matris, donec ab illa reddatur cōputus administrationis dec. 44. n. 3. Filius an teneatur declarare animi sui circa possessionē rerū paternarū nu. 8. et 11. p[re]sumitur tit. utiliori possidisse, & q[ui] p[re]sumatur.

INDEX ALPHABETICVS

sumatur. traditur cautela. n. 11. & Cōtrahem
matrimonium absq. cōsensu patris. vide ver.
patris & an possit vindicare bona aduentitia
alimena per patrem decif. 2. nu. 35. quasi na-
turaliter censetur eadem persona cum patre.
nu. 16. tenetur se obligare pro patre carcerato
ad carceri donec pater soluerit nu. 27 si obli-
get se pro patre ab quo illius, presentia, & cō-
sensu, & sic contra formam R. Prægon si fue-
rit filiusfam. an inueter Macedoniano nu. 28
si recusat se obligare pro patre carcerato, an
possit exheredari nu. 30. Ingratus definit esse
filius num. 33. an possit si est ingratus pseudo
priuari nu. 39. ingratus quomodo reputetur.
n. 40. tenetur redimere patrē captiuum n. 45.
Filiusfamil. promittens dotem, & renuncians
beneficio deducto ne egeat, an obligetur. n. 83.
Filia an possit pretendere dotem bonorum fidei-
commisi. subiectorum si mater sit diuis. decif.
4. nu. 50. an debeat dotari à matre. vide mater
& in ver. dotandi onus.

Fiscus.

Fiscus an preferatur in bonis postea quæstis post
obligationem, & cui incumbat onus proban-
di acquisitionem fuisse factam ante, vel post
decif. 1. nu. 61. & dos pari passu ambulant n.
65. & dos aequale priuilegium habent. nu. 67.
& dotis priuilegia conuassantur non com-
municantur. nu. 68. & 72. præfer. ur doti etiā
anteriori datur casus. remis. nu. 70.

Fiscus soluens habet priuilegia fiscalia etiam per-
sonalia si hoc agatur, & cessio requiritur. nu.
74 & 75. an habeat priuilegium contra mu-
lierem de iure consuetudinario Neap. nu. 76.
si concurrat cum dote, & Ecclesia, quis præfe-
ratur. n. 115. est ultimus priuilegiatorum n.
83. quando concurrat cum alijs videtur priui-
legij sibi à iure concessi nu. 85 Fisci priuile-
gia enumerantur nu. 86. auocat pecuniam so-
lutam posteriori creditori, & quando id locū
habeat num. 87 & 88. extra priuilegia sibi à
iure concessa semper utitur iure priuati. n. 91
non est priuilegiatus nisi expresse in iure re-
periatur nu. 92. In fiscum non transeunt, que
in extraneum nu. 93. publicando bona non
publicat fuda nu. 94. an sit fauorabilior Ec-
clesia n. 114. contra fiscum in dubijs quæstio-
nibus iudicandum nu. 82. & 84. & Ecclesia
aquiparantur nu. 113.

Flumina.

Flumina, & Maria sunt publica dec. 34. nu. 20.
priuata. vide ver. aqua.

Forensis.

Forensis an possit testari secundum morem con-
suetudinem, & priuilegium Civitatis in qua
testatur dec. 41. n. 52.

Forensis an teneatur contribuere in expensu mu-
rorum, viarum, & pontium decif. 36. nu. 11.

& dec. 71. n. 11.

Foriudicatio. Foriudicatus.

Foriudicatio fieri potest ab officialibus Baron.

dec. 13. n. 3.

Foriudicationis sententia, à quo possit allegari
nullitas dec. 16 n. 25.

Foriudicationis sententia profertur elapso anno
dec. 17. n. 5.

Foriudicatus an possit impune offendi. vid. ver.
Bannitus & bannitus pro mortuo non banni-
tus dec. 13. num. 20. differt à bannito. n. 22. &
aquiparatur mortuo dec. 4. nu. 92.

Foriudicari pro quo delicto quis possit. dec. 13. n.
1. 3. 23. & inter alias penas patitur publicatio-
nem bonorum. dec. 17 n. 3.

Foriudicatio sumit vires à citatione decif. 16.
nu. 6.

Foriudicati bona quomodo diuidantur n. 8. de-
cis. 17. vide ver. agnati.

Frater.

Frater an teneatur dotare sororem decif. 4. nu.
63. an sororem inopem, vterinam, an consan-
guineam nu. 64. & 65. Clericus an teneatur
dotare sororem de fructibus beneficii nu. 66. si
habet maioratum, an teneatur dotare sororē
inopem, & dotando, an possit stipulari dotem
sibi reddi nu. 67. an teneatur dotare fecundum
Consuet. Reg. in aliquibus n. 69. minor dotans
an restituatur n. 71. 82.

Frondes.

Frondes arborum an sint in fructu dec. 34. n. 5.
ficomorum in fructu n. 22.

Fructus.

Fructus feudis, an sint feudales dec. 34. n. 6. & ibi
an possint sine assensu vendi.

Fructus nomen generis est, & quæ continentur
eius nomine nu. 7. qui proprie dicatur num. 8
unde dicatur nu. 9. differt à redditu, prout
tu, obuentione, emolumento, & quid illa ver-
ba importent nu. 13. differt ab obuentione licet
quandoq. vnum pro alio sumatur n. 14. pi-
secutionis publicis nisi adsit ius prohibendi
nu. 19. licet non sit perfectus fructus dicitur
nu. 22. appellatione quid continetur n. 31. an
contineatur sub vocabulo usus fructus n. 32.
an veniat sub nomine interesse n. 33. & 34. si
veniant uti fructus, vel uti interesse differt.
n. 35. appellatione an veniat usus a. n. 36. ciui-
les salaria appellantur, & quare fructus ciui-
les dicantur n. 37. fructus esse electio officialiū,
illorumq. nominatio n. 39. nomine quid con-
tinetur in serui n. 41. sunt opera seruorum
n. 40. opera hominum n. 42. intelliguntur de-
ductis expensis n. 43. sunt in fructu mercedes
magistrorum, & fabrorum num. 44. sunt
lac, pilus, lana, & qui fructus sint bi
num. 45. an sit casus num. 46. an sint
ladi

RERV, ET VERBORVM.

hedi, vitu s. agni, & sim. num. 47. examin. apium num. 48. vestimenta num. 49 partus ancillarum num. 50. differt à redditu. num. 51.

Fructus omnis consistit in redditu non è contra. num. 53.

In fructus sunt vestura bestiarum, & nauium num 56 lapidicina. num. 59. mine auri. argenti. sulphuris, etis plumbi. ferri, & sim. nu. 60. vine auri. argenti. et sim. num. 62. lapides, marmor, porfidi. &c. num. 65 piperni, & camenta num. 67 Salina nu. 66.

In fructu, an sint redditus protocolli nu. 70. arbores cedue nu 79 proventus, & pæna num. 83. confiscationis bonorum nu. 85.

Fructus aly naturales aly industriales aly ciuili, & qui sint n 90 91. 92 94.

Fructus feudi ad quem spectent mortuo feudatario post Kalen Martij dec. 33 n. 5.

Fructus dotis an habeant priuilegium dotis dec. 1 nu. 36. non sunt accessory, sed augent dotem nu. 37.

Fructus perccepti pendente iudicio vniuntur officio ludicis non lre actionis. decif. 65. num. 23.

Frumenta.

Frumenta an possint cogi ciuis, vt recant pretio empto, licet maioris alimentione currenti. decif. 71. n. 5.

Frumentum vetus potest vniu. r. stas miscere, cum nouo tempore carestia. et per ciuis distribueri nu 6. vt emanat possunt ciuis cogi, & ad prestanda animalia pro illis asportandis nu. 7. ad vindicanda potest Prorex tempore carestia cogere dominos iussu pretio taxato nu. 8.

Frumenti si sit abundantia in prouintia, an possit peti, vt distributur pro focularia nu. 10.

Fundator. lu patr.

Fundator iuris patron. in limine foundationis potest apponere legem dec. 28. nu. 15. & an mutare. ibid.

Fundus.

Fundo vendito, vide vendito fundo. Infructu legato, que veniant decif. 32 nu. 42. Legato, vide ver. legato fundo. & ver. differentia.

Furtum. Fures.

Furti pæna in regno decif. 13 nu. 25. pæna interposita per cap. Reg. an habeat locum in crimine peculatus nu. 27.

In furto, quando procedatur ex officio num. 28. pæna mortis, an sit in furto magno nu. 29. & quid pro tribus furtis parui nu. 31.

Furtum magnum, quod dicatur nu. 33 minimè commissum cum violentia, qua pæna puniatur nu. 33 qualitates aggravant pænam num. 36.

Fures in Hispania, an gaudeant immunitate Ecclesia decif. 13 nu. 26 qui continuo fur, an

tur vulgo dicti (Marioli) sufficit pro imponenda pæna si duo furtis verificentur nu. 34. Fur committitur furtum cum scalis, qua pæna puniatur dec. 78. n. 44

Furi apprehenso infraganti crimine non sunt danda defensionis, sed proceditur contra eum ad pæna executionem d. c. 89. n. 12.

Furtum qualitates aggravant dec. 13 num 35. cum violentia pæna mortis puniatur n. 36. & eadem pæna scalantes domos n 37.

Furtiua rei.

Furtiua rei si reperitur pænes aliquem malefidei, & conditionis facit cõtra illum inditum dec. 89. nu. 1. & quid in R. gno nu 2 si emitur scienter emens grauiter puniatur nu 6 si emitur bona fide, emens tenetur restituere si extat, si verò non extat quatenus est sacilius locupletior nu 7 quid in Iudeis, & mercatoribus, vide ver. Iudai.

G

Gabellarius.

Gabellarius qui non soluit integram mercedem anni precedentis non admittitur in licitatione. dec. 5. n. 14.

Geminatio.

Geminatio multa operatur. dec. 1. n. 27.

Geminata confessio dotis recepta tollit exceptionem dotis non recepta, non solute, nec numerata dec. 1. n. 26.

Gratia.

Gratia facta inquisito de diffida facta contra officialem extra officium, an valeat. decif. 14. nu. 23.

Guarentigia.

Guarentigia quid sit decif. 72. n. 14.

Guarentigiata instrumenta qua n. 15.

Gubernator.

Gubernator Regius habens pænes se licet Regium si iude c. decessit, vel discessit, an possit alium loco illius Iudicis subrogare. decif. 30. nu. 30.

Guidaticæ. Guidatus.

Guidaticæ concessa sub conditione, quod guidatè non accedat ad locum quatenus obseruanda. decif. 1. n. 2.

Guidatus prohibitus intrare Ciuitatem, si fuit extra muros captus, est excarcerandus decif. 23. nu. 5. an possit transire per loca prohibita. nu. 36.

H

Hadi.

Hadi an sint in fructu decif. 34 n. 47. **Herbam** vendens pastorib. vide vendens.

Hares.

INDEX ALPHABETICVS

Hares. Hereditas.

Hares an possit reuocare alienationem factam sub basil rerum feudaliū, & an requiratur nouus consensus de iur. 2. num. 6. an possit reuocare alienationem feudorum factam sine assensu pro restitutione dotium, & antiphati, & an reuocatio nocet uxori. num. 27. alienationem à patri factam, an possit reuocare iuxta consilium diuina memoria. num. 31. & quid si fuit hares cum benef. l. & inuent. num. 33. & 43. an possit bona subiecta fideicom. missio alienata per defunctum reuocare num. 34. an possit contra factum defuncti venire num. 36 & 38. 41. & quid si factum defuncti tendit ad fraudandum heredem num. 38. & quid si factum defuncti fuit nullum, & inualidum. num. 39. 42. an possit reuocare alienationem fundi dotali per matrem alienari. nu. 37 an possit venire contra alienationem feudi alienati sine consensu domini, vti nullam ex defectu consensu, quem hares adiens non potest supplere nu. 45. an possit compelli consentire dispositioni factę per testatorem, & se obligare cum hypoteca bonorum, & super hoc nomen contractu assensum prebatur nu. 46. & cum benef. l. & inuentarij. an possit offerre bona hereditaria creditoribus insolutum, vel cogatur vendere, & soluere in pecunia numerata præsertim quando hereditas est opulenta. dec. 7. nu. 2. & 4. rei feudalis. an possit cogi illam vendere, ut satisfiat creditoribus, & legatarij non habens assensum, & renuent videri. an possit carcerari, & sequestrari iurisdiclio ru. 6. an teneatur habere ratum facti defuncti nu. 15 cum benef. l. & inuentarij. an sit proprie hares n. 16.

Hares simpliciter, & cum beneficio l. & inuentarij differentia nu. 17. contra heredem, an possit exequi instrumentum censuale, & quomodo condemnatur ponitur praxis num. 18. tenetur pro hereditarij portionibus. decif. 52. nu. 1.

Hares verbum, quid importet, & qui veniant appellatione hereditum, & quid quando adieciatur verbum successor dec. 28. n. 6. & 7.

Hares feudi hereditarij si inuentarium confectum non ei prodesset dec. 28. n. 10 & quid in feudo ex pacto & providentia nu. ... & potest possessionem vacantem propria auctoritate capere dec. 45. n. 10.

Harem se esse declarari. vide declarans.

Hæres non tenetur nisi pro hereditarij portionibus, & de ratione decif. 50. num. 1. & 2. quæ regula procedit in soluendo, & exigendo. n. 7. falsi in dote nu. 13. in legatis ppi nu. 14. & 16 in alimentis nu. 17. an in actione reali nu. 18. in actionibus inludinis nu. 21. quilibet poterit soluere debitum pro rata num. 6. exigens

pro sua rata illam suo heredi communicare non tenetur nu. 3. & an hoc procedat in socijs nu. 10 pro ea parte pro qua est hares instrumentum poterit liquidare nu. 9. vnus si fuerit grauatus à testatore, ut soluat debitū, an creditoris illum solum conuenire possint nu. 11 filij an possint pro sua parte integrā alienatam rem vindicare. n. 12. inuentarium quomodo conficere debet. vide ver. inuentarium.

Hares non conscientis inuentarium, an sufficit si dicat in hereditate non adfuisse nisi tot bona. dec. 56. n. 15.

Hares infra quadrimestre tempus datum ad efficiendum inuentarium non poterit conueniri à creditoribus, & legatarij. decif. 76. num. 1. idem durante conscriptione inuentary tutoris. num. 2. Se immiseri in hereditate sine protestatione de conscribendo inuentarium, an nihilominus poterit infra illud tempus conscribere, & inuabitur illo, & quid si extra tempus conscribit nu. 5 & 6. à quibus debet cauere in conscriptione inuentary nu. 7. non debet creditores certos, vel de quibus potuit certificari citari per edictum, & citationem generalem. nu. 8. in quibus casibus ante conscriptionem inuentary poterit conueniri n. 10.

Hereditatem si quis repudiavit deinde al alienum soluit, an sibi præiudicauit eum ceteris creditoribus hereditarij. decif. 48. n. 8.

Hæres an teneatur exequi, quod confessarius testatoris dixit. vide ver. confessor.

Homicidium.

Homicidium proditorium, quod dicatur dec. 16. nu. 13. & quomodo differat ab homicidio ex insidijs commissum ab iniuriato post annos quatuor à die recepta iniuria, quæ pœna puniatur dec. 18. nu. 1. commissum in personam illius, qui homicidium prius adaperuissit, quæ pœna puniatur num. 11. committens pro defensione vite excusatur. nu. 12. committens sola n. defensionem intendens non peccat, nec restituit nu. 22. committens post receptam iniuriam ex intervallo diuertendo ad extraneos actus puniatur, & peccatum non excusat nu. 25. quando dicatur præmeditatum, quando ex impetu, quando ex rixa n. 27.

Honor.

Honor omni commodo præferendus equiparatur vite, præponitur ribui, & vite, & eo nihil carius, & pretiosius homini decif. 18. n. 7. 8. 9. 10.

Hora.

Hora anterioritas est in consideratione decif. 1. n. 45. & 54.

Hypotecaria.

Hypotecaria est in diuidua dec. 12. n. 6.

Hypo-

RERVM, ET VERBORVM.

Hypoteca.

Hypoteca privilegium transit in quemcumque transit ipsa actio sine tamen privilegio praetentionis. dec. 1. n. 5.

Hypoteca anterior praefertur per bonam decif. 1. nu. 44. Mulieris pro dote posteriori concurrens cum hypoteca facta anteriori, qua praefertur decif. 1. nu. 51 mulieris in bonis viri à quo tempore incipiat nu. 53. 56. 57. quam habet mulier tributis suis apprehendendi, adpiscendi. & retinendi nu. 58. dotis in matrimonio contracto inter coniuges. an incipiat à die constitutionis, vel dispensationis num. 59. expressa in contractu locationis censetur repetita in reconductione. dec. 5. n. 10.

I

Iacob de Beluis doctrina allegat. decif. 28. in quo fructo intelligatur. dec. 28. n. 9.

Ielus scopitta.

Ielus scopitta emittitur si leuat de focone, & nō de canna. qua pena puniatur. dec. 25. num. 2. praesumitur habere animū occidendi, & quādo nu. 3. & 11 ille contra quem emittitur dicitur offensus etiam si non fuerit percussus nu. 5. emittens an gaudeat indultu n. 6. emittens ad sui defensionem non incidit in pragm. nu. 12. emittens in rixa. an puniatur num. 13. existente aliqua causa non sequente morte, an incidat in penam Pragm. num. 14. & 15. subiaceat pennis nonis. Pragm. per quas abbreviatur foriudicatio ibid. emittens officialis, an expectandus exitus sui syndicatus n. 23.

Immunitas.

Immunitas non comprehendit casum belli decif. 38. nu. 5. an extendatur ad bona postea quæstia decif. 7. n. 64. immunitatis privilegium extenditur ad novam oneris impositionem. dec. 38. n. 2.

Impeditus. Impedimentum.

Impeditus excusatur à contumacia, & restituitur, & an teneatur procuratorem constituere decif. 9 nu. 22.

Impedimentum non sufficit allegare nisi probe tur dec. 9 n. 20. quomodo probandum nu. 21.

Impeditus qua probare debet ibid.

Imperator.

Imperator habet iurisdictionem in alto mari. dec. 73. n. 12.

Impositio.

Impositiones fiunt in Regno pro turribus, pontibus, stratis, muris, & salubritate aeris decif. 38. num. 3. in quibus nullus est exemptus nu. 1. & seq.

Impossibilia.

Impossibilia qua dicantur, & quot modis sumitur impossibile dec. 22. nu. 8. & ibi quod im-

possibilia dicuntur, quæ pendent à potestate Principis.

In confessum.

In confessum nulla sunt partes iudicis nisi in condemnando etiam ex inordinato, & inuslido processu dec. 78. nu. 13. quod procedit in confessione absque qualitate nu. 14. quid in confessione nullis praecedentibus iudicij n. 15. & 16. & quid de confessione eorum iudice incompetenti nu. 17. quid de confessione facta coram iudice, & recepta per scribam cui erat interdictum officium scriba ex te cere nu. 18. quid de confessione facta sub spe immunitatis nu. 19.

Indictio.

Indictio quid sit. dec. 33. nu. 3. à Romanis introducta n. 4.

In dubio.

In dubio favendum est opin. qua magis fauet religioni, & non sacre contrarium sicut fecit Dynus, qui propterea damnatus est. decif. 45. nu. 20.

Incontinenti.

Incontinenti verbum. vide ver. incontinenti.

Indultus.

Indultus conceditur eisdem bannitis, ut inter se extirpentur. dec. 15. n. 11.

Infirmitas.

Infirmis, & absentis. vide: in ver. absentis, & ver. absentis.

Ingratus. Ingratitudo.

Ingratus filius. vide filius ingratus. Ingratitudo possit uti dec. 4. n. 36. ob eam possunt revocari remissiones, & privilegia eo. n. 36.

Ingratitudinis causa est sufficiens exheredationis n. 31.

Inimicus sanguinei mei, an sit meus dec. 18. n. 20.

In ore duorum.

In ore duorum, vel trium ex 1. divina fiat omne verbum. dec. 45. n. 20.

Iniuria.

Iniuria facta Doctiori dicitur gravior decif. 10. n. 18. & facta patri censetur facta filio. uxori censetur facta viro, & facta uni de agnatione censetur facta omnibus de agnatione dec. 18. nu. 9. an possit vicefieri ad defensionem nu. 20. facta filio magis offenditur pater unde filius illam remittere non potest absque consensu patris ibid. n. 19.

Inquilinus.

Inquilinus an possit à locatore propria auctoritate expelli dec. 83. n. 4.

Institutio.

Institutio nulla ob errorem testatoris, an valeat saltem in vim fideicommissi dec. 81. n. 23. quādo extendatur de casu ad casum. dec. 79. n. 23.

Instru-

INDEX ALPHABETICVS

Instrumentum.

Instrumentum dotis putatiua habet executionem paratam sicut instrumentum dotis vera decif. 1. n. . .

Instrumenta duo si reperiantur eodem die confecta alterum mulieris, alterum alterius praefertur mulier. dec. 1. nu. 41. quid quando sumus inter priuatos num. 42. quid quando apposta est hora. & quid quando unum est fisci alterum mulieris ex quibus non apparat aliquo modo de prioritate, quod praefendum n. 78 & 79.

Instrumentum liquidationis. vide liquidationem.

Instrumentum non habens subscriptionem testium in num oportuno, an suam faciat decif. 41. n. 1 & stipulatum a clerico, abique Iudice ad contractus, an valeat decif. 47. num. 4 & an possit reassumi in forma probante pendente lite super rescissione dec. 65. n. 2.

Instrumenta qua habent sua requisita in Regno habent executionem paratam decif. 76. nu. 16. Eius pars si fuerit falsa instrumentum in totum reputatur falsum. dec. 86. num. 1. Censuale si continet excessum rationis decem pro centum, an vitietur in totum, vel tantum in illo excessu nu. 24.

Instrumenti fides pendet a fide Notarii dec. 86. nu. 8.

Instrumentum vide ver. contractus.

Instrumenta an possint liquidari contra Magistorum S. C. & eorum scribas decif. 14. nu. 32. clausis annis 30. a die date actionis liquidari non possunt n. 68.

Insignia. vide officialia.

Intercedere.

Intercedere quid sit, & quid hoc verbum importet decif. 4. nu. 6. reliqua in ver. Mulier.

Interesse.

Interesse dotis, an habeat privilegium dotis. dec. 1. nu. 35.

Interesse an debeat in contractibus habitis pro rescisso in graduatione decif. 20. nu. 1. post liquidationem, an habeat executionem nu. 4. debetur etiam post sententiam ex mora debitoris condemnati, & non soluenti nu. 6. intel lege, et nu 7 quando debeat ex mora incur sa ipso iure nu. 8. absque mora non debetur, & mora sine scientia, & interpellatione non committitur nu. 9. ex quoduplici mora debetur & quomodo contrahantur nu. 10. Lucri cessantis, an debeat debitor morosus, & quid si principabiter debitum ob paupertatem soluere non potuit n. 11.

Interdictum

Interdictum Ecclesiasticum extenditur etiam ad suburbia Ciuitatis dec. 23. n. 6.

Interdictum unde vi datur solum possessori, vel

possidenti nomine proprio, non alterius decif. 83. nu. 1.

In interdicto vi possideti, quid probare habeat possidens n. 2.

Industria.

Industria persona electa non datur potestas seruienti per substitutum. dec. 30. n. 12.

Indulgentia.

Indulgentiam potest Episcopus concedere 40. die- rum, & non ultra dec. 86. n. 25.

Interrogatio.

Interrogatio an admittatur ante, & post litem concludatam dec. 41. nu 31 in qua parte ludi- tij fiat nu. 32 & de interrogatione si tenet, et possidet n. 23.

Interrogationis rei si tenet, & possidet practica, unde desumpta. decif. 48. nu. 1. & apud quos tractatur n. 2. an peti poterit a reo super ti- tulo rei quam possidet n. 3.

Interrogari an possit principalis, & testis post conclusum num. 5. qui poterit si est haereticus nu. 6.

Interventus.

Interventus alicuius requisitus, an operetur praesentiam, vel consensum decif. 60. nu. 5. reliqua ver. consensus.

Iudei.

Iudei & mercatores, qui continuo emunt res & diuersas, an si penei eos recipiatur res furtiuas teneantur, et alij dec. 89. n. 11.

Iudex.

Index contra exceptionem Sena. Conf Velicia. non potest iudicare dec. 4. nu. 10. & debet cogere dominum ad renouandum etiam si domina sit Ecclesia, quando melioratio nei allegatur dec. 6. n. 13. Superiori expediri pro- uisionem directam Iudici inferiori, quod prouideat super grauamine absentia, an interim possit inferior procedere ad sententiam fori- dicationis dec. 17. n. 14 & non potest sine acti- o alicuius conscribere, quia si scribit sunt nulla dec. 24. nu. 89 & potest summariam capere informationem ad hoc, ut possit discerneret, quis lite pendente manuteneatur. dec. 54. nu. 19. circa restitutionem possessionis debet partes audiri, & citari, & non procedat de facto alius dicitur spoliare, & incidit in penam l. meminerint C. und. vi. nu. 25. qui non rita procedit non procedit, ut Iudex. sed et priuatus n. 26.

Iudices primarum, secundarum, & tertiatarum casarum R. F. br. Apostolic. quando allegantur suspecti, an debeat fieri depositum seruata forma R. Pragm. 9. de suspit decif. 66. num. 1 eliguntur Regij Consiliarij ex conuentione inter Sedem Apost. & Regiam Maiestatem. nu. 2.

Iudices Baiulorum a quibus erunt cognoscendi. decif.

RERVM, ET VERBORVM.

decif. 24. num. 47.

Iudex in criminalibus non potest condemnare, nisi reus legitimè conuictus, vel confessus fuerit decif. 78. num. 2. an teneatur in sententia exprimere causam sua sententia decif. 81. num. 2. 2. potest agentem sine actione repellere decif. 65. num. 13.

Inuentarium.

Inuentarij tempus conficiendi, & finiendi decif. 42. num. 1. 2. & 3. si non conficit heres, actiones quas habet confunduntur nu. 4. & quomodo intelligitur num. 5. si conficit heres non tenebitur ultra vires hereditarias sicut si non conficit n. 6. si scis si non an scis, an teneatur ultra vires, & an Ecclesia num. 7. & 8. tempore durante neque conuenire, neque conueniri poterit heres. num. 9. fallit in multis casibus. num. 10. laicus heres clericus in qua Curia conficere debet. num. 8. forma conficiendi num. 10. 4. conficiens heres continetur ultra vires decif. 56. num. 1. fallit quando maior est impensa, quam utilitas. num. 2. tenetur tutor facere decif. 56. num. 3. fallit quando bona pupilli sunt modici valoris, & expense superant illorum valorem, & quando expedit ne secreta hereditatis pandantur num. 4. & 5.

Inuentarij à confessione, que causa excuset. n. 7. Ecclesia non tenetur facere, pia causa, hospitalis, & sim. nu. 8. & 10. an fiscus num. 9. si non conficit heres, & dicat non adfuisse in hereditate, nisi tot bona, an sufficiat num. 18. si non conficit tutor sed ostendit in hereditate non adfuisse nisi talia bona, ex quibus tantum, & non plus preceptum est etiam si inuentarium non conficit informando Iudicem de hoc extra iudicialiter non poterit contra eum iurari in litem. n. 14.

Inuentarij tempus ab herede conficiendi est trimestre, & quando ineipiat, & finiat decif. 76. nu. 4. an idem tempus sit datum tutori. vide ver. tutor.

Iracundia calor.

Iracundia calor quanto tempore praesumatur durare dec. 18. n. 2. q. 5. 6.

Inuolutura.

Inuolutura tenor. vide ver. tenor.

Inuitus.

Inuitus nemo cogitur emere, vel vendere, nec in locatione permanere dec. 5. n. 5.

Iudex.

Iudex potest filiam patre absente dotare de bonis paternis. dec. 4. n. 52.

Ius prelationis.

Ius prelationis, an cedi possit dec. 1. n. 7.

Ius feudale.

Ius feudale sequitur ius civile dec. 2. n. 27.

Iuratoria cautio.

Iuratoria cautio. Ad iuratoriā cautionem in

quibus casibus possit quis admitti dec. 24. post num. 61.

Ius substitutionis.

Ius substitutionis non transmittitur ad heredes etiam liberis dec. 79. nu. 15. fallit in aliquibus casibus. n. 16.

Ius superueniens.

Ius superueniens lite pendente validat actionem decif. 65. num. 6. 14. 17. an habeat locum in feudis num. 15. materia num. 19. Reliqua. vide ver. lite pendente. ver. priuilegium superueniens. ver. iurisdicchio superueniens. ver. mulier lite pendente. ver. Actor. ver. exceptio, & ver. suspitionis.

Iurisdicchio.

Iurisdicchio an sequestratur si heres rei feudalis renuat vendere rem feudalem decif. 7. num. 6. Superueniens an validat gesta decif. 65. num. 8. vspupata. vide in ver. vspupate iurisd. iurisdictione aliena utens peccat. dec. 73. n. 27.

L

Lac.

L Ac pilus, & lana sunt fructus, & qui fructus dec. 34. n. 45.

Lapides.

Lapides an sint in fructu dec. 34. n. 3. & quid de illis, qui cadunt n. 65.

Lapidicina.

Lapidicina, argentifodina sunt in fructu decif. 34. n. 59.

Latro.

Latro famosus quis, & quid interest inter publicum furem, & publicum latronem dec. 58. nu. 30. interest inter latrones, & foruscitos. nu. 33. publicus ut dicatur, an sufficiat si una vice in strata publica furtum fecerit nu. 32. an dicatur, qui furatur in mari dec. 15. num. 25. & decif. 58. n. 33. contra latrones insignes probatores firatarum per commissarios campanae, & R. Prouinc. Audien. proceditur leuato velo admodum belli manu militari, & quid importent ista verba dec. 78. n. 23.

Legatum legatarius.

Legatum. vide in ver. relictis legatarius improprissime representat defunctum decif. 1. n. 13. legata conditionalia non transmittuntur dec. 79. n. .

Legatum quando dicatur factum causa demonstrationis, vel taxationis decif. 81. n. 1. quando pro parte valeat, quando non dec. 86. n. 22. conditionale non transmittitur fallit, ut ibi dec. 79. n. 16.

Legitima.

Legitima est quota bonorum, & d. betur in proprietate decif. 37. num. 6. & 8. transmittitur ad

INDEX ALPHABETICVS

ad heredem etiam quoad proprietatem nu. 14.
an petatur ab heredibus, & legatarij pro rata dec. 50. n. 6.

Leno.

Leno prohibetur habitare sicut meretrix in vicinia bonella dec. 54. n. 12.

Lenones expelluntur a Ciuitatibus decif. 54. nu. 12.

Lex.

Lex noua disponens in vno ex casibus equiparatis per l. veterem habet locum in alio decif. 1 n. 110.

L. si is qui ff. de iure ffs. offertur decif. 1. n. num. 112.

Leum in matre C. de rei vend. materia dec. 2. n. 31. cum multis seq.

Leetem ferro. §. qui maximos ff. de publ. et vecf. quando procedat decif. 5. n. 6. non procedit Patuay n. 9.

Lemptorem C. loca. non habet locum in conditoribus rerum ffsi dec. 5. n. 22.

L. ciuiles loquentes de empibiteusi an habeant locum in empibiteusi Ecclesiastica decif. 6. num. 14.

L. fin. §. & si prefatam intell. dec. 7. n. 9.

Leum in matre C. de rei vend. intell. decif. 7. nu. 14.

Leum apud sempronium ff. l. ud. sol. limitatur dec. 14. n. 3.

L. prouincialium C. de fer. corrigi l. quadraginta. C. eo. dec. 58 n. 34.

L. ne cui C. loca. quando habeat locum decif. 68. num. 5.

Lex per non vsum, an tollatur. dec. 70. n. 31.

L. nullum C. de testib. extenditur in omni offensa facta officiali. dec. 24. n. 39.

L. 1. ff. de muneribus declaratur dec. 39. n. 4.

Lesae Maiestatis.

Lesae Maiestatis plura capita decif. 75. nu. 45. crimen quando proprie committi dicatur nu. 46 & in quo committatur nu. 47. delinquentem receptans. vide receptans. crimine inquisitus clericus. vide ver. clericus.

Liber.

Libri subtrahendi, & occultati, vt indicentur potius ad torturam procedi decif. 80. num. 13 & quando procedat num. 15. & de quibus libris intelligatur n. 16. mercatorum quomodo confici debeant, de illorum fide, & quid si conficiuntur a mercatore suspecta vita decif. 80. num. 18.

Liber continens deuersas paritatis, an si fuerit reprobatus in vna censat, reprobatus in reliquis dec. 86. n. 13. 16. 17. & quid de libro rationum n. 21.

Libri fides augetur quando verificantur aliqua partita illius dec. 86. num. 14. nisi consciens Librum sit infamis, & suspecta vita nu. 15.

fides pendet a fide, & persona scribentis, prout fides instrumenti a fide notarij n. 13.

Liber quando dicitur continere conexa num. 20. reliqua ver subtrahendi. Licitum est contrahentibus si inuicem accipere quomodo procedat hac regula dec. 81. n. 12.

Liberè verbum.

Liberè verbum, quid importet. dec. 6. n. 13.

Libertatis causa.

Libertatis causa est pia, & in dubio est ei fauendum dec. 4. n. 75.

Licitor.

Licitor plus offerens an admittatur cōductio ne durante dec. 5. n. 15.

Liquidatio instrumenti.

Liquidationis instrumenti practica, quando creator, vel debitor est infirmus decif. 9. nu. 14. & 16.

Liquidari si petitur instrumentum, si debitor cōparit cum Regia decretatione superseditur, & quomodo debeat esse Regia decretatio traditur praxis decif. 71. num. 1. appellatio an datur a citatione super tenore instrumenti, & quomodo expediatur prouisione n. 5. pract. presentationis scripturarum nu. 6. quomodo fiat, & persiciatur num. 9. debet fieri interrogatio, & si emittitur, an vitietur liquidatio, num. 10.

Lite pendente.

Lite pendente super reuersione instrumenti censui currunt decif. 65. num. 1. an possit instrumentum reassumi in forma probante num. 2. Ius superueniens validat actionem num. 6. & 14. Iurisdiclio superueniens. vide iurisdiclio, priuilegium superueniens. vide priuilegium, mulier effecta vidua vide mulier. minor effectus maior. vide minor effectus. miles. vide miles si actio superuenit. vide actor. si superuenit exceptio post conclusum. vide exceptio si superuenit causa suspensionis. vide suspensio Si impetrauit assensum, an validet iudicium n. 21.

Loca pia.

Loca pia quae dicantur dec. 50. n. 15.

Locatio.

Locatio efficitur perpetua, quando est concessus fundus sterilis, & est redditus pretiosior. dec. 6. nu. 35. potest fieri venditori eiusdem rei. dec. 70. n. 1.

Locum tenens.

Locum tenens creatus ab officiali Baronali, an alium loco sui sibi substituere possit decif. 30. num. 29.

Mag. Cur. V. it.

Magna Cur. Vic. & S. Can. sint idem Tribunal decif. 14. nu. 13. cfi. fuprema omnium laicarum Curiarum n. 14. † quomodo procedat cum Tribunali M. Admirati dec. 73. num. 22. quando citat R. officiales citat cfi. licentia Proregis dec. 24. n. 33.

Mag. Camer.

Magni Camerarij officium, qui primo instituit. dec. 14. n. 21.

Mag. Admira.

Magnus Admiratus quis, & unde dicatur dec. 73. nu. 1. habet iurisdictionem in eos, qui viunt ex arte maris num. 12. & 16. & qui illorum nomine comprehendatur n. 3. an in illis continuum exercitium requiratur num. 4. & 14. Quos officiales creet, & ad quos eius iurisdictione extendatur num. 16. habet cognitionem naufragiorum num. 17. In eius tribunal, an habeat iurisdictionem R. Cam. Summ. & M. C. V. n. 22. & 23.

Manna.

Manna qua cadit de celo est in fructu decif. 34. num. 3.

Maritus.

Maritus an tenetur alere uxorem à qua dotem non habuit. d. 47. n. 4.

Marito an competat privilegium praelationis, quod competit mulieri dec. 1. n. 46. & an privilegium tacita hypotheca. n. 47.

Maritus an teneatur ad intereffe si mulier nolit renunciare dec. 22. n. 6.

Mare.

Mare eius est Imperij cuius est territorij adiacens. dec. 23. n. 17.

Marmor.

Marmor, & alij lapides an sint in fructu. decif. 34. num. 69. renascitur in Gallia, & Asia. num. 61.

Mater. vide inf.

Matrimonium.

Matrimonium an sit causa finalis, vel impulsiva matrimonij donationis contemplatione facta dec. 22. n. 15.

Matrimonium an possit prohiberi ne contrahatur cum forensibus ad eam pena dec. 62. n. 9. an possit prohiberi ne cum certo genere personarum contrahatur cum certa persona, & certo loco num. 10. 11. 12. ut contrahant subditi an possint pro bono publico principes illud contrahere num. 14. quid in Summ. Pontificis num. 14.

Matricula.

Matricula est necessaria ultra exercitium artis privilegiata, ut gaudet artilla privilegio. decis. 73. n. 9.

Mens.

Mentis sana quilibet in dubio praesumitur. dec. 79. n. 30.

Mercedes.

Mercedes magistrorum, & fabrorum sunt in fructu dec. 34. n. 44.

Medicus.

Medicus tenetur gratis curare pauperem decif. 84. n. 4.

Merces.

Merces quando venditur habita fide de pretio, nulla venditori in eis competit hypotheca, nisi illud expresse actum sit in litimine venditionis dec. 59. num. 4. & quomodo sibi cauere debeant venditores num. 5. si fuerint vendita habita fide de pretio dominum non transferunt si fide ga debitoris cum meribus successerit, sed venditor super illis alij praesertur n. 10.

Mercedes.

Mercedes magistrorum sunt in fructu decif. 34. nu. 44.

Mercatura. Mercator.

Mercatura an sit ars vilis dec. 10. n. 7.

Mercator vendens merces. vide in ver. merces, & ver. creditor.

Mercatores Veneti, & Bergumenses habent privilegium, quod non obstante venditione possunt merces vindicare a possessoribus decif. 39. num. 4. Qui contraxerant cum aliquo mercatore intuitu alicuius negotiationis, an sint potiores in mercibus dictae negotiationis, creditoribus, qui extra illam negotiationem contraxerunt num. 7. reliqua vide ver. vendens, & in ver. venditor.

Mercatores fugitiui, an possint torqueri, ut indicent pecunias sibi datas ad mercem adli. & quod tales mercatores habeantur pro confisfis decif. 59. n. 11.

Mercatori fugam consilens an puniatur si ex fuga damnum fuit casusatum creditoribus decif. 62. n. 13.

Mercatore de coelo. vide creditores.

Mercatores varias committunt fraudes, ad decipiendum creditores, dum se decocturos vident dec. 80. nu. 1. quando offeruntur non soluendo sagillares sunt ad mentendum n. 2. habentur pro practicis personis. nu. 17. & 19. an teneantur exhibere librum rationis, quem ipsi faciunt pro coram instructione, & an quinternum, quem ipsi, squarcia foglio, & an extra locum domicilij nu. 20. Mutantes signum puniuntur pena falsi n. 21.

Mercator qui aufugit cum pecunia creditoris, an possit ab eo capi, & ad iudicem duci, dec. 82. n. 2. Qui ieli oculi alienat omnes merces dicitur suspectus de fuga n. 4.

Mercatura Christianis dissuadetur dec. 80. n. 6. licet sit vilis ars tamen non ita reputatur apud aliquos

INDEX ALPHABETICVS

aliquas nationes, quæ recensentur nu. 22 an nobilitati deroget. num. 23. 24. 29. & seq. officialibus. prohibita num. 25. exerceri designatur à Barombus Neapolitanis. num. 26. Baronibus prohibita. nu. 27. an possit exerceri à Baronibus cum vassallis. num. 28. an nobilitati deroget si exercetur per intermediam personam. num. 29. an nobilitati deroget si sit magna. n. 30. clericis prohibita num. 31. saluti in aliquibus casibus num. 32. & seq. militibus prohibita nu. 33. deuit animum ab exercit. o proprij muneris n. 36.

Mercata.

Mercata an possint fieri sine assensu dec. 70. n. 37 reliqua. vide ver. nummularum.

Meretrix.

Meretrix an possit agere in iudicio, & pro rudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedem, quam promissit, vel solitam dec. 52. nu. 1. & quid in foro conscientia num. 2. an reputatur ei data. dec. 52. num. 3. & 4. publica, vel occulta si sit est magna differentia num. 5. an licite qualiumvis corporis accipiat num. 7. regulariter non tenetur restituere ea, quæ ex meretricio acquisiuit num. 8. saluti in multis casibus de quibus num. 9. & seq. habet Iudicem in Civitate Neap. num. 13. an dicatur illa, quæ habet unum amicum. nu. 14. & 15. decif. 52. num. 13. an sit mulier nupta, quæ commisit adulterium num. 16. procedit à pari cum lenone dec. 54. nu. 12. non possunt in vicinij bonetatis cohabitare, & recensentur Iura Regni dec. 56. nu. 1. quæ Iura in quibus locum habent num. 6. expellenda à vicinia, an possint expelli à terra num. 3. & 4. si conducunt domum, & expellantur, qui amittunt pensionem n. 5. prohibentur in bigij, & quadrigij ferri. num. 7. nuptæ, an expellantur à vicinia bonetatis nu. 16. si habent proprias domos, an ab illis expellantur nu. 18. si habitant domos Ecclesiæ, an ab illis expellenda num. 19.

Miles.

Miles effectus post debitum, an gaudeat priuilegio. milit. concesso decif. 65. num. 12. Milites & si possint testari quidam, & quomodo velint tamen in eorum testamentis requiruntur duo testes rogati decif. 43. n. 24. & de ratione nu. 25. quot priuilegia habent in testando num. 26. qui sint, qui gaudeant priuilegio militum num. 27. non militantes non remittuntur ad Iudicem militum dec. 73. n. 6.

Militare onus.

Militaribus ab oneribus nemo est exemptus etiã domus Augusta dec. 38. n. 6.

Mina auri.

Mina auri, argenti, erii, sulphuris, & sim. in fructu sunt dec. 34. n. 61.

Minor.

Minor consentiens ex contractu paterno, vel succedenti maiori habet beneficia dec. 21. n. 5. Minor lite pendente effectus maior, an declinet forum. dec. 65. n. 11.

Missus.

Missus in possessionem nulliter, an sit manutendendus si rursus habet obligatam. decif. 53. num. 30.

Monasterium.

Monasterium an habeat loco filij, & excludat substitutum dec. 79. n. 11. vide ver. Abbas.

Monitio.

Monitio una, an trina requiratur, ut quis excludatur à beneficij. dec. 21. num. 10. & quid in amissione beneficiorum Ecclesiasticorum ob non residentiam. n. 11.

Mora, Morosus.

Mora quando quis contrahit ipso Iure illa, mora non operatur effectum produciendi interesse nisi sequatur sententia declaratoria. dec. 20. n. 8.

Morosus debitor. vide interesse.

Moratoria.

Moratoria quæ conceditur à Principe differt à concurrentia creditorum dec. 70. n. 2. Reliqua vide creditores, & ver. quinquennum.

Mors civilis, Mors.

Mors civilis idem est cum pena capitali, & de morte civilis, & naturalis. dec. 30. num. 53. 54. 56. Mors civilis an sufficiat, ut sequatur in substitutione dec. 79. n. 1.

Mortis appellatione propriè, & strictè venit mori naturalis, siue hoc verbum proferatur ab homine, siue à lege n. 2.

Mortis appellatione, ut actus susciueatur venit mori civilis dec. 79. num. 3. civilis non dicitur mori propriè, neque mortis naturali æquiparatur nisi in casibus iure expressis, & nisi quando mori civilis operaretur eundem effectum, ac mori naturalis num. 4. non reperitur in iure mors civilis, sed est verbum compositum à iuri præceptoribus num. 5. exemplificatur in multis personis num. 6. Monachi dicitur voluntaria meritoria num. 8. Monachorum sequuta professione æquiparatur mortis naturali, quando Monasterium est incapax successionis. n. 9.

Mulier.

Mulier præfertur pro dote creditoribus habentibus tacitam hypothecam ex communi opin. sed contraria opin.riorior. decif. 1. num. 1. an præferenda creditoribus in bonis postea acquisitis num. 2. & 34. habet priuilegium pro dote sol. matr. ante dotis restitutionem secus post dotis restitutionem. num. 3. priuilegium, quod habet pro dote, an transit ad heredes, vel ad filios, & ad quos num. 4. 6. petens asscuratio-

nem,

nem, an possit actionem hypothecariam sibi contra maritum. & creditorem competentem alteri credere opin affirm. nu. 9. qua limitatur. nu. 10. priuilegium quod habet pro dote in casu dubij, an transeat ad quemcunque extraneum transit dotis actio num. 11. Hæretica, & infidei, an possint priuilegio dotis. nu. 15 & 16. An mulier contra mulierem n. 16. dote damnium in antipato lucrum habet n. 40. cum tacita hypotheca, an præferatur habenti tacitam anteriorem nu. 48. & 50. an præferatur etiam pupillis habentibus tacitam anteriorem nu. 49. est priuilegiata etiam in actione personali nu. 72. in bonis postea acquisitis per unum poss. contractum matrimonij, an præferatur creditoribus habentibus anteriorem expressam nu. 60. potest auocare pecuniam solutam posteriori creditori sicut fidei n. 88. in fin. pro negotio ad ipsam spectante non iuuatur Velleian decif. 4. nu. 13. Mulier hæretica excluditur à benef. S. n. Cof. Vell. num. 14. in quibus casibus non iuuatur Velleian. nu. 15. solutum ex causa intercessionis requirit nu. 19. Mulierum genus auarissimum nu. 21. Ideo in eis non præsumitur donatio nu. 22. obligans se pro dote, an iuuatur velleiano nu. 76. an possit dotem constituere si est minor decif. 4. n. 79. Habens virum inutilem dicitur vidua. Idem si captiuum, religatum, cor. d. mmatum ad triverni nu. 89. quid si habet virum ab intem nu. 90. † si nubis viro pibeio eius nobilitas obumbratur dec. 10. nu. 45. & durat obumbratio post mortem viri n. 46. † lite pendente effecta vidua, an deimat forum dec. 68. num. 10. † Mulieri donec peruenierit ad nobilem aetatem, an debeantur alimenta, vel intercessio par. 127. dec. 27. num. 41. † Nupta cum suis corporis vendere non potest decif. 54. num. 6. qua accepta pecunia se prostituit, an dicatur meretrix publica nu. 17. Mulierem amplexatæ causa cognoscendi per vim qua pena puniantur n. 29 & 37. Mulier, an propter osculum, vel tactum mamillarum amittat dotem nu. 35. & an propter adulterium nu. 36. si dicat se violentis fuisse cognitam, & simulasse violentiam pro pudicitia, & bonore conservando an ei credendum nu. 10. † Pudica, & honesta carcerari non potest, & ex quibus causis carcerari possit. & an possit de hoc beneficio renunciare decif. 56. num. 30. † Contrahere si tenetur cum consensu propinquorum. vide et. consensu † Contrahens de iure longobardo sufficit si interuenit mundualdus, & an sufficiat presentia Iudicis dec. 60. nu. 17. & occurrens pro dotibus cum creditore salary præferatur ille creditor mulieri. dec. 1. nu. 4. ver. illud.

Mundualdus.

Mundualdus sufficit si interuenit in contractu mulieris iure Longobard. viden. dec. 60. n. 17.

Mutus.

Mutus. vide et. surdus.

Mater.

Mater tenetur redimere filium captiuum decif. 4. nu. 45. & si obligatur vult obligatio ibid. non tenetur regulariter dotare filiam, nisi in subsidium n. 48. an possit alienare bona fidei commissio subiecta pro dote filia nu. 49. tenetur dotare filiam inopem, & an filiam naturalem nu. 54 & 55. dotando filiam censetur præuenire num. 57. dotans filiam communem dotem ad quam se obligauerat cum viro, an repræsentat nu. 58. quando succedit in obligatione dotandi succedit cum omnibus qualitatibus quibus succedit pater nu. 60. Iudas an tenetur dotare filiam nu. 61. quid si baretica nu. 62.

N

Natus.

Natus in villa, an sortitur originem illius Civitatis cui villa subest. dec. 71. num. 2. in territorio dicitur natus in Civitate decif. 23. nu. 27.

Naufragata bona.

Naufragata bona, ad quos spectent dec. 73. n. 18.

Naulum.

Naulum, vestura animalium sunt in fructu. dec. 34. nu. 52. Naulum vestiura nautium appellatur n. 53. extenditur ad vestiura iumentorum, & operas seruorum n. 55.

Neapolis.

Neapolis est metropolis, & cum in ea resideat Vicarius Principis, & tot magistratus dicitur communis patria dec. 19. n. 4.

Neapolis priuilegium concessum. vide priuilegiis, & vide etiam Brundisium priuilegium.

Negligentia.

Negligentia non imputanda prelati, & alijs administrantibus non erogari expen. importan. plusquam valor rei. vide expen.

Nemo cogitur vendere.

Nemo inuitus cogitur vendere, vel emere. dec. 28. & ver. vendere.

Nix.

Nix est in fructu dec. 34. nu. 1. si venditur debetur gabella, qua debetur de fructibus num. 2. eius usus, an noceat, vel profit corpori humano n. 95.

Nobilitas Nobilis.

Nobilitas unde dicta decif. 10. nu. 1.

Nobilitati an derogetur per mercaturam. vide mercaturas. Nobilitas matris, an transeat in filios. dec. 10. n. 3.

c

Nobi-

INDEX ALPHABETICVS

Nobilitas filij non porrigitur ad patrem dec. 10 nu. 1. patris transmittitur ad filios num. 1. si-
cut priuilegium patris Doctoris nu. 2 fratris
an transcat in fratrem nu. 4. ex quibus exer-
citijs amittatur num. 5. an amittatur ab illo,
qui proprijs manibus agrum colit ibidem, an
per mercaturam num. 7. an a conductore ex-
eligatur nu. 8. a virtute originem sumpsit
nu. 13. ex genere quod praefertur nobilitati ex
scientia non est determinatum, imò contra-
rium nu. 14. per doctoratum acquiritur n. 15

Nobilitas tunc priuilegio, an quis renuntiare possit
num. 39. mulieris obumbratur si nubit viro
plebeio. & durat etiam post mortem viri nu.
45. & 46. Nobilis magis censendus, qui nobi-
litatem ciuitate acquiritur, quam qui elarijs
parentibus oritur num. 22. Nobilium pene
distinguitur a pennis plebeiorum num. 26. falsit
in aliquibus casibus ibid. num. 27. carceris di-
stinctio a carceribus plebeiorum n. 34. possunt
per enormibus delictis carcerari in carceri-
bus plebeiorum num. 34. an possint renuncia-
re priuilegio sibi concessio circa pennis, & car-
ceris num. 35. Electus ad aliquod officium po-
pulare potest cogi ad illud acceptandum cum
protestatione dec. 10. nu. 40. Nobilis unde
dictus. & quis proprie dicitur nobilis nu. 41.
Forensis in aliena patria non dicitur nobilis.
nu. 42. mitius punitur, quàm ignobilis. & quo-
modo intelligitur num. 43. dicta de nobilibus
extenduntur ad populares diuites, & nobili-
ter viuentes num. 44. Nobilis exulatus, vel
relegatus in casu fractionis exilij, vel relega-
tionis si iurasset triremes, an possit eo casu cũ
effugit ad triremes damnari dec. 23. num. 44
quoad se potest renuntiare nobilitati seu,
quoad alios nu. 45.

Notarius.

Notarius & in testamen. & in instrumen. ro-
gari debet dec. 45. num. 11. & 13. Aposto-
licus an testamenta conscribere possit dec. 46.
num. 29. & an instrumenta nu. 4. Notarius
si stipulauit pro absente. vide in ver. absenti,
& ver. donatio. Notarius an teneantur co-
gnosce contrahentes dec. 24. num. 71. & an
telus num. 72. assertioni. vide ver. assertioni.
Notarius solent facere mentionem de Cancellat-
ura facta in instrumento, qua fuit facta
non vitio falsitatis, sed ad euitandum erro-
rem. dec. 86. num. 4. & quo casu Notarij de-
bent facere mentionem de cancellatura nu. 5.
si committit falsum in vno instrumento, an
cetera instrumenta reddantur suspecta nu.
6. Notario attestante testatorem esse sana mē-
tis, si probatur furor, annullatur testamentū
dec. 79. num. 32.

Nullitas.

Nullitates an, & quando impediunt sententiam

S.C. dec. 65. num. 27. quomodo hodie propo-
nantur num. 27. an hodie proponi possint post
notarium 30. dierum. & Regia Prag. loqua-
tur de nullitatibus, vel de exceptionibus n. 28
Nullus.

Nullus amor vicinis patrum dec. 4. n. 84.
Nundina.

Nundinarum comessio spectat ad Principem de-
cis. 70. nu. 36. sunt cum Rege assensu nu. 37.
a sententijs, qua proferuntur in nundinis ad
quos appellatur num. 38. earum officiales Ba-
rones in terris suis eligunt n. 39. priuilegium
an amittatur per non usum, & per quod tē-
pus nu. 40. debent statuti diebus celebrari n.
41. an possint per Episcopum prohiberi ne
siant feriatis diebus nu. 42. an possint acta
feri diebus feriatis etiam in honorem Lei de
consuetudine nu. 43. 44. Nundinarum magi-
ster non habet de lure nisi iurisdictionē ini. r
mercatores, secus de consuetudine n. 45. Nun-
dinarum priuilegium, an possit reuocari nu.
46. an possit Principi de vno loco ad alium
transferre nu. 47. Circa nundinas, quam po-
testatem habent Barones n. 48.

Nuptia.

Nuptiarum casus non extenditur ad casum mor-
tis, & an e contra casus mortis extendatur ad
casum nuptiarum dec. 79. n. 24.

Nuzzoli.

Nuzzoli qui percipiuntur ex trituratione oli-
uarum sunt fructus dec. 34. nu. 28 30. Ius il-
lorum solent Barones habere nu. 29. & an
possint esse feudales n. 30.

O

Obligatio pennis acta.

Obligationum pennis acta capiendi modus dec. 14
nu. 54. per actuarium capiuntur, & non
per scribas nu. 62. quando capiunt actuarij
presumantur habere mandatum Iudicis nu.
60. debent scribi in libro, & quomodo ab
actuarijs iste liber conscribatur nu. 64. habent
exequutionem paratam accusantur nulla
prauia citatione etiam per procuratorem, &
creditorum, qui tempore stipulationis sunt
absens n. 65. an habent exequutionem para-
tam contra heredes nu. 66. an semper, & omni
tempore habent exequutionem paratam nu.
67. habent exequutionem paratam si tamen
sint liquida, & quid si fuerint stipulata in
Curia Bauulorum nu. 69. qua exceptiones ad-
uersus illas possint opponi, & an extra car-
ceres, vel in carceribus & sacro deposito. In
illis capiendis, quid obseruare debeant actua-
rij, quid in cassandis nu. 70. & 73. quando
adhibent testes, an sint ab actuario cognoscen-
di n. 71. an capiuntur de die feriatis, & extra
bancam num. 74. liquidantur non modo
cum originali, sed cum exemplo nu. 75.
intel.

intellige, et num. 76 si fuerint descripta in copia, & non reperitur in originali non probant num. 76 si capiuntur per actuarium alterius territorij an habeant executionem paratam nu. 77. an possint capi ab actuario casu suo pro suo Barone nu. 78. an possint capi ab actuario secundarum causarum num. 79. discrimen inter obligationes pnes acta, & in-
strumenta. n. 80.

Obligatio.

Obligatio specialis, an operetur idem quod pactum reservationis domini decis. 39. nu. 22. in generali, quae veniant dec. 88. n. 3.

Obuentiones.

Obuentionum verbum, quae continentur dec. 34. num. 11. quomodo differant à fructibus nu. 12. & 13.

Obseruantia.

Obseruantia tollit dubia. ver. dubitates.

Obstacul.

Obstetricum iudicio standum est in eo, quod par-
tus possit naturaliter vivere, vel non dec. 79.
nu. 25.

Ocultant.

Ocultantes delinquentem, ne veniat ad manus
Iudicis innotet pari pena cum delinquentem.
dec. 75. nu. 20.

Offens.

Offensens primo loco, an possit praelationem pra-
tendere dec. 5. n. 2.

Offendens.

Offendens Cardinalem incurrit penam lesa ma-
iestatis idem in offendente Episcopum, & eius
Vicarium dec. 75. num. 36. & si esset clericus,
& Cardinalem occidit ipso iure priuatur
benefitij n. 30.

Officialis. Offitium.

Officiales delinquentes puniuntur à M. C. V. de-
cis. 24. nu. 1.

Offitium nomen, an actuarij comprehendan-
tur nu. 2. nomine comprehenduntur illi, qui
habent iurisdictionem num. 5 an comprehen-
duntur scribae, seruientes, & associantes fam.
Cur. nu. 6. 7. 8. 9. Praesides, & Auditores à quo
cognoscantur nu. 17. conueniuntur sub quo
militant nu. 18. Officiales an cognoscant de
delictis eorum, seruientium, & iniurijs eisdem
illatis num. 19. procedentes cti delegati à quo
cognoscantur nu. 20. Officialis delinquens in-
tuitu offitij tantum recognoscitur à M. C. V.
siue delictum fuerit actuum, siue passiuum.
dec. 24. nu. 21. & 22. si offenditur, quae dica-
tur offensa grauis, & quae minima, & quan-
do dicatur ob offitium nu. 24. & 27. quando
dicitur delinquere in officio, vel intuitu offi-

tij nu. 25. quae pena puniatur in statu Eccl-
siastico num. 26. delinquens in officio intuitu
offitij, an possit post finitum offitium recogno-
sci à M. C. V. num. 28. delinquens non intuitu
offitij, sed extra à quo cognoscendus nu. 31.
distinguitur, & quae ad nu. 37. si delinquens non
intuitu offitij potest per Praesidem cognosci etiam
licentia Proregij nu. 32. Regius quando cita-
tur à M. C. V. citatur cum licentia Proregij.
num. 33. delinquens cognoscitur à R. Audin.
num. 34. maxime Baro & Hydrun. quae ha-
bent titulum Sacrae num. 35. Delinquens ex-
tra offitium non priuatur officio num. 37. si
offenditur, an pretatur remissio ad Baronem
num. 78. Baronis an possit dici Regius nu. 40.
delicta an possit cognoscere Baro num. 41. nō
debet reuelare secreta nu. 46. non potest esse
sine actuario num. 89. Offitium delicta mi-
litant in actuarijs num. 90. non potest esse in
propria patria num. 92. si fuerit offensus, of-
fensus non gaudebit in alitudo, & de quibus of-
fendiatis, & ministri intelligitur. & offen-
sio quomodo intelligenda num. 95. & Officia-
li fides facienda, quomodo puniatur decis. 16.
num. 17. & Officiales iuxta pandectam spor-
tulas exigere debent decis. 30. nu. 28. & probi-
bentur deserere offitium ante aduentum suc-
cessoris decis. 30. num. 1. idque non modo de
iure communi, sed de iure Regni num. 6. &
contrarium faciens puniatur nura 7. tenentur
ultra annum expectare aduentum successoris
donec capiat possessionem num. 8. alia amittunt
totum salarium. num. 11. non possunt
pernoctare, & per breue tempus extra Ciui-
tatem absque licentia sub pena num. 9. & 11.
an possint ante aduentum successoris depone-
re officia num. 12. & quid obstruatur nu. 13.
quid obseruare debeant presentatis literis,
quod deponant officia num. 15. an possint re-
nuntiare officia, & ab administratione recede-
re, & quid in officiali Baronali num. 18. &
19. ubi refertur decis. S. C. quando possunt ab
offitio discedere, an possint relinquere substi-
tutum num. 20. puniuntur si creant sibi sub-
stitutos, ubi etiam de pena substitutorum nu.
21. Regij non possunt loco sui alio substitue-
re, & de ratione num. 22. qui habent potesta-
tem sibi substituenti quales sibi tenetur sub-
stitutos creare num. 26. an teneantur pro de-
lictis, & excessibus substitutorum num. 27.
subrogati an possint esse minus anno num. 28.
Baronales possunt locumtenentes relinquere,
& per quod tempus num. 29. Regij omnes à
D. Reg. Prorogae erantur decis. 30. num. 31.
Offitium creatio est de regalibus num.
32. Officiales quando subrogandi in locum
aliorum semper consulendi est Princeps nu.
33. Offitium electio si irritatur per mortē

INDEX ALPHABETICVS

electi, vel aliam causam superuenientem ius eligendi, vel substituendi aliquem pertinet ad illum ad quem pertinet primum electio num. 35. § Officiali eligere fructus est dec. 34. nu. 39. § Officialis, & deputatus, an in operibus publicis possit eius arma ponere dec. 38. num. 22. Officialis Regij, an sint immunes à muneribus collectis, & functionibus. dec. 37. nu. 6.
Offitia ad quem transferuntur interij Regis scire dec. 30. nu. 34.
Offitiales Regium offendit, an incurrat crimen lese Maiestatis dec. 75. num. 40. & quid si offitialis sit Baronalis n. 41.
Oliva. an sit fructus industrialis dec. 34. nu. 99.
Olivarum arboribus incidunt. vide arbores.
Opera.
Opera servorum sunt in fructu dec. 34. num. 40.
Item opera hominis n. 42.
Opinio.
Opinio communis non attenditur, quando validiores rationes contra eam pugnant decif. 1. num. 106. recepta in iudicijs praevalent n. 125. recepta in iudicando à Iudice tenenda n. 126. vsu probata recipienda n. 127.
Oppidum.
Oppidum quid sit. dec. 71. n. 3.
Ordo.
Ordo scripturae, an attenditur in prioritate scripturae dec. 1. n. 116.
Oratio.
Oratio quando pro parte valeat, & quando non, & sic legatum, & substitutio dec. 86. nu. 22.
Osculanti. Osculum.
Osculanti virginem per vim pœna mortis puni- tur dec. 52. nu. 26. vide. nu. 27. ubi hæc pœna habet locum in Civitate Neap. & qua pœna bodie est in vsu n. 28. 30.
Osculum luxuriosum, quod dicatur dec. 52. nu. 34. ob osculum, an mulier perdat dotem. vide. ver. mulier. & an propter osculum consanguinei n. 36.

P

Pañum.

Pañum in capitulis matrimonialibus, ut vir faciat perpetui incolatui in loco vocato, an sit validum dec. 19. n. 1.
Pañum rescissorium.
Pañum rescissorium, an sit validum decif. 65. n. 3. 4. etiam si in instrumento non apponatur, instrumentum rescinditur n. 5.

Pañum reservationis dominij.

Pañum reservationis dominij facit, ut venditor remaneat dominus non creditor, & ideo in concursu non graduatur decif. 39. num. 12. de utilitate dicti pañi num. 13. & an faciat contractum conditionalem num. 18. an sint plures contractus num. 19. vigore illius pañi petitur associatio familiae curia n. 20.

Pañum.

Pañum duorum consensu perficitur decif. 52. num. 2.

Palatium.

Palatia edificata in castro, an cedant feudo dec. 32. nu. 23. & an palatium Regij n. 24.

Papa.

Papa si fuerit mortuus, an Cardinales expellere possint assensum dec. 3. n. 10.

Pala.

Pala est in fructu dec. 34. n. 27.

Pandellos.

Pandellos. vide. ver. officialis, & ver. actuarius.

Paragium.

Paragium quomodo consideretur in fratre dec. 4. nu. 70. est quota honorum, & debetur in proprietate dec. 27. nu. 7. & 8. non debetur in linea Collaterali sed descendenti nu. 23. quid importet, an sit onus feudi, vel personale. nu. 24. 26. 33. competit super feudalibus, & burgensaticis nu. 25. an sit idem, quod legitima nu. 27. an possit onere gravari nu. 28. an debeatur mulieri, si potest aliunde dotem consequi, & quid si dotem à viro, vel ab extraneo, & à patre viventi legitima nu. 29. an peti possit à tertijs possessoribus nu. 30. an insoludum nu. 302. an pro eius consecutione possit agi contra fratrem, vel alium patris successorem actione personali, & cogere ad feudi venditionem. n. 31. pro paragio filia praesertur creditoribus cum assensu nu. 34. quomodo liquidetur, & quid in monasterio n. 35. & 39. quantum sit num. 36. 37. 38. an transmittatur ad heredes, & quid si mulier moritur ante nubilem aetatem n. 42.

Parentes.

Parentes si negant alimenta filijs ingratiss. vide. ver. pater.

Parentum vocabulo, qui continentur decif. 4. num. 42.

Paria.

Paria sunt non esse, & esse, & inaequaliter esse. dec. 2. nu. 28.

Paria sunt non facere, & minus legitime facere. nu. 24.

Partus.

Partus immaturus, et imperfectus, quibus signis, & coniecturis cognosci possit dec. 79. num. 28. si nascitur monstruosus, quibus casibus sit capax n. 27.

Pater.

RERVUM, ET VERBORVM.

Pater.

Pater quodammodo perpetuatur propter representationem filij decif. 2. num. 17. poterit filij alimentis priuari, si recusit se obligare pro ipso decif. 4. num. 32. definit esse pater filio ingrato nu. 34. si denegat alimenta filio ingrato, & perit non tenetur pena parricidij. num. 35. si non exheredauit filium ingratum, censatur remississe num. 41. tenetur se obligare pro filio, & pro illo succubere nu. 42. tenetur redimere filium captiuum num. 43. an tenetur dotare filiam spuriam nu. 53. quando cum matre dotat filiam pater tenetur, uti principalis mater uti fideiussor nu. 39.

Patri, vel matris consensus, an requiratur in matrimonio. contrahendo dec. 62. nu. 5. & contrahendo si uis absque consensu illorum, an possit ab illis exheredari nu. 6.

Pater an possit sponsalia filij contracta contra eius uoluntatem impedire decif. 62. num. 7. an possit cogere filium ad contrahendum matrimonium, & ad tale matrimonium num. 16. Male tractam filium potest cogi ad illius emancipandum decif. 55. n. 32.

Patri onus 12. fil. tenentur contribuere. vide ver. contribuere. onus, an gaudet immunitate in casu insolito, & propter publicam utilitatem. dec. 38. n. 5.

Patria.

Patria, & Ciuitas, licet idem sint tamen latius est uerbum patria, quam Ciuitas. decif. 33. num. 2.

Patrius.

Patrij Neap si delinquantur, in quo loco mulcentur. dec. 10. n. 32.

Patronus.

Patronus an possit mutare uoluntatem fundatoris in patro decif. 2.8. num. 16. & decif. 22. num. 27.

Pauper Paupertas.

Pauperibus datur aduocatus pauperum, & à quo soluat illi salarium decif. 84. num. 5. et 6. Pauper qui dicatur, quis inopi, & quomodo differant inter se n. 10.

Paupertas excusat ab appellatione & executione appellationis num. 7. excusat à iteris expeditis à Lencinio, & ab alijs num. 8. Probanda est ab eo, qui in ea se fundat n. 9.

Pena.

Pene nobilium. vide ver. Nobilium.

Pena capitalis. an possit commutari in publicationem bonorum, & quid in Regno in crimine laesa Maiestatis dec. 30. n. 5.

Pena tempus si ludæ non expressit, an intelligatur pena temporalis dec. 61. num. 4.

In pena tempus determinatum attenditur n. 4. Pena an tot dicantur, quot delicta, decif. 81. num. 1.

Pensionarius.

Pensionarius non tenetur recitare nisi officium paruum B. Maria decif. 77. n. 3. ad qua onera tenetur n. 15.

Pertinentia.

Pertinentia venient in concessionibus principis dec. 32. nu. 13. sunt per destinationem. nu. 15. qua dicantur n. 18 & 19.

Persuadere.

Persuadere est cogere, & compellere dec. 52. n. 10. vide blanditia.

Peritus.

Periti in arti quando standum est decif. 79. nu. 26.

Petere, Petens.

Petere uerbum quid importet dec. 20. n. 7.

Petens plus. vide in ver. creditor plus petens, & in ver. carcerarij.

Petens debitum solutum si effectualiter non exigit an incurrat penam prag. 7. de fals. & quid si ad actum executionis est deuentum decif. 20. n. 16.

Piscatio.

Piscationes an sint in fructu dec. 34. nu. 17. sunt publica nisi aditus prohibendi. n. 19.

Puere condemnati.

Plures si fuerint condemnati, & unus ex pluribus appellauerit, an appellatio prosit omnibus, & an tit. si unus ex pluribus appellauit. procedat etiam in criminalibus dec. 78. num. 20.

Plures condemnati an censentur in solidum, vel pro rata condemnati decif. 12. num. 1. & quid si condemnati sunt in expen. & fructibus. num. 2.

Positio.

Positionem partis partim veram, partim falsam an quis negare possit dec. 48. n. 22.

Positionibus in multis casibus principalis respondere non tenetur dec. 55. nu. 5. Reliqua. vide ver. depositio.

Possessio.

Possessio in dubio presumitur iure familiaritatis dec. 45. num. 7. & an capi possit ex sola suppositione, & signatura. decif. 77. n. 16.

Pragmat.

Pragm. de censibus quomodo praestetur contra haereticos dec. 7. n. 18.

Pragm. de iel. scopp. an comprehendat clericos, opem dantes. emittentes sagittas decif. 25. nu. 16. Reliqua. vide in ver. sciam scopita.

Practica.

Pract. liquidationis instrumenti, quando debitor, vel creditor est infirmus. vid. in ver. liquidationis.

Preces.

Preces importuna aequiparantur metui, quoad contractus rescissionem dec. 81. n. 9.

INDEX ALPHABETICVS

Præcepta.

Præcepta plura requiruntur in recognitione apoca dec. 21 nu. 12. & dec. 49. n. 16.

Præcedentia.

Præcedentia magis influunt in sequentia, quam à contra dec. 79. n. 33.

Prælatio.

Prælationis lvi. vide lvi prælationis.

Prælati.

Prælati, & Barones male faciunt, qui vendicant res pretiosiores facias si concesserunt steriles. dec. 6. n. 34.

Premium.

Premium interficienti bannitum si promittitur, & quis mendaciter dixit se interfuisse bannitum non modo non consequitur premium, sed punitur decif. 15. num. 15 quando permittitur inuenienti bannitum intelligitur de eo, qui bannum caperit num. 16. de cuius bonis soluitur num. 17. quis consequatur si duo concurrant in captura num. 18. reuelantium delicta num. 19. an consequatur bannitas capiens alium bannitum n. 20.

Præsentatio.

Præsentatio, & collatio est in fructu decif. 34. num. 38.

Præsens.

Præsens, & tacens, quando præsumatur consentire. dec. 51. num. 8.

Præfenti, & tacenti promittens, vide ver. promittens.

Præsentia partis in constituto suppletur per Notarij stipulationem dec. 51. n. 19.

Præfati Præuincia.

Præsidis nomen generale est decif. 30. nu. 42. habet maius imperium post Principem nu. 43. an semper debeat stare in vno loco, vel per Præuinciam discurrere num. 44. habet Capitaneum Campanie cum Comitibus, & de eorum ortu num. 45. an possit dare licentiam deferendi arma nu. 46. in syndicatu, quid obseruandum nu. 47. tenetur banniti latronibus, & malis hominibus purgare prouinciam num. 49. ante eius præsentiam, & eius Tribunal, an possint stare exiliati num. 48. Præsidii, & Auditorum Prouincialium delicta à quo tribunali agnoscenda dec. 24. n. 17.

Præfati poteri: ne cognoscere de delicto commissio per officiales non intuitu officij n. 32.

Pretium.

Pretium rerum dotatum uti subrogatum efficitur dotale dec. 1. num. 31. † an succedat loco rei dec. 29. n. 14.

Primi pilus.

Primi pilus, qui sit, an hoc officium bodi sit in usu dec. 1. n. 80.

Princeps.

Princeps quod facit ex certa scientia in dubium

reuocari non potest dec. 3. nu. 26. † an præferatur pro eodem pretio in pascuis Baroni, & vniuersitatis superflui dec. 5. num. 6. dispensat pascua R. Dobana n. 17.

Principi pot. filii ordinaria lvi dominij tollere non potest. dec. 17. num. 25. quod facit in alterius iniuriam facere non debet nu. 26. vtrius potestate absoluta sine causa peccat n. 27. an possit tollere ordinem iudicarium nu. 28. an possit de plenitudine potestatis bona demanialia alienare num. 30.

Principi consulendus semper quando tractatur de subrogando officiali dec. 30. n. 25.

Principi contemptus quomodo punitur dec. 30. num. 38. & quid si fuerit factum præceptum pro quanto habetur cara gratia nu. 39. non obtemperantis, & inobedientis pena num. 40. an semper obtemperandum, & quid si aliquod fuerint mandata num. 41. Reliqua ver. contemptus. ver. contemnere.

Principi præsentia an sufficiat pro assensu in alienatione feudii dec. 35. n. 8.

Principi tenetur assentire intelligas de congruo dec. 36. n. 29. † Qui concessit priuilegium non dicitur contravenire si omnes cogit aequaliter ad onera, & præstationis pro communi bono. dec. 38. num. 2. an possit ordinem iudicarium tollere dec. 78. n. 24.

Principi an possit mandare, ut non subsistatibus inditijs bono bona vita torquatur ibidem. num. 25.

Principali existente in remotis partibus, an procurator interrogetur. ver. depositio.

Priuilegium Priuilegiatus.

Priuilegium quod habet mulier pro dote. vide. ver. mulier. dotale, an cedi possit extraneo, & quid in actione de dote decif. 1. num. 8. quod habet mulier pro dote, an habeat eius pater. dec. 1. num. 12. an habeat legatarius num. 13. an transeat in extraneum dotantem num. 14. Quod competit mulieri, an competat infideli num. 15. an heretica num. 16. Quod competit mulieri competit pro vera dote num. 17. an pro dote putatiua nu. 18. an pro dote promissa. num. 22. an pro dote confiscata. nu. 23. an pro dote præsumpta num. 27. an pro dote à constituta num. 29. an pro pretio rerum dotatum. num. 30. an pro aumento dotis num. 32. an pro bonis paraprofrenalibus num. 34. an pro interesse dotis num. 35. an pro fructibus dotis nu. 36. an pro anticipato nu. 38. prælationis, quod competit mulieri, an competit eius viro n. 46. personale, & prælationis, quod competit fisco transeunt in extraneum si hoc agatur secus dotis n. 73.

Priuilegium est priuata lex dec. 1. n. 98.

Priuilegiatus non vitatur priuilegio contra alium priuilegiatum n. 122. tenetur contribuere. vide. ver.

RERV, ET VERBORVM.

de ver. contribueri † Privilegi concessio non consideratur. ubi immo i causa publica utilitatis, & necessitatis dec. 38. num. 4.

Privilegium superueniens, an tollat ius questum. dec. 65. num. 7. fori superueniens lite pendente, an eximat illum a iudice coram quo lit erat capta. num. 9. † Brundysinum. vide ver. brundysinum.

Privilegium Venetorum non loquitur de cessione bonorum, sed tantum de moratoria, & dilatione quinquennali dec. 70. num. 10. an extendatur ad cessionem bonorum nu. 11. opin. Authoris nu. 13.

Privilegium Neapolitan. concessum, ut debitores contra eos non possint cedere bonis, an extendatur ad dilationem quinquennalem nu. 12. Venetis concessum, an comprehendat privilegium brundysinum nu. 14. an illo privilegio gaudeant omnes status Venetorum nu. 16. & 18. Circa venditionem mercium, ut sint sibi hypothecata extenditur ad subditos status nu. 19. concessum ciuibus, an extendatur ad comitatenses nu. 20. per non usum amittitur num. 21. fallit quando concessum est in remunerationem. nu. 22. concessum in remunerationem laborum est irrevocabile num. 23. 24.

Privilegio an per unicum actum praedictetur. num. 26.

Privilegium de faciendo non usu 10. annorum spatio amittitur num. 27. amittitur per delictum, & quando data est occasio nu. 28. amittitur per abusum nu. 29.

Privilegi possessionem si quis probat ex diuturnitate temporis praesumitur titulus n. 32.

Privilegio an praedictetur pro contrariis actus nu. 35. & an per unicum actum. n. 34. distinguatur nu. 35. esse concessum Rei P. universitati, vel ciuibus particularibus differt num. 49. & quid si est concessum ciuibus in universum nu. 50. quando est concessum Civitati Cineri contraveniendo non praedictant Civitati nu. 51. sicut nec Clerici praedictant contraveniendo privilegio concessio Ecclesiae nu. 52. Concessum Rei P. an possit a Principe revocari nu. 53. Concessum Civitati, an extendatur ad villas & amittatur pro non usum, & praescribatur nu. 54. concessum ciuibus, an computat his, qui a loco originis, & Civitate recesserunt nu. 55.

Privilegi in privatione requiritur sententia declaratoria. dec. 70. n. 31.

Privilegio artis gauderi, an possit illi renunciare dec. 73. n. 10.

Privilegiatus.

Privilegiatus si habuit occasionem utendi privilegio, & non fuerit usus, an possit ad illud redire dec. 70. n. 25.

Privilegiatus quando utatur, vel non utatur

privilegio adversus alium privilegiatum dec. 1. n. 122.

Portulani.

Portulani qui, & de eorum officio dec. 73. num. 15. & 19. eorum & secretorum Admiratorum, & vice Admiratorum differentia num. 23.

Probatio.

Probatio quod locum sit in districtu, quomodo facienda dec. 23. num. 18.

Probandi via praclusa principali erit etiam praclusa tertio comparanti pro suo interesse. dec. 40. num. 10. intellige, ut n. seq.

Probandi onus cui incumbat, quem decepsisse sine liberis, vel in pupillari etate dec. 79. num. 14.

Procurator.

Procurator licet non admittatur in criminalibus admittitur tamen ad allegandam absentiam dec. 17. num. 16. & an admittatur ad allegandam infirmitatem. num. 18. constitutus ad vendendum. vide ver. vendens admittitur in causis, in quibus venit imponenda poena relegationis, vel exilij ibid.

Proditor.

Proditor quis sit, & quot sint eius species. dec. 16. nu. 19. 20. & an sit occidendi amicum reconciliatum nu. 21. & an pereuntem an retro nu. 22. quis dicatur ad finem, ut non possit gaudere immunitate Ecclesiae, ex bulla Greg. XIV. n. 22.

Proditorium homicid. vulnus.

Proditorium homicidium. vide in ver. homicidium.

Proditorium vulnus, quod dicatur. dec. 16. num. 14.

Proditorium delictum. vide ver. delictum.

Prohibitio. Prohibitus.

Prohibito ingressu in propriam patriam prohibetur ingressus in civitate dec. 23. n. 4.

Prohibitus per sententiam ab honor. minori censetur etiam prohibitus a maiori dec. 23. nu. 12.

Prohibito pomerio censetur prohibita Civitas idem si prohibetur suburbium dec. 23. n. 11.

Prohibitio alien. vide alienatio.

Promittens.

Promittens impetrare assensum, si non impetrat, & fecit suum posse: an teneatur ad interesse dec. 22. nu. 5. factum alienum si promittat faciendum, curaturum, an teneatur ad interesse nu. 6. & ibi. quid in marito promittente conditionem pro uxore.

Promittens aliquid praesenti, & tacenti si illud est utile, quod promittitur. videtur cum illo pactum inire dec. 51. n. 1.

Prorex.

Prorex si moriatur, an assensum praesentis Regentis

INDEX ALPHABETICVS

genti Reg. Cancellarium. vide ver. Regentes. †
An possit substitutum, vel locum tementem sibi facere dec. 30. num. 24. & 57 semper consulendus quando tractatur de subrogando officiali num. 35. † quando possit assensum praestare. & quando non decif. 33. num. 20 potest praestare assensum in alienatione feudorum num. 21. an possit praestare assensum si adhuc possessionem non capit, licet sit ingressus Regnum num. 25. postquam capit possessionem praestitit iuramentum. & fuit publicata. commissio incipit in iurisdictione exerce. quia antea exerceat, praedecessor nu. 26. assensum non praestat autoritate ordinaria in omnibus obligationibus, & alienationibus rerum feudaliū, qui a subditi non habent querere Regem extra Regnum nu. 27. potest praestare assensum in omnibus casibus praeter novum n. 28. † Est caput omnium supremorum tribunalium Regni dec. 42. n. 12.

Protocolli.

Protocolli, quod reddunt, an dicantur fructus: dec. 34. nu. 70. Ab eis exemplum sumi non potest nisi unum, & non nisi ex magna causa alterum n. 71.

Proventus.

Proventus & pena sunt fructus Iurisdictionis, dec. 34. nu. 33. non sunt sicuti ceteri fructus certi, & naturales, unde potius obventiones vocantur nu. 54 pertinent ad eum, qui iurisdictionem exercet num. 86. an teneatur restituere maritus, qui habet castrum in dotem, nu. 87 ad quos pertineant. videndum est tempus nu. 88. & quid in conductibus illorum nu. 89.

Prouisiones.

Prouisiones solent fieri pro pauperibus, quod transmittantur acta gratis stante notoria paupertate dec. 84. n. 2.

Prouocatus.

Prouocatus primo, quando possit prouocantem offendere dec. 8 n. 34.

Proximiores.

Proximorum appellatione, qui veniant decif. 60 nu. 8.

Propinqui.

Propinquorum appellatione, qui veniant decif. 60. nu. 7.

Publicatio resignationis.

Publicatione resignationis non facta vacat beneficium, & vacatio hac cuius sit efficacia. dec. 77 nu. 7.

Publicari debet etiam resignatio facta ex causa permutationis, vide resignatio.

Puteus.

Puteus si reficitur vicinus contribuere tenetur, & si non contribuit, & est contumax amittit dominium dec. 38. n. 7.

Puella.

Puella maritanda sequi strationis materia. dec. 63. in fin.

Q

Qualitas.

Qualitas bonae fame, & conditionis multis operatur dec. 89 n. 5
Qualitas quando profertur à legi, statuto, vel rescripto debet probari decif. 6. nu. 1. delicti si non constat à principio, an pendente iudicio, & processu poterit addi, ut pena grauetur in sententia nu. 23 si non fuit probata, & sententia facit transitum in rem iudicatam aduersus eam, nec fiscus, nec alia persona restituitur n. 24. proditoris aggravat omne crimen. ibid.

Quinquennalis.

Quinquennalis dilatio, ut concedatur à maiori parte creditorum, qua requirantur. decif. 70. num. 6. 7. & an concedatur vniuersitati nu. 8. reliqua ver. concurrunt, & ver. creditoribus.

Qui prior.

Qui prior in tempore potior in iure. vide ver. regula, qui prior.

Quod tibi non nocet.

Quod tibi non nocet, & alteri prodest facile concedendum. hac regula exornatur à multis. decif. 72. num. 1.

R

Raptus.

Raptus pena, an excludat vita meretricia, & raptus pena, qua sit, & qua concurrere debent, & quid in Regno remis. decif. 54. nu. 15.

Rebellis.

Rebellis cum sit hostis publicus non est receptandus dec. 75. n. 24.

Receptus.

Receptus crimen committentes reputantur pro foriudicatis si infra quatuor dies post citationem non compareant. dec. 17. n. 6.

Rebus sic stantibus.

Rebus sic stantibus intelligitur omnis dispositio. dec. 3. n. 22.

Receptorator. Receptatio.

Receptorator inquisiti de crimine laesa Maiestatis non gaudet induku. dec. 75. n. 1.

Receptoratores non possunt componi à Praesidibus Provinciarum absque licentia Principis an. 2. illorum pena, & unde pena sumptus originem num. 6. & 26.

Receptare, & auxilium dare, quis dicatur n. 3. quid

REARVM, ET VERBORVM.

quid sit, & an idem, qui conuersare nu. 4. an dicatur, qui praeſtat cibum, & potum nu. 5. & quid ſi praeſtat in extrema neceſſitate nu. 7. & multitudine bannitorum nu. 8.

Receptoris pena, & habeat locum requiritur in eo, qui receptat ſcientia, & quomodo probatur, & à quo num. 9. 33. & ſeq.

Receptanti ſi ignorat eſſe bannitum non puniatur nu. 10 quid ſi dubitat, & an qualibet cauſa excuſet ad iſta pena nu. 11. non ad malum finem, an puniatur, & quid in caupone n. 13 ſi fuerit parens, affinis, coſanguineus, & cor, mater amicus, & ſim. an puniantur nu. 14. quibus caſibus excuſetur nu. 15. eius deſenſiones nu. 16. Baro an puniatur nu. 17. vniuerſitas, an puniatur nu. 18. ſemel an puniatur num. 19. delinquentem in crimine leſe Maieſtatis, qua pena puniatur nu. 21. hereticoſ grauiſſime puniatur nu. 22 ſi à ſtatuto duplici pena irrogatur, an tunc offendi, vel ambabus. n. 23. proditorem Regi, qua pena n. 25.

Receptionis crimen, an cognoscitur à Barone, vel ad eum fiet remiſſio n. 32.

Recognitio.

Recognitio ſcripturae priuata. vide ſcriptura priuata.

Reconditio.

Reconditio requirit ſcripturam maxime quando in locatione interuenit ſcriptura decif. 67. nu. 1. reſeruntur decif. binc inde nu. 22. probatur unico teſte nu. 5. ¶ Quando habet locum an ſine ſcriptura probatur dec. 5. num. 19. pro quanto tempore cenſetur facta. diſtinguitur inter praedia urbana & ruſtica. n. 21.

Recurſus.

Recurſus habetur à Tribunalibus ſupremis ad Principem dec. 14 nu. 25. ¶ diſſert ad appellatione dec. 10. n. 13.

Recuſatio.

Recuſatio an ſit fauorabilis dec. 66 n. 4.

Recaptus crimen committens, an poſſit impundi occidi ſicut bannitus dec. 13. n. 11.

Reduſio.

Reduſio ad arbitrium boni viri nullo modo poſſit euitari dec. 35 nu. 11. datur à laudo arbitrorum nu. 12. diſſert ad appellatione num. 13. petitur quando ad eſſe laſo, & contra debeat eſſe nu. 14. non impedit, etiam ſi cum iuramento fuerit renuntiatum enormiſſima leſioni n. 15. & an eo caſu abſolutio iuramenti petenda num. 16. peti. an poſſit ſi arbitrii data eſt poteſtas procedendi ſecundum liberam voluntatem num. 17. an poſſit peti ſi in compromiſſo fuerit appoſita clauſula, quod poſſint arbitri vnum ledere in totum, vel in partem, & vni auferre, & alteri dare num. 18. infra quod tempus peti poſſit nu. 21. coram quo iudicet nu. 22. Iudex illius, an non ſolum de ini-

quitate laudiſed de nullitate cognoscat num. 23 an plures peti poſſit num. 24 à Iudice illius, an appellatur num. 25 ſi petitur an pena exigatur n. 27.

0

Redditus.

Redditus quid ſit, & quomodo diſſert à fruſtu dec. 34 nu. 57. eſt nomen generale n. 54.

Refutatio.

Refutationis ſcriptura, vel inſtrumentum, an ſufficiat conſignari conſeruatori, quando terminationum pro illa regiſtranda infra dies quindecim, & non ſuit regiſtrata deſectu conſeruatoris dec. 3 n. 16.

R. Audientia.

Regia Audientia cognoscunt de delictis officialit dec. 24 nu. 34. Hydruntine, & Barone. datur titulus ſacra, & poſſunt inſuſſare ſpiritum nu. 35.

R. Curia.

Regia Curia poteſt prohibere venditionem rerum donec vendantur rei ſua dec. 37 nu. 36. cogit ad ſibi vendendum ſal. & aurum. num. 35.

R. Conſiliarij.

Regij Conſiliarij non cognoscunt M. C. V. decif. 24. n. 14.

R. Camera.

Regia Camera, quas cauſas cognoscat decif. 14. num. 17. an cauſas ſendi num. 18. antiquitus quomodo appellabatur nu. 19. olim erat iuncta cum tribunalis Sicilie num. 20. cum S. C. ſunt ſub eodem Rege ideo non ſunt diuerſae. nu. 24 & S. C. licet reſpectu partium ſint eopetenſe reſpectu Regij ſunt delegati num. 26 ¶ procedit per viam hortatorialium cum Tribunali M. Admirati dec. 73 n. 23.

Regina Ioanna.

Regina Ioanna de qua ſit mentio in dec. 24. qua ſit dec. 24. n. 93.

Regentes.

Regentes R. Cancellariam, an poſſint expedire aſſenſum ſuper alienatione rerum ſeudalium ſi prorege moriatur decif. 2 num. 9 & decif. 3. num. 10.

Regens M. C. V.

Regens M. C. V. alium Regentem ſine licentia Regis, vel Proregis ſubſtituere non poteſt decif. 30. n. 23.

Regiſtrari. Regiſtratio.

Regiſtrari ſi quis non curauit aſſenſum, & aliter curauit regiſtrum non praſtatur illi poſteriori, qui curauit niſi Rex declarauerit, quod vult illum aſſenſum haberi pro firmo. dec. 3 n. 12.

Regiſtrationis aſſenſus deſectus, an reddat actum nullum n. 13.

Regiſtratio refutationum debet fieri in quinquenſioribus R. Cam. infra 15. dies num. 14 & an ſi

INDEX ALPHABETICVS

fieri possit ad instantiam alterius, quam resu-
tantis, & refutatori, n. 15.

Regnum.

Regnum istud Neap. pro una Prouincia accipi-
tur decif. 43. num. 11. & infelatur à latroni-
bus, & quare decif. 15. num. 14. & laudatur
dec. 19. n. 5.

Regula.

Regula quod tibi non nocet, & alteri prodest vi-
de ver. quod tibi, &c. Prior in tempore
potior in iure habet locum inter dotem, & si-
seum. dec. 1. n. 69.

Relegatio.

Relegationis à loco fugientis pœna decif. 23. nu.
43.

Releuium.

Releuium quid sit decif. 8. num. 1. 2. 9. an solu-
atur si acquisitio feudi fit ex resolutione iuris
alieni num. 3. an debeat in casu alienatio-
nis, an refutatione num. 3. & 12. & quid in
venditione cum pacto de retrouendendo num.
3. non fuit cognitum de iure, sed antiquissima
Regni consuetudine introductum nu. 4. eius
materia apud quos tractatur num. 5. non est
onus feudi num. 6. minor quando teneatur
soluere num. 7. ad quid soluitur num. 9. an
debeat si non petitur inuestitura num. 10.
an sufficiat soluere, ita quod successor in feudo
non teneatur infra annum petere inuestitu-
ram num. 11. Tertius an teneatur soluere, &
quid de releuij preteritis num. 14. exigitur à
quocunque possessore num. 15. ex actio præfer-
tur quibuscumque creditoribus num. 16. est
indicta fructuum num. 17. annuus quomodo
computetur à R. Camera num. 18. Præfata
illius liquidationis num. 19. an debeat si
illo anno non percipiantur fructus, & quo-
modo taxetur num. 20. si non soluitur, qua
erit pœna num. 21. ab illius solutione, qui ca-
sus exeunt num. 21. Mortis denuntiatio de-
bet fieri pro releuij, & infra quod tempus
admittatur purgatio more num. 22. & 23.
& an minor & prodigus restituatur aduer-
sus à tempus n. 24.

Relictum.

Relictum in diem incertum, & conditionale
idem sunt dec. 64. n. 1. & 2.

Religiosorum secreta.

Religiosorum secreta non debent seruari. decif.
28. num. 31. ubi multa.

Religiosi.

Religiosi magis fide digni sunt, quam seculares
dec. 45. n. 32.

Rem. l. 2. C. de ref. vend.

Remed. l. 2. C. de ref. vend. an habeat locum in
diuisione dec. 59. n. 15.

Remittens se gratijs.

Remittens se gratijs Curia, quid intendat decif.

55. num. 8. Remissio an fieri possit sub condi-
tione dec. 11. num. 1. & p. r. tot. ubi multa.

Renouatio.

Renouationem facere an tinatur dominus ve-
teri emphiteuta, & eius hereditibus dec. 6. nu.
1. & quid in Ecclesia adducuntur opin. bme
inde num. seq. Conciliatur num. 6. sed opin.
Bar. est communiter recepta n. 7. quid si præ-
latus promississet per pactum renouare nu. 2.
vel adesse consuevit num. 3. petendi posses-
sor ultimus nullam habet actionem num. 4. si
Ecclesia teneretur facere, emphiteusis num. 4.
finiretur num. 5. petem, an sit necesse, quod sit
hæres ultimi possessoris, vel sufficiat, quod sit
de agnatione, & sanguine num. 37. infra
quâ tum tempus debet peti num. 38. & quid
in re feudali num. 39. petendi actio quanto
tempore durat num. 40. & an idem in feudo.
num. 41. Iudex potest cogere dominum ad re-
nouandum, quando allegantur meliorationes
ver. iudex etiam si sit i. celestia ibid.

Renunciatio.

Renunciatio si quis sunt lasus, dari non potest
cautela ex qua impediatur recursus ad arbi-
trium boni viri. dec. 57. n. 2.

Renunciatum ad litem non datur regressus, decif.
55. n. 1.

Repetitio testium.

Repeti an, & quando possint testes, vide in ver.
testes.

Requisitum.

Requisiti verbum in c. cum esset de testam. quo-
modo intelligatur dec. 45. n. 42.

Resignatarius. Resignatio.

Resignatarius beneficij Ecclesiastici quâdo qua-
rat possessionem beneficij, dec. 77. num. 1. si de-
cedat ante verificationem literarum quomo-
do varet beneficium n. 2.

Resignatio duplex conditionalis, & simplex dec.
77. num. 3. conditionalis non fit coram ordi-
nario num. 4. debet publicari etiam facta
causa permutationis nu. 5. & infra qua tem-
pora num. 6. sinit amittere titulum possessio-
nis, & fructus, num. 9. & seq. & quid si sit
conditionalis.

Resoluto contractu.

Resoluto contractu venditor tenetur restituere
pretium, & emptor rem cum fructibus decif.
29. num. 4. quid quando contractus rescindit-
ur ob lesionem nu. 5. & quid rescissa vendi-
tione actione redditibitoria n. 6.

Res.

Res emptæ ex pecunia sua, an possit à me vindicari
dec. 39. nu. 10.

Res qualibet præsumitur libera, & allodialis.
dec. 32. n. 1.

Retentio.

Retentio an detur uxori. vide in ver. uxori. An
detur

RERVM, ET VERBORVM.

detur filio. vide in ver. filio. an detur pro legatis. & relictis in testamento minus sollempni. dec. 44. nu. 4.

Reuocatio feudi.

Reuocatio feudi sine offensa alienati competit, ita ementi sicut vendenti dec. 2. num. 23. alienationum feudorum a testatore factarum, etiam pro restitutione dotium, & antebatati obtenti per heredem non nocet uxori defuncti n. 27.

Rogatus.

Rogari an debeant esse testes. vide testes rogatus an debeat esse notarius. vide ver. notarius.

Roma.

Roma erat communis patria decif. 19. nu. 2. sicut urbi Constantinopolitana.

Rota.

Rota per quam ducitur aqua est in fructu decif. 32. nu. 1.

S

Sacerdos.

Sacerdos ex vulgari dicto sicut habet septem ordines ita aequipollet septem testibus decif. 46. nu. 31.

Sacrum Consilium.

Sacrum Consil. quis primo introduxit decif. 14. nu. 15. & 16. an sit idem tribunal cum M. C. num. 13. S. C. & R. Cam. non sunt diuersa. nu. 24.

Salaria.

Salaria fructus ciuiles dicuntur, & quare dec. 34. nu. 37. & de salary. officialium nu. 34.

Salina.

Salina an sint in fructu sunt de regalibus, pertinent ad Principem, & quid si in feudo priuatis reperiuntur dec. 34. num. 66. & quid si reperiuntur in fundo priuato nu. 67. publica à priuatis de iure communi distinguuntur n. 68. Regie in Apulia propè Barolum sunt ex aqua maris, & sunt maximi redditus n. 69.

Sanguinis coniunctio.

Sanguinis coniunctio facit ab esse omnem fraudis suspicionem dec. 81. n. 13.

Scientia.

Scientia presumpta probatio, quando sufficiat. dec. 51. nu. 10. inter coniunctos sanguine presumitur. quo ad lura sanguinis nu. 14. non presumitur in his, quæ continent tractum momentaneum, sed successum nu. 16.

Scolarius.

Scolarij si sunt facti locatio domus, an possint alteri locari dec. 5. nu. 27.

Scolarij non potest expelli à domo conductæ, etiam ob necessitatem superuenientem n. 28.

Scolarij exteri, qui habitant sine mulieribus non possunt in ciuitate Neap. habitare in vicin

nijs, ubi habitant mulieres benehæ dec. 14. n. 8. & in quibus procedit num. 9. an in clerico, & an in licentiatu n. 10. an in habitantibus cum doctores n. 11.

Scriba.

Scriba si rogatur de aliquo actu, qui postea signatur ab actuario, ille actus habetur, ac si ab actuario esset factus decif. 24. nu. 10. possunt omnes actus facere præter obligationes penes acta, sed contrarium seruatur n. 11.

Scriptura.

Scriptura an presentari possit post conclusum dec. 41. num. 1. & præf. nu. 4. quæ sunt presentanda post conclusum debent esse publicæ, vel priuatæ, quæ fidem faciunt nu. 4. priuatæ, quæ habent solam fidem, & subscriptionem Notarij, an fidem faciant n. 7. priuatæ si producantur facta conclusione in causa, & producent voluerit testes comprobare, an probatio admittenda nu. 11. priuatæ non recognita non probant nu. 12. priuatæ quomodo recognoscantur, & quot modis nu. 13. 14. priuatæ, an recognoscantur per procuratorem n. 15. priuatæ an possint, quis cogi illas recognoscere ostendit tantum subscriptione, vel integre exhibenda nu. 17. priuatæ an possint iudicari cogere ad recognoscendum nu. 18. priuatæ recognitio si fuit petita, an remissio causa concedenda n. 19. & scriptura requiritur in reuocatione, tacita emptio n. 68. nu. 3. in multis casibus requiritur n. 4.

Scelopus.

Scelopum exonerari contra aliquem. vide iellum scopitta. Sclopi sunt arma proditoria. dec. 25. nu. 6. an faciant delictum proditorium nu. 9. sunt arma determinata ad offendendum, & occidendum n. 10.

Secretum.

Secretum quod dicatur dec. 29. n. 27. Secreta officiales reuelare non debent dec. 24. n. 46. item & actuarij, & si reuelant Iudici arbitrio puniuntur item Consiliarij assessores, & sim. n. 51. Secreta Principis reuelans dicitur proditor nu. 52.

Sena. Conf. Velleian.

Sena. Conf. Velleian. subuenit feminis alienam obligationem suscipientibus dec. 4. nu. 5. latè interpretandum nu. 8. illius pietas, quia subuenit de ceptis commendabilis nu. 9. exceptio, an possit quando eunque opponi, & sit perpetua nu. 11. prohibet in Regno renunciationes fieri per mulieres etiam cum iuramento penes notarij insigendo nullo, & meticulous declarando contractus nu. 12. extenditur ad omnes feminas, siue viduas, siue virginis, siue nuptas n. 13. si renuntiant de iure communi renuntiatio non extenditur ad beneficium Auth. si quæ mulier nu. 16. in quibus casibus locum

INDEX ALPHABETICVS

locum non habeat nu. 15. cessat quando mulier se obligat pro aliqua causa pia. num. 73. contra illius exceptionem iudices iudicare nō possunt n. 10.

Sententia lata contra illum, qui graui morbo laborat, & si bricantem est nulla dec. 9 nu. 2. lata infra nouem dies luctus est nulla nu. 3. & quomodo intelligendum n. 4 & 5. an possit ferri contra prociatorem effectum dominum litis si principalis est mortuus nu. 7. 10. 11. contra mortuum lata est nulla n. 8. fallit n. 12. & 24. lata etiam pro mortuo nulla nu. 9. non est nulla si iudex procedat ad ulteriora data illius ignorantia mortis, & infirmitatis n. 23. ¶ si sint plures condemnati in certa summa, & tenebantur in solidum censentur condemnati pro rata dec. 12 nu. 1. & quid in condemnatis in expensis fructibus, & sim. n. 2. est indiuidua, & quid si continet diuersa capita n. 3. ¶ Declaratoria requiritur in crimine laesa maiestatis, & in quibus a iis casibus sententia declaratoria requiritur etiam quod p̄na incuratur ipso iure dec. 75 nu. 38. lata diebus feriatis, & die Veneris Sancti est nulla dec. 59 n. 17. & de sententia continente plura capita dec. 89 n. 2. lata ex falsa causa, an valeat, & quid si causa non est in totum falsa, sed in parte dec. 81 n. 20. & 21. in parte appellabili, an in totum reddatur appellabilis, dec. 86 n. 22.

Serui.

Serui, qui persuasit, ingredi seclum irreligionis blanditijs, puniuntur dec. 81 n. 8.

Seruitium.

Seruitium an sit de substantia, vel de natura feudi dec. 43 n. 5. quotuplex est in regno n. 9. Personale quando vassallus tenetur prestare n. 11. non est de feudo, sed pro feudo nu. 6. est incertum n. 3.

Sindicus.

Sindici, & Electi, Camerarij & Bagliui, an officialium appellatione comprehendantur dec. 24 nu. 4.

Socius, Socius criminis.

Socius tenetur ad expensas refectionis communis parietis refecti per alterum focum dec. 38 n. 8. & quae ius p̄na remittenti nu. 10. tenetur pro rata ad expensas erogatas pro obtinenda remissione in R. R. pro remissione d. biti n. 9.

Socij criminis dictum regulariter non faciūt nisi inditum ad inquerendum, nisi ad sint alia adinmicula, & quādo faciat inditum ad torturam, & quando ad inquerendum dec. 78. nu. 27. & 29. dicto siatur in occultis maxime quando est in tortura, & plures essent n. 28. cessant de nominato etiam si essent plures non valent tantum, quāto dictum etius testis n. 30. dictum nihil operatur contra bo-

minem bonae fame, etiam in criminibus exceptis nu. 31. & 32. sed facit inditum ad inquerendum n. 31. Sociorum trium confessio, quid operetur, & quid iure communi n. 34. & 36. Socius quando possit de socij interrogari n. 37. & quid in simpliciter iure n. 38. Confitenti seruata forma R. Vragm. debent respectu nominato, alias non probant, & ex hoc desitū conuicti euaserunt furcas n. 39. Sociorum criminis, & sociorum in crimine discrimen n. 40. Socius qui de iure indulgentiam obtinuit n. possit torqueri, an etus dictū faciat inattum n. 41. Socij criminis dictum valet in crimine laesa maiestatis, & fauore fidei n. 42. ut faciat inditum multa requiruntur n. 43.

Sollemnitas.

Sollemnitas requisita in concessione, an requirantur in renuntiatione dec. 6 n. 12.

Sorti.

Sorte diuisio facta dec. 57 n. 1. est modus ad iure approbatus nisi alia adsit consuetudo n. 7. vide in ter diuisio Sortis in ludio habet locum Deus, ubi multa de sorte n. 6. in iudicio non datur appellatio nisi adsit lesio, & quid in diuisiore facta ad fratrem maiorem per cartulas eligente minore n. 9 & 10.

Spes alia.

Spetialia non sunt multiplicanda dec. 1 n. 97. intelligit nu. 99. ¶ & quando concurrere possint dec. 45 n. 21 & dec. 52 n. 18.

Spoliatus Spolia.

Spoliatus de facto etiam debet restitui dec. 53 n. 27. Idem quando deficit citatio quia etiam sine citatione restituitur n. 32.

Spolia, & mortitia, an veniat appellatione fructuum dec. 36 n. 9.

Sportula.

Sportula non debentur alicui ex aministranti testis pupilli, vel aliarum miserabilium personarum dec. 84 n. 1.

Statutum.

Statutum, et consuetudo an possit minuire sollemnitates testium in iuramentis dec. 15 n. 10. & in quo tale statutum condici possit n. 53. ¶ quando requirit plures qualitates omnes concurrere debent dec. 13 n. 35. solens exceptioni non est seruandum quando quis iuratur eum damno alterius dec. 19 n. 8. Idem quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit n. 3. ¶ Praefertur dominum in re propria, an procedat in alia re proueniēte ex prima, ut in farina redacta ex frumento dec. 40 n. 3. requirunt consensum propinquorum. vide consensu. Requiritur, & praepresencia in contrahibus mulierum, & minorum consensum propinquorum sunt aequissima dec. 60 nu. 20. Prohibens contrahendum, an extendatur ad quasi contrahendum nu. 19.

RERV, ET VERBORV.

nu. 9. Prohibens puellam contrahere matrimonio sine consensu agnatorum inducit congruentiam non autem necessitatem dec. 63. n. 2. Requiritur consensum propinquorum, an requiratur in contractu dotis, & dotis augmento. n. 3. 4. Prohibens mulierem contrahere matrimonio foren. sub pena privationis hereditatis. an qualitas n. 9. Statuta stricte interpretantur dec. 65. n. 3. & 5. eorum verba proprie interpretanda ibid. Statutum loquens de alienatione non comprehendit contractum pignoris nec concessionem ususfructus. dec. 74. n. 4. Superueniens an tollat ius alteri quæsitum dec. 65. n. 7.

Stuprum. Stuprator.

Stuprum virginem blandis, & amatorij virbis dicitur per vim stuprare dec. 52. n. 17. & quæ pæna puniatur dec. 52. n. 11. Stupri pæna n. 17 de nocte commissum eum scilicet consentiente muliere, quæ pæna puniatur nu. 18 regulariter pæna mortis non puniatur sine vi, etiam si virgo immatura n. 19 vide vide. nu. 23. & 24. violenter puniatur pæna mortis n. 21. Virginis immatura n. 24. puella duorum annorum n. 25. puerorum ætate n. 31. Stupra plura commissa etiam sine vi, quæ pæna puniuntur nu. 40. Stuprata viri potius non potius cognoscitur stuprata mediante copula carnali dec. 52. nu. 41. confessori illius. an scitur n. 47. cui inenimbat onus probandi stuprantem, an stuprata n. 49 stuprans virginem blanditus, & amatorij verbis puniatur, ac si vi stuprasset decis. 8. n. 8. Stuprator an sub fideiussoribus reus exandus dec. 52. n. 48. cui pæna visitata in D. G. n. 53. evitabit pænas si probabit stupratam publice se prostituisse n. 54.

Subbassatio.

Subbassationes requiruntur in vendendis, & locandis rebus fiscalibus. dec. 9. n. 29.

Substitutio. Substitutus.

Substitutus si moritur ante institutum cui facta est substitutio substitutio evanescit. d. 40. n. 12. Substitutus succedit post professionem ingressi, quando monasterium est incapax dec. 79. n. 13 si moritur vivente ipso instituto, qui ingressus est monasterium fideicommissum efficitur caducum n. 12 substitutiōis ius non transmittitur ad heredem etiam liberum n. 15 nisi in aliquibus casibus nu. 16 in substitutionibus quando fiat extensio de persona ad personam, de casu ad casum, & de tempore ad tempus. n. 21. & 22. Substitutio quando pro parte valet, & pro parte non dec. 86. n. 22. Substitutiones cuiusque generis sint non transmittuntur etiam ad descendentes. d. 40. n. 13. Substitutio, quæ nondum competit extra bona nostra est dec. 64. n. 3.

Subtrah. n.

Subtrahens liberos mercatoris puniatur, ut falsarius. dec. 80. n. 12.

Suecessor.

Suecessor in feudo, quæ requisita debeat habere dec. 28. n. 3. In feudo hereditario, ut heres vocetur n. 4. In feudo hereditario tenetur ad solutionem onerum debitorum, & legatorum. dec. 28. n. 12.

Sui.

Suorum appellatione, qui veniant dec. 60. n. 9.

Suspectus de fuga.

Suspectus de fuga, ut possit capi carcerari, & dici ante presentiam Iudicis plura requiruntur dec. 82. n. 1. an possit capi à Iudice in competenti n. 5. an dejeriatio n. 6. an possit cedere bonis nu. 7. Suspectus de fuga receptus, quæ pæna puniatur n. 8.

Suspicio.

Suspicionis causa si superueniens post conclusum, an allegari possit dec. 65. n. 10. Suspiso an sit favorabilis vide recusatio. Suspectus an possint allegari Iudici R. Fabrice. vide Iudici.

T

Tempus.

Tempus absolute positum pro anno intelligitur. dec. 64. n. 2. determinatum in penis attenditur n. 4.

Tenor.

Tenor in testamento inspicieudus dec. 28. nu. 8. & dec. 29. n. 16. & c. 22 n. 26.

Territorium.

Territorium quod dicitur dec. 23. n. 22. an contineat mare n. 24. ambitus, quæ comprehendat n. 28 quomodo distinguatur à districtu, commitatu, & diocesis, & alijs. n. 32.

Testamentum.

Testamenta duo si reperiuntur eo die confecta, quod censendum primum dec. 1. n. 41.

Testamentum factum in lictore maris, ubi factum censetur. dec. 23. n. 26. Conditum Venetij additis duobus, vel tribus testibus valet. lict in Civitate Senarum, Roma, & in Hispania dec. 45. n. 35. patris inter liberos valet, absque numero testium dummodo ipsius manu scribatur n. 36 ad pias causas valet etiam si eorū testibus non sit lectum n. 37. factum à rustico in rure non indiget numero testium n. 38 factum tempore pestis potest fieri eorum duobus testibus nu. 39. factum coram Principe valet sine numero testium n. 40. apud acla valet eorū quinque testibus. nu. 41. inter liberos imperfectum, an valeat n. 47. & 49 in quibus casibus possit fieri absque numero testium n. 36. 37. 38. 39. 40. 41. Factum ad pias causas corā Paroco, & duobus testibus valet in terris ecclesie, & Imperij dec. 46. n. 1. stipulatio à Presbytero, & presbytero non valet. n. 3. Valida

d
tur

INDEX ALPHABETICVS

tur si post mortem assensus interueniat. dec. 2. nu. 12.

Terminus an concomitandum.

Terminus an concomitandum, an concedendum si fuerit petitus ad impugnandum dec. 41. n. 24. post publicatum. & conclusum in causa, an detur in scripturis priuatis n. 25. que scriptura concomitentur n. 26 si concessus est. conueniens potest contra scripturas probare nu. 27. si concedatur, qui articuli admitti debent. nu. 29.

Terminus ad impugnandum.

Terminus ad impugnandum scripturas si petitur, & causa est in lumine expeditionis, an concedendus dec. 41. n. 28. concessus quid articulandum n. 30.

Tertius.

Tertiorum materia in iudicio comparantium. dec. 40. n. 1. *Tertius* veniens ad infrigendum, an & quando in pediat. nu. 2. an respondiat si quidationem instrumenti. nu. 3 quando venit ad infrigendum, an habeat locum tex. in l. is d. quo ff. de rei vendic. n. 4. malitiose se opponens non auditur ad iudicium n. 5. comparans debet summarie de iure suo docere, & an per iuramentum n. 6 & 7 pro suo interesse, an possit exceptiones proponere nu. 8. an possit impedire expeditionem causa inter principales donec de iure ipsius non fuerit cognitum nu. 9. docens de iure suo, an impediat executionem sententiae n. 10. quando comparat, qua praxis seruanda n. 11. auditur in terminis in quibus causa repetitur nu. 14. comparatione post publicationem, an possit examinari scire testes nu. 15. competunt beneficia n. 20.

Tesaurus.

Tesaurus quid sit. dec. 34. n. 72. improprie dicitur, si reperitur pecunia cuius depositioni extat memoria n. 73. an consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus nu. 74. cuius sit si reperitur in fundo priuato nu. 75. *Tesauri inuentio* recognoscitur a R. Cam. n. 76. & an officialis possit ad capturam procedere contra inuentorem n. 77. differt a ven. auri n. 78.

Testis.

Testis qui deponit de contractu, & dicit scire, quia coniunctus, vel vicinus, an dicatur reddere bonam rationem. dec. 51. n. 15. & 17. *Testes* an, & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus dec. 53. nu. 1. an post publicationem, vel conclusionem num. 2. examinati in una causa, an repeti possint in alia n. 3. examinati in iudicio summario, an possint repeti in iudicio plenario n. 4. examinati in iudicio uoluntario faciunt fidem in ordinario nu. 5. examinati in uno iudicio ad unum finem non prohibetur in quocumq. alio iudicio repeti n. 6. examinati in iudicio ciuili

possunt repeti in criminali n. 7. etiam mille non probant absque citatione n. 8. confrontari absque alia repetitione probant n. 9. & ponitur praet. n. 10. legitime examinati inter eosdem in iudicio retinenda non faciunt fidem in iudicio recuperanda nisi de nouo repetiti nu. 11. inter alios deponentes non recipiuntur ad probandum primum extremum in rem. c. rein. tegrandis n. 12. non citata parte, & audita examinati non probant n. 13. & vbi. ad quod tempus repeti possint n. 14. & quid si fuerint mortui, an probent nu. 15. ut probent debent esse iurati n. 17. & in quibus casibus hoc esset n. 18. *Religiosi iurati in pectore* n. 24. *Testes* an teneantur cognoscere contrahentes dec. 24. n. 72. *Testis examen*, an possit committi alicui n. 82. *Testibus* res recipiendis examinatur, vide examinatur. *Testes* in testamento debent esse rogati dec. 45. siue nuncupatio, siue sollemnis n. 3. et de ratione n. 2. an sufficiat si sint vocati n. 4. an presumatur eorum rogatus n. 5. & si probandus per quos testes probandus n. 6. an presumatur rogati si Notarius dicit praesentibus, & rogatus nu. 7. & quid si dicat vocatis, & c. n. 8. eorum rogatus, an sufficiat si fiat in continenti absoluto testamento n. 9. in testamento a quo debent esse rogati a Notario vel a testatore n. 10. rogati an debeant esse in instrumento n. 12. in solutione debiti in scriptis redacta debent esse rogati n. 14. declarari, ut n. 16. in probatione confessionis extrajudicialis, an debeant esse rogati n. 15. septem in testamento de iure ciuili reperitur secus de Iurecano. n. 17. 18. 19. quando sunt subscripti non est quarendum, an sint rogati n. 21. *Seculares* tantum probant, quantum quatuor religiosi n. 33. duo aequipoient persona paroli nu. 34. confessori magna fides adhibetur. ibid. duo sufficientes in relictis ad pias causas n. 43. & quid si sint monachi n. 44. vel inhabiles nu. 45. etiam si rogati non fuerint sed ibi fortuito casu venerint valet testamentum n. 46. possunt examinari de discretio si fuerint iurati de die non feriato dec. 58. nu. 11. *Testibus* in minori numero deponentibus de sanamente magis creditur, quam alicui in maiori numero deponentibus de non sana. dec. 79. n. 29. affirmantibus plus creditur quam negantibus, etiam si negantes essent mille affirmantes pauci n. 31. & de ratione n. 32. *Testis* in uno periturus nihil probat in reliquis. dec. 86. n. 7. *Testium falsorum productio* solum non sufficit ad penam infligendam, ideo inoleuit praxis, ut producenti declararet circa usum dec. 86. n. 8. *Testes* si fuerint examinati super diuersis articulis, & deposuerunt falsum in uno, an si pars delectaret nolle, et in testibus super dicto articulo possit id scire assert nouiss. dec. S. C. dec. 86. n.

RERV, ET VERBORVM.

86 n. 11. si fuerint examinati ultra numerū prefixum in Reg. Præf. de referen. testibus, omnes erunt reijcendi, vel illi, qui sunt supra n. 12.

Titulus.

Titulus non carceratur inconsulto Prorege, qui vel illorum carceres dec. 10. n. 29. quando damnantur ad mortem, ubi sit exequutio iustitie. n. 30. eorum filij ballar d. sunt nobiles, & admittuntur ad habitū Hyerosolimitanū n. 33.

Tortura.

Tortura quando vigore præbeminentie M.C. possit inferri ex processu informatio, & a quibus dec. 73. n. 26.

Transmissibile.

Transmissibilia, que non sunt ad hæredes per sessiones ad alium transferri nequeunt. dec. 79 n. 18. Transmissibile, quod est cessibile est, & an hac regula affirmatiue, & negatiue procedat. dec. 79. n. 19.

Transitus.

Transitus simplex exculati non censetur prohibitus dec. 23. n. 34.

Tribunalia Neap.

Tribunal. Neap. qui vniuit dec. 14. n. 27.

Trivremium pæna.

Trivremium pæna successit in locum deportationis, & damnationis in metallum dec. 79. n. 7.

Tutor.

Tutor antequā incipiat administrare, qua præsertim adimplere tenetur dec. 12. n. 4. tenetur inventarium conficere vide ver. inventarium Si ostendat quæ bona fuerunt reperta in libertate contra Episcopum non invatur in lise, dec. 56. n. 14. Ante conficiendum inventarij ppterit expleri ea, quæ dilationi non recipiunt, & que pupillis utilia sint dec. 76. n. 3. an g. u. deat spatio trium mensium prout gaudet hæres ad conficiendum inventarium n. 9. Potest deuitio pupilli remittere quando maior esset impensa in exigendo, quam importaret dubium dec. 56. n. 13.

V.

Vagabundus.

Vagabundus quomodo citari debeat dec. 16 n. 12 & dec. 17. n. 22 & qui dicitur dec. 17. n. 23.

Vassallus.

Vassallus an tenetur se obligare pro Barone, dec. 4. n. 29. & duplex feudatarius, & burgensis, & de utroque dec. 31. n. 5. eorum differentia n. 6. quis eorum possit iurisdictionem proregare n. 7. feudatarius quod equiparetur liberti n. 11. potius liberti quam seruo equiparatur n. 12. Vassalli an dicantur serui n. 13. & 15. de iure Romano, quomodo ap. ellabatur nu. 14. Angarij an dicantur, qui baroni Camberlingum præstare tenentur n. 16. Vassalli si recedant alio ad habitandum possunt cogi ad baronē, ut veniant ad habitandum d.

31. nu. 16. cogitur domino vendere res veliales dec. 28. n. 34. an cogatur reconducere si in prima locatione super iuratus est d. 5. n. 9.

Venatio.

Venationes, piscationes, & aucupia an sint in fructu d. 34. n. 17 & 18 sunt publica nisi ad sit prohibitio n. 20.

Veclura.

Veclure animalium, & nauium sunt in fructu d. 34. n. 56. nauium Naulum appellatur 57.

Vena auri.

Vene auri, & argenti sunt in fructu d. 34. n. 62 ad quem pertinent ad Regem, vel ad priuatū ibid.

Vendere. Venditor.

Vendito fundo veniunt dolia d. 32. n. 29. vendito prædio veniunt fosse n. 31. dono veniunt alia ad eam spectantia n. 34. 36. 37. 40 vendita re veniunt alia ad rem adiacentia n. 31. Videre nemo cogitur inuitus rem suā d. 37. n. 2. etiā iusto pretio ibid. procedit regula in locatione. n. 3. quare n. 4. fallit quando veniet constrūda vel ampl. Eccl. n. 1. 12. 19 & quid in ampliatione Cappelle n. 13 fallit in alijs casib. n. 5. 7. 33. & 34. qñ qui cogitur intelligendū iuxto pretio n. 5. & quod sit iuxtum pretium n. 14. qñ qui cogitur, non tenetur habere fidem de pretio n. 15 qui cogitur videlicet etiam vi- liori pretio in caretha nu. 9. qui cogitur pro ampliō palatio Regio n. 16. qui cogitur domum pro ampliā. nignum sed quid si mania postea non amplientur n. 17. qui cogitur prædium pro erectione furcarum nu. 18. an pro ampliā Hospitiū religiosorum n. 20. an chori & nouitatus n. 21. an Seminarij n. 22. an pro erigendis domibus religiosorum n. 23. an partem domus pro ampliā. Eccl. n. 28. an Ecclesia ab altera Ecclesia amplianda n. 32.

Vendens merces, quarum transiit dominium, non habet hypothecam super illi neq. prelacionem d. 39. n. 3. & quid seruetur in Regno Portugallia n. 6. & inter bancberios n. 8. quid in venditione herba pro pascuura animalium n. 9 si reseruauit sibi dominū, præfertur super res vendita, & meliorationibus n. 11. 14 & 16. cum dicto pacto reseruatur. potest petere affiliationem familia Curia n. 20. intercessit habet, vel non fidem de pretio n. 24. & 27. fidem de pretio dupliciter dicitur habere, & quando n. 26. & 28. rem fiscalem non dicitur, nec potest dici fidem de pretio habere n. 29. procurator ad vendendum, an possit fidem de pretio habere. quid si sit fiscalis an inductor factor n. 30. si est coactus, vendens lege, vel statuto non tenetur habere fidem de pretio n. 31. & Venditor tradens rem pretio constituto tenetur habere fidem de illo d. 59. n. 1. quando rebus extantibus præferatur alyi n. 2. & n. 9. mercium quæ non habet hypothecam, & prelacionem in illis.

INDEX ALPHABETICVS

- illis. nu. 3. f. antequam pretium sibi solvatur non tradidit bona, poterit illa retinere quasi loco pignoris nu. 3. assignandi tempus emptori, an censatur fidei de pretio habere n. 14. reliqua vide ver. mercator. & vir. mercus.*
Veneri aclus.
Veneros aclus committens extra vas inter cru- ra, vel alia parte corporis manibus abutendo & semin mittendo, qua pœna puniatur d. 52. n. 39.
Veneti.
Venetis privilegium concessum. vide privilegii. illorum debitores, an possint sedere bonis. dec. 67. n. 13.
Verbum. Verba.
Verbum (in continenti) quas interpretationes habeat in civilibus, & criminalibus d. 18. nu. 28. 29. verbum (requisiti) vide requisiti verba que important arbitrium. vide arbitrium.
Verba ista (damni quello, che vuoi, che mi rimetto in te) quid importent dec. 55. nu. 9. admodum belli, & levato velo, quid importent. vide ver. latrone.
Vestimenta.
Vestimenta an sint in fructu d. 34. n. 49.
Veterani.
Veterani via sternenda immunitatem non habere dec. 38. n. 44.
Vicarius.
Vicarius an possit alium vicarium substituere. d. 30. n. 75. offendens vicarium. vide ver. offendens, & ver. Episcopo.
Vicinus.
Vicinus, an possit cogi ad tollendum parietem, ne habeat prospectum ad monasterium d. 37. n. 30. tenetur ad expen. quando reficitur puteus. ver. puteus & Vicinos malos habere malum dec. 54. n. 15. ubi multa de malo vicino.
Vicinus si est mala conditionis, & fama, quando est commissum furtum, & nescitur a quo contra eum oritur presumptio, & inditum. d. 89. n. 3. idem in domesticis servis, & familiaribus n. 4.
Vicualia.
Vicualia vendere tempore carestie. quis potest cogi. vide ver. vendere, & ver. frumenta.
Violentia.
Violentia omne delictum aggravat præsertim coitum. d. 52. n. 22. violenter cognoscere quid sit, & quid inter sit inter violenter cognoscere, & violenter rapere. d. 52. n. 51.
Via sternenda. vide veterani.
Virgo.
Virginem amplectens in vitam, & acclamantem illius pudicitiam acclamant in strata publi-
- ca, qua pœna puniendus. d. 52. n. 28.*
Vice admirati.
Vice admiratorum. portulanorum, & secretarii differentia. d. 73. n. 13.
Vicinus aclus.
Vicinus aclus sufficit in possessi. d. 77. n. 17.
Vir bonus.
Vir bonus quis sit. d. 55. n. 19 & 20.
Vita. & militia.
Vita & militia. an debeat in linea Collateralis d. 36. n. 1. 2. 3. 21. cuius loco successit n. 4. an taxetur sicut legitima n. 5. una præstetur n. 9. & 11. d. auctur ad medietatem omnium fructuum seu fructus dicenda inter filios connuocato primo genito n. 10. quid si fructus essent amissi nu. 12. an sit transmissibilis n. 15. an successit loco alimentorum nu. 17. & 18. debetur filio naturali n. 19. debetur secundo genito, etiam diuiti n. 20. potest priuari filius ingratulus nu. 21. & 22. debetur clerico, Cardini. & alijs Prælati n. 46. & an monacho ibid. debetur iure actionis n. 47.
Vniuersitas.
Vniuersitas an restituatur ob meliorem obligationem d. 5. n. 13. tenetur eligere idoneos officiales quos tenetur præstare Baroni dec. 31. n. 2. qua Sindicum non idoneum stigit sibi imputat n. 4. habet relict. in int. d. 21. n. 6. habet iori electionem n. 7. & quid si est 30. seculariorum n. 8.
Vocatus.
Vocatus in casu mortis alicuius, illo se monachate, quando admittatur d. 79. n. 10.
Voluntati alicuius se committens, an liberum arbitrium committat. d. 65. n. 3.
Vius communis loquendi plus est quam qualibet propria verbi significatio, & est seruandus in materia odiosa, & penali d. 23. nu. 14.
Vsufuctuarius non habet id, quod in fundo non renascitur d. 34. n. 10.
Vsurpata iurisdictionis crimines ad hoc, ut committatur quid sit opus, quomodo puniatur, & quot aclus requirantur, & de alijs d. 73. n. 25.
Vtile per inutile quando vitetur d. 12. n. 7.
Vulnus proditorium. vide proditorium.
Vxor.
Vxori datur retentio mortui marito in bonis illius donec dotes solvantur d. 44. n. 1. datur pro legatis. vide retentio. possessio tñ marito præsumitur iure familiaritatis n. 6. tenetur post mortem viri declarare animum suum, & quo tempore n. 7.
Vua.
Vua qui fructus sit. d. 34. n. 93.

F I N I S.

ADDITIONES PLENISSIMAE

AD DECISIONES REG. CONSIL.

NICOLAI ANTONII GIZZARELLI

AUTHORE

IOSEPHO MELE BITONTINO

VTR. IUR. DOCT.

Fœliciter incipiunt.

SVMMARIVM.

- 1 *Mulier praefertur ex communi opin. creditoribus anterioribus habens tacitam hypothecam, sed contraria opin. de iure verior prima in iudicando, & consulendo recepta.*
- 2 *Mulier an preferenda creditoribus in bonis postea questis, & nu. 60.*
- 3 *Dux Alcaianorum Florex laudatur.*
- 4 *Mulier habet privilegium pro dote soluto matrimonio ante dotis restitutionem, secus post dotis restitutionem.*
- 5 *Mulieri privilegium competens, an transeat an heredes, & ad filios, & ad quos, & n. 6.*
- 6 *Hypoteca privilegium transit in quemcumque transit ipsa actio etiam in diabolum, sine tamen privilegio prelationis.*
- 7 *Ius prelationis an cedi possit.*
- 8 *Privilegium dotale, an cedi possit extraneo, et quid in actione de dote.*
- 9 *Mulier petens affecurationem, an possit alienam hypothecam sibi contrahere, & creditores copotentem alteri cedere, offertur opin. negativa, quæ limitatur nu. 10. & 11.*
- 10 *Clausula a constituens, & ponens in locum vicem, & constituens procuratorem velut in rem propriam, & cedens omne ius omnemque actionem quid operentur in cessionibus.*
- 11 *Mulieris privilegium pro dote in casu dubij transit ad quemcumque extraneum ad quem transit dotis actio.*
- 12 *Privilegium quod habet mulier pro dote an habeat eius pater.*
- 13 *Et an dictum privilegium transeat in legatarium.*

- Legatarius improprie repræsentat defunctum.*
- 14 *Privilegium mulieris circa prelationem, an habeat extraneus dotans.*
 - 15 *An eo privilegio potius mulier infidelis.*
 - 16 *Mulier hæretica an a nistat privilegium, vel dotem, & an sterilis, & an mulier contra mulierem.*
 - 17 *Privilegium quod competit mulieri competit pro vera dote.*
 - 18 *Dos vera, & putativa conveniunt.*
 - 19 *Instrumentum dotis putativæ habet executionem paratam sicuti instrumentum dotis vera.*
 - 20 *Dos putativa, quæ datur sponso, quæ ante contractum matrimonium veniit restituenda non est dos, & non reperitur privilegiata, & ibi de quasi dote, quæ promittitur sponso.*
 - 21 *Dos quæ actione petatur declarato matrimonio nullo.*
 - 22 *Dos promissa, an habeat privilegium quo ad anterioritatem.*
 - 23 *Et an dos constet lata.*
 - 24 *Dos consecrata habet privilegium prelationis, quod habet dos vera numerata contra creditores viri si lata sunt tempora opponendi exceptiones dotis non numerata.*
 - 25 *Geminata confessio dotis recepta tollit exceptionem dotis non receptæ, nec solutæ, nec numeratæ.*
 - 26 *Geminatio multa operatur.*
 - 27 *Dos præsumpta, an habeat privilegium dotis.*
 - 28 *Dos præsumpta vera dos est.*
 - 29 *Dos à l. constituta, an habeat privilegium dotis.*
 - 30 *Pretium rerum dotialium, an habeat privilegium dotis.*

A 21 Pre-

- 31 Pretium rerum dotialium, uti subrogatum efficitur dotale.
- 32 Aumentum dotis habet eadem privilegia dotis.
- 33 Aumentum dotis, an habeat privilegium anterioritatis sicut dot.
- 34 Bona paraphernalia, an habeant privilegia dotis.
- 35 Interesse dotis, an habeat privilegium dotis.
- 36 Fructus dotis, an habeant privilegium dotis.
- 37 Fructus dotis non sunt accessorii, sed augent dotem.
- 38 Privilegium, quod habet mulier pro dote, an habeat pro antifato.
- 39 Dos & antiphatum habent paritatem.
- 40 Mulieris in dote damnus in antiphatu lucrum consideratur.
- 41 Instrumenta duo si reperiuntur. Eodem die confecta praefertur mulier creditori alterius instrumenti eo, die confecti. & quid de duplicibus testamentis eo die confectis ibi.
- 42 Quid quando sumus inter creditores priuatos.
- 43 Quid quando est opposita bona.
- 44 Hypoteca anterior consideratur per bonam.
- 45 Hora anterioritas est in consideratione, et 54 Ordo scriptura, an pro sit si non ad sit bona.
- 46 Privilegium prelacionis, quod competit mulieri, an competit viro.
- 47 Et an privilegium tacite hypothecae.
- 48 Mulier cum tacita hypotheca, an praefertur habenti tacitam anteriorem opin. affirm. intellige, et num. 50.
- 49 Qua ampliatur etiam si inter creditores esset pupillus habet bona tutoris tacite obligata.
- 50 Hypoteca dotis posterior concurrens cum hypotheca tacita anteriori privilegiata, qua praefertur.
- 51 Mulier est privilegiata etiam in actione personalis in qua venit praefertenda.
- 52 Hypoteca mulieris in bonis viri à quo tempore incipiat, & nu. 55. 56. 57.
- 53 Hypoteca quomodo habet mulier tribuit ius apprehendendi, adipiscendi, & retinendi.
- 54 Hypoteca dotis in matrimonio contracto inter consanguineos, an incipiat à die constitutionis dotis, vel dispensationis.
- 55 Mulier in bonis quaesitis per virum post contractum matrimonium, an praefertur creditoribus habentibus anteriorem expressam.
- 56 Fiscus an praefertur in bonis quaesitis post obligationem, & cui incumbat onus probationis acquisitionem factam ante, vel post n. 62.
- 57 Constitutum, an operetur ad bona postea, quaesita, et quid si esset clausula ex nunc pretii 64.
- 58 Dos, & Fiscus paribus passibus ambulanti, et quomodo nu. 66. & nu. 71.
- 59 Dos, & Fiscus dicuntur aequale privilegium habere.
- 60 Privilegia dotis, et Fisci conuassantur, non communicantur. & nu. 72.
- 61 Regula i. qui prior in tempore habet locum inter dotem, & Fiscum.
- 62 Casus in quo Fiscus praefertur doti etiam anteriori, & mulier praefertur Fisci.
- 63 Privilegia personalia, & prelacionis competentia Fisci transiunt in cessionarium si hoc agatur secus dotis.
- 64 Solum Fiscus habet privilegia fiscalia etiam personalia si hoc agatur, & cessio requiritur nu. 75.
- 65 Fiscus, an habeat privilegium contra mulierem de iure consuetudinis. Neap.
- 66 Creditoribus concurrentibus in actione personalis praefertur habens fauorabiliorem causam, & quid si concurrant dos Fisci, & Ecclesia ibi.
- 67 Instrumenta duo eodem die confecta vnum Fisci alterum mulieris ex quibus non approbatur modo aliquo de prioritate, quod praefertendum, & nu. 79.
- 68 Primi pilus quis sit, & an hoc officium sit in usu.
- 69 Dos in iure reperitur magis privilegiata en Fisci.
- 70 In dubijs quaest. magis contra Fiscum iudicandum, & nu. 84.
- 71 Fiscus est ultimus privilegiatorum.
- 72 Fiscus quando concurrat cum alijs videtur privilegium sibi à iure concessum.
- 73 Privilegia Fisci enumerantur.
- 74 Fiscus auocat pecuniam solutam posteriori creditori, & quando habet locum n. 87. 88. Idem privilegium in dote nu. 88.
- 75 Creditor priuatus non auocat pecuniam solutam posteriori, & quid si soluta, ab herede cum beneficio l. n. 90.
- 76 Fiscus extra privilegia sibi à iure concessa semper citatur iure priuati.
- 77 Fiscus non est privilegiatus nisi expresse in iure ita reperitur.
- 78 In Fiscum non transiunt, quae transiunt in extraneum.
- 79 Publicatis bonis non publicantur sententiae.
- 80 Dos extra eius privilegia in iure expressa non est privilegiata nu. 96.
- 81 Specialia non sunt multiplicanda intellige nu. 99.
- 82 Privilegia sunt priuata lex.
- 83 Extensio ex identitate rationis fit etiam in casibus exceptis à regula.
- 84 Extensio proprie non dicitur quando est eadem ratio, & omnimoda similitudo n. 101. 104.
- 85 Extensio in correctoribus quando, & quomodo fiat.
- 86 L. hac edilalis. §. in omnibus C. de secund. nup. affertur. 106 Opin.

- 106 Opin. communis non attenditur, quando validiores rationes eam vincunt.
- 107 Exceptio equiparatorum.
- 108 Argumentum ad equiparationem validum, & quando n. 109.
- 110 Lex nova disponens in uno ex casibus equiparatis per legem alteram habet locum in alio.
- 111 Casus duo equiparati in l. antiqua dispositum in uno censetur dispositum in alio.
- 112 L. si in q. de iur. ff. offertur.
- 113 Fiscus, & Ecclesia equiparantur.
- 114 Ecclesia favorabilior fisco, & miserabilior personis n. 117. & 118. quando concurrit cum fisco, & dote qui praecedunt n. 115.
- 116 Ordo scripturae attendatur.
- 119 Ecclesia equiparatur minoribus habet privilegia minorum n. 120. habet benef. sicut minori etiam quando litigat contra Ecclesiam n. 111. & 122.
- Privilegiatus non obtinet privilegio adversus alium a quo privilegiatus.
- 122 Dominium rerum dotialium quod sit penes maritum.
- 123 Dominium rerum dotialium marito affecto non soluendo etiam si res sint alienate transfertur in uxorem, quae praefertur ceteris creditoribus.
- 124 Dominium rerum dotialium quando pertinet ad maritum, & quando ad uxorem.
- 125 Opinio recepta in iudiciis praevalet.
- 126 Opin. recepta in iudicando a Iulio tenenda, & sequenda.
- 127 Opin. usu probata recipienda.
- 128 Dubietas omnis ex observantia declaratur.

AD DECIS. I.

Decisio ista satis docta, satis elegans est, sic eam celebrat novissime D. Marchio Cerkti Regens Constantinus in l. 1. nu. 20. C. de iur. ff. lib. 10. Ad cuius materiam vide tradit per Eminentiss. Card. Mant. in tract. de tacit. et ambig. tit. 26. & novissime omnium Io. Dominicus Gant virum eruditissimum post haec scripturum in suo celebrati, & perus. tract. de credito cap. 4. quaest. 11. num. 1596. & seq. ubi pluries de haec decis. meminit. Et dum pro fundanda ista decis. D. Gizzarell. praemittit munus opin. quae se habet, quod mulier habens hypothecam expressam pro dote posteriori praefertur tantum creditoribus habentibus anteriorem tacitam, non autem expressam, de dicta communem vide Bellacom. 2. tom. commun. opin. tit. qui pot. in pig. habet. num. 12. fo. 347. ubi etiam de opinione contra dictam communem, quam dicit esse Ang. in § bis consequens Auth. de aequal. dot. & le-

qui per Aret. in l. 1. ff. sol. matr. & Bal. Nouel. tract. de dot. 19. p. lim. 6. quibus adde Card. & Panorm. in e. ex literis de pign. azor. in 2. p. summ. lib. 4. c. 37. vers. ait 2. opin. fo. 312. & alios cit. per Sylu. in sum. in ver. Dos, & ultra illos vide Vacom. lib. 6. declaratio iur. declarat. q. 2. & novissime eruditissimum Merend. controuers. iur. lib. 3. c. 9. Cerasim. d. l. 1. 2. sect. qui testatur pro opin. contra communem fuisse sepius decisum in Sena Tholosan. pro ut testatur Barbos. in d. l. 1. num. 5. & in Cam. Imp. Myssing. hic per Authorem cit. num. 1. & Cappell. Tholosan. decis. 217. quorum etiam meminit Ricc. p. 3. collectaneorum collect. 437. vers. 3. limita. & re vera opinio contra communem evidentissimis iuribus, palpabilibus, validissimis argumentis, & ineuitabilibus rationibus fundatur adeo, quod etiam ij, qui in contrariam iurare sententiam illam iniuris dentibus saxi sunt veriores. Vt cum quia decisio ista fuit super communi edificata, & propterea decisio, quod sicut mulier pro dote non praefertur creditoribus anterioribus habentibus expressam ex dicta communi in alijs bonis, ita etiam in bonis postea quaesitis per virum in consulendo, & iudicando adhaerendum erit communi, quam D. Gizzarell. consumatissimus Consil. testatur visu trequentissimo in iudicijs receptam, idemque praxi testatur Ricc. collect. 146. circa med. novissime Gallup. in recenti prax. S. C. p. 3. c. 3. post num. 43. fo. 255. & tam pro vera praesupponit And. Gall. lib. 4. obs. 25. nu. 10. ubi testatur Cam. Imp. ab hac opin. nunquam discessisse tempore suo, & quod ita ipse semper iudicaret per rationes per eum adductas, pro vera etiam praesupponit D. Reg. de Pont. in quibusdam allegatio. insertis per Tbor. in compen. decis. Reg. in ver. Creditor. vers. 1. p. fo. 135. Barz. decis. 108. num. 22. maxime, quia uti magis aequa indicata per S. C. cuius decisionibus contradicere non modo inconueniens esset ut dicit Musca. prax. S. C. glo. fin. num. 109. verum etiam temerarium, quin imo illas in iudicando, & consulendo semper praeculis habere debemus, ut aduertit D. Rounit. conf. 18. & 78. num. 2. & seq. 1. p. Cum illius autoritas magna sit, temerumque tan tum virum, ut ipsemet testatur conf. 379. eiusq. decisiones faciant ius vniuersale in Regno, ut per Aff. decis. 190. Dile. Franch. add. ad suam decis. 238. & ibi Amend. quorum novissime meminit Medice Semen. exam. 21. num. 45. & dixit in decis. 81. num. 2. Nouar. in pralud. collect. ad Reg. pragmat. nu. 5. D. Rounit. qui alios allegat loco cit. adessq. Reg. Pragm. 38. §. fin. incip. & si decreta de off. §. Cedita per Ill. & Excell. DVC. ALCALA.

cōpetit, vt p̄cēratī Noē. asserūt *Bar. nou.*
tra. de p. p. priu. 2. § p. 1. 2. n. 19. per tex. in
d. l. affidi. §. exceptio glo. Bar. i. d. l. et alij in
d. l. i. C. de priu. dot. Negus. ubi sup. nu. 30. et
34. Det. cons. 31. vol. 2. c. alij cit. a. per Gomef.
in d. 8. fuerat n. 36. uoc. Iun. d. n. c. 101. Nā
licet verū sit, quod priuilegiū † hypothece
trācat in quēquā, transit ipsa actio de do-
*te ēt in diabolu infernale, vt dicit *Bar. in**
l. post dotē nu. 32. ff. sol. matr. et in l. 1. ff. eo. per
tex. in d. 8. fuerat, ubi Gomef. n. 36. Oino n. 50.
Iaf. n. 69. Negus. d. n. 30. Malf. d. 4. §. 3. n. 19. qui
*cōfūsē intellexit doctri. *Bar. in l. post dotem**
rāmen, transit sine priuilegio et relationis.

6 An aut dicti filij, & descendentes f in quos
transiit illud priuilegium necesse f, ut fnt cuf
dem matrimonij, quod fit gfo, cōter appro-
bata in l. f. cion procurator f. de re. iud. Alex.
cōf. 54. n. 4. lib. 7. mo. in l. i. ff. de matr. Neguf.
loc. cit. n. 9. v. f. contrarij Barbof. d. p. b. l.
1. n. 14. Bellac. cō. opin. uer. priuileg. in 2. tom.
com. opin. tit. qui potior in prim. n. 1. fo. 346.
& vide notiffime Medi. dicit. Sen. 66. nu. 1.

7 Et si uis praelationis† ceciderit possit: adeas Ca-
piblib in pragm. 1. de Baro. n. 157. & et. trācat
insecutionum: *Memo. lib. 1. p. respump. 189. n.*
153. ubi n. 154. limitat lati V. 56. in cōcl. mul-
lier, an possit priuilegiū, & aliqua in cōcl. p.
uileg. quando alius conceditur ver. itē priu-
ileg. concessum tui fo. 233. Rouit. qui loquitur
de priuilegio praelationis dotis, se d. remissū
in pragm. 1. n. 8. de legat. Bal. nouell. tr. ad
dot. p. 12. q. 4. Memo. d. p. respump. 185. Neguif
ubi sup. n. 31. & 107. Monter. decis. Arag. 35.
Pijaneil. ad prag. 4. n. 56. de possess. non turda
Gait. d. quest. 1. n. 1712. Mijng. decis. 3. obfer
3. Cofsa de portion. rat. q. 47. ad quos se refert
Rouit. ibi. Affl. ab eo non citatus d. decis. 306.
8 & ibi V. 56. loquens an priuilegium dotale†
possit cedi extraneo, quanquā valde dubiū
dicit *Maful. ad Capy. dec. 183. n. 4. Omo. in d.*
d. 5. fuerat n. 70. & ibi 1. 5. n. 12. 5. qui dūbicat si
actio de dote cedi pōt oblati. n. tex. in lex
plurib. ff. de adm. tut. Amund. ad de Frāch. l. c.
33. n. 3. et ad dec. 75. n. 3. et contra Affl. Berta-
zol. in tras. claus. p. 2. claus. 29. gl. 11. n. 7. Mart.
in tras. claus. p. 2. claus. 3. num. 1. & relati. a lo.
Bap. de Thor. in comp. dec. ver. priuileg. prae-
lationis fo. 417. lata Apicell. tut. 3. p. sup. tit. 4. nu.
91. ver. sed in dictis priuileg. fo. 131. poit hae
scripta completa vilus.

Et quid si mulier petat assecurationem,
9 an possit ꝛ actionē hypothecariā sibi contr
maritum, & possesse bonorum ipsi com
petentem obligatorū alteri cedere, quod nō.
Negus. in i. mem. f. p. nu. 38 Tirag. de retra.
glo. i. f. 26. num. 8. Vi. qui de communu testat
ur opin. x. p. i. refert V. g. in d. concl. mulier
col. f. po. 100. Apicell. Pater, & filius d. num.

91. *ver. & si mulier, & filius lit. A.*

Limitare tamen prædicta de cessione di-
10 clausula v3. pous in locū vicem 3. & con-
stituens cū procuratore velut in re pro-
prium, euenit q. omne ius, omnemq. actionē
vt quodvis eius modi clausula in inllrū-
mentis cessionis apponitur, de quib. clausulis per
Marta. in tra. clausula. clausul. 183. Barz. dec.
36. n. 39. & 41. & dec. 70. n. 28. In trigl. dec. 8.
n. 10. Mōter. dec. Aragon. 35. n. 2. Gratia. dec.
1. 3. p. 33. Bertaz. de claus. clausul. 28. Gratia. 10.
1. discip. forens. c. 20. n. 20. & seq. Gait. de cred.
c. 4. in q. pendet in fin. oper. v. n. si cessiona-
rius constitueretur procurator ad exigendū
ā tali debitor tanta n. pecuniarū n. quan-
tatem vigore talis obligationis cum p. qui-
tandū, & ipsam obligationem cassandū,
& de ex alijs pnes se retinendū pro to-
tidem ab eo receptis, quia per istam cessionis
modum, & clausulas prædictas in cessiona-
riū transiret ius prælationis ex traditis
per Caraz. i. 1. 66. n. 7. cū etiam hoc non
negant, quod priuilegium mulieri compe-
tens pro dote cōpetat eis procuratori per
glo. in l. alia ff. sol. ma. Quidā. d. 5. fuerat. num.
69. & sic uti procuratori, non uti cessionario
competere ius prælationis, quia, & si ius
prælationis non est cessibile, ut per Bal. no-
uelli. tra. de dot. p. 10. n. 16. *ver. tamen hoc vi-
detur fo. mihi 13. Barbof. in d. l. post dotem n.
65. ver. ultimo inferitur*, tamen ut ipse mee
Barbof. dicit si mulier cedat actionem dotis
ita tamē, ut onus utilitas pertineat ad mu-
liere, tunc cessionario competunt priuilegia
dotis, non n. attenditur persona agentis, sed
illius, ad quem utilitas est per ventura l. si
de commissa 9. inter dū ff. de leg. 3. Bal. nouelli.
p. 12. d. n. 18. Negus. vbi sup. n. 107. in fin. Pa-
ris cōf. 64. n. 1. lib. 4. vnde Barbof. distinguit,
quod aut cessionarius agit nomine mulie-
ris, & gaudet priuilegijs, aut intencat viles
actiones, & non gaudet per allegata ibi dis-
fusa per eum.

Limita etiā prædicta de cessione in priui-
11 legio, quod habet mulier pro dote † vt in
casu dubij præferatur fisco, vt infra, quia il-
lud trāsīt ad quēcūq. extraneū ad quē tran-
sit dotis actio, vt videtur tenere Bal. noue.
loc. cit. Barbof. & alij in d. l. 1. ff. l. ma. Negus.
loc. cit. n. 11. cōtra Socē. in d. l. 1. 3. not. cōtra-
riū tenentem, ratio illorū est quia priuilegiū
mulieris in dubio non est adeo exorbitans
put est quidō sumus in claris per d. l. affid.
12. Illud autem priuilegiū † q. habet mulier
habet etiā, & eius pars, quippe qui dotem
seruat ipsi filix glo. in d. 5. fuerat, vbi Gomef.
n. 12. qui id intelligit viua filia, scēus ea mor-
tua l. aff. ibi n. 138.

13 Non tamen competit legatario † quia si
per dicta supra priuilegiū non tranſit ad
omnes hæredes n. illi ad defunctos, & her.
qui representant personam defuncti, quā-
dō minus transibit in legatarium, qui impro-
priū illū representat l. cū tēpō. 8. l. ff. de
usu capio. ibi (quodammodo quāsi heres.)

14 Sicuti nec etiā dictum priuilegium cō-
petit extraneo dotanti etiam si dotes stipu-
latus sit sibi reddi soluto matrimonio Card.
Mant. de tacit. & amb. tit. 26. n. 36. Barbof. l.
1. 3. p. n. 30. fol. matr. Rod. de priuileg. cred. p. 1.
art. 1. n. 11 et seq. Gait. d. q. 1. n. 1503. de quo
etiā videndi sunt Negus. vbi sup. n. 30. 67. &
94. Bal. Nouell. p. 6. priu. 7. Gomef. in d. 5. fue-
rat n. 42. & ibi l. aff. nu. 36. & seq. ad n. 39.

Aduertat tamē quod quādo dicitur quod
15 competit priuilegium † mulieri intelligitur
de muliere eatholica, nam mulieri infideli,
quæ matrimonii cū infideli contraxit id pri-
uilegiū non competit Bal. nouelli. in d. tra. de
dot. p. 1. 1. ver. Bal. n. 45. Negus. vbi sup.
n. 65. & seq. Apicell. tutā paup. vbi sup. tit. 1.
n. 67. Medicef. conuolator decis. Senen. exam.
11. n. 17. & seq. omnino videndus.

16 Et quid de muliere hretica † si amittat
id priuilegium, vel dotem Barbof. in 2. p. rub.
n. 39. fol. matr. & quid in muliere sterili vi-
de Crass. com. opin. 2. tom. 52. de priu. dotis n.
10. fo. 331. Et an mulier, contra mulierē ha-
beat prælationem suam dotem repetentem
quod nou Gait. d. q. 1. n. 1651.

17 Competit autem id priuilegiū † mulieri
pro vera dote, quia est quando verē con-
trahitur n. matrimonium l. 3. ff. de iur. dot. l. fi.
C. de donat. ant. nup. Molfes. d. q. 3. per tot.

18 Et quia vera dos, & putatiua conueniūt
† vt per Bal. nouelli. loc. cit. id, priuilegium etiā
pro dote putatiua competere dixit secun-
dū n. communem de qua per Doñ. in d. l. 1.
fol. ma. Negus. loc. cit. n. 101. per tex. in d. l. 1.
cum aotem 9. ff. & ibi D. ff. sol. ma. Bal. in l.
1. C. de cond. indeb. vbi dicitur quod inſtrū-
19 mentū † putatiue dotis habet executionē
aratā licet inſtrūmentū verē dotis, sed in
hoc quinq. refert opin. Bal. nouelli. ibi in d.
p. 11. in prin. fo. mihi 627. vbi explicat,
quæ sit dos putatiua. Sed ut v. e. omnino Ro-
lan. de lucro dot. q. 97. declarant, & ad par-
tes disputant: articulum, & circa prædicta
vide etiam Apicell. ad tutā paup. s. 1. n. 67.
sup. cit. & ibi fil. add. post hec scrip. a vilos.

Cauē ne intelligas prædicta in dote pu-
20 tatiua † & quæ datur sponſo, quæ ante co-
tractum matrimonium venit restituenda,
quia in ista mulier, cū illa non sit dos
non reperitur priuilegiata Negus. loco
cit. num. 71. qui nu. seq. respondet contrarijs

de quibus videri est *Mollesf. p. 6. q. 2. nu. 22. & ca. p. 6. q. 3. num. 7. & seq. l. 1. in d. 5. fuerat num. 142. Gomf. num. 42. & de quali dote, quæ promittitur sponso Molin. de contra. q. 438. num. 2. qua autem actione petatur dos*

21 *et declarando matrimonio nullo. Mollesf. d. q. 3. num. 8. 2. tom. fo. 199.*

Sed quid in dote promissa, an habeat pri-
22 uilegium? quod ad anterioritate? quod
sic quia est verè dos eum adsit verum matri-
monium Rolan. de Luer. dot. q. 5. nu. 14. *Surd. decif. 287. num. 2. Guttierrez. tra. de Iuramen. p. 1. c. 46. Surd. conf. 45. vol. 1. lat? defendit Mollesf. p. 6. q. 2. nu. 14. & seq. confutata opinione Card. Mant. contrarium tenentis lib. 1. tit. 4. de tacit. & ambig. vti loquentis contra veram sententiam, & nouissime Consti. har. Pafca. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 4. nu. 70. & seq. omnino vident. in allegationib. ibi per eum insertis, & Rice. collect. 804. Tiraq. de retract. conuent. in fin. nu. 35. fo. 978. Apicell. tutam paup. tit. 1. nu. 64. & ibi fil. add.*

23 Et quid in dote confectata? negatiue re-
spondent *Djin d. l. 1. glo. in d. l. affiduis ver. data l. 1. in d. 5. fuerat num. 73. & 82. & ibi Oinot. num. 63. & seq. 1. Barbof. d. 6. p. l. 1. nu. 25. vbi multos cumulat, & refert alteram opinionem Bar. in d. l. affiduis contrarium tenentis, Socr. reg. 57. incip. dotis causa 1. fal. len. & quando, & quomodo d. glo. locum habeat videndus idem Socr. ibi per, sequentes limit. positas ad explanationem quādo dos confectata habeat priuilegium d. l. affiduis de quo etiam videndi sunt Bar. & Bal. in d. l. affiduis Bapt. à Villal. concl. 178. Soccin. in l. dotis n. 87. Sol. matr. Bal. nouell. loco cit. nu. 76. Mollesf. in addit. ad 6. p. q. 9. num. 6. 2. tom. & seq. fo. 203. Affi. decif. 402. Boer. decif. 330. D. de Franch. decif. 613. num. 8. Masall. vbi supra num. 5. Velaf. decif. Lufit. 6. nam. 9. Vil-
laloob. com. opin. ver. dos confectata, apud quem multa ad propositum reperies, et Meno. lib. 4. prafump. 90. num. 50. & 51. & Molin. de contract. disputat. 439. nam. 13. tetigerunt Apicell. pater, & filius in tutam paup. tit. 1. nu. 67. post completa hæc scripta omnia.*

24 visus. Verum quod dos confectata habeat? priuilegium prælacionis, quod habet dos vera numerata contra creditores viri si lapsa sunt tempora opponendi exceptionem dotis nō numerata habes ex præcitat. Doct. & ex l. 1. in d. 5. fuerat nu. 74. Bald. Nouell. d. p. 10. priu. 1. num. 8. & seq. Oino. d. 5. fuerat nam. 64. & 66. & no. in l. fin. cum auct. ibi posita C. de dot. cant. non numer. Molin. de contract. disput. 440. in prin. vbi optimè materiam declarat per tot. illam disput. & disp. 39. & nouiff. Pafca. in tra. de vir. patr. pot. p. 7

cap. 51. vbi declarat duobus modis, vt ibi per eum, sed quia articulus ille valde controuertitur à DD. & recipit nonnullos ampliationes, & limitationes te non pigeat videre Barbof. vbi sup. n. 27. cum seq. & Bella. com. opin. in ver. dos confectata tom. 2. commu. opin. tit. de priu. dot. num. 8. fo. 330. Med. decif. Sen. exam. 51. num. 36. & decifion. 80. fo. 572. Gait. post hæc scripta visus d. quefit. à nu. 1715. vbi late materiam ex aminat, & dilucidat more suo.

25 Sed quid dicendum si dotis receptæ? eff-
set geminata confessio dic, quod tollitur ex-
ceptio dotis non receptæ, nec solutæ, nec
numeratæ glo. in l. 1. in contrahibus C. de non
num. pecun. Felin. in c. si cautio vlt. col. de fid.
instr. Mod. reg. 3. incip. dotis receptæ. idq. virtu-
26 tate geminationis, quæ? multa operatur, ve
per Morot. conf. 28. num. 21. Pereg. in tract.
de fideicom. art. 49. nu. 28. Caus. de tuto nu.
38. Alphan. de offit. eius nu. 111. Car. ibo. sing.
83. Petr. ad Cap. decif. 19. ver. geminata et co-
fessio geminata. Ann alleg. 85. num. 5. & 127.
num. 9. D. de pont. conf. 16. num. 28. vol. 2. &
conf. 138. eo. vol. 2. D. Marchio Belmontis Re-
gens Tapp. in rub. de consil. Princip. c. 2. num.
14. remittendo le ad Felin. in c. nulli nu. 14.
& seq. & in c. si quando de rescrip. cuius me-
minit etiam idem Regens in lib. 2. Iur. regn.
in consil. offitia num. 4. in Rub. de offit. al.
in Reg. Consil. quem cum supra cit. adduxi ad
decif. D. de Franch. 624. extra quos vide Bar-
bof. d. 6. p. d. l. 1. num. 56. nouissime Ambrosin.
decif. 3. num. 18. & decif. 19. n. 17.

27 Et quod id priuilegium? si se extendat ad
dotem præsumptam, vt puta quia mulier nu-
bat traditis bonis marito nulla facta men-
28 tione dotis ex eo quia præsumpta dos? ve
dos est, vt not. in l. fin. C. sol. matr. Rice. col-
lect. 804.

29 Et an se extendat ad dotem? à lege con-
stitutam Rolan. in tract. de luer. dot. q. 76.
num. 9.

30 Et an ad pretium rerum dotalium? quod
31 vti subrogatum? efficitur dotale si inter-
uenit consensus vxoris, & superioris licen-
tia Capye. decif. 78. in fin. Gam. decif. Lufit.
314. num. 7. Ann. conf. 123. num. 8. 11. 12. cum
alijs nouissimis alleg. per Vifcon. in comeluf.
pretium fo. 231. Mollesf. p. 2. q. 3. & 5. de quo
etiam vide Neguf. vbi supra n. 17.

32 Quia vero augmentum dotis habet? ead-
dem priuilegia dotis? etiam vbi D. C. de
iur. dot. Tiraq. de retr. lign. §. l. glo. 18. num.
51. Ama. decif. Ret. March. 34. & verè, & sub-
stantialiter dos est idem Anna. decif. 27. nu. 4.
Gratian. decif. 19. num. 4. D. de Franch. decif.
613. Rolan. de Lacro. dot. q. 100. num. 5. & 6.

33 an id privilegium ꝑ se extendat ad dotis augmentum, vide *Negusian. vbi sup num. 46. & 47. Oinot. d. 5. fuerat. num. 41. T. Esaur. dec. 45. num. 2. Mant. de tacit. & ambig. tit. 26. num. 13. Sured. conf. 397. lib. 3. num. 17. & seq. nouissime D. Gait. d. quæst. 11. nu. 1595. & seq. vbi an idem procedat in augmento dotis confestato de quo num. 1759. Molfes. in add. ad d. q. 3. num. 7. 2. 3094. T. Esaur. decif. 45. & 46. D. de pont. in conf. 75. num. 46. & 47. vol. 2. alios nouissime citat Apicella. filius in add. ad tutam paup. sui Genitoris num. 145. fo. 12. post hæc scripta completo vifas.*

34 Et an ad bona ꝑ paraphrenalia *Negusian. ibi num. 63. Omo. loco cit. num. 37. & 74. Iaf. in d. 5. fuerat nu. 41.*

35 Et an ad interesse dotis ꝑ quod non. *Freece. de subseud. lib. 2. q. 20. D. de Franch. decif. 613. D. de Franch. decif. 34. nu. 30. Molfes. p. 6. q. 3. nu. 24. Vide Carrabb. sing. 92. Felicia. tra. de censibus lib. 3. c. 5. num. 18. fo. mibi 250. Pasca. de vi. pa. po. p. 2. c. 7. num. 40. vbi multa more suo materiam concernentia. cumulat dixi ad decif. de Franch. 613. Thor. in compen. decif. in ver. praelatio, seu prioritas à iure concessa fo. 408. vbi diuile referendo dicit de materia loquitur. Sed quod fructus*

36 dotis dicantur ꝑ habere idem privilegium cum ipsa dote, quia fructus ipsius non sunt accessorii, vt sunt fructus alterius rei, sed 37 sunt ꝑ ipsamet dos quia dorem augent probat Molfes. in p. 4. q. 10. num. 12. ex l. f. m. a. r. i. o. 5. vn. ff. sol. matr. ex Campege. tra. de dot. p. 3. q. 253. & par. ult. q. 19. & alij per eum, & vide decif. D. de Franch. decif. 642. num. 6. vbi alio adduxi.

38 An autem eodem privilegio ꝑ quo potitur mulier pro dote potiatu etiam pro antistato videtur quod sic ob parilitatē dotis,

39 & antistati *Auth. equalitas C. de pact. conuen. & in Au. b. de equal. dot. Rolan. de Lucr. dot. q. 10. num. 5. & 6. Affl. in consil. patrii pro filij num. 8. ne filij pro patr. & in consil. mulieri num. 6. Contrarium tamen testatur verius Negus. loco alleg. num. 64. Cum num. seq. ratio diuersitatis est, quia in donatione prop-*

40 ter nupt. ꝑ lucrum, in dote damnum consideratur si amittitur D. de pont. conf. 80. quod conf. hic per authorem adducitur licet ad aliud propositum, qui D. de pont. refert ita decifum, idem etiam tenet in d. allegatio. insertis per Thor. in compen. decif. In ver. creditor viri fo. 135. Ricc. collect. 1488. à quo videtur discedere Iaf. in d. 5. fuerat nu. 40. vbi distinguit inter privilegium praelationis, & tacita hypothecæ in 3. no. nu. 125. tamen cum d. decisione pertransit Gomes. in d. 5. fuerat nu. 39. tenendo contra Iaf. Omo.

num. 35. sed additio ibi Iaf. d. declarat, vt donatio propter nup. habeat tacitam hypothecam non ius praelationis, vt dicit ibi Iaf. & cum d. decif. concordant dicta per D. de Franch. decif. 71. & 126. num. 7. & 182. n. 3. & 16. Affl. decif. 154. num. 4. & ibi Vrfil. num. 3. D. de Pont. conf. 8. num. 42. & seq. & conf. 80. num. 8. & 9. vol. 1. Gram. decif. 103. num. 123. Adden. ad Clar. in 5. donatio q. 11. Barbos. in d. l. 1. 6. p. nu. 16. Apicella filius nouissime vifus in addit. ad tutam paup. eius Genitoris ad num. 66. num. 145. fo. 12. qui non omnium prædictorum meminit. Quibus adde Thor. in 2. p. cõp. decif. reg. & D. per eum cit. in ver. hypotheca Privilegio vero prædicto potitur mulier non modo quando habet anteriorem tacitam, sed in dubio, vt puta si

41 reperiantur duo instrumenta ꝑ eodem die confecta præfertur mulier creditori alterius instrumenti eodem die confecti etiam si illud instrumentum habeat expressam, & instrumentum mulieris non continet expresse sam *Bal. Nouell. p. 7. priu. 1. num. 3. vbi subdit idem esse si cum muliere concurrat fiscus, de quo inficemus. Quid de duob. testamentis die confectis vide Rot. Lucen. Ma go dec. 32. num. 3. & ibi add.*

Quod secus est quando sumus inter creditores priuatos, & reperiantur duo instrumenta ꝑ eodem die confecta ab eodem notario, quo casu quando alter præterit præferri, & graduari, & simul concurrunt, pro rara, & per res, & libram sunt graduandi nõ obstat, quod in protocollo appareat prius 43 scriptum vnum, quam alterum ꝑ nisi sit appositâ hora *Marta decif. P. fana 75. D. de Franch. decif. 160. refert nouissime Barbat. in tract. de assisen. glo. 12. num. 65. quia hypo-*

44 theca ꝑ anterior consideratur per horam, & vti anterior contrahitur D. de Franch. decif. 649. num. 3. Apicell. in tutam pauper. tit. 4. de dilat. quinquenniali ver. sed illud quæripoffet.

45 Et quod horæ ꝑ anterioritas est in consideratione *Ricc. coll. 1544. Berta. ver. hora respectu. Felicia. de cens. lib. 3. c. 5. nu. 16. fo. 240. omnino videndus. Carrabb. sing. 92. Vifcon. in concl. incip. hypotheca verif. qua lypo-*

46 An verò è contra sicut competit priuilegium

46 legum ꝑ ꝑrelationis mulieri, ita & viro videndus est *Bal. nouell. par. 9. priuileg. 2. & par. 12. num. 4. Negus. de pigno. vbi sup. num. 34. Oinos. d. 5. fuerat num. 44. et 72. verum quod*
 47 priuilegium ꝑ tacite hypothecę sicut competit vxori ita, & viro pro ea consequenda *Surd. tra. de alim. priuileg. 50. num. 3. Vifcon. iu. d. conclus. hypotheca in prin. Mart. de tacit. & ambig. tit. 26. num. 33. Gait. vbi supra num. 1592.*

N. 1. ibi ¶ mulierem habentem hypothecam expressam pro dote posteriori præferri tantum creditoribus habentibus anteriorem tacitam ¶

48 Sed quid in tacita hypotheca ꝑ quam mulier habet a l. vn. §. et et plenius C. de re. vxo. act. de qua per *Rice. collect. 2. 17. an mulier cū tacita posteriori præferatur creditoribus habentibus tacitam anteriorem? quod sic Negus. vbi supra num. 97. Barbof. in d. l. 1. §. 6. p. n. 1. Rice. d. coll. 217. Rip. in l. priuilegia num. ff. de prin. cred. qui extendit ab bona possea quæ sita, quem cum Negus. adducit Vifcon. iu. d. conclus. hypotheca.*

49 Quod amplia etiam si inter creditores ꝑ esset pupillus habens tutoris bona tacite hypothecata ad quod probadū multos allegat *Mollesf. p. 6. q. 2. num. 26. quod intelligat*

50 qd nisi tacita ꝑ hypotheca esset induta a statuto cum hoc priuilegio, quod illa tacita hypotheca habeatur pro expressa, perinde ac si esset in instrumento posita ita *Rom. cons. 147. quia tali casu cessat dispositio d. l. assiduus. sequitur Alex. cons. 158. vol. 7. Negus. vbi supra in fin. Barz. decis. Bonom. 108. post num. 22. Barbof. vbi supra nu. 10.*

Illud tamen notandum, quod si concurreret pro dotibus, & antiphato cum creditore pro salario sibi comperente, esset præferendus creditor pro salario dotibus, & antiphato, & ita decisum testatur *Tbor. 2. p. comp. decis. Reg. ver. salarium debitum alius ex causa offij.*

51 Quid autem si hypotheca ꝑ dotis posterior concurreret cum hypotheca tacita anteriori priuilegiata vide optimè *Barbof. d. 6. p. 1. n. 1. & seq. fol. ma.*

Quod verò diximus de hypotheca fauore 52 mulieris, idem quoq; ꝑ in actione personalis intelligas in qua fuit olim quoq; mulier priuilegiata, et in l. 1. ff. de prin. cred. vt mulier veniat præferenda, & ante omnia solui debeat dos, vt priuilegiata in actione personalis, vt per *Mollesf. cons. 13. num. 7. Maxill. in consue. Baren. qua incip. dotis causam sub tit. de iur. dot. in prin. Soccin. Lun. in d. l. 1. nu. 108. & 139. fol. matr.*

Sed quero (cum sæpius supra dictum est de priori hypotheca, & posteriori, vt scri 53 possit, quæ sit prior ꝑ, & posterior hypotheca, à quo tempore mulier habeat hypothecam in bonis viri, prioritas enim ꝑ vt supra dictum est n. 45. etiam respectu horę consideratur, vt in alleg. decis. *D. de Fran. 649. nu. 1. & 8. & de dote loquitur Carabb. sing. 90. Rice. coll. 1544. Muta decis. Sicil. 20. num. 1. Affl. decis. 387. num. 5. Barba. de assisen. glo. 12. num. 64. In quo nonnulli dixerunt, quod*
 55 hypotheca ꝑ pro muliere incipit à die dotis promissæ nõ à die dotis consignatę *Rip. obser. 263. Theban. lib. 2. q. foren. q. 34. per tot D. de Fran. decis. 677. vbi multa dixi. Vifcon. in d. conclus. hypotheca, & vide Molin. de contrah. disput. 43. q. num. 13. & nouissimè Merend. conerouers. iur. c. 35. vbi quod hypotheca dotalis retrahitur ad tempus dotis promissę.*

Alii, quos refert *Muta decis. 93. num. 8. & Marta decis. Pisana 13. num. 9. D. de pont. cons. 80. in contrariam iure sententiam,*
 56 quod si non oriatur hypotheca ꝑ nisi à die quo fuit matrimonium effectualiter contractum. Priorem tamen sententiam ꝑ limitat *Ripa in casu quo de promissione fuit expressę, cautum inter partes, quod fieret prædictum instrumentum, quo casu dicit nõ oriri hypothecam nisi à die celebrati nuptiarum, non autem promissionis, quod intellige secundum Barba. in d. tra. de assisen. glo. 12. num. 14. Tu verò de prædictis vide nouissimè *Medi. decis. Senen. 76. tota fo. 151.**

57 Et quod dicta hypotheca ꝑ tribuit ius apprehendendi, adipiscendi, & retinendi possessionem *Gram. decis. 58. num. 2. Det. cons. 440. num. 12. Mago. decis. flor. 68. nu. 1. Ann. alleg. 22. & 80. in fin. Carabb. d. sing. 90. incip. hypotheca, & de dicto articulo vide Boer. decis. 331. Affl. decis. 402. Rip. obser. 213. Mollesf. p. 6. q. 1. & 2. num. 6. in add. 2. tom. fo. 197. Bald. nouell. in tra. de dot. priu. 823. p. 8. & p. 10. priu. 1. num. 37. vbi nu. 38. declarat quomodo procedat. Negus. loco cit. num. 77. vbiq; ad num. 82. & Mollesf. loco paulo ante citato*

59 num. 5. vbi hypotheca dotis ꝑ in matrimonio contracto inter consanguineos, an incipiat à die constitutionis dotis, vel dispensationis.

N. 3. ibi ¶ an in bonis post matrimonium quæ sitis mulier pro consequutione suarum dotium gaudeat priuilegio prælationis ¶

Hunc articulum, an mulier in bonis, quæ 60 sitis ꝑ virum post contractum matrimonii præferatur creditoribus habentibus hypo-

hypotecam expressam anteriorem, disputationem esse dicit *D. Regens de ponte in quibusdam allegationibus adductis per Tbor. in 1. p. compen. decis. Reg. sup. per nos alias alleg. in ver. creditor viri fo. 135. col. 1. vbi quod praeferatur dicit magis communiter teneri, tu vide omnino Felician. tra. de cens. 2. tom. epitom. ad c. 5. nu. 18. & auctores per ipsum ibi cit. pro. & contra.*

N. 3. ibi ¶ Filicum præferendum creditoribus habentibus anteriorem expressam in bonis per debitorem quæsitis post contractum cum ipso fisco gestum ¶

- 61 In hac q. quando fisco detur prælatio † in bonis quæsitis post obligationem, & præferatur creditor anteriori *Merend. controuers. iur. lib. 6. c. 30. Felicia. tra. de censib. lib. 3. c. 15. num. 12. & seq. fo. 2. d. & D. per eum alleg. quibus adde nouissimè Apicell. d. tit. 4. num. 8. et seq. fo. 127. & ibi tradita per filium adden. optimè, & melius, quam alij materiam explicat D. Gait. d. quæst. 11. nu. 15. 16. vsq. ad num. 1555. & num. 1831. & 1896. &*
62 cui incumbat † onus probandi acquisitionem factam antè, vel post fisci obligationem f3. primo, an secundo creditoribus vide nouissimè *D. Marchionem Corleti Regem. Constanti. in d. l. C. de iur. fisci lib. 10. à num. 15. et de materia Barbof. in d. l. num. 12. 2. p. sol. matr. Bal. nouell. p. x. priu. primo num. 2. & seq. Conna. commen. iur. ciuil. p. 4. c. 17. nu. 7. quem refert D. Regem Tappia in Constit. officia num. 1. lib. 2. iur. Regem. fo. 126. & an cō-*
63 stitutum † operetur ad bona postea quæsitā *Cassan. in consus. Burgun. tit. de success. 5. 64 1. Aff. decis. 139. & 335. & quid si adesset † clausula ex nunc pro tunc Guid. Pap. decis. 268. Vrsill. ad d. decis. Aff. 335. quos refert Petrus ad Capyc. decis. 14. in ver. constitutum. Et quid de immunitate concessa an extendatur ad bona postea quæsitā. Anna sing. 698. cuius meminit idem Petr. ad Gram. decis. 4. nu. 8.*

N. 3. ibi ¶ dos, & fiscus paribus passibus ambulant ¶

- 65 An dos, & fiscus † paribus passibus ambulent, vide *D. Regem. Constanti. in d. l. 1. n. 2. 1. Seraph. decis. 182. n. 12. Caffr. conf. 304. quamquam multa copiose 2. col. Gait. vbi sup. num. 1879. qui alios adducit Negus. loco saepe cit. 66 num. 108. qui dicit, quòd dos, & fiscus † paribus passibus ambulant respectu hypothe-*
67 *cæ Bar. in l. 1. ff. sol. ma. per tex. in l. 2. C. de priu. fisci vbi de materia. & l. dotis iunct. glo.*

67 *C. de iur. dot. Et quòd dos, & fiscus † dicantur æquale privilegium habere tenent Cano. poli glo. in c. ex litteris de pigno. quos refert Saur. lib. 10. Clau. Reg. tra. 5. cap. 10. n. 14 et seq. Malff. conf. 13. num. 8. & eorum.*
68 privilegia † conuassantur, sed non communicantur, vt per *D. de Pont. & alios cit. per Gait. d. q. 11. num. 1909. & aduertit Auctor hic num. 22. & dicunt apertè tex. in d. l. 69 2. & in d. l. dotis, & sic quando expresse † aparet quis sic anterior fiscus, vel dos conuassatis privilegia habet locum Regula. Qui prior in tempore & c. de qua per *Gait. d. quæst. 11. num. 1909. quæ regula etiam locum habet laterlocatore, & dotem, vt locator, & dos paribus passibus ambulent, vt per Gait. d. quæst. 11. num. 2007. quando tractatur de fructibus industrialibus, & à solo separatis absq. dolo.**

70 Sed vide calum in quo fiscus præfertur † doti etiam anteriori, quem ponit *D. Regens de pont. in tra. de potest. proreg. tit. de regal. imposition. §. 8. Capib. sing. 62. incip. Fily administratorum, & c. contra, sed quòd mulier præferatur fisco pro dote vigore eius institutioni non tantum in expressa, sed etiam in tacita obligatione fisci hoc est pro delicto viri pro quo in quietatur mulier *Parif. tra. de Sindica. ver. publica bonorum num. 3. quem refert Tbor. in compen. decisio. ver. mulier. an præferatur fo. 345. dos enim dicitur potior fisco Gait. d. quæst. 11. num. 1884. vbi num. seq. quomodo id procedat declarat.**

Verum pro Tyrionibus erit sciendum, 71 quòd non valet consequètia dos † & fiscus secundum temporis prærogatiuam se inuicem præcedunt ergo in cæteris pari passu
72 ambulant, cùm privilegia † quæ sunt data doti non communicentur fisco *Sore. l. un. in d. l. 1. num. 19. sol. matr. sicut & contra privilegia fisci non extenduntur ad dotem, ex antiqua, & obseruata Tribunalium, & præfertim S. C. de qua testatur D. Regem. Constan. vbi sup. nu. 22. Imò est notab. differen-*
73 tia † quò ad privilegia prælationis, & alia personalia fisco competentia, quia hæc transeunt in cessionarium si hoc agatur, tamen per suprascripta privilegia dotis non transibunt in cessionarium, vt supra diximus.
74 *Barbof. in l. post dotem num. 63. ver. Inferas etiam ff. sol. matr. Hinc in solentem † fisco transeunt privilegia fiscalia Surd. conf. 444. vol. 3. Pasca. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 8. n. 176. et 177. in l. fin. C. de priu. fisci etiam personalia † si ita agatur in cessione, quæ requiritur, vt prædicta privilegia transeant in cessionarium l. 3. C. de priu. fisci. quòd probat ibi Surd. & Dallati per Barbof. vbi sup. nu. 62.*
de

- de quo vide etiam *Consiliari. de Georgio. alleg. 39. num. 7. 8. & 23. vbi quod tenetur cedere, & nonissimè, vide tradita per eruditissimum D. meum D. A. Palmerium in allegationibus insertis per Tbor. in 2. p. comp. decis. Reg. ver. sub ingresso à col. 2. fo. 662.*
- 76 Caterum an fiscus † habeat privilegium contra mulierem de iure consuetudinario Neapol. quod non Molfes. p. 8. q. 2. num. 7. Idem sibi met add. in d. q. 2. tom. 2. Card. Mant. de tacit. & ambig. tit. 25. & 26.
- 77 Et quando sunt creditores † in actione personalis, quod præfertur, qui favorabilior rem causam habet, vide supra cit. D. & est tex. in l. privilegia C. de priuilegiis.
- 78 Sed quid si non constet de prioritate inter dotem, & fiscum neq; per ordinem naturæ, neq; per ordinem protocolli, neq; per hore appositionem, neq; per alios modos quos recenset Negus. vbi supra nu. 109. ver. sed difficultas, & sic effusum in ambiguis putat, quia reperirentur duo instrumenta vñ favore fisci, alterum favore mulieris eodem die facta, quod illorum esset præferendum? dic illud mulieris Doct. in d. l. 1. Negus. vbi supra Bal. nouell. d. p. priu. primo per tot. l. as. in d. s. fuerat num. 70. & Gomes. post nu. 29. Barbos. in d. l. 1. 2. p. m. 22. Molfes. d. p. 8. q. 2. n. 17. & sunt lucen aperta in l. in ambiguis ff. de iur. dot. & in l. in ambiguis ff. de reg. iur. & vide Merend. controuers. iur. lib. 6. c. 40. & nouissimè optimè declarat D. Gait. d. quæst. 11. num. 1887. & seq. omnino videndus ad manus n. meas peruenit post opus hoc abolutum. Et ad tex. in l. fati notum C. in qui. ca. 79 pig. vel hypo. tacit. contrah. † qui nimis in contrarium virgere videtur respondet Negus. ibi esse casum specialissimum favore primipili, vt ibi declarat Bald. & propterea non trahendas in consequentiam per l. ius singulari ff. de legi. Barbos. d. 2. p. l. prima nu. 24.
- 80 cum alij per eum cit. vbi quis sit † Primipilus, & quod hodie hoc officium non est in viis, de quo officio, & an hodie sit in viis, & quis olim fuerit primi pilus, latè D. Gait. d. quæst. 11. num. 1898 cum multis seq. Capibb. sing. 62. incip. Filij adinistratorum D. de pont. de pot. proreg. tit. de regul. impof. §. 8. & Escobar de rationib. cap. 36. num. 10. & pro hoc ad sunt validissimæ rationes, quia dos
- 81 in iure † reperitur magis priuilegiata, quam fiscus Barbos. vbi supra num. 24. vbi multas rationes adducit, quibus adde Villalob. com. opin. quæ incip. dos est magis priuilegiata. Itè
- 82 quia in dubijs † quætionibus est potius conera fiscum, quam contra priuatum indicandum l. non puto ff. de iur. fis. d. Rouit. pragm. 7. de susp. offit. num. 7. fo. 608. Affl. in
- constit. si dubitatio sub rub. de probatio, per instrum. num. 20. & 24. & in Constit. Violentias sub rub. de Viol. num. 31. ergo magis iudicandum contra fiscum, quam contra dotem, & ego suprascriptis rationibus ad
- 83 do aliam s3. quod fiscus † est vicinus priuilegiatorum, vt per Seraph. decis. 394. num. 25. ergo præferenda est dos fisco, & contra fiscum in dubio indicandum, vt dicit Seraph.
- 84 ibi † nisi in eo, quod supradiximus de ambiguis inter fiscum, & priuatum vellemus adherere distinctioni, quod aut sumus in causa onerosa, & præfertur fiscus priuato, aut in causa lucratua, & præfertur priuatus fisco, vt distinguit Negus. ibi num. 118. qui dicit communem, & vt communem referre Villalob. com. opin. fisco, & priuato adde. Becs. conf. 52. num. 19. Gutierrez in tract. de Gabell. q. 6. n. 11. 1. 2. & seq. Bonacosi. ver. pronuntiandum in 2. tom. com. opin. tit. de priu. fis. num. 12. fo. 330.
- 85 Quando autem fiscus † concurrit cum alijs vtitur privilegis sibi à iure indultis
- 87 quorum 31. enumerat † Castl. in l. si in te C. de priu. fis. 32. Gallus in 9. Parlamen. Paris. q. 156. 66. priu. ponit iacob. de S. Georg. in tract. feud. ver. sed an princeps à non. 2. vsq; in fin. 91. priuileg. ponit Affl. in c. si domino fra tres à num. 15. de fra de no. in vsfin. in vsfin. feud. 140. Franc. Lucas de parma in tra. de fis. & eius priuileg. l. p. a. num. 7. c. q. in fin. & moderni omnia cumulant, & reperies cumulata per Perig. in suo sollen. tra. de iur. fis. remissiuè annuit Masull. ad Cap. dec. 197. nu. 1. & nonnulla per Escobar. tra. de rationib. cap. 23. nu. 54 & cap. 39. nu. 8. & 9.
- Inter quæ mirabile est id cuius author meminit in præfenti decis. & non minus est
- 87 aliud quod fiscus † auocat pecuniam solutam posteriori creditori de quo per Ann. sing. 538. Anna fil. conf. 123. vol. 2. Masull. ad cap. decis. 78. num. 2. Perig. de iur. fis. tit. de pigno. num. 8. D. de ponte de potest. proreg. in tit. de regalib. impofitio §. 3. num. 12. Barbos. p. 6 d. l. 1. num. 19. & nouissimè Capibb. sing. 63. incip. fisco conditit pecuniam omni
- 87 nō videndus, vbi quod auocatio habet † locum in subsidium, & quod ista auocatio ha-
- 88 bet locum etiam si pecunia † sic soluta secundo creditori ex causa onerosa Valen. conf. 64. num. 23. & de alijs amplia. & lim. in hoc vide eum, & latissimè Couar. præst. q. c. 26. per tot. & Gait. vbi supra num. 1303. & seq. in quibus ponit nonnullas modificationes ad regulam supra positam, quam habere etiam locum in dote probat multis authoritatibus num. 312.
89. Verum quod hæc auocatio † non habet locum

locum inter priuatos *Affl. decif. 190. Confiliar. de Georg. omnimò videndus alleg. 35. nu. 10. & 11. Cap. decif. 78. num. 1. Reg. de pont. de potest. Proreg. tit. 7 §. 9. num. 18. Ricc. coll. 63. alios cumulat Tber. in compen. decif. Reg. in ver. creditor primus fo. 130. col. 2. tu vide Cartar. dec. exequut. Genus 19. Conar. et Gait. vbi sup. n. 1297. Mariseott optimè lib. 2. var. resol. cap. 26. inep. ambiguis. Ricc. coll. 507.*

30 vbi etiam de pecunia soluta † posteriori creditori primo venienti ab herede cum beneficio l. & inuentarij, qui sciebat adesse priores creditores.

Extra verò priuilegia à iure tributa in 91 dubio sicut † semper vtitur iure priuati l. idem ff. de compen. l. cum vtiosè ff. de pign. l. iustas C. de iure ff. l. fin. C. de iur. ff. lib. 10. Perez. de iur. ff. lib. 6. tit. 1. num. 1. Pasca. de vir. pa. pot. p. 1. c. 7. num. 66. alios refert d. Rost. d. prag. 7. de suspit. offit. num. 7. non enim 92 est priuilegiatus † nisi expressè in iure ita reperitur Amen. ad de Franch. decif. 148. n. 2. glo. in litem veniunt §. in priuatorum in vir. pradiçio ff. de pe. bar. l. ulgo. conf. 127. Tirag. de retr. sign. §. 1. gl. 14. post num. 100. Guid. pap. decif. 536. Barbof. in d. l. 1. p. . . . n. . . . Mena. de arbit. q. 98. nu. 4. Morot. de cred. offit. nu. 60.

93 Hinc in hunc † non transeunt, quæ transeunt in extraneum Bal. conf. 29. vol. 3. vnde 94 publicatis bonis † non publicantur feudata Molfes. p. 4. q. 47. n. 18.

95 Idem est in dote † per allega. per Autho. hic num. 20. quæ licet priuilegiata sit, & de eius priuilegijs late apud Bal. nouell. in sapo cit. tract. de dot. Campeg. & alios de materia scriben. tamen extra eius priuilegia à iure tributa non erit priuilegiata, nec eius priuilegia ultra legalia multiplicanda glo. in l. 1. C. de dot. promiss. cum alijs alleg. per Autho. hic 96 num. 13. dos enim non est priuilegiata † nisi in casibus à iure expressis Tirag. vbi sup. num. 99. quod explicat Gomf. in d. §. fuerat, num. 21. Oino. ibi num. 18. So. c. in d. l. 1. nu. 8. 97 sol. matr. specialia † enim, & priuilegia nō sunt multiplicanda l. quod verò ff. de legi. traditur in 2. sum. de prin. sunt namq. priuilegia 98 † priuilegia lex c. priuilegia 3. dist. nisi quando 99 vnum † venit in consequentiam alterius Bar. in l. si qui pro emptore de Vsucap. Sal. in l. 1. C. de dot. prom. Pasca. de vir. pa. pot. p. 1. c. 4. n. 114.

N. 14. ibi ¶ fit extensio ex identitate rationis ¶

100 Adde quod extensio † ex identitate rationis fit etiam in casibus exceptis à regula c. cum dilecta ver. nos igitur extra de consen.

util. vel inutil. not. Rouit. in rub. de admin. et quod person. seru. num. 21. & in prag. 24. de offit. S. R. C. num. 16. & hoc quia quando est 101 eadem ratio † & omnimoda similitudo 102 non dicitur propriè † extensio ultra adducta per Autho. hic. Idem tenet Bal. in l. omnes populi ver. nota secundo ff. de iust. & iur. de quo Alber. de rofat. in suo oper. statut. 1. p. q. 8. in 2. col. cum multis quos citat Capoll. in tra. de extens. c. 1. num. 118. fo. 16. & seq. & in c. que fuer. ca. inducen. extens. nu. 117. & alijs locis d. tra. Quos ipsemet citat ibi num. 118. 103 & quomodo, & quando in correctioribus † fiat extensio ex identitate rationis, vide eundem Capoll. in cap. ult. d. tract. n. 20. & quando 104 do fieri possit extensio † per eandem rationem, vel de similibus ad familia Matthes. in tra. de interpret. extens. num. 30. vbi in fin. vbi doctissimè per distinctiones tractat materiam, & quando in odiosis circa æquiparata, & similia Euerar. in loco à l. larga ver. alias autem sicut extensio, Farinas. in fragment. Crim. p. 1. ver. extensio nu. 118. & seq. et nu. 202. nouissimè D. Gait. tra. de credit. c. 2. tit. 8. num. 2918. fo. 181.

N. 17. ibi ¶ sed in bonis per vxorem marito traditis ¶

105 De hoc est tex. sing. † quem adducit Maxill. in consue. dotis caus. m. num. 4. in l. bar. edictali §. in omnibus C. de secundis nup. ibi (ex eo die quo eadem res ad eam peruennerunt) & ibi (post traditas materi. vel demptas ab ea res contractum aliquem cum muliere inierint &c.)

N. 18. ibi ¶ communis opinio non dicitur ex numero Doctorum, sed ex pondere rationum ¶

Adde Villalob. in ver. com. opin. Oino. in §. sit pretium nu. 13. in §. de emp. & vend. & quod 106 opinio communis † non est attendenda, quando validiores rationes eam vincunt D. de Franch. decif. 30 Gram. decif. 314. quos adducit Capibl. prag. 9. de Baron. num. 43. & nouissimè Gait. d. quæf. 11. qui loquitur in terminis huius decif. nu. 1603. vbi multa cumulat in eo quando communis opin. sectanda, & quando non

N. 23. ibi ¶ regula æquiparatorum procedit vbi per viam regulæ est facta æquiparatio in iure. &

N. 27. ibi ¶ in æquiparatis certum est non fieri extensionem de casu ad casum ¶

107 Adde dicta † per Præsid. de Amat. conf. 11. num. 9. 10. & 11. Doct. in l. 1. ff. de leg. 1. vbi insip.

Soc. lun. num. 117. Matth. fil. in d. tra. de interpret. extens. num. 74. Dona. fina. in reg. qua incip. equiparatum l. tom. reg. fo. 62. & quod
 108 *argumentum t ab equiparatis validum, & dispositum in vno, quod censetur dispositum in alio glo. in l. si quis seruo C. de fur. in fin. Tiraq. de retra. lign. §. 15. post nu. 15. fo. 549. Caldas pretera de iur. emp. lib. 3. c. 7. num. 5.*
 109 *& 7. quando ex eadem ratione t secus si ex diuersa, vt ibi nu. 9. ad quod multos allegat*

N. 28. ibi ¶ ratio æquiparatorum, non militat, nec à maiori parte rationis pro dote fit extensio de casu ad casum, vbi ius commune legeretur. ¶

Secus autem quando ius commune non legeretur, & regulariter quia fit extensio de casu ad casum, vt per Barz. decis. 108. à n. 26. dec. 121. Peregr. de fideicom. ar. 11. n. 46. Mastrill. dec. 6. Surd. dec. 207. & 255. Medic. decis. Semen. 1. n. 82. & seq. & exam. 24. tot. Anna conf. 84. Barz. in cõf. vn. post decis. à n. 26. vsq; ad fin. Et supradictis adde quod
 110 *lex noua t disponens in vno ex casibus equiparatis per legem veterem habet locum in alio glo. in d. l. si quis seruo, alios allegat Paschal. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 4. nu. 89.*
 111 *& duobus casibus t equiparatis in l. antiqua dispositum in vno censetur dispositum in alio, Bellon. conf. 69. num. 1. Villalob. com. opin. ver. duo casus fo. 18. vbi multos allegat*

N. 33. ibi ¶ quod privilegium d. l. si is qui &c. ¶

Hugo Donell. in tra. de pigno. & hypot. c. 12. dicit ex supradicta l. t non colligi id privilegium, de quo per D. Gizearell. hic, sed ipsum purare creditorem hypothecarium, siue tacitum, siue expressum tempore anteriori in iure esse potiorum fisco, vt colligitur ex l. fin. ff. qui pot. in pig. hab. & in d. l. si is qui non contineri oppositum, quia verbum cõtraxerit significat si fisco contraxerit prius ante priuatum sequitur Azor. in 3. p. sua sum. lib. 4. c. 37.

N. 35. ibi ¶ nam fiscus, & Ecclesia, equiparantur ¶

¶ 113 *Quod fiscus, & Ecclesia æquiparentur t habetur in l. ult. C. de sacrosan. Eccles. Tiraq. de retra. lign. §. 15. glo. 1. num. 11. Memo. de arbitr. Iud. c. 162. num. 26. Euerard. in loco d. fisco ad ecclesiam fo. 592.*

¶ 114 *Verum quod cum Ecclesia est t favorabilior causa fisci Siraph. d. decis. 594. num. 24.*

& in f. & quod Ecclesia sit favorabilior dote, & quod fauor Ecclesie dicitur dignior, & communior ceteris rebus latè D. Gait. d. quæf. 11. num. 2021. cum seq.

¶ 115 *Quando autem concurrat Ecclesia fisco t & dos, quis præferendus Mossif. d. conf. 13. num. 9.*

¶ 116 *Et in rit. 23. secundum ordinem scripture qui in iure attenditur l. heredes mei §. fin. ff. ad Trebell. Gugliel. de Bendi. in c. rainutius in ver. testamentum lo 2. Nouissimè V'sconb. qui multos cumulat in d. concl. ordo scripture, &*
 117 *quod Ecclesia præferatur t miserabilibus personis nempè viduis pupillis &c. & in cõf. reg. quæ incip. nulli eultoris ver. causis*

¶ 118 *preponitur, & Ecclesia t nedum personis miserabilibus, sed fisco, vt aduertit Carau. in d. rit. 23. num. 3. vbi num. 4. no. quod Ecclesia t equiparatur minoribus, & pupillis glo. in l. res. publ. C. ex qui Ca. maio. Alex. in l. properandum §. si vero C. de Iud. Vnde Ecclesia habet privilegia minorum, & sicq;*

¶ 120 *minores habent beneficia in causa iura, & Ecclesia etiam quando litigat cum alia Ecclesia, vt in c. auditis de in integ. res. qui tex.*

¶ 121 *fecit mihi magnum honorem in vna causa Ven. Monasterij, & Regulis Abbatis S. Leonis Ciuitatis Bitontis vna Vidua nomine Iulia Martuccia, quæ cum d. Ven. Monasterij petisset prædictum beneficium, prætendebat non esse concedendum, quia existente ipsa privilegiata, vt Vidua conquiscebatur privilegia, aduersus quod ipse adduxit dictum tex. in d. c. auditis, & punctualem decis. Affli. in Conclit. obsequitatem q. x. & Ca-*

¶ 122 *uens. in rit. 71. vbi t minor contra maior, ecclesia contra ecclesiam, vniuersitas cõtra vniuersitatem restituitur ad pinguius probandum l. fin. cum glo. ff. ex quib. ca. maio. Maran. 6. p. ver. & quandoq; appellatur n. 97. & seq. Losaf. tra. de iur. vniuers. p. 3. c. 18. nu. 21. Muscatell. in prax. p. 6. glo. communis in prin. per quæ fuit decisiuū esse concedendum prædictum beneficium per Illustriss. & Reuerendiss. Dominum D. FABRITIUM Carafa Dominum meum Colendissimum Episcopum Bitont. Et quando privilegia vtatur, vel non vtatur privilegio aduersus privilegiatū tractant D. in Auth. quas actiones C. de sacrosan. eccles. Cano. in d. c. auditis, et in c. ad aures de in. res. tit. optimè Gomez. in reg. Cancell. 12. nu. 4. de impe. benef. vacan. per Obit. fam. Card.*

N. 39. ibi ¶ vxor constante matrimonio naturaliter possidet, maritus ciuilliter ¶
 Dominium rerum dotalium quomodo sit penses

penes maritum, & quomodo penes vxorē vide *Barbof. in l. doctm ff. fol. matr. optime D. Gait d. quæf. 1. i. num. 1493. & seq. vbi meminit D. Authoris hic dicens, quod optima est ista declaratio, quam hic facit circa supradicta.*

N. 42. ibi ¶ marito effecto non soluendo dominium talium rerum sic extimatarum transferretur in vxorem ¶

Quod marito effecto non soluendo dominium ¶ rerum dotalium etiam si extimatae sint transferretur in vxorem, & præfertur alijs creditoribus *Molin. de contrah. disput. 426. nu. 13. Pinell. de bon. mat. l. 1. p. 7. nu. 15. Gomez. ad l. tauri. 70. num. 44. & vide Regiū. Consiliar. Scip. Theodor. alleg. 39. num. 5. vbi quod corpora dotalia conitante matrimonio quo ad vfum fructum, & etiam quo ad dominium reuocabile sint mariti, & post mortem vsusfructus reconfolidatur in beneficium vxoris ad quam ipso iure dominium eorundem corporum dotalium transferretur iux. l. in rebus C. de iur. dot. & alia alleg. per eum, & quando æstimatio rerum dotalium faciat emptionem vide nouissime *Rice. ult. collect. 7. p. quæf. 3187. Meno. lib. 3. præsup. 14. & Medie. de f. Senen.**

Et dominium ¶ rerum dotalium quando ad maritum pertineat, & quando ad vxorem, & cui res dotalis pertinet optime explicat *Molin. d. disput. 426. Barbof. in l. si æstimatis ff. fol. matr. Viscon. in concl. incip. fundus dotalis, sed melius Tbor. in comp. decis. Regn. ver. dotis æstimatio.*

N. 55. ibi ¶ & ideò iudicare contra consuetudinem, & communem prædicam, & opinionem in iuditijs inuenterat &c. ¶

Opinio ¶ recepta in iuditijs præualere debet, l. filius ff. de sal. ibi (sic. n. inueni Senatū censuisse) *Mastrill. dec. 137. n. 25. Gait. d. quæf. 1. nu. 1618. qui citat Dec. & Caneet. quib. add. Præsid. de Amato conf. 1. num. 133. qui conf. 61. n. 41. dicit opinionem ¶ in iudicando receptam à Iudice tenendam, & sequendam, & opinionem probatam in re dubia recipiendam, Idem conf. 97. nu. 12. & 127 opinionem ¶ vfu probatam recipiendam Idem conf. 40. n. 16. & 17. vbi quod dubietas ¶ omnis ¶ ex obseruantia declaratur per iura per ipsum allegata, & infra per Authorem decis. 5. nu. 10. & adde hic dicta per Iaf. in 9. fuerat num. 72. ver. in eadem glo. & ibi Omos. n.*

Ioseph Melc.

- 1 *Assensus post mortem impetratus non suffragatur.*
- 2 *Assensus si non fuit præstitus in vita defuncti non potest operari translationem domini in personam ipsius.*
- 3 *Assensus impetratus post mortem venditoris non valet.*
- 4 *Assensus nouus est necessarius super venditione defuncti per heredem consummata.*
- 5 *Assensus super venditione subbasta, an possit impetrari post mortem debitoris per heredem, qui est dominus feudi.*
- 6 *Assensus licet possit præcedere, & subsequi intelligitur si viuit alienator, & res est integra.*
- 7 *Hares an possit reuocare alienationem, & venditionem factam subbasta, & quid possit iudex representans partem, & an requiratur nouus assensus n. 8.*
- 9 *Assensus domini; an validet testamentum post mortem testatoris disponentis de re feudali, & in quorum præiudicium.*
- 10 *Testamentum validatur si post mortem assensus interueniat.*
- 11 *Reuocatio feudi sine assensu alienati competit ita euenti sicut vendenti.*
- 12 *Hares an reuocat feudum alienatum à patre iux. Conf. diu. memoria.*
- 13 *Dominium bonorum patrii in filium ipso iure continuatur etiam ignorantem.*
- 14 *Curator hereditarij iacenti dari non potest stante filio suo.*
- 15 *Filius quasi naturaliter censetur eadem persona cum patre nu. 187.*
- 16 *Pater quodammodo perpetuat propter representationem filij.*
- 17 *Dominium omnium bonorum ipso iure cū viribus realibus, & personalibus continuatur in filium siue aliqua traditione.*
- 18 *Dominium in faudo transit absq. traditione.*
- 19 *Possessio ciuili, & naturalis maioratus in quem transit.*
- 20 *Ius feudale sequitur ius ciuile.*
- 21 *Assensus quando fit mentio intelligitur de valido.*
- 22 *Paria sunt non esse, et esse, & in utiliter esse.*
- 23 *Paria sunt nullo modo sacre, & sacre, & minus legitime.*
- 24 *Actum nullum facit non solum nō videtur facere illum actum nullum, sed negare.*
- 25 *Assensus impetratus post mortem fauore dotis valet.*
- 26 *Reuocatio alienationis feudalis à testatore facta etiam pro restitutione dotis, et antisatis obtenant per her. non nocet vxori defuncti.*
- 27 *Assensus impetratus post mortem super feudali-*

- bus circa dotē, an porrigatur ad antifatum
 19 Affistentia an possit peti super feudo obligato si assensus fuit praestitus post mortē debitoris tēpore quo feudū erat heredi delatū.
 30 Assensus ab uxore pōt impetrari super bonis feudalib. post mortē viri, & retrahatur in praeiudicium tertij pōssessoris habent. assensum primū impetratum.
 31 Hares an possit reuocare alienationem a patre factam iux. Const. diuē memoriae.
 32 Et si pōt nō reuocare, an filius possit reuocare.
 33 Et quid si fuerit hares cum beneficio l. et inuentarij.
 34 Hares an possit bona subiecta fideicommiss. fo alienata per defunctū reuocare.
 35 Filius hares, an possit vindicare bona aduentitia alienata per patrem.
 36 Hares non potest venire contra factum defuncti nu. 38 n. 41.
 37 Et an reuocare alienationem fundi dotalis per matrem alienati.
 38 Hares an possit venire cōtra factū defuncti, quod tendit ad fraudandum heredem.
 39 Et an cōtra factū nullū, & inualidū, et n. 42
 40 Licet a matre, an procedat quando ex facto defuncti nulla nascitur actio, vel exceptio aduersus her. et alias sim. ad d. Iremiff. n. 44
 43 Hares cum beneficio l. et inuentarij, an possit venire contra factum defuncti.
 45 Hares potest venire aduersus alienationem feudi alienati sine consensu Domini uti nullam ex defectu consensus quem hares adiens non potest supplere.
 46 Hares an possit compelli consentire dispositioni facta per testatorem, & se obligare cum hypotheca bonorum, & super hoc nouo contractu assensum praestare.

AD DECIS. II

OMnia contenta in presenti, & sequēti decis. reperies apud D. Rouit. virum omni eruditione ornatū, de qua hic agitur decisa in suis *Commen. ad prag. Regni prag. 1. de fide memorial. a. n. 12. v. q. in fi.* ubi in hinc in vltima impress. meminit huius decis. & seq.

N. 1. ibi ¶ an quemadmodum quando decedit venditor rei feudalis assensu adhuc non impetrato nō potest per emptorem impetrari assensus absq; nouo contractu, & consensu haredis venditoris, ita e conuerso mortuo emptore, viuq; venditore non teneat contractus, & assensus absq; nouo contractu, & consensu haredis emptoris ¶

- 1 Ex his verbis percipitur, quod † assensus post mortem impetratus non suffragatur, sed debet impetrari in vita venditoris, quia assensus viuis contrahentibus est impetrandus late probat ex multis nouissimē *Apicell. alleg. 1. q. n. 15.* Hinc si † assensus non fuit praestitus in vita defuncti non potest operari translationem domini in personam ipsius Rouit. ubi sup. n. 19. *V. iscont. in conel. incip. assensus in fin. vide Consiliar. de Georg. alleg. 6. num. 44. & seq.* & si fuit impetratus † post mortem venditoris, vt dixi non valet *D. de pont. conf. 157. nu. 19. vol. 2. & ibi nu. seq.* declarat doctrinam *Andr. in c. imperiali, quod est necessarius † nouus assensus super venditione defuncti per heredem consummata D. de Franch. decis. 620. num. 2. & 3. vbi an assensus † super venditione facta subhalla possit impetrari post mortem debitoris per heredem qui est dominus feudi, & per D. Regem. de pont. in tract. de pot. proreg. tit. 6. §. 16. & 21. Tbor. in compen. decis. Regni in ver. assensus super venditione subhalla. Licet .n. assensus † possit precedere, & subsequi contractum alienationis, tamen id intelligitur quando viuus alienator, & res est integra ad quod multos allegat *V. iscont. in conel. incip. assensus enim Regi 3. col. vers. potestq; fo. 14. Et an possit hares † reuocare alienationem, & venditionem factam sub halla, & quid possit facere iudex, qui in dicta venditione representat factum partis idem D. de Franch. d. decis. 620. V. iscont. loco cit. 2. col. fo. 13. vers. & si assensus non fuit petitus Marta vot. 40. m. 6. & quod requiritur † nouus consensus Georg. ubi supra n. 45. D. de pont. conf. 96. n. 6 alios cumulat *V. iscont. ubi sup.* An autem assensus domini † validet testamentum post mortem testatoris disponētis de re feudali in praeiudicium tamē ipsius Domini non tamē agnatorum, quorum consensus requiritur, & id in feudo antiquo, & paterno, *Capp. dec. 115. Tbor. in compen. decis. Reg. ver. assensus Domini fo. 51. i. p.* Et an testamentum † validetur etiam si post mortem assensus interueniat declaratur per *Io. Dom. de anno conf. post alleg. Anna n. 29. & seq.***

Descendendo tamen magis propē ad 12 tradita in presenti decis. An reuocatio † feudi sine assensu alienati competat, ita ementi sicut vendenti ita, vt emens possit alienationem eiusmodi factam infringere? vide *D. de Franch. decis. 540. D. Regem. de pont. in tra. de potest. proreg. tit. de assens. §. 1. num. 31. nouissimē Capib. qui vltra praetates alios adducit in prag. 4. de Baron.*

mu.

num. 87. in nouiſſ. impreſſ. fo. 121. & omnino
 Tbor. in compen. decif. Reg. ver. reuocatio alie
 nationis ſeudi iuxta Conſtit. Regni abſque
 12 ſu. fo. 487 Et de reuocatione ꝛ hzredis ſeu
 di alienati a patre iſta Conſtit. diuz mem.
 Tbor. in compen. ver. reuocare, an poſſit ha
 res, apud qu. in multa videre poteris circa
 reuocationem ſeudi iuxta ſupradictam Con
 ſtit. diuz memoriz in ver. reuocatio, & in
 fin. nu. 10.

N. 4. ibi ¶ quia dominium ſtatim,
 continuatum eſt, & translatum in hz
 redem ¶

Inter mortem defuncti, & exiſtentiam ſui
 23 hzredis non eſt dare medium eum ſtatim ꝛ
 ipſo iure continuatur dominium bonorum
 patris in hiliu etiam ignorantem glo. in l.
 eum hereditas C. bon. poſſ. Corn. in l. 3. C. de
 iure delib. tex. eſt notab. in l. ſi poſt mortem ff.
 de leg. 1. ex quo dixit Bal. & Salyc. in d.l. cum
 14 hereditas, quod ſtare filio ꝛ ſuo non poteſt
 dari curator hzreditari iacenti, ratio eſt,
 15 quia filius ꝛ quaſi naturaliter ex iuris diſpo
 ſitione cęſetur eadē perſona ptopter patris
 partem, & ſubſtantiam, quam recipit a pa
 tre in generatione, & pater quodammodo
 16 pertuat ꝛ propter representationem filij
 tex. eſt in l. liberorum in ff. de verb. ſing. &
 in l. ſi. C. de inop. & alij ſubſt. l. iſti quidem
 ff. quod me. ex. ex qua coniunctione naturali
 17 filius dicitur habere ꝛ quodammodo identi
 tatem eū perſona patris, & bonus eius per
 18 quā poſt mortem patris ſtatim ꝛ ipſo iu
 re dominiū omnium bonorū iura realia, &
 perſonalia tranſiunt, & continuantur in fi
 lium ſine aliqua additione iuxta vulg. tex. in
 l. in ſuis ff. de lib. & poſſibum.

19 Sed an dominiū ꝛ in ſeudo tranſeat abſq;
 traditione, vide Bal. in e. 1. §. ſi facta ſi de ſeu
 fuer. controuerſ. Det. in l. traditionib. n. 5. C. de
 paſt. omnino Barboſ. in l. diuortio n. 17. & ſeq.
 20 ff. ſol. matr. fo. 450. Et de poſſeſſione ꝛ ciuili,
 & naturali Maioratus, qui tranſit in verum
 ſuccęſſorē, & non in aliū niſi ſuccęſſor ma
 ioratus ex negligentia decęnij, vel alias ami
 erat ſuā poſſeſſionem vide tradita per Dyn.
 reg. ſine poſſeſſ. de reg. iu. lib. 6. Abb. & Fel. in e.
 vſilanti ac preſcrip.

21 Ve tū quod ius feudale in hoc voſuit ſequi
 ius ciuile, quod ſibi iuſtius viſū fuit, vt filius
 non poſſit ſe abſtinere ab hereditate pater
 na, & retinere feudū, vt per Camill. de Curr.
 diuerſ. iur. feud. 1. p. f. 59. num. 33.

N. 5. ibi ¶ paria ſunt aſſenſum non
 eſſe ſequutum, vel inualidum ¶

22 Qñ ſit mētio de aſſenſu ꝛ intelligitur de va
 lido iuxta tradita per DD. in l. 4. §. condēnati

ff. de re iud. D. de Franch. decif. 86. D. Rouit.
 23 prag. 26. de ſeud. n. 25. etiam parit ſint ꝛ nou
 eſſe, & eſſe, & in vltior eſſe, & inualidē l. do
 24 18 ff. ſol. matr. & paria ſūt ꝛ nullo modo fa
 cere, & facere minus legitimē l. quoties ff.
 qui ſatiſd. cogi. §. 1. inſt. de iur. qua ab inteſt.
 de ſeruo multos cumulat Barz. dec. Bonon.
 15. n. 20. Ricc. collect. 300 r. & ſaciēs actū nul
 25 lū ꝛ non ſolū non videtur ſacere illū actum
 nullum, ſed negare Surd. decif. 7. nu. 28. Mol
 feſ. ad conſue. Neap. q. 10. n. 4. Amat. dec. Rot.
 March. 10. n. 29. vbi multa ad propoſitū. pa
 ria. n. ſunt nō fieri, vel minus ſollēniter fieri,
 & non eſſe, vel minus ſollēniter eſſe l. 1. §.
 quod ſi nemo eū cōcord. in glo. ſi. ff. quod quisq;
 iu. & non ſuffic. t. quid impleri niſi in mō, &
 forma ſpecifica adimpleatur e. piſan. de reſp.
 ſpōl. Nig. in e. frequens n. 50. Carta. decif. 85.

N. 8. ibi ¶ quod fauore dotis valeat
 aſſenſus ꝛ mortem præſtitus ¶

26 Quod aſſenſus ꝛ impetratus poſt mortē fa
 uore dotis valeat adde D. de Franch. dec. 82. n.
 9. & 10. D. de pōt. de pōt. proreg. tit. de aſſ.
 ſuper dot. §. 1. n. 7. & ſeq. Maſſall. ad Capy. dec.
 102. n. 9. Borrell. in ſuum. dec. 1. p. tit. 6. n. 47
 27 Hinc reuocatio ꝛ alienatio nē ſeudorū ꝛ re
 ſtatore ſactarū ē ꝛ pro reſtitutione: dotiū, &
 antiſati obtrēta per hzredē non nocet vxori
 defuncti impetranti aſſenſū poſt mortē viri
 quia hzres nō pōt reuocare obligationem
 bonorū ſeudaliū ꝛ dote aſſ. dec. 111. Ann.
 alleg. 66. Ric. coll. 1818. 4. lim. de vō. dec. 6. n. 4
 28 Sed an aſſenſus ꝛ impetratus poſt mortē
 ſuper ſeudalib. circa dotē porrigatur ad an
 tiſatū, ꝛ non D. de Frā. dec. 126. in ſin. Frece.
 de ſubſeud. 9. lim. D. de pōt. de pōt. proreg. tit.
 6. §. 1. n. 6. Tbor. in cōſen. dec. Reg. ver. aſſenſus
 ſuper ſeudalib. & in ver. reuocatio alienatio
 nis ſeudi fo. 487. col. 1. in ſin.

29 Et an valeat aſſenſus ꝛ ſi ſuit præſtitus poſt
 mortē debitoris tēpore quo ſeudū erat de
 larū hzredis, fauore dotis ita quod poſſit peti
 aſſiſtētia ſuper ſeudo obligato Tbor. in cō
 p. dec. reg. ver. aſſiſt. an peti poſſit ſuper ſeu
 do obligato fo. 58. reſer. per Ann. alleg. 66. de
 ciſ. ꝛ p. S. C. ꝛ p. tater aſſiſtētia ſup ſeudo ꝛ
 dote in ſubſidiū, vide Ricc. coll. 1818. §. 5. lim.

30 Et an aſſenſus ꝛ ab vxore poſſit impetra
 ri ſup ꝛ bonis ſeudalibus poſt mortē viri, &
 retrotrahatur in præſentiu tertij poſſeſſoris
 habētis aſſenſū primo impetratū vide Aſſ.
 dec. 286. D. de Franch. dec. 86. Ricc. coll. 1802.
 Tbor. in compen. decif. ver. Aſſenſus ab vxore
 impetratus Viſcon. d. coneluſ. aſſenſus n. regis.

N. 10. ibi ¶ an hzres poſt mortē alie
 nantis poſſit reuocare alienationem. ¶

31 Quod hzres ꝛ ſeudū alienatū a pꝛo mꝛ. cōſt.

B a diuz

diuē memorix possit reuocare dicit decisū
Tbor. in compen. decis. in ver. Reuocare. Ann.
in d. Confut. n. 2. 51. & si pater non reuocat,
an filius possit reuocare Ann. in Confut.
diu. mem. n. 236. quem refert Petrus ad cap. dec.
100. lit. A. alios congerit Pafca. p. 1. c. 2. n. 83
& quid vincente Patre idem Pafca. ibi n. 42.
contrarium tener de Curt. fo. 54. diuers. iur.
feud. n. 113. Quid si fuerit heres & cum be-
nefitio l. ex inuentarij, an poterit alienationem
factam per Patrem defunctum reuoca-
re vide Authorem hoc. eo. n. paulo inf. & mul-
tos DD. cumulat per Viscon. in conclus.
que incip. heres post mortem defuncti ver. an
heres filius, in fin. Vide Confut. de Georg. alleg.
 34 20. num. 1. Et an iuxta predicta heres & possit
 alienata bona subiecta fideicommissio per
 defunctum reuocare Bart. conf. 125. alios ci-
 tat Viscon. conel. heres dicit. Sed de hac re di-
 fertissimē, & copiosissimē loquitur Peregr. de
 fideicom. art. 33. per tot. cō recurras.
 35 | Et quid si pater & alienauit bona aduenti-
 tia filij, an filius heres possit illa vindicare la-
 tissimē tractat Pafca. in tra. de vi. pat. pot. p. 1
 c. 2. a. n. 43. Pinell. de bo. matr. p. 3. n. 73.

N. 10. ibi ¶ an tex. in l. cum à Matre
 ibi locum habeat ¶

36 Ex hoc tex. clicitur regula, quod heres &
 non potest venire cōtra factum defuncti ad
 cuius ornatum quam plura scribunt feudiste
 And. Affl. & alij in c. 1. an agna. idem And. in
 c. imperialem §. preterea de prob. seu. alien. per
 Feder. Loiffred. conf. 1. et 13. n. 42. multos alios
 cumulat Regem de Curt. diuers. iur. feud. fo.
 54. n. 100. & n. seq. disceffit per materiā, sed
 ultra per eum cita. Vide Confiliar. de Georg.
 alleg. 29. n. 7. & seq. Phant. de inuent. p. 7. nu.
 110. fo. mibi 256. Barbof. in l. Lutatius Titius
 n. 18. & seq. ff. sol. matr. fo. 399. omnino vidē-
 dus Caldas Peiera. de reno. empl. lib. 3. c. 16. n.
 20. & seq. fo. 209. & seq. Confiliar. Pafca. qui
 vti modernus alios recēset, & dilucidat mat-
 teriam de vi. pa. pot. p. 1. c. 2. n. 44. cum multis
 seq. Petr. & alij add. ad Casy. dec. 101. Molsef.
 ad confus. Neap. p. 2. tit. de bon. q. 23. num. 10.
 & p. 4. tit. de renunt. q. 4. nu. 11. & seq. & ea.
 p. q. 61. num. 10. & q. 4. nu. 18. & in 2. tom. q.
 61. & in conf. 28. num. 12. 2. tom. & de vero
 sensu d. l. cum à matre. Barz. decis. Bono. 64.
 & ad materiā d. l. vide Petr. ad Casy. decis.
 3772. lit. F. fo. 207. qui tractat an filius hares
 possit reuocare alienationem fundi dotalis
 per matrem alienati adducendo Gram. de
 cis. 93. Affl. dec. 240. D. de Francb. decis. 435.
 & conf. de pont. 35. & 61. & ibi latius in seq.
 & vide Ricc. qui in materia collegit decisio-
 nes collect. 469. dixi plura ad decis. D. de

Francb. 665. & vide nouissimē M. Apicell.
 alleg. 1. n. 55. & seq. & 72. & Capib. sing.
 184.

38 Sed an heres possit & venire contra factū
 defuncti quod tendit ad fraudandum herede-
 dem latē Reg. de Curt. loco cit. nu. 114. Mol-
 sef. d. q. 23. nu. 10.

39 Et quod si fuerit factum inualidum, & nul-
 lū D. de t. r. dec. 665. T. f. aur. lun. qq. foren.
 q. 60. nu. 14. 16. p. 4. quos adducit Viscon. in
 concl. heres post mortem 2. col. quibus addē
 alios nouissimē cit. per Ambrosin. qui decla-
 ra materiā decis. 14. nu. 11. & tot. vide glo.
 in d. l. cum à matre, quz non procedit quā-

40 do ex factō defuncti nulla nascitur actio &
 vel exceptio aduersus heredem, ita Gabriel.
 com. opin. lib. 9. tit. de reg. iur. conclus. 1. n. 24.
 Suarez. in rep. l. quomodo in priorib. C. de in-
 off. testam. Sed contra hanc limitationē multa
 adducit Barbof. in d. l. Lutatius titius n. 18.
 ff. sol. matr. qui admonet cauendum à decis.
 Gram. 93. Affl. lib. 3. confut. rub. 5. num. 2. &

41 Bal. conf. 161. lib. 5. dum dicit, quod heres &
 potest venire cōtra factum defuncti qñ illud
 est nullum propter l. prohibicionē. & ne ipse
 constituit regulam negatiuā 13. quod hz-

42 res & non potest venire contra factū defun-
 cti etiam nullum propter legis resistentiā ex

43 Menoch. conf. 89. d. n. 10. lib. 1. etiam si heres &
 conficiat inuentarium, nam pro parte hēre-
 ditaria contra factum defuncti venire non
 pōt de quo videndus est in Viscon. d. cōcl.
 heres post mortem, & in conclus. heres dicitur
 D. de Francb. decis. 83. vbi quod hares cō be-
 nefitio l. & inuen. quatenus est in hereditate
 tenetur habere ratum factum defuncti te-
 nendo contra d. decis. Gram. 93. quam nō di-
 cit esse S. C. prout etiā reuertit Viscon. d. cōcl.
 heres post mortem in fi. 1. col. fo. 113. & Peregr.
 de fideicom. art. 33. n. 10. in fi. & de illa decis.
 Gram. 93. vide qua dicit D. de Francb. d. decis.
 83. & 355. & Petr. ad Casy. decis. 78. in ver.
 peruenisse p. assumitur. Valas. consuit. 52. &
 66. & Mari ad d. decis. Gram. 93.

44 Plures alias limitationes & ad d. l. cum à
 matre ponit Barbof. loco cit. inter quas pri-
 ma facit aliquantulum pro adductis hic per

45 Authorem dum dicit, quod si feudum & alie-
 natur sine consensu Domini contra tex. in
 c. imperialem in prin. heres potest venire ad-
 uersus eiusmodi alienationem, vti nullam
 ex defectu consensu quem heres adiens
 supplere minimē potest. Affl. in d. c. Impe-
 rialem q. 24. num. 10. & decis. 286. num. 3. &
 lib. 3. confut. rub. 5. num. 2. & in emphit. usū
 vide nouissimē Ambrosin. declarantem re-
 gulam d. l. cum à matre in decis. Perus. q. 9. a. n.
 2. & decis. 14. a. nu. 8.

N. 15. ibi ¶ & sic ex his adfuit novus consensus hæredis ¶

- 46 Ded an hæres ꝑ possit compelli consentire disposi-
tioni factæ per testatorem, & se obligare hoc hypotheca bonorum, & super hoc nouo cōtræctu assensū præstare, in duab. cau-
sis fuisse decimū testatur Tbor. in compen.
decif. regn. in ver. hæres an compelli so. 256. D.
Reg. de Pont. de pot. prorog. tit. de assen. Reg. su-
per dot. §. 1. nu. 22.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Assensus per verbum fiat quomodo expeditur ex d. positione R. pragm.
- 2 Assensus per verbum fiat, an contineat gratiam perfectam, ita ut impediatur reuocatio vigore Consilii diuini mero.
- 3 Assensus per verbum fiat, an stet in suspensio.
- 4 Datio insolutum similis venditioni.
- 5 Est voluntaria, & necessaria.
- 6 Datio insolutum, an reddatur nulla si fiat in uno ubulo ultra verum debitum.
- 7 Assensus requirit scripturam, & per testes probari nequit.
- 8 Assensus debet registrari.
- 9 Assensus per verbum fiat infra quantum tempus debet registrari.
- 10 Prorex si fuerit mortuus per quem debet assensus expediri.
Et quid si P. P. fuerit mortuus.
- 11 Assensus non registratus non operatur validitatem contractus.
- 12 Emens feudum cum assensu quem non curauit registrari facere inf. annis non præferatur alteri posteriori emptori, qui curauit registrum nisi rex declarauerit, quod vult haberi illum assensum pro forma etiam etiam quod non sit registratus.
- 13 Registrationis defectus an reddat actum nullum.
- 14 Refutationis registrantur inf. die 17. in quinterniis R. C.
- 15 Registratio refutationis, an fieri possit ad instantiam alterius quam refutantii, vel refutarij.
- 16 Refutationis scripturam, vel instrumentum an sufficiat consignare confructuarii quinternionum per illa registranda inf. dies 17. & non fuit registrata defuncti conseruatoris.
- 17 Clausula annullatiua nimium operatur.

- 18 Assensus an debeat registrari si contrahitur cum Rege, Prorege, vel R. Cam.
- 19 Et quid si in præsentia Proregis, & quid si fiat alienatio rerum Ecclesie coram Sum. Pont.
- 20 Assensus tacitus in quod f. udo sufficiat.
- 21 Assensus an sit difformis si exponatur, quod terra tenentur immutatur & R. Cur. in concessione in feudum a barone.
- 22 Confirmatio assensus non registrati, an retrotrahatur in præiudicium tertij.
- 23 Rebus sic stantibus intelligitur omnis dispositio iuramentum & priuilegium.
- 24 Confirmatio quibus modis dicatur fieri ex certa scientia.
- 25 Confirmatio priuilegij confirmantis ex certa scientia confirmat priuilegiū etiam nullū.
- 26 Princeps quod facit ex certa scientia in dubium reuocari non potest.
- 27 Confirmationis in forma communi, & in forma specifica materia remis.
- 28 Clausula & certa scientia, & motu proprio, an operetur in præiudicium tertij.

AD DECIS. III.

Vius dec. meminit Rouit. in anteed.
decif. relatus in Prag. 1. de fid. mem.

H In prin. ibi ¶ fuit impetratus assensus per verbum fiat ¶

- 1 De hoc assensu ꝑ per verbum fiat vide Reg. Pragm. 9. §. b. rub. de feud. incip. considerato il gran danno. quæ mandat. quod expeditis priuilegijs assentium apponantur sigilla, & memorialibus obtentis per verbum fiat expedianatur priuilegia iuxta formam R. Prag. de quo V. res. ad Affl. decif. 253. in ii. d. c. 40. Borrell in sum. decif. tit. 35. num. 4. Nouar. collecti super d. prag. 1. 22. Rouit. in d. pr. gm. 9. qui in prin. dicit quod prag. ad quas se refert d. prag. 9. sunt sub tit. de fid. mem.
- 2 Et quia vt dicit ibi Rouit. num. 2 gratia ꝑ quam continet dictus assensus est perfecta, quæro an sit ira validus assensus per verbum fiat, vt reuocatio virtute Consilii diuini mero. impeditur vide Affl. decif. 254. D. de pot. Ide potest prorog. tit. de assen. §. 3. n. 1. & post eū nouissimè Rouit. prag. 4. de feud. num. 34. Rice. coll. 50. & D. de Franc. decif. 663. num. 2. ubi dixi.
- 3 Et an assensus ꝑ per verbum fiat stet in suspensio, & quomodo intelligatur decretatio per d. ver. fiat. Idem de pot. in d. tit. §. 9. nu. 11. & 12.

N. 2. ibi ¶ quod datio insoluum rei certæ pro debito censetur emptio, & venditio ¶

B 3 Quod

quod datio insolutum ꝑ similis est venditionis est *tex in l. fin. ff. ex qui ea. in poss. est. l. si pradium C. de iust. Ricc. coll. 582. Ludou. decij. 65. l. de Nouar. in prax. datio. insolut. q. 7. de Franch. decij. 50. adde tradita per Viscon. in suis concl. ver. datio insolutum, & Thor. in eo. ver. datio insolutum Bellacom. com. opin. ver. datio insolutum in 2. tom. com. opin. tit. de solutionibus num. 2. fo. 391. vbi n. 3. quod datio insolutum ꝑ alia voluntaria, alia necessaria, & ibi an datio insolutum ꝑ reddatur nulla si fiat in vno obulo vltra verum creditum.*

N. 6. ibi ꝑ assensus non fuit registratus infra quadrimestre ꝑ

- Ex hoc no. quod assensus requirit ꝑ scripturam in Regno adeo quod per testes probari nequeat, vt per Viscon. in suis conclus. concl. que incip. Assensus. n. Regis 3. col. in fin. fo. 14. vbi citat Affl. decij. 243. & 308. nouissimè Gallupp. in recent. prax. S. C. p. 2. c. 21. n. 15. fo. 189. Capib. in prag. 11. nu. 44. Viscon. decij. 240. Hinc est quod ꝑ assensus debet registrari, de qua registratione, & infra quod tempus vide R. Pragm. 1. de fid. memor. prag. 20. de feud. & in prag. 1. de priu. inf. ann. presen. D. de Franch. decij. 62. & 663. nu. 5. Viscon. ad Affl. decij. 197. Regen. de Pont. conf. 5. conf. 150. num. 25. conf. 157. nu. 17. D. Rouit. d. prag. 1. & prag. 26. de feud. Capib. prag. 8. p. 1. num. 27. de Baron. Nouar. collect. supra prag. collect. 103. Petr. ad Capp. decij. 9. & 100. Thor. in compen. decij. in ver. reuocatio iux. Const. Regn. an fieri possit de contractu cessionis Gallupp. vbi supra, vbi
- 9 quod assensus ꝑ per verbum fiat expeditus debet registrari infra annum, & quod elapso anno non valet Masf. lib. 5. c. 6. num. 71. Viscon. decij. 283. num. 4. & de si. 197. & 398. nu. 3. & prorex non poterit dispensare d. Pragm. sed expediuntur supra cartæ à R. Maistare D. de Pont. conf. 3. nu. 30. quem cum Pres. refert D. Rouit. d. prag. 1. num. 4. Sed hodie per prag. 27. de feud. est biennium, vt aduertit Rouit. vbi sup. num. 1. & seq. D. de Franch. decij. 540. D. de Pont. d. conf. 3. nu. 61. sum seq. vol. 1. Apicell. alleg. 1. 4. num. 47.
- 10 Est si fuerit mortuus Prorex, an assensus expeditur per successorem Rouit. vbi sup. num. 2. Consiliat. Theodor. alleg. 30. num. 21. & quod mortuo Prorege assensus expeditur per R. Coll. Conf. quod expeditur ea omnia, quæ viuis Prorex expeditabat Liparol. in c. imperialem n. 12. Petr. ad d. decij. 100. lit. A. in fin. dixi ad d. D. de Franch. decij. 540. Sed quid in Cardinalibus, qui sunt pars cor-

poris PP. vt per D. de Franch. decij. 107. n. 7. Tirac. in presen. l. si vnaquam num. 17. an mortuo PP. possint præstare assensum Apicell. d. alleg. 24. n. 103. & sequen.

- Prædicta autem assensus registratio omnino non requiritur, nisi assensus ꝑ non registratus non operatur validitatem contractus, quia habetur pro non appposito, & pro non præstato Affl. decij. 335. ante num. 16. Gallupp. d. prax. p. 3. c. 3. num. 46. vbi quod is qui emittit rem feudalem cum assensu, quem non curauit registrari facere infra annum, vt requiritur, quod non præstatur alteri posteriori emptori, qui curauit registrari: tacere assensum infra annum, nisi Rex declarauerit ad supplicationem illius, quod vult assensum haberi pro firmo etiam, quod non sit registratus, & quod vult haberi, ac si esset registratus, quia tunc retrahitur in præiudicium tertij, qui medio tempore acquisiuit ius cum assensu registrato super eadem re, & ita decimus refert per S. C. in causa creditorum Fabritij Villani penes Galterium de anno 1569. & de hoc defectu registrationis ꝑ si reddit actum nullum Rouit. d. prag. 20. de feud. num. 5. & quid de assensibus expeditis ante R. Pragm. omnino Capib. dicta Pragm. 11. de Baron. nu. 153. cum multis seq.
- 14 Registratio quoque ꝑ refutationum feudorum fieri debet in quinquennioribus R. Cameræ infra quindécim dies, vt per Rouit. d. prag. 20. de feud. num. 5. vbi an sufficiat si registratio ꝑ fiat ad instanciam alterius, quam refutantis, aut refutatarij.
- 16 Et quod non sufficiat ꝑ si consignetur scriptura, sine instrumentum refutationis conservatori quinquenniorum per illa registranda infra quindécim dies, & non fuit registrata in curia, obliuione, malicia, siue alia ex causa d. conservatoris nimium enim operatur clausula ꝑ nullatiuæ appositæ in d. prag. ex adductis per Petr. ad d. dec. 9. lit. D. ver. clausula annullatiua in fin.
- 18 Sed an si is qui contrahit contrahat cum ipso Rege, vel Prorege, requiratur assensus registratus, quod non idem quando contrahitur cum Reg. Cam. Camer. in c. imperialem col. 3. ver. limitarem Frece. de subfide lib. 2. q. 21. fo. 159. & ita decimus refert nouissimè Gallupp. in sua prax. S. C. p. 2. c. 21. nu. 15. fo. 189. vide Gram. dec. 65. num. 47. & alij citati per Pasca. de vi. pa. po. p. 1. c. 6. nu. 261. quem vide nu. seq.
- Et quid si contrahatur in præsentia Proregis ꝑ an illa præsentia sufficiat pro assensu Theodor. Reg. Consiliat. alleg. 81. num. 27. vide Capp. decij. 100. ante num. 6. & 156. nu. 25.

25. *Uyparol. ad Ifern. in c. 1. §. hac edictali de prob. seu. alie. per Iosha Ann. in Confl. diua mem. num. 43. & c. 1. num. 108. de Vafi. de excep. ata quorum meminit Petr. ad d. Capy. decif. 100. ver. debet esse expreffus. Nouiffime Mauris. Apicell. alleg. 13. num. 25. vbi adducit Vrsill. ad Affl. decif. 243. nu. 4. & 5. & Et quid si fiat alienatio rerum Ecclesie coram Iun. Pont. an requiratur alia sollempnitas vide Rusc. colleclan. 3053. ver. item in alie nat. 7. p.*

- 20 Et in quo feudo sufficiat tacitus † & in quo expreffus assensus *Camill. de Curt. diuers. lur. feud. fo. 1. r. nu. 20. & 21. & in quibus calibus requiratur assensus in alienatione rerum feudaliū dixi abunde ad D. de Franch. decif. 663. vbi multa ex prædictis inuenies, & ex supradictis dixi in Affl. decif. 36. num. 9. & 10.*

N. 9. ibi ¶ non tenet assensus ratione difformitatis ¶

- 21 An assensus dicatur difformis † & sic nullus si in eo dicitur, quod terre tenentur immediate à R. Cur. in concessione in feudum à Barone D. Franch. decif. 48. num. 9. Tbor. in compen. decif. ver. assensus, an dicatur nullus fo. 28. col. 2. in fin. & nouiffime Regem. Cōstian. in l. 1. num. 36. vend. rerum fisca. & nu. 41. vbi doctissime examinat doctrinam Affl. in c. imperialem si assensus vtriusq; domini nempe directi, & sub alterni requiritur in alienatione feudi quaternati secundum quid.

N. 16. ibi ¶ Confirmatio retrotrahitur ad illud tempus ¶

- 22 Confirmatio assensus † non registrari, an retrotrahatur in præiudicium tertij, dixi supra ex Gallupp. p. 3. c. 3. n. 46. & 47.

N. 17. ibi ¶ rebus sic stantibus ¶

- 23 Omnis dispositio debet intelligi † rebus sic stantibus de quo vide latè Vifcon. in suis conclusis in ver. omnis dispositio, & in ver. dispositio Barbof. in opus. Prim. V. J. lit. D. num. 28. & in iuramento semper intelligitur clausula rebus sic stantibus *Pasca. de vi. pe. po. c. 9. nu. 91. 114. 349. & 351. Idem est in privilegio, quod semper censetur concessum cum illa clausula rebus sic stantibus, ut p. D. de pont. conf. 35 num. 10. vol. 2. conf. 131. nu. 36. cod. vol. Anna alleg. 64 num. 3. Tbor. in add. ad D. de Pont. tit. 5. num. 31. vbi ad id tenendum mouetur ex l. cum quis ff. de solut. ex c. suppellectum de decem. assignando rationem, quia statu mutato privilegium incipit fieri iniquum, & propterea non obser-*

uandum l. ex facto ff. de vulgar. et pup. Hinc est quod etiam contractus, & qualibet alia res, quæ tractu temporis efficeretur iniqua possit, reduci ad æquitatem per Iudicē etiā contra paciscentium pactionem, & stipulationem, vt est tex. no. in l. cum quidam ff. de usur. de quo vide optimè *Thesaur. decif. 226.*

N. 22. ibi ¶ & non dicitur ex certa scientia confirmari actus ¶

- 24 Confirmatio quibus modis dicatur † fieri ex certa scientia vide optimè R. Confl. Rouit. in pragm. 4. de possess. non turb. num. 20. & seq. & quod confirmatio privilegij confirmantis † ex certa scientia confirmat privilegium etiam nullum, & reuocatur *Lanar. conf. 21 sub num. 2. Pasca. de iur. pa. pot. p. 1. c. 1. num. 61. Mago. dec. Lucen. 13. nu. 42. & ea ratione quia id quod Princeps † facit ex certa scientia in dubium reuocari non potest dicit ibi Pasca. num. seq. vbi de pluribus alijs circa materiam confirmationis, & ibi n. antecedit de materia confirmationis in forma † communi, vel in forma specifica, de quo Rouit. vbi sup. Sess. decif. 93. quam citat Nouar. coll. ad pragm. 194. num. 6. Campag. in c. 1. Ifern. in cap. quidam de Vass. decrep. atat.*
- 25 Verum an clausula ex certa scientia † operetur in præiudicium tertij vide optimè Capib. quod non in pragm. 16. de Baro. nu. 4. Affl. decif. 334. D. Regem. Tapp. de Conflit. prim. in 2. Rub. Et plura de clausula ista vide *Gabr. com. concl. tit. de clausul. concl. D. de pont. conf. 3. & 42. Ann. conf. 44.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Decisio ista est eadem cum decif. D. de Franch. 578.
- 2 Decisio ista compugnatur à D. Reg. de Pont. & contra eam testatur decisum Tbor. et quæ sit melioribus fultea rationibus.
- 3 Mulier pro negotio ad ipsam spectante non innuatur, Velleiano, & si rci sit communis num. 4. & quod si mulier consuetur pecuniæ cum altero receptam ad se spectare.
- 4 Sena. consul. Velleia subuenit sennini alie nam obligationem suscipientibus.
- 6 Intercedere quid sit, & quid hoc verbum importet.
- 7 Sena. consul. Velleia. succurrens mulieribus lat

- late interpretandum. Subuenit deceptis nu. 8. & illius pietas commendabilis n. 9.
- 10 Iudices contra exceptionem, Sen. Conf. Velle. non possunt iudicare.
- 11 Sena. Conf. Velle. exceptio, an sit perpetua, et possit quandoque opponi, & an possit opponi per heredes.
- 12 Pragm. 1. de Sena. Conf. Velle. prohibuit renuntiationes posse fieri per mulieres etiam cum iuramento penas Notarij imponendo contractus nullos, & meticulosos declarando.
- 13 Sena. Conf. Velleia. extenditur ad omnes feminas, siue viduas, siue virgines, siue maritatas.
- 14 Mulieres heretica excluduntur a beneficio Sen. Conf. Vell.
- 15 Casus in quibus mulieres non iuuantur, Velleiano remis.
- 16 Sena. Conf. Velleia. renuntiatio in spe iure communi facta etiam cum iuramento non extenditur ad beneficium Auth. si qua mulier.
- 17 Auth. si qua mulier, & Auth. siue à me in quib. casib. procedant.
- 18 Auth. pradi florid. an possit beneficium renuntiare, & quando d. Auth. procedat.
- 19 Mulieres solum ex causa intercessionis reputantur secus, si sine intercessione soluant num. 20.
- 21 Mulierum genus auarissimum, & ideo donatio non presumitur facta à muliere.
- 22 Mulieris donatio loco miraculi habetur, & potius circumuenta presumitur, quam, ut libere donet.
- 23 Correlatiuorum eadem est natura, & dispositio loquens in uno extenditur ad aliud. Sed quid in penalibus nu. 24.
- 25 Argumentum à correlatiuis habet locum quando militat eadem ratio.
- 26 Filius tenetur se obligare pro patre carcerato, & quid si pater carceratus esset culpa sua 37.
- 27 Filius obligatur pro patre debitore ad carceres donec pater soluerit, & si est minor potest obligare bona pro redemptione patris ab hostibus, et pro redimendo patrem à creditoribus urgentibus.
- 28 Filius scilicet si obliget se pro patre absque illius presentia, & consensu, & sic contra formam Reg. Prag. an iuuen. macedoniatis.
- 29 Vassallus, an teneatur se obligare pro Barone.
- 30 Filius si recuset se obligare pro patre carcerato an possit exheredari.
- 31 Causa ingratitudinis est sufficiens causa exheredationis, & multa de ingratitudine nam. seq.
- 32 Pater poterit filium alimentis priuare si recuset se obligare pro ipso.
- 33 Filius ingratus desinit esse filius.
- 34 Parentes desinunt esse parentes filijs ingratis.
- 35 Parentes si negant alimenta filijs ingratis si ob hoc perirent non tenentur pena parricidij.
- 36 Ingratitudo pessimum vitium, & quid statutum apud Medos. & quibus casibus censetur remissa, & nu. 38. & quod per eam possunt reuocari remissiones, & priuilegia.
- 37 Filius an sicut ob dislam ingratitudinem potest exheredari ita, & priuari vita, & militia feudo, & quid in Regno, & quomodo.
- 38 Filius ingratus quomodo reputetur.
- 39 Pater si non priuauit filium ingratum uel non exheredauit, an censetur remisisse.
- 40 Pater tenetur se obligare pro filio, & pro illo fiduciare.
- 41 Pater tenetur redimere filium captiuum, et si non redimit potest exheredari n. 45.
- 42 Pater, an teneatur soluere tertio illud quod soluit pro redemptione filij.
- 43 Filius tenetur redimere patrem captiuum Carcerationis, et captiuitatis paritas n. 72.
- 44 Mater tenetur redimere filium captiuum, & si obligatur valet obligatio.
- 45 Carceratorum liberatio pessima.
- 46 Parentum vocabulo, qui continentur.
- 47 Mater non tenetur regulariter dotare filiam nisi in subsidium.
- 48 Mater an possit alienare bona fideicommissi subiecta pro dote filia.
- 49 Filia an possit prætendere dotem bonorum fideicommissi subiectorum si mater sit diueta.
- 50 Dotandi onus naturale paternum est, & auxilium subsidiarium in matre.
- 51 Causa naturalis semper praeualet accidentali.
- 52 Pater an teneatur dotare filiam spuriam, an filiam diueta.
- 53 Index patre absente potest filiam dotare de bonis paternis.
- 54 Mater tenetur dotare filiam inopem, sed an filiam naturalem 55.
- 56 Dos filia naturalis, an correspondere habeat quantitati alimentorum, & an competatur in legitima.
- 57 Mater dotando filiam censetur praueneri.
- 58 Mater dotans filiam communem dotem ad quam se obligauerat, cum viro, an repetat.
- 59 Pater, & mater quando promittunt dotem filia pater tenetur, uti principalis mater, uti fideiussor.
- 60 Mater quando succedit in obligatione dotandi succedit cum omnibus qualitatibus, succedit pater. Ma.

AD DECIS. IV.

- 61 Mater Indea, an teneatur dotare filiam, & quid de matre barctica n. 62.
- 62 Frater an teneatur dotare sororem inopem, & an sororem uterinam, s. 1. & an consanguineam s. 5.
- 66 Frater clericus, an teneatur dotare de fructibus beneficii.
- 67 Frater si habet maiorem, an teneatur dotare sororem inopem, & dotando, an possit stipulari dotem sibi reddi.
- 68 Pater quando teneatur redotare potest stipulari dotem sibi reddi.
- 69 Frater an teneatur dotare vigore consilii. Reg. in aliquib.
- 70 Paragium quomodo consideratur in fratre, & an sit idem quod legitima.
- 75 Frater minor dotans an restituatur in integ. & nu. 82.
- 72 Discrepantia, an sit inter filium captivum, & carceratum.
- 73 Senat. Conf. Vell. cessat quando mulier se obligat pro aliqua causa pia.
- 74 Causa dotis dicitur causa pia.
- 75 Libertas inter causas pias connumeratur, et in dubio libertati favendum.
- 76 Mulier obligans se pro dote, an iuvetur Velleiano, & an pro dote extranea nu. 77. & an pro antipato 78.
- 79 Mulier minor an poterit dotem constituere.
- 80 Minor an poterit dotem Ecclesia constituere.
- 81 Minor an possit matrimonium sine decreto contrahere.
- 83 Filius san. promittens dotem, et renuntians beneficio deducto egeat, an obligetur.
- 84 Nullus amor vincit paternum, & an sit maior amor paternus, quam maternus n. 85.
- 86 Bona Ecclesie possunt pro redemptione captivorum alienari.
- 87 Bona fideicom. subiecta multis casibus possunt alienari ultra dotem.
- 88 Bona fideicom. subiecta possunt alienari, ut quis se eximat a carceribus.
- 89 Mulier habens virum inutilem dicitur vidua, et si habet virum captivum relegatum condemnatum ad trivemes &c. & quid si litigat cum viro 92.
- 90 Mulier habens virum absentem per x. ann. dicitur vidua.
- 91 Absentia morti aequidatur.
- 92 For indicatus equiparatur mortuo.
- 93 Donatio inter vivos, & uxorem prohibita etiam cum iuramento siue inter vivos, siue causa mortis.
- 94 Donatio facta a viro sorori uxoris suae non valet.
- 95 Donatio in vi. & uxor. m. valet si sint magnates.

HAEc decisio de qua pluries meminit, & cā laudā o sequitur *Gast. tra. de cred. c. 4. quæst. 11. nu. 40. & seq.* est eadem decisio † cum registrata à D. de Franch. in 1. p. in ordine 578. quam Dominus de Franch. † decisionem impugnatur D. de Pont. de potest. prorsus tit. de divers. prorsus fieri solit nu. 30. & seq. ut etiā advertit D. Consil. Rouit. pragm. 1. de vna. Consil. Vell. nu. 7. & Pasca de cir. patr. pot. p. 3. c. 5. num. 3. contra quam decilum testatur 10. Bapt. de Tboro in compen. decis. Reg. in ver. fideiubere Referente D. Consil. de Georgio. penes mondelum. Sed quia decisio melioribus, & validioribus sit rationibus se fundamentis suffulta recurras ad infrascriptos qui eandem tractarunt materiam, eorumque dicta ruminas, nempe ad Surd. decis. 86. Gama decis. Lusit. 318. Tesa. r. decis. 223. Anat. decis. Mareb. 62. Farin. decis. 112. & 851. Serraph. decis. 118. Fabr. decis. 16. C. ad Velleia. Papon. lib. 12 tit. 5. ar. 8. & 9. quos duos vitimos cum Gama adducit novissimè Nouar. collect. super prag. 1. de Sen. Conf. Vell. in coll. 209. n. 17. & ad Papon. se remittit Amen. in add. ad decis. D. de Fran. 182. num. 4. vide Manscotti. lib. 1. var. resol. c. 43. nu. . . & meritissimum, & nunquam satis laudatū Marchionem Belmontis Regen. de Tapp. lib. 4. iur. Reg. in d. prag. 1. ver. pro quibus intercederent ver. bis additur fo. 49. Azor. in 3. p. sua summa lib. 11. cap. 22. ver. dubium quatuor fo. 952. vbi multos cumulat super hoc articulo, an mulier fideiubere possit pro marito. Vide Viscon. in suis conclus. incip. fundus dotalis in fin. & in conclus. mulier, que alienam, & aliqua per Amend. ad D. de Franch. decis. 84. nu. 5. & seq. & an pro fratre, vide Tbor. in ver. creditor alienius mulieris p. p. fo. 134.

N. 2. ibi ¶ non ob aliud factum fuisse tit. ff. & C. ad Senat. Conf. Velleia. nisi, ut mulieri intercedenti, & alienam obligationem suscipienti succurratur ¶ Hinc pro negotio spectante ad ipsam mulierem † non iuvatur Velleiano, i. si aliquādo ff. ad Senat. Conf. Velleia. D. Consil. de Georg. alleg. 32. nu. 2. Griueli. decis. Senat. Dolan. 20. vbi extendit etiam ad rem communem, quem refert Nouar. in d. s. llec. 209. num. 21.

Et quid si mulier conficitur partem pecuniz à certo Creditore receptam infirmam

¶ cum

cum alio ad se spectante, & non ad correum debendi, an sibi præiudicet, & eius hereditibus, vel censetur pura inrecessio, vide *decif. Reg. apud Thor. nouissimè* 2. p. ver. *confessio facta* fo. 98. & quod per hoc Sena. Conf. & quod per hoc Senatus conf. quod A Mar co Syllano, & Velleio tutore Conf. factum
5 est feminis alienam obligationem in se suscipientibus subuenitur l. 1. & 2. ff. eo. & idem Senatus Conf. de intercessionibus appellatur l. quamuis l. si aduersarius l. cum ad eas C. eo.

6 Quid autem sit intercedere † & quod importet illud verbum intercedere explicat *Trois. in d. pragm. 1. nu. 1. & ibi seaglio. num. 63. Sehard. in ixi. iur. ver. intercedere.*

7 Et quia d. 3. Conf. est fauorabile † ex eo quod mulieribus succurrit; ideo latè interpretandum, ne indotatæ remaneant, & deceptæ lexus fragilitate ex susceptione alienæ obligationis damnum patiantur, subuenit. n. deceptis † *D. de Franch. decif. 623. nu. 9* 12. & propterea illius pietatem † valdè commendabilem appellat *D. Reg. de Tapp. d. lib. 4. iur. Reg. rub. de Sen Conf. Vell. in prin. vendit*
10 iudices non posse iudicare † contra exceptionem Velleiani dicit idem *D. Reg. ult. hb. iur. Reg. fo. 49. ver. Iudices.*

11 Et an exceptio sit perpetua † & quandoque opponi possit *Molin. de contra disput. 340. num. 5. & seq. vbi optimè explicat, & n. 8. & seq. quod aliquando poterat renuntiari Velleiano, & quod possit per heredes opponi* vide *Thor. in 2. p. comp. ver. Confessio facta per aliquam mulierem* fo. 98.

Verum plenius iure communi prouisum
12 est per ius regni per prag. 1. † sub eo. tit. de Sen. conf. Vell. quæ prohibuit renuntiationes fieri præ mulieres etiam cum iuramento pœnas notarijs imponendo, ne illas scribant, contraclus nullo, & meticulosos declarando, quam prag. exornauit *D. Rouit. & multis decif. Nouar. d. collect. 209. per ampliat. & lim. Cui addo aliam ex D. de Franch. decif. 623. & D. de pont. de put. proreg. fo. 489. ampliationem nempe, quod Sena. Conf. præ-*
13 didum extenditur ad omnes feminas † siuè viduas, siuè maritatas, siuè virgines quibus addo *Vifcon. in d. concl. que incip. mulier que alienam in prin.* Addo etiam alteram limitationem ex Palafios Runios alias *Lup. in rub. de don. inter vir. & vxor. 3. quod à di-*

14 clo Sen. Conf. beneficio † excluduntur mulieres hæreticæ, hæreticæ. n. multis beneficijs iuris, & à iure prælationis excluduntur *Medie compilator decif. Senen. examin. 12. num. 17. & seq.*

N. 2. ibi ¶ exceptis casibus particularibus ¶

octo enumerantur casus per *D. Regem. de Tapp. in d. prag. 1. de Sen. Conf. Vell. in prin.* 15 in quibus de iure mulier non iuratur Velleiano *Selet. ex l. 3. 4. & 5. ff. rod. & ex l. 2. et 6. C. rod. à num. 1.* Multos congerit *Seaglio. in ead. prag. 1. à num. 1. & ibi Trois nu. 6. D. Conf. de Georg. d. alleg. 32. num. 2. & seq. Nouar. vbi supra à num. 9. Ricc. collect. 205. & Molin. de contra. disp. 340. nu. 54. & seq.*

N. 3. ibi ¶ Auth. si qua mulier C. ad Velleianum ¶

16 Renuntiano Velleiani † inspecto iure communi facta etiam cum iuramento non extenditur ad beneficium d. Auth. si qua mulier *secundum Bal. in l. 1. C. de ux. pro marito. per glo. ibi, & Alex. in l. generali C. ad Vell. Balb. decif. 526.*

17 Et de intell. d. Auth. si qua mulier † & Auth. siue à me C. eo. & in quibus casibus procedant *Barbof. 5. p. l. 1. fol. matr. à nu. 54. vbi num. seq. ampliat, & limitat multis modis, & in 2. p. l. 2. co. tit. fol. matr. nu. 1 t. & an.*

18 possit beneficio d. Auth. renuntiari † *Barbof. loco præcit. Balb. d. decif. 506. Fran. Mar. decif. 526. num. 8. & 502. num. 8. Tefau. d. decif. 223. ad quos se remittit Amen. ad D. de Fran. dec. 182. num. 6. nulla facta mentione de Barbof. quem citat deinde simpliciter in fin. & quando d. Auth. si qua mulier procedat vide omnino Cent. in nouissimo tract. de censib. vbi post 1. tom. ponit Rot. dec. in ordine 32. fo. 30. & Medi. decif. Senensi 48. num. 3. et seq. nouiss. visus, & editus, & decif. 93.*

N. 5. ibi ¶ non procedit in muliere soluente ¶

19 Aduerte quod mulieres † solum ex causa intercessionis reperunt de quo per *Gomes. var. resol. tom. 2. tit. de fideiuss. nu. 16. D. de Fran. decif. 623. num. 9 optimè Molin. de contra. d. disput. 340. num. 4. fo. 75. vbi num. 20* f. *testat. sed si sine intercessione soluent non repetunt, idem si sciens mulier se posse iuari exceptione Velleiani nihilominus soluit* *Molin. d. disput. 340. n. 7.*

N. 5. ibi ¶ mulierum genus auarissimum ¶

Fiat rat. one donatio non præsumitur facta à muliere, quia mulierum † genus auarissimum ad quod multa cumulat *Vifcon. in concl. incip. Donatio non præsumitur* fo. 54. & 22 donatio mulieris † loco miraculi habetur, & potius præsumitur circumuenta, quam
vt

ut liberè donet *Molfes. ad consue. Neap. p. 3. q. 11. nu. 13. est. n. genus avaritissimum Barz. decis. 83. num. 6. & 103. nu. 4. Borrel. conf. 4. num. 33. Maxill. ad consue. Baren. fol. 90. n. 189. Ama. decis. March. 61. nu. 10. Scaglion. d. prag. in n. 8. de Sen. Conf. Vell.*

N. 6. ibi ¶ Senatus. n. obligat & mulieri succurrere voluit non soluenti, & donanti ¶

Adde *Georg. in d. alleg. 32. nu. 3.*

N. 8. ibi ¶ & dispositum in vno ex correlatiuis censetur dispositum, & in alio ¶

23 Correlatiuorum eadem est ¶ natura, & propterea dispositio loquens in vno ad aliud extenditur, quod latissime probant ampliant, & limitant *Gabriel. lib. 6. conclus. 3. in 3. som. com. opin. fo. 350. Diaz. reg. 158. & Med. reg. 7. Dona. fina. lib. 1. reg. iur. Incep. Correlatiuorum Euerard. in argum. ad Correlatiuis fo. 125. Viscon. conclus. incip. correlatiuorum. D. de Franch. dec. 25. Gait. de cred. c. 4. quas. 7. num. 628. repetentes omnes in rub. ff. de acquir. posses. vbi optime, & distictè D. Emanuel. Nauarr. vir. eruditissimus art. 1.*

Sed an procedat in penalib. & correcto-
24 rijs ¶ quod sic per l. fin. hic alleg. C. de in d. uid. & l. 1. C. de supress. lib. 10. licet contrariam amplectetur sententiam *Archid. in c. non satis per illum tex. 26. dist. gl. in c. si qui filij 30. dist. & in d. c. non satis, & hanc dicit communem Surd. de alim. tit. 9. q. 19. nu. 12. fo. 15. a ter. vide Euerard. loco cit.*

N. 8. ibi ¶ vbi est eadem ratio ¶

25 Argumentum à correlatiuis ¶ habet locum quando militat eadem ratio *Pedemon. d. cis. 140. num. 7. cum alijs cumulatis per Surd. d. q. 19. nu. 10. quam sententiam multis rationibus iuvari testatur Euerard. loco cit. Gait. c. 2. tit. 7. q. 2. n. 1732.*

N. 10. ibi ¶ sed filius tenetur se obligare pro patre carcerato ¶

26 Quod filius tenetur ¶ se obligare pro patre carcerato vide *Capiblan. in prag. 110. num. 66. & seq. de Baro. Boer. decis. 128. & 221. num. 6. liberatio enim à carceribus dicitur causa naturalis pro redemptione proprii sanguinis D. de pont. de pot. proreg. tit. de diuers. pronis fieri solit. num. 31. Gait. de cred. c. 4. quas. 7. nu. 539. Et filius obligatur pro
27 patre ¶ debitor ad carceres donec pater soluerit *Cast. conf. 43. Io. Fab. in l. antiquitas C. de ius. Petr. ad Cap. decis. 135. lit. C. in fin. Vide omnino Pasca. de vi. pa. po. p. 3. c.**

*5. num. 123. fo. 104. Viscon. in suis Concl. in conclus. qua incip. fideiussor et sit idoneus in fin. Idemq; dicas si pater esset in manu hostium, quia pro liberatione patris ab hostibus etiam minor potest bona sua obligare *Aff. in Conf. minorum iura nu. 18. Gratia. discept. foren. tom. 3. c. 479. num. 36 Pasca. de viri patr. pot. p. 3. c. 5. nu. 21. & 22. alios refert nouissime Gait d. c. 4. quas. 7. num. 540. & seq. vbi num. 542. idem dicit si minor obligaret bona pro redimendo patrem à creditoribus à quibus vergetur, & si sit filius
28 fam. & obligetur alteri pro patre absq; illius presentia, & consensu, & contra formā R. Pragm. Per excellentem, an iuuetur macedonian. Vide *Viscon. in concl. qua incip. filius fam. Pasca. inf. cit. vbi refert decifum & quid si est muor, an iuuatur beneficio restitutionis in integ. Pasca. de vi. pa. pot. p. 1. c. 6. num. 123. vbi latè, & ibi an iuuetur tali casu Macedonian.***

Et quod potest filius se obligare ad carceres pro patre donec debitum soluat *Apicel. alleg. 6. num. 9. dummodo sit pubes, vel pubertari proximus iuxta tradita per Gait. d. quas. 7. nu. 546.*

29 Et an Vassallus teneatur se obligare ¶ pro Barone vide *Capiblan. d. prag. 10. nu. 65. & in quibus Vassallus teneatur domino, & dominus Vassallo. Vide Io. de orco in sua prax. lib. 5. c. 1 et 2.*

30 Quod si filius recuset ¶ se obligare pro patre carcerato, an possit exheredari, quod sic *Vrill. ad Aff. decis. 308. num. 25. Pasca. ad consue. Neap. p. 5. de alim. q. 13. num. 28. 1. tom. Capibl. loc. cit. et nu. 67. Omo. in tit. inst. de exbar. lib. in prin. num. 13. nam redditur*

31 propterea ingratus, & sufficiens est causa ¶ pro exheredando causa ingratitudeinis iux. *5. causas in auth. ut cum de appell. Pasca. de vi patr. pot. p. 2. c. 5. n. 2. & seq. & hac eadem*

32 causa poterit ¶ pater filium alimentis priuare *Surd. de alim. tit. 7. per tot Merlin. de legit. lib. 4. tit. 1. q. 1. & seq. D. de Franch. decis. 576. Pasca. d. p. 1. c. 6. num. 123. Marbesan. de Commis. in caus. appellat. alim. p. 1. 5. 1. num. 154. & seq. per tot. Molfes. p. 5. q. 12. vbi recenset omnes causas, à quibus filius à patre alimentis priuari potest, exordiendo ab ingratitudeinis vicio, & hoc quia filius in-*

33 gratus ¶ definit esse filius. *Surd. d. tit. 7. q. 3.*

34 num. 9. & parentes ¶ desinunt esse parentes filijs ingratis vnde si negarent ¶ alimenta filijs ingratis, & ob hoc perirent non tenerentur pena parricidij *Molfes. vbi sup. n. 5. & quod alimenta prestita alicui ex affectione, quæ alias non repeterentur si fuerit ingratus, quod repetantur Surd. latè in d. tract.*

36 *trac. de alim. tit. 6. q. 18.* est. n. † ingratitudo pelli num vitium, & reprobatur legum, & canonum auctoritate *Det. conf. 686. nu. 13.* Sur. qui ad multa infert loco proximi cit. num. 9. Hinc aduersus ingratos actionem institui posse apud Medos testatur *D. Reg. Constan. de filijs official. n. 38. eum seq. fo. 280.* Et B. Bernardus inquit quod ingratitudo, est ventus vrens, exiccans fontem misericordie rorem pietatis, & fructum gratiae, vt refert *Ricc. collect. 197. Panor. in cap. fin. donat.*

Hinc est quod si fuerit facta remissio per accusatorem potest reuocari vitio ingratitudinis de qua vide *D. Rouit. tit. de compos. num. 8.* sicut etiam ex causa ingratitudinis privilegia reuocantur *Gaill. obier. lib. 2. obier. 60. Ozas. dec. 139. Capibi. prag. 8. p. 3. nu. 208. de Baro.*

37 Sed quid si pater esset carceratus † culpa sua, an adhuc filius teneatur se pro illo obligare, vide tradita per *Pasca. de vi. patr. pos. p. 3. c. 5. n. 13.*

38 Ingratitudo autem quibus casibus censetur remissa. *Molles. vbi sup. nu. 28. & seq. Pasca. p. 2. c. 5. num. 92. Surd. vbi sup. & tit. 1. q. 48. num. 46.* & an penitentia tollat maculam ingratitudinis *Merlin. de legitim. lib. 4. tit. 1. q. 7.*

Sed an sicut filius ob eam ingratitudinem potest exheredari ita † & priuari vita, & militia vite *Cam. Salern. ad Neap. consuet. in omnibus apost. incip. ad istam consuetudinem cuius meminit Rouit. prag. 34. de feud. n. 13.* & an etiam potest priuari feudo? *Bened. in c. Raynutus ver. in eodem testamento 2. nu. 27. Pasca. de vi. pa. pot. p. 2. c. 5. num. 88. vbi*

40 quid in Regno, & quomodo reputetur † filius ingratus *Bened. vbi sup. num. 32.* & si priuatur feudo statim, quod committit ingratitudinem sine alia exheredatione, & si pater non exheredauit † filium ingratum, an censetur remississe, vide late *Regen. de Curt. in diuers. iur. feud. cap. quod incip. Nunc de alia feudi specie a num. 110. eum multis seq. fo. 64. vbi num. 123. quid in maioratu.* Caneat ergo filij se exhibere ingratos in patrem ne penas ad ingratos inflictas patiantur, & filiis enim parentibus ex duplici charitatis vinculo filialis debetur amor, honor, & reuerentia, vt explicat *Gait. in d. trac. c. 3. tit. 1. num. 2091.*

Sicuti autem filius pro patre ita pater pro filio tenetur se obligare, & fideiubere *si quis 9. 1. de excus. tuto. alios congerit Capibi. prag. 10. de Baro. n. 67.*

43 Et an pater teneatur redimere † filium captiuum *Pasca. d. p. 2. c. 5. nu. 1. vbi num. 2.*

44 quod si tertius † aliquid soluit pro redemptione filij, illud repetere potest a patre, inuito, & *nu. 5. de obligatione, quam habet*

45 filius † redimendi patrem captiuum, & sub qua pena, & sicuti tenetur redimere filium captiuum ita etiam liberare a carcerib. pacificancum enim hec duo *Gratia. disp. foren. tom. 1. c. 108. num. 5. relatus post Reg. de Pont. vbi sup. a Gait. d. qual. 7. num. 540. in fin. & di. cum inf. nu. 72.*

Et si pater huius ingratus filio potest etiam legitima priuari *Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 2. q. 12. num. 11. & lib. 4. tit. 2. q. 8. qui causas ingratitudinis subnequit q. seq. inter quas q. 14. est illa de patre non redimente filium, captiuum ob quam exheredari potest, & de fratre ingrato vide eundem d. tit. 2. q. 13. n. 24. & lib. 4. tit. 2. q. 19.*

46 Non modo autem pater tenetur † filium captiuum redimere, sed etiam mater, & si obligatur pro redimendo filio † captiuitate, valet obligatio *Barz. dec. 106. num. 11. eum eidem pietatis ratio militet, & si liberatio carceratorum pignora dicitur Gratia. d. c. 108. De pont. vbi sup. relati a Gait. vbi sup. num. 545. multo magis liberatio ab hostibus. Et filius sicut tenetur redimere patrem captiuum multo magis matrem cum filius magis matrem, quam patrem alere teneatur iuris rigore *Gaitus vbi sup. c. 3. tit. 1. nu. 1089.**

N. 13. ibi ¶ sed de parentibus, & si e comprehendit utroq; patrem, & matrem ¶

47 Adde circa hoc verbum parentes † & qui illo continentur *Schard. in suo lexi. Iur. ver. parentes, & Surd. de alim. tit. 1. q. 15. nu. 15. & in quest. iur. consuet. Neap. nu. 20. post Rouit. opera Ricc. ad dec. D. de Franch. 62.*

N. 15. ibi ¶ mater tenetur dotare filiam inopem ¶

48 Regulariter mater † non tenetur dotare filiam *l. neq. mater C. de iur. dot. Hotom. de dot. num. 36. V. ifcon. concl. dotand. vbi multa nisi in subsidium *Maffrill. dec. 256. nu. 22.**

49 Vbi an possit alienare † bona fideicommissi subiecta declarat, & ampliatur multis modis.

50 Et an filia pretendere possit si mater † esset diues bonorum subiectorum fideicommissi dotem ex dictis bonis, quod sic *Ruig. conf. 199. vol. 2. Peregr. art. 52. num. 47. quicquid in contrarium *Petr. de fideicom. q. 8. nu.**

51 ratio est quia † onus dotandi naturale est paternum, & auicum, & vt dixi subsidium in matre, de quo late per *Cened. q. Canon. q. 13. sot. & causa naturalis sepe prepa-*

52 p̄uēat et accidentalit. *l. qui habet ff. de test. sequitur Barbat. de assen. glo. 5. n. 60. ad cōd.*
 53 quod dictum onus et paternum dotandi extendatur etiam ad filiam spuriam probant *Amen. ad D. de Franch. decif. 173. nu. 5. & subus Frane. Mele filius meus in Annot. ad Arnon Soliloq. 25. vbi multos citat, & an teneatur pater dotare filiam diuitem, vide 2. tom. com. opin. tit. de priu. dot. fo. 330. Quinimod licitum est iudici patre absente filiam de rebus paternis dotare ne perdat tempus nubendi sub expectatione paterna. *l. prof. etia ff. de iur. dot. Mysing. cent. 3. obser. 4. n. 5. fo. mibi 48.**

Quando verò filia est inops tenetur mater et dotare, ut in his p̄eno. verbis annuit *D. Gizzarell. Maxill. ad consue. Baren in consue. qua incip. ex antiqua num. . . fo. 21. Surd. quem hic citat Autor tit. 1. de alim. q. 14. num. 13. Molis. p. 5. q. 1. nu. 12. & quid*
 55 in filia et naturali. Idem *Molis. p. 1. q. 4. nu. 9. & 10. & 11. Surd. de alim. d. q. 14. & 15. Mant. de tacit. & ambig. lib. 12. tit. 6. num.*
 56 28. Vbi habes, an ista dos et correspondere habeat quantitati alimentorum, & an competeret in legitima *Surd. decif. 119. nu. 3. & 57* dotando mater et censetur p̄uenire in eo quod debet *Magrill. decif. 148. n. 27.*

58 Et an mater dotans et filiam communem dotem, ad quam se obligauerat cum marito, repetat vide *Surd. vbi sup. nu. 15. Rauden. decif. 3. num. 9. & 58. Viscon in conclusion. qua incip. mulier. & Confil. Pasca. in tra. de iuri. pa. pot. p. 2. c. 6. nu. 32. 33. fo. 303.*
 59 Vbi quid quando pater, & mater et promittunt dotem filiae, qui pater tenetur, vti principalis, & mater, vti fideiussor. *Vl. feon. d. concl. mulier. Cacher. decif. 144. nu. 7. Magrill. decif. 186. num. 8. Magrill. d. dec. 236. num. 3. & vide omnino de materia nouissime scriben. Medi. decif. Senen. 93. & Comed. Canon. qq. q. 13. nu. 6. & seq. fo. 123. omnino vidend.*

60 Et quod quando mater et succedit in obligatione dotandi succedit cum omnibus qualitatibus quibus succedit pater *Gama. decif. Lusitan. 376. vbi limitat Ricc. coll. 2246 ver. si autem pater fo. 107.*

An autem supradicta locum habeant in matre Iudea, quod sic quoad dotationē filiae Iudee si pater sit diues, secus autē si filia sit catholica, nō eo casu et si pater sit diues tenetur mater dotare filiam catholicā *Surd. de alim. tit. 1. q. 4. n. 4. & de matre et hēretica loquitur Surd. d. q. 14. n. 17. Nouell. de dot. p. 6 priu. 16. n. 6. Hōtom. vbi sup. n. 37.*

63 Quid vero in fratre et an teneatur dotare sororem pauperem *Barbof. d. p. 1. n. 125.*

fol. matr. D. de Franch. decif. 73. nu. 45. 6. & decif. 87. num. 12. Molis. p. 4. q. 16. n. 16. & p. 6. q. & nu. 13. & an forem vetricinam Barbof. vbi sup. Amen. ad decif. D. de Fran. 73. n. 10. vbi se remittit ad decif. 26. D. de Franch. vide Neapo. allega per D. de Fran. d. decif. 26
 65 & quod teneatur dotare forem et consanguineam, quae non habet unde se dotet *Triuisa decif. 14 & 12. vol. 1. etiam si sit ele*
 66 ricus et de fructibus beneficii, vt ex *decif. Tolosan. 190. & Boer. decif. 129. nu. 8. refert Amen. ad d. D. de Franch. decif. 73. n. 6. & ego scio quendam clericum Ruben. qui tempore sel. record. CLEMEN. VIII. ab illo obtinuit, vt liceret dare fructus beneficii in dotem sorori, & de fratre clerico loquitur *Molis. d. q. 3. n. 13. Vide Giurb. dec. 45. nu. 12.**

67 Et si frater habet et maioratum, an teneatur dotare forem inopem *Barbof. vbi supra num. 130. & dotando, an possit stipulati dotem sibi reddi vbi nu. 136. & amissa dote, an frater teneatur redotare, quod non nu. 140. Molis. p. 4. q. 16. nu. 18. & sequen. secus*
 68 in patre et qui tenetur redotare, vt per *Barbof. vbi sup. n. 141.*

69 Et an frater teneatur et dotare vigore Const. Reg. in aliquib. vide *Minado in Consuet. prad. in 7. no. vbi latē quod sic, & quomodo paragiū et consideretur in fratre vide D. de Franch. dec. 616. & an sit idē quod legitima, vel loco successione legitime eundem D. de Franch. decif. 618. in fin.*

71 Et de fratre minore et dotante forem, quod non restituar *Barbof. d. p. 1. n. 1. num. 125. fo. 200. dixi inflatus n. 82.*

N. 19. ibi et quia non faciunt differentiam inter filium captiuum apud hostes, & captiuum carceratum et

72 An sit differentia inter captiuū, & carceratū vide *Tirag. ad ll. connub. glo. 8. nu. 285. Ama. dec. March. 62. n. 5. & 11. ad det. in l. quamuis, & l. seq. ff. fol. matr. in quib. ll. parificatur liberatio ab hostib. vel a vinculis D. Reg. de Pōt. intra de pot. prur. tit. de diuers. prouisionib. fieri solit. n. 31. fo. 494. Gratia. dec. 108. n. 5. Gait. loc. sup. cit. & c. 4. quēsi. 7. n. 940. vbi mēnuit liuis dec. pluries n. seq.*

N. 24. ibi et quod si mulier promittit aliquid ex aliqua pia causa et

73 Sena. Coi. c. Vell. cessare qñ mulier et se obligat pro aliqua causa pia dicie *Greg. Lopez. ad l. 3. tit. 12. p. 5. D. de Franch. dec. 237. Refert D. R. T. app. vbi sup. Scaglioni d. prag. 1. n. 43. 74* causāq; dotis et esse piā dicit *Barz. dec. 86. n. 12. Boer. dec. 41. Ricc. dec. 217. p. 2. quem citat Nouar. collec. ad prag. 83. num. 1. Gait. latē d. tract.*

17a. de cred. loco sup. cit. vide Calcan. conf.
31. Tiraquell. de Privileg. in prafat. num. 23.
Surd. decif. 36. nu. 12.

N. 25. ibi ¶ sed causa dotis, & libertatis ¶

75 Libertatē inter ꝑ causas pias conumerari habetur in l. 1. C. de fof. man. & idē in du bio ei fauendum l. quoties ff. de reg. iur. vbi Dec. & alij.

N. 26. ibi ¶ & si pro dote extraneæ ¶
Differentia est, an dos promittatur pro filia. vel pro extranea de qua differentia omnino videndus Medices decif. 48. & 49. nu. 9.
76 & Mulier ꝑ pro dote se obligans, an iuuetur velletiano R. Confiliari. Theodor. alleg. 13 in prin. nouissime Med. d. decif. Semen. 28. vbi multa iura cumulat in prin. d. decif. quæ per te videre poteris, & d. dec. 49. Moyses. ad confus. Neap. p. 7 q. 3. num. 18. & 20. & quod
77 mulier ꝑ valide se obliget pro dote extraneæ ita, quod Velletiano nõ iuuetur est tex. in l. si dotare C. de iur. dot. vbi nonnulla annotauit. ex l. fin. C. ad Vellera. de quo vide Scaglio. in d. pragm. 1. n. 34. Barbof. in 4. p. l. 1. ff. fol. matr. num. 106. 109. & 110. fo. 194. Et quod potest mulier se pro dote obligare. Amat. decif. March. 35. n. 13. vbi alias cumulat decision. & pro dote intercedere D. de Franch. decif. 182. Vide Marf. fol. lib. 1. var. refol. c. 43. Bal. nouell. p. 6. prin. 12. & Viscon. concl. mulier qua alienam, & in palcro
78 casu Surd. dec. 164. Sed an pro antisfat ꝑ vide eundem D. de Franch. d. decif. 182. Nouar. in collect. ad pragm. 83. num. 7.

79 Quid autem si mulier fuerit minor ꝑ an poterit constituere dotem sine decreto iudicis, & si dat, an sint obligata eius bona, quod non. Negus. de pigno. 4. mem. 2. p. n. 94. & 75. Rolan. de iur. dot. q. 45. num. 6. Sed tu vide omnino Gait. in tra. de credit. post hoc scripta visum c. 4. quæf. 7. n. 531. & seq. vbi distinguit referendū rationem diuerſitatis inter casum in quo maritus minor recipien do dotem obligatur, & casum in quo mulier minor promittendo dotem non obligatur absq; sollempnibus, & iudicis decreto post Barbof. fol. ma. l. 1. p. 1. num. 25. fol. 96. quem etiam circa predicta videas post alios per eum cumulatōs in l. si constante nu. 129.
80 & seq. vbi etiam extendit ad dotem ꝑ datā per minorem Ecclesiæ ex Paul. de Cittadin. in tra. de iur. patro. p. 3. caus. 2. num. 20. quicquid in contrarium sentiat Lambertin. 3. art. 5. q. prim. t. p. lib. 1. Quod autem diximus de dote, an habeat locum in matrimonio,
81 ut minor ꝑ sine decreto possit matrimo-

nium contrahere, quod sic Barbof. d. l. 1. fo. constante nu. 126. & seq. vbi late, & aduerte quod hoc casu non restituitur.

82 Et de fratre minore dotante ꝑ sororem quod non restituatur Barbof. in d. l. 1. 4. p. n. 129. fo. 100. fol. matr. multa tradit ad propositum Medi. compilator decif. Sem. exam. 34. post decif. 56. fo. 406. de quo, & an possit minor se obligare, & fideiubere pro dote mulieris Gabriel. conf. 20. num. 8. cum seq. vol. 2. Benin. decif. 61. Quid si statutum prohibet huiusmodi obligationes fieri Medi. decif. 49. Barz. decif. 74. vbi quod minor habet personam legitimam in causa dotis si excedat 14. ann. sine tutoris autoritate, sed de quibus bonis Rolan. de iur. dot. q. 45. nu. 6. Semin. tra. de decret. lib. 3. tit. 8. in spec. 23. nu. 88. vbi habetur in quibus casibus iudicis decretum, & curatoris autoritas toquiratur quibus adde tradita per Barbof. d. l. si constante n. 129. fol. matr. omnino vidend. & n. seq. Viscon. in suis conclusion. in cōcl. que incip. Minor. vbi licet minor non possit immobilia in dotem dare, vel mobilia præfati per tex. in l. lex. qua tutores C. de adu. tu. 10. Capal. de tuto. nu. 157. Maran. de multipl. alie. n. 31. Nouell. de dot. p. 6. prin. 58. tamen quod eius bona ratiē obligantur pro dote Surd. de alim. tit. 7. q. 14. n. 43. & tit. 9. q. 44. n. 15. de quib. omnino lat. Gait. loc. cit. d. n. 114.
83 An autem filius fam. promittens ꝑ dote, & renuntians beneficio deducto ne egeat obligetur Giurb. decif. 45. Bal. d. nouell. p. 6. prin. 48. & 57. Et quid si filius promittat dotem sorori vna cum patre vide Apicell. d. tra. tit. 4. n. 44.

N. 27. ibi ¶ nullus amor vincit paternum ¶

84 Nullus amor ꝑ vincit paternū adde Surd. in tra. de alim. tit. 1. q. 106. nu. 3. ex quo Author omnia verba ista cum autoritatibus per eum allegatis trāscripsisse videtur quibus adde Pascal. in tra. de vi. p. a. pot. p. 3. c. 1.
85 n. 1. vbi n. 2. an sit maior amor ꝑ paternus, quam maternus Mastrill. decif. 233. nu. 70. Grat. conf. 83. n. 12. vol. 2. Gait. tra. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 1087. & an idem amor, qui est in parentibus sit etiam in filiis.

N. 32. ibi ¶ bona Eccl. pro redēp. ¶
86 Ecclesiæ bona posse ꝑ pro redemptione captiuorum alienari vide Memo. de præstip. lib. 4. præsupm. 192. num. 2. Viscon. in concl. incip. Ecclesiæ bona, vbi colligit alios casus in quibus Ecclesiæ bona possunt alienari. Marant. in tra. de multipl. alien. n. 4.

N. 33. ¶ Auth. res quæ C. com. de legat. ¶

- ¶ Adde quod in multis casibus possunt ¶ bona fideicommissio subiecta alienari ultra dotem de quo in d. Auth. res quæ de cuius materia multa dixi ad D. de Franch. decis. 613. refert multa in conclus. ¶ Bona subiecta fideicommissio per 2. cot. Barbat. de assensu. glo. 1. d. num. 55. Sed quo ad materiam glo. 1. stram possunt bona ¶ fideicommissio subiecta alienari, vt se eximat à carceribus Fulgof in dict. autb. res quæ num. 7. Alex. in l. quamuis num. 11. sol. matr. in l. marcellus §. res quæ num. 3. ff. ad Trebell. Surd. in decis. 86. num. 6. & in tra. de alim. tit. 6. q. 12. nu. 16. & 17. Item pro redemptione ab hostibus Bar. in d. autb. res quæ q. 10. Surd. de alim. tit. 6. q. 8. num. 97. Sola ad decret. Sabaud. tit. de stud. glo. 1. 2. p. num. 7. ver. tertius Barbat. de assensu. glo. 5. num. 69. & quod extendendo l. 2. carceribus possunt minores eorum bona obligare Gait. loco cit. quas. q. num. 538.

N. 45. ibi ¶ paria sunt habere virum inutilem, & non habere ¶

- ¶ Adde quod mulier habens ¶ virum inutilem dicitur vidua facit tex. in c. inter corporalia de trans. Ep. pil. Barz. decis. 128. num. 59. glo. in l. fin. C. ad l. Flau. de plag. & ibi Salys. Cott. in memo. in ver. vidua Pasca. de vir. pa. pot. p. 7. c. 2. Amat. conf. 31. num. 13. Capib. de Baro. prag. 8. p. 1. num. ... D. de Franch. decis. 100. n. 18. Amen. ad decis. D. de Franch. 257. & 233. n. 9. vbi adducit Couar. lib. pract. qq. c. 7. Cumia. c. 38. n. 47. 5. in rit. Sicil. viui. decis. 34. n. 27. & decis. 197. quas allegat ad hoc Petr. ad Gram. decis. 27. n. 14. Curoc. decis. 106. Ricc. collect. 3005. 7. p. alios adducit Nouar. in prax. dec. for. sect. 1. q. 7. nu. 10. & q. 8. n. 2. & seq. vbi ex multis probat, quod mulier habere virum inutilem dicitur si habet virum captiuum relegatum, & condemnatum ad thyrèmes D. de Franch. & ibi Amen. num. 9. decis. 233. D. Reg. de Tapp. ad Consil. statumimus sub rub. de offit. mag. iustit. n. 19. lib. 2. iur. reg. fo. 252. vbi citat Alex. med. & quod habeat sori electionem Calade Mod. art. in prin. n. 110. fo. 13. vbi quid si culpa sua.

- ¶ Et de muliere, quæ ¶ habuit virum absente per 10. annos quod dicitur vidua in d. q. 8. Nouar. vbi inserit allegationes super hoc, & ¶ hoc quia morti equiparatur ¶ absētia Ricc. coll. 1056. maxime si absētia est remota & sorsuit. in rub. de adm. & qui pers. seru. nu. 25. & ¶ de fornicario qui ¶ aequiparatur mortuo

D. de Franch. dec. 639. n. 1. vbi dixi, & adduxi multa, & an mulier, quæ litigat cum viro dicatur virum inutile habere, ita vt ei cōpetat sori electio Tbor. in 2. p. compen. dec. ver. electio sori fo. 171.

N. 41. ibi ¶ quod si maritus alicuius est in carcere, & mulier, vt cum liberet se obliget alicui & c. ¶

Adde quod sicut potest vxor se obligare qñ vir est eari eratus, ita etiam quando vir de facili, & de proximo potest carcerari Surd. conf. 367. n. 21. & 22. Rot. decis. 775. n. 4. p. 2. recit. Merlin. dec. 8. n. 19. post tract. de legitim.

N. 46. ¶ donatio inter virum, & vxorem prohibita, quia tunc iuramento firmaretur ¶

De prohibitione don. in vi. & vxor. ¶ & si iuramento firmetur habes tit. integ. de don. in vir. & vxor. tractat late Francisc. Mele filius meus in annot. ad Arnod. folio. 1. & in eetur. Altercat. iur. altercat. 18. per tot iuncta cōcord. vbi ad materiam infinitos vtrobique adducit, quibus adde Barbof. in l. qua dotis n. 92. sol. matr. fo. 347. Rol. de lucr. dot. in q. ... Ricc. coll. 799. Regulist. in ver. donatio inter vi et vxor. Gabr. cōs. 131. tit. de dō. in vi. et vxor. & quod nō solū intelligitur ista prohibitio de donatione inter viuos, sed etiam causa mortis secundū cōmunem de qua testatur Clar. §. donatio q. 9. in prin. Duc. reg. 221. Meno. de arbit. cas. 132. nu. 3. Viui. com. opin. 209. n. 1. p. 1. nouiss. Vise. in suis conclus. cōcl. in ap. donatio nō presumitur facta in fi. 94. fo. 57. & donatione factam à viro ¶ sori vxoris suæ nō valere cōsuluit Casir. cōf. 193. vol. 2. quæ citat, & sequitur Pascal. de vi. pa. 25. pot. p. 1. c. 4. n. 23. Valet tamē donatio ¶ in vi. & vxor. si suus in Magnatib. l. pen. C. de don. in vi. & vxor. vbi ne retrahatur verbū principis valet eiusmodi donatio Capib. de Baro. prag. 8. p. 1. n. 170. fo. 225. Gail. lib. 2. ob. ser. 38. in fi. vbi idem dicit de donatione facta à patre Principe suo filiofam.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Conduclor vetus non preferendus nouo conduclori procedit in reb. priuatis, secus in fiscalib. contrarium nu. 2. concordatur n. 3.
2 Conduclor rerum fiscalium pro tempore preterito, an possit cogi ad conducendum in

C 2 futurum

futurum n. 8. & quid in *V. affallo*, qui con-
duxit introitus baronales n. 9.

5 Inuitus nemo cogitur emere, vel vendere,
& permanere in locatione regulariter.

6 Locum ferro 5. qui maximos de pub. &
eccles. habet locum tribus concurrentibus
addit: quartum n. 7. & Patauy non ob-
servatur n. 9.

10 Conductor an possit expelli si offerat quan-
tum alius nouus offert, & quid si sit mel-
ior oblatio num. 11. & quid si fiat à Prin-
cipe, & suo procuratore, & quid si sit à
ministris ibid.

12 Offerens primo loco, an possit ob oblationem
prælationem pretendere.

13 Vniuersitas non restituitur ob meliorem ob-
lationem superuenientem post possessionem
traditam.

14 Gabellarius, qui non soluit integram mer-
cedem anni præcedentis non admittitur in
licitatione.

15 Licitor plus offerenti, an admittatur con-
ductione durante sed finita.

16 Princeps præfertur pro tanto pretio in
pascuis soliti locari per Baronem, & emi-
uerjitatem quando habens defensas ultra
usum.

17 Princeps in hoc Regno dispensat pascua ani-
malibus quæ fidantur in Regia Dobana
apulia.

Scholarii præfertur pro eodem pretio in re
conducta.

18 Conductores fiscalium liberi sunt finito tem-
pore, & conductione. Idem & conuerso in
fisco.

19 Reconductio quando habet locum, an sine
scriptura probetur.

20 Hypotheca expressa in contractu locationis
censetur repetita in reconductione.

21 Reconductio pro quanto tempore censa-
tur facta distinguitur inter rustica, & ur-
bana prædia.

22 Lempiorem C. loca. non habet locum in con-
ductibus fiscali.

23 Conductores fiscales coram fisco sunt con-
ueniendi quando causæ ad assilum perti-
nent, & de prærogatiuis istorum n. 26.

24 Conductores fiscales possunt exequutiue exi-
gere debita siue per se, siue per interposi-
tam personam, & quid in subaffiliatori-
bus n. 25.

27 Domus locata scholari, an possit alteri lo-
cari.

28 Scholaris non potest expelli à domo condu-
cta etiam ob necessitatem locatoris super-
uenientem.

29 Subaffilationes necessariae sunt in venden-
dis rebus fiscalibus, & etiam in locan-

dis, & plus offerenti liberantur.

AD DECIS. V.

Concluditur in hac decis. Cuius op-
usculum meminit *Rice. coll. 2. 519.*
7 p. ubi alias cumulat, & *Vifcon.*
in add. ad dec. D. de Franchis 406.

1. quod vetus conductor t. non est præferendus
nouo, conductori, quando sumus in con-
ductionibus rerum priuatarum secus rerum
fiscalium in quibus habet locum prælatio.

2. Hinc conclusioni contradicit *Ruginell.*
prati. q. c. 22. per tot. tamen ut ipsemet late-
tue in contrarium est communis opinio.
Cui adhæret *Fab. de anna conf. 77. nu. 2. D.*
Reg. de ponte conf. 23. n. 10. cuius seq. Stephan.
Gratia. lib. 2. dyfcep. forem. q. 357. per tot. Car-
tar. decis. 97. Sed illas t. concordat Marty.

3. *vol. 35. nu. 12. T. ad eas Maffrill. dec. 309. 4.*
p. & nouissime D. Confil. Pascal. in tra. de
vir. patr. pos. p. 4. c. 6. nu. 33. v. q. ad n. 35. Vif-
con. in comel. que incip. emptio t. nouus
Tbor. in copen. dec. ver. conductor. Marat. conf.
56. Petr. ad Copy. dec. 36. in ver. qui habet ma-
ioris part. circa med. Affil. in rub. de iur. pro-
somif. n. 2. fo. 5. Rice. coll. 1725. circa fi. et coll.
2033. Nouar. coll. ad prag. 127. n. 10. fo. 183.
Capibl. in sing. incip. agri concessi, sed melius
sing. 96. incip. locare, ubi adducit D. Regem,
de Valenzuola conf. 75. alios adducit Vifcon.
ad D. de Fran. decis. 406. qui vt dixi memi-
nir huius decisionis, Amen. in add. ad d. dec.
406. in prin. Affil. in decis. 238. Lati Molin. de
contract. dispus. 498. n. 6.

4. Sed quid è contra, an si res fiscales t. non
inueniant conductorem, an possit compelli
conductor, qui pro præterito tempore con-
duxit ad conducendum? videtur quod non
ex illa vulg. regula generali, quod sicut ne-
mo t. cogitur iniunctum emere, vel vendere,

5. vt dixi inf. ad dec. 38. & ad D. de Franch. dec.
675. ex Linuitum C. de con. emp. l. nec emere
C. de in. delib. et de d. regula est videre apud
regulif. late Nouar. coll. ad prag. 28. Carabb.
sing. 248. Capibl. sing. 181. & in pragm. n. nu.
175. de Baron. Maffrill. dec. 280. ita nec lo-
care l. ne cui l. iniuncto C. locat. et ratione,
quia nemo inuitus cogitur perennare in
locatione *Ludow. dec. perus. 106. n. 24. & 26.*
in contrarium est tex. in *Leotem ferro. 5. qui*
maximos: Gutierrez. de Gabell. q. 140. num. 7.

6. Verum iste tex. intelligendus t. est tribus
concurrentibus.

Primo quando pro proximo tempore
præterito conduxerit.

Secundo quod maxime super lucratus sit.

Tertio quod pro futuro tpe conductione
non

non reperiantur, alias reconducere non tenetur. *Licitatio §. 1. ff. de publ. et veſtig. Bar. & DD. in d. §. qui maximis*, & de iſtis tribus requiſitis in Barone volente locare ſeudas in introitus vide *Capiblan. in pragm. 1. nu. 162. de Baron.*

- 7 Tu adde quantum ſz. rebus ſic ſtantiſibus † & non mutatis de primo ad alium annum cauſa peſtis, belli, vel alia ſuiſta cauſa impediende exactionem rerum ſici, quo etiam caſu non erit cogendus conductor pro ſeq. anno *Rip. tra. de peſt. tit. 1. n. 199. Pereg. de iur. ſſ. lib. 6. tit. 5. n. 5. Guttierrez. vbi ſup. n. 8. Boer. deciſ. 249. quem reſert Bellacom. in com. opin. ver. conductores in tit. de veſt. & commiſſ. tom. 1. com. opin. fo. 648. 2. col.*

- 8 Et quod ſicus poſſit veteres † conductores cogere ad ſicalia prædia reconducendū *Mifing. c. 1. q. obſer. 23. Quē reſert Riſc. coll. 447. in ſi. multos congerit Ann. conf. 77. n. 3*

- 9 Sed Patruj † non obſervari tex. in d. §. qui maximos teſtatur *Pereg. vbi ſup. num. 6. neq. in Hiſpania dicit Guttierrez. loco cit. n. 9. Tu tamen non definiſ videre Praſid. Ama. conf. 21. n. 11. vbi multa ad propositum reperies Meno. conf. 34. num. 13. Caroc. de loca. p. 3. tit. de locat. veſtig. q. 176. concl. n. 6. fo. 143. Riſc. collect. 922.*

- Et de Vaſſallo, qui alios baronales introitus cōduxit ſuperlucratuſ fuit pro quib. de futuro conductor non reperiretur, an poſſit cogi per baronem ad reconducendos dictos introitus, quod ſic *D. de Pont. de poteſt. proreg. tit. de regal. impoſition. §. 8. nu. 14. Pereg. de iur. ſſ. tit. de cond. n. 6. alios nouiſſime adducit Nouar. in allegatio. poſt Riſc. 7. p. collect. 2793. ver. & vbi cūq. & ad ſupraſcripta circa conductores rerum ſicalium vltra Pereg. loco cit. & D. de Pont. vide alios cit. per 1 bor. addem. ad d. D. de Pont. ſup. cit. d. n. 14.*

N. 8. ibi ¶ veteres conductores tantundem offerentes ¶

- 10 An conductor poſſit expelli † ſi offerat quantum alius. *Crau. conf. 107. Capy. dec. 87. Amend. ad D. de Franch. deciſ. 123. nu. 8. vide Aſſl. d. deciſ. 238. & ibi add. Aſſ. in l. veſtigal. §. 2. ff. de pub. & veſtig. & in l. qui Roma §. cobardis nu. 28. ff. de ver. oblig. Bouadilla in ſua poſit. de correſtor lib. 1. c. 4. n. 21. Mohm. de contrah. diſp. 498. n. 6. et ſeq. Pereg. de iur. ſſ. lib. 6. tit. 5. n. 5. & vide Cauall. com. contrā comm. q. 756. n. 61. & ſeq.*

- 11 Sed quid ſi ſi melior oblatio † an poſſint reuocare locationes, & cōceſſiones die quod non ſi à Principe ſuerunt faciz, vel à ſuo procuratore immediatē *D. de Pont. cōſ.*

53. ſecus ſi à miniſtris, & an hoc caſu 10
12 qui primo obtulit † poſſit prætereſe prælationem *Guttierrez. præſl. qq. lib. 1. q. 38. n. 6. & de Gabell. q. 40. n. 10. Valenz. d. conf. 75. de quo videndus eſt Capibl. ſing. 99. incip. loca. tione, vbi quod vniuerſitas non reſtituitur*
13 † ob meliorem conditionem ſuperuenientem poſt poſſeſſionem eraditam *Maſfrill. deciſ. 84. Miſſea. de appellat. glo. venditur n. 72. fo. 215. Riſc. collect. 1726. nā aliud cum ſico aliud cum vniuerſitate, & minoribus l. & ſine ſſ. de minor. Guttierrez. præſl. qq. q. 38. lib. 1. Riſc. collect. 1726. Guttierrez. de Gabell. vbi ſup. q. 40. nu. 10. Maſull. ad Capy. deciſ. 36. nu. 5. Bouadill. vbi ſup. n. 20. vide Aſſl. dec. 340. & Guid. pap. dec. 536.*

- Et in licitatione rerū vniuerſitatis, quod
14 non admittatur † ſi qui non ſoluit integrā mercedem aſſiſcus anni præcedentis eſt *prag. 1. §. 8. de adm. rer. vniuerſ. vbi Rouit.*

- 15 Sed quando admittitur licitator † plus offerens, an admittatur conductione durante, quod non *Pereg. de iur. ſſ. tit. 5. n. 5. glo. in l. ſi tempora C. de ſid. inſtr. per tex. in l. ſin. C. de loca. pred. Ciuil. lib. 11. qui tex. intelligitur finita illa conductione, vt ibi per eūd. Guttierrez. de Gabell. q. 140. n. 1. & 3.*

- 16 Supraſcriptis autem de prælatione † pro tātō prætio adde quod Princeps præſertur per tātō prætio in paſcuſ ſolitis locari per Baronē, & vniuerſitatem quando habet deſenſas vltra vſum, qui Princeps poſtea diſpeſat pro animalib. quæ ſidunt in Reg. Doñah. menepecudum Apulie, vt per *Capibl. prag. 1. n. 16. de Baron. & Scholares, & DD. præſertuntur pro eodem prætio in re conductā glo. in c. 1. & ibi D. de locat. & inſ. n. 27.*

N. 14. ibi ¶ finito tempore habet locum tacita reconductio, ¶

- 18 Finito tempore † & conductione ſicalium conductores liberi ſunt, & in eis non habet locum tacita reconductio *l. non intelliguntur §. eum qui nimum ſſ. de iur. ſſ. tamen ſecus eſt in priuatis per tex. hic allegatum in litem queritur §. qui impleto ſſ. loca. ergo idem dicendum eſt de conuerſo in ſico ex vi correlationis per ea, quæ latius congerit Euerar. in ſua eſſur. leg. Guttierrez. vbi ſup. n. 4.*
19 In calib. autē † in quib. habet locū reconductio, an ſine ſcriptura probeatur *Rou. 20 prag. 1. de loca. nu. 11. & an hypotheca † expreſſa in cōtractu locationis cenſetur repetita in recōductione Barbat. de aſſl. gl. 12*
21 nu. 70. & pro quanto tēpore † cēleſtatur ſacta recōductio ibi n. 71. quod de anno in annū quoad ruſtica prædia, ſecus quoad vrbanā *Cornaz. dec. 77. n. 4. Aſſl. dec. 365. n. 5. Gratian. dec. 129. n. 1.*

N. 15. ibi ¶ in priuatis successores non tenentur stare colonossecus in conductoribus fisci ¶

- 12 Regula l. emporem C. loca ¶ de qua vide nonnulla apud *Consil. Ronit. & D. per eum cit. prag. 1. de loca. & conduct. nu. 21. & seq.* ideo non habet locum in conductoribus fisci ne alios expulso conductore venditor fiscus ad interesse teneatur *Pinel. in l. 1. C. de bon. mat. p. 3. nu. 68. vers. infertur decimo Conar. var. resol. lib. 2. c. 1. nu. 5. Barbo. in l. filio sam §. fin. num. 38. vbi multos cumulat & declarat qua ratione id ratione id sancitum fo. 313.*

N. 15. ibi ¶ quia conductores fiscales habent proprios iudices ¶

- 23 Conductores fiscales ¶ eorum fisco conueniendos habetur in l. 3. c. i. §. e. de *Castr. & mil. & l. 2. C. de su. lib. 11.* quod intellige quoties causa ad asilum pertineant *Per. reg. de iur. f. tit. de conductor. nu. 15. & pos.* sunt ¶ exigere exequutiue debita, siue per se, siue per interpositam personam, quia cognitio potest de iure concedi in propria causa contra transgressorem *l. non est singularis ff. de reg. iur. c. 1. de ogn. in 6. Capib l. sing. 2. §. quod incip. conductores, vbi quod* 25 sub assidatorem ¶ non habent has prerogativas *l. en. C. qui mun. excus. lib. 10. nisi aliud fuerit in primo instrumento conuentum D. Reg. de pont. in tract. de potest. pro. reg. tit. de regalib. impo. §. 8. num. 18. & de* 26 exequendo ¶ fisci debitorum, & prerogatiuis assidatorum *idem Capib l. prag. 16. de Baron. uum. 82. fo. 415. vbi multos cumulat.*

N. 22. ibi ¶ nisi in conductore fisci & scholarium ¶

- 17 De hoc au domus locata ¶ scholari possit alteri locari vide *Duen. reg. 213. in 3. ampliat. Rom. conf. 22. Boer. decif. 406. num. 1. &* 28 quod scholaris non potest expelli ¶ a domo conductu etiam ob necessitate locatori superuenientem ex multis probat *Passal. de vir. p. potest. p. 4. c. 6. nu. 22.*

N. 22. ibi ¶ Sed respectu scholarium hoc male seruatur in Ciuitate nostra Neapol. ¶

Quid seruetur in Ciuitate Neap. ¶ in Scholaribus, & meretricibus dicam infra in decif. 56.

N. 26. ibi ¶ quod Reg. Cam. plus offerenti liberat gabellas ¶

- 29 In vendendis rebus fiscalibus ¶ necessa-

rias esse subhastationes dicit glo. in l. loca. C. de loca. pred. c. i. lib. 12. quod etiam locum habet in locandis rebus fiscalibus siue ad modicum tempus *Oza. d. c. 1. 109. Esobar. de ratiocin. c. 16. num. 3. Auend. de exeq. m. d. cap. 12. p. 2. refert Capib l. sing. 17. §. incip. subhastationes Musca. de appellat. gla. venduntur num. 45. & seq. & nu. 56. & seq. & quod bona fisci subhastantur, & plus offerenti liberantur Mart. decif. 28. p. 2. quem adducit Ricc. collect. 447. de qua subhastatione videtur tract. de subhast. post Neguf. alligatus c. 3. num. 33. vbi in specie tractat, an subhastatio requiratur in locatione fiscalium rerum.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Veteri emphyteuta, & eius har. an teneatur dominus facere renouationem finita emphyteusi, & quid in Ecclesia.
- 2 Renouare an possit cogi prelati ex pacto expresse, vel promissione precedente, vel existente consuetudine nu. 3.
- 4 Possessor vltimus nullam habet actionem ad renouationem petendam.
- 5 Emphyteusi nunquam finiretur si Ecclesia cogeretur renouare.
- 6 Opin. contraria super eiusmodi renouatione facienda, vel non conciliantur.
- 7 Opin. Bar. super hoc communiter recepta, & an habeat locum in bonis regalis patrimonij n. 8.
- 9 Concessio facienda per Monasterium quomodo facienda, & de sollempnitatibus requisitis.
- 10 Concessio ad perpetuum emphyteusim, & ad perpetuum censum, an differant.
- 11 Concessio in emphyteusim, & submissio in emphyteusim quomodo differant.
- 12 Solempnitates requisitae in concessione, an requirantur in renuntiatione.
- 13 Libere verbum quod importet.
- 14 L. L. Ciuiles loquentes de emphyteusi, an habeant locum in emph. Ecclesiast.
- 15 Emphyteuta si finito tempore negat restitutum dicitur spoliare.
- 16 Emphyteusi quibus modis finitur.
- 17 Emphyteuta, ut possit expelli a re emphyteutica ob deteriorationem, qua deterioratio requiratur.
- 18 Arbores incidens dicitur male versari in re conductu siue emphyteutica n. 20.

19 *Arbores præscindere, & domus destruere paria sunt.*

21 *Arbores alias si fuerint substituta in locum casarum non dicitur deterio ratio.*

21 *Oliuetum præscindens, et plantet vineam, an dicitur deteriorare, & quid e contra si quis plantat oliuam in vineis, et in nostris partibus nu. 23.*

24 *Emphiteuta si non meliorauit neq. deteriorauit, an possit expelli, & quid si meliorauit, & deteriorauit n. 25.*

26 *Feudarius, an patiatur penas emphiteute.*

27 *Dominus an possit propria auctoritate expellere emphiteutā in casibus a iure permissis, vel requiratur iudicis sententia, et quid in conductore n. 28.*

29 *Emphiteuta ubi canonem non solum sine sententia non expellitur, & quid si deficiat in parte nu. 30. & quid si emphiteuta alienat partem rei, & irrequisito domino quando cadat a iure suo.*

31 *Conductior vtiq. alium si non soluit, an possit ei locatio auferri. Quid in heredibus conductoris.*

32 *Conductorem quibus casibus locator possit expellere ante finitum tempus remis. & conductorem quibus casibus possit discedere.*

33 *Emphiteuta, an possit expelli si proprietarius egerit re emphiteutica pro usu suo.*

34 *Prælati male faciunt, qui concesserunt res steriles, & quando vident melioratas vindicant.*

35 *Locatio efficitur perpetua quando fundus erat sterilis, & redditus ei præstiosior, Colonus qui habet relinquere fundum non potest illum ex fructuare.*

36 *Emphiteuta heres potest reintegrare petere renouationem sicut quando alius est inuēsitus.*

37 *Renouationem petens an sit necesse, ut sit heres ultimi possessoris, vel sufficiat, quod sit de sanguine, & agnatus.*

38 *Renouatio infra quantum tempus debeat peti rei emphiteutica, & infra quantum rei feudati n. 39.*

40 *Renouationem petendi alio durat spatio 30. annorum, & an idem in feudo quod in emphiteusi n. 41.*

42 *Meliorationes allegari quando petitur renouatio proficuum est, & quare.*

43 *Iudex debet cogere dominum ad renouandū quando allegantur meliorationes etiam si Ecclesiastica sit domina.*

44 *Conductior faciens expensas necessarias, & utiles non potest expelli.*

45 *Conductior negando restituere rem conductam dicitur spoliare, sicut quando fecit meliorationes.*

46 *Emphiteuta recuperat meliorationes a directo Domino, & quas expensas n. 48.*

47 *Emphiteuta incidens in commissum quas expen. & melioramenta amittit remiss.*

AD DECIS. VI.

IN præced. decis. fuit dubitatum, an vetus conductor priuatarum rerum, & fiscalium nouo conductori præferendus esset. In præsentī, de qua meminit nouissimè *Ricc. collect. 2. 520. 17. p. Mari ad Gramat. decis. 93.* agitur de prælatione veteris emphiteute suæ eius heredum nouo cancellario finitā emphiteusi, & an teneatur dominus facere renouationem absq. iniuria veteris emphiteute, & quod teneatur dominus et ecclesie renouationem facere finitā emphiteusi, vel caducata, generationis defectu ante decis. istā latè probauit *Clar. in §. emphiteusi q. 43. ex opin. Bar. in l. 1. §. permittitur ff. de aq. pluui. amplexata à Ioseph Ludo. decis. Lucen. 63. Boer. decis. 107. & ab alijs cumulatis per Ricc. collect. 76. et 2129. & Gratia. dist. forens. 3. 57. num. 2. 5. tom. 1. Zerola in prax. episc. verius congrui in prin. p. 1. quos a. ducit Tbor. in consens. dec. Regn. ver. emphiteuta, an finitā concessione fo. 178. vide iundem Tbor. ver. renouatio fo. 168. Mi sing. obser. 23. cent. 4. C. ritar. decis. 97. Nouar. coll. ad prag. collect. 127. nu. 10. quam opin. communem testatur Gozzodin. & in Ecclesiastica emphiteusi procedere prout est casus præsentis decis. conf. 86. nu. 24. *Clar. vbi sup. ver. sed quæro nunquid hæc Conel. Palasio in tra. de benef. vacan. in Cur. §. 11. col. 5. Tbor. non conf. 3. num. 4. Stapp. de liter. grat. fo. 146. Ant. Gabr. lib. 3. de iur. empb. concl. prima litu. 3. ver. contrarium nu. 13. & rursus ampliatio 5. nu. 3. Dist. conf. 38. & 131. cum alijs cumulatis per Caldas Peyera de renouat. empb. lib. 1. q. 8. nu. 5. quibus addo Caputaq. decis. 304. Molin. qui integram disputationem expendit super articulo præsentis decis. dist. 484. fo. 619. vbi materiam istam dilucidat. & vide D. de Fr. mch. decis. 123.**

Verum contra istam decis. non modo videntur adducta per D. Gizzarell. hic, sed multa alia iura.

Primo tex. in §. quod autem in fin. col. 2. Auth. de non alien. vbi etiam ex pacto expresso & promissione præcedente de renouando prælatus non potest astringi ad renouationem faciendam, quanto minus absq. illo pacto, & promissione? & quod non astringitur prælatus eo pacto Gama. decis. Lusitan. 326. num. 4. Gratia. optimè descriptat.

ſcriptat. forenſ. 88. p. 1. n. 10. ubi ſuſtinet quod non modo non oꝛetatur pactum, ſed neq; conſuetudo idem Gratian. ibi nu. 14. qui omnino videntur. ibi nu. 14. & in tota illa diſputatione, ubi accuratè tractat materiam iſtam renouationis. Verum de diuerſitate pacti de renouando ab ipſa renouatione. Vide Ricc. colleſt. 3045. 7. p.

- 3 Secundo *tex. in c. ad aures* † *de reb. eccl. nō alienan.* ubi probatur aperte inuitum prælatum cogi non poſſe ad renouandum finitam emphiteuſim.

Tertio *Nonell. 7. cap. 4. in illis verbis* (nā & illam paſſionem &c.

- 4 Quarto quia hꝛedes vltimi poſſeſſoris † nullam habent actionem ad petendam renouationem carent .n. actione, ſtante, quod in vltimo poſſeſſore ius eſt extinctū, ita vt nullus ius poſt mortem vltimi emphiteuſæ ſaluū remaneat hæꝛedi arg. l. *uxor patꝛui C. de lega. & l. nemo plus iuris ſi. de reg. iur. cum alijs alleg. per Peyra ubi ſup. n. 6. vſq; ad num. 3. apud quem latius de prædictis, & alijs opin. Bat. aduerſantibus, ob quos Franc. de Sarmiento. Seleſt. interpret. c. 7. nu. 2. & alij d. etiam ex præcitatīs, qui ſequuti ſunt Bar. in contrariam iure ſententiam, quam veriore, communiorēq; teſtari ſunt pro qua Gama. decif. 41. nu. 6. & decif. 326.*

- 5 Quinto quia nunquam finiretur temporalis emphiteuſis † ſi Eccleſia cogeretur renouare, vt petendū idem *Peyra ibi nu. 17. ver ſed nihilominus.*

- 6 Haſ ad inuicem inter ſe pugnantes opinionēs conati ſunt † aliqui concordare ſic, vt opinio Bart. procedat quando Eccleſia finita emphiteuſi vellet extraneo concedere, contraria vero quando vellet pro ſe Eccleſia retinere, quia æquius eſt proximiores pꝛæferri extraneis *Gratia. d. diſcep. 88. n. 24. ubi ampliatur ad feminas non obſtante,* quod inueſtitutæ ſint factæ pro masculis, vt debeant admitti ad petendam renouationem quamuis in inueſtitura non ſint comprehenſæ, & de ſupradicta concordia vide *Gabriel. lib. 5. de iur. empb. concl. 1. n. 14. lim. 4. & alios citat. per Peyra. ubi ſup. num. 16. & 17. quibus addo Caputa. decif. 313. licet contrarium teſtetur decifim ibi *Peyra nu. 21. de quo latius n. 22. Quicquid ramen dicant**
- 7 D. non recedendum ab opinione Bart. † communitet recepta, & Canonizata in. S. C. vt teſtatur D. Gizzarelli. hic à qua nec etiam diſcedit *Peyra loco cit.*

- 8 Quæ opin. † an habeat locum in bonis realis parrimonij, & in bonis feudalibus, quod ſic *Peyra d. q. 8. n. 3.*

N. 2. ibi ¶ in cauſa conſeſſionis in emphiteuſim factæ quarundam domorum per Monafterium ¶

- 9 Conſeſſio faciendā † per Monafterium, quomodo fieri debeat, an capitulariter, & an requiratur aſſenſus apoſtolicus *Tbor. in ver. emphiteuta Eccleſia ſo. 179. latè Moſſes. conf. 44. tom. 2. & de ſollemnitatibus requiſitis in conſeſſione ad tex. in c. fine exceptione 12. q. 2. & in Auth. hoc ius porreſſum C. de ſacroſ. Eccleſ. & an diſſetat conſeſſio † ad perpetuum emphiteuſim, & conſeſſio ad perpetuum cenſum vide Ricc. decif. 58. ſo. 117. & quomodo diſſetat conſeſſio † in emphiteuſim à ſubmiſſione in emphiteuſim. Rouit. nouiſſime conf. 24. cent. prima dixi ad D. de Franch. decif. 61.*

- 12 Et an ſollemnitates † requiſitæ in conſeſſione requirantur in renuntiatione *Caldas Peyra lib. 1. q. 14. de renouat. per tot.*

N. 4. ibi ¶ vetbum liberè ¶

- 13 Verbum iſtud liberè † iuxta materiam noſtam quid importet *Caldas Peyra d. lib. 1. q. 14. in prin. & q. 8. num. 11. & ſeq; Plot. in l. ſi quando 5. 2. num. 28. ſo. mibi 14. latiffimè de iſta diſtione, & de pluribus ſignificationibus illius vide Cenedo. ſing. 58. ſo. 478. poſt quaſtio. Canon.*

N. 5. ibi ¶ legibus ciuilibus niſi ſint expreſſæ à canone approbatæ ¶

- 14 Leges ciuiles † loquentes de emphiteuſi an habeant locum in emphiteuſi Eccleſia. *Clar. in 5. emphiteuſi q. 48.*

N. 6. ibi ¶ finito tempore poterat Monafterium propria authoritate emphiteutam expellere ¶

- 15 Adde quod emphiteuta † ſi finito tempore negat reſtituere dicitur expoliare. *(Barboſ. in l. ſi aliena n. 32. fol. matr. fol. 81.*

N. 9. ibi ¶ malè verſatus in re conducta ¶

- 16 Emphiteuſis † tribus modis finitur primò propter commiſſum, ſecundo propter finitam generationem. Tertio culpa emphiteutæ, qui malè verſatus ſit in te emphiteutica, vel alienauit irrequiſito Domino, vel ceſſauit à ſolutione Canonis per tempus à l. præſcriptum *Caldas Peyra lib. 1. q. 8. Ioſeph Ludou. decif. Peruſ. 22. n. 15. & quando vltimo loco finitur emphiteuſis renouatio denegatur, ſuè culpa ſit emphiteutæ, ſuè ſucceſſoris. Idem Peyra d. lib. 1. q. 9. nu. 4. cum multis ſeq. & culpa emphiteutæ finitur quia*

emphiteusis, quādo dicitur quis malē versatus in illa, & quādo deterioratur rē emphiteuticam, vt subiungit hic *D. Gizzarell.* quo casu potest emphiteuta expelli à re emphiteutica siue priuata, siue Ecclesie, quod optime declarat *Ioseph. Lud.* d. decis. 22. & 94. per tot. ad enucleationem *tex. in auth. qui rem s. de sacros. Eccl. Villalob. com. opin. ver. emphiteuta priuari, & in conductore* idem dicit *Viscon. in conclus. incip. Conductor in fin.* & quæ deterioratio t̄ requiratur, vt possit emphiteuta expelli *Ludo. d. decis. 22. num. 3. & 17. Pascal. de virib. patr. potest. p. 4. c. 5. nu. 50. & seq. vbi latè de tribus requisitis, quæ copulatiuè requiruntur ad hoc, vt emphiteuta expelli possit ob deteriorationem, quæ etiam sequitur *Viscō. in concl. emphiteuta per incisionem*, vbi multas cumulat decisiones quas non refero *Meno. vbi supra.* Et quando adest considerabilis deterioratio, quæ iudicis arbitrio remittitur. *Secundum Meno. de arbit. cas. 72. & loco cit.* quod potest expelli emphiteuta, siue deterioratio successit facto proprio, siue alieno *Barz. decis. 17. n. 11.**

18 Et quod malè versatur t̄ in re conducta quando conductor, siue emphiteuta incidit arbores fructiferas ex multis probat *Pascal. vbi sup. num. 46. Viscon. in d. concl. emphiteuta per incisionem Molin. de contrah. 19. disp. 457.* vbi quod arbores t̄ scindere, & domus destruere paria esse probat *nu. 4. fo. 303.* ex arborum n. incisione t̄ fundum reddi deteriorem quis dubitat? *Morot. cōf. 38.* probatur in *laquissimum §. vsu fructus rursus ff. de vsufr.* Ideo secundam vnā opin. incidens arbores in fundo emphiteutico ab illo potest expelli licet nonnulli contradicant, vt per *Barbos in l. diuortio §. si fundus num. 15. vsq. ad n. 17.* vbi in affirmatiuam inclinare videtur, *Gratian. decis. 174.* Tu videas omnino nouissimè *Medi. decis. Semen. 46. & 47. & decis. 90.* vbi multa circa prædicta, & quod non deat deterioratio t̄ si in locum arborum cessatum alias emphiteutæ substituant per quam subrogatione, quia deterioratio cessat, cessat etiam amissio iuris propter deteriorationem incursum in fructum *§. si conductor ff. de iur. sis. à contrario sensu Ioseph. Lud. d. decis. 94. nu. 13. Viscon. & Pascal. vbi sup. num. 15. Gam. decis. 147. Valaf. consuit. 50. num. 7. cum alijs per Barbos. cit. vbi sup. num. 18. ver. sunt tamen prædicta.*

22 Et de eo qui t̄ præcindit oliuetum, vt plantet vineam an dicatur deteriorare *Mol. l. in d. disp. 457. n. 2.* & quod non dicitur t̄ deteriorare, imò meliorare is, qui in vineis

plantat oliuas, vt fit in his paribus nostris, quia melioris redditus esse oliuas vineis non est, qui dubitet.

- 24 Quid si emphiteuta t̄ neq; meliorauit neq; deteriorauit fundum? *vide tex. in l. qui agros C. de omn. agr. desert. lib. 12. de quo per Capib. sing. 4. quod incip. Agri concessi, & Garz. de expen. c. 15. nu. 8.* Et de emphiteuta non colente fundum, quod non possit expelli *Barbos in l. summa nu. 91. solut. matr. fo. 41. vide Gratia. decis. 174. num. 3.* & quod possit expelli ob debitas culturas non factas *Capib. sing. 15.* & de eo quod nō purgauit solum. *Viscon. d. concl. conductor.* Et
- 25 quid si t̄ meliorauit, & deteriorauit, an melioramenta compenlanda sicut cum deterioratione ad euicandam caducitatem? quod non *Gracch. ad clar. in §. emphiteusis q. 25.*
- 26 Et an quod dicimus t̄ de emphiteuta, procedat in feudatario, qui malè versatur in re feudali *Molin. d. disp. 457. nu. 1.*
- 27 Sed an dominus t̄ in supradictis casibus possit propterea autoritate expellere emphiteutam, & propria autoritate ingredi rem deuolutam. *Clar. in §. emphiteusis q. 10. Anna sing. 151. Meno. de recap. poss. remed. 1. num. 28. Mising. centur. 3. obser. 65. Affb. & Vrsill. decis. 97. & alij quos refert Petr. ad Gram. decis. 49. nu. 12. vbi remiss. ad Vis. decis. 308. quid in conductore, colono, & inquilino, vel requiratur iudicis sententia *Castro in d. auth. qui rem s. §. n. 120. Gratia. d. decis. 174. Idem Gratia. disp. forens. 19. num. 15. p. 1. Meno. de adipiscen. rem. 5. n. 87. Causalean. de vsufr. mulier. relit. in re pert. ver. proprietarius, & in ver. heris proprietatis.**
- 28 Bene verum est, quod conductor t̄ ob non solutionem potest propria autoritate expelli *secundum Caroc. de locat. tit. de reclusas. q. 14. num. 106. quem relet Pascal. vbi sup. num. 61.* licet ipse dicat, quod tutius sit iudiciariam implorare auctoritatem. Tu vide omnino *Tbor. in compen. decis. in ver. emphiteuta si fuerit propria auctoritate. Ric. decis. 133. num. 1. p. 1. & collect. 1804.* Verum quod conductor ad simplicem petitionem Domini expellitur, & si est conductor domus clandestine domus *Petr. ad Gram. decis. 58. n. 10. & D. per eum cit.*
- 29 Et quod sine sententia ob canonem t̄ non solum emphiteuta non expellatur *Mastrill. decis. 193. Corbul. tra. de iure emp. tit. de caus. priuas. ob deterioration. nu. 18. & seq. Pascal. vbi sup. faciens tradita per Gonzal. reg. 8. Cancell. glo. 56. num. 126. limit. 2. cum tex. per eum alleg. per quo etiam per Gratian.*

Gratian. d. decif. 174. Ricc. collect. 1704. & 1515. Vifcon. d. coneluf. concludor, quamvis ob non folutionem canonis eadā ipfo iure *Clar. d. §. emphiteufis q. 9.* & quid fi emphiteuta deficiat non in totum ꝛ ꝛ folutione, fed in parte, vide *Burfat. conf. 429. Benimf. decif. 6. clar. d. §. emphiteufis q. 8. Anna. alleg. 3. n. 4. Affl. & Vrfill. decif. 107. & 153. Petr. ad Gram. decif. 19. nu. 1.* vbi quod incidat in commiffum ad quod alios adducit, ponendo limitationem nifi emphiteuta fit minor ex DD. per eum cit. & ibi *nuon. 2.* de emphiteuta, qui credens totam rem emphiteuticam cum tamen non erat ꝛ folut canonē pro tota, an ſibi præiudicet. Et quid fi emphiteuta alienat partem rei vide *Thor. in compend. in ver. emphiteuta a veniens partem.* & de emphiteuta alienante irrequifito domino quando cadat à iure ſuo latē *Petr. d. decif. 49. nu. 7. & ſeq.*

31 Et in conduçtore ꝛ veçtigalium ſi non ſoluit, an poſſit ei locatio auferri videndus eſt *Gutierrez. tra. de Gabell. q. 139. & vide tex in l. veçtigalia §. non dum ſoluti ff. de publ. & veçt. Guid. pap. decif. 3. Caſp. decif. 148.* quorum meminit nominimē *Petr. ad Gram. decif. 38. num. 13.* nulla facta mentione de *Gutierrez.* & quid in heredibus, vide *Cacheran. decif. 132. Miſſig. cent. 3. obſer. 65. Meno. de recip. remed. 1. nu. 28. Gabriel. cōm. conel. lib. 7. de Malef. conel. 35. Petr. ad d. Gram. decif. 49. nu. 13. in fin.*

32 Caſus autem ꝛ in quibus locator ꝛ poteſt conduçtorem expellere ante finitum tempus recenſet *Molin. de contrañ. diſput. 499.* & vide nonnullos apud *Petr. vbi ſup. nu. 8. & ſeq. & nouiſſimē Medici exam. 28. omni nō videndus.*

Et e contra ſunt aliqui caſus, in quibus conduçtor migraus à re conduçta ſine culpa ſua pura timore malignorum ſpirituum non tenetur ad penſionem *l. habitatores ff. loca. Cagno. in l. contrañtus nu. 55. ff. de regul. iur. latē Couar. pract. q. c. 39. num. 1. & lib. 4. var. reſol. e. 6.* ſicuti recedens timore peſtis *l. de etate ff. ad Trebell. Petr. ad Gram. decif. 38. num. 11. D. Rouit. prag. 1. de loca. num. 27.*

N. 11. ibi ¶ nolebant pro eorum vſu, ſed vt ipſi alijs concederent ¶

33 Proprietarius ꝛ ſi eget re emphiteutica pro vſu proprio, an poſſit emphiteutam expellere *Valaſ. de iur. emp. q. 32. cum ſeq.* & quod dominus directus poſſit petere prelationem pro ſe, & vilitate propria ſecus pro amico, quia non poteſt *D. de Franeb. decif. 226.* & quid in locatore pro

vſu proprio *Pafcal. vbi ſup. num. 10.*

N. 16. ibi ¶ iniuſtum eſt enim labores noſtros ab alijs poſſideri ¶

Adde *Rip. in trañ. de remed. contr. peſſ. remed. 262. Caldas Peyera vbi ſup. nu. 16.* Hinc dicit *Bal.* quod male faciunt ꝛ illi prælati, qui conceſſerunt res ſteriles, & poſtquam vidēt illas melioratas, vt viridaria, illas que runt vindicare in *l. pen. C. de ſolut. Add. ad Affl. decif. 129. & D. de Franeb. decif. 561. in fin.* vbi dixi. Sicuti etiam male faciunt Barones circa hoc idem facientes, vt per *Capibl. ſing. 4. & melius ſing. 72. incip.* fundus omnino videndus, faciunt dicta per *Caldas vbi ſup. lib. 1. q. 8. num. 18.* & propterea dicitur, quod locator ꝛ ad tempus, quod redit fundum ſterilem prærioriorem, & fruſtuofiore, quod illa locatio ad tempus efficiatur perpetua *Pafcal. in trañ. de virib. patr. poteſt. p.* & quod debet in conduçtione præferri *Amen. ad de Franeb. decif. 154. num. 8. vbi num. ſeq.* alia reperies circa prædicta.

Sed ſi colonus habet relinquere fundum non poteſt in præiudicium noui coloni ex fruſtuare fundum. *Ludo. decif. Peruſ. 62. cum alijs cit. per Amen. ad D. de Franeb. decif. 96. num. 1.*

N. 17. ibi ¶ reintegra ¶

Adde *Clar. in §. emphiteufis q. 43. verſ. ſed poſt finitam.* vbi loquendo in herede emphiteutæ dicit, quod poteſt ꝛ reintegra petere renouationem, ſecus poſtquam alius extraneus inueſtitus fuit per *conf. Rom. 30.* & communem dicit *Gozad. conf. 71. nu. 1.* & ratio eſt in promptu, quia inueſtito extraneo ius quaſitum eſt.

N. 18. ¶ ſi conceſſio fieret alicui ex agnatis etiam quod non eſſent deſcendentes primi inueſtiti ¶

37 Renouationem ꝛ petens, an ſic neceſſe, quod ſic hætes vitimi poſſeſſoris, vel ſufficiat, quod ſit de genere ſanguine, & agnatione primi acquirentis, & de alijs quaſitionibus concurrentibus iſtam materiam, vide ad ſaturitatē *Caldas de Peyera lib. 1. q. 9. num. 16. & ſeq. vſq. in fin. & q. ſeq. vſq. in fi. d. primo lib. Valaſ. decif. 103. Clar. in §. emphiteufis q. 38. & 43. D. de Franeb. decif. 123. nu. 3. Nouar. ad prag. collect. 127. nu. 6. Ricc. collect. 1053. ver. in alien. col. 1. fo. 240. 7. p. & quid ſi eſſet femina *Seraph. dec. 610. nu. 1. & 6.* & quid in emphiteuti Eccleſiæ idem *Seraph. dec. 1487. nu. 2.**

N. 18. ibi ¶ quia tunc durat anno hæc facultas ¶

- 31 De hoc tempore anni infra ¶ quem debet peti renouatio Clar. d. 9. *emphiteusis* q. 4. 3. *ver. Seraph. dec. 610. nu. 7. & 9. quini mo* & an minui, & cohabitari possit pacto in ius concessionis per dominum adiecto latere Caldas *peyera. d. lib. 1. q. 11. ferè per tot. Lud. d. decif. Lucens. 63. Gama. dec. Lusit. 117.*
- 39 *Viu decif. 446. & de renouatione ¶ inuestitura* tepdalis petenda inf. annum *Ricc. coll. 2150.*

- 40 Quando autem actio petendi ¶ renouationem duret spatio 30. annorum, quod annuit sup. *D. Gizzarell. n. 17. vide dec. Lipf. per Thoming. 52. cita. per Caldas Peyera loco cit. Gama. Ioseph. Ludou. & Viu. Joci antè sit. T. saur. decif. 23. Sed quia decisiones sunt inuicem pugnantes adeas Ricc. collect. 1129*
- 41 ubi etiam an ¶ idem in feudo, quod in emphiteusi, & an renouatio possit peti per curatorem *Ricc. collect. 2735-7-p.*

N. 18 ibi ¶ adesse meliorationes factas per prædictos Cannuales ¶

- Nimis proficuum est in hac materia meliorationes ¶ allegare, adeò n. profunt ad renouationem petendam, vt cogatur dominus renouare saltem ex æquitate, vt sup. per *D. Gizzarell. num. 16. & habetur per Garfia. in tra. de expen. & melioratio c. 18. n. 8. Valaf. de iur. emp. q. 1. nu. 20. ad fin. & q. 2. nu. 7. Marzar. cons. 15. col. fin. Barfa. cons. 24. num. 8. vol. 1. & propter meliorationes*
- 43 factas debet ¶ iudex cogere dominum ad renouandum sequendo opinionem istam, æquam, quæ facit agnatis *Affl. lib. 3. feudo, rap. si contigerit, an agnat. vel fil. n. 10. etiam si domina sit Ecclesia Caldas Peyera. qui testatur, ita seruari per Tribunalia Lusitaniz lib. 2. q. 23. num. . . & circa prædicta videndus est Ricc. collect. 2128 Clar. in d. 9. *emphiteusis* q. 4. 5. ubi adden. & quod conductor ¶ faciens expensas necessarias, & viles non possit expelli vide *Viscon. in d. concl. conductor. qui expensas. Hinc est quod licet conductor ¶ negando restituere rem locatam dicatur expoliare, secus tamen est quando fecit meliorationes. Viscon. in concl. inesp. conductor negando, & de meliorationibus**
- 46 ¶ factis ab emphiteuta recuperandis à directo domino vide *Ricc. collect. 2128. 6-p. & an amittat illas si cecidit ab emphiteuti culpa sua Seraph. dec. 516. num. 1. secus quando non adest culpa idem dec. 1496. nisi adsit pactum in contrarium, vt ibi.*

- 47 Quæ autem melioramentis ¶ amittat

emphiteuta incidens in commissum optimè explicat *Molin. de contra. disput. 451. & disput. 462. & seq. quas verò expensas possit*

48 sit emphiteuta petere à proprietario *Mg. hin. d. disput. 456. de contract.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Decisionis huius meminerunt multi.
- 2 Hæres cum benef. l. & inuentarij, an possit offerre bona hereditaria creditoribus insolutum, vel ea cogatur vendere, & soluere in pecunia quando hereditas est opulenta, & num. 4.
- 3 Creditores non tenentur accipere bona insolutum ab hærede. Et debitor, an admiſſatur ad beneficium Auth. hoc nisi C. de solut. quando viget penuria pecunie, & n. 8.
- 5 Hæres rei feudalis, an possit cogi ad illam vendendam, ut satis fiat creditoribus, & legatarijs non habent. assensum, et renuentem venditorem, an possit carcerari, & an sequestrari iurisdictio n. 6.
- 7 Hæres simpliciter, an possit carcerari vigore instrumenti censuali.
- 8 Creditor ut possit cogi capere insolutum bona sui debitoris iux. d. Auth. hoc nisi, quæ requirantur.
- 9 S. Et si prestam l. fin. C. de in delib. intellectus traditus à multis.
- 10 Creditores non tenentur inuiti accipere bona insolutum ab hærede cum beneficio l. & inuentarij, sed eis sunt tradenda vendenda, vel pretium soluendum si hæres non patiatur damnum, & hereditas sit soluenda, & quæ concurrere debent.
- 11 Decif. Gram. 93. impugnatur à multis, & non est decisio S. C. n. 12. unde ab ea cauendum nu. 13.
- 14 Licet à matre C. de rei vend. sensus apud quos tractetur.
- 15 Hæres quando tenetur habere ratum factum defuncti.
- 16 Hæres cum benef. l. & inuentarij, an sit proprie hæres pro, & contra.
- 17 Differentia inter hæredem simpliciter, & hæ. cum benef. l. & inuen.
- 18 Pragm. de cessib. mandas. ut exequatur contra hæredes illius, qui vendidit annum censum. Si tamen sunt hæredes simpliciter scilicet cum benef. l. & inuen. & quæ præstetur contra hæredes.

- 19 *Hæres vendentis annum censum condemnatur ad correspondendum singulis annis in futurum, & quem affectum ista proutio producat.*

AD DECIS. VII.

H Vius decision. meminit *Flavius Amend.* in add. ad dec. D. de Franch. 83. circa prim cuius meminit, etiam nouissime *Gallupp.* in sua *recenti prax. S.C.p. 3. c. 3. n. 42.* & *Tbor.* in compend. decis. *Reg.* in ver. *hæres an possit bona hereditaria fo. 256.* *Viscon.* in addit. ad D. de Franch. decis. 81. ver. & in puncto in fin.

Circa cuius articulum, an hæres cum beneficio l. & inuentarij, possit offerre bona hereditaria creditoribus in solutum, vel ea cogatur vendere, & solvere in pecunia, præsertim quando hereditas est opulenta *Nouar.* in autb. *boc nisi p. 2. q. 23. Gratia. dec. 1. 41.* vide *Morot. conf. 13. Surd. decis. 30. & 318.* quem cum alijs multis adducunt *Amend.* et *Viscon.* in add. ad d. dec. 83. quib. adde *Amat. decis. Martij 91. Pafal. de vir. patr. pot. p. 2. c. 9. num. 78. fo. 345.* qui in fin. d. c. ponit allegationes pro Comite Loreti quibus conatur probare, quod ob insolitam & maximam pecunie deficientiam, quæ viget in hoc Regno, & hodie, ut cum maxime non obstante contractu iurato debitor possit admitti ad beneficium dictæ Auth. quas allegationes subscribunt *Fran. Viu. Alexan. Trentacing. & Hipp. Vann.* Dominus meus vir eminentissime doctrinæ, qui dum ego practicabam in Tribunalibus Neap. erat Advocatus Ducis Urbini, sed quid fuerit decisionem in dicta causa Comitris Loreti vide *Consiliar. Rouit. conf. 18.* & in materia eundem *conf. 73.* quorum nouissime meminit *Tbor.* in 2. p. *Compen. decis. Regn. ver. Creditores pecuniarij fol. 123.* quem ibi vide in seq. vers. Creditores hereditarij, vbi de hac decis. contra quam modernis temporibus iudicari testatur *Rouit. d. conf. 18.* & ad principalem & articulum huius decis. vide quoque *Nouar.* in comment. ad d. *Autb. boc nisi, seu dation in solut. p. 2. q. 23. per tot. Phanut. in tract. de inuent. n. 149. 150. & seq.*

Seu quid in re feudali, an hæres & possit cogi ad illam vendendam, ut satis fiat creditoribus, & legatarijs non habentibus assensum *D. de Franch. decis. 70. 4. quod sit Viscon. jui conel. incip. executio.* & in conel. *que in stip. feudi hereditarij hæres col. 3.* quod intelligas in subsidium, & in secundo hereditario & remuente hæredem vendere, an possit & carcerari *D. de Franch. d. decis. 70. in fin. vbi*

addidi. & de multis vide *D. Rouit. prag. 4. de ord. iud. num. 11. & seq.* vbi an iurisdiclio sequestrari possit, & fructus feudi, & nouissime *D. Gait.* post hæc scripta *visus in tra. de credit. c. 4. quæ. 11. num. 1857.* qui meminit etiam, & *D. de Pont.* in tract. de pot. prorog. tit. de assen. *Reg. iuper dot. 5. 1. nu. 13. fo. 263.* & quod suspenditur iurisdiclio, & mittitur capitaneus ad exigendum introitus, ut satisfiat creditoribus *Anna sing. 180. in fin. Viscon. d. conel. qna incip. executio;* vbi tradit quomodo executio facienda sit contra defunctum possidentem solum.

Et in hærede simpliciter, quod possit & carcerari vigore instrumenti censualis, secus si est hæres cum beneficio legis, & inuentarij. *Viscon.* in conel. incip. *instrumentum quando est illiquidum.*

Et quando non sumus in hærede, sed in debitore principali, quæ requirantur, ut creditor & possit cogi capere bona insolutum sui debitoris iuxta *Autb. boc nisi. Latè Viscon. in conel. incip. creditor Nouar. d. tra. datio in sol. q. 3. & seq. Muscatell. de appell. glo. ad indicant. num. 25. & seq. D. Confil. Rouit. conf. 18. 78. 81. 82. 83. Tefaur. decis. 153.* & in quibus casibus remedium cesset *Tirag. decis. 153. per tot. Pafes. vbi sup. num. 88. Adde Rot. decis. coram Vbaldo in vna S. Scuerini 17. Martij 1621. à num. 6.* quam reperies post add. ad tract. de censib. *Censi in ordine 99. fo. 191.*

N. 4. ibi ¶ in tex. in S. & si præfata ¶

De intell. huius tex. & vide latè *D. de Ponte conf. 64. num. 30. & seq. vsq. ad nu. 39. vol. 2. Confil. Rouit. conf. 18. num. 18. & conf. 78. à num. 17.* vbi doctissime more suo d. tex. illustrat, & *Barboz. in l. 1. 6. p. num. 2. ff. solut. matr.* Qui tex. an procedat in hærede cum beneficio l. & inuentarij, vel in omni hærede *D. de Franch. decis. 246.* & de materia d. tex. vide *Io. Bap. de Thoro in compen. decis. Reg. in ver. hæres cum beneficio l. & inuentarij.*

N. 19. ibi ¶ sed posse si vult illa insolutum dare creditoribus iniunctis ¶

Aduerte, ut hic quod creditores hereditarij, non tenentur accipere insolutum bona ab hærede cum beneficio l. & inuentarij, sed eis sunt tradenda vendenda, vel pretium soluendum si hæres non patiarur damnum, & hereditas sit soluendo secundum communem de qua per *Barboz.* quem sequutus est *D. de Franch. decis. 81. conf. 9. nu. 29. &*

33. lib. 1. vbi quod tria concurrere debent de quibus per Emanuel Sarez. *comm. opin. in tit. de reuocan. his que in fraud. cred. ex. creditores* 2. tom. *com. opin. fo. 333. col. 1. & Morot. d. conf. 13. num. 10. & istam opin. strenue defendit D. Confiliari Rouit. cit. conf. 18. & 78. quæ consilia sunt duplicata, & in fin. d. conf. 78. facit mentionem huius decis. quæ est contraria eius opin. & tamen ipse dicit in illa secundum eius opin. fuisse decisum.*

N. 22. ibi ¶ & inuicit contra Gram. decis. 93. ¶

- 11 Decisio ista Gram. 93. † non modo impugnatur à Pinell. *hic cit.* verum etiam à Perreg. in tra. de fideicom. art. 33. num. 10. *ver. contrarium. & ab eodem dec. 21. vbi dicitur* 12 etiam decisionem non esse decisionē S. C. † de quo etiam per Viscon. in *concl. incip. heres post mortem ver. subdum in fin. 1. col. qui non mentuit de Perreg. in d. art. sed solum de d. decis. 21. vnde à d. Gram. decisione ca-* 13 uendum admonet Barbof. in l. Luttius Titius num. 20. ff. *sol. matr. fo. 399. vt dixi sup. in addit. ad primam decis.*

N. 23. ibi ¶ dispositionem l. cum à marre cessare in hærede cum beneficio l. & inuentarij ¶

- 14 De vero sensu huius l. † videndus est Barz. dec. Bono. 64. Petr. ad Casy. dec. 78. lit. F. Ca-
biera. decis. 180. Barbof. in d. l. Luttius Titius
nu. 20. & seq. dixi in addit. ad D. de Franch.
decis. 665. n. 18.

N. 24. ibi ¶ hæres cum beneficio l. & inuentarij teneatur habere ratum factum defuncti ¶

- 15 Hæres quando teneatur † habere ratū factū defuncti latiss. Camill. de Curt. in *diuers. iur. feud. in c. quod incip. multoties nu. 110. & seq. Phanut. de inuen. p. 1. n. 110. fo. 256. Cōsil. de Georg. alleg. 29. n. 7. & seq. Barbof. d. l. Luttius n. 20. & seq. Caldas de Peyera. in tra. de renouat. emptores lib. 3. c. 16. n. 20. fo. 207. et seq. Confil. Pafcal. in tra. de iur. pa. pot. p. 1. c. 2. a nu. 43. x/ quod ad num. 81. Petr. ad Casy. dec. 101. Moysf. ad consue. Neap. tit. de bon. q. 23. nu. 10. & p. 2. tit. de remunt. q. 4. n. 11. & seq. et ead. p. q. 61. n. 10. & q. 4. nu. 15. & in 2. tom. q. 61. n. 1. & conf. 28. nu. 12. 2. tom. Io. Domin. de Anna in suo cōf. post allegat. Io. Vin. de Anna impress. Confil. Theodor. alleg. 78. n. 13. et seq. & alleg. 18. n. 43. & 49.*

N. 29. ibi ¶ hæres cum beneficio l. & inuentarij est propriè hæres ¶

16 Hæres cū benef. l. & inuentarij, an sit † propriè hæres, quod sic D. de Franch. dec. 83. n. 2. Perreg. d. dec. 21. n. 4. Vide Viscon. in Cōcl. incip. *heres, & Canal. in tra. de tuto. in ver. heres cum benef. l.* & quod non sit propriè hæres Anna sing. 233. post Cassin. quem citat, quia perinde est, ac si ab hereditate se abstinuisset Mimad. conf. 17. nu. 3.

- 17 Et de differentia † inter hæredem simpliciter, & hæredem cum benef. l. & inuentarij videndus Pafcal. de iurib. patr. pot. p. 1. c. 2. n. 65

N. 51. ibi ¶ si ex forma statuti executionio potest fieri contra hæredem, tale statutum non habebit locum in hærede cum beneficio l. & inuentarij ¶ Simile statutum est in Regno, statuntur enim per R. prag. sub tit. de cens. quod contra hæredes illorum, qui venderunt annuū censum detur prompta, & parata executio realiter, & personaliter, quod debet intelligi contra hæredes simpliciter constituto prius esse hæredes defuncti D. de Franch. dec. 405. Foller. in cōmen. ad d. prag. in ver. tanqua res iudicata. nu. 18. secus tamen est in hæredib. qui adierunt hereditatē cū benef. l. & inuentarij, cōtra quos non exequitur de persona, quia iudicio ordinario conueniri debet. Fel. ler. vbi sup. n. 20. & quæ sit praxis procedendi contra hæredes venditoris annui census, & contra possesores bonorum subiectorum annuo censui vide D. Regem. de Tapia. 4. tom. iur. Reg. fo. 122. n. 137. & 138. & nouiss. Viscon. qui alios cumulat referendo obseruantiam, & stilum M. C. V. circa hoc in *concl. que incip. Instrumentum quando est illiquidum* 3. col. fo. 125. & quando hæres condem-

19 natur ad correspondendum singulis annis in futurum vide Vrsill. ad Affl. decis. 279. & Altimon in prax. lig. instrum. 2. p. 1. p. ver. aduertat ad debita, & causas num. 6. fo. 99. vbi quem cæctum pariat ista prouisio.

Ioſeph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Releuium quid sit, & n. 2. & 9.
3 Releuium non soluitur, vbi sit acquisitio seu di ex alieni iuris resolutione, quia soluitur iure hereditario.
Et quid in casu alienationis ibi.
Et quid in resolutione, & in venditione cum pacto de retrovendendo ibi.

D

4 Rele-

- 4 *Relicuium fuit introductum ex antiquissima Regni consuetudine, et non agniti de iure*
- 5 *Relicui materia apud quos tractatur.*
- 6 *Relicuium non est onus feudi.*
- 7 *Minor an teneatur ad solutionem relicui, et quando, refertur decif. R. Cam.*
- 8 *Minor si non petat inuestituram infra annum, an restituatur in integ.*
- 9 *Relicuium ad quid soluitur.*
- 10 *Relicuium, an debeat si non petatur inuestitura.*
- 11 *Relicuium, an sufficiat soluere ita quod successor in feudo non teneatur infra annum petere inuestituram.*
- 12 *Relicuium, an debeat in resolutione feudi.*
- 13 *Et quid si alienatio fit in prox. successorum.*
- 14 *Tertius, an teneatur soluere relicui preteritis.*
- 15 *Relicuium exigitur in quocumque possessor.*
- 16 *Relicuium praefertur quibuscumque creditoribus.*
- 17 *Relicuium est medietas fructuum anni quo moritur feudatarius.*
- 18 *Annus in materia relicui quomodo computatur a R. Cam.*
- 19 *Practica liquidationis medietatis fructuum posita a D. Reg. Tapp.*
- 20 *Relicuium, an debeat si illo anno nulli percipiatur fructus, et quomodo taxetur.*
- 21 *Relicuium si non soluitur, quae erit pena.*
- 22 *Mortis denuntiatio a successore in feudo infra quod tempus fieri debeat, et an purgatio more admittatur n. 23.*
- 24 *Minor, et prodigus an aduersus tempus denuntiationis restituatur.*
- 25 *Casus in quibus heredes excusantur si non solvunt relicuium.*

AD DECIS. VIII.

Relicuium, de quo in hac decis. cuius nouissime meminit *Ricc. collect. 2555. 7.p.* vbi multa ad materiam, est praestatio quaedam quae a successore in feudo soluitur directo domino in signum deuotionis, & census, ac reuerentiae, quae illi debetur *Freer. lib. 2. de subsec. auth. 3. num. 3.* quem refert, & sequitur *Marebio Belmontis dignissimus Reg. Tapp. ad prag. 8. de off. procur. Cesar. in lib. 2. l. u. Reg. fo. 208. D. Reg. de pont. in tra. de pot. proreg. tit. 4. de regal. imposition. nu. 13. fo. 94.* vbi quod relicuium soluitur morte feudatarii in recognitionem directi domini recipiendo inuestituram confirmatoriam, quod solui debet infra annum, & diem, quo elapso tenetur ad duplicatum relicuium, & est medietas fructuum illius anni quo moritur feudatarius, vt inf. n. 8. vbi dicā, & ideo

non soluitur † vbi sit acquisitio feudum alieni iuris resolutione *Præf. de Amat. cōf. 14. vol. 1.* quia vt ipse subdit soluitur iure hereditario, & an in casu alienationis *Mastrill d. dec. 112. Fuf. sing. 16. de Fräch d. dec. 121. nu. 4. Rouit. prag. 4. de feud. n. 90. & seq. & in prag. 2. de off. procur. cef. num. 9. & 15. Thor. in ver. relicuium, & Ricc. coll. 1627. & an debeat pro resolutione feudi Rouit. d. prag. 2. nu. 10. Anna allegat. 23. De Pont. de pot. proreg. tit. de resut. feud. 4. nu. 3. vbi refert decilionem, quam refert etiam *Molfes. p. 3. q. 8. n. 7* quem in hoc etiam vide *nu. 10. inf. nu. 12.* & quid in venditione cum pacto de retrouendendo. *Ricc. coll. 1627. & Rou. vbi sup. ex quib. multa.**

4 Hoc autem relicuium † & illius solutio non fuit a iuris dispositione cognitum, sed antiquissima huius Regni consuetudine, vt inquit *And. in l. 1. per quos fuit inuic. nu. 7. Pafia. de vi. pa. pot. c. 1. num. 13. Nouar. ad prag. collect. 166.*

5 Et de eius materia ultra praecitatos *D. de Franch. dec. 121. et 306. & ibi adden. Amer. & Viscon. idem Viscon. in concl. in ver. Relicuium, Capitl. in prag. 1. de Baron. num. 58. Thor. in Comp. decif. Reg. in ver. relicuium. Mastrill. decif. 112. Campag. in cap. reg. quod incip. Apud fuggiam fo. 216. Ricc. collect. 585 1337. 1627. & 2041. Rouit. prag. 2. de off. procur. cef. Anna alleg. 35.*

N. 3. ibi ¶ cum hoc onus non sit reale, & non in sit feudo ¶

6 Quod relicuium non sit onus feudi *Mastrill. d. decif. 112. nu. 55. Rouit. prag. 2. de off. procur. Cesar. n. 15.*

N. 4. ibi ¶ minor in feudo non tenetur soluere relicuium, sed tunc demum quando iurat fidelitatem, & inuestituram obtinet factus pubes ¶

7 Adde *tex. in c. si minori si de feud. def. sue. cōtro. & l. 1. quo temp. mil. & in c. Regni apud fuggiam*, vbi quod exactio relicui pupillis ob eorum priuilegium retardatur vsq; ad pubertatem, sed contrarium testatur decisum per *R. Cam. Ricc. coll. 2041.* quod pupilli teneantur soluere relicuium non obstante pupillari ætate *Rouit. d. prag. 2. n. 4. Mormil. in suis sing. in Const. post mortem n. 8.* quem refert *Nouar. d. coll. 166. nu. 9. vide Thor. in ver. relicuium, an debeat per pupillum fo. 452. col. 2.*

8 Sed an si minor non petat inuestituram infra annum restituatur *Tapp. lib. 3. iur. reg. nu. 3. fo. 187. Ricc. coll. 1337. in fin.*

N. 5.

N.5. ibi ¶ ergo si ratione inuestitura debetur ¶

9 Quod releuium præstatur ad obtinendam inuestituram feudi, siue illius confirmacionem, & renouacionem in signum deuotionis, & reuerentia. Nouar. coll. 166. ad prag. num. 2. *Prasid. de Ama. conf. 14. num. 5. Consiliar. de Georg. allegat. 18. nu. 23.*

10 Sed quid si non petitur inuestitura, an debeatur *Ama. d. conf. 14. n. . . .*

11 Verum quod successor in feudalibus non renetur mortuo prædecessore petere inuestituram infra annum, sed sufficiat soluere releuium testatur decim. D. *Consil. Rouit. prag. 4. de feud. num. 90. ex Ifern. & Capy. ibi est quib. add. Viscon. & per eum cit. in conclus. qua incip. inuestitura in fin. 1. col.*

12 Sed an debeatur quando feudum refutatur vide *Nouar. d. coll. 166. num. 10. Viscon. add. ad D. de Franch. dec. 121. Anna alleg. 23. D. de pont. de pot. proreg. tit. de refut. feud. §. 4. num. 3. vbi recit. decisionem, quam etiam recit. Molles. p. 3. q. 8. n. 7. & 10. vide Rouit. in prag. 2. de off. proc. ces. nu. 10.*

13 Et quid si alienatio sit in proximè successorum *Rolan. conf. 4. num. 19. vol. 2. Nouar. d. coll. 166. n. 10. Amat. conf. 14. n. 3.*

N.7. ibi ¶ non potest dari contra tertium possessorem, licet R. Camera de facto obseruet contrarium. ¶

14 Feudum si alienatur in tertium iste tertius tenetur fisco ad releuia præterita debita per antiquos possessores ipsius feudi *Assl. decif. 95. nu. 4. vbi Vrsill. Mayrill. decif. 112. num. 21.*

15 Et quod releuium exigitur à quocunque possessore, si successor feudatarius non est in possessione feudi *Rouit. ad prag. 2. d. feud. num. 12. Frece. de subfeud. lib. 2. authorit. 3. cuius meminit D. Regens de Pont. vbi sup. & quod pro illo præferatur quibuscunque creditoribus Mayrill. d. decif. 112. n. 23.*

N.8. ibi ¶ esse medietatem fructuum illius anni ¶

17 Releuium est medietas fructuum illius anni quo moritur feudatarius, vel vnus anni sup. diximus, & D. de Franch. d. decif. 121. n. 2. & 3. & ibi Viscon. Georg. alleg. 18. nu. 23. Viscon. in d. conel. Releuium Pascal. de vi. pa. pot. p. 4. c. 1. nu. 13. Nouar. d. coll. 166. nu. 2. Ifern. in c. 1. §. si mulier num. 4. de esp. Conrad. Mayrill. d. decif. 112. num. 6. & seq. vbi quid in Regno Siciliæ.

18 Et Regia Camera quomodo computet annum in exactione releuii vide *Authorem inf. dec. 33. n. 9.*

Practicam verò liquidationis medietatis fructuum releuii, vt coaceruentur fructus 19 trium annorum, & ex ipsis eliciatur vnus annus cuius medietas soluitur R. C. ponit *D. Reg. Tapp. loco cit. & Capibi. prag. 1. de Baron. nu. 5. . .*

20 Quid si successor in feudo nullos percipiat fructus illo anno, an debeatur releuium, & quomodo taxetur *D. de Franch. d. decif. 121. num. 9. Frece. & Pasca. loco cit. num. 16.*

21 Et si dictum releuium non soluitur, quæritur pæna, dic quod non denuntianti mortem feudatarii, nec soluenti releuium olim erit pæna amissionis feudi, hodie tamen est duplicati releuii *D. de Franch. d. decif. 121. & 42. §. num. 1. D. Rouit. d. prag. 2. Capiblan. vbi sup. de Pont. decif. 1. Pasca. de vi. pa. pot. p. 4. c. 1. num. 11. & seq. Nouar. d. coll. 166. nu. 3. qui num. 4. etiam videndus est dictaq; de-*

22 nuntiatio mortis fieri debet infra annum, & diem, & soluere releuium, vt in c. 1. qua sus. prima ea. benef. amiel. *D. de Franch. d. decif. 42. §. nu. 1. De pont. d. decif. 1. vbi disputat*

23 articulum, an admittatur mortis purgatio, licet minori, & prodigo detur restitutio, vt decif. testatur *Rice. collect. 137. & à quo tempore computetur hic annus, & dies Rouit. d. prag. 2. n. 5. & 6.*

24 Calus autem 24. ponit *Capy. de prob. feud. alien. §. præterea* in quibus hæc res excusantur si non soluant releuium quem citat *Capibi. prag. 1. de Baron. n. 57. vide aliquos per Mayrill. d. decif. 112.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

1 *Author in hac decif. videtur inclinare pro validitate liquidationis.*

2 *Sententia lata contra illum, qui graui morbo laborat est nulla, & quid in febricitante.*

3 *Sententia lata infra nouem dies luctus est nulla, & quomodo intelligendum num. 4. & qui Doct. loquantur de materia num. 5.*

6 *Creditor vexans debitorem moribundum, vel sui amicit ius suum. Debitor non tenetur comparere vsq; ad nouem dies luctus vbi de hac nouena.*

7 *Sententia an possit ferri contra procuratoris effectum dominum litis, si principalis est mortuus, & n. 10. & 11.*

D 2 8 Sen.

- 8 *Sententia lata contra mortuum est nulla, fallit ut n. 12. & nu. 24. & contra effectum monacum lite pendente, & quid si contra vivos, & mortuos nu. 12.*
- 9 *Sententia lata pro mortuo etiam est nulla.*
- 13 *Comparatio de sero, qua fit per debitorem citatum super tenore inss.*
- 14 *Liquidationis infirmamenti practica traditur quando creditor est infirmus, & debitor est infirmus, & n. 16.*
- 15 *Absentia, & infirmitas quomodo quando, & a quo allegentur.*
- 17 *Absentia, & infirmitatis impedimentum equiparantur.*
- 18 *Absentia, & infirmitas quando teneantur comparere, & constituere procuratorem.*
- 19 *Absentia, & infirmitas allegationis practica, qui ponunt.*
- 20 *Impedimentum non sufficit allegari nisi probetur.*
- 21 *Mori non solum alleganda, sed probanda. Impedimentum quomodo probandum, & qua impeditus probare debeat.*
- 22 *Impeditus excusatur a contumacia, & restituitur, & an teneatur mittere procuratorem.*
- 23 *Sententia, & actio non sunt nulla data Iudicis ignorantia infirmitatis, & mortui si procedat ad ulteriora.*
- 24 *Sententia lata contra praelatum mortuum, an sit nulla.*
- 25 *Ecclesia nunquam moritur.*

AD DECIS. IX.

Defensionem istam latè examinat D. Gait. pluries de illa mentionem faciendo, & multa ad propositum deducens in tract. de cre dit. c. 3. tit. 1. d. num. 112. quibus adde tradita per Mastrill. decis. 137. & licet punctus istius decis. non fuerit discussus, tamen Author videtur inclinare pro validitate liquidationis.

N. 2. ibi ¶ acta facta contra graui morbo affectos, & sententia inde sequuta sunt nulla ¶

- 2 *Quod sententia ¶ lata contra illum, qui graui morbo laborat est nulla, & in febricitante testatur Myring. cent. 4. obser. 57. Mastrill. qui alios cumulat d. decis. 137. num. 4.*
- 3 *Idem si est sententia lata ¶ infra nouem diem lucus quos nouenam appellant per tex. in §. Saneimus Auth. ut cum de appell. Auth. sed neq. C. de sepul. viol. quod ¶ intelligendum stante Iudicis scientia, secus stante*

ignorantia, ut inf. num. 10. & de ista sententia ¶ quæ fertur intra tempus lucus loquitur Rim. lun. cons. 179. num. 34. lib. 2. Surd. cons. 90. num. 11. & 12. lib. 1. Gratian. disp. forens. 18. p. 1. nu. 54. Menoch. de arbit. 387. num. 22. qui loquuntur etiam de vexante debitorem moribundum, vel luos, qui amiserit ius suum, & tantumdem vexatis restituit Farin. in tit. de delict. & pen. num. 141. & talis ¶ debitor, quod vocatus non tenetur comparere usque ad nouem dies. Sebard. in lex. iur. ver. Veria nouem dierum. Auth. inf. d. cis. 79. prohibetur enim is, qui in lucu est in ius vocari l. 2. ff. de in ius vocam. sicuti is, qui est in legitima prout est is, qui vxorem duxit d. l. 2. vbi Dec. & Esqbar. de ratiocin. c. 17. num. 30. Oinot. in §. pignalis in sit. de actio num. 34. & de dicta nouena lucum, & quod heres infra illam conueniri nequeat Suarez. in l. pss rem iudicatam ampl. 1. num. 3. quod intellige in hærede, sanguinis secus in extraneo. Alber. in d. l. 2. Idem in eius fideiussores, qui dicta nouena gaudebit §. meminimus Auth. ut cum de app. cogn. Petr. ad Gram. decis. 82. numer. 19. Sed quid si in causa fuerit constitutus ¶ procurator effectus dominus litis, an possit contra eum ferri sententia si principalis est mortuus, scimus enim, & in ore omnium est quod sententia contra mortuum lata, est nulla D. de Franch. decis. 245. & ibi Amf. 8 *tradit casus in quibus sententia ¶ contra mortuum lata valet, de quo non desinamus videre Vant. de null. ex defect. iuris d. num. 106. Gait. vbi sup. num. 1136. D. Rous. Prag. 5. de offit. S. C. num. 29. vbi limitat in prelato Ecclesie, quia praelatus representat Ecclesiam, & Ecclesia nunquam moritur, & alias lim. apud Guallopp. in prax. p. 2. c. 7. nu. 15. fo. 289. Mastrill. d. decis. 137. num. 2. Puze. d. decis. 586. Balb. decis. 27. Gail. lib. 1. obser. 109. num. 4. Polid. Rip. obser. 23. Riec. col. 341. & 1529. alios allegat Tbor. in compend. decis. ver. sententia lata contra aliquem, qui lite pendente, vbi de sententia lata contra eum, qui lite pendente est effectus Monachus.*

Et non modo dicta sententia est nulla si fertur contra mortuum verum etiam si fertur ¶ pro mortuo per tex. hic alleg. per Authorem in l. in summa §. si quis ff. de re. iud. iur. l. paulus la. 1. ff. quæ sent. sin. app. rescin. Cappy. decis. 1. Myring. cent. 1. obser. 85. Vin. decis. 52. ratio est quia morte finitur iudicium Rubin. decis. 91. Riec. collect. 341. & 1529. Cauallier. decis. 182. vbi de prædictis omnibus post scripta visus.

Modo dico sic, quod si adest procura-
tor

10 tor † dominus litis effectus, quod potest ferri sententia in damnum heredum, sed cū distinctione, quam ponit *Guid. pap. decif. 86. ad quem se refert Amend. ad d. D. de Franch. decif. 245. num. 6.* de quo videndus est *Gal. sup. vbi sup. Mantica. de tacit. & amb. lib. 7. tit. 26. num. 1. & seq. Anna sing. 136. ad quos se remittit Mastrill. vbi sup. num. 5. Thor. in vers. sententia, an nulla iudicari debet.*

11 Et de sententia † concipienda, & ferenda in personam procuratoris *Gail. d. obser. 109. lib. 1. num. 7. Mising. lib. 1. obser. 43. n. 3. & quid obseruetur in Camera Imperiali. Idem Mising. lib. 2. obser. 39. numer. 6. & 11.*

12 Verū dicta regula, quod sententia lata † contra mortuum est nulla fallit in multis casibus, vtsupra dixi num. 8. s. fauore libertatis, fauore, & utilitate Ecclesie *Veral. decif. 140. Rebuff. tit. de sent. & Conflit. bull. Ru. bin. dec. 99. citra Amend. de Fran. dec. 245. sup. cit. vide Mastrill. d. decif. 137. qui limitat etiam d. reg. in hæreticis, qui etiā post mortem condemnantur c. ad nobis de hæret. Pagn. direct. inquit. p. 3. q. 63. Quid si sententia ter tur contra viuos, & mortuos vide *Thor. in vers. sententia lata contra viuos, & mortuos.* An autem in casu quo sententia est nulla remaneant acta. *Crau. conf. 270.**

N. 3. ibi ¶ potuisset vtiq; comparere de sero ¶

13 De hac comparitione † de sero quando debitor citatus super tenore instrumenti potest facere vsq; ad primum somnum vide *D. de Franch. decif. 68. 5. in prin. Altimon. in prax. liquid. instrum. vers. verum debitor de persona num. 3. & Caraut. rit. 206. Robert. de liq. instr. Confid. 4. in fin. vbi tradit præticam. Viscon. in conclus. qua incip. debitor aduersus requisitoriam, & D. ibi per eum cit.*

N. 6. ibi ¶ vbi quis citatur super tenore instrumenti, & est infirmus, vel absens debet mittere excusatorem ¶

14 In liquidatione instrumenti † vel creditor qui intendit liquidare est infirmus, & hoc casu non potest fieri liquidatio per accessum Iudicis ad domum creditoris *Caraut. rit. 166. num. 2. Tartagl. in prax. c. 1. post nu. 13. Altimon. in prax. liquid. instr. ver. personaliter in Curia comparsens num. 17. Borrelli in summa decif. 2. p. tit. de instrumen. liquid. num. 62. nouissime Viscon. in concl. qua incip. creditor infirmus, qui in alia concl. qua incip. instrum. docet quomodo facienda est liquidatio à creditore infirmo, à carcere, & contra carceratum.*

Si autem debitor est infirmus sit liquidatio per accessum ad eius domum secundum supradictos *Viscon. d. concl. creditor infirmus* de quibus omnibus viden. est *Robert. de liq. instr. d. consider. 4. n. 19. D. de Franch. decif. 676. 4. p. per tot. de qua meminit Altimon. in prax. liq. instr. ver. aduertat num. 20. ver. amplia 8.* Sed quod diximus de creditore infirmo, quod mediante accessu ad eius domum non potest fieri liquidatio, intellige nisi obtinuisset Regiam dispensationem, quia tunc liquidatio potest fieri domi. *Altimon. in d. ver. personaliter in Curia comparsens num. 20. 10. Franc. de Leon. in prax. official. cap. 13. num. 46. vbi testatur ita obseruatum, & circa eiusmodi dispensationem quomodo sit practica docet ibi Altimon. nu. seq.*

N. 6. ibi ¶ excusator admittitur ad allegandam absentiam, vel infirmitatem de qua in promptu constare debet ¶

15 Absentia † & infirmitas quomodo quando, & à quo allegetur. Vide *10. Franc. de Leonar. & D. per eum cita. in prax. official. cap. 13. n. 27. & seq. vbi ponit practican, & vide int. decif. 17. n. 12.*

Verum quod attinet ad materiam nostram in liquidatione instrumenti hodierna † praxis circa allegationem infirmitatis desumpta ex nouell. prag. Comit. Benauët. edita sub die 9. Iulij 1608. de qua per *Thor. in comp. in ver. instrum. an liquidari possint creditore exiliente infirmo. fo. 273. & per Altimon. in ver. audiantur excusatores num. 4. vers. bodie autem fo. 333.* est quod debitor infirmus mediante actu publico constituit procuratorem asserendo Notarium se ad præces accessisse ad domum debitoris, illamq; infirmum, & in lecto iacentem inuenisse, & ante lectum N. Notarium phisicum de publico conductum, qui asserit d. N. in dicto lecto iacentem tali infirmitate laborare, de qua sequentem fidem tacit, & inserat Notarius in actu fidem Phisici, qua inserta subiungat, & quia ob dictam infirmitatem non valet personaliter interesse, & comparere in tali Tribunali in quo ad instantiam N. fuit citatus super tenore instrumenti ideo confusus de fide N. illum Procuratorem constituit cum omnimoda potestate eius iura, & exceptiones in dicto Tribunali aduersus dictum instrumentum, & creditorem opponendi inferendo in d. mandato omnes clausulas necessarias, & oportunas &c. & cū d. procuratore

D 3 proce-

proceditur ad interrogationē, ac si ipse esset principalis de qua praxi dixi ad dec. D. de Franch. 676. Et hoc quando sumus extra Civitatem, & debitor infirmus est extra illam, quando autem sumus in Civitate, & infirmus est in Civitate obleruanda sunt, quę tradidit in praxi Altimon. in d. ver. audiantur excusatores. Circa allegationem infirmitatis num. 4. & circa allegationem absentię quam dicit ibi num. 7. vbi ponit formulam libelli, & decreti fo. 323. & seq.

17 Et tantum est allegare infirmitatem ꝑ quantum absentiam necessariam, impedimentum enim infirmitatis iustum reputatur, quia infirmitas à Deo est, & comprehenditur sub impedimento absentię idē equipaturatur necessariz absentię, ex multis probat D. Consil. Rouit. in rub. de adm. & que. person. seru. nu. 13. 14. 15. & 16. fo. 23. qui idem repetit in praxi. 24 de offit. S. R. C. num. 8. & seq. & dixi ad decif. D. de Franch. 589. n. 9. Sicuti equipaturatur casus mortis, & absentię remotę, vt est tex. in c. 1. §. fin. ne sed Vacan. in 6. Sessio decif. Arog. 57. Gmrb. decif. 9. Bonadill. lib. 2. c. 16. nu. 145. quorum meminit Rouit. vbi sup. in ult. impress. n. 25. in d. rub. de adm. & que. person. vbi adducit etiam tex. in l. quafitum ff. de tutel.

18 Et quando infirmus, & absens ꝑ teneatur constituere procuratorem, & quando teneantur comparere Majull. ad Capy. decif. 223.

19 Et in materia criminali quando ꝑ allegatur infirmitas vide multa practica babilia per Foller. in prax. crim. ver. audiantur excusatores, Clar. §. si q. 34. & ibi addent. vide D. Regem. T app. lib. 3. sur. regn. fo. 104. vbi an sufficiat fides vnus medici, & de alijs.

N. 7. ibi ꝑ nisi infirmitas allegetur, & probetur ꝑ

20 Non sufficit ꝑ allegare impedimentum, nisi etiam probetur, quod si non fuisset impeditus adimpleuisset illud, ad quod tenebatur, quod late probant Viscon. & D. per cum allegati. in concl. impedimentum Ludou. decif. Lucen. 44. & quomodo ꝑ probetur impedimentum Rice. coll. 2890. Seraph. de prim. iuram. prin. 35. & quę debeat probare impeditus Petr. ad Capy. decif. 123. lit. B. & ad Gram. decif. 52. in fin. & quod cessante impedimento debet adimplere ea, quę si non fuisset impeditus adimpleuisset Petr. ad Gram. decif. 52. nu. 6. & de impedito quod ꝑ excusetur à contumacia, & restituatur in lapsu instantiz, & quod non teneatur mittere procuratorem, & de alijs vide Rice. collecti 155. & Nouar. in alleg. post collecti.

Rice. 3018. ver. essent tamen voti, & collecti. 2742.

N. 10. ibi ꝑ quia si iudex ignorat impedimentum infirmitatis, & procedit ad vltiora processus, & sententia non est nulla ꝑ

Hec est magis recepta in praxi opinio 23 quod data ꝑ ignorantia infirmitatis, vel mortis, & de eis iudici non constito processus, & sententia sunt validi, quam probat Mising. dicta obseruat. 85. Gail. d. obseruat. 109 num. 1. lib. 1. Guid. Papa. decif. 86. n. 2. in fin. l. in com. opin. 110. Gama. dec. 324. Majrill. qui alios cumulat decif. Sicil. 137. vbi testatur secundum eam decum in Confessorio, & Casill. decif. in fidei Reg. Sicil. 60. ad quem se remittit Rouit. inf. cit. Marant. 4. p. de fin. 16. num. . . . & p. 6. ver. & de m. fertur sententia num. 107. licet in contrarium citet Cornazz. decif. Lucen. 145. Verall. decif. 140. 3. p. Rice. coll. 1320. in prim. vide Gratia. discep. Foren. 18 p. 1. vbi multa reperies, & Tbor. in ver. sententia lata contra eum, qui lite pendente.

24 Et ad supradicta adnotes, quod ea quę ꝑ dicta sunt circa nullitatem sententiz late contra mortuum ex iuribus alleg. & l. pen. ff. qua. sen. fin. app. resen. non procedunt quando sententia esset lata contra prelatum Ecclesię idē mortuum, na ꝑrlatus 25 representat Ecclesiam, & Ecclesia ꝑ nunquam moritur, vt dixi sup. num. 8. ita notabiliter limitat Rouit. praxi. 5. de offit. S. R. C. num. 29.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Nobilitas quid, & unde dicta. Nobilitas filij, an porrigatur ad patrem. Dignitas filij gloria patrii.
- 2 Nobilitas patrii transmittitur, ad filios, & quid de nobilitate matris n. 3.
- 3 Doctoris privilegium transit ad filios mortuo patre.
Delictum patrii, an noceat nobilitati filij.
- 4 Nobilitas fratris, an transeat in fratrem.
- 5 Nobilitas ex quibus exercitijs amittatur, & an proprijs manibus colens agrum.
- 6 Exercitium, an sit vile attenditur reputatio illius loci.
- 7 Mercatura lanua non reputatur inter artes viles.

8 No.

- 8 Nobilitas quibus casibus amittatur num. 8. remiss. & an qui conducunt vestigalia amittant.
- 9 Doctoratus est dignitas.
- 10 Doctor est illius. & dicitur habere dignitatem, & de privilegijs Doct. remiss. & num. 17.
- 11 Doctores inter nobiles à l. reputantur, & inter nobilissimos.
- 12 Nobilium eatus qui dedignantur receptare D in mobiles male faciunt.
- 13 Nobilitas à virtute originem sumpsit.
- 14 Nobilitatem ex genere praerendam nobilitati ex scientia non reperitur determinatum imò contrarium ex multis, quae adducuntur.
- 15 Nobilitatem per doctoratum acquiri.
- 16 Doctor debet dominus appellari, & gaudet privilegijs militibus concessis.
- 17 Iniuria commissa in Doctorem dicitur grauior maxime si legerit, vel actum legat.
- 18 Doctor qui legit per xx. ann. efficitur comes palatinus.
- 19 Doct. qui scribunt, & legunt videntur proprie affectui dignitatem Doctoratus, et non doctorelli.
- 20 Doctor subrogatus in locum nobilis habet prelationem in sedendo ceteris nobilibus ex genere.
- 21 Nobilis magis censendus est, qui nobilitatem virtute assequitur, quam qui claris oritur parentibus.
- 22 Doctor relegatus pro delicto si caret fiducia fore de seruandis finibus, & iurat in casu contrauentionis triremes si contrauent non condemnatur pena triremium.
- 23 Doctor pena triremium, & si grami delicto inquisitus non condemnatur.
- 24 Doctorum privilegia, an extendantur ad me dicos.
- 25 Pena nobilium sunt diuersa à penis plebiorum.
- 26 Nobiles pena capitis ignobiles pena furcarum pleciuntur, fallis in aliquibus criminibus, prodicioni, lese maiestatis, heresi.
- 27 Carceres nobilium sunt distincti à carceribus plebiorum fallis n. 34.
- 28 Carceres titulatorum, qui sint, & an possint carcerari inconsulto prorege.
- 29 Titulati si damnarentur ad mortem quo in loco fiat executio iustitiae.
- 30 Ioannes, & Paulus fratres Iuliani Imp. non fuerunt publici de capisati, sed in carceribus reuerter dictum illius.
- 31 Patritij Neap. vulgo, Cavalieri non mutuantur in loco delicti.
- 32 Titulorum bastardi dicuntur nobiles, & admittuntur ad habitum Hierosolomitani.

- 33 Nobiles possunt pro enormibus, & indignis delictis carcerari in carceribus plebiorum.
- 34 Nobilitas, an amittatur per furti delictum.
- 35 Clericus pro magno furto fuit degradatus Curia seculari traditus, & furca suspensus.
- 36 Statutum si mandet aliquem detineri carceratum, an satis fiat si nobili assignatur palatium, vel tota Civitas, & quid in rit. mandante quem non audiri nisi in vinculis.
- 37 Nobilis, an possit remittiare privileg. sibi concess. circa carceres, & penas ignominiosas.
- 38 Nobilitatis privilegio, an quis possit remittiare.
- 39 Nobilis electus ad aliquod officium popolare potest cogi illud acceptare cum protestatione.
- 40 Nobiles unde dicti, & qui proprie dicitur nobilis.
- 41 Nobilis forensis in aliena patria non dicitur nobilis.
- 42 Nobiles mitius puniri, quam ignobiles quomodo intelligendum.
- 43 Nobilium dicta extenduntur ad populares diuites nobiliter viuentes.
- 44 Mulieris nobilitas nubentis viro plebei obumbratur.
- 45 Mulieris ignobilitas retinetur post mortem viri.

AD DECIS. X.

DUm in praesenti decif. tractatur de nobilitate filij, an porrigatur ad patrem, sciant Tyrones quod nobilitas appellata fuit à nobilitate, quasi quod nobiles sunt, quia generis claritate, gestorum virtute, & bonis motibus non hunt hominibus, vt ex multis probat nouissime Gai. in tract. de cred. c. 2. tit. 7. g. 5. nu. 1085. & seq. vel secundum aliquos nobilitas per syncopen quasi notabilitas dicta est, quae prerogatiuam aliquam astituit in subiecto. Non enim de pet se quicquam est, sed alteripetius inest, qualitas s3. boni aliquod excellens connotans in re, quae dicitur nobilis, quo rebus, vel aliis preferatur vt habetur in tract. de dignit. legum c. 1. n. prin. Verum accedendo ad id, quod dicitur in praesenti decif. Quod nobilitas filij non porrigatur ad patrem apertissime probatur in l. 1. cum ibi no. per glo. & Bar. ff. de Senat. & per Io. de Rayn. tract. de nob. in 15. g. 5. g. prin. dicit Paschal. in tract. de virib. patr. pot. p. a. c. 2. n. 27.

Sed quod dignitas filij, & laus, & gloria patris habetur in §. generaliter in fin. Auth. consp.

Confl. qua dig. vbi glo. & per Omos. & Mysing. in §. filius fam. insit. quib. mod. ius patr. pos. solu. num. 4. Sed quod ē contra nobilitatis patris transfundatur, & ad filios trans-

- 2 *miatur, & dignitas patris transeat in filios. Viscon. in concl. incip. ciuitatis in fin. vbi refert decisionem factam in filio cuiusdam Medici, & ipsum vidisse seruari in filio cuiusdam Doctoris. Et de privilegio † Doctoris, quod transeat ad filios patre mortuo optime Barbof. in l. quia tale num. 37. fol. matr. fo. 157. Sed an delictum patris obstat nobilitati filij Anna. conf. 17. & nobilitas matris, an transeat ad filios Gait. vbi sup. n. 21. 26. Quod autem nobilitatis in causa filius non dicitur eadem persona cum patre Gama. decif. 174. & vide Ricc. collect. 733. An autem nobilitas † fratris transeat in fratrem vide tex. in l. 1. §. fin. cum trib. seq. de lib. agnos. Pascual. vbi sup. num. 69. D. de pont. conf. 167. num. 4. vol. 2. Rouit. conf. 80. & nouissimē Gait. d. c. 2. tit. 3. num. 622. & Anna conf. 80. nu. 16. & 17.*

In prin. ibi ¶ quia artem Sutoriam exercuerat ¶

- 5 *Per exercitia † artium mechanicarum perditur nobilitas Pascual. d. c. 2. Tiraq. de nobil. c. 33. Ricc. collect. 37. & an qui proprijs manib. proprijs agros colunt Guid. Pap. decif. 393. & de praedictis omnibus Anna conf. 34. Petra. ad Gram. decif. 34. nu. 3. Gait. vbi sup. num. 2030.*

— Et quæ sint vilia exercitia, ex quibus nobilitas amittitur, vide plenē Cephal. conf. 237. per tot. vol. 2. Tiraq. de nobil. c. 33. & seq. Viscon. in concl. qua incip. nobilitas in fin. &

- 6 *quod debeat † actendi communis reputationis illius loci, an illud exercitium reputetur pro vili Alciat. de præsump. reg. 1. præsump. 48. num. 12. Cephal. conf. 612. num. 29. vol. 4. Pascual. vbi sup. nu. 48. & seq. prout est mercatura lanux, Florentiz, Venetiz, nam licet*

7 *† mercatura inter viles artes sit Ricc. collect. 2177. Guid. Pap. decif. 156. D. de Franch. dec. 128. & probat Pascual. vbi sup. num. 41. secus tamen reputatur in aliquib. Ciuitaribus, vt paulo ante mentionatu. Gait. loco sup. cit. n. 2101. & seq. vbi de Baronibus Neapolitanis qui propter hoc designantur mercaturam*

exercere, & ibi narrat casus in quibus ob mercaturam non amittitur nobilitas, & vide Petr. ad d. Gram. decif. 34. nu. 3. de Barone exercente mercaturam, an amittat nobilitatem, & dixi infra ad secundæ part. decif. 80. sed si cupis habere casus † in quibus

nobilitas amittatur adde Ricc. collect. 278. 279. & 2177. & in suis resolutionibus respo-

lut. Nouar. d. collect. 24. num. 8. & quod nobilitatem amittunt, qui conducunt vectigalia. Doct. cita. per Pasca. vbi sup. num. 65. & de vili exercitio patris, an noceat filio Anna d. conf. 80. n. 8.

N. 2. ibi ¶ non posse inficiari doctoratum esse dignitatem ¶

- 9 *Quod Doctoratus sit dignitas † non est ambigendum late. n. id probat Pascual. p. 2. c. 5. num. 69. D. de Franch. decif. 161. n. 3. Barbof. in d. l. quia tale num. 32. ff. fol. ma. imò*

10 *Doctor † quod sit illustis, & dicatur habere dignitatem dicit Bar. in l. ex. 10. ff. de test. mil. Bal. in l. 1. C. de aduoc. dinerf. iud. no. in l. prouidendum C. de postul. Saly. in prima Cō-*

stit. Cod. & ibi Bar. num. 10. Idem Bar. in l. 1. C. de dign. lib. 12. & in l. omnes C. de decurio. lib. 10. Affl. in Constit. constitutione num. 4.

3. lib. fo. 201. & in constit. Sancimus de imp. protom. in proam. num. 3. vbi dixi, & de Doctoribus, & eorum privilegij multa reperies apud Petr. Lewander. in tract. de Doct. & eorum priuileg. 6. vol. tract. vers. 4. & apud

Salust. in elegantissimo tract. de nobilitate legum. Tbor. in Compen. decifio. Reg. in ver. Doctor, qui pro suo de liello, vbi multa reperies not. digna. De quo etiam non desinas

videre Muscatell. in tra. de Doct. dignit. post prax. de appell. vnde lex ipsa connumerat

11 *doctores † inter nobiles, & nobilissimos habetur in l. 2. §. fin. & in l. diximus §. si pater ff. de censu. tut. Vbi Vlpian. propter legis scientiam nobiles, & nobilissimos appellare*

probat tex. in l. prouidendum C. de postul. Affl. in proam. feud. num. 9. & in c. quis dicitur dux. col. 5. num. 10. Rip. in l. centurio de

uulg. & pupill. num. 15. eos illustres vocandos dicit Luc. de penn. in l. mulieres col. 2. ver. quiniom C. de dign. quod facit contra

12 *cetus † nobilium, qui dedignantur acceptare Doctores contra omnem rationem,*

13 *nam ipsa nobilitas † à virtute originem sumpsit, imò ab ipsa virtute creata dicitur Bar. in d. l. 1. C. de dign. & ibi Luc. de penn. lib. 12. omnes enim vnico descendimus ab*

Adam, vnde inoleuit illos appellari nobiles qui maiorum suorum claritate conspicui sunt non quidem antiquitate sanguinis, sed

antiquæ denominatione familie, quæ suum nomen virtute pro genitorum fama, gloria, potentia, dignitatibus diuitijs diu famosum potuit conseruare maxime cū de

14 *terminatum nou reperitur nobilitatem ex genere nobilitati ex scientia præferendam, imò cōtrarium ex Senec. in 3. ad Eburi. vbi nemo altero nobilior, nisi cui rectius ingenium est, acibusq; bonis abundet, quo*

proba-

probatum prudentiores nobiliores de quo
latè *Tbor* in *ver. doctior qui pro suo delicto*,
8. D. de pont. in tra. de potest. prorg. tit. 3. §.
8. num. 23. fo. 89. dicit quod inerita scientiæ
nobilitant homines, & qui sua virtute me-
ruit nobilitatem habere magis dicitur no-
bilis, quam hi qui descendunt ex nobili ge-
nere, de quo vide etiam omnino *Staphil. de*
liter. erat. fo. 137. Molf. 2. p. ad confus. Neap.
& patet ex electione, quam fecit Moyses
cum diuisis tribus Israel dixit ad populum.
Date nobis viros sapientes, & Gnaros, de
quo in *d. tracl. de nobil. leg. cap. 1.* & patet
clarè ex *Prouerb. c. 8. vbi* nobilitas sapien-
tia est nobilitas, & ex *l. cum acutissimi C. de*
fideicom. Affili. in d. e. quis dicitur dux. decem
nobilitatis species esse asserit, easque secundum
maioritatem ponendo, sapientiæ nobilita-
tem dicit fore primam scientiæ verò
legis secundam ita demonstrat *Cyn. in d. l.*
providendum, vbi Saly. & alij, & Abb. in c.
venerabilis, & in cap. de multa de prob. & per
doctoratum acquiri nobilitatem latè *Vi-*
scion. d. conel. nobilitas Pasca. loco cit. Hinc
15 Doctor † in ciuili debet dominus appellari
16 probat *Pasca. loc. cit.* gaudetque † omnibus
priuilegijs concessis militibus *Gram. qui*
alios citat vot. 1. num. 6. vbi num. 9. & 10. ni-
17 mium Doctores extollit. De alijs autem †
prærogatiuis Doct. vide *Pasca. præcit. loco, et*
Doct. per ipsum cit. quib. addo *Molf. in addit.*
ad confus. Neap. in addit. ad conf. 9. num. 36.
2. tom. De pont. conf. 1. 4. num. 42. Mastrill. de
cif. 130. Guid. pap. decif. 389. & de quinque
in signibus Doctoratus *Mastrill. ad Casy. de*
18 *cif. 48. num. 2. in fin.* Quate iniuria † com-
missa in Doctorem est grauior, & punitur *l.*
Iulius de vi publ. Guid. pap. q. 58. Soc. conf.
257. col. 4. lib. 2. quos refert Crau. conf. 168.
19 *post num. 168.* maxime si sit Doctor † actu
legis, vel qui legerit per xx. annos qui pro-
pterea est effectus Comes *Palatinus l. 2. &*
ibi Bar. Cod. de professi. qui in urb. Constanti-
nop. & in d. progn. Cod. Franc. decif. 115.
Ricc. coll. 1. 348. Mastrill. de Magistrat. lib.
4. 2. p. c. 10. num. 3. Camil. de Cur. diuers. iur.
feud. in c. feudorum num. 22. in fin. quos ci-
tat *Tbor* in *Compens. decif. vers. Doctior leges*,
nam isti Doct. qui legunt, & scribunt viden-
tur veram assequi doctoratus dignitatem,
20 non autem alij Doctorelli, siquidem illi sūt
veluti stelle in firmamento celi perpetuo
permanens, vt no. in *Rub. & in c. quanto*
de mag. quia non solum sibi laborant, sed
omnibus exquirentibus veritatem *Luc. de*
penn. in l. mulieres C. de dign. ver. 36. lib. 12.
col. pen. Cassan. in catalog. glor. mundi. p. c. cō-
sider. 28. & isti sunt præterendi alijs Docto-

ribus etiam antiquioribus vide *Carauit. in*
21 *in rit. M. C. V. 101. nu. 6. & de prælatione †*
in sedendo Doct. subrogati in locum nobi-
lis alijs nobilibus ex genere *Tbor. in in com-*
pens. decif. in ver. Doctior subrogatus, vbi re-
fert decif. R. Collateral. conf. Ric. d. collect.
1848.

22 Adeo autem doctior consequitur † nobi-
litatem, vt si relegatur pro delicto, & carès
cautione de seruandis finibus iuraret penā
triremium in casu fractionis relegationis
non posset condemnari, sine exequi penā
triremium contra ipsum, vt fuit decisum in
Collat. Conf. coram Excellentiss. Com. Le-
men. de anno 1610. refert *Tbor. in loco præ-*
cit. ver. Doctior qui pro suo delicto. Vbi vali-
dissimis rationibus per 4. col. id cōprobat,
vt ibi per eum. *Capib. de Baro. prag. 7. n. 40.*
vide *Bellag. ad spec. prin. de form. & ordin.*
rub. 6. & alios citat Petr. ad Gram. dec. 32. n.
18.

Et in Doctore inquisito de falsa moneta,
23 quod Regentes noluerunt illum condem-
nare penā triremium idem *Tbor. in ver. No*
bili, an debeat.

24 Sed an prædicta in doctioribus † exten-
dantur ad medicos vide integrum *tracl. de*
nobil. legum. dixi ad decif. D. de Franc. 564.
vbi de Chirurgo, qui non fuit penā plebeio-
rum condemnatus, & vide *Anto. Fab. dec. 9.*
Boer. dec. 222. nu. 11. & 323. n. 22.

N. 14. ibi ¶ quin pater cohonestetur
nobilitate filij ¶

25 Adde *Anto. Gama decif. Lusit. 12. per tot. et*
Pasca. de vi. patr. pot. exp. sup. cit. n. 29.

N. 15. ibi ¶ penas viles non esse in-
fligendas personis honestis ¶

26 Penæ quibus plectantur † nobiles sunt
diuersæ ab illis quibus plectuntur plebei,
Petr. ad Gram. decif. 32. num. 1. 4. D. de Frach.

27 *decif. 452.* nam quando tractatur de penā
mortis nobili obruncatur caput in hoc re-
gno colligitur ex *prag. 8. tit. de arm. vbi No-*
uar. collect. 24. D. de Franc. decif. 96. num. 9.
240. num. 4. & 569. vbi dixi *Tbor. in Com-*
pens. decif. in ver. doctior qui pro suo delicto
ver. quare Farin. de pen. temper. q. 98. nu. 98.
Pasca. d. p. 4. c. 2. num. 61. latè Ricc. coll. 19. et
232. Viscion. d. conel. incip. nobilitas col. 2. Ca-
piol. sing. 122. penā verò furearū datur igno-
bilit, vt iisdem præcitari DD. dicunt penā re-
legationis nobili penā triremium ignobili
Fab. de arma conf. 34. col. 1. Verum fallit, &
in crimine prodicionis *Marf. sing. 15. Rouit.*
prag. 1. num. 12. & seq. de pan. & in crimine
lese Maiestatis pro quo nobiles furcis su-
spen-

decis. cit. Et quis proprie dicatur nobilis *Pa-
ris. de Pute. tra. de re mil. vol. 6. tract. fo. 32. n.
4. l. quod tribus modis quis dicatur nobi-
lis Meno. de arbitra. cas. 67.*

- 42 Et an forensis † in aliena patria di-
catur nobilis quod non *Bal. in l. que in Ec-
clesiarum de offit. ordin. Baiard. ad Clar. d. q.
62. nu. 93. vbi n. 95. declarat quomodo intel-
ligendum quod † mitius puniuntur nobi-
les, quam ignobiles apud quem multa in-
materia nobilium reperies.*

- Quæ autem diximus de nobilibus de pæ-
44 nis infligendis † extēdas ad populares diui-
tes hi. n. dicuntur nobiliter viuentes *Fab. de
Anna d. conf. 34. n. 5. de quo meminit Tbor.
in d. ver. Doctor. qui pro suo delicto 3. col. fo.
151. Farin. d. q. 98. num. 90. Pascal. vbi sup. n.
62. De Dom. de pot. proreg. tit. de diuers. prin.
fier. solit. 5. 2. nu. 2. fo. 1. per tex. in l. capita-
tium §. serui ff. de pen. V. sicon d. concl. nobili-
tas, & Capit. d. sing. 122. Quorum non me-
minit Petr. idem tenens ex d. conf. Annæ
ad Gram. decis. 32. nu. 25.*

N. 16 ibi ¶ si mulier nobilis nupse-
rit viro plebeio quo casu amittit nobi-
litem ¶

- 45 Quod obumbratur nobilitas † mulieris si
viro plebeio nubit *est tex. in l. fin. C. de nup.
Lopez. in rub. de dona. in vi. & exor. 5. 31. n.
6. & 32. num. 1. & istam ignobilitatem re-
46 tinet † mulier etiam post mariti obitum.*
*Guid. Pap. decis. 349. & 380. Pascal. d. c. 2. n.
35. qui refert ad alia, quæ apud eum videre
poteris.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Remissio an fieri possit sub conditione asse-
runtur *decis. n. 3. & 4.*
2 Guaditica quando sub conditione concedun-
tur, quod non accedat ad locum quomodo
obseruanda.

AD DECIS. XI.

- 1 **D**E hoc art. an remissio † possit
fieri sub conditione videt *Tbor.
in compend. decis. Reg. in ver. Re-
missio obtenta ab hæreditibus offensi
fo. 459. Rouit. prag. 8. de compos. num. 16. &
seq. vbi refert quid decisum Mastrell. decis.
38. vbi refert plures decis. & in tra. de in-*

*dult. q. 24. d. num. 34. fo. 216. Gama. decis. Lu-
sitan. 63. & 368. Pasca. de vi. patr. potest. p. 2.
c. 1. n. 124. fo. 181. cum alijs per eum cita. V. u.
com. opin. 574. Farin. 3. col. q. 107. num. 162.
eum seq. vbi diffusè. Capit. de Baron. prag. 6.
nu. 4. fo. 164. Carasuit. Rit. 275. 3. q. Baiard.
ad Clar. q. 77. in fo. V. fill. ad Aff. dec. 350. n.
5. nouissimè V. sicon. in conclus. incip. Remissio
sue pax. vbi refert decisiones sua tenipe-
stace emanatas latè *Giurba conf. 74. crim.
qui alios citat, & de remissione si requiratur
scripturam, & quomodo fieri debeat Petr.
ad Gram. dec. 24.**

- 2 Et de conditione † similis, quæ apponitur
in guidaticis, quod non accedat ad locum,
partis offensæ obseruanda, & quid si non
obseruatur vide omnino *Capit. d. prag. 6. n.
158. & seq. Rouit. d. prag. 8. de compos. nu. 8.
nouissimè Tbor. in 2. p. Compens. decis. Reg. in
ver. Guidaticum, & ver. Guidatus. Nonar.
lib. 1. qq. Forem. q. 130. incip. Guidaticum.*

Et quia supracitatus art. fuit olim agita-
tus tempore Regen. Salernitani in S. C.
emanataque super illo decisio, quam habeo ad
pennam, & non est impressa ideo hic in-
ferendam sum arbitratus.

- Fuit dubitatum in S. C. an ille qui remis-
3 sionem † fecit parti inquisitæ de aliquo de-
licto omnis iniuriæ passæ, vel actionis com-
petentis contra inquisitum, nihil sibi refer-
uando nisi quod inquisitus non possit mo-
rari, vel ingredi in tali Ciuitate alias, quod
prædicta remissio sit nulla, & inualida, &
habeatur pro non facta; si demum inquisi-
tus contrauenit, possit pars offensæ, quæ ta-
li modo remissionem fecit accusare, & ac-
cusationem prosecui.

Dubium facit *tex. in l. si vnus §. pactus
ne peteret ff. de pact. ibi (quia primo actio
sublata est, & posterius pactum inefficax est
ad agendum, & decisio Bart. in d. §. pactus
vbi determinat, quod si legatus absoluat
præfectum sub certis pactis alias, quod re-
incidat in penas prædictas si non est supe-
rior, qui potestatem legis condendæ habeat
cuius contractus vim l. obtinet, vel per sti-
pulationem non adiecta pœna pecuniaria,
talit adiectio clausularum nihil operatur, &
idem Bar. in l. tale pactum §. qui promouit
ff. eo. tit. & in l. non solum §. iniuriarum ff.
de iniur. & maius dubium facit *tex. in l. quā-
uis C. ad Turpil. vbi videtur casus prima-
fronte. Fuit conclusum, quod aut post
dictam pacem, & remissionem à parte of-
fensæ habitam modo prædicto sequuta est
Indulgentia Principis, qui simpliciter, & nō
cum dictis qualitatibus indulget, & tūc quæ
Principi placuit indulgere sine dictis refer-
uatio.**

uationibus, & pōt Princeps hoc facere sine remissione partis, vt tradit *And. qua sint regal. in ver. & bona nonnulla* 1. col. & tunc etiam quod sequatur contrauentio non potest pars offensa aliquid prætendere postquam indulgentia extinguit crimen, vel criminis iudicium *Lindulgentia C. de abolis*. & isto casu quandoq; S. C. iudicauit in fauorē inquisiti. Aut verò sequuta non est Indulgentia Principis, & sic remanet contractus remissionis in puris terminis prout celebratus est, & tunc si est factus sub dicta conditione, vel pacto, quod sit pars dicti contractus, sequuta contrauentio, non prohibetur pars, quæ remissionem fecit accusationē suam prosequi, nam per dictam remissionē non est extinctum delictum, sed tantum est impedimentum ius accusandi, vel accusationem prosequendi, & ideo si contrahentes hoc modo voluerunt contrahere, & nō aliter nihil impedit quominus possit, quia ex eodem actu ex quo oritur remissio, oritur facultas prosequendi accusationem, & iura clamant in re propria quemlibet moderatorem, & arbitrum, & rursus id quod alicui inest non posse ab eo sine eius factio euelli, & cum consensus contrahentium sit indiuiduus infertur, qui si pro parte non sustineatur debet corrui in totum *tex. in l. tutor & curator ff. de min. cum sim. ibi per glo. adductis*. Et illa quæ supra dubium faciebant cessant quia *tex. in d. §. pactus* loquitur quādo pactum propter cuius contrauentionē prætendebatur remissi debere actionem, fuit ex intervallo appositum, vt patet ibi (& post.) Bar. verò loquitur non in conuentione facta inter partes, sed in gratia concessa à superiore, qui poterat facere gratiā, non autem poterat providere, quod actiones remitterent, & sic cum intelligit ibi Alex. *tex. verò in d. l. quāuis* magis fundat contrarium, quia ibi loquitur in abolitione, quæ per accusatorem impetrabatur à Præfide ex causa cognita, quæ impedit quō minus agi possit iterato, quo casu licet accusator, & accusatus pacti essent de aliquo, vt de hoc facta abolitione accusatori præstaretur, vt nō ibi glof. tamen accusator erat impetraturus abolitionem à Iudice, quæ abolitio impetrabatur simpliciter, & ideo si accusator sic illam impetrauit etiam non adimpletis promissis non reddit ad accusationem, quia conuentionio contrahentium nihil poterit operari ex consensu ipsorum in actu, qui non dependebat ab eorum voluntate, sed à superioris ordine concedentis abolitionem, quæ tanquam actus legitimus neq; tempus, neq; conditionem recipiebat

actus legitimi ff. de reg. iur. quæ omnia cessant in quæst. de qua agitur. Quare fuit iudicatum, quod dictus querelans admittatur ad faciendam partem in iudicio die primo Aprilis 1565. Hæc ille.

3. Mihi autem magis placet distinctio † relatā per *Rouit. d. prag. 8. nu. 16. & decif. S. C.* per ipsum ibi adducta, quam sequeretur.

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

1. Sententia si sunt plures condemnati in certa summa, & tenebantur in solidum censentur condemnati pro rata.
2. Extenditur etiam quoad condemnatos in expens. fructus, et similia. & vide remiss. 3.
4. Tutor, quæ tenetur adimplere antequam incipiat administrare.
5. Sententia est indiuidua, & quando, & quid si continet diuersa capita.
6. Hypotecaria est indiuidua pro Aff. contra Capi.
7. Vtile per inutile quando vitietur, & nu. 8.
9. Actio hypothecaria est pedissequa actionis personalis.
10. Haeres tenetur pro portionibus hereditarijs.

AD DECIS. XII.

Regula, quæ desumitur ex l. 1. c. si plur. em. sen. de qua per Antho. in l. num. 2. ver. secundò dicebar, est quod plures, qui tenebantur † in solidum, si simpliciter condemnentur in certa summa, intelliguntur cōdemnati pro rata, quam regulam exornat *Ricc. coll. 246* & per d. tex. ica alias indicauit S. C. de quo per *Aff. decif. 215*. quorum notissimè meminit *Gallup in sua recep. prax. S. C. p. 3. c. 2. n. 12*. nulla facta mentione de *Gram. decif. 68*. cuius meminit *Amend. ad D. de Franch. dec. 728*. in prin. apud quem de materia d. l. 1. & apud *Boer decif. 59. n. 8. & 310. nu. 4. & 6. Rot. Genue dec. 28. n. 11. Caual. decif. 38. n. 2. Cartar. decif. 28. n. 3. D. de Franch. dec. 680*. quorum neq; meminit *Ricc. loc. cit.* benè tamen nouissimè illorum meminit *Vifcon. in in concl. quæ incip. sententia condemnatoria*. fo. 258. qui alios citat, sed non meminit *Ma full.* qui de eadem materia tractat. in addit. ad *Capy. dec. 8. num. 1. & Capibl. rub. de Baron. nu. 59*. & eam extendit etiam ad cōdemnationem in expens. ad fructus, & ad alia, vbi per eum. Et

- 3 Et de pluribus ꝑ condemnatis ad expensas, an teneantur in soludum, vel pro rata. *Borrell. in 2. p. sum. d. c. f. tit. 39. num. 235. cum seq.*

N. 1. ibi ¶ quamvis inuentarium, & solemnia non confecerat, & proinde non poterat administrare. ¶

- 4 Tutor ꝑ quē teneatur præsertim adimplere antequam administrare, vide *Vifcon. & DD. per cum longa serie cit. in conel. incip. tutore minus legitime constituto fo. 278. Altimon. in prax. tut. in ver. vel acceptans solemniam adimpleat per tot. Casal. de tuto. & curat. nu. . .*

N. 2. ibi ¶ quia sententia est indiuidua. ¶

- 5 Quod sententia est ꝑ indiuidua, & quando vide *Gail. lib. 1. obfer. . . & de sententia continente diuersa capita vide Tirag. de re. tra. conuen. in fi. n. 142. fo. mibi 1013. Vifcon. conel. incip. sententia.*

- 6 Hypotecaria quoque est indiuidua ꝑ vt per *Affl. dec. 213. cōtra quam pugnat Casy. dec. 173. qui diuidua dicit, etiam dec. 122. & Anna sing. 73. sed magis verā dicit dec. Affl. ibi Vifcon. n. . . & Gutierrez. præf. qq. lib. 1. q. 67. Capibl. prag. 8. 2. p. n. 200. de Baro. fo. 289. nō mirum igitur, si ratione hypothecæ, & indiuidui, cum hic fuerit actum, non modō actione reali, verum etiam hypothecaria, assistētia poterat exequutioni mandari contra possessorē, nā etiā si debitores plures essent, & obligassent omnia sua bona, sequuta sententia condemnatoria super obligatione de necessitate debet intelligi in soludum, & nō in vitili ratione indiuidui, sicut est hypothecaria, ita *Ludo. de peger. dec. 181. quam re colligit vbi sup. Ricc. de quo vide Capibl. in d. rub. nu. 59. & Bombin. in repet. l. 4. §. iuto nu. 53. & seq. de ver. oblig.**

N. 2. ibi ¶ quo casu vtile per inuile vitiatur. ¶

- 7 Vt de ꝑ inuile in contractib. an vicietur, & quando vide multas d. c. f. & DD. cum mutatos per *Vifcon. in conel. qua incip. vtile per inuile fo. 291. Tirag. de re. tra. lig. in fi. n. 63. fo. 775. & alios cumulatōs per Petr. ad Caspy. dec. 49. in ver. vtile & c. Cartar. dec. 39. n. u. omnino vidend. ad propositum huius decif.*
- 8 Et quod quando est separabile ꝑ non vitiatur idē *Tirag. ibi et Auth. inf. dec. 22. n. 29.*

N. 5. ibi ¶ tam quo ad caput actionis realis, quā quo ad action. psonal. ¶

- 9 Adde quod actio hypothecaria ꝑ est pedisse-

qua, & sequela actionis psonalis, vt dicit *Bal. nouell. in tra. de dot. p. 7. priu. 31. & in proprijs nollris terminis dicit D. de Frane. decif. 581. nu. 3.*

N. 6. ibi ¶ quod hæredes tenentur pro hereditarijs portionibus ad onera hereditaria, si hñcus sit creditor nisi intercedat pignus, vel hypotheca. ¶

- 10 Quod hæredes teneantur ꝑ portionib. hereditarijs, & quod procedat, etiā in exigendo, quam soluendo etiā si testator mandasset, vt vnus ex hæredib. solueret totū debitum cum ampliacionib. & limitationib. dixi ad *D. de Frane. dec. 681. et dicam inf. dec. 52. & materiam late tractat Vifcon. in conel. bgressi est eadem persona Bombin. xbi sup. n. 9. 75. 102. & 104. & alij in d. decif. 52. adducendi.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Foriudicari non pro omni crimine quis debet, sed pro quo nu. 3.*
- 2 *Citatio ad foriudicandum, vt possit expediri quomodo debet consistere de delicto.*
- 3 *Foriudicari non potest percussus cum baculo, vel lapide, & quod pñna exilij puniendus venit nu. 23.*
Quis officialis possit foriudicare.
- 4 *Carcerum effractor indulgentia gaudere non debet.*
- 5 *Carceres frangens offendit officiales carcerum.*
- 6 *Carcerum effractorum auxilium, & opem prestantium pñna.*
- 7 *Bannitos posse impune occidi distat Consil. Reg. cum qua concordat ius commune.*
- 8 *Banniti, an possint proditoriē occidi, vel ex odio priuato, & eis auferri vestes.*
- 9 *Quid si bannum continet ista verba (in lo miglior modo ebe lo potranno pigliare) & an iudex possit tale mandatum concedere.*
- 10 *Banniti, an possint per pecuniam occidi, & quid in uxore patre, & filio.*
- 11 *Banniti, an appellatione pendente possint occidi.*
Bannitorum domus destruantur.
Recaptus ex men committens, an possit impune offendi.

- 12 Bannitus qui obtinuit gratiam, sed nondum est a banno cancellatus, an possit occidi.
- 13 Bannitorum occisio quando sit licita, vel illicita remiss.
- 14 Bannitus, an possit bannitum capere, & premium consequi.
- 15 Bannitum, qui habet guldaticum doloid occidendi, an teneatur de occiso. Carceratus non potest offendere.
- 16 Bannitus iniussu, an possit impune occidi, & an extra territorium bannientis nu. 17.
- 18 Consanguineis bannitorum datur ex fractus.
- 19 Banniti quando tractatur de eorum offensione, intelliguntur ij qui sunt foriudicati.
- 20 Banniti non habentur pro mortuis nisi fuerint foriudicati.
- 21 Banniuntur contumaces priusquam fiant foriudicati, & de forma banni.
- 22 Banniti in Regno differunt à foriudicatis.
- 24 Contumax preceptis Principis ex eo, quod noluit prestare cautionem de non offendendo, an possit foriudicari, & banniri, & si exult contumaciam purgare coram quo debet se presentare.
- 25 Furti pena in Regno.
- 26 Fures in Hispania non gaudent immunitate Ecclesie.
- 27 Furti pena imposita per cap. Regni, an habeat locum in crimine peculatus.
- 28 In furto quando procedatur ex officio.
- 29 Mortis pena, an pro furto magno quis puniatur.
- 30 Clericus pro furto magno fuit degradatus, Curia seculari traditus, & suspensus.
- 31 Mortis pena, an puniatur pro tribus parvis furtis, ubi de illis qui continuo furantur vulgo dicii (marioli) ad hoc, ut possint damnari: quot furta requirantur.
- 32 Furtum magnum quando dicatur.
- 33 Furtum minimum commissum cum violentia, an puniatur pena mortis, & nu. 37.
- 34 Statutum habens plures qualitates omnes concurrere debent, ut habeat locum.
- 35 Furtum qualitates aggravant, & ponuntur exempla.
- 36 Furtum minimum cum violentia siue intra vias extra urbem pena mortis puniatur.
- 37 Fures scalantes domos pena mortis puniuntur.

Quod pro omni crimine quis foriudicari non debet, sed pro illo tantum, pro quo venit imponenda pena mortis naturalis, vel deportationis post *Ifern. Affl. & alios* tradit Reg. de pon. in suo tra. de pot. proreg. in tit. de dinerf. prouisi fieri solit. §. 4. nu. 47. & seq. fo. 30. T. bor. in compen. decif. in ver. foriudicatio fo. 241. Molf. ad confus. Neap. p. 4. q. 47. & seq. Foller. prax. crim. in ver. banniantur num. 27. nouissimè vide omnino Giurba. conf. 83. ubi nu. 4. meminit huius decif. Campag. in c. si quis forbannitus num. 19. & in s. siue num. 2. 7. 18. & 19. D. Confil. Rouit. in pragm. 1. num. 34. tit. de sent. foriudica. qui dicit, quod foriudicari quis debet in calu quo venit imponenda pena mortis naturalis tantum, nouissimè *Viscon. in conclus. foriudicatus col. 2. fo. 101.* & ego antequam *Viscon.* edidisset illud opus citauit ad decif. *D. de Franch. 639. nu. 17.* & apud *Viscon.* vide quomodo debet constare de delicto, ut possit expediri citatio ad informandum, & capitula, & deueniri ad foriudicationem, quam non admittit nisi in causis criminalibus ex reg. cap. hic cit. per Authorem dicit *D. Reg. Tappia ad rit. 166. tit. de liq. infr. nu. 15. fo. 240. lib. 3. iu. Reg. & vide Foller. prax. crim. ver. banniantur in prin. Leonar. prax. official. c. 13. nu. 24. ubi tradit practicum.*

Vnde non posse foriudicari percutientem cum baculo, vel lapide dicit *Campag. in c. si quis cum ronca nu. 5. T. bor. in ver. foriudicari, an poteris.* Et si fuit foriudicatus, qui ob delictum veniebat puniendus pena exilij, an si fuit captus, contra cum debeat exequi sententia foriudicationis *T. bo. in ver. foriudicatus si fuerit captus.* Et à quo officiali possit fieri foriudicatio, an ab officialibus baronalibus, quod sic *Ric. collect. 2576. 7. p. ad exornationem Const. Reg. siue quis, & ibi infra quantum tempus foriudicatus à curia Baronali per illà curia asscurari, & à banno extrahi possit, quod infra annum id agere poterit ex *Neuar. q. forens. 147.**

N. 4. ibi ¶ quod magis est aufugere à carcerib. quàm citatus non cõparere ¶ Hæc eadem verba habes apud *Campag. in d. c. si quis forbannitus num. 12. 11. 12. & 13. fo. 145.* à quo habuisse credo Authorem, eo non citato. Et adde quod effra. tor foriudicatus, & ab eis aufugiens non debet gaudere indulgentia *D. de Franch. decifion 679. in fin. D. Consiliar. Rouit. pragm. 5. de abolit. num. 33. ubi quod per*

per tale delictum ꝑ offenditur officialis carceris, quo casu non remittitur delinquens, prout ita in facti contingentia practicasse testatur in Audientia Calabria Capib. prag. 8. p. 1. nu. 25. & de pena ꝑ fugientis a carceribus illisq; fragrantis, opem præstantis, & auxilium, vide Clar. §. fin. q. 21. vers. 3. & ibi Baiard. & alios adden. Farin. de carceribus, & carcerat.

N. 5. ibi ¶ constitutio permittens foriudicatos occidi posse per priuatos ¶

Cum ista constitutione distante Bannitos ꝑ posse impunè occidi, quia est ꝑ extra Principis protectionem, concordat ius commune in L. amissione §. qui deficiunt ver. sed ij quod Senatus hostes iudicauit, & ibi Balsf. de cap. dimiss. quam exornat Ricc. collect. 291.

Et quod possint Banniti impunè occidi Clar. in §. homicidium nu. 49. & ibi Baiard. num. 228. Meno. de arb. q. 90. nu. 43. & seq. vide Rouit. sup. prag. rub. de exul. num. 1. Giurb. cõj. 3. vbi multa de materia. Masfrill. decif. 185. num. 14. & decif. 104. nu. 6. in qua decif. vide an possit bannitus ꝑ occidi proditori, vel ex odio priuato. Giurb. d. conf. erim. 3. Greg. Lopez. l. 3. tit. 27. p. 7. glo. 4. Nell. de bann. l. p. 2. temp. q. 12. Alber. 4. p. statut. q. 20. vbi quod taliter occidens peccat, & vide Ambrosin. in decif. Perusin. 23. nu. 25. Caranit. in prag. 1. de exul. num. 134. vbi an taliter occidens consequatur præmium Baiard. ad Clar. §. homicidium, & ibi alij adden. num. 120. Foller. d. prag. 1. de exul. & de eo qui occidit bannitum auferendo ei vestes, & de antè dictis Paschal. de vi. pa. pot. p. 4. c. 3. num. 26. 27. 28. D. de Franch. decif. 276. nu. 4. Arno. soliloq. 40. & an caprus per homines priuatos resistens possit impunè occidi dic, quod licet si est notorius bannitus. Penn. in L. quoties C. de exa. trib. lib. 10. Petr. ad Gram. decif. 41. nu. 9.

9 Et quid ꝑ si in banno continerentur ista verba (in lo miglior modo, e forma, che potranno pigliarlo) an per ista verba poterit bannitus ꝑ vel delinquens impunè etiam per pecuniam occidi Bal. in l. addit. etos num. 3. C. de epif. aud. de quo videndus est in pulchro casu Meno. de arbitr. cent. 6. cas. 588. & Petr. ad d. Gram. decif. 41. nu. 8. qui non meminit de Scaglion. qui videndus est circa prædicta in rub. de exul. nu. 5. & Carrab. sing. 29. incip. bannitus.

Et an ludeus possit hoc mandatum concedere, & quando Foller. prax. crim. ver. notatos capiat de persona nu. 3. ver. si autem ꝑ foriudicatus, quam refert Petr. vbi sup.

num. 8. vbi num. 11. quod non debet concedi partibus offensis, & vide in materia. Amen ad de Franch. decif. 102. num. 25. vbi an vxor, & pater possint foriudicatum virum, vel filium occidi facere D. de Franch. decif. 276. Grand. duell. exul. fo. 161. l. 2. an ꝑ pendente appellatione bannitus possit occidi Viu. decif. 331.

Et quod non modò banniti possunt occidi, sed etiam domus destrui Nig. in c. cum apud Tramun Borr. decif. 230. sicuti etiam domus receptorum n. Petr. ad Gram. decif. 32. num. 3. & 71. num. 9. sicuti domus committentium crimen læsæ maiestatis diuinæ, vel humanæ, vt optimè probat tex. in c. felices de pen. in 6. & Cyned. qq. Cano. q. 16. num. 18. fo. 152. vbi multos cumulat ex quibus eiusmodi delinquentium domus etiam aratro subijci, et sale conspergi testatur, sed si non est quis foriudicatus, sed habetur pro iorudicato, vt est ille, qui receptus crimen commisit, an possit impunè occidi, quod sic, vt in Pragm. 12. de exul. quia isti habentur pro foriudicatis si non comparent inf. quatuor dies post citationē, vt in d. prag. aded quod non est opus alia sententia declaratoria, vt distant verba dictæ Prag. & tenet ibi

12 D. Rouit. n. 3. & quid si bannitus ꝑ obtinuit gratiam, sed non dum est cancellatus à banno, an possit impunè occidi Paschal. d. c. 3. nu. 8. ad quem te remitto, de alijs, & multis q.

13 circa licitam ꝑ & illicitam bannitorum occlusionem, & D. per cum adductos, nam per tot. illud caput prosequitur materiam illā, & alia per Visçō. in uer. foriudicatus, & apud Boss. et Farin. quorū meminit Visçō. in cõcl.

14 bannitus in prin. habes an bannitus ꝑ possit bannitum capere, & illū occidere, & præmiū

15 consequi, & in fin. an occidēs foriudicatū ꝑ dolose qui habet saluum conductum, siue guidaticū teneatur de occiso, vbi citat Capib. prag. 6. de Baro. & an consequatur præmiū Clar. in §. homicidium, & ibi Baiard. n. 120. & alij adden. Caranit. & Ambrosin. vbi sup. qui alios adducunt, & de banno carcerato, quod non possit offendī cum sit sub protectione Curie est tex. in l. fin. C. de enst. reo. Clar. d. §. homicidium ver. quero etiā Petr. ad d. Gram. dec. 41. n. 17. vide Ambrosin. dec.

16 23. & an si iniuste ꝑ quis fuerit bannitus pos sit impunè offendī Mago dec. 128. & an ex

17 ira territorij ꝑ foriudicantis D. de Fræsb. dec. præcit. 275. vide D. Rou. d. prag. de exul. &

18 de extracū cõsanguineorum bannitorū, & ad quid teneatur consanguinei illorum latè Petr. ad d. Gram. dec. 32. n. 4. & de alijs in materia præter sup. cit. vide Ann. in constit. terminū vitæ, et alios cit. per Visçō. ad d. D. de

Francb. decif. 276. quibus adde nouiffimè *Ambrof. d. decif. 23.* vbi multa reperies, quæ post hæc scripta vidi.

Illos autem intelligo bannitos, quando præfertim de illorum offensione, & occisione tractatur, qui sunt ꝑ foriudicati, nam in hoc Regno solum banniti ꝑ non habentur pro mortuis, nisi fuerint foriudicati *Viscon. d. conel. bannitus ex Clar. ibi cit. & Amen. ad D. de Francb. decif. 102. nu. 13. & 22.* sunt. n. contumaces banniti priusquam foriudicentur, vt per *Foller. in prax. ver. banniantur* 21 vbi n. 4 ponit formam ꝑ banni, & banniti 22 ꝑ in Regno differunt à foriudicatis *Baiard. ad Clar. q. 96. Amf. ad d. de Frä. dec. 276. n. 6.*

Sed secundū Cōit. Pōt. qui bāniti possint occidi, vide *Ambrosin. dec. Perus. 23. à n. 12.*

Quid de assassinis, an possint impunè offēdi temēto te ad tradita exactissimè, & copiosissimè per *D. Syluium Marantæ* virum alioquin non minus eruditū, quam integerrimum *D. meum* ad præfens *R.* Auditorem in Prouincia Ctranti in libell. quem edidit de impunitib. assassinorum necē, vbi etiam cumulat omnes casus in quibus à iure promittitur quis offēdi.

N. 5. ibi ¶ vt in eo tantum crimine locum habeat, pro quo si coram Iudice compareret, & de crimine conuinceretur, aut confiteretur, possit ad pēnam mortis iudicialiter condemnari ¶

Hinc dixi supra ex *Thor.* quod si quis fuit ꝑ foriudicatus ob delictum, pro quo veniebat puniendus pēna exilij si est captus contra eum non debet exequi sententia foriudicationis, & dicit *Campag. in c. si quis cum Roma. n. 5.* quem supra etiam adduxi, quod non potest quis foriudicari si percussit aliquem baculo, vel lapide.

24 Quid si quis est ꝑ contumax, & inobediēs præceptis Principis, vt quianoluit præstare fideiussorem de non offēdendo, an possit banniri, quod sic *Capp. decif. 141. Tbor. in cōpē. dec. in ver. Bāniri, an possit contumax.*

Et banniti si voluerint contumaciam purgare, coram quo Iudice debent se præsentare vide *Ricc. collect. 282. §. 7. p.*

N. 7. ibi ¶ statuens pēnam mortis aduersus eos, qui furati fuerint rem excedentem valorem vntiæ, & ab augustali ad vnciam pēnam amputationis manus. Hæc pēna neq; in vsu est, & illam non præcūamus ¶

25 Adde *Iul. Clar. in §. furtum nu. 7. ꝑ ibi addm. lit. R. lit. M. & N. Campag. in c. ad hoc*

n. 8. Muscatell. in prax. delict. in gener. tit. de pēn. fur. num. 15. fo. 178. & de pēnis apud Aegyptios, Germanos, Græcos, & Romanos *Meno. de arbit. lib. 2. cap. 295. & seq. ꝑelatus à Giacch. & Baiard. add. ad Clar. d. 9. furtum in K.* quem etiam refert *Rouit. in prag. 1. de furt. noctur.* & in hoc Regno habemus multas Regni Const. & prag. de quibus per *Muscatell. in prax. cogn. deli. in genere, de pēn. fur. na. 2. & seq. vbi quæ pēnæ sunt in vsu.*

16 Et in Hispania ꝑ etiam simplicem furem non gaudere immunitate Ecclesiæ testatur *Couar. var. resol. cap. 20. n. 3.* Cuius meminit *D. Regem Tappia in ius reg. in tit. de his, qui ad Eccl. confug. num. 33. fo. 68. lib. 1. in Reg. & vide Viscon. in concl. incip. furtum.*

27 Sed an dispositio ꝑ cap. reg. de quo hic fit mentio imponentis furanti vltra vntiam pēnam mortis habeat locum in crimine ꝑculatus, quod sic *D. de Francb. decif. 315. & quæ sit pēna ꝑculatus Siacca de mercatur. fo. 77. nu. 77. Menoc. de arbit. iudic. cap. 586.* Et quod d. cap. habet locum concurrente violatione pacis, vnde non est mirandum de pēnis in eo inflicis dicit *Baiard. ad Clar. vbi sup. num. 25. vide Campag. in d. c. ad hoc D. de Francb. d. decif. 315. & 521.* vbi habes 28 etiam quando in furto ꝑ procedatur ex officio, & quomodo probetur valor rerum furto subtraharum *Amend. ad d. decif. 315.*

N. 7. ibi ¶ nisi pro furto magno ¶

29 An pro furto magno quis ꝑ mori debeat vide *Clar. in §. furtum num. 9. & ibi addm. & pro affirmatiua Caball. resol. 58. Franc. Mare. decif. 6. p. 2.* quod est verum si æquiparatur tribus *Nouar. ad prag. collect. 112. num. 2. & Ricc. collect. 1087.* qui refert tres casus in quibus quis pro furto punitur pēna mortis, vide etiam *Gomes. de delict. c. 5. num. 10. & seq.* Et quomodo puniantur minores pro furto vide *prag. 2. de furt. noct. & ibi Nouar.*

30 Et pro furto magno ꝑ Clericum fuisse degradatum Cur. seculari traditum, & furta suspensam dixi supra *ad decif. 10. num. 36.*

31 An autem quis puniatur ꝑ pēna mortis tam pro vno furto magno, quam pro trib. paruis vide *Nouar. d. collect. 112. & quando dicatur plura furta Giurib. cōf. 93. n. 2. & seq. Caball. resol. 19. Thor. in compend. decif. in ver. fur. diuersis vicibus fo. 247. Gram. decif. 48.* iuxta quam decilum testatur *Farin. tit. de inquisit. q. 2. num. 15. in fin. ut ibi per Thor. & Vise. in cōcl. fustigatio in fi. vbi de illis cōtinuò furantib. quos vulgo mariolos appell.*

appellamus; quod ad hoc, ut possint ad mortem damari sufficit, quod verificentur duo, vel tria furta *Gravat. decis. 48* quo vide etiam *Drapp. add. ad Clar. in d. §. furtum lyl. 32* *S. fo. 29.* & quando dicatur furtum † magnū *Baiard. ad Clar. d. §. furtum nu. 42. Menoch. 23 de arbitr. cas. 295. n. 10.* Et quid si furtum † sit minimum commissum cum violentia in strata publica, quod pena mortis puniatur *Al. Afril. tra. de indult. c. 33. num. 2. quem refert Vifcon. in concl. furtum col. 4. apud quē multa. Giurb. d. conf. 93. n. 3.*

N. 7. ibi ¶ nisi concurrant cum furto alix qualitates ¶

- 34 Adde quod statutum † habēs plures qualitates omnes concurrere debent, ut locum habear, probat *Musc. tell. loco cit.* vbi in propria materia furti loquitur *n. 40. & 41.*
- 35 Sed quando qualitates † aggrauant furtum vide *decis. Delph. 6. n. 4.* vbi de quocumque magno furto de nocte cum gladio per fenestram commisso, quā qualitates aggrauant refert *Baiard. ad Clar. d. n. 42.* & de fure nocturno, qui cum armis aggreditur, pro unico furto, quod puniatur pena mortis *Casfan. in cons. c. Burgun. quem refert Baiard. ubi sup. nu. 41.* & de furto minimo † cum violentia siue intra urbem, siue extra; quod puniatur pena mortis *Maistrill. decis. 147. Vifcon. d. concl. furtum col. 4. Et de furibus sca. 37* lantibus domos, iragentibus, & scallantibus lanuas vide *Rice. collect. 282. & prag. super hoc editam de qua per Authorem infra ad decis. 78 in fi. & vide Vifcon. d. concl. furtum, & Nouar. ad prag. collect. 2. §. n. 1.*

Ioseph Mele.

- 9 *palis mutet statum, & efficiatur clericus. Fideiussor, an teneatur si nomen Iudicis non est expressum.*
- 11 *Fideiussor, an teneatur si causa remittitur ad aliud tribunal. & nu. 12.*
- 13 *M.C.V. & S.C. an sint idem tribunal.*
- 14 *M.C.V. est suprema omnium tribunalium excepto S.C. & R.C.*
- 15 *S.C. quis primo introduxit, & nu. 16.*
- 17 *R.C. quas causas cognoscit, & an causas seu di nu. 18.*
- 19 *R.C. antiquitus quomodo appellabatur.*
- 20 *R.C. olim erat iuncta cum tribunali Sicilia.*
- 21 *Carolus primus officium M. Camerarij creauit, cuius curam patrimonij Regij dedit, sed Rex Alphonsus primus reduxit in banc formam nu. 21.*
- 23 *S.C. & R.C. cum sint sub eodem Rege non sunt tribunaia diuerfa.*
- 24 *Recurfus habetur a ipsam Principem a tribunali S.C. & R.C.*
- 25 *Tribunal S.C. & R.C. licet respectu partium sint competentiā tamen respectu Principis sunt delegata.*
- 26 *Fideiussor de soluendo indicatum per S. C. remissa causa ad R. Cam. teritur.*
- 27 *Tribunalia Neap. quis vnuit.*
- 28 *Fideiussor in prima instantia, an teneatur si perit instantia, & nu. 29.*
- 30 *Fideiussor in prima instantia, an teneatur in causa appellationis.*
- 31 *Fideiussor in causa appellationis, an si appellatio declaratur deserta subsistat, vel percat obligatio.*
- 32 *Fideiussori de indicatum soluendo non competit remedium executionis.*
- 33 *Sententia lata contra principalem mandatur executioni contra fideiussorem de indicatum soluendo absq; nouo processu.*

AD DECIS. XIV.

SVMMARIUM.

- 1 *Fideiussionis indicatum solui materia apud quos tractatur, & nu. 2. apud quos in terminis huius decis.*
- 3 *L. cum apud sempronium ff. iud. sol. lim.*
- 4 *Fideiubem pro forte, an teneatur pro interesse.*
- 5 *Fideiussores quomodo capi debent, & si appellatio fuerit interposita, an appellatio recipienda.*
- 6 *Fideiubens coram primo Iudice, an teneatur coram secundo, quid si mutaretur princeps nu. 7.*
- 8 *Fideiussor indicatum solui, an uincato Iudice teneatur, & num. 10. Quid si princi-*

- 1 *Fideiussionis indicatum solui materiam † de qua hic, vide apud Merot. conf. 11. & 49. plenē Muscatell. in prax. fideiuss. p. 1. mod. 12. Cartar. Rot. exequitur Genua decis. 119. Narfill. in Rub. de fideiuss. n. 350. & inf. citan.*
- 2 *Sed in terminis decis. nostrae vide D. de Francb. decis. 622. & propē † illos terminos vide Thor. in compen. decis. Reg. in ver. fideiussor indicatum solui in vno tribunali fo. 216. Rice. collect. 620. & 2717. Marta vot. 2. nu. 10. Moissif. ad consue. Neap. p. 4. q. 16. num. 30. t. tom. & p. 4. q. 63. in 2. tom. Amend. in addit. ad D. de Francb. decis. 344. plenē idem ad decis. 208. & decis. 320.*

Pasca. de vi. pa. potest. p. 1. c. 4. n. 200. qui multos cumulat Gallupp. in sua resen. prax. S.C. p. 1. c. 3. n. 38. fo. 6. i. c. 7. ad n. 2. Magstrill. dec. 126. Meno. de arbit. cas. . . .

N. 2. ibi ¶ I. apud sempronium ¶

3 Hanc l. limitat † *Bal. in l. fin. q. 10. C. de cō. trib. emp. Curt. Iun. conf. 36. n. 4. quos refert Amend. ad d. D. de Franch. decif. 208. n. 17. Et ad decif. 320. vbi alios adducit.*

N. 3. ibi ¶ fideiussores tenentur, quia in omnem casum, & causam videntur intercessisse, ¶

4 Sed an fideiubens † pro sorte teneatur pro interesse dic regulariter, quod non, scus si indeterminare fideiussisset, quod ex multis probat *Vifcon. in concl. fideiussio p. flita voce circa fin. & vt teneantur l. mper † fideiussores, debet capi fideiussio prout docet Boer. decif. 315. & an talis fideiussor teneatur ad expēsas creditori Marfil. in rub. de fideiuss. n. 187. Amen. ad d. dec. D. de Franch. 208. nu. 12. & an si appellauerit eius appellatio recipienda Magstrill. dec. 302. 4. p.*

N. 5. ibi ¶ quod vbi fideiussio est data coram vno Iudice, qui non indicauit, sed successor, qui reputatur idē Iudex, fideiussores tenentur: ¶

6 Quod fideiubeas † coram primo Iudice, teneatur coram secundo *Franc. Marc. dec. 257. 877. p. 1. c. 357. p. 2. D. de Franch. decif. 208. c. 320. Rolan. conf. 18. vol. 1. Tefaur. decif. 102 quos refert, & sequitur Amen. decif. 344 D. de Franch. nu. 9. Thor. in 1. p. compen. ver. stipulatio, an cōtūclatur fo. 660. & quid † si mutatur Princeps, an extingatur obligatio indicatum solui *Affil. in consil. in consil. lib. n. 47. Amen. ad d. dec. 208. n. 10.**

8 Et de murato Iudice, & successore † in officio, si is iudicat, an fideiussor teneatur *Thor. in ver. fideiussor 1. p. compen. quem vide etiam in 2. p. nouiter impressa ver. stipulatio. an cōtūclatur fo. 660. Muscatel. in prax. S.C. glo. expen. nu. 35. & de alijs Guid. pap. dec. 26. Ric. collect. 2717. vbi etiam quid si mutetur actio; & quid si quis fideiussisset, & se obligauerit soluere quicquid principalis, si cūis compitis, debere consisterit, an possit cogi ad talem solutionem faciendam mortuo principali nullis factis compitis vide *Allegatio. Nouar. post d. collect. sup. cit. 2717. Et quid si principalis mutat statum, & efficitur Clericus, an si fertur sententia, contra principalem possit exequi contra Clericum vide D. de Franch. decif. 400. Mu-**

fest. de fideiuss. p. 2. q. 9. num. 35. c. seq.

N. 7. ibi ¶ si Iudicis nomen non esset expressum ¶

9 Quid si in stipulatione nomen † non est expressum, an pena debeat, & an fideiussor de indicatum soluēdo possit esse Iudex, & de alijs quæst. adeas *Borr. decif. 314. c. 315. Amen. ad d. decif. D. de Franch. 203. n. 4.*

N. 9. ibi ¶ quare si Iudex mortuus fuerit, vel reculsatus, aut alias impeditus ¶

10 Quid si fideiussio † fuerit prestita coram vno Iudice, & deinde actor obtinuit coram variato Iudice *Marfil. in rub. de fideiuss. q. 7. Amen. ad d. Franch. decif. 320. in fin. vbi limitat.*

11 Et quid si causa remittatur † ad aliud tribunal; & quid si reus esset absolutus a Iudice coram quo est datus fideiussor, *Mosfif. d. q. 63. n. 2. c. 3. 2. tom. fo. 167.*

N. 10. ibi ¶ de soluendo quicquid fuerit indicatum per M. C. ¶

12 Si fideiussor fideiussit † de soluendo quicquid fuerit indicatum per M. C. an si postea fuerit indicatum per S. C. fideiussor teneatur, quod sic vide *dec. D. de Franch. 601. sup.*

13 Et quia M. C. & S. C. † vnum tribunal videtur, sed de veritate vide *Musca in prax. de appell. glo. tenetur n. 27. c. tradita per Tefaur. dec. 202. de qua per Ricc. d. collect. 2717.*

14 Est verum quod M. C. suprema † est omnium Curiarum excepto S. C. & R. Cam. dixit *Borrell in sum. decif. 2. p. tit. 32. num. 271. verū quod M. C. sit Tribunal subalternatū, & subordinatū ad S. C. D. de Franch. decif. 341. ex quo Senatus Regis personam gerit Affil. decif. 120. post num. 6. de quibus meminit nouissimē Thor. in 1. p. compen. condemnatus ad remigandum 2. col. circa med.*

15 Sacramq; Consil. primū † introduxit Alphon. primus, vt testatur *Marinus Erce. de subseu. lib. 1. tit. de antiq. stat. Reg. n. 38. vt refert D. Reg. Tapp. de offit. S. C. in proem. nu. 6. vbi dicit, quod licet Surg. de Neap. Illust. r. 17. n. 45. dicat Ferdinandum Regem primū fuisse authorem ex prax. 2. de offit. S. C. tamen Ferdinandus fuit is, qui primus in formam Consilij maiori adhibito numero cum Præfide erexit, sed tamē Alphonfus Primus instituit, consiliariosq; conuocauit, & corā ipso congregari iussit. vnde dictum est Sacrum, quia Regis Consilium erat, & ideō supplicationes, quæ porriguntur continent rit. S. R. M. quia regi porriguntur eiusq; nomine Præfides supplicationes decretat, & sententia.*

- sententia, que per S. C. proferuntur nomine R. Maiestatis proferuntur *Affl. decis. 1. 96. & 386. adess. R. Pragm. 6. que incip. sacrum propterea de offit. S. R. C. Maran. conf. 25. n. 2. Imbecan. in tra. de primo. & secundo. benefi.*
- 16 *confid. 2. n. 42. & de introductione* † S. C. quo tempore fuit introductum *Affl. in cōfl. ut vniuersis n. 40. Rouit. in Rub. de offit. S. C. n. 3. & 4. & vnde dicitur Consilium Ifern. rita. vbi sup. per Rouit. & Tapp. in Rub. de off. S. C. lib. 2. iu. Reg. ver. Confily.*
- 17 Regia Camera quoque † est supremum tribunal, & cognoscit de causis sicutum tangentibus, & habetur in *l. & proponas C. de bo. prorip. l. 2. vbi Det. & tot. tit. C. vbi caus. f. l. 1. C. de offit. procur. Caf. Nouar. ad prag. coll. 165. siue hucus sit actor, siue Reus Rouit. ad prag. 62. de offit. procur. Caf. n. 2. de quo per Pereg. in tra. de iur. f. lib. 7. tit. 1. per tot. Cassan. in catalog. glo. mund. p. 7. confid. 15.*
- 18 Et an dictum † tribunal possit cognoscere causas feudales *Rouit. vbi sup. n. 4. ad quem te. remittit circa cōcernentes causas dicti Tribunalis in prag. 64. & alios sub tit. predicto de off. procur. Caf.*
- 19 Antiquitas † autem dicta Regia Camera appellabatur Audientia rationum, vt testatur *M. A. Surg. de Neap. Illust. c. 7. num. 7. fo. 44. Hocq. tribunal † olim erat iunctum cū Tribunali Siclie. Frece. lib. 1. de subfend. cap. de offit. Mag. Cam. Surg. vbi sup. nu. 2. Carolus 2. deinde † primus officij Mag. Camer. creauit, cui patr. monij curā comisit, sed in hanc formam Rex Alphonsus primus † reduxit, vt testatur *D. Regens Tappia in rub. de offit. procur. Cafar. num. 5. lib. 2. iu. regni. fo. 174. apud quem multa de hoc Tribunali repeties, vbi in fin. d. Rub. ex quot officialibus dictum Tribunal consistet, & sub dicto tit. multa notata digna à rāto viro edifies. Tu etiam de predictis omnibus tribunalib. M. C. V. S. C. R. C. & aliorum tribunalium vide *Tbor. latiffimè in prefat. compend. decis. 1. p. quibus addit cu. accurate, quod licet***
- 23 *ista tribunalia † appareant diuersa, tamen quia sunt sub vno eodemq. Rege non possunt dici diuersa, sed iuxtaxat sunt diuersa pro diuersis causarum generibus, ad decidendum enim facilius lites diuersa fuerūt à Rege instituta Tribunalia iuxta l. proper. angli*
- 24 *C. de iud. à quibus tribunalibus † ad ipsius Principem tanquam victimum, & supremum Iudicem recursus haberetur, quorum tribunalium Iudices licet respectu partium,*
- 25 *competentes † & ordinarij dicantur tamē respectu Principis delegatorum vice funguntur Surg. vbi sup. cap. 27. num. 42. & c. 19. ante num. 9. & sicō in contingencia facti ex*

decis. D. de Franch. 601. dixi quod fideiussor qui se obligauit soluere quicquid fuisset iudicatum per S. C. causa remissa ad Regiam Camerā tenebatur etiam soluere quicquid

26 *esset iudicatum per d. R. Cameram in causa Marci Antonij Calò cum illis de brancia.*

27 Supradicta autem † Tribunalia S. C. M. C. V. & R. C. S. in vnum, vt hodie videmus, vniuit D. Petrus de Toledo olim huius Reg. Prorex pro litigantium commoditate, vt testatur *Surg. d. c. 7. n. 9.*

N. 1. 1. ibi ¶ & quando fideiussor in prima instantia ¶

- 28 De fideiussionibus † in prima instantia vide *Bart. in l. grati §. & post ff. de fideiuss. Marf. in rub. de fideiuss. n. 108. & quid si instantia perit, an pereat fideiussor de iudicio silli, & iudicatum soluendo Bar. in l. cum lite mortua ff. iud. sol. quod sit Pascal. vbi sup. nu. 202. & 203. Musca. in prax. S. C. p. 3. glo. expens. n. 35. Amend. ad d. decis. D. de Franch. 29 344. num. 10. qui limitat nu. 11. quando † ex dispensatione prorogatur instantia ex multis per eum allegat.*

N. 1. 1. ibi ¶ concludit durare in causa appellationis ¶

- 30 Contrarium, quod imò fideiussor † acceptus in prima causa, non teneret in eo quod iudicatur in causa appellationis, tenet *Hippol. in rub. de fideiuss. num. 208. Amend. ad d. decis. 208. num. 2. Tefaur. d. decis. 202. & vide decis. Rot. de anno 1602. coram Coccino relata per Rice, ibi.*
- 31 Et quid si in appellationis instantia † promittatur iudicatum solui, & Iudex ad quem declarat appellationem desertam, an obligatio pereat, vel subsistat *Affl. in consl. ut vniuersis n. 29. Amend. ad d. decis. 208. nu.*
- 32 *1. vbi in seq. habes quod non competit † remedium excussionis huic fideiussori, &*
- 33 *quod sententia † mandatur exequutioni contra hunc fideiussorem absq. nouo processu dummodo sententia fuerit valida, vt ibi per eum.*

Joseph Mele,

SVMMARIVM.

- 1 Delictum morte delinquentis vna cum pena extinguitur, sed quid faciendum de cadaveribus eorum qui pendente inquisitione moriuntur, & quid de illis qui mortem sub

- sibi conficiuerunt, & quibus casibus memoria defuncti damnari possit.
- 2 Delinquens si post condemnationem, aut delictum efficitur furiosus, an debeat in executione sententiae si fuerit ad mortem damnatus super sedici.
 - 3 Delinquens damnatus ad triremes si se debilitauit, ut reuideretur in utili puniendus. Cadavera rebellium, an reducantur in Ciuitatem.
 - 4 Appellare quando liceat in criminalibus.
 - 5 Appellatio in criminalibus recipitur in 10.
 - 6 Appellatio si est interposita post tempus ad appellandum an iueat.
 - 7 Appellatum si non fuit in criminalibus deferenda est executio donec sit elapsum tempus ad appellandum.
 - 8 Appellans per simplicem appellationem interpositionem impedit executionem, & effectum sententiae.
 - 9 Appellatio extinguit praeiudicium.
 - 10 Appellans non dicitur condemnatus, quia ex appellatione non acquiescit sententiae.
 - 11 Nullitatis causa pendente supersedendum in executione.
 - 12 Appellatio de iure non admittenda si fuit admissa de facto, an suspendat executionem sententiae.
 - 13 Damnatus pena capitis, & confiscatio bonorum si appellatione pendente decesserit, an extinguatur bonorum confiscatio, & quid si decessat pendente tempore ad appellandum.
 - 14 Regnum Neap. quare latronum frequentia iungatur, & quando ad eum magnus incurfus latronum quod teneantur ad expensas vniuersitates, vel Rex.
 - 15 Bannitum interficienti si fuerit propositum premium, & aliquis interfecerit illum, qui non erat bannitus punitur.
- Assassinus an possit etiam recepto pretio occidi.*
- 16 Premium quando promittitur inuenienti bannitum debet intelligi de eo qui bannum cepit.
 - 17 Premium praedictum de cuius bonis soluitur
 - 18 Premium cui debetur si duo concurrunt in captura banniti.
 - 19 Premio reuelantium delicta, & de statuto dante premium indicanti bannitum, an habeat locum in socio criminis, & an in eo qui non vitro sed casu occidit.
 - 20 Bannitus capiens alium bannitum, an consequatur premium.
 - Gratia concessa expienti bannitum, an concedenda ei qui post bannum commisit homicidium.

- 21 Indultus in Regno conceduntur bannitis, ut extirpentur, & de impunitate promissa a Principe etiam auctori delicti ibi.
- 22 Bannitus quando possit alteri occidere, & quid si sint criminum impares, & quid si primato odio occiderit.
- 23 Bannitus occidens alium, an possit alteri cedere beneficium sibi per bannum concessum, ut indulgetur loco sui.
- 24 Latrones publicos apprehendens facile si delinquens est, indulgentiam a Principe consequitur.
- 25 Latronum appellatione, an veniant latrones qui in mari furantur, & qui dicantur latrones.

AD DECIS. XV.

DVm in hac decis. tractatur, an sit exequenda sententia contra cadauera inquisitorum, & delinquentium, morte naturali defunctorum. Adde quod delictum morte delinquentis vna cum pena extinguitur l. defuncto ff. de public. l. ad. & l. pupillum §. in heredem, c. bi Cagno. & Det. ff. de reg. iur. vbi an heres teneatur Viscon. in concl. delictum.

Sed argo quid de illis, qui moriuntur pendente inquisitione? dic quod si sunt insignes delinquentes cadauera suspenduntur; in frustra diuiduntur, & sepeliuntur non traduntur. Sed bestiae traduntur, quod ex multis probat Petr. ad Gram. decis. 32. m. 3. & vide eundem ad decis. 44. nu. 5. & 6. & quid de illis, qui mortem sibi conficiuerunt vide Meno. de arbit. c. 284. Bonacoff. com. opin. relatus 2. som. fo. 557. m. 80. & 81. vbi adducit multas decis. Delphin. Franc. Marc. late Viscon. in concl. incip. occidit se ipsum Marf. in l. fin. num. 40. ff. de quasi. Farin. var. quae. in q. 10. nu. 77. cum seq. vbi late, alios adducit Baiard. ad Clar. q. 51. nu. 43. Clar. d. q. 51. num. 15. ver. sic & vide alios, & ibi alij add. & Thor. in 2. p. compen. decis. Reg. ver. condemnatus ad remigandum, vbi de ista decisa. plura dicit, & si procedat, vel ne, occasione questionis, quae contingit in facto si condemnatus ad tr. remes accedere debeat ad seruendum pendente reclamatione sententiae per quam fuit condemnatus ad quinquennium, reformando sententiam inferiorum Iudicum, per quas fuerat condemnatus ad decennium vide Boss. de exeq. sent. nu. 18. Gigas de crim. l. §. maiest. q. 33. Petr. ad d. Gram. decis. 44. num. 5. vide late Guazzin. in tra. ad defens. reo. defens. 38. c. 6. & c. seq. an corpora damnatorum sepelli possint, & quid de eo qui in carceribus se interfecit defens. 39.

Et

Et in quibus casibus memoria defuncti possit damnari *Cyrril. in sum. crim. in tit. ex delict. defuncti §. 2.*

- 2 Et an sit supersedendum † in executione si post commissum delictum delinquens efficiatur furiosus, vel debet supersederi donec convaluerit, vide *Iosiph Ludo. decis. Perus. 77. num. 7.* Et quod in hoc iudex debet diligentissime inquirere, quia multi se furiosos fingunt, ut penam evadant *Cyrril. in d. sum. tit. de pen. §. 3. nu. 8. ver. Iudex.*
- 3 Et quid si damnatus † ad treremes se debilitavit, ut redderet se inutilem quomodo puniendus *D. Reg. Constantius in l. un. C. de classis nu. 46.* & ad materiam huius decis. vide *Cartar. de execut. sent. cap. fin. nu. 466.* *Carrer in §. homicidium ultim. sub num. 13.* & quid dicendum de cadaveribus rebellium, & reparatorum, an possint sine licetia Principis reduci ad Civitatem in qua viui stare non poterant, quod non, secundum *Bar. per illum tex. in l. si quis in insula ff. de cadav. pun. Card. in clem. 1. de pgn. & remis. Bal. in l. 2. C. qui test. fac. poss. Stapb. in tract. de liter. grat. & iust. tit. de rescrip. in form. breu. fo. 191. ver. quando autem.*

N. 2. ibi ¶ quia pendet appellatio in S. C. quæ de iure suspendit iudicium. ¶

- 4 Appellare quando † liceat in criminalibus *Clar. in §. fin. q. 94. nu. 14.* & quod appellatio † in hoc Regno in criminalibus recipitur *Baiard. ad d. q. 94. nu. 9.* quicquid alias servari de consuetudine Italice dicat *Clar. §. fin. q. 96. Farin. in prax. q. 101. n. 1.*
- 6 Sed quid † si appellatio fuit interposita post tempus ad appellandum *Couar. lib. 1. var. resolut. c. 1. in fin. Baiard. d. q. 93. n. 2.*
- 7 Et si non fuit appellatum † ad huc donec non sit elapsus tempus ad appellandum, executionis sententia in criminalibus differenda est *Det. in l. qui ultimo ubi Bar. ff. de pan. de quo vide Clar. d. q. 96.* & ampliaciones, & limitationes ad prædicta apud *Rice. collect. 1924. Farin. ubi sup. nu. 3.*
- 8 Et quod appellans † per simplicem interpositionem appellationis impediatur executionem, & effectum ipsius sententia, ut hic, & appellatio † extinguitur pronuntiatio *Capy. decis. 202. num. 8. Add. ad Affl. in Confl. ap. ellationum tempora ver. suspendit, in tantum, quod appellans † non dicitur condemnatus ad tex. in l. 3. ff. de pgn. Feder. de Sen. conf. 198. nu. 9.* & ex appellatione non dicitur quis acquiescere sententia *D. de pont. cor. 61. nu. 31. Magistril. in decis. 166. n. 11.* multa adducit *Viscon. ad consil. incip. ap.*

pellations pendente, & ibi D. per cum citat. Farin. d. q. 101. apud quem multa reperies materiam cõcernentia ad eum te remitto.

- 11 Quid pendente causa † nullitatis, an supersedendum est similiter in executione, quod sic *Boss. in tit. de null. aduers. sent. nu. 4. l. as. in l. 3. §. si servus nu. 9. ff. de acq. poss. Clar. d. q. 94. nu. 15.*
- 12 Quid si appellatio † fuit de facto admissa quæ de iure non erat admittenda, an executionem sententia suspendat, quod sic *Gomf. tit. de delict. c. 23. nu. 32. contrarium tenet Boss. in tit. de appell. n. 26. vide Baiard. d. q. 94. nu. 14.*
- 13 Et si fuerit quis † damnatus pœna capitis, & bonorum confiscatione, & appellaverit, appellatio neq; pendente decesserit, an extinguatur bonorum confiscatio, & quid si decedat pendente tempore ad appellandum *Clar. d. q. 94. nu. 7. & 8. & q. 51. nu. 14.* ubi quando transeat ad hæres hæc pœna confiscationis.

N. 13. ibi ¶ delinquentibus, & publicis latronibus, quibus hoc Regnum valde abundat. ¶

- 14 Quod hoc Regnum † magna latronum frequentia funestatur, & quare id sit *Baiard. ad Clar. d. q. 94. nu. 10.* & quando in aliqua ipsius Regni provincia insurgit magnus incurtus latronum, an vniuersitates teneantur ad expensas erogandas, vel sit onus Regis vide *Mut. Surg. de Neap. Illustr. c. 22. priu. 42. ver. ceterum, & post eum Thor. in compend. decis. Regni ver. contribuere, an teneantur vniuersitates fo. 125.*

N. 13. ibi ¶ quandoq; occiduntur infantes ab his qui sperant pœmium ¶ Adde quod assassinatorum cedes etiam prætio recepto fieri licet *Gregor. Lopez. l. 3. tit. 27. p. 7. glo. 4. Alberis. 4. p. statutor q. 20. Nell. in tra. bannito. 1. p. 2. temp. q. 11.* quorū meminit eruditus *Syluius Maran. in suo libell. de impuni. assassin. nec. ver. licebitq; Syluest. in sum. ver. assassinus nu. 3.* & quod pœmium † propositum interficienti bannitū, non modò non lucrabitur asserens mendaciter se bannitum occidisse, quinimò loco pœmij morte panitur, & ita in contingenti casu decisum testatur *Parisijs Bened. in c. Raynatus in ver. mortuo itaq; testatore el. pri mo num. 341. de testam. Baiard. ad Clar. q. 27. num. 16.* qui nu. seq. subiungit, quod quando datur pœmium † inuenienti bannitum, debet intelligi de eo qui bannum cepit secū dum *DD. in l. 1. §. fin. ff. quod quisq; inr. & 19 pœmium istud † de cuius bonis soluat*

Clar.

- Clar. d. g. 27. nu. 13. vbi nu. seq.* an debeatur officiali de quo latē *Giurb. conf. crim. 11.*
- 18 & quid si duo + concurrerēt in captura cui prazium debeatur *Baiard. ad Clar. d. g. 27. nu. 15.* & de prazmio occidenti bannitum quando debeatur latē *Ricc. collect. 2617. 7.*
- 19 p. & de prazmio releuantum delicta *Clar. vbi sup. Capib. in prag. 6. de Baron. nu. 138. 141.* vbi an fieri possint per Barones, & an statutum dans prazmium ei, qui malefactorem in dicat, habeat locum in socio criminis indicante socium criminis, quod nō *Aff. in conf. si dumna clandestina nu. 50.* Et an consequatur prazmium is qui occidit non vitrō, sed casu, & forte se defendendo, & ignorans, vide *Bart. in l. omnes populi num. 38. ff. de iust. & iur. Marant. sup. cit. ver. dum autem vsq. ad fin. qui refert duas opin.*
- Et de impunitate a Principe in suo banno promissa etiam authori delicti, & illius complicitibus, si author manifestat delictum & quid teneatur *Giurb. conf. crim. 22. per tot. Ricc. vbi sup.*

- 20 Et quid de bannito + capiente alium bannitum, an consequatur prazmium a statuto promissum quid sic si verba banni id dicant. *Maran. in sing. incip. bānitus. Viscon. in cōcl. incip. bannitus Baiard. ad Clar. 9. homicidii num. 266. Petr. ad Gram. decis. 41. num. 10.* alias si verba banni generaliter loquuntur non comprehendunt bannitum, et ibi per *Viscon. qui ad idem adducit Farin. 3. tom. q. 103. nu. 121.* Et de gratia concessa per bannum capienti, vel occidenti delinquentem, an concedenda et qui commisit homicidiū post publicationem bāni in Ciuitate Neap. ante publicationem banni in terra in qua homicidium commisit vide *D. de Franch. decis. 360. Confil. de Anna add. ad sui Genitoris alleg. 55. Nouar. in coll. ad pragm. 1. de abolit. Mastrill. de indult. 2. 74. nu. 91.*

- 21 In hoc tamen regno + conceduntur indultus bannitis altero alterum occidente, vt in tit. de exul. Prag. Ducis Oslun. quia hoc modo extirpantur multi cētus latronum, vt contigit hoc anno 1627. quod cum esset in Apulia maxima turba latronum, quę totam instabat Apuliam, inter se eiusmodi indultus fuit illorum maxima pars extirpata de quo vide *Ricc. coll. 2022. vbi alleg. decis. de Franch. 330. 360. & 463. 403. 433. & 468.*
- 22 Et quando bannitus + possit alterum occidere, & quid si sint criminis impares *Capib. d. prag. 6. n. 147. & seq. vbi de hac materia, & an occidens odio priuato bannitum consequatur prazmium, sed solum impunitatem criminis vide omnino Ambrosin. decis. Perusin. 23. num. 25. alios adducentem,*

& apud eum vide multa de proditoris occidente bannitum, & de alijs dixi alia *sup. ad decis. 13.*

- 23 Et an occidens + alium bannitum possit beneficium sibi per bannum concessum alteri cedere, vt indultetur loco sui *Rouit. rub. de exul. num. 24.* vbi questionem disputat ad partes. *Viscon. vbi sup.*
- 24 Et quod publicos latrones + apprehendētes, delicti veniam a Principe facile obtinent *Praef. de Anst. conf. 72. n. 13.* & de ista indulgentia in pluribus casib. loquitur *Nouar. coll. 1. ad pragm. nu. 32. & seq.* & de omnibus supra dictis, & alijs ad materiam facietibus a num. 15. vide nouissimē *decis. Ambrosin. 23. per tot.* & an latronum appellatione veniant latrones naris vide *D. de Franch. decis. 142. nu. 2. & seq. Mastrill. in tra. de indult. c. 33. num. 10. Viscon. in comel. furtum 3. col.*

Et qui dicantur latrones famosi dixi inf. ad decis. 56. n. 30.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Qualitas quando profertur a lego, statuto, vel scripto debet probari.
- 2 Duo quando exponuntur, & vnum est de per se sufficiens non refert si vnum cesset.
- 3 Duo si concurrant, & vnum de per se non est sufficiens, nihil operatur vinculum duorum.
- 4 Actus factus ex falsa causa non sustinetur ex vera.
- 5 Citatio si est nulla sententia, quoq. foriudicationis est nulla.
- 6 Foriudicatio sumit vires a citatione.
- 7 In citatione qua concurrere debent.
- 8 Citationis ad informandum, & ad capitula materia apud quem tractatur.
- 9 Capitula an sint danda.
- 10 Copia citationis ad informandum, & ad capitula, an sit danda, & quomodo notificanda.
- 11 Citatio an reddatur nulla, si tempore illius fuerunt allegata iusta impedimenta, & si fuit expedita sine legitimis iudicijs.
- 12 Vagabundus quomodo citetur, & an sufficiat si citetur in domo uxoris.
- 13 Homicidium quomodo dicatur proditoris & quomodo differat homicidium proditorum ab homicidio ex insidijs.
- 14 Vultus proditorium quod dicatur.

15 Alapa

13 *Alapa an sit gravis iniuria, & quomodo puniatur, & quid si fuerit data officiali nu. 16. etiam in iudicatu intellige, vt ibi.*

17 *Officiali fisci faciens qua pena puniatur.*

18 *Clericus alapa percussus, vel baculo, an percussus incidat in excommunicationem Paſalem.*

Nobilis ad euitandam alapam à picbeio poteſt illum occidere.

19 *Proditor quis ſit, & quot ſint ſpecies proditorum nu. 20.*

21 *Proditor an dicatur occidere amicum reconciliatum, & quid ſi percussit inimicum ſuum à retro n. 22.*

22 *Proditor verò quis dicatur ad finem, vt non poſſit immunitate Eccleſiaſtica gaudere ſuxta Bull. Greg. XIV.*

23 *Qualitas delicti ſi non conſtat à principio, an pendente iudicio, & proceſſu poteris adde, & ſigna grauat in ſententia.*

24 *Qualitas ſi non fuit probata, & ſententia fecit tranſiitum in rem iudicatam, nec ſi ſeus, nec alia perſona poteſt reſtitui.*

Qualitas proditoris aggrauat omne crimen.

25 *Foriudicationis ſententia nullitas non exiſtente carcerato foriudicato à nullo poteſt allegari, & quando allegantur nullitates, qua promiſſio ſolet fieri.*

26 *Foriudicati agnati, an poſſint opponere exceptionem, & quid in exceptione clericatus, & ibi de praxi quando preſentantur Buſſa Clericatus.*

27 *Contumacia licet à ſtatuto habeatur pro conſeſſo, & conſuſo tamen poteſt probare ſuam innocentiam.*

AD DECIS. XVI.

AD hanc decif. adde ea quæ DD. noſtri dicunt in ſimili de lege, ſtatuto, ſeu reſcripto requirente in eorum verbis aliquas qualitates, quod quando ꝑ ab aliqua lege, ſtatuto ſeu reſcripto proſcribitur aliquid quod qualitate debet illa qualitas probari, vt per *Felin. in c. examinata nu. 4. & 5. de Iud. Det. conf. 49. col. 1. & Hipp. in rub. de probat. num. 437. & pluribus ſeq. & in ſua pract. in §. quoniam n. 57. & ſeq. Ozaſch. decif. 88. nu. 6. & probatio debet etiam plena, nec ſufficit ſemiplena. Seraph. dec. 162. nu. 6. quæ vide de qualitate probanda dec. 326. & 1058. & Gratia. decif. 71. nu. 7. 89. n. 2. & 148. n. 3. & 224. & 228. Barz. decif. 115. nu. 7. & magis ad propoſitum huius decif. Barz. decif. 136. n. 22. & 2. quod quando duo exponitur ꝑ & vnus eſt de per ſe ſufficiens, non reſert, ſi vnus ceſſet, vt hic, & explicat Ozaſch. loco cit. Ita ſi*

vnus ꝑ de per ſe non eſt ſufficiens, etiam ſi duo concurrant nihil operatur vinculum duorum tacitè dicta per *Surd. conf. 123. vol. 2.* quem ad aliud propoſitum citat *Rouit. prag. 11. de ſtud. nu. 15.* Sed contra prædicta videntur tradita per *Maſull. ad Capy. decif. 162. num. 5.* vbi quod actus ꝑ factus ex talia cauſa non ſuſtinetur ex vera licet probata.

N. primo ibi ꝑ ſi illa qualitas abſque reddit citationem, & ſententiam foriudicationis nullam.

Non eſt dubium, quod ſi citatio eſt ꝑ nulla ſententia quoq; foriudicationis eſt nulla *D. de Franch. decif. 514. quia foriudicatio ſumit vires à citatione Idem dec. 322. Ricc. coll. 140. ver. animaduertas 3. Reg. Tapp. in Conſ. citationis littera, & quæ concurrere debent*

in citatione, vt valeat *Maran. in ſpecul. 6. p. ver. citatio Gaul. pract. obſer. 48. 19. 54. lib. 1. Miſing. obſer. 10. cent. 1. Amen. ad de Franch. decif. 514. nu. 10.* qui in prin. de hac citatione ad informandum, & foriudicandum ad *Gram. in conſ. 1. poſt decif. alios adducit Viſſon. ad d. decif. 514. quibus adde Tbor. in cõpen. decif. Reg. in ver. citatus ad informandum & ad capitula, vbi de quadam inualiditate*

citationis, & de iſta citatione ꝑ ad informandum, & ad capitula vide *Borrell. in ſum. decif. tit. 44. de citatione nu. 43 & ſeq. Foller. in prax. ver. dentur capitula, & capitulorum*

datio ꝑ quibus caſibus habeat locum *Rouit. prag. 2. de iuriſ. inui. non turban. nu. 69.*

*Nig. in c. regni ſi iuſſe nu. 14. & an ꝑ ſit danda copia citationis ad informandum, & ad capitula vide Carabb. ſing. 14. in ver. copia citationis cuius citationis formam ponit Foller. in prax. in ver. vel ſos verbaliter citari faciat num. 3. & ſeq. & de forma citationis, quando peruenitur ad foriudicationem idem in ver. foriudicentur nu. 4. vide *Rouit. in rub. de ſent. foriud. nu. 3. & ſeq. & quod in citatione ad capitula debent adhiberi teſtes D. de Franch. decif. 560. Tbor. in ver. ci-**

tatio, & an reddatur nulla ꝑ citatio ſi tempore illius fuerunt allegata iuſta impedimẽta *Foller. d. ver. foriudicentur n. 34. Maſull. ad Capy. decif. 131. & de validitate citationis*

ad informandum expedita non præcedentibus indiſiſis legitimis vide *Clar. & Foller. cit. per Rouit. prag. 39. de offi. mag. iuſſit. n. 123. & quomodo ꝑ citetur vagabundus, & an ſufficiat ſi fiat citatio in domo vxoris *Gui. pap. decif. 44. 5. Medio de præſump. lib. 2. præſump. 27. Rouit. prag. 3. n. 10. de cit.**

N. 1. ibi ꝑ homicidio appenſato, & proditorio ꝑ

Homi.

- 13 Homicidium † quando dicitur proditorium *Boit. decif. 217. nu. 21.* quem ad hoc citat *Capib. de Baron. prag. 6. n. 164. vide Clar. in §. homicidium §. proditorie, & §. ex infidijs, ubi add. D. Rouit. prag. 11. de abolit. nu. 55. Thor. in comp. decif. in ver. proditorium D. de Francb. decif. 713. ubi dixi. Alex. Ambrosin. in commen. ad Bull. Greg. XIV. c. 6. Detian. in trach. crim. lib. 7. tit. de prodito. cum duob. seq. tom. 2. Guttierrez lib. 1. pract. qq. c. 2.*
- 14 per tot. & de homicidio † proditorio, & appenfato *Caball. nu. 471.* quem citat *Viscon. in concl. incip. homicidium, & quomodo differat homicidium proditorium ab homicidio ex infidijs Pafca. de vir. pa. pot. p. 3. c. 6. D. de Francb. decif. 713. & de vulnere quando dicatur proditor um Viscon. in concl. incip. indultus omnino videndus.*

N. 1. ibi ¶ alapa in faciem percussus à Lœlio gravissima apud nos offensa, & iniuria. ¶

- 15 An alapa sit gravis iniuria † & quomodo puniatur *Pafca. c. 10. nu. 61. & de pena alape Riee. collect. 1782. Thor. in ver. pena qua puniri debeat, & ver. alapam, & ibi cit. per eum D. de Pont. de pot. Præreg. tit. 1. §. 2. num. 17. & seq. Grana. decif. 14. ubi pro alapa fuit data pena exilij, qui dec. 36. nu. 4. dicit quod*
- 16 si alapa † fuerit data officiali est pena mortis, ut etiam habetur, in *prax. offit. c. . n. 13. fo. 13.* etiam si data fuisset tempore sindicatus dummodo illata ex causa officium tægente. *Mars. sing. 179. Guid. pap. decif. 557. Petr. ad Gram. decif. 7. nu. 2. & ad decif. Cappy. 27. & vide Tefaur. decif. 229. ubi de eo, qui*
- 17 ficas † fecit in contemptum officialis, quæ pena fuit punitus. Et de clerico, qui verba in iuriosa protulit ludici laico. *Riee. collect. 2552. 7. p. quem vide collect. 2552. de pena offendentis officialem, & de materia Farin. 18 q. 105. nu. 107. Et quid si Clericus † fuit alapa percussus, an incidat percussus in excommunicationem Papalem, vide Petr. ad Cappy. dec. 16. 1. ver. nec est enorme delictum fo. 4. 17. & ad evitandam alapam à Plebeio, an nobilis possit impunè occidere, quod sic vide, *Viu. decif. 46. nu. 12. quem refert, & sequitur Petr. ad Gramat. dec. 98. ubi subdit quod nobilis potest cogere inferiorem ad sibi cedendum locum in Ecclesia ex Petra sancta in sing. 12. etiam quod acquisivisset locum per appositionem chirotece per quam appositionem posse in Ecclesia locum acquiri dicit Pafca. trach. de vir. patr. pot. p. . . c. . . nu. . .**

Et quod alapa percutere est maius delictum, quam percutere pugnos; nam alapa

- percussus tractatur pueriliter *Nig. in c. Regn. 149. num. 13. Petr. ad d. Gram. decif. 17. num. 3.*

N. 5. ibi ¶ ille dicitur proditor vulgaris, & communi sermone &c.

- 19 Quis sit proditor, & quot sint species proditorum vide *Nig. in c. 13. Regn. quod incip. Nuper apud Transim sub rub. de pgn. & vind. prod. cuius non meminit D. Rouit. in rub. de bonis proditor. nu. 1. & 2. Luc. de penn. in l. fi. circa med. C. de delato lib. 10. & Fari. q. 18. n. 79. Petr. ad Cappy. decif. 30. in ver. qui proditis patriam fo. 35.*
- 20 Et quod proditor † sit ille qui fingit se amicum, & tractat eum ut inimicum *Foller. in prax. in ver. item quod commisit crimen lesa maiestatis nu. 9. & 10. fo. 92. vide Ambrosin. decif. Petrus. 23. num. 22. Detia. lib. 7. c. 9. trach. crim.*
- 21 Et an occidens † amicum reconciliatum dicatur proditor, quod non *Riee. decif. 168. p. 1. quam refert, & sequitur Nouar. collect. 2. super prag. 11. de abolit. num. 9. de quo late per Giurb. conf. crim. 62. d. n. 7. ubi an gau deat Ecclesie immunitate.*
- Et quid si quis latet in loco appenfato, ut vulneret, vel occidat, an dicitur per infidias occidere *Giurb. conf. crim. 2. num. 34. & 22. seq. Et quid de eo † qui percussit inimicum suum à retro Riee. decif. 80. p. 1. Pafca. d. c. 6. num. 18. ubi alio citat, quibus adde Nouar. ubi sup. num. 10. quos ego adduxi in causa civisdam Clerici de Sciorto de Barulo coram Illustriss. D. Fabricio Carafa delegato S. Sedis Apost. D. meo Colendissimo Episcopo Bitontino, & annuit author noster hic, & multa exempla tradit P. Megala 3. p. 17. fuit. perq. lib. 4. c. 2. nu. 18. & seq. quis dicatur proprie proditor occidere.*
- 23 Et quid dicatur verè † proditor, ut non possit gaudere immunitate Ecclesie, & sic exceptuatus à Bulla Greg. XIV. vide late *Alex. Ambrosin. ad Bull. prædictam cap. 6. per tot. & ad latoritatem multa de proditorib. reperies apud Det. & Guttierrez. locis cit. & alios D. præcit. Giurb. conf. crim. 10. d. nu. 17. & seq. ubi de vulnerante cum istu scopitæ late, & de proditore manifesto quis proprie sit Rouit. pl. ag. 1. de bon. proditor. nu. 6. & seq.*

N. 15. ibi ¶ non erravit etiam cum dicta qualitate proditoria, quia constabat aliquatenus per depositionem patris matris, & fratris occisi. ¶

De qualitate probanda in delictis vide 1. tom.

tom.com.opin.ver.qualitas num.258,fo.505.

- 23 Quid si de qualitate non constet † a principio, an pendente iudicio, & processu poterit addi, ut pena gravetur in sententia, quod sic *Gomes de delict. c. 11, nu. 28*, ubi de comuni testatur secus post sententiam, ut idem *Gomes d. c. 1, nu. 28*, quem sequitur *Baiard ad Clar. 3, fin. q. 67*. unde dicit *Bertaz. conf. 196*, & 197, quem sequitur *Baiard. ad Clar. q. 85*.
- 24 nu. 20, quod si qualitas † non fuerit probata, quod nec fiscus, nec alia persona privilegiata poterit restituere si sententia fecit transitum in re iudicatam ad probandam qualitatem. Et quod qualitas proditionis agitur ut omne crimen *Rou. d. prag. 1. n. 113*.

N. 16. ibi ¶ Quod pater inquisiti prædictam exceptionem allegans non erat audiendus. ¶

- 25 Sicuti non esset † audiendus neque pater neque alius si diceretur de nullitate sententiae foriudicationis non existente foriudicato carcerato, quia hoc debet opponere idem carceratus foriudicatus, ut dixi ad decis. D. de *Franch. 688*, ubi an Baro pro suo interesse poterit admitti *Rout. in rub. de sent. foriud. nu. 24*, dixi ad decis. de *Franch. 639*, & 673, et 674, & non existente foriudicato carcerato si dicitur de nullitate solet fieri promissio, quod veniat foriudicatus ad se representandum cum guidatico duorum mensium.
- 26 Sed an agnati † ad impediendam foriudicationem possint opponere exceptionem, & quid in exceptione Clericatus *D. de Franch. decis. 329*, *Rou. in rub. de sent. foriud. nu. 10*, *Reg. T. app. in rit. 65 num. 4*, fo. 24, ubi
- 27 ponit prædicam, & nonissimè in vltima editione *Rout. in loco etiam cit. nu. 11*, tradit ex d. Præside prædictam, & quod scripturæ clericatus ponuntur extra processum, & super sedetur in foriudicatione, quod non solum observari dicitur in clerico beneficiato, sed etiam in simplici clerico exhibita bulla Clericatus primæ tonsuræ, & fide servitij, imò ex *Præside in fide de Franch. decis. 688*, acten di solum validitatem Bullarum nulla requisita fide servitij, quam prædictam optimam, & necessariam dicit.

N. 17. ibi ¶ nisi inquisitus ipse compareat, & de sua iustitia, & innocentia doceat. ¶

- 28 Adde quod licet contumax † habeatur a statuto pro confesso, & convicto tamen potest probare suam innocentiam *Baiard. ad Clar. in 9, falsum nu. 126*, ubi refert decis. S. C. & est de mente *Arno. in Soliloq. 9*, & 14, ubi latè *Mele filius Meus*.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Contumax banno supponitur annotantur eius bona, & transitorum traditur prædict.
- 2 Annotatio bonorum contumacis quomodo facienda, & quorum bonorum.
- 3 Foriudicatus inter alias penas patitur publicationem bonorum.
- 4 Excommunicatus persilens per annum in excommunicatione patitur publicationem bonorum.
- 5 Foriudicationis sententia profertur elapso anno.
- 6 Annus currit a die foriudicii. Quomodo sententia foriudicationis executioni mandetur, & quid in committentibus recaptum.
- 7 Anno elapso fiscus poterit propria auctoritate bona annotata capere si non adeat legitimus contradicitor.
- 8 Foriudicati bona quomodo dividantur, & quid in bonis Neapolitanorum.
- 9 Annus foriudicationis potest per Proregem abbreviari.
- 10 Annus foriudicationis in quibus casibus reperitur abbreviatus, & quando abbreviatur per Reg. Coll. Conf. sub quibus verbis fiat.
- 11 Cap. post commissum per quos exornetur.
- 12 Absentia quando allegatur quomodo fiat decretum.
- 13 Absentia inquisiti si fuit allegata, & visus non gaudet.
- 14 Iudex superior si expedivit provisione directas Iudici inferiori, quod provideat super gravamine absentia, an interim potest inferior procedere ad sententiam foriudicationis.
- 15 Absentia regulariter est admittenda secundum distantiam loci qualitatis personarum &c.
- 16 In criminalibus licet non admittatur procurator admittitur tamen ad allegandam absentiam, & in casibus in quibus venit imponenda pena relegationis, vel exilij.
- 17 Absentia quando allegatur Iudex ascendere debet, an sit verisimilis, quia si malitiose non debet admitti, & quando malitiose censetur allegata.
- 18 Procurator an sicut admittitur ad allegandam absentiam ita ad infirmitatem.
- 19 Absentia, & infirmitas æquiparantur.
- 20 Foriudicandus prius est citandus cura assensibus, & consanguineis.

F

Citatio

2. *Citatio quomodo faciendā, & quomodo in-
beneficialibus.*
21. *Citatus si non habet domum, et affines sunt
absentes quid faciendum.*
22. *Citatio vagabundo quomodo fiat, & an suffi-
ciat si fiat in domo uxoris.*
23. *Citata si fuit uxor in aditu viri, an valeat
citatio.*
24. *Citatio debet fieri in loco, in quo verifimili-
ter perueniat ad notitiam inquisiti.*
25. *Principis potestas ordinaria ius domini, tol-
lere non potest.*
26. *Princeps quod facit in alterius iniuriam fa-
cere non debet.*
27. *Princeps quando utitur potestate absoluta
sine causa peccat.*
28. *Princeps an possit tollere ordinē iudicium.*
29. *Rex vobis iniurissimus nunquam potesta-
te absoluta utitur.*
30. *Princeps, an possit de plenitudine potestatis
bona demanata alienare.*

AD DECIS. XVII.

- D**um agitur in hac decis. de anno ad
foriudicandum statuto, & an pos-
sit abbreviari, sciendum est à ty-
ronibus in praxi, quod citatio in-
quisito, & effectio contumaci forbannitur,
vt docet *Foller. in prax. crim. in verb. ban-
niantur*, quia cū t̄ quis reputatur contu-
max dicitur banno esse supponendum vt ibi
per *Foller. in prin. & post sententiam forbā-
ni condemnatoriam annotantur bona*, vt
per *Peregr. de iur. lib. 1. tit. 1. nu. 1. 96.* quem
citatur *Rouit. in rub. de sent. foriud. nu. 12.* vbi
adducit tex. in l. si quis intra prouintiam C.
de bon. pro scrip. docentem quo pacto sit fa-
cienda t̄ annotatio prædicta, & quæ bona
confiscantur *Rouit. vbi sup. n. 15. Foller. ver.*
3. *annotentur num. 6. & seq. est. n. inter alias t̄
penas foriudicari publicatione bonorum, vt in
constit. Regni incip. Grandis utilitas, sed Fol-
ler. prius ponit annotationem bonorum in
ver. Annotentur bona, deinde bannum, quod
idem est t̄ in excommunicatione persistente*
4. *per annum in excommunicatione, vt per
Viscon. in conclus. incip. excommunicati deinde
statutur per annum quo elapso profertur
sententia foriudicationis D. de Franch. decis.*
5. *51. n. 4. & 5. & 589. num. . Foller. in prax.
crim. in ver. banniantur nu. 1. Masull. ad Ca-
py. det. 131. & ad est Reg. consil. incip. foriudi-
catorum; Rouit. vbi sup. n. 2. qui etiā dicit ille
annus currat à die forbāni, & annotationis
factæ, vt in d. constit. Grādis utilitas Ric. col-
lect. 1. 401. & quomodo sententia foriudica-
tionis est exequutioni demandanda tradit
Petr. ad dec. Gram. 2. q. nu. 7. quod facta reco-*

gnitione personæ sunt foriudicati morti tra-
dēdi pro exequutione sententiæ foriudicationis,
sed an hoc procedat in committentibus
crimē recaptus qui si non comparent infra
quatuor dies post citationem habentur pro
cōtumacib. & foriudicatis iuxta *prag. 12. de
exculib. vel sit opus sententiæ declaratoria, vi-
de D. Rouit. d. prag. 12. à n. 3. & q. ad fin. & de
illis personis, quæ cōmittūt recaptū, & quo-
modo contra eos procedatur, quod procedat
leuato velo ad modū belli, & manu mi-
litari Masull. de indul. c. 33. vbi quod sunt
exclusi ab indulg.*

Viscon. in concl. incip. furtum col. 4.
Quid si nulla est facta annotatio, an eura-
ratus annus à die forbāni, quod sic, vt in cōst.
penā eorū in prin. ibi (à die banni editi) *D.
de Franch. d. dec. 515. Rou. vbi sup. & elapso
anno t̄ si quis poterit bona annotata prop-
ria auctoritate capere si non adest legiti-
mus contradictor, qui alias esset audiendus
Rouit. vbi sup.*

8. Quomodo autem t̄ diuidantur foriudica-
torū bona in hoc Regno, & an stāte gratia
Neapolitanis concessa remaneāt penes eū-
dem foriudicatum, vel applicentur successoribus
*Paschal. de viui patr. pot. p. 4. c. 5. n. 43. D.
de Franch. decis. 563. nu. 1.*

9. Et dum hic t̄gitur abbreviatio illius an-
ni post quē fertur sententia foriudicationis,
& quod t̄ pōt abbreviari per Proregē adde
*Masull. ad d. Cap. dec. 131. & 141. Molfes. ad
consue. Neap. p. 4. q. 47. nu. 10. D. de Pont. dec.
22. num. 1. Masull. de indul. c. 30. Caraut.
prag. 1. de excul. nu. 12. & seq. Ric. coll. 1. 401.*

10. In quib. autem t̄ casib. ille terminus anni
possit abbreviari vide *Rou. vbi sup. nu. 6.* qui
adducit primū casū in crimine osculi violētī
*Masull. ad d. Cap. dec. 131. n. 4. secūdū in duel-
lo. Tertiū in recapto, vt est pronūm per d.
pragm. 12. sub tit. de excul.*

Addē quartum in ictu scoppietæ, vt per
*prag. Com. de Lemoi in anno 1616. & Duc. Of-
fina, & in supradictis casib. vide pragmat. cita-
per Viscon. ad dec. D. de Franch. 213 nu. 35.* vbi
quando abbreviatur istud tempus à Colla-
terali Cōf. dicitur pro ista vice tantū in alijs
autē delictis arbitrio Proregis, suē per eius
commissarios quib. talis potestas quandoq;
ab eo conceditur, abbreviatur, vt per *D. de
Franch. dec. 213. n. 6. hic cit. n. 15.* & tali abbre-
uiatione facta elapso termino habetur pro
mortuo *Ric. vbi sup.*

N. 9. ibi ¶ cap. Regni post commissi
denegans audientiam excusatori. ¶
11. Cap. hoc t̄ ultra Camp. exornat *Ric. col-
lect. 231. 8. Ballard. ad Clar. q. 34.*

N. 9. ibi ¶ quando inquisitus fuit visus tempore delicti. ¶

- 12 Absentia quando ¶ allegatur sit decretum hoc modo. Fuit reputatus contumax verū si infra dies tot. comparuerit deleatur &c. si fuerit visus, vel captus non gaudeat, vide *Amend. ad decif. D. de Franch. 327*. vbi annuit dictam decreti formulam, & aliam adducit practicam quando allegatur absentia, & *Nig. d. c. post commissum n. 7. Follet. in verb. audiantur excusatores num. 12. fo. 63*. Vnde quando allegatur absentia, & in decreto apponitur illa clausula, si fuerit visus, vel captus &c. si inquisitus fuit visus ¶ in die delicti, vel post quod absentia non est admittenda, si id constituerit iudici coram quo allegatur absentia, vt ponit practicam, *Amend. ad d. D. de Franch. decif. 327. num. 2.* quam decif. vide cum alia *D. de Franch. 389*. Sed si fuerit aditus iudex ¶ superior qui prouisiones expeduit, quod prouideat iudex inferior super grauamine absentie non admittit, an possit per Iudicem inferiorem procedi ad sententiam toriudicationis, vide *D. de Franch. d. decif. 327. Baiard. ad Clar. q. 34. n. 9. Thor. in compen. decif. ver. absentia Ricc. coll. q. 2*.
- 13 Verum quod absentia ¶ nō aliter consulto de prædictis Iudici est admittenda secundū distantiam loci, & qualitates personarum, alias terminus angustus esset nullus, *Carabb. sing. 2. Baiard. d. q. 34. n. 3.* & secundum qualitatem persone, vt per Authorem hic infra. & de alijs materiam concernent. vide *Baiard. loco sup. cit.*

N. 9. ibi ¶ tunc benè admittitur, & audietur excusator allegans absentiam inquisiti. ¶

- 16 In criminalib. ¶ licet non admittatur procurator, admittitur tamen ad allegandū absentiam, *Majull ad Capp. dec. 5. nu. 3. & seq. Clar. d. q. 34. Baiard. ad Clar. q. 32. & 34*. vbi de omnibus casib. in quib. procurator admittitur in criminalibus, *Ricc. collect. 856. 1035 & 2622. Follet. d. ver. audiantur excusatores n. 1. & seq.* & tū. quod circa hoc dicit *Rot. in prag. 2. de iurisdi. inui. nō turb. n. 59. in allegat. pro nostro deuotissimo S. Nicolao Barenfi*, quod Procurator intervenire pōt in casib. in quib. venit imponenda pēna relegationis, vel exilij, secus si venit imponenda pēna corporis afflictius, & non modo procurator, sed quilibet ad allegandam absentiam admittitur, *Baiard. d. q. 34. nu. 7*.
- 17 Et circa absentia, Iudex ¶ accedere debet, an sic verisimilis, ¶ annuit *D. de Franch. dec. 389*. nā si videt malitiosè allegari illam

non debet admittere, & quando absentia, prsumatur malitiosè allegari, *Baiard. loco cit. nu. 15. & seq.* vbi ponit multos casus inter quos est, si quis personaliter fuit citatus, *Car. suit. rit. 266. nu. 7*.

- 18 Et an sicuti admittitur ¶ procurator ad allegandū absentia ita quoq; ad allegandū infirmitatem cum absentia, & infirmitas equiparentur, ¶ cit. in tua qui ma. accuf. poss. & Bar. in *1. si potest ff. de acq. bar. nu. 7*. poteris hanc q. decidere ex adductis per *Costa. de portio. rata. q. 117. & Clar. d. q. 34*.

N. 12. ibi ¶ vbi citandus de persona reperiri non potest, citari possit domi in qua vxor filij, vel alia specialis familia commoretur &c. ¶

Nullus toriudicari potest nisi prius citetur *And. in sup. cit. cōf. D. de Franch. dec. 514*. requirunt etiam consanguineorū cit. & alium qui omnes debent specialiter, & singuli citari, nec sufficit citatio generalis per proclama. *D. de Franch. dec. 516*. & in facienda citatione. Primo debet de iure diligentia fieri ¶ si quis potest citari de persona, deinde debet citari ad donum, vt probat iurib. & auctoritatib. ¶ in *tra. de nullit. tit. de nullit. ex def. 9. cit. n. 83*. quē vide etiā *n. 93. rot. & nu. 88*. & præsertim in beneficiis, vide *Franch. Mare. dec. 121. p. 2. Amend. ad dec. D. de Franch. 515. n. 7*. & quomodo faciēda est cit. domi *Amend. ad d. D. de Franch. dec. 515. n. 1. et seq. & n. 11. & 17. Thor. in compen. dec. ver. Relatio nuntij omnino*, & in *2. p. ver. citatio ad informandum col. 1. in fi.* vbi meminit huius decif. sub hoc nu. 12. & in fin. illius verbi.

- 21 Quid si citandus ¶ nō habet domū, & afinis, & cognati sūt absētes, vel sint in provincia in qua M. C. V. non habet iurisdictionē quomodo prouidendum *D. de Franch. dec. 516. Amend. ad d. dec. 515. nu. 12. Ricc. collect. 1401. Thor. qui alios citat in ver. citatio ad*
- 22 toriudicandum, & quomodo fiat citatio ¶ vagabundo, & an sufficiat si citatio fiat in domo vxoris, *Guid. Pap. dec. 445. Meno. lib. 2. presump. 27. Rowit. pragm. 3. nu. 10. de cit.*
- 23 vbi num. seq. dicit quod si vxor ¶ citetur in ædibus viri valet citatio, etiam si vxor alibi habitaret, & quis dicitur vagabundus *Rowit. in rub. de vagabundis nu. 1. Gail. lib. 1. obfer. 1. nu. 34. & 10. lib. obfer. 17. nu. 4*.

N. 12. ibi ¶ non refert quod citatio non perueniat ad notitiam inquiri. ¶

- 24 Sed quod aliās citatio debet ¶ fieri in loco in quo verisimiliter citari possit puenire ad notitiam citati *D. de Rot. decif. 5. de recip.*

in nouiff. Amen. ad d. decif. 515. num. 5.

N. 16. ibi ¶ malè fa cit Princeps vtē do potestare absoluta, quia peccat cum debeat vti ordinaria. ¶

25 Adde quod Principis ¶ potestas ordinaria ius domini tollere non potest Cappy. decif. 69. Ioseph Ludou. decif. Perus. 45. quod enim

26 facit Princeps ¶ sine alterius iniuria facere debet Affl. decif. 186. debent. n. sui actus regulari à iustitia poli, & fori, & sibi placere debet, quod iustum, & verum est Gail. obser.

27 14 & quando vitur ¶ potestate absoluta sine causa, & non ordinaria licet nemo possit dicere Principi cur ita facis, tamen peccat apud Deum Cappy. decif. 196. quem cum supradictis refert Ricc. collect. 2428. vbi multa subdit concernentia dicta hic, & Capibl. prag. 1. de Baron. nu. 167. & seq. Pascal. de vi. pa. pot. p. r. c. primo nu. 87. & seq. vbi multa repetitis.

28 Et an Princeps ¶ possit tollere ordinem iudicium Ricc. coll. 2108. & an possit rem alteri tollere coll. 1858. 1952. & 1966. & de Principis potestate, & autoritate eundem collect. 407. & 2022. Capiblan. de Baron. prag. 6. nu. 131. & seq. & prag. 14. num. 25. Pascal. vbi sup. p. 1. c. 1. vbi num. 101. quod

29 Rex ¶ noster iniustissimus nunquam absoluta potestate vitur, & ibi plenissime 30 disputat. an Princeps possit ¶ de plenitudine potestatis bona demanialia alienare. Super quo Bambacar. edidit pro Ciuitate Bironi Ciuitatis demanialis tempore quo venditio tractabatur cum Principe Hostiliani.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

1 Homicidium commissum ab iniuriato post quatuor annos à die recepta iniuria quæ pena ordinaria, vel extra ordinaria puniendum.

2 Tracundie tempus quanto tempore durare, presumatur referuntur opin. num. 4. & 5. 6.

3 Apolloli dictum. Sol non occidat super iracundiam vestram explanatur.

4 Honor omni modo preferendus aquilance perpenditur cum vita num. 6. rebus, & vita praponitur num. 9. nihil est homini carius nu. 10

11 Homicidium commissum in personam illius

qui homicidam prius alapa percussit, quæ pena puniatur.

Nobilis ad euitandam alapam à plebeio potest illum occidere.

12 Homicidium commissum pro defensione vitæ, & propter inimici insidias quas sine magno periculo vitæ occisor euitare non poterat excusat etiam à peccato, & restitutione.

13 Defensio membrorum licita.

14 Defensio pro rebus licita.

15 Defensio pro honore, & pudicitia licita.

16 Defensio pro amicis, & proximis licita.

17 Descendere tenetur Vassallus dominum vir uxorem patris filium, & contra consanguineus consanguineum affinis affinem cognatus cognatum &c. num. 18.

19 Iniuria facta patri censetur facta filio, & facta uxori censetur facta viro, & uni de agnatione omnibus, et ob iniuriam factam filio offenditur pater sine cuius consensu reuicti non potest.

20 Descendere potest filius patrem etiam aduersus Clericum, & contra absq; censura. Inimicus consanguinei mei, an sit meus inimicus.

21 Defensio in continenti, paribus armis, & cum moderamine inculpate tutelæ non diuertendo ad extraneos actus cum defensione sit omni iure ciuili naturali, & diuino permessa non est punibilis.

22 Homicidium committens solam defensionem intendens non peccat, nec tenetur restituere.

Et quid de occisore, qui grauiter prouocauit occisum nu. 23.

24 Prouocatus primo quando possit pronocantem offendere, & quis dicatur, & presumatur aggressor, & quod mitius puniatur prouocatus ad delinquendum.

25 Homicidium committens post receptam iniuriam ex intervallo diuertendo ad extraneos actus puniatur, et peccatū nō euitatur.

26 Verbum (in continenti) quas interpretationes recipiat, & nu. 28. & 29.

27 Homicidium quando dicatur premeditatum, vel ex impetu, & rixa.

30 Iniuria, an possit vlcisci ad defensionem.

AD DECIS. XVIII

AD hanc decif. vide tradita per Giurb. conf. 86. vbi nu. 8. meminit huius decif. quæ quidem notabilis est dum in ea concluditur, qd com mittens ¶ homicidiū post 4. annos à recepta iniuria puniendus sit pēna extraordinaria, & qd post dict. tēpus dicatur incontinētī patra-

pacratum homicidium, cum magis larga licet communiter recepta opinio in hac materia sit illa *Luc. de penn. in l. omnes C. de de curio lib. 10.* extendens tempus ꝑ caloris iracundię vsq; ad 30. dies, quā sequutus est *Dec. in l. quicquid calore ff. de reg. iur. per tex. in l. si vindicari C. de pen. Farin. conf. 2. num. 8.* quanquam nonnulli ab ea discesserunt putantes calorem iracundię non posse ultra 12. horas durare iuxta illud *Aposl. sol non occidat super iracundiam vestram Barz. de cjs. 132. nu. 26.* Verum ista autoritas ꝑ parum suffragatur illi opinioni. Apostolus. n. his verbis non decedit, quod iracundia non potest ultra 12. horas durare, sed consulendo illis verbis (irascimini; & nolite peccare sol non occidat super iracundiam vestra) suader, quod vnusquisq; temperet iram suā, nec ultra progredi faciat, vnde nonnulli arbitrati sunt iracundiam illam ꝑ posse durare vsq; in sequentem diem, de quo per *Menoch. conf. 107. num. 4. vol. 1.* alij vsq; ad tres dies proximos *Gail lib. 1. pract. obser. obser. 16. num. 1. & 13. Barz. d. decif. 132. num. 29.*

Verum quia secundum *Bar. in l. 2. §. cum igitur ff. de vi. & vi arm.* arbitrio iudicis ꝑ id temper remittitur pro personarum, & rerum qualitate *glo. in c. an sit vbi no. & ibi add. de appell.* Idco iste qui recepit iniuriam habito respectu ad qualitatem personę offensę honoris sui causa vilescenti, illam iniuriam continuo ꝑ oculis presumitur habuisse, illamq; ruminasse seruando sub peccatore vulnus iuxta illud *Virg. lib. 1. AEnid. de Iunone.*

Oeternum seruans sub peccatore vulnus. Fuit conclusum, & arbitratum per S. C. illud homicidium etiam post longum tempus commissum a die receptę iniurię fuisse incontinenti commissum, nam alias extendi posse ad spatium decem annorum dicit *Barz. d. dec. 132. ante num. 32. Vrsill. ad Affl. decif. 289. num. 36. vide omnino Gualrb. conf. eriu. 86. nu. 20. & D. de Pont. in tra. de potest. prorg. quod vis in continenti propulari dicitur, & si ex intervallo quando vis est continuata, & permanens tit. 2. §. 3. num. 21. & Guazzin. in tit. ad defenf. reorum defenf. 29. c. 4. num. 9. & 31. fuit. n. habitus ꝑ respectus ad qualitatem personę, & defensionem honoris, qui omni commodo ꝑ est prefertendus *Carauit. rit. 5. nu. 12. imo 2. qua lance ꝑ perpenditur cum vita Gram. decif. 98. no. in i. isti quidem ff. quod me. ea. Barz. d. decif. 132. nu. 13. vbi quod honor ꝑ rebus, & vitę preponitur l. Iulianus ff. si quis omiff. ea. testam. & honori ꝑ nihil est hominis carius nihil**

pretiosius *Laderch. conf. 182. num. 4. Bertac. conf. 111. nu. 5. & 135. nu. 11. Gram. conf. 29. nu. 5. multos cumulat Pafcal. de vi. pa. pot. p. 3. c. 6. num. 23. vide Vrsill. ad affl. decif. 289. num. 36.*

N. primo ibi ꝑ alapa in faciem percussum. ¶

11 De eo qui ꝑ occidit percutientem cum alapa vide *Socci. lun. conf. 117. vol. 3. per tot. quę refert Pafca. d. c. 6. n. . . & quod nobilis ad euitandum alapam a plebeio potest illum occidere impunę Bero. conf. 173. Vin. decif. 46. nu. 12. quos refert Petr. ad Gram. decif. 98. nu. 1. di xi sup. ad decif. 16. nu. 18.*

N. 2. ibi ꝑ pro defensione vitę. ¶

12 Homicidium commissum ꝑ pro defensione vitę etiam propter inimici insidias quas sine magno periculo vitę occisio vitare non poterat excusat etiam a peccato, & restitutione *Reu. P. Megala instit. Perg. t. 2. lib. 3. c. 1. n. 10. & 11. Pafcal. d. c. 6. n. . .*

N. 2. ibi ꝑ & corporis proprii ¶

13 Adde quod etiam defensio ꝑ membrorum licita est prout licita defensio vitę *Megal. d. c. 1. nu. 7. Pafcal. d. c. 6. nu. 1.*

N. 2. ibi ꝑ rerum ¶

14 Adde quod defensio pro rebus etiam ꝑ licita est *Megal. d. c. 1. nu. 8. Pafca. d. c. 6. n. 36. qui declarat quomodo id procedat Anna conf. 7. nu. 16. & 17.*

N. 2. ibi ꝑ honoris ¶

15 Sicuti pro vita licita, & necessaria ꝑ est defensio ita pro honore, & vniū supra diximus honor vitę æquiparatur *Megal. d. c. 1. nu. 6. 7. 8. Pafcal. vbi sup. num. 23. Idcm pro tuenda pudicitia dicit Megal. d. c. 1. n. 9.*

N. 2. ibi ꝑ amicorū, & proximorū. ¶

Adde quod sicuti personam nostram tueri possumus, ita proximorum consanguineorū filiorum, & vxoris, imo amicorum *Ann. cōf. 7. Pafcal. vbi sup. cit. Sicut. n. metus amissionis vitę proprię dicitur iustus, ita vitę, & Affiniū Meno. de arb. eas. 135. nu. 8. Et si licita est defensio ꝑ pro amicis, & proximis, vt per Megal. d. c. 1. nu. 17. & lib. 2. c. 18. nu. 10. Pafcal. d. c. 6. n. 28. & seq. tenebitur etiam 17 Vassallus ꝑ defendere dominū suū *Pafcal. d. c. 6. n. 32. etiam contra proprium patrem fratrem vel filium Clar. in §. feudis q. 21. ver. sed nunquid Petr. ad Gram. dec. 67. nu. 1. sed quod Vassallus potest se contra dominum defendere Ann. d. cōf. 7. n. 25. vbi alios allegat,**

F 3 & mul-

18 & multò magis † vir uxorem pater filii,
 & e contra, cum illi sint vna, & eadem ca-
 ro, isti vna eadēq; persona *Anna d. conf. 7. n.*
 13. & consanguin. consanguineum affinis af-
 finem, cognatus cognatum, & sic deinceps
 19 cum iniuria † facta patri censetur facta fi-
 lio imò ex iniuria facta filio, magis offendi-
 tur pater, quam filius *l. in personam ff. de
 pact. vbi D. qui dicit quod filius non po-
 test remittere eam, sine consensu patris, vt
 per Petr. ad Gram. decif. 23. n. 4. qui alios ad-
 ducit, & ibi limitat, quibus addē tradita per
 Confil. Paschal. in tra. de vir. pa. pot. p. 1. c. 20. n.*
 3. & sequen. & iniuria facta uxori censetur
 facta viro *Viu. decif. 167. n. 3. & 322. per tot.*
Barz. d. decif. 132. nu. 1. 2. 3. & seq. Petr. qui
de pzdictis non meminit, solum de supra-
dicta decif. Viu. 167. ad dec. Gram. 23. nu. 3.
 sed quod vxor non agat pro iniuria viri vi-
 uentis, sed benè post mortē viri vide *Confil.*
Tbrod. alleg. 9. nu. 3. & iniuria facta vni de
 agnatione censetur facta omnibus *Ozysch.*
decif. 104. nu. 3. & Barz. d. decif. 132. num. 5.
 quod ampliat *Paschal. d. s. 6. n. 33. & quod ē*
 aduersus clericum, vt quis † teneatur ad
 defensionem patris, filij & similibus perso-
 narum absque censura. *Anna d. cōf. 7. n. 8.* Hinc
 sicut oritur inimicitia capitalis ex offen-
 sa proprię personę, ita ex persona consan-
 guinei *Gig. in tra. de crim. l. se ma. tit. quom.*
 & per quos 2. & propterea inimicus con-
 sanguinei mei dicitur inimicus meus *Bar. et*
add. in l. tutor §. si tutor ff. de sus. tuto. cum
 alijs alleg. per *Petr. c. vbi sup. nu. 2. vbi idem in*
 consanguineo inimici mei & ibi nu. 1. an di-
 catur tractor pacis, qui offenderit consan-
 guineum illius cum quo facta est pax, & an
 consanguineum percutiens clerici illius in-
 tuitu excommunicationem incurrat.

N. 3. ibi ¶ & dicitur incontinenti
 facta defensio quando extraneus actus
 non intercessit. ¶

- 21 Quando defensio † iuxta not. in *Vulg. l. et*
num. ff. de iust. & iur. fit in continenti, pari-
 bus armis, & cui moderatione inculpatę
 tutelę non diuertendo ad extraneos actus,
 cum defensio sit de iure civili, naturali, &
 diuino, ne per *Affl. in consil. pacis cultum 6.*
no. post nu. 50. & in cens. asperitatem nu. 18.
 cum alijs latissime cumulat per *Vifcon. no-*
 tissimè in sua concl. incipit defensio, eo modo
 facta defensio non est punibilis *Memo. de*
arbitr. cas. 277. & 278. Guazzi. in tra. ad de-
fens. reor. defensio 27. c. 5. num. 2. verif. si circa
 22 tempus. Hinc etiam homicidium † com-
 mittens solum defensionem intendens non
 peccat, nec restituere obligatur etiam si ip-

se prius aggressor fuerat *Megal. 1. 2. lib. 3. c.*
 23 1. nu. 4. Idem est si occisor † fuga propriam
 vitam saluare poterat dummodo ipse occi-
 sor ad offensionem occisum grauiter non
 prouocauerit, vt idem *P. Megala d. s. 1. n. 16.*
 24 Et quando prouocatus † qui primò fuit
 possit impunè prouocantē offendere *Barz.*
decif. 133. Tira de pgn. temper. caus. 1. nu.
10 Paschal. vbi sup. nu. 7. Et est optimus tex.
in l. quoniam multa C. ad l. l. de vi. pub. quē
 adducit *Mastrill. decif. 291. n. 6. & de prouoca-*
 to ad delinquendum, quod mitius puniatur
Mars. in l. 1. ff. de fcar. Petr. ad Cap. decif. 18.
 & ad *Gram. decif. 5. post nu. 1. qui dicit ad id*
 conferre *decif. Boer. 108. I. t. quis pzsumat-*
 ur aggressor si vnus ex rixantibus repeti-
 tur mortuus. Idem ad *decif. Gram. 25. nu. 6.*
verf. verum si quis latē Ambrosin. mox vi-
sus, & post hac scripta de. Perus. 22. tot.
 25 Verum si quis ad extraneos † actus diuer-
 tendo post receptum iniuriam ex interual-
 lo se defendit, seu maior iniuriarū viciscitur
 ista defensio est punibilis, & in hoc versatur
 arbitrium iudicis, an iste excessus ex inter-
 uallo factus sit puniendus pēna ordinaria,
 vel extraordinaria aģēta qualitate perso-
 narum, & rerum *per glo. & Abb. in dicto c. an*
fit, si fuit in continenti facta per iniuriatum
vlto, & si calor iracundię tempore patris
delicti durare poterat de quo latē per Me-
no de arbitr. cas. 361. Tesauro. decif. 178. Vifco.
in concl. Homicidium Paschal. vbi sup. Farm.
de pgn. temper. c. 9. 1. Gail. lib. 2. obfer. 102.
Barz. d. decif. 132. omninò viden. vbi latissi-
 me explicat illud verbum in cōtinenti quas
 26 interpretationes recipiat. *Affia latē in tra.*
de solut. in durior. caus. glo. 4. per tot. & de
 isto ver. in continenti omnino *Crauet. conf.*
156. nu. 18. & 19. & hoc casu non cuitatur
 peccatum quando pro reintegrando hono-
 re amisso fit homicidium nisi in consilio ca-
 lore id faciat *Megal. vbi sup. n. 12. ad quem*
 recurras ad sciendum quando defensio sit
 licita, vel non.

N. 4. ibi ¶ homicidium factum ex
 causa. ¶

- 27 Homicidium † quando dicatur pzmedi-
 tatē factum, vel ex impetu, & rina declarat
Mastrill. omninò vid. n. decif. 297. Giurb.
conf. 2. nu. 29 & 44. & conf. 63. num. 20. &
conf. 51. nu. 2.

N. 5. ibi ¶ quia illud in cōtinenti. ¶

- 28 Hoc verbum (in continenti) † secundum
 materiam huius decif. vltra *Barz. sup. citat.*
 qui vt dixi, latissime explicat, *Memo. d. cas.*
361. Tesauro. decif. 178. circa fin. ver. intra

quot dies. *Pascal. d. e. 6. Giurb. conf. crim. 86. num. 4.*

N. 5. ibi ¶ illud in continenti etiam in causis ciuilibus ¶

- 29 hoc verbum ¶ in continenti, quid importet in causis ciuilibus vide optimum tex. quem tex. ego appello tex. & glo. idem. n. tex. est glo. in l. fin. C. de erro. adu. quem post hęc scripta reperij cita. d. *Morot. conf. 8. num. 32.* quem vide de hoc ver. (in continenti) vide *Affl. in consil. Reg. lib. 1. rub. 31. de cultu iustitie nu. 8. Barz. d. decis. 132. nu. 32. Senrapp. decis. 660. Petr. qui multos enumerat causas ad decis. Casy. 167. lit. D. Amen. ad decis. D. de Franch. 289. n. 10. latē de dicta dictione (incontinenti) *Cemed. sing. 56.**

N. 5. ibi ¶ dicatur in continenti se vindicasse. ¶

- 30 Vide optimum tex. ¶ in l. scientiam §. in aliter. & ibi glo. in ver. videsis ff. ad l. aquil. vbi habes, an possit vicisci iniuria ad defensionem.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Pactum in capitulis matrimonialibus, vt vir faciat perpetuum incolatum in aliquo loco, an sit validum, & de statuto simili.
- 2 Roma erat communis patria.
- 3 Vrbs Constantinopol. quoque suo tempore communis patria.
- 4 Neapolis hodie cum sit Metropolis Regni, & ibi residet Vicarius Principis, & tot supremi Magistratus, dicitur communis patria.
- 5 Regnum Neap. dicitur pratiofa barclitas pomerium, & Iardenum amenissimum.

AD DECIS. XIX.

- H** Vius decif. meminit nouissimē *Tbor. in compen. decis. 2. p. ver. pactum fo. 499.* vbi multas alias decif. & authores adducit, & *Apicel. alleg. 6. num. 11.* post hęc scripta vius, sed contra decif. istam, quod imō pactum ¶ in capitulis matrimonialibus de perpetuo incolatu appositum sit inualidum multis rationibus probat *Petr. ad Casy. decis. 135. lit. D. per duas col. contra dictam Casy. decis. idē quod in ista concludentem. Cuius Casy.*

decif. licet corruptē meminit *Tbor. in compen. decis. Reg. in ver. Maritus, & pater, & ver. pactum,* & rationibus adductis ibi per *Petr. ad stipulantur rationes adducēz licet ad aliud propositum per D. Consiliar Scip. Rouit. in prag. 8. de comp. a nu. 8. vsq. in fin.* quorum dicta de seruiet hic pro additione. & de statuto contra libertatem matrimonij, ne possit mulier viro extero nubere vide *Pascal. de vi. pa. pot. p. 3. e. 2. nu. 30.*

- N. 27. ibi ¶ cum sit hęc Ciuitas Metropolis, & domicilium totius Regni ¶
- 2 Sicuti Roma ¶ quando erat caput mundi erat communis patria l. Roma communis
 - 3 patria ff. ad municip. & vrbs ¶ Constantinopolitana suo tēpore, quoque communis patria dicebatur, vt per *Bas. in rub. C. qui accus. non poss. nu. 11. Det. in c. 1. xu. 1. de preben. cum id extendatur ¶ ad locos, vbi residet Cur. & vbi residet princeps, vel eius Vicarius & fin. de foro comp. vbi Abb. Caslr. in l. 2. C. de iurisdictione. l. 1. nu. 5.* Et in Ciuitate, Neap. residet l. rincipis Vicarius, & tot supremi Magistratus, vt Author noster dicit hic possumus iure merito Ciuitatem Neap. dicere cōmunem forum, vt probat *Capib. Pragm. 8. de baronibus p. 2. nu. 66. fo. 271. in vltima impress. maxime cum sit Metropolis totius Regni Pragm. 1. de immun. Neap. conses. D. de Franch. decis. 360. nu. 4. Tbor. in 2. p. compen. ver. Baro externa nationis 1. col. cir ca fin. fo. 38. quod Regnum ¶ dicitur pratiofa hareditas, quia in eo adeit abundantia victualium, & fructuum secundum *Affl. in pragm. consil. 5. c. igitur, & in cap. reg. 110.* dicitur hoc regnum pomerium, & Iardenum amenissimum de quibus, & de alijs laudibus huius Regni vide *Vison in concl. sua. Cuius est initium Regnum Neapolitanum.**

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Resoluto contractu, an debeantur vsura conueniente ex illo contractu.
- 2 Interesse an debeatur contractibus habitis pro rescissis in graduacione.
- 3 Rescisso contractu tertia non vocatur tertia, sed interesse.
- 4 Agi an possit exequutiue pro interesse post liquidationem.
- 5 Contractu annullato, an debeantur fructus.
- 6 Interesse debetur etiam post sententiam ex mora

- mora debitoris condemnati, & non solum
tis intellige nu. 7.
- 8 Morum quando quis ipso iure in currit,
illa mora non operatur effectum producendi
interesse nisi sequatur sententia declaratoria.
- 9 Interesse absq; mora non debetur, & mora
sine scientia, & interpellatione non committitur.
- 10 Interesse ex quotuplici mora debetur, &
quando contrahatur.
- 11 Morosus debitor, an teneatur soluere interesse
lucris cessantibus, & quid si ob paupertatem
soluere non potuit debitum principale.
- 12 Creditor plus debito petens non constituit debi-
torem in mora etiam ratione partis vere
debitae. & nu. 12.
- 13 Creditor plus debito petens in expensis con-
damnatur, & amissione iurium num. 19.
& 21.
- 14 Quid si petat, & non exegit cum effectu.
- 15 Apocae falsas presentans, & pecuniam non
exigenti, an incurrat penam.
- 16 Petens debitum solum, si effectualiter non
exegit, an incurrat penam prag. 7. de fals.
& quid si est deuenientum ad actum exequu-
tionis.
- 17 Petere, verbum quid importet.
- 18 Creditor plus debito petens si non est in dolo
non condemnatur.
- Idem si adest clausula salvo iure, vel omni
modo meliori &c. nu. 20.
- 19 Probatio que fieri debet per scripturas, an
sufficiat si fiat per testes.
- 20 Debitor citatus super temore instrumenti si
appellet a citatione quas provisiones obtinebit
a tribunal. superioribus.
- 21 Creditor petens totum cum debeat petere par-
tem, an incidat in penam prag. 7. de fals.
- 22 Et quid si petat partem debiti, quod fuit in-
tegre solutum.
- 23 Creditor petens ante tempus plus petere dicitur,
& quam penam patiatur.
- 24 Debitores favore publicae utilitatis possunt,
ante tempus conveniri.
- 25 Carcerari plus debito peten. possunt puniri,
& quappena.
- 26 Officiales debent sportulus iuxta pandectam
exigere Idem in actuariis contra quos sunt
emanata R. Prag. &c. Reg. qua recensentur.
- 27 Actore petente plus in qualitate, an reus pos-
sit totum negare debitum.
- 28 Actore agente assilientia, & peten. plus debi-
to, an sententia sit nulla.

N. 1. ibi ¶ resolutio contractu non
debentur amplius vsuræ. conueniunt
&c. ¶

- 1 A N resolutio contractu debeatur vsuræ
conueniunt ex illo contractu videatur om-
nino D. Confil. Scip. Rouit. in prag. 1. de cens.
nu. 39. & in prag. 1. de cessio. bono. num. 21. &
2 a nu. 12. quid in contractibus ¶ pro rescissis
habitis in graduatione quid in debitore de-
3 cocto, & quomodo vocentur ¶ illæ vsuræ
rescisso contractu, quod non dicantur am-
4 plius tertiar, sed interesse, & quare, & quod
¶ exequutiue pro illis agi non poterit post
liquidationem Carauit. rit. 167. Ronit. d. nu.
39. Capibl. prag. 1. de Baro. nu. 292. & seq.
vbi de supradicta principali q. de qua etiam
Viscon. in concl. incip. interesse 3. col. vbi non
meminit de Rouit. solum adducit conf. La-
nar. 63. Mariscott. var. resolut. c. 63. quem
adducit Capibl. d. loco apud quem quid de
5 fructibus ¶ annullato contractu a n. 221.
& an fructus debeantur ex nunc, vel vt ex
tunc nu. 275.

- N. 2. ibi ¶ quia contractus resolu-
tur culpa debitoris morosi. ¶
- 6 Quod interesse ¶ debeatur etiam post sen-
tentiam ex mora debitoris condemnati, &
non solventis Capibl. vbi sup. l. Calendis ff. de
re iud. c. mora vbi Dyn. de reg. iur. in 6. intel-
lige tamen quando sententia ¶ continet cer-
tam, & liquidam quantitatem, secus si incer-
ta, & liquidanda, vt Gallupp. declarat in re-
cem. prax. S. C. p. 3. c. 2. num. 39. & seq. fo. 237.
cui addo Viscon. in concl. mora purgatio cir-
ca med. vbi adducit Affl. & Versill. decis. 205.
Lanar. conf. 28. num. 24. Surd. decis. 179. nu.
15. Fab. de ann. conf. 93. nu. 23. tu vide Ricc.
collect. 241.
- 8 Et quando quis ¶ incurrit moram ipso iu-
re, vt in calibus no. per Meno. de arbitra. caf.
22. lib. 2. nu. 3. & seq. tunc illa mora non
operatur effectum producendi interesse, nisi
adhuc sequatur sententia declaratoria iudi-
cis, vt per Meno. ibi nu. 7.
- 9 Et quod interesse ¶ absq; mora non de-
beat, & mora sine scientia, & interpellatione
non committatur, quoniam solum
aduersus eum locum habet, qui in dolo pre-
sumptus, siue lata culpa versatur Rot. diuers.
decis. 777. p. 4. quam adducit Ricc. collect.
10 246. 4. ver. aduerte, vbi in seq. interesse ¶ ex
quotuplici mora debetur, & quando illi
contrahantur Verall. decis. 108. p. 2.
- 11 Sed an debitor ¶ morosus teneatur soluere

re interesse lucri cessantis vide *Vise n. in ver. interesse in suis conclus. cum D. per cum adductos*, & quid si ob eius paupertatem solvere non possit debitum principale *Affli. dec. 20. num. 3.* quem cum alijs adducit *Viseon. loco ante cit.*

Verum magis propè ad dicta in hac de-
21 cisa descendendo dico, quod dum ÷ creditor plus debito petit, non cõstituit debitorem in mora *Consil. de Georg. alleg. 1. nu. 27.* etiam ratione parris, verè & realiter debita nisi protestetur separatam recipere aliam partem iux doct. *Bar. communiter receptam in l. qui solidum vers. aliter ff. de leg. 2.* de qua per D. Gizzarell. *inf. nu. 16. Preses de Amat. conf. 92. nu. 22. vbi n. seg.* respondet doctrinæ eiusdem *Bar. in l. 1. §. si stipulanti ff. de ver. obl.* dicentis ratione parris non verè posse totum negari, vide omninò quia nimis errante loquitur more suo,

N. 9. ibi ¶ quod qui per dolum plu-
debito petit cõdemnatur in expen. ¶
Add. *Rot. Auenio decif. 35. Tesaur. decif. 231. Masull. ad Casy. decif. 49. nu. 3.* alios re-
fert *Carraab. sing. 191. incip. petis plus debito*
23 Et quod iudex ÷ plus vero peten. debeat in
expen. condemnare vide *Viu. decif. 340.* ad
quam se remisiit *Nouar. coll. ad prag. 93.*
num. 1. & 141. nu. 5. Caball. resol. 260. quod
24 limitat *Barz. decif. 76.* in eo ÷ qui petisset
tamen non exigisset cum effectu etiam si
ad actum executionis devenisset, & ita de-
cisum testatur in *S.C. Nouar. collect. 93. &*
alteram decisio. Reg. 70. loquentem de pet-
25 sentante ÷ Apocas falsas banci, & non exi-
gente pecuniam nulla facta mentione de
D. Routit. à quo habuit d. decif. quam idem
Routit. inf. inf. dicit obtinuisse ipso Adnoca-
26 to. Idem in petente ÷ debitum solum, vt
non incidat in crimen de quo per *prag. 7.*
de fals. nisi effectualiter exegerit *Rice. decif. 40. p. 1.* etiam si ad actum executionis de-
venctum esset probat lare *Routit. ad d. prag. 7. nu. 4.* vbi testatur decifum *Gennarell. in com-
ment. ad camd. prag. nu. 25. vbi num. 24.*
quid importet illud verbu ÷ petere de quo
in nouissimo *tract. de assisten. glo. 8. num. 1.*
& seq.

Aliam limitationem adducit *Nouar. ibi*
28 vbi non adesset ÷ dolum quia cessante dolo,
vt ex his verbis elicitur, plus debito petens
non cõdemnatur imò excusatur *Barz. d. decif. 76.* quam sequutus est *Routit. d. prag. 7.*
de fals. nu. 6. nulla facta mentione *Gennarell.*
ad d. prag. 7. nu. 16. qui idem copiose pro-
batur, & d. *Gennarell.* fuit primus commen-
tator d. prag. vt ibi per cum *num. 3. Vini.*

decif. pradiſta 340. Rice. collect. 1781. Casy. decif. 49. Rice. collect. 437. vbi in fin. adducit
19 *decif. Viu. 427.* si petens ÷ plus debito de-
beat vltra condemnationem in expen. pu-
niri in amissione suorum iurium.

Præterea aliam lim. adducunt *Nouar. vbi sup. in fin. & Rice. d. collect. 1781.* quan-
20 do ÷ in libello apponitur saluo iure super-
sui ambo adducunt *decif. Ludo. Perusfin. 51.*
qui decif. 117. dicit idem procedere quando
in libello fuit appositæ clausula omni modo
meliori in quo *Nouar.* adducit etiam *de-
cif. Rot. coram Blanebetto, & præter Ludo. d. decif. 51.* dicit *Gennarell. d. prag. 7. nu. 35. in fin.* quem vide in materia peten. debitum iam satis factum ad Saceritatem.

N. 9. ibi ¶ & priuatur iure suo, ¶
21 Qua pena ÷ puniatur plus debito exigens
dixi sup. vbi vide supra cit. DD. quibus addo
Menech. de arbitr. cas. 43. & creditor plus
petendo ad hoc, vt debitum amittat qua-
tuor requiruntur de quibus per *Thor. in com-
pen. decif. Reg. in ver. creditor petens plus debito vbi adducit Casy. decif. 49. nu. 4. Rice. d. collect. 437.* & vide *Add. ad d. Casy. decif. 49.* Et quia ad hoc, vt incurratur pena prag. debet satisfactio probari per scripturas, vel per apocas de iure validas, vt ead. prag. dicitur; adhuc si probatur satisfactio testibus non est exclusæ pena à iure communi statuta, quia generi per speciem non derogatur *Foller. in prax. crim. ver. audiantur excusatores num. 35. Petr. ad decif. Casy. 49. à nu. 3. & ad decif. Gram. 28. num. 27.* verum quod supradicta prag. Ducis Oxunæ non habeat locum quando satisfactio probatur per testes *Galter. in prax. liq. instr. ver. aut facta liquidatione nu. 58. in fin.* quem refert, & sequitur *Carabb. d. sing. 191.*

N. 12. ibi ¶ nisi præstet cautionem de parendo mandatis S.C. ¶
22 Hæc praxis ÷ in oleuit in omnibus tribu-
nalibus superioribus, ad quæ cum appella-
tur à citatione super tenore instrumenti expediuntur prouisiones in hanc formam. Comparente N. debitore personaliter, & præstante cautionem de parendo mandatis v.g. M.C.V. vel R.A. & de se presentando coram Iudice declarando transmittat acta, & per dies, & ita practicitur vide *prag. 9. item vogliamo de off. mag. Iust.* & ibi *Routit. & dixi inf. decif. 72.*

N. 15. ibi ¶ in debitore à quo credi-
tor perat totum cum non debeat ni-
si partem, ¶

- 23 An creditor ꝑ ꝑetens totum cum debeat ꝑetere partem incidat in penam supradictæ *pragm. 7. de fals. quæ imponit penam ꝑeten. bis debitum vide Gemmærell. ad supradictam*
- 24 *pragm. 7. nu. 34. vbi etiam quid si creditor ꝑ ꝑetat partem debiti, quod fuit integrè satisfactum.*
- 25 Et quia qui ꝑetit ꝑ antè tempus plus ꝑetere videtur, quæro quid sit statutum contra creditorem, qui antè tempus ꝑetit, dic, quod debet stare alterum tantum tempus ad conveniendum debitorum *Alex. conf. 9. vers. vnde videmus nu. 1. Causal. de tuto. num. 194. fo. 387.*
- 26 Verum licebit ꝑ favore publicæ utilitatis antè tempus ꝑetere, debitorum .n. publici possunt antè tempus conveniri si publicam exactio concernit utilitatem, vt firmat *Loff. in tract. de iur. uniuers. p. 3. c. 6. in prin.*

N. 16. ibi ¶ ex communi opin. ab omnibus recepta in d. l. qui solidum, quo loci Bar. &c. ¶

Itam *Bar. opin.* latè defendit *Ama. conf. 92. nu. 22. vt dixi sup. ad nu. 2. ver. verum magis omnino vident.*

- N. 27. ibi ¶ iura communia tam antiqua, quam noua, ac iuris nostri interpretes decreta sunt creditores ꝑeten. plus debito. ¶
- 27 Non modo iura ꝑ loquuta sunt contra creditores, sed etiam contra alios ꝑetentes plus. vnde carcerarij ꝑetentes plus, possunt, & debent puniri, & qua pena, vide *Capiblan. de Baron. pragm. 19. nu. 41. & ab officialibus ꝑ sportulæ non sunt exigendæ plus quàm dicat Pandectæ, vt per Thór. in compen. vers. sportula: quod malè seruatur, & maxime ab actuarijs, contra quos est emanata Reg. Pragm. 38. de off. mag. instit. quæ pragm. continet pen. lectam, emolumentorum, & dir. ctium ꝑ spectantium ad officium magistri actorum, qui exigentes vltra dictam pandectam puniuntur etiam pena corporali arbitrio Proregis, vt in *cost. de gratis concessis per Duem Officium in anno 1585. inter capitula, & Priuilegia Neap. vt notat ibi Rou. qui subdit, quod actuarij neq; spontè dantibus possunt vltra illam taxam exigere.**

- N. 27. ibi ¶ licitum esse reo negare totum propter partem plus debito ꝑetitum. ¶
- 29 Sed quid de actore ꝑ plus re in qualitate ꝑetente, an liceat reo negare totum debitum. *Tesaur. decis. 291. quam sequitur Nouar. ad pragm. collect. 141. num. 6. vbi etiam*

- 30 quid de actore ꝑ qui egit assensientia, & ꝑetit plus debito, quod illa sententia non dicatur nulla per *Capp. decis. 51.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Beneficiorum ꝑetendorum practica.
- 2 Beneficia introducenda causa an putantur, et quid hodie nu. 3.
- 3 Beneficia, vt possint obtineri, an requiratur lesionem probare.
- 3 Beneficia, an possint minor renuntiare in preiudicium aduersariorum, & an minor conuentus ex contractu paterno, vel minor sue cedens maiori habeat beneficia.
- 6 Vniuersitates habent restitutum in integ. et gaudent omnibus priuilegiis minorum.
- 7 Vniuersitates habent fori electionem.
- 8 Vniuersitas 30. seculariorum, an habeat beneficia.
- 9 Beneficia, an possint quis cogi ad ꝑetendum praxia.
- 10 Preceptum vnicam, vt quis ꝑetat beneficia, an sufficiat, vel requiruntur plura, & n. 13.
- 11 Monitio vna, an trina requiratur, vt quis amittat beneficia ob non residentiam.
- 12 Precepta plura requiruntur in recognitione apoca.

AD DECIS. XXI.

- H**uius decisionis meminit D. Marchio Belmontis Regens de Tappia in *Consl. minorum iura nu. 10. 3. lib. iur. reg. fo. 196. vbi tradit ꝑ practica circa ꝑetenda beneficia, & Viscon. in additio. ad decis. D. de Franch. 261. vers. in eadem decis. nu. 9. ex qua D. de Franch. decis. 2. nu. 9. & 10. habemus, quod causa ꝑ introducenda neq; scripturæ præsentantur neq; beneficia conceduntur quanquam contrarium admiserit Minado. decis. 15. quam adducit Author hic, & ita his temporibus seruati restatur D. Reg. Rouit. prag. 13. de offit. S. C. nu. 2. qui de materia remittendo se ad *Tesaur. decis. 33. dicit opin. primam de qua in d. decis. 261. esse veriorum ex pragm. 63. §. per lo presente ancora, de offit. Procur. C. ff. de ill. am. sustinuisse, Aff. in consil. obcurit. item q. 9. n. 13. Caraut. rit. 71. verum idem Rouit. super pragm. 11. incip. cursu dilationum sub tit. de ord. Ind. dicit, reperisse tempore Antonij Capicij post latam sententiam, & intimacem manda-**

mandatum de parendo fuisse concessa ista beneficia retardando executionem sententiarum de anno 1533. aduar. Cioffio. Sed per aliud decretum S. C. iam post Cappy. de anno 1535. fuisse prohibita beneficia post descriptam causam in lista, & de anno 1579. in causa Dianz Caraz cum multis creditoribus aduar. Roppulo fuisse per S. C. decretum referente Lanario procedendum esse ad expeditionem causae, ut testatur Gallupp. in sua recenti prax. S. C. p. 2. c. 29. n. 15. Tu vide Thor. in Compens. decis. in ver. beneficium, an sit concedendum, & in ver. minor, siue pupillus. Sed ego in causa propria cum Illust. Comitissa Briarici Delia Sanseuerina practicaui referre F. abio Riccardo in anno 1601. quod introducta causa fuit dictae Comitissae ex cuius parte in Rota fuit petitum beneficium concessum actuario Vaxallo, non obstante, quod fuerit replicatum non concedendum esse, quia erat introducta causa patrocinante pro me Domino Io. Vincentio Macedonio Advocato acutissimo, & eruditissimo Domino meo Colendissimo, sed de praedictis omnibus vide Imbrian. in tra. de primo, & secundo benef. confid. 5. per tot. & praefertim ad num. 155. ubi 136. Amend. ad d. D. de Franch. decis. 261. & 221. nu. 5.

3 Hodie vero per prag. Eminentiſſ. Card. Zapata videtur sopita quaestio, statuitur enim per illam terminus 20. dierum ad petendum beneficium à die publicationis, & secundum 30. dierum sequentium de qua Pragm. meminit Gallupp. p. 2. c. 29. nu. 18. fo. 22. idem Madritia lege terminatum testatur Couar. pract. qq. c. 14. n. 3. Imbria. d. confiderat. 5. nu. 34.

4 Et quia pro obtinenda restitutione in int. requiritur lesio, ut per Gallupp. p. 1. c. 1. n. 6. fo. 281. an ad obtinendum beneficium necessè sit probare lesionem, quod non Roubit. d. prag. cursu dilationum n. 27. Idem Imbrian. in d. tra. confid. prima nu. 51. vsq. ad nu. 67. vide Cappy. dec. 109. nu. 7.

N. 3. ibi ¶ si minor ipse repudiat restitutionem, & beneficia. ¶

5 Sed an minor possit renunciare beneficiis in praedictum aduersarium Affl. in Conf. obſcuritatem nu. 78. & seq. V. ill. ad Affl. decis. 89. & de Franch. decis. 269. quos refert Gallupp. ubi sup. num. 14. Nouer. collect. 172. nu. 7 vide Thor. in ver. beneficium concessum Illud autem est vulgatum apud causidicos, quod pupillo conuenio ex contractu paterno non competit restitutio in integrum de iure Regni, ut per Rit. M. C. V. 234. D. de Franch. decis. 334. & 364. Idem quando mi-

nor succedit maiori, Affl. decis. 212. V. in dec. 250. quod intellige quando cum pupillo nullus est actus factus, ut per Petr. ad Gran. dec. 52. nu. 1. & 2. quod not. quia non omnes, ita intelligunt; unde Petr. ibi damnat quemdam D. qui non ita intelligebat articulum istum.

N. 8. ibi ¶ an vniuersitates restituantur iure minoris, vel iure maioris ex generali clausula. ¶

Add. Losa. in tra. de iur. vniuers. p. 3. c. 18. fo. 220. & quod vniuersitas si gaudet omnibus privilegiis minorum l. res pub. ex qui cau. 7 maio. unde habet per fori electionem, quod late probat, & decusum refert Gallupp. p. 2. c. 6. nu. 58. sed non omittas videre Pasca. de iuri. patr. pet. p. 2. c. 2. nu. 103. ubi refert contrar. opin. & ex Carau. refert decis. sed quod vniuersitas si etiam si esset 30. locutorum habeat beneficia Affl. in praelud. comitis. q. 5. nu. 4. tu vide Losa. d. tra. p. 3. c. 18. nu. 16. & Gallupp. p. 2. c. 24. nu. 8. qui subdit secus esse quando causa esset cum aliquo preterdente se esse de nobilibus de quo per Thor. in ver. Restitutio in integrum, an competat etiam, vide eund. Gallupp. qui dicit aliud verbum circa supradicta p. 3. c. 7. n. 21.

N. 12. ibi ¶ & decreta quod peteret secundum beneficium. ¶

9 Praxis quomodo si versetur, ut quis possit cogi ad petenda beneficia, & quae personae cogi possint traditur à D. Reg. Tapp. loco sup. cit. nu. 12. Gallupp. ubi sup. nu. 7. & alij citat. per Thor. in compend. decis. in ver. mulier inuita, & in ver. minor, siue pupillus, an cogi possit Cappy. dec. 110. vide Imbrian. in d. tra. de primo, & secundo benef. confid. 5. nu. 22. ubi quod Iudex, & parte instante, & ex officio poterit mandare parti, quod beneficia petat cum comminatione, & qualiter comminatio fieri debeat ibi docet nu. seq. & vide inf. decis. 85. & de praedictis vide etiam Roubit. prag. 11. de ord. iudis nu. 39.

10 An autem quando si praeceptorum personae privilegiatae, quod petat beneficium, alias pracludatur via sufficiat vnicum praecceptum, vel requirantur plura praeccepta, nemo ex nostratibus, quos vidi id tangit, sed dubium facit decis. Cappy. 205. ego in ea sum opinion. quod non requiritur nisi vnicum praecceptum, vnicumque monitio; bina. n. monitio requiritur in illis casibus in iure specialiter expressis, qui praefertim sunt quando quis venit à principio, & deinde, funditus priuandus iure suo, ut videtur Idem Cappy. sentire contra Ang. opin. in d. decis. 205. ut est in casu priua-

pruuationis principalis actionis, vel accusationis iuxta terminos *l. diffamari C. de ingen. & man. vltra quod contra Ang. dicentem requiri binam monitionem tenet Alex. in l. titia C. de accus. Rom. in l. quando §. 1. ff. de acq. poss. per multas rationes, & regula est in contrarium, quod sufficit vna monitio per Fel. in c. ex literis col. 6. de consil. & ego in S. C. ita practicaui.*

- 11 Faciunt ad praedicta tradita per Oced. in tracl. de incompatibil. benef. 1. p. nu. 12. 24. 25. & 26. vbi vtrum vna monitio requiratur ad incurrendam amissionem beneficiorum ob non residentiam, vel requiratur trina.
- 12 Post hec scripta vidi Apicell. in opere quod inscribitur *tutam. pauper. tit. de dilatio. Quinquenn. nu. 14.* vbi in praecipis pro recognoscenda apoca dicit duo requiri ex glo. in §. si quis aut. ver. admonitus Auth. de bar. & falsid. vel vnicum cum contumacia, ex Curt. in l. 1. nu. 26. C. de aden. Sed in recognitione apocae tria requiri praecipit, & ita tenuari in prax. & dixi inf. ad decis. 49. num. 16. & nouissime reperi Imbria, in d. tra. de priu. mo. & secundo beneficium in d. confid. 5. nu. 13. vbi in terminis nostris, quod vna sufficit comminatio dummodo fiat cum illis verbis (alias non audietur) secus si fiat cum verbis (alias prouidebitur, ut iuris, nam tale praecipitum non dicitur vim peremptoriam obtinere, ut praecedens ex doct. Bar. in l. si apparitur C. de Cohortal. lib. 12. Bal. in l. ad peremptorium ver. 2. quareo ff. de iudit. Marant. de multipl. alie. nu. 341.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Aestimatio an debeatur feudo donato sine assensu sicuti legato feudo dec. 22. num. 1. & quid si donatur contemplatione matrimonij n. 2.
- 3 Aestimatio loco rri quando sit prestanda.
- 4 Aestimatio, an debeatur legatis bonis emphyteuticis.
- 5 Promittens impetrare assensum, an teneatur ad interesse si non impetrat, & fecit suum posse.
- 6 Promittens factum alienum quando teneatur ad interesse si promittens se facturum curaturum & ibi de marito promittente remissionem uxoris, an teneatur si nolit remittere.
- 7 Donator, an teneatur de cessione, & quid

in donatione remuneratoria.

- 8 Impossibilia, quae dicantur, & quot modis sumatur impossibile, et impossibilitas a quibus excuset.
- 9 Donatio matrimonij dicitur ob causam, & est irrevocabili. Et non potest prauidicari illis quibus est ius quaesitum num. 10. & 13. & quid si matrimonium declaratur inuolidum num. 14.
- 11 Donatio contemplatione matrimonij computatur in legitimum.
- 12 Donatio contemplatione matrimonij, an dicatur facta filio, vel filio, vel vti heredi, & num. 16.
- 13 Matrimonium, an sit causa finalis, vel impulsiva donationis.
- 17 Antipaterna unde dicitur.
- 18 Antipatrum unde dicitur.
- 19 Donatio matrimonij contemplatione, et propter nuptias quomodo differant.
- 20 Donationis remuneratoria materia.
- 21 Donatio si sit ob remunerationem adbus mutuae estimationis debetur.
- 22 Donatio remuneratoria habetur pro contrahitu oneroso.
- 23 Donatio contemplatione matrimonij non potest reuocari vitio ingratitudinis.
- 24 Donatio quando reuocatur vitio ingratitudinis qua actione agatur.
- 25 Donatio contemplatione matrimonij an rescindatur praetextu etatis metui reuerentialis lesioni, vel per superuenientiam liberorum.
- 26 Tenor inuestitura non est mutandus sed semper seruandus.
- 27 Patronus beneficii patr. an possit mutare tenorem fundationis.
- 28 Clausula non aliter, nec alio modo.

AD DECIS. XXII.

IN nouissima editione comment. super Pragm. D. Confiliar. Rouit. meminit huius decisio. in pragm. 1. tit. de abus. in scrib. sub.

N. 1. ibi ¶ an aestimatio deberetur, vbi pater donat filio primogenito feudum.

- 1 An donato feudo sine assensu debeatur aestimatio quemadmodum, & legato feudo debetur aestimatio de quo inf. decis. 36. tractarunt multi ex nostratibus quoniam illa §. Anna in Consil. diue memoria nu. 139. et seq. & alleg. 126. & seq. Anna filius cons. 81. vbi allegat decem. & septem DD. tenentes quod legato feudo non debetur aestimatio quibus adde, Surd. conf. 327. num. 54. vol. 3. Memo. conf. 986. n. 28. vol. 10. & alios. Camill.

de

de Curt. dimerfiur feud. in cap. incip. multo-
tici num. 83. cum seq. Oflau. Bambascar. in c.
omnes filij num. 68. si de feud. fuer. controu.
& omnino Tbor. qui refert decisiones in
ver. estimatio feudi legatis. & in ver. estima-
tio, an debeat fo. 23. & in puncto huius
decif. vide omnino D. Confil. Rouit. in d.
pragm. 1. in tit. de abusu in scrib. sub. num.
129. cum multis seq. usque ad fin. ubi de-
fendit late validissimis rationibus, quod
3 donatio + feudo etiam contemplatione
matrimonij non debeat estimatio, cuius
scripta deferuntur pro add. ad presentem
decif. omnia enim tacta per authorem
hic reperies apud eum, ibi enim sunt al-
legations factæ per dictum D. Rouit. in hac
eadem causa eo patrocinante pro Cliente
donante.

3 Extra tamen materiam huius decif. quan-
do prestanda sit estimatio + loco rei de-
bitæ, quæ præstari non potest vide cumu-
latas decif. per Ricc. collect. 1315. Et in
materia ultimarum voluntatum, Perigr.
de fideicommiss. artie. 10. numer. 97. & se-
quen.

4 Et si legatis bonis + emphiteuticis de-
beat estimatio vide Ama. decif. 39.

N. 6. ibi ¶ & quoad assensum
quem impetrare promisit dicebat se
potuisse preces sue maiestati, & se-
cisse suum posse, sed sua Maiestas no-
luit assentire. ¶

5 An promittens + expediti facere regium
assensum + Prorege, vel eius Vicario tene-
atur ad interesse? questio ista distinctione
absolvitur, aut enim promittitur super
solitis, & tunc si promittens non adimplet
promissionem tenetur ad interesse, aut
super insolitis, & quia tunc videtur pro-
mittere, quid impossibile + Principe, &
non tenetur tex. cit. in l. apud Iulianum
§ fin. ff. de leg. 1. ubi not. D. Ann. alleg. 140.
num. 15. Sarad. decif. 183. num. 5. Moiss.
conf. 12. num. 18. & seq. D. de Pont. decif.
6. num. 10. & seq. alios nouissime cumulat,
Viscon. concluf. promittens expediti, ubi ad-
ducit etiam Rouit. loco cit. num. 135. quo
loci Viscon. declarat conclusionem, & do-
cet, quid facere debeat promissor etiam
quando promissio super insolitis versatur
ne sibi imputetur. Vide etiam Medi. exa-
mi. 17. num. 77. Viscon. in concl. assensum Re-
gius col. 3. ubi citat Lanar. conf. 32. num. 4.
& 5. omnino videndus, & Io. dom. de ann.
post alleg. Ann. in suo conf. nu. 10.

Et quando super impossibili, & impossi-

bilitas fuit prouisa, Rouit. d. pragm. 1. præfer-
tim nu. 176. & seq.

N. 6. ibi ¶ quia docuit fecisse suum
posse. ¶

6 Promittens + factum alienum, & se factu-
rum, & curaturum quando teneatur, vel
non, ad interesse, & excusetur à perijurio,
Caroc. late in tract. de loca. tit. de facti alien.
promissore omnino videndus fo. 215. vide
decif. D. de Franch. 624. Maran. disp. 7. Pa-
fen. de iur. pa. pot. p. 2. c. 9. numer. 120. in
allegatio. ibi postis. Viscon. qui alios cu-
mulat in concl. incip. Promittens factum
alienum D. Regem de Pont. de pot. proreg. tit.
de successione mulier. num. 11. & in conf.
153. num. 3. vol. 2. Masull. ad Capp. decif. 93.
Moiss. p. 4. tit. de renuntia. q. 10. numer. 24.
& conf. 11. num. 45. & in tit. de renun. q. 11.
numer. 24. Tbor. ver. promittens. Muscatell.
in prax. de fideiuss. mod. 19. per tot. Regul.
in 2. tom. regular. in ver. permissio facti ali-
eni.

Et quod promissio facti alieni absq; iura-
mento non tenet est tex. in Leum qui §. Iu-
lianus el. 2. ff. de Constit. pecun. D. de Pont.
loco supr. cit. & in dict. reg. promissio.
dixi ad dict. Domini de Franch. decifion.
624.

Et de marito, an teneatur ad interesse,
si promisit, quod vxor renuntiaret, & no-
lit renuntiare vide supra citatos, & D. de
Franch. decifion. 625. Gram. q. 2. post eius de-
cision. quibus adde Valenz. conf. 14. addu-
ctus nouissime per Mauris. Apicell. in add.
ad tutam. paup. sui Genitoris nu. 695. post hac
scripta istum.

N. 7. ibi ¶ donatorem de euictione
non teneri. ¶

7 An donator + teneatur de euictione vi-
de Ricc. collect. 1330. an debeat euictio ex
donatione remuneratoria Tbor. cum D. per
eum cit. in ver. euictio an debeatur vide eundem
in ver. euictio, an sibi locum vendidit fo.
182. & ultra alios innumeros ibi cit. Viscon.
in concl. euictio 2. col. in fin. fo. 73. & quid in
donatione reciproca. Seraph. decif. 534
num. 3.

N. 8. ibi ¶ impossibilium nulla est
obligatio. ¶

8 Quæ impossibilia + dicantur, & quot mo-
dis sumatur impossibile. Cagno. in l. impos-
sibilium num. 2. ff. de reg. iur. Pract. pap. in
form. excipiend. contra posit. num. 1. fo. 109. &
ad reg. principalem Preg. ubi sup. & vide re-
gulistas in ver. impossibilium.

Et à quibus impossibilitas exeufer, *Marfil. recenlet omnes casus in l. i. §. praterea. n. 120. cum seq. ff. de qualifio. quem refert Petr. ad Gram. decis. 52. num. 6. & quod impossibilitas dicuntur, quæ pendet à potestate Principis, Medi. examini. 17. nu. 78.*

N. 14. ibi ¶ ex causa necessaria nem pē contemplatione matrimonij. ¶

- 9 Quoddō donatio t contemplatione matrimonij dicitur ob causam probat, *Pasca. de. vi. pat. po. p. 1. c. 4. n. 39. Ann. conf. 73. & Morot. conf. 43. nu. 7. vbi ex hoc per superuenientiam liberorum non reuocari firmat idem. Morot. D. de pont. decis. 39. nu. 28. quem sequutus est Molfes. 4. p. q. 25. ante nu. 8. in com. men. ad consue. Neap. cuius dicta deseruiunt per addit. ad dicta hic sub. n. hoc 14. a nu. 7. vsq. ad num. 9. add. Fab. decis. 2. C. de reuo. donat. quem citat Ricc. coll. 463. vide Viscont. ad decis. D. de Franch. 205. ver. an donatio facta, qui multos adducit decisionantes, & cōsulescentes, & quod eiusmodi donatio t sit ir-reuocabilis *Mastrill. decis. 2. 11. num. 4. & 12. vti pars ipsius contractus matrimonialis ad quod multos citat Pasca. vbi sup. nu. 36. vide etiam Molfes. conf. 2. c. 11. vbi de materia huius donationis, & Regn. de pont. de pot. prorog. tit. de assen. super dot. §. 2. num. 21. vbi eruditissime fundat, quod nec pater, nec filij possunt aliquo modo præiudicare vxori, & alijs, quibus est ibi quesitum ex tali donatione, Thor. in ver. donatio facta à patre, & seq. fo. 166. & quod talis t donatio sit ir-reuocabilis, & computetur in legitimam donatario. Tysaur. decis. 45. num. 11. & an facta 12 t filio dicatur facta fratri, vti filio, vel filio, vti hæredi *De Pont. d. dec. nu. 2. et conf. 80. Perreg. de fideico. art. 36. post nu. 134. Mastrill. d. decis. 211. num. 16. & an reuocari t possit, Cappell. Tolosan. q. 454. Anna conf. 53. vol. 1. num. 22. Reg. de Pont. conf. 25. & d. conf. 14. 80. Et quid si declaratur t matrimonium inualidum, an valeat donatio facta contemplatione illius matrimonij, vide Viscont. in concl. que incip. donatio omnium bonorum 13 inter viuos fo. 57. Et an t matrimonium sit causa finalis, vel impulsiva donationis, vide Molfes. & D. sup. cit. quibus adde tradita per Surd. dec. 322. num. 84. Mastrill. dec. 301. num. 9. & 11. seq. 4. p. Amen. ad d. D. de Franch. decis. 205. & aliqua per eundem ad dec. eiusdem Domini 436. à num. 19. & per Viscont. ad d. decis. 205. & an in 16 telligitur facta t filijs, vti filijs, vel vti heri, & an pater dispoñere possit de tali donatione, & de alijs *Mastrill. dec. 301. 4. p. Molf. conf. 10.****

N. 17. ibi ¶ huiusmodi donationes antipheras nuncupat Imperat. ¶

- 17 Antiphera t dicitur ab anti, quod est contra, & pherna, quod est idem, quod dos quasi contra dotem data, vt exponit, *gle. in l. cum multa hic cit. C. de don. ant. nup. si- cuti dicimus in Regno antiphatum ab an-*
18 ti t quod est contra, & phatum idest mortem quasi contra mortem, quia vxor lucratur ob mortem, ita explicat *Molfes. p. 7. q. 1. num. 12. de quo vide Schard. in suo text. 19 iur. ver. antiphera. Quomodo autem t differat donatio ob causam matrimonij à donatione propter nuptias, vide Mastrill. d. dec. 211. nu. 19.*

N. 17. ibi ¶ esse donationem antedolalem, & remuneratoriam. ¶

- 20 De remuneratoria t donatione, *Petr. ad Capp. decis. 121. ver. reuocari fo. 307. & ad 21 materiam, quod si donatio fit t ob remunerationem adhuc mediæ æstimationis debetur cum ius illud antidolale à patri-monio ablit, & decifum testatur, Ann. sing. 202. Ama. conf. 6. num. 13. vbi numer. 14. quod intercesse illius æstimationis non debetur ex Minad. in consil. in all- quibus in 1. p. rub. numer. 30. & fin. 22 Et quod donatio t remuneratoria habe- tur pro contractu oneroso, *Magon. de- cis. Florent. 77. num. 22. & vide alia dicta per Thor. in ver. donationes inueni- fo. 167.**

N. 20. ibi ¶ prædicta donatio non potest reuocari vitio ingratitudinis. ¶

- 23 Quoddō donatio t contemplatione matrimo- nij non potest reuocari etiam ingratitudinis vitio. *Fab. decis. 1. C. de reuo. don. quam adducit Ricc. coll. 467. in prim. Molfes. p. 4. q. 25. num. 27. Sed qualiter procedat explicat conf. 2. num. 10. 50. & seq. Nouar. col- lect. 139. num. 7. vbi quod donatio ob causam, vt est illa non reuocatur ob ingratitudinem, Boer. decis. 27. Et quia regulari- 34 ter donatio t ingratitudinis vitio reuoca- tur, qua actione possit agere ille, quillo vitio intendit reuocare donationem, & contra quem tradit, *Viscont. in concl. incip. donans licet fo. 57. & de reuocatione dona- tionis ingratitudinis ob vitium, Pasca. de. vi. pat. pot. p. 1. c. 3. num. 103. & seq. Et an 25 eiusmodi donatio t rescindatur prætextu ætatis, motus reuerentialis, & lēsonis, & an per superuenientiam liberorum, Thor. in ver. donatio contemplatione matrimonij facta fo. 162.**

N. 25. ibi ¶ & mutantes inuestiturę tenorem. ¶

26 Adde quod tenor † inuestiturę non est mutandus sed semper seruandus, vt probat *Vifcon. in concl. incip. Tenor inuestitura*, vbi multos adducit, vide tradita per Ric. collect. 1625. Capiblan pragm. 8. de Baron. num. 13. & seq.

27 Sed an compatronus † beneficij possit mutare tenorem fundationis, & de iure patro. hereditario facere gentilitium scripti multa pro D. Antonia Labini pro negatiua contra D. Lucretiam Labini, & licet Cur. Episcopalem Bitonti fuerit decisum pro dicta D. Lucretia, tamen pendet appellatio, vide Allegationes positas inf. ad decis. 28.

N. 33. ibi ¶ talem protestationem non aliter, nec alio modo. ¶

28 De ista clausula † multa dixit sup. author sub num. 5. quib. adde tradita per D. Confiliar. Rouit. loco citato sup. & quod inducat formam *Bennien. Stracc. de mercato. fo. mibi 116. num. 7.* & de ista clausula vide *Scrapp. in decis. 114. 433. 838. & 1063. Ricc. collect. 526.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Exulatus à propria patria dicitur exulatus ab eius territorio, & districtu.
- 2 Patria, & Ciuitas licet idem sunt, tamen latius est verbum patria, quam Ciuitas, & num. 3.
- 3 Prohibito ingressu in propriam patriam prohibetur ingressus in Ciuitatem.
- 4 Guidatus prohibitus intrare in Ciuitatem si fuit captus extra muros est exarcerandum.
- 5 Interdictum Ecclesiasticum extenditur etiā ad suburbia Ciuitatis.
- 6 Exulatus à Ciuitate si accedit ad suburbia, & portas Ciuitatis, an incidat in exilium.
- 7 Extensio non fit in penalibus de persona ad personam, nec de vno casu ad alium saltem, vt num. 9. & 10. & 13.
- 8 Pæctum penale per quod interdicitur pometiam, aut suburbium extenditur ad Ciuitatem.
- 9 Prohibitus per sententiam ab honore minoris, censetur etiam prohibitus à maiori.

- 10 Vfus communis loquendi pius est, quam quilibet propria verbi significatio, & est seruandus etiam in materia odiosa, & penalis num. 15.
- 11 Ciuitas, & patria sicut sunt vnum, & idem ita, & municipium.
- 12 Ciuitatis appellatione venit districtus, & territorium.
- 13 Probatio, quod locus sit in districtu, quomodo fit.
- 14 Villa, castra, territoria adiacentia quando veniant appellatione Ciuitatis in materia fauorabili.
- 15 Ciuitas est caput territorij.
- 16 Ciuitas, & castra sunt vnum corpus, & quę appellatione ciuitatis veniant.
- 17 Territorium quod dicatur.
- 18 Feudo vendito veniunt castra, & suburbia saluta accedere.
- 19 Territorium, an contineat mare.
- 20 Bannitus à territorio, an censetur bannitus à mari adiacenti, & nu. 27.
- 21 Testamentum sacrum in luctore maris, ubi sacrum censetur.
- 22 Mare eius est imperij cuius est territorium illi adiacens.
- 23 Natus in territorio dicitur natus in Ciuitate.
- 24 Territorij ambitus, quę comprehendat.
- 25 Captus in territorio quando quis dicatur.
- 26 Ecclesia an dicatur de territorio, & habet territorium.
- 27 Bannitus captus extra territorium bannientis, an valeat processus, & excoquitur contra bannitum.
- 28 Territorium quomodo distinguitur à districtu, à comitatu digesti, & alij.
- 29 Exulatus an possit per mania, et territoria à quibus fuit exulatus permanere per modicum tempus, & per diem, & noctem, & 37.
- 30 Transitus simplex exulatis non censetur prohibitus.
- 31 Exulati animus quomodo possit probari.
- 32 Guidatus an possit transire per loca prohibita.
- 33 Exilium, et quis dicatur fregisse quid requiratur.
- 34 Extensio fit quando tractatur de delictis puniendis.
- 35 Alex. Turam. laudatur.
- 36 Exulare, an possit iudex aliquē extra suam iurisdictionem.
- 37 Exulatus finito tempore exilij potest redire ad locum à quo fuit exulatus absq. licentia & decreto.
- 38 Relegationis, & exilij à loco fugientis pena.

- Fugiens à triremibus qua pena puniendus.*
 44 Nobilis exulatus, vel relegatus si in ca-
casu fractionis exilij. vel relegationis iuraf-
set triremes, an possit ad triremes cum esse-
ctu condemnari.
 45 Nobilis quo ad se potest renuntiare nobili-
tati. secus quo ad alios.
 46 Exilium frangenti pietatis, vel amoris furore
an excusetur à pena
 47 Amoris furore facta excusantur.
Exilium frangenti ex probabili causa, an
duplicetur.
 49 Exilium unde dicatur, & an si simpliciter
proferatur intelligatur de perpetuo, vel
temporalis.
 50 In exilium condemnato, an possit dari facul-
tas redimendi.

AD DECIS. XXIII.

H Vius decif. nouissimè meminit, Ro-
uit prag. 1. de relegat. nu. 6. in ult.
impress. Ricc. nouiss. collect. 2680.
7-p. ubi multa reperies ad mate-
riam huius decif.

- In qua duplici ratione concluditur, quod
 1 exulatus à propria patria dicitur exulatus ab
 eius territorio, & districtu. Primo quia in sen-
 tentia præcedebant illa verba à Ciuitate,
 Neap. eius territorio, & districtu, quæ ceu-
 sentur reperita in illis verbis (à propria pa-
 tria) Secundo quia etià circumscriptis præ-
 dictis exulatus à propria patria cèsetur exu-
 latus etiam ab eius districtu, & territorio,
 2 quia licet patria, & Ciuitas ÷ idem sint tamè
 latius est verbum patria, quam Ciuitas, & in-
 plus se habet, quàm Ciuitas, & ideo continet
 etiam territorium per alie, hic per Autho-
 rem n. 9. alias exilium redderetur elusorinm,
 quib. addè tradita per Pasca. in tra. de vi. pa.
 pot. p. 4. c. 3. nu. 23. ubi per dvos tex. probat,
 3 quod patria, & Ciuitas ÷ sunt sinonima, cuius
 dicta videntur aduersari huic decif. dum cõ-
 cludit, quod prohibito ÷ ingressu in propriâ
 patriam, quod prohibetur ingressu intus Ci-
 uitate, & dicit, quod cum à R. A. Salerni fuit
 4 set captus de anno 1596. guidatus ÷ extra
 muros Ciuitatis, quâ fuit prohibitus intrare
 fuit per Excellētiss. Com. Mirandæ tunc huius
 Reg. Proreg. eiusq. Coll. Cõf. ordinatū quod
 si fuerat captus extra muros Ciuitatis sta-
 tim excarceraretur, & ita exequutum.

Verum id fuit, quia fuit prohibitus intra-
 re, & accedere ad Ciuitatem, de quo in gui-
 dato vide Nouar. ad prag. coll. 113. n. 3. et seq.
 secus est per hanc decif. quando quis exula-
 tur ab aliqua Ciuitate, quia alias exiliū red-

deretur elusoriū per tradita hic per Autho-
 rem, quæ adiungetur ex c. si Ciuitas de sen. ex-
 com. in 6. ubi Ecclesiasticum interdictū tertiā
 ad Ciuitatis suburbia extenditur, ea ratione
 particulari ne illius edicti sententia vilipen-
 datur. Verum adhuc, Capib. in prag. 7. de
 Baron. nu. 47. fo. 193. in nouiss. impress. tenet
 quod si aliquis ÷ fuit exulatus à Ciuitate,
 7 & ille accedit ad suburbia, vel ad portas,
 quod non incidit in exilium si præcisè non
 fuit interdictum territorium per doctrinam
 Bart. in l. 1. ff. de Cloacis §. hoc interdictum
 l. 2. ff. de ver. sig. & Meno. de arbitrar. q.
 99. Sed an patriæ appellatione veniant sub-
 urbia, vide Grass. conf. 5. num. 21 sub tit. de
 regular. tom. 2.

N. 3. ibi ¶ in pœnalibus non fit ex-
 tensio. ¶

- 8 In pœnalibus ÷ non fit extensio de perso-
 na ad personam, Farin. conf. 85. num. 72.
 Giurb. conf. 41. num. 1. & seq. quod declarat
 num. 20. et 22. nec de vno casu ad alium not.
 scriben. in l. si erit §. de viro fol. ma. in
 auth. quas actiones C. de Sacros. Eccl. in Clem.
 1. de elect. & est tex. not. in l. si quis in §. di-
 uisus autem marcus ff. de relig. quem tex. ex-
 tollit, Bal. in l. 3. in prin. C. de epis. & Cler.
 Dec. & Cagno. in l. factum suum §. pœnalibus
 col. 2. ff. de reg. iur. & communem dicit, l. as-
 in l. cum quidam num. 10. & 24. ff. de liber. &
 possib. latè Crau. de antiq. p. 5. nu. 17. Viu. com.
 opin. ver. extensio ver. in odiosis innumeros
 cumulat, Giurb. conscrip. 6. num. 17. Quos
 consulo omitto. Prædicta tamen regula,
 9 non procedit quādo ÷ est eade m ratio, quia
 tunc in pœnalibus fit extensio de vno casu
 ad alium ex identitate rationis expresse,
 Giurb. d. conf. 6. num. 7. & probat tex. in l.
 cum mulier, ubi Alex. ff. sol. matr. Gem. in
 d. c. si Ciuitas §. 1. in prin. de sen. excom. in 6.
 Det. in d. l. si factum §. in pœnalibus in 7. Fal-
 len. l. as. in d. l. cum quidam §. fallen. quos vi-
 de circa alias fallen. d. regul. & vide alios no-
 uissimè adductos per Apicell. in comm. de sus-
 spit. offit. num. 217. & filium add. ibi num.
 815. fo. 70. post hæc omnia scripta vixi, inter
 quas illam non omittant, quia facit ali-
 qualiter ad hanc decif. & est, quod non so-
 lum ex identitate rationis, & in pœnalibus
 10 fit extensio, verum etiam à maioriore ÷
 rationis, vt inquit Vrsill. ad Aff. decif. 334.
 in fin. & 369. num. 4. alios cumulat, Giurb.
 d. conf. 6. num. 17. præter quos vide, Alex.
 in addition. ad Bald. in l. mancipia ver.
 turbam de ser. fugit. Rocc. de Curt in repet. s.
 si de consuet. in 7. lim. facit tex. in l. cui pactio
 11 ff. de ser. aspor. ubi pactum ÷ pœnale
 per

per, quod interdicitur alicui pomerio, aut suburbij extenditur ad Ciuitatem, vt à fortiori ad Ciuitatem accedere non valeat, & sex, similiter in l. relocatorij §. potest ff. de interd. & relog. vbi prohibetur ꝑ per sententiam ab honore minori à fortiori censetur prohibetur à maiori. Et quamuis glo. & scrib. in d. 13. Aut quod actiones tenent ꝑ quod in correctorijs non debeat fieri extensio à maiortate rationis, & sic communis, vt inquit Det. in l. non debet cui, quod plus ff. de reg. iur. nu. 4. tamen dubium non est, quod talis extensio fieri debet quando si non fieret, resularet absurdum, prout concludunt, Doct. in l. in suis ff. de lib. & postib. Det. in c. quia in tantum de proben. nu. 6. & concludit Author mofter hic nu. 12.

N. 6. ibi ¶ & si aliter esset communis vltus loquendi.

- 14 Adde quod communis ꝑ vltus loquendi plus est quam quauis propria significatio vocabuli l. labeo ff. de supell. legat. c. 2. et c. quauis, & ibi Abb. de verb. signific. tex. in l. librorum §. quod tamen cassius ff. de leg. 3. Euerar. in sententia argumens in loco à commun. vsu loquem. Moxxi. de contract. tit. de stipulatio. nu. 33. fo. 70. Peteb. de testam. coming. lib. 5. cap. 2. nu. 1. vbi multos cumulat, & in fin. d. lib. 5. & omni regulæ omnis, cōstitutioni derogat in interpretationibus faciendis, glo. in l. librorum hic alleg. §. quod tamen cassius ff. de leg. 3. cum alijs alleg. quibus adde c. 1. de iur. & dam. dat. lib. 6. Alex. conf. 69 in fin. lib. 6. incip. pers. p. l. 1. bis, & conf. 25. consideratis verbis nu. 13. vol. 7. Soc. conf. 152 in prin. incip. casus iste vol. 1. Et quod communis vltus loquendi 15 di tanti momenti, vt etiam in materia odiosa, & penali seruandus sit, Abb. in c. 2. de arb. in prin. Crauett. omnino eiden. conf. 166. m. 10. & conf. 293. nu. 6. Ac etiam in statutis communis vltus loquendi preualet, licet statuta strictè intelligantur, & quando id procedat Ciuib. conf. 166. Maffin. glo. 1. n. 9. p. 1. c. 1. quem vide in alijs locis ad d. consuet. cit. per Apicell. fil. in add. ad cōm. de iussu. off. m. 320. fo. 70

N. 9. ibi ¶ Ciuitas, & patria idem sunt.

- Adde Pasca. d. p. 4. c. 3. nu. 23. Lofa. in trañ. de iure vniuer. p. 1. c. 2. nu. 30. fo. 30. & sicuti Ciuitas ꝑ & patria idem sunt ita etiam municipium, & Ciuitas dicit ibi Lofa. apud quem multa similia.

N. 9. ibi ¶ & ideo comprehendit territorium, & districtum.

- 17 Adde quod etiam Ciuitatis ꝑ appellatione venit districtus, Ricc. collect. 1387. ver. nota. tamen, & quod venit Ciuitatis appellatione territorium glo. in l. 2. C. de mun. & orig. lib. 10. vno conuenit. Cui. Neap. comprehendit etiam casalia, & districtus D. de Franc. decif. 18 604. vbi etiam habes quomodo admittatur probatio, quod locus sit in districtu ex Se- 19 raph. decif. 1370. Et quando Villæ ꝑ Castra, territoriaq; veniant adiacentia ad ipsam Ciuitatem in materia fauorabili, Lofa. d. trañ. 20 p. 3. c. 3. nu. 2. vbi nu. 4. quod Ciuitas ꝑ est ca- 21 put territorij, & quod Ciuitas ꝑ & casalia, sunt vnicum corpus Consil. de Georg. alleg. 15 in prin. & vide quæ dicam inf. ad decif. 74. & latè quæ veniant appellatione Ciuitatis, & si veniant suburbia, & quod in hoc standum est vltui communi D. Iaco. de Graff. in conf. 5, sub tit. de regular. scri. per tot. vol. 2. & an appellatione patris suburbia sup. nu. 7.
- 22 Quod autem dicatur ꝑ territorium, Ricc. collect. 1633. vbi latè de territorio, Meno de prafump. lib. 3. prafump. 97. num. 3. & 6. & quod sit nomen generale, Affl. inf. cit. & quomodo differat à districtu, Capib. de Barrom. prag. 8. p. 2. num. 14. & 15. fo. 265. vbi 23 vendito ꝑ feudo veniunt casalia, suburbia, solita accedere. De Pont. conf. 57. Capib. vbi sup. in prin. & num. 13. Et an territo- 24 rium ꝑ contineat mare vide DD. quos adducit, Affl. in cens. si damna clandestina nu. 9. D. Regis Cāstlan. nouissimè in l. vñ. C. de claf. 25 filib. 12. fo. 173. vbi bannitus ꝑ à territorio non dicitur bannitus à mare territorio adiacenti de quo ibi per eum num. 6. apud quem multa similia num. seq.
- 26 Et testamentum factum ꝑ in lictore maris, vbi factum censetur decif. Delpbin. 346. nam mare eius est imperij, cuius est territorium illi adiacens, vt latè probat nouissimè, Ciuib. conf. 79. num. 30. vbi subdit, quod propterea bannitus à territorio dicitur etiam bannitus à mari, Felin. in c. Rodulphus num. 12. de rescrip. Marfide banni. ver. Ciuitate nu. 150. & natus in territorio dicitur natus in Ciuitate probat, tex. in l. qui ex viro ff. ad municip. glo. in l. 2. C. de mun. & orig. lib. 10.
- 28 Quæ autem comprehendat ꝑ ambitus territorij docet Bal. in c. licet causum ant. num. 7. & ibi Felin. ante num. 2. de proba. & in c. Rodulphus de rescrip. ad sciendum, 29 an quis capiatur ꝑ in territorio, vel extra, & an captus in Ecclesia dicatur captus in 30 territorio, & Ecclesia dicatur ꝑ de territorio, & habeat territorium Pasca. vbi sup. nu. 25. & seq. vbi refert decif. S. C.

- 31 Et de bannito capto † extra territorium bannientis si valet processus, & executio contra bannitum *Reg. Constan. xibi sup. num. 125. fo. 206. Pasca. de vi. p. pot. p. c. n. 1.*

Quomodo autem † distinguatur territorium à districtu vide *Benedell. de iur. protom. in prin. consil. Sancinus. nu. 16.* vbi quid sit territorium; quid districtus quomodo vnum distinguatur ab altero, & à Comitatu dice-
fi, & alijs & c. adde dicta per *Sebard. in suo le- xim. in ver. districtus, & ver. territorium.*

- N. 10. ibi ¶ quod esset si extra me-
nia patriæ complere posset exilium. ¶
33 Sed an possit exulatus † per menia, & ter-
ritoria à quibus fuit exulatus, vel in illis per-
manere per modicum temporis spatium, vt
per diem, & noctem, quod sic, quia non dici-
tur venisse, qui non fletit & a. de iud. & fingi-
tur non fuisse in loco, qui ibi breui tem-
pore permansit *lex sacro ff. de her. inst. cum*
alijs alleg. per Pasca. p. 4. c. 3. nu. 22. vbi sub-
iungit, quod simplex transitus † nunquam
34 censetur prohibitus, *Viu. decif. 505. Petr. ad*
Gram. decif. 34. n. 2. in quod varijs modis pro-
bati idem tenet *Foller. prag. 1. de exul. nu.*
45. & post eum, Ronit. prag. 1. de Guida. nu.
45. & nouissime, Capibl. de Baro. prag. 7. nu.
43. fo. 193. quic multis docet quomodo
35 possit † probari illius exulati animus n. seq.
& in guidato vide, *Petr. ad Cappy. decif. 155.*
Nouar. ad prag. collect. 113. num. 3. &
36 4. si guidatus potest transire per loca pro-
hibita, vel non, & quia *Paschalis* exemplifi-
37 cando *lovo sup. cit. moram* † modicam illam
exemplificat in quatuor dies, ego valde du-
bito de hoc exemplo, redderetur. n. exilium
etuforium si quis posset. stare per spatium
quatuor dierum in loco à quo fuit exulatus
vadè per transeo cum *Rouit. & Capibl. fir-*
mantibus, quod transiens non incidat in
exilium dummodo appareat de animo, po-
teris cogitare.
38 Vt autem quis dicatur incidisse in exilium †
an debeat capi, & comprehendendi intra con-
finia ei prohibita, vel sufficiat esse visum in lo-
co prohibito vide *Capibl. loco cit. num. 42.* &
quod requiratur apprehensio dicit seruari
in *M. C. V. Vifcon. in concl. incip. relegatus si-*
si exulatus, vbi idem dicit tenere, *Viu. decif.*
505. licet aliter seruari in Regno Cataluniz
testetur *Pegnera decif. 90.*

- N. 11. ibi ¶ nè delicta remaneant
impunita sic extensio. ¶
39 Quod fiat extensio † quando tractatur de
delictis puniendis, & coercentis *Franch. de*
no. cif. 31. num. 8. si delicta † remaneant impu-

nita extensione nõ facta. *D. Alex. Turramin,*
preceptor meus lector Primarius tempore
quo II. studio in Ciuitate Neap. operam
naubam in Alma Academia Neap. vir cele-
berrimus in *l. non puto ff. de iur. i. p. 1. c. 3. m.*
64. Farin. fragm. p. 1. num. 148. & seq. Of. feb.
decif. 67. num. 6. cum alijs nouissime cit. per
Giurb. conf. crim. 6. nu. 18.

N. 13. ibi ¶ tam à propria patria,
quam eius territorio, & districtu exi-
lium censi datum. ¶

- 41 Sed an iudex † possit exulare, vel relegare
aliquem eius subditum extra prouintiam, &
locum suæ iurisdictionis non subiectum *Clar.*
& ibi Baiard. q. 71. nu. 12. Ronit. prag. de
contum. & Farin. 6. vol. fragm. p. 1. num. 69.
& 70. Apicell. alleg. 3. nu. 23. Ricc. decif. 28. p.
2. ad quos se remittit Vifcon. in d. concl. exu-
42 *latus*, vbi etiam quod exulatus † potest fini-
to exilio recedere; & ad patriam reuert
absquepencia, & decreto superioris, quia
dies illa vltima licetiat relegatum, siue exu-
latum ex *decif. Surd. 75. num. 3. & 244. Ricc.*
l. 72. & 139. p. 2. & alij, quos cumulat
Amend. ad decif. D. de Franch. 116. nu. 3. vbi
ex *Franc. Marc. decif. 362.* dicit quod exula-
tus debet probare seruasse fines exilij.
43 De pena autem † fugientis. ab exilio de
iure communi, & Regn. *Amend. vbi sup. nu.*
9. vide Clar. Gomez. Gaball. & Farin. cit. per
Vifcon. vbi sup. quibus adde Giurb. nouissime
cum alijs per eum cit. conf. crim. 47. num. 1. &
seq. & de pena rumpeutis deportationem
vide *Tbor. in compend. decif. sur. deportati rü-*
pentes fo. 146. Nouar. collect. 202. nu. 3. Petr.
ad Gram. decif. 6. nu. 4. vide inf. decif. ult. n. 1.
& de iure regni quomodo infligatur pena
exilium frangenti *D. Rouit. prag. 2. de rele-*
gat. num. 2. & 44. in 3. & ult. impress. Capibl.
vbi sup. n. 35. & seq. vbi de pena fugientium
à tryremibus, & deportatione ex *Frouisio-*
ne R. Prag. vbi nu. 38. habes quod si nobi-
44 lus relegatus † vel exulatus iurasset tryre-
mes in casu fractionis relegationis, vel exilij
quod potest ad tryemes condemnari, nam
45 potest nobilis † quoad se priuilegio sug-
nobilitatis renuntiare secus in præiudiciu alio-
rum, vt ibi nu. 39. & an debeat puniri vnica
pena, vel duplici s. pena prag. & fideiussio-
nis *Petr. vbi sup. nu. 3. & 5. vide Pasca. post*
alios in tract. de iur. patr. pot. p. 4. c. 2. nu. 88.
46 Et quid si quis frangat † exilium n. pietatis
causa puta videndi parentes infirmos, an
pluniatur pena frangentis exilium, vel excu-
setur, vide *Anna alleg. 10. & Petr. ad Gram.*
decif. 6. nu. 3. post hæc scripta visus.

Et quid si rumpat exilium furore amoris,

per excusetur à pena, quod sic *Giamb. d. conf.*
47. per tot. Clar. q. 60. nu. 37. & q. 68. p. 11. &
47. amoris & furore facta, quæ detrahunt recen-
set Ricc. collect. 21. 17. & 20. 6. & quod amo-
re captus æquiparatur furioso, & quod
*mitius puniatur si deliquit *Paschal. d. p. q. 2. 5.**
*num. 6. 1. adde late tradita per Quidam in *herat**
instit. de success. subli. num. 7. & per Felician.
tract. de censib. lib. 2. c. 2. n. 15. fo. 16. & amor,
affectio, affinitas, & sim. quam excusationem
*p. 1. beant à delicto *Tirag. de pgn. temp. caus.**
2. 2. Petr. ad d. decis. Gram. 6. nu. 2. In illis au-
tem, qui ex probabili causa frangunt exiliū
si prouiso, quod redeant in causam suam,
absq; additione duplicationis exilij, vel alter-
*ius pgnæ prout tradit *D. Rouit. in prag. 7. de**
condemnat. in fin. in ult. editione, & quando
48 tractatur de duplicatione exilij, quod non
duplicetur in pena remigrationis ultra decen-
*nium vide *Reg. Pragm. 4. sub tit. de releg.**

Et quid si fracto exilio, vel relegatione,
 efficiatur clericus de *Franch. decis. 391.*
 49 Exilium tñ verò vnde dicatur, & an pro-
 lato verbo exilium intelligatur de perpe-
 tuo, vel de temporali tradit *D. Reg. Tappia*
in Cons. ea quæ in tit. de official. in Regn. con-
sist. num. 31. & 36. D. Rouit. in prag. 2. de iurisd. iniur. non turb. & aliqua in materia exi-
lij per eundem in d. prag. 1. de releg.
 50 Et quando quis tñ condemnatur ad exu-
 landum, an possit ei dari facultas redimendi
 die, quod non si non adest remissio partis
 prohibente *Regis prag. 45. sub tit. de offi.*
mag. iust. secus existente remissione partis,
quia tunc loco compositionis habetur, &
*ita in dies practicamus, & testatur, *Petr. ad**
Gram. decis. 37. nu. 6.

Joseph Mele,

SUMMARYM.

- 1 *Rit. M.C.V. 49. est triplicatus sub nu. 51. &*
61. & loquitur de excessibus officialium pu-
nendis ab ipsa M. C. cuius materia apud
quos tractatur.
- 2 An extendatur ad omnes officiales, etiam
 actuarios,
- 3 Actuarij sunt officiales, & quomodo, & an
 sint annales, nu. 44. & an possint esse in
 propria patria.
- 4 Sindici electi, camerarij, & bagliui officia-
 lium nomine non comprehenduntur n. 45.
- 5 Officialium nomine comprehenduntur solum
 illi qui iurisd. habent.

- 6 Officialium nomine, an comprehendantur
 actuarij, an seruientes, & quando, & nu. 7.
 & an comprehendantur scriba nu. 8. & an
 ciues associantes sum. Curia nu. 6.
 Et an scriba possint a illis scribere.
- 7 Actus qui sunt rogati à scribis substitutis si
 ab actuarijs signantur sunt, ac si ab eisdem
 actuarijs fierent.
- 8 Scribæ possunt omnes actus facere præter ob-
 ligationes penes acta, contrarium tamen
 seruatur.
- 9 Instrumenta, an possint liquidari contra
 Mag. actorum S.C. & an contra eorum scri-
 bas refertur decisio.
- 10 Actuarij S.C. non recognoscuntur à M. C.
- 11 Regij Consil. non cognoscuntur à M. C. vide
 n. 16. Sed visitantur à Regio visitatore n. 16.
- 12 Barones an recognoscuntur à M. C. & quid
 in R. Consiliarijs,
- 13 Præsidum, & Reg. Auditorum delicta, an re-
 cognoscuntur à M. C.
- 14 Officiales conueniuntur sub quo militant.
- 15 Officiales an cognoscant de delictis eorum ser-
 uientium, & iniurijs eisdem illatis.
- 16 Officialis procedens, vti delegatus à quo co-
 gnoscatur.
- 17 Officialis delinquens intuitu officij recognos-
 citur à M. C. & non aliter extendit, siu
 delictum fuit passivum, siue activum n. 22.
- 18 Gratia facta inquisito de diffida data, contra
 officialem extra officium, an valeat.
- 19 Offensa quæ dicatur facta officiali, & an de-
 beat esse gravis, vel sufficiat minima, &
 quando dicitur facta ob officium nu. 27. &
 quæ pena puniatur offendenti officialem.
- 20 Officiales quando dicantur delinquere in of-
 ficio, vel intuitu officij.
- 21 Officiales quæ pna puniuntur in statu Ec-
 clesiastico.
- 22 Officialis delinquens in officio intuitu officij,
 an possit post officium finitum recognosci à
 M. C. & an in propria patria.
- 23 Officijs si durante officio inquiratur, an
 erit officio, & exercitio officij privandus.
- 24 Officialis delinquens non intuitu officij, sed
 extra à quo cognoscendus dist. c. 1. q. ad
 num. 37.
- 25 Præsumptio cognoscere de delicto commissio
 per officialem non intuitu officij dummodo
 id faciat cum licentia D. Proregis.
- 26 M.C.V. quando citat Reg. officiales id facit
 cum licentia Proregis,
- 27 Reg. Audientie vnde cognoscunt de delictis
 officialium, & an de delictis Baronū. n. 35.
- 28 Reg. Audientia Baren. & Hydruntina ha-
 bent titulum Sacre, & possunt spiritum
 iurisdictionis.
- 29 Officialis delinquens extra officium non
 priuatur officio.

- 38 Baronibus, an sit concedenda remissio per *Vassallos* offendentes officiales latē.
- 39 *L. nullum C. de test. in quibus casibus procedat.*
- 40 Officiales baronum, an possint dici *Regii*.
Barones *Regii* officiales dicitur.
- 41 Baro quod non possit cognoscere de delictis officialium quomodo intelligendum.
- 42 Curialium appellatione veniunt advocati, procuratores, actuarij, & scribae.
- 43 Actuarij destinati ad conscribendum acta cum iudicibus faciunt unum corpus.
- 45 Castellani, & Iudices Baiulorum a quibus cognoscendi.
- 46 Officiales non debent secreta revelare, quod procedit in actuariis.
- 47 Secretum quod dicitur.
- 48 Actuarij male faciunt propalando inquisitis processus informativos, & tenentur pna falsi.
- 49 Actuarij ante publicationem processus in ciuilibus non possunt parti offendere articulos partis aduersa, sed debet penes se secreta retinere articulos, & examina alias pna falsi tenebitur.
- 50 Actuarius Sindacatus non potest querelas pendente termino ad porrigendum demonstrare sindicando, & partibus sub pna falsi.
- 51 Actuarius secreta reuelans Iudicis arbitrio punitur, ubi de Consiliarijs assignoribus Iudicibus, & sim.
- 52 Secreta Principis reuelans dicitur proditor.
- 53 Fideiussiones capiuntur per actuarios, & modo di fideiussionum diuersi.
- 54 Obligationum pnes acta, & fideiussionum capiendi modus nouissimē Reg.
- 55 Fideiussiones capiuntur risico actuariorum, secus si mandato Iudicis nu. 56. & quomodo de tali mandato debet costare n. 57.
- 58 Casus, in quibus Actuarius non recipiendo idoneum fideiussorem accusatur.
- 59 Idoneus fideiussor quis dicitur.
- 60 Fideiussionum, quae stipulantur penes acta, et illarum, quae stipulantur per Notarium & per actum publicum differentia.
- 61 Assertioni Notarij, vel actuarij assertantis hac verba. *Talis de tali fideiussit pro tali, an credatur.*
Iuratoriā ad cautionem quibus casibus quis admittatur.
- 62 Obligationes penes acta per actuarium capiuntur, & scribuntur, & nō per scribas 63.
- 63 In obligationibus capiendis actuarij semper dicuntur habere mandatum Iudicis.
- 64 Actuarij debent conscribere librum in quo tales obligationes scribant, & quomodo iste liber conscribi debeat.
- 65 Obligationes penes acta accusantur nulla prauiā citatione, etiam a creditore in cuius absentiam fuerint stipulate, & de parata illarum executione, & quod liquidantur etiam per procuratorem.
- 66 Obligationes penes acta, an habeant executionem contra heredes, & quid si est obligatus laicus, qui postea est effectus clericus num. 67.
- 67 Obligationes penes acta, an semper, & omni tempore habeant executionem paratam, et quid si opponatur executio nullitatis, & boscia.
- 68 Instrumenta elapsis annis triginta a die nate actionis liquidari non possunt.
- 69 Obligationes penes acta habent executionem paratam si tamen sint liquidae, & quid in obligationibus Cur. Baiulorum.
- 70 Actuarij in capiendis obligationibus penes acta quid obseruare debant, & nu. 73.
- 71 Notarij, & actuarij de iure communi non tenentur ad aliud, quam ex eorum assertionibus cognoscere contrahentes.
- 72 Testes an teneantur cognoscere contrahentes.
- 74 Obligationes penes acta, an die striato capiuntur, & extra curiam.
- 75 Obligationum penes acta non modo originalia, sed exempla habent executionem paratam intellige, ut nu. 76.
- 76 Obligationis penes acta si praesentatur copia, & originale non reperitur, copia nō probat.
- 77 Obligatio penes acta si capitur per actuarium alterius territorij, an habeat executionem.
- 78 Actuarius *Vassallus*, an prohibeatur capere obligationes pro suo Barone assertur de eis.
- 79 Actuarius secundarum causarum, an possit capere obligationes penes acta.
- 80 Obligationum penes acta, & instrumentorum discrimen.
- 81 Actuarius de mandato Iudicis examinat testes, etiam ab futuro nu. 83.
- 82 Testium examen an, & quando possit per Iudicem actuario committi.
- 83 Testibus in recipiendis examinatore non potest alium substituere, sed proprijs manibus scribere, & in quo examinatore procedat num. 84.
- 85 Actuarij in criminalibus quomodo testes recipere debeant.
- 86 Actuarij dicta testium, tam pro, quam contra fiscum scribere integri debent inuehit contra illos, qui contrarium faciunt.
- 87 Actuarius in criminalibus, an possit cogere testes ad testificandum extendi nu. 88.
- 89 Iudex sine magistro actorum etiam non potest, quia nulla sunt acta ab actuario nominata scripta.

- 30 *Dicta in officialibus militant in actuarij.*
 31 *Actuarij debent esse annales.*
 32 *Officiales non possunt esse in propria patria, item actuarij.*
 33 *Regina Ioanna, de qua meminit Author in hac decis. qua fuit.*
 34 *Actuarium interfectum, an gaudeat indultu.*
 35 *Officialis, & ministros offendentes, & ecclesiasticos non gaudent indultu.*
Et de quibus ministris intelligitur, & an offensio intelligenda intuitu officij.

AD DECIS. XXIV.

- D**E hac decis. cuius meminit, *Vifcon. ad D. de Franch. decis. 407. ver. adde. & Mari. Giurb. conf. crim. 89. nu. 6. Ricc. collect. 2638. et 2776. Thor. in compend. decis. in verb. occidens magistrum actorum fo. 390. in ver. remis. fo. & in ver. actuarius, an officialis dicatur, vbi testatur nouissimis temporibus fuisse per plures decisiones S.C. per eum relatas iudicatum contrarium. Et dum in hac decisione fit mentio de Rit. M. C.V. sciendum, quod dicti Ric. sunt secundum ordinem Caranit. 49. 51. & 61. iisdem verbis compositi, & triplicati, & hec verba continent omnes. (Itē quod Curia ipsa, & quilibet ipsarum cognoscat de excessibus officialium aliorum declinquentium in eorum officijs ea exercendo, & non aliter.) hęc sunt verba d. Rit. quorum materia exornat Ricc. collect. 433. & 2285. illoq; in viridi obseruantia esse in hoc regno testatur *D. de Franch. in cit. hic decis. 407. & 274. de qua materia vide Masfrill. decis. 147 nu. 26. & 188. num. 21. D. Reg. de Pont. in tra. de potest. proreg. fo. 84. num. 3. D. Reg. Tappia in consil. magister num. 1. lib. 2. lu. reg. fo. 261. Nouar. in prag. coll. 164. Baiard. ad clar. q. 16 nu. 10. fo. 125. & q. 35. num. 10. fo. 179. Gallup. in recen. prax. S.C.p. 2. & 6. nu. 103. fo. 100. Capibl. prag. 1. de Baron. nu. 57. qui exrendit d. rit. vt intelligantur de omnibus officialibus etiam in actuarijs in presenti decisi quos officiales etiam esse Thor. in ver. actuariorum delicta. De Ponte. conf. 53. nu. 19. Tarrab. de Sind. p. 1. nu. 162. Et quod actuarij sint officiales videtur posse suaderi ex eo, quia sunt annales sicut ceteri officiales, vt per Ann. sing. 369. Nouar. collect. 31. n. 7. Vifcon. ad de Franch. decis. 407. Ricc. coll. 2008. Bene uerum, quod absolutus in Sindicatu pro vno anno potest exercere pro sequenti Nouar. vbi sup. nu. 8. vbi refert decis. Capibl. d. prag. 5. num. 129. Sed nouissime vide eundē, Thor. 2. p. compen. decis. Reg. Si actuarius sit officialis in ver. actuarius, an officialis dicatur**

fo. 6. vbi refert multas decis. vbi meminit huius decisionis. Item hoc ex alio suaderi, quod sicut ceteri officiales non possunt esse regulariter in propria patria. *D. de Franch. decis. 98. Ricc. coll. 1318. l. 1. Capibl. in prag. 5. de baro. n. 57. Thefaur. decis. 258. Ann. decis. 98. n. 6. sic actuarij. Et quomodo actuarij sint officiales, vide Carau. rit. g. n. 4 Petra ad Casy. d. c. 121. Mauris. Apicell. alleg. 3. nu. 29. & alios per eum alleg. in addit. ad comm. sui Genitoris de suspit. offit. nu. 716. Amend. addit. ad de Franch. decis. 407. D. Reg. Tapp. quem refert Capibl. prag. 5. nu. 518. de Baron. vbi sup. nu. 12. ver. intellige primo, vbi hec dicat variis fuisse decisi tamen, quia per prag. Com. Oliuares fuit declaratum inter officiales non comprehendendi Syndicos electos, Camerarios, & Balliuos, & nec ipse, quod inter officiales includantur actuarij de qua prag. nouissime meminit, & ei dat intell. Petr. ad Gram. decis. 40. nu. 17. & Capibl. in prag. 1. de Baron. nu. 60. & ita seruati in M.C. affirmat, Rouit. in comm. ad prag. in rub. de official. & qua ijs prob. hu. 4. quod licet *D. de Franch. d. decis. 407. & Carau. d. rit. dixerint* comprehendere officiali iurisdictionem habentes, & propterea dubitauerint, an actuarij comprehendantur in d. rit. 49. Petra vbi supra, nihilominus sunt interpretatos, quod etiam actuarij & seruientes comprehendantur quando intuitu officij commissum est delictum, & in sequelam iurisdictionis, & in tribunalibus dictam interpretationem receptam, & secundam eam iudicatum refert in S.C. Anna. sing. 49. circa med. quem sequitur nouissime, Vifcon. in add. ad d. de Franch. d. decis. 407. ver. adde. vbi vt dixi meminit huius decis. & nulla de hac decis. f. 2a mentione idem, Vifcon. in concl. qua incip. *Actuarij sequitur Rouit. vbi supra, & Capibl. vbi sup. num. 69. & praticari etiam circa seruientes officialium testatur Masfrill. d. decis. 147. nu. 26. & illos qui in contrariam iurare sententia recēset, Vifcon. d. eod. Actuarius, & vide nouissime, Ricc. 7. p. collect. 2502. Maur. alleg. 77.**

Sed retenta prima opin. in tribunalibus recepta, an quod diximus de actuarijs extendatur ad eorum scribas? dicerem, quod sic hi. n. seruiunt etiam officialibus in omnibus prout actuarij, & si dictus rit. per supra dicta habet locum in seruientibus porterijs, & alijs huiusmodi, & Rouit. vbi sup. nu. 5. extendit & etiam ad Cives associantes familiā Curie de quo etiam Capiblan. d. prag. 5. n. 69. multo magis in istis actuariorum scribis sine quibus maxime in magnis Ciuitatibus actuarij eorum officium complere non possunt,

sunt, multoties. n. per scribas eorum officium exerceatur in capiendis informationibus, obligationes accitendo, & alia faciendo, quae receperet hic author quando loquitur de illis, quae actuarii facere valent, verum isti scribae non possunt acta scribere si actuarius est absens, vel impeditus, aduertit *Petr. ad Gram. decis. 27. nu. 2.* unde si acta scribuntur ab illis debent semper ab ordinario actuarii signari, & sic habebuntur acta illa, ac si facta essent ab actuario ad late tradita per eundem *Petr. ad Gram. decis. 50.* omnino videndum omnes. n. actus si rogati a scribis substitutis si ab actuariis signantur, sunt, ac si ab eisdem actuariis fierent ad quod videtur omnino, quae late tradit *Petr. ad d. Gram. decis. 50. a nu. 2. vbi in fin. & D. ibi per cum cit.* quibus adde, *Mobida decis. 347.* quam adducit *Novar. collect. ad prag. 4. num. 1.* vbi no. quod omnes actus possunt fieri a scribis exceptis obligationibus penes acta ita dicta *prag. 9. sub rub. de actuar. & scrib.* quod ego non vidi vnumquam observari maxime in partibus, vbi indistinctae obligationes penes acta capiuntur ab actuariis, & eorum scribis.

Sed praedictis videntur aduersari dicta, per *Tbor. in Compen. decis. Reg. in ver. instrumenta, an possint liquidari contra mag. actorem S. C.* vbi dicit, quod licet alias per S. C. fuisse alias decitum, quod sicuti instrumenta non possunt liquidari contra mag. actorem S. C. alibi, quam in dicto tribunali, vt per *D. Reg. Tapp. ad prag. 24. incip. magistr. actorem num. 3. de offit. mag. lussit. fo. 202.* & testatur decitum idē de anno 1602. die 6. Martij lib. 2. *Iur. Regn. fo. 281.* In commen. ad rit. incip. presentationibus instrumentorum, de quo *Tbor. ibi* non meminit, ita etiam contra eorum scribas non alibi, quam in eodem S. C. instrumenta liquidari non posse, tamen viciniori loco contrarium testatur decitum. cogita.

13 Ex cuius dietis est no. quod actuarij S. C. non recognoscuntur a M. C. & de Regijs
14 Confiliariis loquitur, *Capibl. prag. 12. de Baron. nu. 6.* vbi quid in Baronib. & quod
15 Regij Confiliarij cognoscantur a M. C. vide tex. in *l. Curiales C. de decurio. lib. 10. add. ad Cap. decis. 9. Anna sing. 57. Novar. collect. 37. ad prag. in fin.* quod mihi videtur non observatum, nam hi visitantur a Regio Visitatore, qui metietur a Regia Maiestate singulis quindecim annis, licet prius omni triennio visitabantur, vt per *Sargen. de Neap. illust. fo. 161. Capibl. de Baron. prag. 5. nu. 1.* fo. de qua visitationis materia, vide *Mastrill. in tracl. de magistr. lib. 6. c. 2.*

17 Et an cognoscat M. C. de delictis Praefi-

dum, & Auditorum prouincialium, inclinatur in affirmatiuam, *Capibl. d. prag. 5. nu. 1.* vbi dicit pendere in facto.

18 Et quod officiales conueniantur sub quo militans, loquendo de maioribus, vel minoribus ludicibus, *D. de Pont. decis. 36. n. 38.* & an Baro possit punire Nuntios, & Commissarios Regios delinquentes in eorum terris extra officij causam *Capibl. sing. 12.*

19 Et an magistratus cognoscat de delictis eorum sequentium, & iniurijs eis illatis, vide *Leonard. in prax. official. cap. 9. nu. 11. Rice. collect. 2362. Mastrill. decis. 300. Viscon. in conclus. quia incip. officialis maioris in fin. fo. 209.*

20 Et quid si officialis processit, vti delegatus a quo cognoscatur. *Viscon. loco cit. Carrab. sing. 180.*

In prin. ibi ¶ vbi magister actorem deliquit in officio ipsius officij intuitu. ¶

21 In hoc dumtaxat casu M. C. cognoscit de delictis officialium nempe quando intuitu officij committuntur, verba sunt clara d. rit. ibi (delinquentium in eorum officijs exercendo, & non aliter) vt observauit, *D. Praef. de Franch. in decis. 274. nu. 7.* & post eum *D. Confiliarij. Rouit.* dicta verba ponderando in dicta *Rub. de official. nu. 4.* cuius dicta vide etiam in *pragmat. 5. de abolitionib. nu. 7. D. Marebio. Belmonti Regem. Tapp. lib. 2. Iur. Regn. in comment. ad Conflit. Mag. giff. nu. 20.*

22 Id autem, quod diximus, quod M. C. cognoscit de delictis officialium intelligat Tyrones, tam de delictis actiuis, quam passiuis, vt M. C. cognoscat, tam de delictis per ipsos officiales commissis, quam de delictis per alios in personam officialium commissis, vt per eundem, *D. Regem. Tapp. in Conflit. excusantes nu. 41. fo. 39. lib. Iur. Regn. & per Dom. de Franch. cit. decis. 274. nu. 4. & 505. num. 6.* cuius in hoc meminit dictus *D. Tapp. in dicta Conflit. magister num. 10.* & affirmat author nollet hic nu. 1. & *Capibl. d. prag. 5. nu. 70. Novar. ad prag. collect. 164. nu. 1. Rice. collect. 433 in prin. & collect. 228. 5.* ita passim praticari testatur *Rouit. loco cit. nu. 6. Novar. vbi sup.* dummodo committantur, vt supra dictum est intuitu officij, vt per *D. de Franch. d. decis. 274. nu. 7.* licet dubitauerit *d. dec. 407. D. de Franch. ibi* dictus ritus sic debet interpretari, sed deinde decidit punctum cum Caraut in *d. decis. 505.* dummodo offensae, & delictum sit ex causa officij, vt aduertit, *Capibl. d. prag. 5. num. 71.* & quod Gracia

23 si facta inquisito de diffida data contra officialem

ficiali extra officium valeat non obstante Regia pragmat. loquente de officiis officialium ut opus sit etiam partis remissione referat decusum *T. hor. nouissimè in 2. p. compen. decis. xer. Gratia fo. 254.*

24 Et quæ dicatur ꝑ offensa *Rouit. pragmat. 5. de abolit. nu. 32. & quod debet esse grauis nõ minima Capib. loco paulo ante cit. num. 72. & qua pena puniatur offendens officialem, Ricc. collect. 2552. 7. p.*

25 Et quando officialis ꝑ dicatur delinquere in officio, & intuitu officij, *Ricc. ubi sup.*

26 vide *Clar. q. 73 ubi n. 4. quia pena ꝑ puniatur in statu Ecclesiastico, vide Viscon. cum ibi cit. in concl. incip. officialis maioris fo. 209. Rot. Rom. decis. 754. p. 1. in nouiss. ad quam se remittit D. Consil. Rouit. ubi sup. nu. 8. Ama. dec. 36. vide Caraut. rit. 99. in fin. ad quem se remittit D. Reg. Tapp. d. Consil. magister in fi. ubi allegatur vitio impressoris Carau. d. rit. 99. voluit. n. allegare rit. 49. ubi optimè declarat quando officialis dicatur delinquere in exercitio officij nu. 27. Viscon. ubi sup. & Giurb. conf. crim. 65. nu. 47.*

27 Et quando offensio ꝑ dicatur facta ob officium *Parin. q. 19. nu. 41. Capib. loco cit. nu. 71. Ama. d. decis. 36. nu. 10. & seq. cuius nouissimè meminit, Ricc. 7. p. collect. 2552.*

28 Sed quid si quis ꝑ officialis delinquat in officio intuitu officij, an possit post officium finitum à M. C. cognoscere de illo delicto tempore officij commissio, vide *Capib. in d. prag. 5. nu. 60. ubi refert decis. affirmat. ex Affl. & Ifern. in constit. magister lustrarius D. d.*

29 *Franch. d. dec. 40. 7. ubi Amf. n. 4. Et an officialis absolutus in Sindicatu possit in propria patria conueniri, & de ordine Proregis iterum conueniri, D. de Pont. dec. 36. Petra. ad Gram. decis. 40. nu. 5.*

30 Et si officialis ꝑ inquiratur durante officio, an erit officio, vel exercitio officij priuatus, an pena incurrat ipso iure, vel requiratur declaratoria *Gabr. comm. opin. concl. 8. de probation. D. de Pont. conf. 1. 42. 66. Petr. ad Gram. d. decis. 40. nu. 1. Et in quibus delictis officialis pendente administratione inquiratur, & ei debeat administratio officij interdici optimè declarat Viscon. post D. per eum cumulat quos vide in d. conclus. officialis, quibus addit Petr. ad Gram. decis. 40. nu. 7 & per eum cit. Nouer. collect. 198. & Capib. d. prag. 5. nu. 56. Giurb. nouissimè conf. crim. 65. nu. 47. & seq. omnino videndus præsertim in eo quando officialis delinquens priuatus, & puniendus veniat, vel non.*

Verum quod accusato Barone suspendatur iurisdicchio, *Gram. conf. ius. 162. Capy. dec. 131. ubi Petr. Idem Petr. ad Gram. d. decis. 40. nu. 8.*

31 Sed quid ꝑ si officialis non intuitu officij deliquit, sed extra à quo erit cognoscendus? In hoc distinguendum, quod aut officialis est officialis Regius, aut Baronalis. Primo casu distingue, aut deliquit non in terra, aut Ciuitate in qua est officialis, sed in terra Baronis, aut in Ciuitate quam ipse regit. Primo casu ille officialis, & si Regius poterit puniri per Baronem, seu eius officialem secundum, *Carau. d. rit. 49. nu. 14. dummodo id notum faciat superiori suo, Baiard. ad Clar. q. 38. n. 89. cum alijs alleg. per Viscon. in d. concl. officialis maioris.*

Aut deliquit ꝑ in illa Ciuitate, cuius est officialis, & eo casu, quia non obstant rit. prædicti deciderem, quod spectat delicti cognitio ad Præsidem per ea, quæ tradit *Carau. d. rit. 49. nu. 1. ad quem ante rit. spectabat cognitio per iura, & authoritates per eum alleg. cum hoc tamen, vt faciat eam licentia, D. Proregis Regni eiusq. Collater. Conf. nã*

33 si id facere debet M. C. ꝑ quando vult citare Regios officialis quorum cognitio ex rit. spectat ad ipsam, vt per D. Tapp. loco cit. num. 2. 1. quanto magis præses ꝑ licet hodie,

34 etiam R. Audientiz ꝑ cognoscant etiam de delictis officialium, vt testatur D. Tapp. prædicasse in R. A. principatus cirra, *ubi sup. n. 3. & seq. tempore quo erat Auditor in illa Prouintia de quo videndus est Petr. ad Grã. d. decis. 40. nu. 16. & seq. qui post hæc scripta cõpleta ad meas manus per venit, vide etiã Capib. ubi sup. num. 70. & de Leon. in præx. official. c. 3. nu. 67. & seq. ubi quod R. A. sicut M. C. cognoscunt de delictis officialium maxime in hac Prouincia Baren, & Hydrunt. R. A. cognoscunt de delictis officialium, & ita multoties vidi praticari, & contra Officialis capi informationes de quibus certioratur deinde S. E. habent. n. hz R. Audientiz ꝑ Baren, & Hydruntina, quæ erant prius vnitæ, titulum Sacre dicebatur. n. S. C. quæ R. A. Hydruntina residebat prout hodie residet in Ciuitate Liti, vti Metropoli illius partis huius Regni, quæ contigat in portionem Regis Catholici in diuisione facta cum Rege Gallorum, vt per *Rouit. ad pragmat. in Rub. de Instan. caus. non resit. num. 17. & 18. ubi quod istz R. Audientiz possunt insufflare spiritum vitæ, & Capib. pragmat. 8. p. 1. num. 264. In istis. n. Audien. præfuit Rex Alphonfus II. vt testatur D. Tapp. lib. 2. 1. Reg. Rub. de off. S. C. nu. 40. fo. 142. dixi ad decis. 193. D. de Franch. nu. 31. Quod ego nunquã vidi praticari circa insufflationem spiritus. Et non modo officiales possunt, vt delinquentes à præfide cognosci, sed etiã Barones, qui alias sunt Ciues Neap. & illorum**

forum

forum fortiantur, ut per *Capp. decif. 59. Anna fing. 57. Thor. in compen. in prim. ver. Baro*, & in 2. p. ver. *Baro externa nationis 2. col. circa med.*

- 36 Aut sumus † in officiali baronali, & tunc quando delinquit extra officium, aut est vna iurisdicção, & tunc cognitio spectat ad Baronem, *Capib. vbi sup. nu. 75.* aut sunt duæ iurisdicciones, vna v3. civilis, altera criminalis, si delinquit officialis iurisdiccioni civilis potest cognosci à criminali, *Rouit. vbi sup. nu. 1. Capib. d. prag. 5. num. 1. D. Reg. Tapp. in d. consil. magister iustitarius Capp. decif. 27.* alias decif. cumulat *Novar. d. collect. 164. nu. 6. Ricc. d. collect. sup. cit. & vide Baiard. ad Clar. q. 35. nu. 11.*

Si verò delinquit officialis criminalis, delicti cognitio spectat ad civilem *Novar. d. collect. 164. num. 6. in fin. & vide Gail. de arrest. imp. c. 4. num. 7.* quando confors officij possit conformem delinquentem punire. & quid si Baro delinquit in territorio alterius Baronis cuius ipse est Vassallus, an possit peti remissio à Vassallo domino, & ad quem delicti cognitio spectat, vide latè *Thor. in comp. decif. 2. p. ver. Baro. externa nationis per tot. fo. 38.*

- 37 Illud tamen sciendum, quod quando † officialis delinquit extra officium, quod non prioretur officialis officio, ut per *Giurb. conf. crim. 65. num. 50.* & quando dicatur officialis delinquere extra officium, *Baiard. d. q. 35. nu. 13. Capib. vbi sup.*

In prin. ibi ¶ & inclinat pro Barone, cui hoc casu remissionem faciendam esse annuit. ¶

- 38 An Baronibus † sit concedenda, vel deneganda remissio per Vassallos offendentes officiales cum ut dictum est de his solis sola M.C. cognoscat? *Thor. in compen. decif. 2. p. ver. remissio.* Et quod regulariter sit deneganda talis remissio Baronibus fundat *Mastrill. decif. 147. nu. 16. & seq. per tex. in l. nullum*
39 *C. de testib. per quem tex. derogatur † omni privilegio speciali, qui tex. licet loquatur in teste falsum deponente, & per eius falsum testimonium indicem coram quo deponit offendente, tamen semper ille tex. fuit intellectus quomodo cuncti iudex offendatur, ut per D. de Franch. dec. 722. vbi subdit quod in isto casu erit maior ratio, vbi factò officialis offenditur, quam in casu d. tex. vbi verbis dumtaxat offenditur, & propterea ita decisum ibi testatur d. D. de Franch. per S. C. secundum, quam decisionem testatur in Regno Sicilie etiam decisum, *Mastrill. d. decif. 147. num. 17.* vbi dicit fuisse denegatam remissionem Comiti Moac prætenden. remif-*

sionem nonnullorum Vassallorum ob offensionem, & resistentiam factam cuidam portorio M. C. & duas alias decisiones refert *Amen. add. ad D. de Franch. decif. 107. nu. 1. latè Carau. d. rit. 49. Rouit. vbi sup. num. 8. Africa determ. 107. Campag. in ead. quietem D. Reg. Tapp. in d. Consil. magister nu. 15. & seq. vbi dicit quod licet fuit decisus articulus ille in d. decif. D. de Franch. 274. tamen in aula nostri Authoris pluries fuit decisum, pro illis Baronibus, qui in privilegio habebant clausulā, quod possint cognoscere de omnibus, etiam de quibus sola M.C. cognoscit, *Ricc. collect. 43. ver. limita secundum, & collect. 2285.* cum virtute huius clausule videatur communicata illa preheminentia licet postea idem *D. de Franch. in decif. 458.* articulum istum fuisse controuersum, ut ibi per eundem *D. Tapp. quem sequitur Capib. d. prag. 5. nu. 63.* de quo vide *Novar. d. collect. 164. n. 5.* vbi refert decif. S. C. de anno 1530. Circumscriptis tamen privilegiis continentibus d. clausulam quam habent nonnulli barones, quos enumerat *Capiblan. vbi sup. officiales Baronum comprehenduntur in d. rit. Novar. d. collect. 164. nu. 3. & seq. ut per Carauit. ibi, quem sequitur Tapp. loco cit. nu. 4.* vbi reprehendit *Foller.* aliter sentiente; possunt sunt .n. † officiales Baronum etiam dici officiales Regij *Carau. d. rit. 49. nu. 7. Affinit. qua sint regal. ver. potestas nu. 2.* alios nominatim adducit *Thor. in 2. p. comp. ver. electio seu variatio in fin. 2. col. Aleia. in rub. de offit. eius nu. 30. & ibi Alban. nu. 123. & seq.* vbi id limitat nisi in aliqua constit. vel prag. specialis fiat mentio regionum officialium, quia tunc non comprehenderentur officiales Baronum, sed regij tantum, ut ibi per eum, qui num. seq. dicit quod licet Barones officiales regij dicuntur, tamen appellatione Regionum officialium non veniunt.*

Et adde quod Barones etiam R. officiales dicuntur *D. de Franch. decif. 274. num. 3. & decif. 211. num. 7.* ex quo Barones gerunt vices principis *Mastrill. decif. 145. n. 4.* imò dicuntur consiliarij idem *Mastrill. decif. 263. n. 13. Thor. in comp. decif. 2. p. ver. Baro externa nationis 2. col. in prim. fo. 39.*

- 41 Quando verò Baro † dicitur, quod non potest cognoscere de delictis officialium intelligitur quoad punitionem secus quoad capiendam informationem de excessibus pro quibus veniret officio priuandus, quia pro reliquis remittendus est Sindicatus prout intelligit *Mastrill. d. decif. 188. num. 25.* quem refert, & sequitur *Capib. vbi sup. nu. 61.* Et quando Baro capit informationem intelligendum est quando intrinseca officij, ut supra dictum

dictum est, delictum est commissum ad quod multos adducit, *Capib. vbi sup. num. 66. D. Reg. T. app. vbi sup. nu. 20.* secus si delictum esset commissum non intuitu officij, quia tunc cognitio spectat ad Baronem ibi et ceterum fortiter forum *Capib. vbi sup. nu. 67.*

N. 1. ibi ¶ quia ipse est persona mediata per quam pervenitur ad actum, iurisdictionis, & iustitiæ cognitionem, & executionem est enim patror, & conservator actorum, & processuum. ¶

Hac eadem ratione *D. Reg. T. app. lib. 2. in Rub. de off. mag. iust. num. 14. fo. 252.* dicit appellatione ¶ curialium venire advocatos procuratores, actuarios, & scribas, nam licet isti non sint alitrici Curie; tamen absque illis Curia regi non potest, sunt. n. cooperatores ad rectam iustitiæ administrationem quid. n. facere possint Iudices si desissent, qui acta conscriberent, quique processus compilarent, cum officiales non possint scribere acta *Casp. in c. 230.* alias acta sunt nulla *Viu. decif. 48. Nouar. collect. 4. num. 3.* nisi tenue sit officium, ut officium pagorum *Capib. pragmat. 8. de baron. p. 1. nu. 369. fol. 252.* unde actuarij ¶ destinati ad conscribendum acta cum Iudicibus faciunt unum corpus quod ex pluribus membris constat, & propterea his, quoque curialibus cõpetere declinatoriam fori dicit *D. Reg. T. app. vbi sup. practicasse in S. C. & in R. A. & de istis curialibus vide Muscatell. in præ. glo. compentes nu. 74. Nouar. in præ. decif. for. p. sect. num. Ricc. collect. 2312.*

N. 1. ibi ¶ in concernentibus eius officium exercet quodammodo iurisdictionem. ¶

44 Illi, qui sentire actuarios ¶ non comprehendit appellatione officialium ea ratione, moti sunt s. quod actuarij non exercent iurisdictionem, ut per *Ricc. sup. cit. collect. 2302.* & quod rit. loquitur de officialibus iurisdictionem habent. Hodie tamen habemus *Reg. Pragmat. ¶ Com. Oliuar.* per quam declaratur appellatione officialium non venire Syndicos, electos, Camerarios, ballivos, & de ea meminit *Ricc. collect. 433. & collect. 228.* eamque exornat *Nouar. vbi sup. & D. Reg. T. app. loc. cit. & meminit Capib. vbi sup. nu. 60. qui nu. 74.* dubitat quid de Castellanis, & de Iudicibus baiulorum, quod cognoscendi sunt à M. C. V. nu. 60. & 67. cuius contrarium tenet *D. Consil. Rouit. loco cit.* cui respondet ibi *Capib.* quem vide.

N. 2. ibi ¶ & idè tenetur servare secretum sicut Iudex. ¶

46 Officiales ¶ non debent secreta revelare, ut latè per *Carau. rit. 3.* & appellatione officialium veniunt actuarij, ut per eundem *Carau. rit. 9. numer. 4. Trois rit. 4.* Idè actuarij quoque tenentur servare secretum ut per *Baiard. ad Clar. q. 73. numer. 6. & 47 num. 8.* vbi quod dicatur ¶ secretum, de quo vide omnino *Vifcon. in conclus. incip. advocatus post prin. & novissimè Mar. Giurb. crudelissimus vir.* qui meminit huius decif. sub hoc num. *conf. 86. numer. 6.* 48 ut idè male faciunt ¶ actuarij quando propalant inquisitis processibus informati-
49 onibus ante concessionem copie repertorium quin inò terentur pœna falsi *Ang. de Perus. in tra. de test. numer. 17. fo. 98.* nec possunt ¶ ante publicationem processuum in civilibus ostendere articulos parti aduerz *Paris. de iud. in rub. de excess. advocat. Graph. decif. aur. eas conf. lib. 2. de falsif. c. 35. Carabb. sing. 4. incip. actuarius.* Examinator. n. debet pœnes se secreto retinere non solum articulos, sed etiam examen, & attestaciones super illis factas, & si ostenderit, & illorum dederit copiam, pœna falsi tenebitur, & sic iudicatur ¶ *Pardus testatur Alex. in l. si apud quem C. de eden. refert Ga. lupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 23. numer. 14. fo. 205.* & de prædictis & alijs vide *Petr. ad Gramat. decif. 103. à nu. 36.* vbi alios adducit, post hæc scripta vilus; vbi de signis contra actuarium ostendentem processum informatium inquisitis, de teste revelante dictum suum parti de quo etiam dicit ad *Casp. decif. 112. à numer. 2.* & de advocato scripturas sui clientis aduersario ostendente *Menoch. consil. 311. numer. 11. Graph. vbi sup. & in actuario* 50 sin dicatur ¶ quod non potest quærelas pendente termino ad porngendum demonstrare sin dicando, & partibus quas interim tenetur in secreto habere, & non revelare sub pœna falsi *Carabb. dist. sing. 4.* vbi adducit *tex. in l. 1. in prin. ff. de fals. & pœna l. si quis aliquid la 2. §. si quis instrumentum, & §. instrumen-* 51 *ta ff. de pœn. & de actuario ¶ qui secreta cause revelat, & pandit, quod iudicis arbitrio puniri debeat Menoch. de arbit. cent. 6 cas. . . numer. 6. Vifcon. dist. conel. advocatus circa med. qui se remittit ad eundem Menochium de alijs personis, scilicet Consiliarijs, assessori-
bus Iudicibus, & alijs secreta pandentibus*
H & de

52 & de reuelante ꝑ secretaria Principis vitra *Tesaur. decif. 1* vide quæ abundè & scripsit *Regens Valenzuela in traſlat. & bel. p. 4. conſider. 2. num. 13. fo. 153.* apud quem multas reperies notatu digna, & quod reuelator ſecretorū dicitur ꝑ dicitur not. in *latib. t. 1. ff. de his qui no. inf. Guid. Pap. decif. 191 in fin.*

N. 2. ibi ¶ nam capit fideiuſſiones. ¶

Hæc omnia verba poſita hic per Authorē repetit *Giurb. nouiſſ. conſ. crim. 86. nu. 6.* circa quæ ſcias, quod fideiuſſiones ꝑ capiunt actuarij, & modi diuerſi ſunt, quos recenset *Muſcatell. in ſua prax. fideiuſſ. per tot.* Hodie circa modum capiendi ꝑ notandum ſecundum ius nouiſſimum Reg. quod tam fideiuſſiones, quam obligationes ſunt firmandæ ab ipſo principali fideiuſſore, & duobus teſtibus, qui cognofcant fideiuſſores, & principalem de quo vide *Pragm. emanatam per Ill. D. Fran. de Caſtr. olim huius Reg. Proreg. de anno 1603.* & quid ſi alius obligationi ſe ſuppoſuit *D. de Franc. decif. 262. Nouar. coll. 16. de actuar.*

55 Et quod fideiuſſiones ꝑ capiuntur riſico actuatorum no. in *l. generaliter C. de Epif. et cler. Ricc. coll. 1258. & 1494. Thor. qui ſuper hoc reſert nouiſſimas dec. in 2. p. cõpẽd. dec. Reg. ver. act. uarij qui idoneum ſi 1. 2. & 3. Petr. ad Gram. dec. 60. nu. 11. Muſcatell. in prax. fideiuſſ. p. 1. mod. 9. nu. 11. & prax. S. C. p. 3. glo. expen. nu. 39. ver. ſedecẽ, quem vide in materia fideiuſſoris idonei, & de proprio teneri actuarium ſi fideiuſſor non eſt idoneus *Fuſc. ſing. 61. D. de Franch. decif. 480 Thor. in comp. decif. Archiep. Cur. Neap. ver. Actuar. ius Farin. de delict. & pgn. q. 24. num. 82. eſt tex. in l. 2. §. ult. ff. de mag. conuen. & in §. ſciendum inſtit. de ſatiſf. tut. Caball. reſol. crim. 73. Gratia. decif. 69. & decifum reſert in Rot. Rom. Nouar. nouiſſimè in collect. 5. num. 2. quidnè diſponat ius Reg. vide *Pragm. 15 ſub rub. de actuar. Muſcatell. in prax. fideiuſſ. p. 1. mod. 9. nu. 11. Thor. in ver. actuar. ius qui fideiuſſorem, & ſeq. Petr. ubi ſup. Quod eſt intelligendum ſi ipſe actua-*
56 rius capit fideiuſſionem, ſecus ꝑ ſi mādato Iudicis quia non tenebitur actuar. ſed Iudex *Ludo. dec. Lucif. 53.* de qua meminit *Petr. ad Gram. decif. ubi ſupra*, in hoc tamen ſint
57 cauti actuarij, vt ꝑ de mandato Iudicis faciant conſtare in ſcriptis, & mandatum ſcribatur per alium actuarium roboratum, & ſubſcriptum manu ipſius Iudicis, vel officialis id mandantis ad *Aſſi. decif. 317.* quem reſert, & ſequitur *Nouar. collect. ad prag. 5. nu. 17.* & an ſi non appareat mandatum creda-**

tur actuario *Seſſ. decif. Aragon. 83. nu. 6.* ſunt
58 tamen multi caſus ꝑ in quibus actuar. nō recipiendo fideiuſſorem idoneum excuſatur de quibus per *Ricc. coll. 49.* vitra quos *Nouar. loco præcit.* ponit alterū caſum ꝑ 3. quod excuſatur actuar. quando principalis eſt ſatis idoneus, idem ſi fuit idoneus tempore fideiuſſionis latè *Farin. præſ. crim. tit. de carcer. q. 33. Carau. rit. 33. Lip. ad Iſer. qua ſint regal. ver. uellig. alia nu. 13.* vel ſi de voluntate partium minus idoneus recipitur *Ricc. decif. 49. incip. Notarius p. 2.* de qua meminit *Thor. in comp. decif. Cur. Archiep. ver. actuar. ius Petr. ad Gram. d. decif. 60. nu. 11.* vbi etiā idem dicit ſi cum approbatione actuar. fideiuſſorem recepit, & procedere in fideiuſſore iudiciali, ſecus in fideiuſſore cõtrafactu.

59 Quis autem ꝑ dicatur fideiuſſor idoneus *D. R. Tappia lib. 3. in reg. rit. 160. n. 1. fo. 116.*

60 Et de diſcrimine ꝑ inter fideiuſſiones, quæ ſtipulantur penes acta per actuarium, & de illis, quæ ſtipulantur per Notarium extra iudicium, & quomodo diuerſimodè proceditur ad accusationem *Muſcatell. d. prax. mod. 1. num. 8. & ſeq.*

61 Sed an credatur actuario ꝑ vel Notario ſi in baſtardello reperiatur ſcriptum talis fideiuſſit pro tali, quod non *Amend. ad dec. D. de Franch. 185. nu. 1.*

Et quid ſi aſſerit fuiſſe admiſſum aliquem ad iuratorium cautionem, & in quibus caſibus quis poſſit admiſſi ad iuratorium cautionem vide *Petr. ad Gram. dec. 33. n. 6. cum ſeq. Gail. de arreſt. c. 3. nu. 10.*

N. 2. ibi ¶ Obligationes. ¶

62 Obligationes quoq; penes acta ꝑ vt ſupra annuimus per actuar. capiuntur, & ſcribuntur, in quib. requiritur mandatiſ, vel præſentia Iudicis, ſed nō ſèper quia in d. obligatione

63 nib. capiendis ꝑ actuarij ſemper dicuntur habere mandatū Iudicis per alleg. ab *Prifill. ad Aſſi. dec. 3. nu. 8. Gail. tra. de cred. c. 3. tit. 2.* qui alios adducit *n. 22. & ſeq.* poſt hæc omnia ſcripta viſus *Altimon. in prax. liquid. inſtr. in ver. in publicā formā n. 39.* vbi aduertit quod

64 actuarij ꝑ conſiciant librum in quo deſcribant tales obligationes illius anni, in cuius initio faciant rubricam; indè Capitaneus, ſeu Gubernator concedat licentiam actuario recipiendi obligationes, & ſe ſubſcribat, quia tunc dicuntur omnes illæ obligationes receptæ Iudice mandante, & habentur, ac ſi ipſemet Iudex caperet, quia omnia noſtra facimus &c. *Altimon. ubi ſup. n. 41.* Debet autem ipſe actuar. ꝑ per ſe ſcribere dictas obligationes non autem per ſcribā, & ſi n. ſcrib. poſſunt omnia alia
acta

acta conscribere, tamen excipiuntur obligationes penes acta, quas scribere scriba nequit, vt per prag. 9. sub rub. de actuar. & scrib. & ibi per *Nonar. collect.* 4. nu. 2. de quo per *Gait. mox vifum sup. cit. tit. 2. nu. 75.* Sed hoc ego non video feruari, de consuetudine illa. quotidie scribz capiunt obligationes, illasq; proprijs manibus in libros obligationum redigunt promiscue cum actuarijs in capite maxime in his Curijs inferioribus siue regijs, siue baronalibus, & semper istz obligationes habent executionem paratam *Ricc. coll.* 2666. *Affl. decis.* 387. *Capp. decis.* 46. *Franch. dec.* 200. *Capibl. de baro. prag.* 8. p. 1. n. 355, & ibi quod executio fit realiter, & personaliter prout in instrumento via ritus, & quod possunt accusari per procuratorem, & hoc quia habetur eiusmodi obligatio, vti confessio iudicialis, & sententia transacta in rem iudicata *Capibl. de baro. prag.* 8. p. 3. n. 18. *Gait. vbi sup. nu.* 13. & accusantur nulla praua citatione *D. de Franch. decis.* 218. vbi in fin. tradit pract. executionis harum obligationum etiam si non essent iuramento *Vallatę Affl. decis.* 30. nu. 4. & 6. *Altimon. loco cit. nu.* 43. fo. 53. item accusantur per creditorem, etia qui in obligatione non interuenit *Affl. dec.* 135. in fin. *Gait. nu.* 56. quod secus est in accusatione instrumentorum, vt per *Capibl. vbi sup.* & de nimia parata executione, quam habent huiusmodi obligationes *Tesaur. decis.* 26. *Rou. prag.* 3. de iurisd. in iu. non turb. n. 9. *Graui. decl.* 14. p. 3. nu. 35. 10. de ami. cons. 21. multos cumulat *Gait. tra. de cred. c.* 3. tit. 2. n. 5. & seq. vbi tot. illo cap. tractat de his obligationibus. Sed an habeant executionem contra heredes vide *Gait. loco sup. cit. nu.* 14. & seq. & *D. per eum cit. & Altimon. ver. aduertat nu.* 32. fo. 198. & seq. & an si est obligatus laicus, qui postea est effectus clericus possit contra illum vigore illius obligationis exequi vide *prax. epis. cap.* 6. Et antea per eiusmodi obligationes, & omni tempore habeat executionem paratam, dic qd non nisi infra decennium elapso. n. decennio a die nate actionis non possunt accusari, sed expeditur citatio ad licendum causam quare non debet accusari, & exequi *Carau. rit.* 28. *Carabb. sing.* 20. incip. obligatio. *Robert. de liq. infir. confid.* 2. n. 4. *D. de Franch. dec.* 118. *Gait. vbi sup. n.* 68 & seq. *Canar. q.* 43. *Altim. in ver. presentes n.* 8. vbi dicit ita feruari per doctrm. *Affl. & Ifr.* ad similitudinem instrumentorum que li-

62 quidari non possunt transactis annis viginti a die nate actionis, vt per *Ric. & ibi Carau. Altim. d. ver. presentes n.* 8. fo. 287. & quid si aduersus illas opponitur exceptio nullitatis vide *Affl. d. dec.* 387. & dec. 30. vel opponere-

tur exceptio hostica *Masull. ad Capp. dec.* 39 de quib. apud *Ricc. nouiss. d. collect.* 2666 7. p. 1. & 2. ampl. & quid si obijceretur, quod est sine causa, vel quod est stipulata sine iuramento vide *Gait. vbi sup. nu.* 50. & 51. & an exceptiones contra has obligationes opponi possint extra carceres, *Gait. vbi sup. n.* 70. & quando dicimus eiusmodi obligationes habere executionem paratam intelligendum est si tamen sint liquidz, secus si essent illiquide *D. de Franch. dec.* 292. *Gait. vbi sup. n.* 65. & seq. & nu. 76. *Carabb. sing.* 130. Sed an obligationes Curie baulorum habeant executionem vide *D. Regem. T. app. in rub. de off. Baul. Capibl. de baro. prag.* 8. p. 1. nu. 355.

70 Aduertant tamen actuarij in capiendis huiusmodi obligationibus, vt obseruent prag. 16. sub tit. de actuarijs sub dat. Martij 1603. per quam mandatur actuarijs, vt obligationes non capiant nisi adhibitis duobus testibus notum habentibus obligatum cum subscriptione obligati proprię manus, vel actuarij si nesciat scribere alias incurrit in penam ducatorum mille per actuarium, soluen. Regio fisco vitra damnum partis *Altimon. in ver. in publicam formam nu.* 3.

71 In quo corrigitur ius commune t per quod Notarij, & Actorum magistri non tenentur ad aliud, quam ex eorum assertionibus cognoscere contrahentes, vt per *D. de Franch. decis.* 262. de quo late per *Ricc. collect.* 713. &

72 an testes teneantur cognoscere contrahentes *Nig. in cap. Reg. fo. 99. num. 10. a terg. D. Regem. T. app. in cap. cauant in ver. penna falsi lib. 2. iu. reg. tit. de offit. nota fo. 42.*

73 Supradicta autem prag. quę t fuit emanata a D. Francisco de Calro declaratur per aliam prag. sub die 9. Maij 1603. vt habeat locum quando concipiuntur obligationes continen. summam supra quinquaginta ducatos; infra verò sufficiat subscriptio principalis obligandi si sciat scribere, si verò nesciat scribere loco sui se subscribat actuarium absque testium subscriptione, *Altimon. in ver. in publicam formam numer.* 38. *vers. alterum verò de quibus prag. nouissime meminit Gait. vbi sup. num.* 72. & seq. quod si actuarij prag. predictę solemnitates neglexerint obseruare tenebuntur ad omne damnum, & interesse creditorum arg. *tex. in l. fin. C. de mag. conuen. facit decis. Rot. Lucen. Ludou. 33. Nouar. collect.* 6. n. 3. vbi quod actuarij tenentur ex eorum culpa, & errore. Sed an solemnitas ista introducta per dictam R. Prag. in conficiendis obligationibus requiratur etia in illis cassandis, vel sufficit, quod cassentur per actuarium, vide *Nouar. qq. foren.*

lib. 1. q. 154. eius nouissimè meminit *Rier. collect.* 2776.

- 74 De tempore autem ꝑ capiendi eius modi obligationes breuiter dico, quod omni tempore possunt capi etiam de die feriato, & semper habent executionem paratam, & ita obseruatur de quo per *Vis. decif.* 35. *Altimon. vbi sup. nu. 42. Gait. vbi sup. nu. 28. vbi nu. 30.* adducit in contrarium opin. *Scaccia.* sed non discedit à prima opin. vide tamen nu. 49. Verum quod aliter sit dicendum circa infulationem eiusmodi obligationum, vt die feriato inculari non possint vide eundem *Gait. ibi nu. 41. & seq.* & possunt in omni loco dictarum obligationes capi in Curia, & extra Curiam *Affl. decif.* 335. & ita obseruati testatur *Rier. d. collect.* 2666. ver. & an capi. *Gait. vbi sup. nu. 26.*
- 75 Et non modo originalia ꝑ habent executionem, sed exempla ꝑ autentica, intellige tamen præuia citatione ad dicendū causā quare quādo accusatur in alio loco, quam vbi facta est, vt in *d. dec. D. de Frärb.* 118. n. 9. *Affl. dec. 3. Gait. vbi sup. nu. 58. & seq. Ronit. vbi sup. n. 5.* & de ratione *Altimon. in d. ver. in publicis formam n. 45.* quod limitat *Putr. dec.* 415.
- 76 lib. 1. quando præsentaretur copia ꝑ & originale non apparet in libro originali, quia in tali casu exemplum non probat, nec fideri facit. *Nonar. vbi sup. nu. 7.*
- 77 Quid si talis obligatio ꝑ capitur per actuariū alterius territorij *Mossad. consue. Neap. in 2. vol. in add. ad q. 10. n. 20. vol. 2. Altim. fo. 52. num. 4.*
- 78 An vero actuar. ꝑ Vassallus prohibetur capere obligationes pro suo Barone quemadmodum Notarius stipulari instrumenta vide *d. dec. D. de Frärb.* 118. quod nō *Rier. collect.* 187. Sed contrariū testatur decisū *Nonar. lib. 1. q. 99. Forens. q. 156. nu. 11.* quē refert *Tlor. in cōp. dec. reg. 2. p. ver. obligatio ppetua astra recepta fo. 39.* vide eundem in *d. 2. p. ver. obligationis ppetua astra stipulata fo. 398.*
- 79 Et quid de actuar. ꝑ secundarū casuarū, an capiāt has obligationes, & captæ habeāt executionē sicut illæ, quæ capiūtur p actuariū primarū casuarū vide *Ronit. super prag. en. de iurif. mui. non turban. vbi latē. Gait. vbi sup. num. 63.*
- 80 De discrimine ꝑ autem inter obligationes ppetuas actæ, & instrumenta dixi in tra. de Notar. ver. obligationes, vide etiam *Capibl. d. prag.* 8. p. 1. nu. 118. & 359.

N. 2. ibi ꝑ recipit testes, quib. etiam iuramentum exhibet. ¶

- 81 Adde *Giurb. cons.* 89. nu. 6. Intelligas tu de ꝑ mandato Iudicis, actua. n. nō recipit testes si.

ne mandato Iudicis *Cott. in nemo. in iur. Not. Affl. & Vrsill. dec.* 315. cū alijs allegatis per *Petr. ad dec. Grā.* 27. n. 8. de quo etiā idē *Petr. ad eundem Gram. dec.* 60. n. 32. vbi alios citat vnde cū Iudicis mandato recipiendi testes ab actuario de quo latē per *Farin. tra. de testif. q. 77. in rap. 4. fol. 311.* vbi habes an, & quā 82 ꝑ testium examen possit per Iudicem actuario cōmici. Hinc est quod actuarii ꝑ iuramentū testium etiam affutorū recipere non pōt absq; Iudicis commissione *Crescen. dec.* 1. de iur. iur. reitert *Nonar. collect.* 1. super prag. 4 de actuar. nu. 4. & de praxi circa hoc vide nouissimè *Gallupp. prax. S. C. p. 2. cap. 23. n. 13 fo. 205.* vbi paulo antē dixi, quod examinari 84 tot ꝑ in recipiendis depositionib. testium non potest aliū substituere, sed proprijs manib. subscribere ex *prag. 16. de off. S. C.* & ita feruari testatur, sed hoc ꝑ procedit in examinatore S. C. sed alij actuarij maxime in partib. absq; mandato Iudicis testes recipiunt illis quē iuramentum exhibent etiā per eorum scribas, per quos etiam illorū depositiones scribuntur; nam semper Iudicis mandatum præsumunt habere, & ita in dies videmus seruati, tam in ciuilibus quam in criminalibus.

- 85 In criminalibus ꝑ autem quomodo testes recipere debent vide *prag. 6. sub tit. de actu.* & circa testium receptionem disponit alia 86 *prag. 8. sub ro. tit.* Et quod in criminalibus ꝑ debet actuarius integra dicta testium scribere, tam pro, quam cōtra inquisitum *Cartar. de extg. sent. c. 2. n. 26. & 27. Ludou. dec. Lucē.* 13. n. 64. *Burfa. cons.* 346. nu. 4. vol. 4. *Petr. ad Gram. dec.* 56. n. 3. qui citat prædictos quibus adde *Capibl. prag. 3. de Barō. n. 115. per prag. 6. tit. de actuar.* quod not. cōtra illos Diabolicos actuarios, & ferē omnes, qui omittendo scribere id quod testes dicunt pro inquisito, dumtaxat in scriptis redigunt, quæ contra illum deponunt.

Et de actuario testes falsos examinante, vide *Petr. ad Gram. decif.* 27. nu. 21.

- 87 In assumendis ꝑ autem informationibus, an actuarius possit cogere testes ad testificandum, quod sic etiam de iur. Canon. probat *Foller. in pract. crim. Cano. fo. 121. num. 134. in fin. Tartagl. pract. crim. M. C. V. c. 6. num. 2. Leonard. in prax. official. cap. 13. num. 24.*

88 Quod intellexit ꝑ Tartagl. vbi sup. etiam si testis esset in magistratu per rex. in l. ob carmen. §. 1. ff. de testif. & etiam si testes semel testimonium prohibuerit, l. fin. C. de testif.

N. 3. ibi ¶ at Index regulariter, & perneceffe sine magistro actorum esse non potest ergo pars quotitativa Iudicij est &c. ¶

¶ Iudex sine ¶ magistro actorum esse non potest, quia nulla sunt acta ab actuario non scripta *Maran. de iud. p. 6. act. 10. ver. actum nu. 21. Cornac. decis. 201. nu. 9. Vini. decis. 48.* etiam si a Iudice conscripta sint *Guazzin. de defen. reor. defen. 20. cap. 14. nu. 3. Capibl. de Baron. prag. 8. nu. 16. 5. nouissimè Giurb. conf. crim. 89. num. 9.* vbi hæc omnia verba Authoris sigillatim recitat faciendo bis mentionem huius decis. *sul. nu. 6. & 7.*

N. 4. ibi ¶ Regina Ioanna enumerat inter officiales. ¶

¶ Et merito, quia ea omnia ¶ que militant in officialibus militat quoque in actuariis vnde sicut officiales debent esse annales, vt in *pragm. 3. de Baro. D. Reg. T. app. lib. 2. iur. reg. fo. 107. Anna alleg. 15. Nig. in c. item statum tit. de iudica. nu. 55. fo. 128. De Pont. de potest. proreg. rub. de elect. official. nu. 1. fo. 84. Carab. sing. 179. Petr. ad Capp. decis. 121. lit. C. præsertim baronales, vt per *pragm. 5. de Baron. quam exornant, Capibl. Leonar. in prax. official. fo. 75. num. 68.* idque tam de iure communi, quam de iure Regni, vt per *D. de Franch. decis. 409. l. 1. ff. de ser. Amend. ad D. de Franch. decis. num. 6.* qui allegat alia iura, *Paschal. de vi. pa. pot. cap. 10. nu. 9. fo. 528. Ricc. collect. 317.* infra quem annum, an possit ob delictum remoueri, *Capibl. d. prag. 5. nu. 55.**

¶ Ita actuarij ¶ quoque debent esse annales *Petr. loco cit. V. i. con. in add. ad d. D. de Franch. 409.* refert iudicatum in S. C. in anno 1599. in actuario Oliueti refert *Nouar. collect. 31. num. 8. Anna sing. 369. ver. officia. Carau. rit. 295. num. 6.* quem citat *Anna filius ibi addens,* licet, vt supra dictum est si actuarius fuit solutus pro vno anno potest anno sequenti etiam exercere, vt decisum testatur *Nouar. loco præcit.*

¶ Secundo quia sicuti officiales ¶ non possunt esse in propria patria *l. si eadem ff. de offit. assessor. Ricc. coll. 1358.* ita & actuarius *D. de Franch. decis. 98. Capibl. de Baron. prag. 3. nu. 142. Petr. add. ad d. decis. Capp. 121. Anst. ad decis. D. de Franch. 403. num. 10. vide Leonard. in prax. off. c. 2. nu. 93. fo. 20. Paris. de iud. ver. assessor. T. faur. decis. 268.*

¶ Quæ autem fuit ista Regina ¶ Ioanna de qua meminit Author. vide *Leonard. in d. prax. c. 9. nu. 52. D. Reg. T. app. lib. 2. iur. reg. fo. 113. nu. 7.*

N. 12. ibi ¶ fuit interfectus magister actorum. ¶

¶ An interficiens ¶ magistrum actorum gaudeat indultu, quo non gaudent offendentes ¶ & occidentes officiales vide *D. de Franch. d. decis. 403. Nouar. collect. 1. nu. 30. Masfrill. de indultu c. 36. per tot. Thor. in ver. Indulgentia. Ricc. in addit. ad d. D. de Franch. decis. 403. & 407. & de quibus ministris intelligatur *pragm.* quando loquitur de indultu non concedendo illis, qui ministros regios offenderunt, & an offensus consideranda erit intuitu offitij, vel non *Rout. prag. 5. de abolitio. nu. 26. & seq. & quomodo puniatur occidentes officiales, Nouar. collect. 1. nu. ... & quod crimè committit offendens R. Cõsiliariũ Leonard. d. c. 9. n. 12. vbi n. seq. de inferente alapam officiali de quo per *Paschal. in tra. de iur. pa. pot. p. 1. c. 10. nu. 61.***

Ioseph Mele.

SVMMARIVM :

- 1 Conatus, an puniatur.
- 2 Ictum scoppiæ emiliens si lenauit de focone, & non de eanna qua pna puniatur.
- 3 Animus occidendi in emiliens ictum scoppiæ quando prafumatur, & 11.
- 4 Animus occidendi, & animus deliberatus, & dolofus differunt.
- 5 Scelopum exoneratione ille contra quem fuit exoneratus dicitur offensus etiam non percussus.
- 6 Scelopum emiliens, an gaudeat indultu absq; partii remissione.
- 7 Delictum proditorij excludit ur ab indultu.
- 6 Scelopum an sint arma proditoria.
- 9 Scelopum rotatus, an faciat delictum proditorium.
- 10 Scelopum sunt arma determinats ad offendendum, & occidendum.
- 12 Ictum scoppiæ emiliens ad sui defensionem non inciat in pgnam *prag. sub tit. de iel. scoppi.*
- 13 Ictum scoppiæ emiliens in rixa, an puniatur, & quid ad defensionem.
Officialis si emisit ielum scoppiæ quando puniendus.
- 14 Pragm. de iel. scoppi. quibus concurrentibus habeat locum, & quid existens aliquis pafsa ob quam mori non fuit fequuta nu. 15.
- 16 Prag. prædicta nõ comprehendit clericos, sed, an opem dantes, & emilentes sagittas.

H 3 17 Prag.

- 17 *Pragm. nouiss. recensentur Comitibus de Lemoi, & Ducis Offuna contra emittentes ictum scoppietæ.*

AD DECIS. XXV.

E Andem materiam, de qua in ista decisione perbellè more suo tractat *Mastrill.* omnino videndus in facti contingentia in *decif. 155.*

N. 1. ibi ¶ affectum deductum ad actum proximum pro effectu consumato haberi. ¶

- 1 Quæstio ista, an conatus ¶ puniatur distinctione resolutiur, quod aut quis attentauit, & non fecit quod in se erat, & tunc non punitur pena ordinaria, aut deuentum est ad actum proximum, & fecit quod in se erat, & mors sequuta non fuit, & tunc est locus pene ordinariæ ad *tex. in c. 1. de bom. Baiard. ad Clar. §. adulterium num. 48. Gram. dec. 2. nu. 12. Vrsill. ad Affb. decif. 21. num. 14. Ludo. decif. 80. nu. 3. Tesaur. decif. 243. Tirag. de pen. temp. cas. 37. Mastrill. decif. 293. Foller. in com. men. ad pragm. ad restringendum nu. 2. & 49. Muscatell. in prax. delict. in gener. tit. de ictu scoppietæ nu. 23.*

- 2 Exemplum est in eo qui ¶ emisit ictu scoppietæ, & leuauit de focone, & non de canna nam ignis fecit effectum suum, & percutere volens fecit coactum suum, nec per eum sterit, cum per parte emittentis nil ultra agendum remanebat, vt deueniret ad effectum, intentione, opere, & affectu, & si non occidit, id fuit iudicio Dei vt per *Mastrill. d. decif. 155. num. 7.* quem sequitur *Nouar. collect. 114. nu. 3.* & hoc casu credo quod loquitur *pragm.* quam adducit *Author* hic, quæ est prima sub rub. de ictu scoppietæ. incip. ad restringendum dnm sancit, quod emittens ictum scoppietæ, vel balistæ ad nocendum, etiam non sequuto effectu penam mortis naturalis incurrit, considerauit. n. *prag.* animus nocendi, & nõ factum, qui animus fuit ordinatus preparatus, & exequutus ad casum, videntur *Mastrill. & Nouar. ibi.* Qui ¶ animus quot modis poterit à siko probari quando ictus scoppietæ fuit emissus *Muscatell. d. prax. delict. in gen. tit. de ictu scoppietæ nu. 11. & 17.* & quando præsumatur animus occideodi, *Foller. ad d. pragm. num. 19. seq. & 45. Mastrill. d. decif. 155. nu. 10. & seq.* & multa reperies apud *Giurb. nouissimè in conf. 63. vbi nu. 1. facit mentionem huius decif. qui nu. 10. facit differentiationem ¶ inter animum occidendi, & animum deliberatum, & dolosum, & n. 13. & 31.*

- 5 Et quod ex emissionem ¶ & exoneratione sclopi ad nocendum dicitur ille contra quem est immisus offensus post. *Bar. Casfr. & alios tenet Oslauia. Vulpel. in conf. 88. nu. 6.* etiam si non sit percussus per *tex. in litem apud labonem §. 1. ff. de iniur.*

- 6 Et in tali casu emittentem ¶ scelopum licet non percutientem non posse gaudere indultu absque partis remissione tenet *Vifcon. in conclus. incip. indultus ver. hincquis animo deliberato, licet contrariū teneat D. Consil. Rouit. ad præfens Præf. R. C. Summaria in prag. 5. de abolitio. Et quia delictum ¶ proditorium excluditur ab indultu, vt per *D. de Franch. dec. 713. idè quæro, an sclopi ¶ siue arma. proditoria, vide Foller. vbi sup. num. 7. & seq.* & an sclopius rotatus ex se faciat delictum proditorium idem *D. de Franch. d. decif. 713. num. 11. & 21. vbi dixi nu. 7. Ricc. collect. 1363. adest R. Pragm. 52. sub tit. de arm. qua cautum est, vt delinquentes cum talibus armis reputentur proditores, sed ¶ sclopi ¶ sint arma determinata ad offendendum, & occidendum *Foller. vbi sup. & ex huiusmodi armorum ¶ genere animus occidendi præsumitur Giurb. d. conf. 63. nu. 12. 13* quod intelligas quando quis ¶ emisit deliberatè ad nocendum, secus si ad se defendendum, quia tali casu non incidit in penam *pragmat. Giurb. d. conf. 63. num. 17. & 33. & ante enim Caball. resol. crim. cas. 88. D. Consil. Rouit. d. pragm. ad restringendum nu. 1. Nouar. d. collect. 114. nu. 4. Pasal. de iur. pat. pot. post part. 4. c. 10. & in addit. ad par. 3. c. 6. nu. 1. in fin. oper. nu. 16 fo. 535. Mastrill. d. dec. 155. 13 in fin. vbi quod pena ¶ non procedit in ictu scoppietæ emissio in rixa. *Burg. de mod. proced. ex apug. 4. 27. nu. 180. Giurb. d. conf. 63. num. 33.* Et non mirum, quia etiam emittens ictum scoppietæ ad defensionem non incidit in *prag.* quia idem est si quis se defendit cum armis prohibitis, vt non incidit in penam à *prag.* inflicta contra asportantes armas prohibita *Caball. resol. 62. Ricc. decif. 48. p. 1. Nouar. coll. 2. 4. ad prag. 8. de arm. n. 3.* Et quid si fuerit de ieru scoppietæ inquisitus officialis, an expectandus exitus sindicatus, quod sic *Tbor. in 2. p. comp. ver. officialis inquisitus fo. 40. 4.****

- N. 10. ibi ¶ censuit *prag.* prædictam esse rigidam, & quod non vendict sibi locum, nisi duobus concurrentibus. ¶
14 De illis duobus requisitis ¶ late *Mastrill. d. decif. 155. & Foller. ad d. prag. vbi multa ad materiam, & apud Giurb. præcit. conf. 63. & quod consimilis ordinatio est in Regio Lusitanæ Gama decif. 170.*

N. 12. ibi ¶ non esse locum rigorosæ

dispositioni d. pragmaticæ. ¶

15 locum testatur *Magrill. d. decis. 155.* quod
concurrente ¶ aliqua causa vbi mors non
interuenit, vel vulnus, fuit recessum à pēna
d. pragm. consulto tamen Prorogæ, cum iu-
dex non possit pēnas minorare, *Muscatell.*
vbi sup. nu. 2. Follet. vbi sup. nu. 62. vñp.
Thbor. in 2. p. compen. ver. pēna.

16 Et an d. pragm. comprehendat Clericos,
quod non *Rice. coll. dec. 192.* & an opem dan-
tes, & emicentes sagittas, *Trois. rit. 276.*
Muscatell. vbi sup. Follet. vbi sup. nu. 63. &
68. vbi quid in emicēte sagittas cum arcu.

Sed præter d. pragm. ad restringendum
17 habemus ¶ alias nouellas pragm. alteram
Com. de Lemos alteram Ducis Ossunæ sub
tit. de scū scopp. contra emicentes ictum
scoppietæ, vt possint foriudicari infr. dies
quindecim, quæ pragm. fuit emanata de an-
no 1616.

Quæ quando, & contra quos sibi locum
vendicant consulas *Thbor. in 2. p. compen.*
ver. prag. de iell. scopp. & in ea. 2. p. in ver. con-
uictus fo. 108. vbi nonnulla reperies ad ma-
teriam huius decis.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Cæcus non potest delinquere, sed non potest
semper à delicto excusari, & à quibus ex-
cusetur.
- 2 Surdus, & mutus quādo possunt delinquere.
- 3 Mutus, & surdus non æquiparantur infan-
ti, & quando possint esse in iudicio num. 4.
& quid de cæco nu. 5.
- 4 Mutus, & surdus imprudentes, & imbecil-
les à iure iudicantur.
- 5 Cæcus impotens redditur ad munera Ecclē-
siastica.
- 6 Surdus, & mutus prædictam personam age-
re non possunt nec esse arbitri, nec Iudices.
- 7 Cæcus an possit esse Papa.
- 8 Cæcus potest iurisd. & magistratum iam
adeptum retinere, & ad aliū non aspirare.
- 9 Cæcus an possit Baroniam, & feudum reti-
nere paternum, & in iis in iurisdictione sue
sedere.
- 10 Cæcus an possit esse curator.
- 11 Cæcus an possit testari.

DVm in prin. huius decis. dicit Au-
thor, quod cæcus ¶ non potest
delinquere, aduerte quod non
semper cæcus est à delicto exem-
ptus quandoq; n. cæcus potest delinquere
hinc dicit *Bas. in l. 1. §. iol. ver. idem si cæcus*
mandat C. de ser. fug. quod si cæcus mandauit
fieri falsam scripturam, teneatur de manda-
to, & excusari teneo ab illis delictis, in qui-
bus requiritur præcipuè sensus visus ad illa
perpetrandæ, & consumanda. Et quando sur-
dus ¶ & mutus possint delinquere vide post
Bellug. Rouit. prag. 8. de extract. animal. n. 26.

N. 1. ibi ¶ siquidem cæcus, mutus, &
surdus sunt æquiparari, & mutus æqui-
paratur infanti. ¶

3 Contrarium, quod mutus ¶ & surdus non
æquiparantur infanti, *Vant. in tra. de nullit.*
in loco inf. allegando nu. 25. & 26. sed absen-
ti, & mortuo Liubemus C. de testam. probat
Farin. tra. de testi. q. 61. n. 38. & quando mu-
tus ¶ & surdus possint esse in iudicio, Vant.
de nullit. ex defect. in habil. num. 61. fo. 148. &
quid in cæco vide eundem Vant. ibi nu. 27.
fo. 152.

N. 2. ibi ¶ quia non possunt esse pru-
dentes. ¶

6 Mutus, ¶ & surdus non modo impruden-
tes, verum etiam imbecilles à iure iudican-
tur *I. discretis C. qui testam. fa. poss. cum alijs*
enumeratis per Farin. de testi. q. 61. num. 37.
fo. 106.

N. 4. ibi ¶ Cæci vtriusq; oculi luce
carentes excusationem merentur à mu-
neribus publicis, & personalibus.

7 Adde etiam quod cæcus ¶ impotens reddi-
tur ad munera Ecclesiastica *aposto. dist. 76.*
e. binc etenim §. cæcus distin. 49. Maiol. de ir-
regularita. c. 20. in prin. quæ 25. idem dicit de
surdo ¶ & muto quod publicam personam
agere non possunt, nec esse arbitri, nec pro-
curatores, Vant. de nullit. ex defect. in habil.
seu mandat. comparen. n. 25 fo. 151. Speculat.
tit. de arbit. §. potest nu. 3. Io. Bap. de san. blasf.
tra. de arbi. q. 14.

9 Sed an cæcus ¶ possit esse Papa *Maiol. d.*
c. 20. nu. 3. & ibi quid de Surdo n. 4. & quod
10 possit ¶ cæcus iurisdictionem, & magistrat-
um iam adeptum retinere, & ad alias aspi-
rare non possit, Vant. in tra. de nullit. ex de-
fect. iurisd. d. leg. n. 42. fo. 132. vbi num. 43. an
11 possit baroniam ¶ & feudum paternum re-
tinere, & in iis succedere in iurisdictione de

quo

quo vide tex.in l.cacus ubi Bar.ff.de iud.

- 12 Verum quod cecus ¶ in totum non possit esse curator est tex.in l.luminibus C. qui tuto. de poss. secus est monocusus l. monocusus C. de adm. tuto. quo textu cecus vno oculo tantum non excusatur a tutela, sed cecus in totum non potest esse tutor l. i. l. s. ff. de tuto. dixi cecus in totum, quia cecus, qui parum videt non dicitur cecus. Bal. in tra. de sebisima. in fin. §. ite Surdus inlit. quibus non est permiff. facer. testam. Sed an cecus possit esse testis Farin. ubi sup. & esse in iudicio. Vñ. d. tit. de null. ex defect. in habil. seu mad. compar. nu. 27.

- 13 Et an possit testari vide Bertach in ver. cecus fo. 274. & §. cecus inlit. quib. non ut permiff. facer. testam. & nota quod in huius solemnitate testamenti necessario debet præcedere hæredis institutio aliter, si secus fiat invalidatur, quod non est in alijs; ita tenet Cyn. in l. hac consultissima ff. de testam. Bartbo lome. Cepol. cautel. 90.

Et dum hic dicitur, quod excusatur a muneribus personalibus, quid de onerib. personalibus, & an cogatur solvere collectas quod non Bar. in l. i. C. qui morib. lib. 10. Rom. fing. ver. cecus ver. quaro. sed nunquid & c. licet, & ibi Abb. de censib.

expedite provisiones rer. Reg. Coll. Conf. d. r. l. i. S. C. que recensentur.

- 13 Examinatorium S. C. apud quos materia tractetur, qui debeant eligi, de eorum salario, de modo recipiendi testes, an possint alium subdelegare, si debeant eorum manu depositiones scribere.
- 14 Examinatores S. C. an debeant permitttere, quod testes se referant ad aliud examen.
- 15 Examinatores S. C. possunt suspecti allegari.
- 16 Testes an possint peti examinari in S. C. coram Magnifico cause Commiss.
- 17 Audientia testium in causa criminali non committitur, & nu. 20. & quid quando testes sunt extra regnum nu. 21.
- 18 Audientia testium in committitur in causis criminalibus, que agitantur per remedium appellationis.
- 19 Audientia testium in criminalibus quando concedenda, vel deneganda.
- 22 Cause criminales, que dicantur.
- 23 Audientia testium in feudalibus, an committatur.
- 24 Cause feudales que.
- 25 Causa ardua, an sit committenda, vel Iudex inhibet ad se venire.
- 26 Causa magna que, & que modica.

Joseph Mele.

AD DECIS. XXVII

SVMMARIVM.

- 1 Audientia testium committitur in causa repulse quid quando testes sunt in dimerf. proutinty 2.
- 3 Audientia testium committitur in civilibus officialibus locorum partibus non suspectis etiam alicui.
- 4 Audientia testium alicui commissa, an poterit alium substituire.
- 5 Audientia testium, an poterit officialis unius iurisdictionis alteri officiali committere.
- 6 Audientia testium commissa capitaneo, an possit explicari per eius locum tinentem.
- 7 Audientia testium, an committatur in dissimile in omnibus causis siue arduis, siue non, & quando committatur nu. 8. & 10.
- 9 Audientia testium, an committatur in causis suspicionum official. nu. 9. & in causis benificalibus.
- 10 Examinatoribus S. C. committitur receptio testium siue in Curia, siue extra recipiatur.
- 11 Examinatorium Sac. Conf. ad instan. fuerunt

- H** Vius decif. meminit D. Reg. Tapp. lib. 2. l. i. Reg. super prag. Ducis Alcala nu. 3. fo. 71. In qua dum concluditur, quod in causa ¶ repulse committitur audientia testium, & ita servari ait Author noster, antè cum id dixit Vrsill. ad Aff. decif. 351. num. 3. Cuius miror quod non meminit, prout de eo idem refertens D. Confil. Roit. meminit in prag. 11. de ord. lud. n. 19. & post eum Tbor. in comp. ver. Audientia testium, an sit committenda in causa repulse, & D. Reg. Tapp. super rit. 149. fo. 152. Gallup. in prax. S. C. p. 2. c. 22. nu. 7. fo. 200. qui non meminit de Roit. qui limitat prædicta nisi tractaretur de examinandis duobus testibus tantum, quo casu committenda esset audientia testium in partibus officialibus, & quid quando testes sunt in diversis proutinty Tbor. in ver. Audientia testium.
- 3 Regulariter autem audientia ¶ testium in civilibus a Tribunalibus superiorib. committitur in partibus officialibus ordinarijs locorum non suspectis not. in l. iudices C. de fid. instr. & habetur. In Confil. Reg. in pecuniarijs D. Confil. Roit. prag. 7. de ord. lud. nu. 31. Vñ. in prax. lib. 6. c. vit. & ibi Additio. nator. D. Reg. Tapp. lib. 1. l. i. reg. sub tit. de affi.

testi. *Farin. de testi. q. 77. fo. 302.* quandoq; cō-
 4 mittitur † actuariis, vt per *Caran. rit. 155.*
Rouit. prag. q. de ord. iud. nu. 11. in prim. dum
 modo non sint partib. suspēcti *Gallup. prax.*
recen. S. C. p. 2. c. 23. nu. 4. fo. 299. & an ij quib.
 committitur possint alios subdituere, *Mu-*
scat. vbi sup. glo. suspēctorum p. 3. n. 42. Rouit.
 5 *d. prag. q. nu. 11.* & an officialis † vnus iurif-
 dictionis possit alteri committere, quod sic
 per *D. Reg. Tapp. vbi sup. n. 2.* vbi multos al-
 legat quibus adde *Barz. decis. Bono. 88.*

6 Et an audientia † commissā Capitaneo
 possit explicari per eius locum tenentem, *Mu-*
scat. vbi sup. nu. 46. Et an in omnibus cau-
 7 sis † indistincte committatur audientia tes-
 tium nulla facta distinctione si sint ardeor,
 vel minuz *Muscattell. d. glo. suspēctorum n.*
10. D. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 1. quem etiam
 vide in *Consul. in pecuniariis Gallup. vbi*
sup. nouissimē Tbor. 2. p. Compend. ver. nomi-
natio testium.

8 Et an, & quando audientia † testium cō-
 mittatur vide *Pitr. ad Cappy. decis. 90. lit. C.*
Grimal. in add. ad prax. Tartag. 4. versan-
tiquitas. Caran. rit. 146. nu. 4. fo. 299. & an
 9 audientia † testium committatur in causis
 suspicionum officialium *Rouit. in prag. q. n. 5.*
de susp. official. & in d. prag. 7. de ord. iud. ad
quem se remittit Gallup. vbi sup. In multis
 10 autem casibus † audientia testium etiam
 in ciuilibus non committitur de quibus *Pa-*
rin. d. q. 77. c. 1. per tot. fo. 302. Muscat. vbi
sup. Caran. rit. 158. nu. 2. & seq. qui materiā
explicat rit. 93. 87. 141. 142. 156. & 158. ad
 quem se remittit *D. Reg. Tapp. in d. Con-*
sist. in pecuniariis n. 3. fo. 142. Ricc. coll. 1607.
172. 1586. Menoch. de arb. cas. 250. d. nu. 10.
 Et an in causis iurispatronatus idē coll. 1576

N. 5. ibi ¶ alicui ex examinatori-
 bus S. C. ¶

11 Illis examinatoribus † committitur recep-
 tio testium siue in Cur. siue extra recipian-
 tur *D. Reg. Tapp. in d. Consil. in pecuniariis n.*
 12 *4. & ad eorum instantiam † nouissimē fuisse*
expeditas prouisiones per Coll. Conf. dire-
ctas S. C. per quas prohibentur R. Consilia-
rijs, & Præsidis S. C. commissiones testium
recipiendorum ordinarijs locorum, vt testa-
tur D. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 1. fo. 171. Et de,
 13 materia istorum † examinatorum vide latē
D. Rouit. ad dict. prag. q. de ord. iud. & qui de-
beant eligi, & de eorum salario, & modo re-
cipiendi testes, & an possint alium subdele-
gare, & si debent eorum manu testium de-
positiones scribere vide Gallup. p. 2. c. 23. nu.
 14 *12. & seq. dixi sup. ad decis. 24. nu. 1. & an*
 14 debeant † permittere, quod testes se refe-

rant ad alterum examen *Rouit. d. prag. q. nu.*
21. Nouar. ibi nu. 3. collect. 181. & circa suspē-
 15 *tionēs † examinatorum vide decisiones col-*
lectas per Nouar. loco præcit.

16 Et an in S. C. possit perire testes examina-
 ti coram Mag. cause commissarijs, & eius
 expen. *D. Reg. Tapp. d. consil. in pecuniarijs*
post. nu. 5.

N. 7. ibi ¶ in receptione testium
 etiam in causa criminali potest index
 ex causa delegare receptionem testium

17 Sed quod in causa criminali audientia † tes-
 tium non committatur citrez *sum Auth.*
ibi posita in d. Indices, quam exornat Ricc.
coll. 225. & D. Reg. Tapp. in d. Consil. in pecu-
niarijs in prim. lib. sur. reg. fo. 142. qui dicit

18 quod in criminalibus † causæ & quæ coram
 R. Consiliarijs aguntur per remedium ap-
 pellationis non per examinatores S. C. sed
 per scribas fiscales, aut officiales locorū exa-

minatur *lib. 3. in reg. fo. 148.* & de audientia
 19 † testium concedenda per aliquod Tribu-
 nal, vel deneganda in criminalibus. latē *Pa-*
rin. d. q. 77. c. 2. fo. 305. regulariter tamen ap-

20 pientia † testium in criminalibus non con-
 ceditur, sed testes accersuntur ad locum iu-
 ditiij infra terminum nominationi præscrip-
 tum nisi quando testes essent valetudinarij,

aut aliter satis impediti quo casu transmi-
 21 ttitur Commissarijs. Doctor ad illorum di-
 cta recipiendum, vt per *D. Consil. Rouit. quo*
rit. Nig. in c. Reg. incip. quia de V. ar. n. 1.
vt Caran. d. rit. 155. Foller. in prag. post. prax.
crim. num. 95. & 100 fo. 376. Muscat. vbi sup.

22 Et quid quando testes † sunt extra Regnum
 idem *Foller. in prag. crimin. v. r. idetur copia*
capitulorum in rub. facta litis contestatione.

23 Nu. 7. fo. 248. & quæ dicantur † causæ crimi-
 nales explicat *pragm. 11. sub rub. de iurisd.*
non turb.

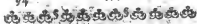
24 Et quod neq; in feudalibus † audientia
 testium committatur *Gallup. vbi sup. nu. 6.*
 de quo vide *Muscattell. prax. S. C. d. p. 3. glo.*
suspēctorum nu. 13. Tbor. vbi sup. & quæ sint

25 sint causæ feudales explicat *Milanf. dec. Si-*
24. tit. 6. & quid si causa fuerit ardua † an sit
 committenda, vel iudex iubeat ad se venire
 testes *Muscattell. vbi sup. num. 11.* & quæ sit

causa magna, vel modica *DD. in l. admonen-*
di sup. glo. magna ff. de iur. iuran. Tbor. in d.
2. p. compen. ver. Nominatio testium fo. 382.

Ioseph Mele.

SV M.

SYMMARIVM.

- 1 Camillus de Carte oppugnavit decif. S.C.
- 2 Feudatarius, an possit de feudo testari absq. assensu.
- 3 Successor in feudo debet habere duo requisita.
- 4 In feudo hereditario successor, ut hères vocatur.
- 5 Constit. an sine ius commune in Regno.
- 6 Hères verbum quod importet.
- 7 Hereditum appellatione, qui veniant, an particulari, & quid quando additur verbum successoribus, & quid quando adicitur verbum in perpetuum, & quid important verba heredes & successor.
- 8 Tenor inuestiturę inspicienda.
- 9 Iacobi de beñsio doctrinam sit, intellecta in feudo ex pacto, & præsidentia, & asseritur decif.
- 10 Hères feudi de rebitary si inuentarium composuit non ei prodest, & quid in feudo ex pacto, & præsidentia.
- 11 Feuda omnia in Regno sunt hereditaria.
- 12 Successor in feudo hereditario non modo tenetur ad solvendum onerū, & debitorum, sed legatorum unde possit cogi vendere feudum, & si veniat carcerari.
- 13 Feuda hereditaria si perveniunt contra, sine præter voluntatem testatoris pro legatis, & debitis, veniunt feuda in estimatione. Intel. lge. xlviii. 14.
- 14 Feudum quando dicatur hereditarium, & quando ex pacto.
- 15 Feudator in pacto in fine fundationis potest mutare.
- 16 Patronum an possit mutare voluntatem fundatoris in pacto.

AD DECIS. XXVIII.

NON nominat Author illius, qui se opposuit decif. S.C. sed fuit Camillus de Carte in diversis feud. in cap. multoties nu. 60. & seq. fo. 49. Cuius oppositiones, si libet, poteris in fonte videre, qui sequitur Ann. alleg. 126. n. 2. & seq. sed contra d. D. de Carte & Consil. de Georgio inf. cit. tenet D. de Pont. in tra. de pot. pro rege fo. 279. & 280. quem citat Viscon. in addit. ad decif. 1. D. de Franch.

Et in articulo huius decif. vide D. Consil. de Georg. alleg. 19. & 20. quę allegationes fuerunt per ipsum factę in hac eadem causa, pro Fabio Galeaco contra Alcanium Comū ut ibi per eum Viscon. in concl. incip. feudi hereditary in fin. fo. 85.

In prin. ibi ¶ præter, vel contra voluntatem. ¶

Adde Viscon. in concl. incip. Vassallus in eius testamento fo. 281.

Ibid. ibi ¶ sed quia testamentum caruit assensu. ¶

- 2 An feudatarius ¶ possit de feudo testari absq. assensu distingue, ut per Viscon. in eod. incip. feudatarius, an possit fo. 83. Et quid si fuit concessum, ut possit testari reservato assensu, 10. Dom. de Anna in respons. post alleg. 10. Vin. Ann. nu. 32.

N. 4. ibi ¶ quod sit de sanguine. ¶

- 3 De istis duobus ¶ requisitis, quod succedēs in feudo hereditario debet esse hères sanguinis, & hères progenitoris vide Amen. ad decif. D. de Franch. 1. nu. 51. & 52. ubi quod ¶ in feudo hereditario successor, ut hères vocatur 10. Dom. de Anna in sup. cit. respō. n. 89.

N. 10. ibi ¶ quę constitutio & c. ¶

- 5 An constit. ¶ sint ius commune in Regno vide Campag. in preclud. ad cap. Reg. Aff. in proem. d. Constit. Gram. decif. 2. D. de Franch. decif. 102. Aff. decif. 404. Nouar. in preclud. collect. ad prag. nu. 4.

N. 19. ibi ¶ tamen verbum illud heredis. ¶

- 6 Hoc verbum ¶ (heredes) quid importet, & quod appellatione ¶ heredum veniunt universales non autem particulares, etiam si addatur verbum successores, quia verb. heredes veniunt heredes de iure civili, & ver. successores de iure prætorio Pereg. de fideicom. art. 32. nu. 84. Presi. de Ama. conf. 18. n. 7. & conf. 74. num. 48. Iaf. in l. quędam §. nihil interest ff. de eden. & ante eū 1mo. in d. l. quędam §. nihil interest. Calsas peiera in tra. de nominat. empb. lib. 2. q. 24. nu. 3. & seq. Verum quod continetur etiam particulares. Alex. conf. 192. vol. . . Det. conf. 185. & alij quos adducit Bonauog. in add. ad Iaf. in d. §. nihil interest, quibus adde omnino, Pinell. in l. 2. in fin. C. de bon. mater. qui impugnat d. opin. 1mo. in d. §. nihil interest, & distinguendo docet quando, & in quibus casibus appellatione heredis non veniat particularis. Sed quid importent ista verba (hered. & succed.) & an comprehendant successores particulares, & quid quando adicitur verbum quibuscunq. novissimē Theodor. alleg. 30. nu. 18. & 19. & quid quando sumus in bonis non transitoris ad eorundem bonorum incapaces idem alleg. 30. num. 46. & 48. & quos com-

comprehendant illa verba quando adiicitur dictio in perpetuum *idem alleg. 4. nu. 13. & seq.*

N. 35. ibi ¶ Hinc formas inuestiture inspiciendas. ¶

- 8 Quod inuestitura ¶ eius tenor sint inspiciendi *Viscon. lat. conclus. incip. inuestitura* post multos per eum adductos quos non recensio quibus adde *Nuiz. conf. 10. nu. 1. & inf. decis. seq. nu. 35.*

N. 36. ibi ¶ nec autoritas, & doctrina Iacob. de Beluifio. ¶

- 9 Quod hæc doctrina ¶ Iacobi de beluis. Fuit recepta, & intellecta in iuditijs in feudo ex pacto, & prouidentia non autem hereditario ultra *alleg. hic vide D. de Franch. de. is. 1. & decis. 704. nu. 2.* vbi testatur ita fuisse conclusum in Regio Collater. Conf. coram duobus Regētibz, & Ferrante Fornario Locūtenente R. Cam. Sum. & habitum pro indubitato, sed vide *D. de pōt. de pōt. proreg. in tit. de assen. sup. dot. §. 1. nu. 23. fo. 263. & Ann. alleg. 96. & ibi filium adden. lit. B.*

N. 38. ibi ¶ at filius non potest habere feudum nisi sit hæres patris, & consequenter tenetur agnoscere debita, & onera saluo beneficio inuentarij. ¶

- 10 Hæres ¶ feudi hereditarij si inuentarium confecit non ei prodest *Io. Domin. de Ann. d. respons. nu. 25.* ex multis probat *Viscon. in concl. incip. feudi hereditarij*, vbi quid in feudo ex pacto, & prouidentia. *Anna conf. 5. per tot.* vbi quod inuentarium non iuvat in feudo ex pacto nouo per tot. ibi etiā quod feudum ex pacto nouum non differat ab hereditario ex *decis. D. de Franch. 364. n. 4. & alijs*
11 probat, & quod in Regno omnia feuda ¶ sint hereditaria ex communi forma inuestiturarum, & sic præsumuntur *D. de Franch. decis. 6. nu. 3. & 9. Confil. de Georg. d. alleg. 19. in fin. D. de pōt. de feud. l. 20. nu. 19. & si nu. 20. & 21.* teneat contrarium, *Camerar. in c. 1. an agna. nu. 146.* Et non modo succedens ¶ in feudo hereditario tenetur ad debita, & onera, verum etiam ad solutionem omnium legatorum pro concurrenti valore feudi. Vnde potest cogi vendere feudum, & si renuit potest carcerari, vt per *D. de Franch. d. decis. 704. D. de pōt. l. 20. de feud. 11 nu. 18. T. bor. in compend. decis. in ver. Peudum fo. 139 & 207. refert Viscon. in add. ad D. de Franch. de. is. 1. ver. in eadem decis. nu. 2. & in suis consil. in concl. qua incip. æquatio sen-*

tentia, & in alia qua incip. feudi hereditarij. & dixi ad D. de Franch. decis. 704. in prin. vbi ad id adduxi *Gallupp. in prax. §. C. p. 3. r. 3. fo. 247. num. 15.* vbi dicit quod etiam si feuda ¶ hereditaria peruenissent contra, siue præter voluntatem testatoris, quod pro legatis debitis veniunt feuda in ætimatione, & dicit fuisse de cibus in S. C. in causa Iulij Pilicelle cum Fabio Galeota referente R. Consiliario de Haro. actua. 10 de Felice, in
14 tellige secundum ipsum quando feudum ¶ peruenisset ad hæredem vti hæredem, secus si peruenisset vni ex hæredibus non vigore institutionis, sed iure successiuo feudorum, quia ad nihilum tenebitur ex *Anna alleg. 96. nu. 3. & 126.* vt ibi per eum, & vide *D. Consil. de Georg. alleg. 19.* vbi quando dicatur feudum hereditarium, & quando ex pacto, & prouidentia, de quo per *Mysing. cent. 4. obser. 2. & per D. de Franch. dec. 387. Assi. decis. 240.*

N. 47. ibi ¶ quare solus Rex potest mutare, & alterare formam. ¶

- Addere omnino tradita per *D. Rowit. cōf. 79. num. 11. & seq. lib. 1. & idem*, quod hic, dic in
15 fundatore ¶ beneficij in limine tamen fundacionis per ea, quæ dicam *inf. in seq. allegat.*
16 Sed an patronus, qui non sit fundator pot sit mutare formam a fundatore iuris patronatus factam, habui in facto in causa D. Antonij Labini, cum D. Lucretia Labini. Et pro Domina Antonia ego scripsi *seq. allegaciones.*

IN anno 1397. Henricus de Labinis instituit quodam ius patronatus sub titulo S. Io. Euangeliste, & disposuit, & in eo haberent ius præsentandi Henricus eius. Ne- pos, & deinceps hæredes descendentes ex dicto Henrico.

Cumq; in anno 1543. per multas manus dictum ius patronatus peruenisset ad Franciscum Antonium de Labinis, in suo vltimo, cum quo obiit testamēto, alterauit ipse dispositionem primi fundatoris circa successiōnem in dicto iure patron. & disposuit, vt in eo succederet Sanctiorus eius filius, eiusq; filij primogeniti masculi, & deficiente linea masculina, voluit, vt succederent filij femine eodem modo, prout disposuerit vltimus de linea masculina, & hæc eius dispositio caret assensu Episcopi, licet post eius mortem consensu Vicarij Generalis fuit Vallata.

Mortuus fuit Sanctiorus relicto sibi hærede vniuersali Cæsare eius filio, qui similiter cum moreretur instituit sibi hæredes Io. Mariam eius filium secundogenitum, & D. Antoniam

soniam

toniam de Labinis eius Nepotem ex Io. Do nato filio primogenito, statuit; vt in d. iurepatronatus succederet dictus Io. Maria, eiusq; filij masculi primogeniti, quibus deficientibus succederent etiam feminae, & deficientes in totum linea masculina, & femina succederet dicta D. Antonia, quae postmodum renuntiavit, & cessit dicto Io. Mariae eius patris hereditatem dicti Cæsaris eius Aui reueruatis sibi iurib. competentibus in dicto iurepatronat.

Novissimè fuit ab hac luce subtrahus dictus Io. Maria, qui carens filijs masculis Dominam Lucretiam eius filiam ad dictum ius patr. vocavit. Vnde super ius praesentandi contendunt dictae Domina Lucretia, & Antonia videndum quid iuris?

Præfens consultatio ad duos articulos principaliter reducit. Primus est an dicti Franciscus Antonius, & Cæsar potuerint dictum ius patr. quod à primo fundatore fuit erectum liberum, vt ad heredes etiam extraneos transire, restringere, & in eo conditionem apponere, vt ius praesentandi spectaret ad Sanctorum eius filium, & descendentes, & primogenitos masculos. Secundus est articulus, an dicta D. Antonia, quae hereditate Auitam cessit, & renuntiavit dicto Io. Mariae, reueruatis tamen sibi iuribus competentibus super dicto iure patr. per dictam Renū ciationem sibi praediucauerit non obstante reservatione praedicta.

Quod attinet ad primum negativè respondendum arbitror non potuisse supradictos Franciscum Antonium, & Cæsarem in dicto beneficio eiusmodi conditiones apponere, & illius naturam, quam ab instanti iux nativitate fuit adeptus, vt transiret ad quoscūq; heredes etiam extraneos, immutare, illud restringendo ad primogenitos, quicquid. n. contra illius naturam apponitur contra ius esse dicitur, not. in c. 1. de iurepatr. Clem. plus cod. tit. & in c. significavit de testib. Abb. in c. cum seculum de iurepatr. gloss. in l. si operarum ff. de oper. lib. gloss. & Arebid. in c. considerandum 16. quest. 7. gloss. et Card. in Clem. fin. de iurepatr. Bald. in c. si decemti, qui feud. dar. post. Lambert. in tractat. de iurepatr. 4. art. 2. q. prin. 2. p. 1. lib. Viu. Comm. opin. 606. in fin. & ideo naturam illius nemini licet praeverttere, vel immutare, nisi tantum in limine fundationis, secundum doctrinam Bal. in l. 2. in princ. C. de in ius vocan. gloss. in c. si quidem 20. q. 1. e. 1. de condit. apposit. c. si quis Laicus 16. q. 1. c. insinuante qui Cler. vel Pouent. Fran. Marc. decis. 476. nu. 6. Pasol. dubit. 18. incip. quartum dubium, & fuit decium in vna Toleta. Cappellan. de Barazas 15. Fe-

bruarii 1599. coram Card. Pamphilio, & in ea 3. Martij 1598. & 4. Junij 1590. coram Illustriss. Mantica, vt per Garz. de benef. p. 2. c. 5. nu. 22. 2. & 23. & 24. & fuit resolutum in vna Faiven. beneficio 20. Novembris 1613. 3. Junij 1614. coram Buratto Verall. decis. 290. 2. p. nu. final. idique expresse consensu Episcopi Lambert. in 4. art. 2. q. princ. 1. p. lib. 1. nu. 13. per tex. in c. cum dilecti de donat. immo post perfectum actum fundationis, nec etiā operaretur consensus Episcopi secundum Imol. in c. cum dilecti in 1. q. col. versio. item aduerte de iurepatr. Hostiens. in c. ea quae de stat. Regul. 10. Andr. & Dominic. in c. ex eo 9. fin. de Elect. in 6. l. inno. in c. Lateranensi de Prabend. tex. in c. nobis. & ibi omnes de iurepatr. c. Electus 13. q. 12. & alij, quos allegat Lambert. in 9. princ. quest. 1. p. lib. 1. nu. 90. vbi subdit, adeo conditiones, quae contra ius sunt in limine fundationis esse apponendas, quod non sufficiat illas apponi per ipsum fundatorem tempore traditionis bonorum, naturalia. n. sunt immutabilia, vulgat §. naturalia insit. de iur. natur. gent. & c. ius. & ait Bald. in rubr. Feudor. in §. quarta diuisio nu. 46. quod natura nihil aliud est nisi qualitas innata à principio generationis, quae semper inest, ideo immutabilis est l. Senatoris filius ff. de Senator. l. filius §. 1. ff. de condit. & demonstrat. l. assumptio in princ. ff. ad municipal. non obstante quolibet accidenti ex causa superueniente. Lac. de Penna in c. Regni cura nobis, quem refert, & sequitur Assiell. in consil. 201. qui sciens in 2. q. qui allegat l. non putavit §. si quis Emancipatum ff. de bonor. possess. contra tab. D. de Franc. dec. 162. ad quod vide Massob. post hanc scripta visum in tractat. de concursu ad Parochial. p. 7. dub. 9. sic etiam dicimus naturam feudi esse immutabilem iuxta not. per Bald. in vrb. Feudor. in rubrica quid sit inuestitura §. praeterea. Hinc communiter concludunt Feudistae, quod post declarationem naturam feudi à Rege non potest Vassallus illius naturam mutare, imò nec ipse Rex, vt optimè concludit D. Consil. Gizzarell. decis. 28. & quod validum sit argumentum de feudo ad beneficium, & è contra notatur in c. 1. de Vassall. decrep. etat. & in c. 1. §. huius autem generis. Ex quib. caus. feud. univ. & in c. 1. Quae sit caus. benef. amitt. per totum Card. in elem. 2. de Penit. in 1. quest. 10. Vincent. de Anna in repetit. d. c. 1. de Vassall. decrep. etat. nu. 34. cum sequenti Hysen. in c. 1. §. quicunque de Pac. senen. col. 1. & hoc quia feudum etiam beneficium appellatur Camil. de Curt. in diuers. iur. feud. c. in hoc igitur nu. 31.

Et quod conditiones appositae per dier. Franci-

Franciscum Antonium, & Cæsarem sine cõtra primæuam naturam, & originem ipsius iurpatr. post longum Tëporis ipatium 300. decursum à die fudationis patet ex actis, & Bullis antiquis, ex quib. constat hoc iurpatr. ab initio suæ natiuitatis processisse liberum cum vniuersitate bonorũ in quocunq; hæredes, & cum libera facultate præsentandi quemcunq; extraneum, quod etiam per verba enunciatiua probare sufficeret, vt per Grauin. in suo tractat. de ver. enun. lib. 2. q. 1. nu. 95.

Et quod hæc specialis, & expressa natura, & origo huius iurpatr. sit adeo iuri communi consentanea, quod quidquid contra eam fuit appositum, contra ius esse dicendum patet ex adductis, & allegatis, ergo consequenter dicendum est, quod illæ qualitates adiectæ per supradict. Franciscum Antonium, & Cæsarem cum sint contra originalem naturam ipsius iurpatr. sunt contra ius commune, ideoq; non potuerunt apponi, & habetur pro non appositis d. c. dilecti de donat. & fuit dictum in vna Cassanen. beneficij 29. Aprilis 1540. & Floren. iurpatr. 10. Martij 1603. & 11. Feb. 1604. coram illustri. Lancellotto.

Ad idem fortius adduco, quæ dicit Romæ. conf. 368. quod intantum seruanda est naturæ iurpatr. quæ abhorret translationem titulo particulari, vt non possit principaliter, & absolute, sed tantum accessorie, & concomitanter cum aliqua vniuersitate, transire in feudum de primogenito in primogenitum per multa iura per ipsum allegata, quæ doctrina licet aliquantulum diuersa videatur, nihilominus illam ad proprios terminos casus nostri, & bene quidem inducit, Lambert. art. 20. 2. q. princ. 1. lib. num. 2. & reddit validam suæ inductionis, rationem, scilicet, quia hoc esset præuerrere naturam ipsius iurpatr. imò plus dicit, quod nec etiam consuetudo immemorabilis, & præscripta hoc posset inducere, vt ibi per eum, addo quod dicit Tiraquell. de iur. Primog. q. 36. quod iurpatr. ab hæreditate gubernatur, vt qui hæres est, illud obtineat, qui non est, abstineat. Non obstat id quod dicit Lambert. sibi contrarius in 4. art. 4. q. princ. p. 2. lib. 1. post numer. 3. nam si veraciter, prout est vetustissima ratio per ipsum adducta, in d. art. 20. vt supra non esse præuertendam naturam iurpatr. consequens est, vt sit falsa opinio, quam tenere videtur in d. art. 4. dum dicit posse adijci iurpatr. conditiones alterantes, & immutantes ipsius naturam.

Præterea illa ratio quam Lambert. in d. art. 4. adducit non est vera, nec bona dum

dicat transire iurpatr. cum vniuersitate, est inductum fauore patronorum, qui possent suo fauori renuntiare, hoc enim falsum est, nam translatio iurpatr. cum vniuersitate est de propria natura ipsius, & successiue inducta in ipsius iurpatr. fauorem, quia secundum Roman. dict. conf. 368. cum sit quid spirituale, vel spirituali annexum c. de iura, de iure patron. c. quanto de iudic. c. questum de rer. permutat. non licet patrono titulo particulari, & principaliter absque hæreditate transferre, ne pactio particularis interueniat c. præterea de transact. c. quod verò 16. q. 7. ne videantur laici ad sui libitum, spiritualia tractare c. secundum, & c. decernimus de iudic. c. omnes Basiliæ 16. q. 7. c. fin. de Reb. Eccles. non aliam. Spertendo auctoritatem superioris, & potestatem Clauium c. quoniam de iure patron. c. qui Episcopum 16. q. 3. sed tantum accessorie, concomitanter, & per viam appendicis cum hæreditate permixta est patrono translatio iurpatr. c. ex literis de iure patron. Gugliel. de Beneficiis in c. Raynatus verb. absq; iuris el. 2. de compend. sublit. n. 24. de testam. subtilis Emanuel ad colla in c. si Pater p. 3. verfi. Treballianica n. 4. verb. nimirum rod tit in 6. & fuit decisum in vna Arctin. Cappellaniz 8. Nouemb. 1599. coram Bubalo. Quomodo igitur Lambert. potest dicere inductum in fauorem patroni, id quod ipse Patronus non potest efficere, nisi efficiat titulus habilis ad translationem prædictam si mercedi 6. si cum fundi ff. de action. empt. l. quidam ff. de acquir. rer. domin. Innocentius, & omnes in d. cum saculum? potius dicendum erit, quod sit inductum in fauorem Ecclesie, & odium Patroni, quia si Patronus posset quocunq; vellet, tam particulari, quam vniuersali transire ius patronatus, & non in hæredes, utiq; difficilis Ecclesia, posset aspirare ad libertatem. Est ergo falsa ratio adducta per Lambert. & celsæ ratione cessat dispositio c. cum cessante de appellat. l. adigere §. quamuis de iure patron. D. de Franch. decis. 468. nu. 1.

Amplius dico, q. dicta qualitas succedendi iure primogen. dū excludit alios, est cõtra libertatē, & vtilitatē Eccl. quidquid dicat Lambert. multoties sibi in cõtrariis, idq; fundatur in magistrali doctrina Card. Hostiens. in summa tit. de iure patron. §. qualiter transieratur n. 6. vbi tenet nō solū nō grauari Eccl. Patronis multiplicatis, sed imò magis alleuiari, nā vt ipse ait plures habet defensores c. filijs 16. q. 7. idē. n. ius cõpetit plurib. quod cõpetere vni, & vbi vnus est patronus est quasi Tyrannus, & ex multiplicitate possunt oriri discordiæ arg. c. qui diuersitatē de cõf. præben.

e. super literis de rescriptis, ideoq; poterit Episcopus ad suum libitum Ecclesiam ordinare, vel poterit alias propter invidiam alterius remittere ius suum Ecclesie, & sic fieri libera, vt innuitur, *in c. 1. de iurepatr.* Cuius Eminentiss. Card. authoritas, & ratio, quam in praxis contingencia quotidie obseruamus proculdubio absorbent contrariam opinionem.

Vterius rem perstringendo dico, quod dicta qualitas primogenituræ non modo non potuisset apponi, extra limen fundationis, quod supra probatum est, sed nec etiam in ipso instanti, & actu fundationis, in quo fundatores habent largiores habenas, si Episcopi expressus, non interuenerit assensus, vt not. *in c. illud, in c. cum laici in c. cura, & in c. suggestum de iurepatr.* quan- to minus à compatronibus extra limen fundationis.

Et licet nimis vi. leatur *vrgeri* illud, quod per partem aduersam opponitur scilicet, quod Iuspatron. potest donari, quod est magis, ergo potest alterari, quod est minus ad Regulam *tex. in l. non debet ff. de Reg. iur.* tamen facili negotio soluitur oppositio, & dicitur quod negari non potest Iuspatron. donari, & legari posse, verum id expleri non potest absque consensu Episcopi, vt post Card. Florentin. voluit Io. And. in d. c. cum sacculum de Iurepatron. ibique Abb. num. 6. Lambert. de Iurepatron. q. 6. & sequen- ti p. 2. lib. 1. Menoch. conf. 90. numer. 98. & 99. volum. 1. vbi numer. 207. communem esse testatur, hanc eandem sequitur Roeb. de Curt. in tractat. de Iurepatron. versu. pro eo, quod Dioscori quæst. 2. numer. 5. vbi alios allegans, etiam de communi testi- monium facit, prout de ea similiter testatur Ludouic in lib. commun. opin. in ti- tulo de Iurepatronat. Concl. vnic. versu. acquiritur etiam amplius quæst. 2. Rot. in antiquis decis. 857. Versall. decis. 144. numer. 4. lib. 1. Rot. in nouis decis. 404. Coss. in decis. nouiss. Rom. 165 p. 2.

Quod quidem verum est etiam si in compatronum hac legatum secundum Io. Andr. in cap. ex inscriptione de Iurepatron. ibique Abb. numer. 4. & secundum omnes communiter, vt insert. d. Roeb. de Curt. in l. lco supra allegat numer. 4. in fin. vnde cum in casu nostro Episconi consensus non interuenerit, planè dispositiones d. Francis- ci Antonij, & Cæsarisi locum obtinere, non possunt.

Nec inuari possunt consensu Vicarij, de cuius potestate non constat, nam Vicarius, vt Vicarius non habet talem potestatem,

ex priuata iurisdictione est. n. Episcopale ius Abb. conf. 59. & conf. 89. per c. cum contin- gat de for. competens. Lambert. art. 14. 2. q. principalis p. 1. lib. 1. & in 20. art. eiusdem p. q. & lib. 1. numer. 14. & alibi; Federic. de Sen. conf. 264. in prin. Dec. in cap. cum acce- sissent numer. 9. vbi Felin. 15. de Conflit. Calderin. conf. 1. de offic. Vicar. Rot. decis. 598. ante numer. 7. p. 1. Sbroz. de offic. Vicar. lib. 2. quæst. 31. Garz. de benefic. p. 5. c. 9. nu- mer. 75. & nouissimè Narbona de appellat. à Vicar. ad Episc. numer. 215. latè Ferretti, conf. 327. per totum 345. & 346. & cum Ferretti tenuit Rot. in vna Placen. Patrocch. de Mirabel. 19. & vlt. Ianuarij coram Ora- no Bursat. conf. 310. nu. 29.

Dato tamen, sed nunquam concessio, quod Vicarius talem habuisset potestatem adhuc eius assensus ex duobus inualidis es- set, ex quibus etiam si Episcopi assensus, & authoritas interuenerint, minimè vale- ret, & primò quia dictus Vicarius assen- sum, & authoritatem præstitit per trien- nium post mortem Francisci Antonij testa- toris, quo casu nihil operatur Abb. in dis- put. Angerio patronatus Soccin. l. un. conf. 79. numer. 37. vol. 3. Assueti, decis. 335. nu- mer. 14. Dur. in de art. 15. l. 1. in titulo de legat. fol. 67. num. 2. & licet multi DD. con- trarium senserint, tamen hæc opinio verior est, & communium, vt ex d. Duran. vbi su- pra colligitur.

Et dato quod assensus tempore congruo interuenuisset adhuc frustratorius fuisset, nam illud, quod dicitur Iuspatron. posse legari, & donari cum consensu Episc. fallit, & limita- tur quociescunque ex tali legato, siue dona- tione præiudicaretur Agnatis quib. esset ius quæsitum, siue ex fundatione, siue ex do- tatione, siue ex privilegio, siue ex alia causa, Couarr. lib. 2. c. 2. arar. resolut. c. 18. numer. 9. ver. sed queritur omnino videndus; sic etiam videntur sentire Ruin. conf. 108. num. 4. volum. 1. Crauet. conf. 53. numer. 5. Archi- diaz. in c. considerandum 16. quæst. 7. & in c. præsentium numer. 2. 20. quæst. 3. quem re- fert, & sequitur, Dec. consil. 149. numer. 1. Paris. 48. numer. 5. & per tot., & est communis opinio, vt post multos alios relatos testatur Ioseph. Ludouic. in lib. commun. opinien. titulo de Iurepatronat. Concl. vni. vers. requiritur etiam Iuspatro- natus in prima, & septima sententia, & ratio est, quia destrueretur, & immutaretur lex fundatoris, quod planè implicat, vt consi- derat Lambert. artic. 30. 7. quæst. 1. p. 1. lib. 2. Vnde cum cum clarum sit per primum fundatorem fuisse D. Antoniam vocatam,

cum sit de descendenti. ex prædictis sequitur nullum ei præiudicium testamentum Fræcisici Ant. afferre potuisse, & tantò minus Cæsar's dispositio ei potuit præiudicare, quæ legem destruit, & neq; Epil. neq; Vic. autoritate fulcitur. Tancò magis quod per illos non donatur, neq; legatur iuspatronatus, sed mutatur, & destruitur lex fundatoris, & nõ valet illa consequentiã iuspatronatus, potest donari, & legari, ergo potest mutari, cū magis sit donare, & legare, quam mutare ex Regula. *tex. in l. non debet cui 22. ff. de Regul. iur.* quia negatur, nam magis est mutare, quam donare, & legare, quando .n. quis donat iuspatro. à se abdicat illud ius, quod habet, & in alium transfert, quod potest, idem quando quis legat, ius .n. quod quis habet in alium transferre potest, cum iuris, & Rei suę quilibet sit moderator, & arbiter *l. in reman. data C. mandati*, sed quando quis mutat iusrispatro. naturam, & de hereditario restringit ad Gentilitiũ, in hoc ei ius resistit, & contra ius disponit ius .n. prohibet naturalia illius mutari arg. d. §. naturalia, & in specie, quod natura beneficii non potest mutari *Ioseph. Ludouic. ubi sup. ver. regulariter*, & patet ex supra allatis. Insiper dictat ius, vt voluntas fundatoris, vt lex seruetur iuxta *tex. in §. disponat Auth. de nupt. & Patronus* alias disponendo illam destruit, cum vt lex ratam haberet teneatur *l. cum à matre C. de Reuend.*

Secundus articulus est, an dicta D. Antonia, quæ hereditatem Aniram cessit, & Renunciavit dicto lo. Mariz reueruat is tamen sibi iurib. competentib. super dicto iurepat. per dict. Renunciationem sibi præiudicauerit non obstante reservatione prædicta?

Et videtur prima facie dicendum, quod sic Regulariter .n. iuspatron. ex hereditate, etiam inter filios, & sic filius, qui non est hæres non succedit in iurepatro. *Abb. in c. est scilicet nu. 5. de iurepatro.* Hinc Petr. de Anchar. in c. ex insinuatione co. tit. voluit, quod si ex forma statuti stantibus masculis semina excludatur à successione, vt est in hoc Regno nostro, etiam excludatur à iurepatro. quem refert, & sequitur Roerb. de Curt. in tract. de Iurepatro. super vers. ipse, vel si quæst. 8. num. 11. Adde Rot. in Lucan. Iur. patro. 6. Nouembris 1589. Coram. Lieta, & in Aret. Cappellan. 15. Iunii 1584. Coram Bubalo, quod similiter procedit in filia, quæ vti dotata renunciavit hereditatē Patris secundum *Abb. & Roerb. ubi supra*, & licet *glos. in c. considerandum 17. q. 7.* voluerit quod filius renuncians hereditatem paternam retineat iuspatronatus per *ten.*

in l. filij ff. de Iurepatro. vbi expressè dicitur filij, qui se abstinent ab hereditate paternā, iuspatronatus, quod habent in liberis non amittunt, tamen dicta glos. communiter reprobat teste *Couarr. lib. 2. variar. Resol. c. 18.* quibus sic stantibus nihil profuit dictæ Dominæ Antoniz reservatio iusrispatronar. quando renunciavit cum per ipsam non possit illud retineri absque qualitate hereditaria, ad quod facit doctrin. *And. in cap. 1. col. fin. vers. sed filia de nat. succ. feudalis*, vbi ait quod protestatio, quæ fit per filiam, vel sororem in dotis promissione, quod non renuntiat per hoc successioni feudi, non valet, quia per factum obuiat suæ protestationi, vt refert *Preses de Franch. decisio. 52. numer. 14. & 15.* vbi in hoc, quod reservatio contrario facto nihil operetur, optimè loquitur.

His tamen non obstantibus dictam D. Antoniam posse ad prædictum iuspatronatus, vt hæredem venire censo, verum est enim illam hereditatem aui adisse, illiusq; hæredem Præuio præambulo fuisse declaratam, quod fit, vt quamvis postea dictam hereditatem renunciaverit in beneficium lo. Mariz eius patris, non per hoc hæres esse desit, per Regulam. Qui semel est hæres nunquam desinit esse hæres *l. si quis maior C. de Repud. heredit. l. ei, qui solvendo ff. de her. insti.*, nisi per viam restitutionis in integrum quando esset minor tot. titulo si min. ab hæred. se abst. quod non est in casu de quo agitur, & maxima est differentia, an quis hereditatem repudiaverit, an verò alteri renuntiaverit, cesset, seu donauerit, quia repudiando in nihilo tenetur, & conueniri non potest, sed cedendo, & renunciando recta via à creditoribus conueniri *l. hereditatem ff. de donat. Preses de Franch. decisio. 14. nu. 22.* Quinimò etiam si hereditatem quis vendat ea lege, vt emptor creditoribus hereditarijs satisfaciatur adhuc conueniri poterit *l. 2. C. de hered. vel ass. vendit. ubi glos. primo* ratione Assignat, quia non idè, quod vendunt, desinunt hæres esse, vel teneri per *tex. in l. 1. C. de Reuoc. his, quæ in fraud. credit. & in l. quamvis hæres ff. de leg. 1.* & si creditores vellent emptorem iuris conuenire de rigore iuris non teneretur, vt habetur per de *Franch. decisio. 273.*

Quæ adeò vera sunt quod etiã hereditate nõ adita ex sola hereditatis cessione, quis cõsetur adire, quia necessariũ antecedens ad cessionem est aditio *l. si aui C. de iur. deli.*

ber. ubi Paul. de Castr. ait quod per vnicum actum duo in instanti fiunt, acquisitio (3. ex parte ce. entis, & translatio domini in cessionario declaratur *Præf. de Franch. decis. 14. nu. 9. 16. & 19.* & licet Paul. de Castr. ut refert idem de *Franch. decis. 51. nu. 10.* teneat, quod dicta aditio per supradicta procedat ad finem validandi cessionem, non autem ut cedens consequatur, & teneatur ad omnia ea, ad quæ hæres simpliciter adeundum teneretur, tamen cōtrarium fuit in *d. decis. decisum*. Si igitur quis dicitur ex sola cessione verus hæres, quid dubij remanet in hoc casu, in quo Domina Antonia hæreditatē adiuit, & per decretum fuit hæres declarata?

Iactio igitur hoc fundamētum, quod fuit hæres, & remansit hæres etiam post renunciationem iure licito poterit sibi retinere in patronatus, & tãquam hæres habebit in eo ius præsentandi, & sic resoluuntur omnia in contrarium adducta, quæ loquuntur in simpliciter repudiatione, siue renunciatione nulla data additione, ita quod in repudiante, siue renunciante nullo modo qualitas hæreditaria considerari possit, quod penitus cessat in casu de quo agitur.

Sed ut omnis prorsus cessat dubitatio, & difficultas adducto tex. punctualem in *e. ex literis de iurepatro*. ubi deciditur, quod in patronatus transit cum vniuersitate temporalium, nisi fuerit exceptum, ex quo *Abb. ibi in summario* desumit hanc regulam, & ait esse casum notabilem, & quotidie allegari.

Igitur D. Antoniz uti heredi pro dimidia Cælaris Aui competit in solidum ius præsentandi in dicto iurepatronatus, quod cum sic indiuisibile cōsistit penes hæredes in solidum, ut notat *glos. in c. 1. de iurepatro*. & declarat optimè *Abb. in c. querimoniam n. 3. eo. tit. & de fertur pro portionibus hereditariis Clem. plur. res eo. tit. & traditur fusè per Lambert. de iurepatro. art. 2. §. p. 9. prin. 2. p. lib. 1.*

Quib. actio per sententiā Archiepiscopi Cur. Barstis in anno 1504. fuit d. D. Ant. super d. iurepatro. Cōpatrona declarata, quæ sententiā trāsivit in re iudicatā, & ideo p. veritate habetur *1. rei iudicata ff. de reg. iur. super quo pulchra cōgerit Conf. Sipp. Rou. super Prag. 2. n. 40. de iurisdic. in iur. nō Turban*. Ex his igitur tum ex optimis iuribus, tum ex rei iudicatæ Authoritate satis credo de dictæ D. Antoniz iustitia constare.

Post has alleg. ad manus peruenit 7. p. col. lect. Ricc. quæ videas in materia collect. 2247. & 3153. *Farin. dec. 171. Massrill. dec. 56. d. n. 19. idem Ricc. collect. 2796. & alleg. Nouar. post d. collect. & Massobr. in tractat. de consens. Paroebial. p. 7. dubit. 9.*

Joseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Clausula reservato assensu suspendit, unde alienatio feudi si sit facta salvo Reg. assensu, & fiat reuocatio feudi si assensus sequatur facta reuocatione nihil operabitur.
- 2 Clausula salvo iure Domini, tam in alienatione feudi, quam emphiteusis, quid operetur remissi.
- 3 Et quid quando adieitur clausula non aliter, nec alio modo.
- 4 Resoluto contractu venditor tenetur restituere rem cum usuris, & emptor rem cum fructibus.
- 5 Quid quando contractus rescinditur ob lesionem.
- 6 Et quid rescissa venditione actione redibitoria.
- 7 Fruillus compensantur cum usuris, & quod reliquum est restituitur.
- 8 L. 2. C. de pigno. dispositio cessat quando adeff. clausula ita quod specialitas, & in alijs casibus remiss. et quid in obligatione in forma Cam.
- 9 Statutum tollens exceptiones non erit seruandum, ubi quis lucratur cum damno alterius, & de ratione nu. 9.
- 10 Statutum prædictum non est seruandum quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit ex parte sua.
- 11 Contractus quando resoluitur ob adimplementum non sequuntur.
- 12 Contractus non potest dissolui ab uno ex contrahentibus.
- 13 Contractus venditionis rerum, quæ consistunt in pondere numero, & mensura est conditionalis, & quando dicatur perfectus & detur penitencia.
- 14 Præsumitur, an succedat loco rei.
- 15 Alienationem feudi reuocat emptor prout venditor.
- 16 Tenor inuestiture attendendus.

AD DECIS. XXIX.

CAUSA, de qua in hac decis. meminit Capib. prag. 4. de Baro. num. 88. apud quem multa reperies.

In prin. ibi ¶ reservato assensu. ¶

- 1 Ista clausula ¶ reservato assensu suspendit contractum etiam, quod assensus nō sit necessarius ex multis probat Theod. alleg. 19. nu. 6. unde alienatio feudi. Alienatio feudi si sit facta salvo Reg. assensu, & fiat reuocatio feudi vigore Confis. Dia. memor. ut hic, quod si fieri po-

ri potest tam ab emptore, quam à venditore, vt per *D. de Franch. decif. 140. nu. 1. Viscon. in concl. incip. emptor.* & in add. ad *decif. decif.* Etiam si assensu sublequatur facta reuocatione nihil operabitur *Affil. decif. 331.* & ibi *Vrfill. Cappy. decif. 106.* quos colligit, *Neuar. ad prag. collect. 104. nu. 13. T. brod. c. bi sup.* Et de dicta clausula à saluo iure domini tam in alienatione feudi, quam emphyteusis vide latè *Socr. reg. 292. incip. Vassallus fo. 337. in 2. fallen.* vbi quid? quando adiucitur clausula non aliter, nec alio modo.

- N. 1. ibi ¶ resolutio contractu venditor tenetur restituere pretium cum vfuris, & emptor rem cum fructibus. ¶
 4 Adde tradita à per *Capibl. d. prag. 4. nu. 87.* & per *Viscon. ad dec. D. de Franch. 373.*
 5 Quid quando contractus à rescinditur ob lésione m, vide *Prefid. de Amat. cons. 87. num. 6.* vbi in fin. habes *decif. S. C. vide decif. D. de Franch. 496. num. 3.* Et quod venditor à rescissa venditione actione redhibitoria tenetur restituere pretium cum vfuris, & emptor rem cum fructibus *Anna alleg. 42. nu. 4 & seq. vide quæ dixi ad D. de Franch. decif. 675. nu. 1. & Capibl. in prag. 1. de Baron. nu. 272. fo. 61.*

Sed aduerte, quod isto casu fructus intelliguntur compensati pro cõrrenti quantitate, cum vfuris adeo, quod facta compensatio reliquum restituendum est, quod excedit, vt per *D. de Franch. decif. 527. & 112.* declaratur apud *T. hor. in 2. p. comp. dec. reg. ver. compensatio opposita vers. secunda max. est. fo. 92.*

N. 4. ibi ¶ L. 2. C. de pigno. quia etiam in cõtractu adest clausula, quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra quo casu cessat dispositio d. l. 2. ¶

- 7 Quod dispositio à d. l. 2. C. de pign. cessat quando adest clausula illa ita, quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra vide *D. de Franch. decif. 5. Cachera decif. 159. hic cit.* alios cumulat *Ricc. coll. 73. & 198.* vbi colligit multas limitationes ad d. l. 2. alias ponit *Surd. dec. 44. Arnaud. ad d. D. de Franch. decif. 5.* vbi inter alias limitat d. l. 2. in obligatione in forma cameræ *Caroc. de acens. bon. lib. 2. q. 55.* multos cumulat *Viscon. in add. ad d. decif. 1.*

Sed contra supradicta vide *Mising. obser. 94. unt. 6.* alios adducit nouissimè, *Barbat. tra. de affil. glo. 10. nu. 51. & seq.*

N. 9. ibi ¶ quod si statutum tollit exceptiones non erit seruandum, vbi quis lucraretur cum damno alterius. ¶

- 8 Adde à *Abb. in c. ex parte el. 2. & ibi Det. de offit. deleg. Det. in l. iure natura num. 3. ff. de reg. iur. vbi inter al. multa, idq; ea ratione*
 9 huiusmodi statutum seruandum à non est, quia dolo malo facere dicitur. qui ex aliena iactura lucrum capit *l. si quis a mancipij §. fin. ff. de inst. lit.*
 10 Eiusmodi quoq; statutum à non erit seruandum, quando vnus ex contrahentibus non adimpleuit ex parte sua, quia semper exceptio non adimplementi non obstat tali statuto opponi poterit, vt post multos per ipsum alleg. tenet *Viscon. in conclus. incip. exceptio non adimplementi fo. 71.* vbi inter al. multa, & quando defectus à implementi nõ sequuti resoluat contractum, vel non, vide eandem *Viscon. concl. contractus nominatus fo. 42. & concl. incip. exceptio non adimplementi Gratia. decif. 159.*

N. 14. ibi ¶ non licet altero inuito ex contrahentibus discedere à contractu, & illum reuocare.

- 12 Et hoc quia contractus à est duorum plurius in idè placitum, & consensus, & nihil tam naturale est, vt id eo vinculo dissoluatur quod ligatum fu. t. vulg. *l. nihil tam naturale ff. de reg. iur. idè perfectio contractus non licet ab illo discedere vni ex contrahentibus, altero inuito; ben: verò possunt omnes contrahentes dissenfu à pacto cõuento discedere c. pro*
 13 *terea vbi DD. de spons. idq; in cõtractu à perfectio, secus in imperfecto, vt in venditione rerù, quæ cõsistunt in pondere nu. & mēsurā, quæ est cõditionalis, vt in l. quod sepe sām yf. de cõtrab. emp. qui tex. mihi fecit magnum honorem, & de eo meminit Gutierrez. de Gabell. q. 70.* Verum quando venditio bonorũ cõsistunt in pondere, num. & mēsurā dicatur perfecti, vel nõ, & in ea detur Penit. vide *Viscon. in concl. venditio facta bonor. fo. 283.*

N. 16. ibi ¶ Res succedit loco pñij. ¶

- 14 Sed an pretium à succedit loco rei vide latè *Viscon. in concl. incip. pretium,* vbi refert multos, quos videre poteris, quib. adde *Barbos. omnino viden. in hac materia in 3. p. rub. solut. matr. nu. 74. & seq. Ricc. collect. 740. & 2850. Magon. decif. 9. n. 1. Alphan. in repet. l. quod dicitur ff. de impen. in reb. do. tal. fact. c. 25. n. 9.* vbi nouam explicationem adducit, & ad futuritatem vide nouiss. *D. Gait. tra. de cred. c. 4. q. 11. ad m. 1384.* post hæc omnia scripta vifus.

- N. 25. ibi ¶ quia ad paria iudicatur, ¶
- 15 Quod empeor † reuocat alienationem seu sine assensu promp venditor per consue. Reg. Diuz memoriz D. de Franch. dec. 540. vbi dixi, vide D. de Pont. in tract. de pot. pro reg. fo. 264. num. 31. Viscon. in concl. incip. empeor reuocat fo. 70.

- N. 35. ibi ¶ formas inuestiturę esse inspiciendas, ¶
- 36 Inuestiturę † verba, attendenda dixit author supra in anteced. decis. n. vbi al os adduxi quibus adde Memo. lib. 3. presump. 92. n. 2. & ad literam illius tenorem scribatur, & accendi ex pluribus probat Viscon. in concl. incip. tenor inuestitura fo. 268. & in concl. incip. inuestitura latē Capib. prag. 8. p. 1. nu. 13 & 15. Camill. de Curt. in diuers. iur. feud. fo. 37. nu. 64. & seq. vbi alios adducit, & Ricc. nouiss. collect. 3087. 7. p.

Joseph Mele,

SVMMARIVM.

- 1 Officialibus discessus prohibetur, antē aduentum successoris de iure communi nu. 2. & de ratione nu. 4.
- 2 Praesidi non licet discedere, antē successoris aduentum.
- 3 Iustitiarj, & R. Auditores pro discessu debent obtinere licentiam à Prorege, & an sufficiat litera vnius Regentis.
- 4 Officialibus prohibetur discessus ab officio nō solum de iure communi, sed de iure reg. & recensentur iura reg.
- 5 Officialis deferens officium infra annum puniatur.
- 6 Officialis tenetur etiam ultra annum expedire successoris aduentum, & quod capiat possessionem.
- 7 Officialis non potest pernoctare extra Ciuitatem, nec per breue tempus etiam animo redeundi deferere officium absq; licentia Baronis si fuerit baronalis, vel Proregis si fuerit Regius, & 10. alias incurrit pnam inhabilitatis ad similia officia exercenda. num. 17.
- 8 Officialis discedens ab officio ante finitum tempus perdit salarium.
- 9 Officialis an possit ante aduentum successoris per dies deponere officium declaratur. 13. quid obferuetur nu. 14.
- 10 Officialis quid obferuare debeat presentatio literis deficientia.
- 11 Officialis an possit renuntiare officium, & quid official. Baron. nu. 18. & an possit inf. annum renuntiare, & ab administratione recedere nu. 19. & ibi refertur decis.
- 12 Officialis quando discedit, an possit discedere relicto substituto.
- 13 Officialis creantis substitutum, & substituit pene recensentur.
- 14 Officialis Regius non potest loco sui alium substituere, & de ratione.
- 15 Electa industria persona non datur potestas seruendi per substitutum.
- 16 Regens M.C.V. alium Regentem sine licentia Regis, vel Proregis substituere non potest.
- 17 Prorex an possit substitutum, vel Locum tenentem subiacere, & 55.
- 18 Vicarius an possit alium Vicarium substituere.
- 19 Officiales qui habent potestatem substituendi quales teneantur facere substitutos.
- 20 Officiales, an teneantur pro decesso, & excessu substituti.
- 21 Subrogatus an possit esse minus vno anno, & si substitutus moritur, substitutus potest continuare vsq; ad aduentum successoris.
- 22 Officialis baronalis, an possit Locumtenentem relinquere, & per quod tempus, & an iste Locumtenens possit alium Locumtenentem substituere.
- 23 Gubernator regis habens penes se Iudicem Regium, si Iudex decedit, vel discedit, an possit alium loco illius Iudicis subrogare.
- 24 Officiales Regis omnes creantur à D. Reg. Prorege.
- 25 Officialium creatio est de regalibus.
- 26 Princeps semper consulendus quando tractatur de subrogando officiali.
- 27 Officia ad quem transferantur interest Regis scire.
- 28 Officialis electio si irritatur per mortem electi, vel aliam causam superuenientem eligendi, vel substituendi aliquem in locum deficientis pertinet ad illum qui praedictam electionem fecit.
- 29 Contemners propriū quid sit, & an in contemptu debeat concurrere voluntas.
- 30 Contemptus duplex.
- 31 Contemptus principis quomodo puniatur, & quid si fuerit factum praeceptum pro quanto habet caram gratiam 39. & quid importent verba R. indignationis, & indignationis S.P. & Pauli.
- 32 Principi non obtemperatis, & inobedientis pna.
- 33 Principi an semper obtemperandum, & quid si casus.

- si ferre aliquid mallet quid inferior facere debeat. Et an iussus superioris excuset.*
- 42 *Præsidis nomen generale habet maius imperium omnibus post Principem 43.*
- 44 *Præfides Prouintie, an semper debeat stare in uno loco, vel circumsistere Prouintiam, & per illam discurrere.*
- 45 *Præfides Prouintie habet Capit. Campanie cum Comitibus, & de eorum ortu, & ad quid dicti Capitanei sint destinati.*
- 46 *Præfides Prouintie, an possit dare licentiam defendendi arma.*
- 47 *Præfides in sindicatu quid observandum.*
- 48 *Præfides ante presentiam, & ubi residet R. A. an possit exiliatus residere.*
- 49 *Præfides tenentur banis latronibus, & malis hominibus purgare Prouintias quod extendit ad Barones officiales, & vniuersitates.*
- 50 *Pena capitalis, quæ dicitur, & quomodo intelligitur statutum illam imponens, & 51. & 52.*
- 53 *Mori ciuili idem cum pena capitali, & 54 & 56.*
- 55 *Pena capitalis, & an possit commutari in publicationem bonorum, & quid in crimine lese Maiestatis.*
- 57 *Prorex ob impedimentum infirmitatis, an possit sibi consistere Locumtenentem, & quid in alijs officialibus.*

AD DECIS. XXX.

- H** Vius decif. nouissimè meminit Ricc. 7. p. collect. 2. 542. ver. sed præfides, in qua collect. multa ad propositum huius decif reperies, ad cuius materiam dum in ea tractatur quando non potest officialem deferere eius officium
- 1 adde quod discessus ꝑ officialibus prohibetur ante aduentum successoris per ius commune *tex. est. vulg. in l. meminisse ff. de off. procons. & leg. & in l. ff. de off. præf. Augusti.* de primo meminit D. Regem. Tapp. in c. regni seire vos volumus, & ibi Campag. qui meminit de utroq; & Leonard. in prax. official. c. si.
- 2 *num. 2.* Vnde non licet ꝑ officiali, & Reclori loci sine licentia superioris ab eo discedere. I. illud ubi Bal. de off. præf. Paris. de Sindica. ver. licentia officialis fo. 3. 16. & in præfide ꝑ habente iurisdictione de quo in hac decif. quod ei non liceat discedere vsq; ad successoris aduentum est *tex. in l. si forte ff. de off. præf. de quo meminit, idem Leonard. in prax. off. loco cit.* Et de rationibus ꝑ quare officialibus prohibeatur discessus vide eundem Leonard. ibi.
- 3 Et quod iustitiarij ꝑ & R. Auditores pro

discessu debent obtinere licentiam à D. Regni Prorege, & an sufficiat litera vnius Regentis Reg. Cancellarium vide eundem Leonard. c. 8. d. prax. nu. 4. fo. 85. vbi quid obferuetur in alijs officialibus, & Capitaneis ex Carau. rit. 8. incip. Quod nullus, qui loquitur de discessu officialium à Ciuitate Neap.

- 6 Et ultra ius commune ꝑ prohiben. officialibus, quod non discedant ab officio, nec illud deserant etiam illo finito nisi expectato successore, multa fuerunt super hoc editæ provisiones in hoc Reg. quas congerit D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. Reg. fo. 377. sub rub. de offit. iud. primo est cap. Reg. 235. incip. seire volumus, quod ibi seruari dicit idem D. Tapp. fuisse quidem confirmatum per Regias prag. quarum vna est secunda in ordine altera decima sub tit. de off. iud. prag. 4. & 10. sub tit. de Baron. ubi D. Rouit. nu. 2. D. Reg. de pont. tract. de potest. proreg. tit. 7. §. 6. nu. 21. fo. 222. & ibi Thor. adden. qui alios regnicolas cumulat, & supradictis in materia talis discessus prohiberi officialibus adde Capibl. prag. 5. nu. 140. Rouit. prag. 1. de find. offit. nu. 36. & Grauium. in tract. de find. q. 1. Carau. rit. 7. num. 8.

- 7 Vnde si officialis ꝑ infra annum officium deliquerit grauius puniri debet Paris. de find. ver. licentia, tenentur etenim officiales residere V. in. decis. 356. Capibl. d. prag. 5. n. 10. & quod ultra annum ꝑ debent expectare successoris aduentum, & quod capiat possessionem, & interim non relinquere officium add. ad Gapi. decis. 151. D. de Franch. dec. 393. Capibl. ubi sup. nu. 140. Campag. ubi sup. In.
- 9 tantum quod R. ꝑ officialis, nec etiam possunt per noscere extra Ciuitatem in qua, officiales sunt D. de Pont tra. de pot. proreg. tit. 3. §. 6. nu. 8. fo. 83. D. Consil. Rouit. prag. 2. de offit. iudicam. & alio offit. nu. 2. fo. 431.
- 10 Et ideo officiales ꝑ animo redeundi etiam per breue tempus non possunt deferere officium, & recedere à loco administrationis absq; licentia Baronis si fuerint Barones, & absq; licentia D. Proregis si fuerint Regij, quod multis iuribus comprobatur D. Consil. Rouit. ad dictam prag. 2. de offit. iud. nu. 2. & ante cum Campag. in d. c. seire vos volumus. Paris. inf. cit. vide Carau. d. rit. 7. n. 4. & quod contra faciens ꝑ incurrat penam inhabilitatis ad alia officia similiter exercenda vide Id. prag. 2. & Paris. de find. in rub. de mod. & forin. find. in prin. & per Leonard. d. c. 8. nu. 3. Carau. d. rit. 7. n. 7. in fin. & quod officialis si se absentauit ab officio ante illud finitum perdit totum salariam Bal. in l. gdem. C. locat. refert Campag. in c. statutus vi. quoties n. 6. vbi insert Bal. ad salaria Doct. medici stipen-

- pendiarj Fabri, & aliorum.
- 12 Sed an officialis ꝑ ꝑer dies ante aduentũ
successoris possit officium deponere, vide
Camp. loco cit. Paris. vbi sup. vbi declarat
- 13 quomodo ꝑ procedat illud, quod per duos
dies ante aduentum successoris debet officia-
lis officium deponere per *tex. in §. illud*
auth. de collat.
- 14 Ego autem vidi obseruari ꝑ in Regijs offi-
cialibus; quod officium non deponitur ante
aduentum successoris nisi de licentia D.
Proregis, & in pleno Regimine vniuersita-
tis tu vide *Paris in trañ. de fundica. in ver.*
Rex concessit nu. 5. Leonar. d. 8. nu. 2. Presen-
tatis ꝑ; ꝑ literis desistentis quid facere de-
beat officialis annuit D. Reg. Tapp. vbi sup. et
docet Folter. per eum, & Leonar. cit. in prax.
crim. in ver. & taliter se gerat, & Paris in tit.
qualiter official. debet se habere. depos. offit. ver.
visio de nouo proced. quæ ego nunquam ser-
uari vidi.
- 15 Sed an officialis ꝑ possit tenuitate offi-
cium vide *Capibl. d. prag. 5. nu. 21. & seq.*
- 17 Et quid si officialis ꝑ discessit cum licen-
tia ad tempus tales .n. licentias ad tempus
vidi à D. Prorege concessas, an licentia sus-
fragetur ei si extra terminum in licentia cõ-
tentum officialis reuertatur, dic quod non
sed habetur, ac si sine licentia discessisset,
Caran. vbi sup. n. 5. per tex. in l. 3. §. si ad diem
ff. de remi.
- 18 Et an prædicta militent in officiali Baro-
nis, an possit cum illius tantum licentia re-
luctante vniuersitate discedere vide *Capibl.*
d. prag. 5. n. 9. Carrabb. sing. 179.
- 19 Et quod officialis ꝑ Baronis nõ possit in-
fra annum etiam cum consensu Baronis re-
nuntiare, & recedere ab administratione of-
ficii fuisse in occurrenti casu factam prouisi-
onẽ officiali, quod continuaret, & si se ab-
sentante, quod sub p̃na rediret ad officium
D. de Franc. decis. 409. Capibl. in prag. 3. de
Baron. num. 138. Masbrill. decis. 188. nu. 12. et
de Magistrat. lib. 1. cap. 23. nu. 25. 50. & 51.
D. Reg. Tapp. d. prag. 5. de Baron. Pascal. de
vi. pa. pot. 110. nu. 9. referet Thor. in Compen.
d. cit. ver. officialis creatus fo. 370.
- 20 Et quando officialis ꝑ discedit, an possit
discedere relicto substituto latẽ materiam
tractat *D. Reg. Tapp. lib. 2. in. reg. omnino vi-*
den. fo. 126. vide multa per Tbor. in addit. ad
D. de pont. tit. de pot. substit. in off. fo. 174. Rice.
7. p. collect. 2657. ad exornationem c. Reg. 28.
& 29. Reg. Siciliæ Regis Alphonsi, vbi multa
& quod non possit D. de pont. decis. 28. per
Reg. Consist. Leonar. d. 8. in prim. vbi quod
- 21 eam substitueos, quam substitutus capitali
p̃na tenebatur, quæ p̃na deinde fuit angu-

- stata ad p̃nam publicationis bonorum vlt-
ra, quod remouetur ab officio, vt in *Consist.*
Reg. duram vind. multæ fuerunt editæ
prouisiones in regno &c. teg. quod officia-
les de persona scruiant, & non per substit-
utos, quæ recentet Nouar. ad prag. 24. de
offit. S. C. collect. 69. & Leonar. d. 8. nu. 1. &
de materia vide Grauin de find. q. 76. Cappy.
decis. 151. & ibi add. Asst. in d. consist. duram.
& diram. Nig in c. quia de Vicarijs n. 11. No-
uar. vbi sup. Baiard ad Clar. q. 41. post nu. 6.
fo. 166. vbi tractat de officialibus Regijs, &
Baronalibus, de Paris. per Caran. cit. d. rit. 7.
nu. 3. Capibl. an d. prag. 5. nu. 94. & ego dixi in
sing. men. incip. officialis Regius, vbi quod offi-
22 tialis ꝑ Regius non potest loco sui alium
substituere, quia nemo potest exercere iur-
isdictionem, nec merum, nec mixtum imper-
ium sine licentia Regis, eff. n. industria per-
sonæ electa, & electa industria personæ non
admittit potestatem seruendi per substitutum
Azeu. l. 6. nu. 4. tit. 1. lib. 3. recap. Scaglo. rit. 2.
nu. 1. Auenda. c. 4. prat. nu. 43. lib. 1. Giurb. in
proprys terminis conf. 3. & d. num. 1. vs. quod nu.
4. Tbor. & Nouar. vbi sup. nam aliter diceret
viurpasse iurisdictionem, & puniretur,
vt in d. consist. Diran. & Duram. Ex quo in-
23 fertur, quod substituere non potest ꝑ Reges
M. C. V. alium Regentem sine licentia Re-
gis, vel Proregis alias ipse, & substituere in-
cideret in p̃nam illius consist. vnde Musca-
tell. in pr. 2. de appellat. glo. 1. nu. 80. & de
materia habes vltra prædictam consist. aliã,
quæ incip. officia, quæ de personis de qua in
l. 2. Reg. D. Tapp. fo. 125. lib. 2. & consist. Quia
de Vicarijs fo. 137. & c. Reg. item quod prædi-
cti, vide D. Consiliar. Rous. in rub. de admin.
& qua pers. in seru. vbi nu. 8. & seq. an Pro-
24 tex ꝑ possit sibi ex aliqua causa substituere,
& locum tenentem sibi facere de quo etiam
D. de Pont. de pot. proreg. fo. 33. nu. 1. & conf.
139. vol. 2. Nouar. d. collect. 69. n. 8. & Capibl.
sing. 174. incip. substituere, quæ ponit regulam
negatiuam, quod in officio suo quis substi-
tuere non potest, & ad d. teg. ponit nonnul-
las limit. quas ibi per te videre poteris; &
vide Masbrill. de magistr. lib. 1. c. 29. Vifcont.
in concl. sua incip. locum tenens D. Reg. Tapp.
in d. Consist. officia quæ de personis nu. 1. 2. lib.
2. l. u. reg. fo. 126. Gallup. in sua prax. recen. S.
C. p. 1. 2. 3. nu. 6. nouissimè D. Regem. Costan. ad
l. 60. de decur. lib. 20. nu. 53. vbi persum. & orie
loquitur.
- 25 Ite quid le Vicario ꝑ an possit substituere
alium Gallup. vbi sup. nu. 5. Boer. decis. 152.
Rice. d. coll. 1542.
- 26 Sed quando officialis ꝑ habent potesta-
tem substituendi, quales teneantur facere
substitu-

substitutos Rouit. loco cit. nu. 6. Nouar. vbi sup. nu. 7. vbi ad hoc citat R. Pragm. 6. de off. iud.

dus ibi. n. insert ad multa, & interim vidi feruari, quod R. P. A. prouidet.

- 27 Et an teneatur † pro delicto, & excessu substituti vide *D. Reg. Coflan. loco cit. nu. 57. Rouit. in prag. 1. de Sind. offit. num. 53. vsq. ad 57. Giurb. d. conf. 36. num. 4.* vbi alios citat *T. hor. in 2. p. comp. ver. Baro.* an teneatur ad exhibitionem circa med. vbi habes an Baro teneatur per delicto officialis, & ad illius exhibitionem, & an subrogatus possit esse minus vno anno *Capibl. pr. 5. n. 9.* & si moritur substitutus, quod potest substitutus exercere vbiq. ad nouam creationem, & aduentum successoris per *tex. in l. curatorem ff. de iur. & cur. dat. ab his Boer. decif. 149. D. de Franch. decif. 215. Giurb. dec. 9. tenet Nouar. d. collect. 69. nu. 6.*

- 29 Et an officialis † baronalis possit locum tenentem relinquere; & per quod tempus, *Capibl. vbi supra nu. 16. & seq. D. de Franch. d. decif. 409. vbi Amen. & Vifcon.*

Et si ille locum tenens possit alium locum tenentem substituere *Vifcon. in d. cōcl. locumtenentem.*

- Sed quia iuxta multis Ciuitatibus solent esse
30 se Gubernator † & Iudex, an si discedit ex aliqua causa, vel decedit Iudex possit Gubernator alium loco illius Iudicis subrogare, hic casus multoties accidit, & in contingencia facti dixi adesse *Reg. Conf. que incip. de questionibus §. flatuimus de iuris d. quz dicitur*, quod ob absentiam Iudicis Cameraarius potest eligere alium, sed *d. Conf. lit.* non feruari ait *D. Regem. T. app. ibi lib. 3. iu. Reg. fo.*
31 34. ex quo omnes officiales eligit † *D. Reg. Prorex. vt per Giurb. conf. 119. nu. 8.* quem vide *conf. 65. in prin.* ad quos spectet officialis
32 creatio cum officiales creare † sit de Regalibus *Capp. decif. 130. nu. 26.* probat latē *Giurb. d. conf. 65. nu. 11. & seq.* de facto tamē feruari vidi, sed ego semper dixi in tali casu
33 cōsulendum Principē, & sic S. E. si fuerit per Gubernatorem processum ad electionem, & si cuius consultoris in locum deficientis Iudicis causa non impediendi negotia, & decisiones causarum pro quibus ipse non est sufficiens, interest. n. Regis scire ad quem † officia transferantur per quem possideantur, & exerceantur cum ex hoc totum pendeat negotium. *Giurb. conf. 36. nu. 3.* apud quem multa, & clari iuris est, quod si officialis ele
35 ctio † irritatur, vel per mortem electi, vel per aliā causam superuenientem ius eligendi, vel substituendi alium in locum defuncti, remoti vel exclusi ad illum pertinet, qui primēuā electionem fecit, vt perbellē probat idem *Giurb. conf. 65. n. 3.* omnino viden-

N. 6. ibi ¶ Principem contemnere dicitur &c. ¶

- 36 Adde quod contemnere † est propriē spernere superioris præcipientis potestatem. *Fel. in c. si quis de maioritate. & obed. Baiard. ad Clar. §. 1. nu. 21.* multos cumulat *Giurb. conf. 32. nu. 24.* vbi quod dicitur contemnere si voluntas in id dirigitur, & nolit obedire, cum non omnis inobediens dicatur contemnere.

- 37 Et aduerse, quod contemptus † potest considerari bifariam, vel in cōmitendo, vel in omittendo, & quomodo puniatur in re non magnā considerationis *Guazzi. de defens. reor. c. 33. p. 8. n. 2.* & in alijs casibus iuxta negotij qualitatem *Meno. de arbitr. cas. 363. num. 1. n. Grama. decif. 42. nu. 20. Farin. q. 19. nu. 12. Caball. cas. 30. nu. 3. Giurb. d. conf. 32. nu. 22.* quem vide nu. 21. quomodo puniatur † contemptus Principis.

- 39 Et quam penam † in currat contemnens mādātū principis si ei fuerit iniunctum pro quanto habet caram gratiam Regiam *Gramma. d. det. 40. nu. 22.* quam refert, & sequitur *Baiard. q. 73. n. 10. fo. mihi 302. a ter.* multos cumulat *Giurb. d. conf. 32. nu. 1. Meno. de arbitr. cas. 365. n. 4.* Et quam penam importet verba indignationis Regis, & in re scriptis PP. indignationis Petri, & Pauli *Ias. in l. 1. ff. si quis ius. dicen. non obtemp. Affl. in conf. pat. tenor. l. Lip. ad l. fern. c. 1. §. sed qua sit prim. caus. benef. amiel. Meno. de arbitr. cas. 365. Borrell ad Bellug. in specul. Prime. rub. 11. §. restat, & alij de quibus per Petr. in add. ad Gramat. decif. 40. nu. 13.* post hæc scripta visus, quibus adde *Rouitum prag. 1. de penis n. 23.* Et an ista penæ regulariter extendatur vbiq. ad mortem idē *Rou. prag. 5. de off. mag. iustitiar. nu. 6. & 8.* & de supradictis omnibus vide *Foller. super prag. de sodomia n. 44.*

N. 6. ibi ¶ vt qui non obediret principi morte moriatur. ¶

- 40 Adde quod ista † mortis penā in non obediēte Principis mandatis habetur *Lib. 1. c. 7. & lib. 1. Reg. c. 16.* Qui non obediret principibus morte moriatur, quod reatum est in c. 2. de maior. & obed. vt hic per authorem, vbi *Felin.* multa scripsit, & de prædictis omnibus meminit *Meno. de arbitr. d. cas. 361. Surd. in tra. de alim. tit. 7. q. 3. nu. 2. & seq.* apud quos multa de penis nō non obtemperantis mandatis principum,
41 & an semper illis † obediendum, & quid si seuerius aliquid mādāt, an sit parcendum

non

non obtemperantibus *Clar. q. 62. nu. 54. & an iussus superioris excuset vide Gnid. Pap. decif. 340. Viu. decif. 394. Raurinn. fing. 304. Petr. ad Cap. decif. 132. & ad Gram. dec. 36. nu. 9. vbi subdit officiales, quando Princeps aliquod iniussum ordinat, debent superferre, & rescribere Principi ex *Maran. disp. 1. & Affl. in const. pacis cultum* maxime si actus sit retractabilis per *tek. not. in l. si vin dicari C. de pgn. qui idem dicit in Episcopo vidente literas PP. praiudiciales, & de iussu superioris, quando excuset Foller. vbi sup. in d. prag. sub tit. de Sodom. n. 38.**

N. 10. ibi ¶ ad præsidis officium spectat. ¶

- 42 Præsidis nomen † generale est, vt per *Nig. in c. regn. quod incip. In forma nu. 7. fo. 109. Sebard. in suo lxxi. iur. ver. præf. fo. 777. apud quem multat præter, quæ scias, quod*
43 Præfex † prouintie maius imperium habet omnib. post Principē *l. 4. ff. de off. præf. D. Reg. Tapp. in rit. de liq. iur. nu. 14 lib. 3. iur. reg. fol. 239. & habet ius gladii l. illicitas §. qui vniuersas ff. cod. tit. & ex cod. tex. probatur, ei data potestas damnandi in metallum, & relegandi l. relegatorum §. 1. ff. de interd. & relegat.*

Sed an ipse poterat deportare affirmat *Hotoman. lib. 3. observ. cap. 12. Sede 70 con- trarium per multa iura tenerē scilicet talē Præsidem deportare non posse, ita clarē in l. 2. §. 1. ff. de pgn. qui tex. cauillari non potest sic in l. inter pgnas §. 1. ff. de interd. & releg. l. 1. §. 2. ff. de legat. 3. vnde habes limitationem magnā ad Regulā, qui potest magis potest minus, & de Præsidibus Prouintiarū multa reperies apud *Leonar. in prax. offit. cap. 3.**

- 44 Qui præsidēs † an semper debeant stare in vno loco, vel visitare Prouintiam, & discurre- re per eam *Affl. in const. Insularij non per Kalendas Nig. in c. reg. hac cōditiōali nu. 13. fo. 83. & an sibi debeat providere de alimen- tis Surd. de alimen. tit. 1. q. 61. nu. 1. & quod*
45 habent pēnes † se Capitaneos Campanæ cum sua militum cohorte, & de eorum ortu *Capiblan. prag. 19. nu. 51. & quod isti Capita- ne Campanæ sunt destinati ad persecutio- nem malefactorum, & per ipsorum stipē- dio fuit facta impositio triū granorum pro quolibet foculari D. Reg. de pont. de pot. pro- rog. tit. de regal. imposit. §. 1. nu. 59. & an pos-*
46 sint Præsidēs dare † licentiam descendendi ar-
47 ma, & quid obseruandum † in eorum sin- dicatu *Rouit. in rub. de armis num. 11. Et an*
48 exiliati † qui non possunt residere, vbi resi- det Princeps possit accedere, vbi residet Tribunal Præsidis, & R. Audientie vide,

Capiblan. prag. 7. de Baron. num. 20. & seq.

N. 9. ibi ¶ quo tempore illa prouin- cia erat bannitis, & latronibus vndiq; referta. ¶

- 49 Præsidēs tenentur † bannitis, & latronibus & alijs malis hominibus purgare prouin- tiam, vt probatur in *l. congruis, & l. præf. ff. de offit. præf. Bart. de Capua in c. regni hac cōditiōali, & ibi Nig. num. 13. fo. 83. Sed cuius expensis, vide quæ dixi sup. ad decif. 15. sub num. 14. Quod etiam extenditur ad Baro- nes, vniuersitates, & eorū officiales ad quos spectat etiam per *tek. in d. l. congruit pur- gare loca malis hominibus ad quod com- pelli possunt ad tradita per Capiblan. prag. 19. nu. 35. & seq. de Baro. & maxime officiales, qui ad id ex necessitate officij tenentur, nam licet *tek. loquatur per verbum potest, illud verbum imponit necessitatem prout in l. Gallus ff. de lib. & posth. & idēd si negligē- tes fuerint tenebuntur de negligētia in syn- dicatu, de quo per Campa. in c. crescit nu. 18. & de pœna ludicis negligētis Memo. de arb. cas. 341.***

N. 14. ibi ¶ pœnam capitaleam non esse intelligendā de morte naturali. ¶

- 50 Pœna capitalis † quæ dicatur tradit *Clar. 51 q. 67. in prim. fo. mibi 282. & statutum † de pœna capitali quando intelligatur de mor- te naturali Baiard. ad Clar. q. 67. nu. 6. & seq. omnino videndus.*
52 Et an pœna † vitæ ipso iure imposita per prag. vel statutum intelligatur de morte
53 ciuili, tum mors ciuiliis † idem sit cum pœ- na capitali *l. iusta ff. de manu. vind. Padill. in l. transigere nu. 34. C. de transact. & appella- tione pœnæ † capitis intelligitur de ciuili secundum communem, de qua post glo. in l. vn. C. de Christ. man. testatur post alios Fa- rin. de delict. & pgn. q. 19. nu. 13. de quo latē*
54 *Maltrill. decif. 155. nu. 21. & seq. & an pos- sit cōmutari † pœna capitalis in publica- tionem honorum, & quid in Regno in crimi- nale lēx maiestatis, vide Capy. post And. in Constit. offitia. in decif. 130. nu. 25.*
56 Et quod mors † ciuiliis, & naturalis æqui- parentur, & quando mortis appellatione comprehendatur ciuiliis vide per me nota- ta in decif. *D. de Franc. 562. nu. 4. & seq. & in decif. 689. quibus adde tradita nouissime per Giurb. conf. 65. num. 26. & per Francisc. Mele filium meum in Aunot. ad Arnon. Soliloq. 1. num. 36. cum duobus seqq.*

N. 18. ibi ¶ qui sui discessus rationem reddiderunt ob grauissimæ vxoris infirmitatis repentinum nuntium acceptum. ¶

- 57 Infirmitatis ob impedimentum ¶ an Prorex possit locum tenentem sibi constituere *Rouit. in rub. de admin. & per qu. perf. seru. n. 23. & quid in casu absentie necessarii ibi n. 12. & seq. vide D. Regen. Tappia decis. sup. remi sent. 151. 9. Nouar. prax. elect. for. sect. 2. q. 7. quarum meminit Rice. d. collect. 2542. Et de prædictis, & alijs vide Nig. in d. c. Statuimus nu. 7. fo. 181. Carau. d. rit. 7. qui loquuntur in alijs officialibus inferioribus, vt etiã existentibus dictis impedimentis, & alijs causis ibi per eundem Carau. enumeratis semper pctant licentiam à superiore.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Huius decis. meminit D. Reg. Coston.
- 2 Vniuersitas quando eligat ararium: Camerlingum, & similes personas quas tenetur dare Baroni tenetur eligere idoneum alias tenetur.
- 3 Baro quando habet facultatem eligendi ararium, & similes personas, & eligit non idoneum mala electio est in culpa, & vniuersitas non tenetur.
- 4 Vniuersitas, qua Syndicum non idoneum eligit sibi imputet.
- 5 Vassallus duplex feudatarius, & burgensis, & quid sit feudatarius, & burgensis, & eorum differentia n. 6. & quis eorum possit prerogare iurisdictionem nu. 7.
- 6 Angaris, & perangaris, quid significant burdenes, & de angarijs, & per angarijs.
- 7 Baro quando eligit ararium Camerlingum, & sim. debet eligere iuxta solitum, & qualitatem personarum.
- 8 Doctores, & nobiles non debent eligi a Barone ad officia vilia.
- 9 Vassalli feudatarij quatenus equiparentur libertis.
- 10 Vassallus potius libertus, quam seruo equiparetur.
- 11 Vassalli, an dicantur serui, & nu. 15.
- 12 Vassallus de iure Romano quomodo appellatur.
- 13 Vassalli angarij, an dicantur qui Baroni Camerlingum prestare tenentur.
- 14 Eligens tenetur eligere idoneum alias tenetur ad interese in foro poli, & in foro fo-

ri, & eligens indignam, an scienter prefaturatur elegisse.

- 18 Superior sciens eligens inhabilem, an videtur cum illo dispensare.
- 19 In habilibus electus quam pnam incurrat.
- 20 Electio mala est in culpa, etiam si minus idoneus eligatur.
- 21 Electionis inualiditatis pendente controversia, an interdictum administratio electio.
- 22 Eligens inhabilem, & non idoneum, an possit iterum eligere.
- 23 Baro eligens officialem externum, qui deliquit in officio, an teneatur pro illo, & pro mala electione, & an teneatur ad exhibendum d. officialem.

AD DECIS. XXXI.

M Eminit nouissimè huius ¶ decis. D. Reg. Coston. omnino in illius materia videndus in l. 60. C. de desurio. lib. x. vbi hoc idem, quod in hac decis. concludit, prout etiam Capib. prag. 16. de Baro. nu. 77. vbi quando ¶ vniuersitas eligit personam, quã de iure ipsa tenetur dare, vt Camerlingum, gratium &c. quod tenetur eligere idoneum alias esset obligata in subsidium ad periculum per l. 1. C. de peri. nom. lib. 10. & inf. nu. 5. Verum quando Baro ¶ habet facultatem eligendi tunc mala electio est in culpa, vt inf. n. 7. & vniuersitas ad nihilum tenetur Nig. in c. reg. 15. & vniuersitas ¶ quæ non idoneum, elegit syndicum sibi imputet Montaner. ad prag. 2. de admin. vniuers. num. 322. & Capiblan. loco cit. refert, & sequitur Thor. in Compens. decis. Reg. in ver. electio officialium hoc est AErarij, vel Camerarij fo. 177.

In prin. ibi ¶ Vassallos burgenses. ¶

- Pro tyronibus dum hic fit mentio de Vassallo burgensi sciendum, quod Vassallus ¶ duplex est s3. feudatarius, & burgensis; Feudatarius est, qui tenet feudum ab aliquo, cuius ipse dicitur Vassallus, & ratione feudi, dicitur illius Vassallus, vt est Baro, ceteri; dominorum feudi; Burgensis verò dicitur ratione iurisdictionis, cui subest, vt est Vassallus baronis, de vtroq; vide And. de Ifern. in c. 1. §. præterquã n. 11. si de inuiss. in dom. & Vass. in oriat. Aff. decis. 304. D. Consil. Rouit. prag. 11. de ord. Iud. nu. 15. fo. 507. & de istis Vassallis burgensib. vide Ann. alleg. 105. Ifern. in Consil. Reg. incip. prosequentes, & de eis mentionem facit nouissimè D. Reg. Consilan. in l. omie. C. et armor. vsus lib. 11. num. 27. & de differentia ¶ inter Vassallos feudi, & Vassallos burgenses vide Capib.

Capibl. de Baronib. prag. 10. nu. 66. vbi adducet c. in causis §. Vassalli. de pace Cost. & Cap. decif. 162. nu. 14. & quis t eorum possit prerogare iurisdictionem. Idem Capibl. prag. 3. p. 1. nu. 122.

N. 1. ibi ¶ ex forma inuectituræ, quæ fit cum angarijs, & perangarijs. ¶
 8 Hæ ditiones t angariæ, & perangariæ quid significent, vide *DD. cit. per Petr. add. ad Cap. decif. 168. lit. B. fo. mibi 468. Rouit. prag. 16. de Baron. num. 1. & seq. vbi multa de istis angarijs, & per angarijs de quibus etiam videntur est Capibl. prag. 10. de Baro. nu. 55. Frece. tract. de subfeud. autb. Nouar. ad prag. collect. 39. & an, & quando Vassalli dicantur angarij, & perangarij Amen. ad D. de Franc. decif. 79. nu. 18.*

N. 2. ibi ¶ quod potest Baro eligere in ærarium suū vnum ex vassallis &c. ¶
 9 Aduerte quod licet possit Baro t vt hic, eligere vnum ex Vassallis in ærarium tamē tenetur eligere personam iuxta munus, & qualitatem personarum considerare, nam non potest eligere nisi iuxta solitum, veluti doctorem, vel nobilem, cum officium debet iungi iuxta regionis consuetudinem l. semper §. legem ff. de iur. in iur. vnde nobiles t & doctores exhibuntur ab his, vt refert decifum *Capibl. de baron. prag. 16. n. 98. & in prag. 10. & eandem decif. relatum d. n. 98. per Capibl. in S. C. refert Tbor. in d. ver. electio officialium.*

N. 3. ibi ¶ sicut libertus tenetur patrono suo naturaliter ad præstandum opera &c. ¶
 11 Vassalli feudatarij t quatenus æquiparentur libertis docet *And. in c. 1. num. 5. qui mo. feud. amitt. D. Confil. Rouit. in rub. de seru. manumf. nu. 4. fo. 583. nultos alios cumulat Capibl. d. prag. 16. n. 49. vbi multa de istis angarijs ad nu. 8. Et quod Vassallus t porius æquiparetur libertis, quam seruo Cam. de Curt. in diuers. iur. feud. fo. 8. nu. 44.*
 13 Et an Vassalli dicantur t serui vide *Marf. l. conf. vnic. post decif. 100. nu. 2. nu. 50. 51. 52. & 53. Anna in rub. de Vass. discrep. etat. n. 13. & anti. Vide de iure Romano quomodo t appellatur Vassallus R. Pat. Megala in summa. insit. Prag. ver. Vassallus. Schar. in §. lex i. iur. ver. Vassallus. Et quod Vassalli t non dicuntur serui Bal. in l. in summa ff. de flat. hom. Et quod à Vassallagijs non possint recedere.*

N. 3. ibi ¶ Quorum postea Baro vnū eligit in Camerlingum. ¶

16 An dicantur Vassalli t angarij qui tenentur dare Camerlingum, ærarium, & exactorem Baroni, quod non quia illa dicuntur munera. *Capibl. d. prag. 10. nu. 62. & an hi Vassalli si recedunt alibi habitando possint à Barone cogi, vt veniant ad habitandum, quod non refert decifum Thor. ver. Vassalli angarij fo. 561. Capibl. sing. 14. incip. Barones posse ruocare.*

N. 4. ibi ¶ Si tempore administrationis non fuerunt reperti idonei. ¶
 Tenetur quis eligere idoneum, quia nominans t & eligens minus idoneum tenetur ad damna, & interesse, tam in foro poli, quā in foro fotti explicat *Capibl. d. prag. 10. nu. 133. & seq. hinc dicit author no. iteq. quod eligens, & nominans aliquem suo periculo nominat, & an scienter eligendo indignum præsumatur scienter elegisse Bar. & alij in l. si patronus ff. de conf. tut. itaut prinatur potestatem alium eligendi D. de pons. conf. 44. nu. 13. vol. 2. et conf. 2. n. 46. vol. 1. de quo, & alijs hanc materiam concentibus vide nouissimè *Apicell. fil. ad tit. 3. l. utam paup. nu. 654. fo. 45. post hæc omnia scripta vilis.*
 18 Sed quid in superiori t an si scienter eligat inhabilem censetur, & videatur cum illo dispensare *Cap. decif. 178. nu. 2. vbi nu. 3. 19 inhabilis t electus ad officia si exerceat inquam penam incidat.**

N. 7. ibi ¶ mala electio eligenti est imputanda. ¶
 Adde *D. Regem. Constan. in supra cit. l. 60. de decurio lib. 10. nu. 60. vbi dicit quod t non modo mala electio eligenti imputanda verum etiam dici potest esse in culpa, qui minus idoneum eligit per l. quod si nolit §. cultra ff. de adil. edict. cum concord. & quando teneatur minus idoneum eligens *Capibl. d. prag. 10. nu. 33.*
 17 Et mala, & inualida t electioe facta donec de illa pendat controuersia, an interdicti debeat administratio electio, quod sic *D. de Franc. decif. 419. cuius meminit Petr. ad Cap. decif. 178. in fin. & in taliter electio vniuersitatis prag. 2. nu. 43. de admin. vniuers. fo. 29. & in ea. prag. Montanar. n. 362.*
 22 Et an eligentes t inhabilem, & non idoneum possint iterum eligere *Loß. de iur. vniuers. p. 1. nu. 103.*
 23 Et quid si Baro t eligit officialem, qui deliquit, & fuit exterus, qui non potest eligi officialis, an teneatur pro illo, & ad illum exhiben-*

exhibendum vide *Thor. in 2. p. compen. decis. ver. Baro, an teneatur ad exhibitionem fo. 12.*

Joseph Mele.

SUMMARIUM.

- 1 *Res quęlibet pręsumitur libera, et allodialis.*
- 2 *Castra omnia titulo decorata pręsumuntur allodialia.*
- 3 *Castellum habitatum cum Vassallis licet in Regno pręsumatur feudum quaternatum limitatur per And.*
- 4 *Bona quando potius feudalia pręsumantur, quam allodialia.*
- 5 *Barone possidente feudum, omne, quod possidet intra fines feudi dicatur feudale limitatur nu. 6.*
- 7 *Feudalia quando pręsumuntur prędicta sita in territorio Castri.*
- 8 *Feudale remanens possit testator facere allodialem.*
- 9 *Feudum quę augmenta accrescant.*
- 10 *Castellum quando dicatur de per se, & quando de Comitatu, & membrum illius.*
- 11 *Castellum, an differat à Villa.*
- 12 *Castro viciis pręsumitur viciis pertinere.*
- 13 *In concessionibus principum veniunt pertinere.*
- 14 *Adiecta alteri rei loco adiectionis cedere dicuntur.*
- 15 *Pertinentia, an aliqua sint ad castellum, vel ad Civitatem, definitio attendenda.*
- 16 *Designatione fundorum nominibus & rei non natura constituuntur.*
- 17 *Castro nihil incorporale est deputatum, quod sit eius pertinens, sed assignatur ab hominibus.*
- 18 *Pertinentię quę dicantur.*
- 19 *Pertinentię feudi, quę dicantur, tam de iure, quam de consuetudine, & an comprehendant titulo particulari quę sita.*
- 20 *Castro vendito veniunt munitiones, annonę, arma, bombardę, & sim. designata pro fortificatione, et quę pertinent dicantur nu. 21.*
- 22 *Castro vendito, an veniant Molendina aque pascua, V. alie, herba &c.*
- 23 *Palatia edificata in terra, an cedant feudo, & quid de palatio Regio nu. 24.*
- 25 *Castro concessio, an veniat murum, & mixtum imperium, & iurisdicção aliunde quę sita, et an iurisdicção, & territorium, quę Castro sunt annexa nu. 26. an prędicta Castro adiacentia nu. 28.*
- 29 *Fundo vendito veniunt dolia, & quid fundo legato nu. 30.*
- 31 *Prędicto vendito, an veniant fossę.*
- 32 *Venditare continentur, alia ad eam pertinentia.*

33 *Domo vendita, vel legata, quę veniant nu. 34. 36. 37. 40.*

35 *Adiecta continentia iudicantur eodem iure quo principalia.*

41 *Domo legata cum instrumentis, vel domo, et instrumentis, quę veniant.*

42 *Fundo instructo legato, quę veniant animalia, & vendita vacca, velesqua, an veniat vitulus, vel pullus.*

43 *Differentia inter venditionem, & legatum fundi, & venditionem, & legatum fundi instructi.*

44 *Differentia non est inter legatum fundi instructi, & legatum fundi cum integro statu.*

AD DECIS. XXXII.

In prin. ibi ¶ prætendente Ducissa fabricam prædictam esse burgenfaticam, & non feudalem. ¶

1 **A** Dde quęlibet res ¶ de sui natura pręsumitur libera & allodialis And. in c. 1. de controuersis in mascul. & fem. ver. item si sit. Ardizo. in sum. in rub. cui incumb. prob. in ca. feud. Anna. sing. 195. multa iura ad id adducit D. Consil. de Georg. alleg. 10. n. 2. quib. add. DD. in c. 1. §. si verē de mili. Vassal. c. 1. §. callidus de prob. fen. 2. in Mascard. de probat. q. 79. Genuen. practicable. Ecclef. et vide omnino Capib. prag. 11. de baron. n. 53. et prag. 8. p. 1. nu. 3. & seq. vbi multa se de inibit. c. 5. §. 10. Meno. de pręsump. lib. 3. pręsump. 90.

Vnde dicit Georg. vbi sup. nu. 3. quod receptum est communiter apud Doct. quod etiam ¶ castra tit. decorata pręsumuntur allodialia refert Cacy. in inuol. ver. feu. allodialia, & alij per eum ibi cit. vbi quod licet ip. regno castellum ¶ habitatum cum vassallis semper pręsumatur feudum quaternatum, vt per glo. in consil. iustitiarum nomine, & normam de offit. iustitia. ver. præter in pen. glo. tamen eadem limitatur per And. ibi super ver. de feudis, vt ibi per eum.

4 **I** t quando potius bona ¶ pręsumantur feudalia, quā allodialia Alber. Brun. cōf. 127. vol. 2. ad quē se remittit D. Consil. Rouit in rub. de feud. n. 1. qui subdit, quod licet regula sit quod Barone ¶ possidente, quicquid est intra fines feudi pręsumatur feudale tamen ista ¶ regula limitatur multis modis, vt ibi per eum, & per Capib. prag. 11. de Baron. n. 53. & 54. vbi de d. regul. quem Rouit. corruptē allegat prag. 8. nu. 200.

7 **E** t prędicta sita ¶ in territorio Castri, vel terre quando pręsumantur feudalia Meno. lib. 3. pręsump. 101. per tot.

8 **E** t an testator ¶ possit rem feudalem facere K alio-

allod. & è cōtra Cōf. de Georg. alleg. 50. n. 15

Ante n. 1. ibi ¶ augere pretium, & valorem. ¶

9 Quæ augmenta ¶ accrescant feuda Anna. ad leg. 29. Perez. de fideicom. art. 50. de Curt. diuerf. iur. feud. fo. 83. Capib. d. prag. 8. p. 2. n. 28

N. 1. ibi ¶ vnicū feudum est, in quo situm est, & fabricatum castrum. ¶

10 Castrū ¶ qñ dicatur esse de perse, et quādo de comitatu, et mēdum illius, vide D. Conf. Ros. in prag. 1. n. 97. et seq. in tit. de abusu in scrib. sub. fo. 630. et Capib. prag. 8. p. 1. n. 40. vbi multos allegat quos consilio non recē
11 fco. & castrum ¶ an differat à villa Bar. in l. 1 § siue a. tem ff. de no. op. nun.

N. 1. ibi ¶ vendita terra venit Castrum in eo edificatum. ¶

12 Vēditō ¶ Castrō, vel terra, siue oppido p̄sumitur vēditū eorū penitentiā Bar. in l. iuter eos ff. de acq. rer. dō. l. orf. in sing. in ver. prin. cepi. Melchior. palacz. tra. de maiorat. p. 4. q. 20. col. 1. cū alijs cumulatim per Meno. lib. 3.

13 praeſūp. 99. n. 1. et seq. vbi ¶ in cōcessionib. ¶ p̄ncipiū continētur p̄tinentiæ. p̄bari dicit ex l. si quando la pri. C. de bō. V. ac. l. lib. 10. ibi (cū adiacentib. & omni iure suo) & rationē

14 adducit, quia quæcūq; alteri rei ¶ adiecta sūt loco adiectionis cedere dicūtur, l. in rem § si quis, et § quicūq; ff. de rei vend. l. sed et si ex meis §. proculus ff. de acq. rer. dom. de quo vide praeſūp. in form. libell. a. lio. real. ver. cū omni iure, et p̄tinentiis. Quoties tamē de

15 p̄tinentiis ¶ cōtrouērsia incidit vtrū talis fundus, villa, suburbia casalia, & cætera sint p̄tinentia ad castrū, ¶ vel ad Ciuitatem ante omnia destinationē adtēdendū dicit, Capib. prag. 8. p. 2. n. 1. l. nū fundus ¶ fuerit destinatus consuetudine, vel priuilegio ad feudū de quo videndus Gail. de pace pub. c. 6. n. 29. destinatione. n. fundorū nomina, & res nō natura constituuntur l. quid in rerū § si quis ff. de lega. 1. cum alijs per eum ibi cumulatim,

17 castrō. n. ¶ nil incorporale est deputatū, q̄ sit eius p̄tinentiæ, ab hominib. tamē, & eorū statuti cūſueuē castrū, vel Ciuitati certum territorium assignari DD. in c. si Ciuitas de rē. excom. in 6. & Regis sola destinatione fit Baronia Anna. filius conf. 44. num. 7. et seq.

18 Quæ aut ¶ dicātur p̄tinentiæ docet Meno. loc. cit. n. 7. et Schard. lex. iur. ver. p̄tinentiæ.

19 Et feudi p̄tinentiæ ¶ quæ sint tā de iure, quā de consuetudine, & an cōprehēdant bona allodialia tit. particulari quæ sita Cōf. de Georg. alleg. 50. n. 9. et 10. D. Reg. de Pont. cōf. 63. vide Capib. d. prag. 8. de Baro p. 2. n. 5

N. 2. ibi ¶ & hoc casu veniūt etiam munitiones, quæ sunt ad defensionem Caſtri. ¶

20 Quod vēditō ¶ caſtro veniunt munitiones,annonæ in illo repositæ, arma, bombardæ, manganelle, ballistæ, catapultæ, machinæ, & similia destinata pro fortalitio Bal. in c. 1. § si quis de m. m. de contron. inueſtit. Luc. de penn. in l. quicūq; C. de fun. limotrop. lib. 1. l. 1. in praeſūp. feud. col. 8. ver. et per hoc, quod feudū, Cott. in memor. in ver. Caſtro mihi cōceſſo, Gail. de pace publica. lib. 6. n. 28. Capib. in prag. 8. de baron. p. 2. n. 5. et 6. multos cumulat Tiraq. de retr. lign. §. 1. glo. 7. n. 96. et seq. et §. 36. gl. 3. n. 4. Meno. lib. sup. n. 8. apud

21 quos reperies verum illa ¶ siue p̄tinentiæ proximæ, vel remotæ, & an reſeruat si sint diſtinctæ, vel affixæ, & ibi Tiraq. allegat optima iura, quorum nūor, q̄ hic Author non meminerit, & Meno. lib. 4. praeſūp. 154. n. 21. vbi legato caſtro quid veniat. Gail. vbi ſup. omnino videndus.

22 Et an veniant in eiusmodi ¶ venditionib. & cōceſſionib. molendina, aquæ pascua, valles, herbages, vide Meno. loc. cit. n. 10. Capib. d. p. 2. prag. 8. n. 25. et seq. & quid de palatio

23 ¶ edificato in terra, an cedat feudo Tiraq. de retr. l. §. 23. n. 35. Capib. loc. cit. n. 5. 18. &

24 quid si ad est palatium ¶ regium in caſtro, an illo cōceſſo cenſeatur, quoq; cōceſſū palatii regiū vide nouiſſ. D. Reg. Coſtan. in l. 1. m. de palat. lib. 1. m. 1. et 2. fo. 136.

25 Et an cōceſſio ¶ caſtro veniat merū, & mixtū imperiū, & iuriſdictio aliudē quæſita D. Reg. Tapp. lib. 2. in reg. n. 21. et 27. fo. 133. Georg. alleg. 50. n. 1. Ricc. collect. 2841. 7. p. &

26 an veniat ¶ iuriſdictio, & territorium, quæ caſtro sūt annexa vide latē Capib. d. prag. 8. p. 1. nu. 48. ver. cōceſſo caſtro, et p. 2. n. 3. et 5.

27 Meno. lib. 3. praeſūp. 97. et 98. poſt alios per

28 eos cit. & an ¶ caſtro p̄gredia adiacentia eo, lib. 3. Meno. praeſūp. 100. Capib. d. n. 3. et 5.

N. 3. ibi ¶ vendito fundo accedere etiam dolia.

29 Quod venditō fundo ¶ veniat etiā dolia illi affixa est tex. in l. dolia ff. de cōtra. emp. l. gratia l. pen. § si dolia ff. de all. emp. & integra liter vendito fundo quod veniant ei adiacentia latē Bertazz. de claſſ. inſtr. claſſ. 26. glo. 7. cuius meminit Petr. ad Grā. dec. 97. n. 5. Sed

30 quid legato ¶ fundo an veniat dolia negatiuē videtur reſpondendū ex tex. in l. Lutiū §. col legio ff. de leg. 3. qui tex. videtur ſupra allegatus paulō antē iurib. aduerſari, niſi dicatur, quod in iſto ſit menda, v. per Tiraq. de retr. §. 1. glo. 7. n. 98. fo. mibi 102.

31 Et vendito † pradio, an veniant sossæ
Alex. conf. 54. m. 4. vol. 5.

N. 4. ibi ¶ adibus distractis, vel legatis accedere ea, quæ pars ædium, vel propter ædes habentur. ¶

32 In venitione † cuiuslibet rei continentur alia ad eam pertinentia probant *l. fistulas in prin. c. l. qui fundus §. i. ff. de con. emp. l. si venditor in fin. c. l. Iulianus cum multis seqq. ff. de act. emp. Memo. d. presump. 99. nu. 3.* & propterea dicit Author hic quod distractis ædibus accedunt partes illarum. Hinc

33 vendita † domo venit hortus ad domum, paratus sicut camera, cellarium, & alia membra ad domum parata, & servientia, quia tota dicitur una domus, & vnum corpus, sicut manus, pes, & alia membra continentur

34 vnum corpus. Comprehenditur † etiam appellatione domus oilium ipsius, scala, area, & vt ex multis iuribus probat *Reg. Cossan. in d. l. em. C. de palat. lib. 1. nu. 18. fo. 239.* Idque locum habet siue sit in vltima voluntate, vt in legato, siue in contractibus, vt per

Io. de Ami. conf. 1. vers. nunc ad propositum eum seq. vbi dicit, quod appellatione domus venit hortus horreum. Sed an veniat porticus, vide eundem *Io. de Ami. d. conf. r. ver. plus dico Reg. Cossan. d. l. em. nu. 19.* vbi late, & ibi
35 quod ædificia † continentia iudicantur eodem iure quo principalia *l. adificia l. in constitutibus ff. de ver. sig. secus in penalibus, vt ibi per eum.*

36 Sed an vendita † domo veniat fistula extra domum, & de alijs ad materiã concernentibus, recurrere ad *d. conf. 1. Io. de Ami.* vbi omnia iura circa prædictam materiã eo acceruat, ad quæ poteris in occurrenti casu recurrere, & an veniat apoteca, vide *Ric. collect. 669.* vel hortus *Gail. vbi sup. nu. 12. c. Mysing. cent. 4. obs. 69 nu. 3.*

37 Et quid de † columnis, & alijs affixis domibus, vide *Tirag. post alios per ipsum copiosè citatos d. §. 1. nu. 114. fo. mibi. 108.*

38 Et aduerte quod † veniant istæ † columnæ vendita domo debent esse ita affixæ, vt perpetuò sint in loco remanere iuxta *tex. in l. Iulianus §. si eum l. seq. c. l. fundus §. labeo ff. de act. emp. ex quo §. labeo. plus dicit C. phal. conf. 92. n. 26. lib. 1. Mysing. cent. 4. obs. 69. n. 3.* quod non sufficit destinatio perpetua, sed quod sint affixæ applumbatæ, vel terra contentum, & sic etiam Castelli Fistulæ, & similia, quia taliter affixæ statim dicuntur immobilia *l. quæsitum §. papinianus ff. de fin. instr. Ceph. d. conf. 92. n. 10.* ad quæ recurras ibi enim n. 16 habes quod in venditione domus non veniunt conossæ, nec transennæ licet sint

positæ in domo, vt ibi perpetuò maneant, & ita resert decisum in *Rot. flor. de m. l. l. 1578*

39 Sed quod veniant clauēs † hostij fenestrarum, & serraturæ *Ceph. d. conf. 92. n. 33 et 34.* & de prædictis omnibus, vide *Io. Luao. onclus. vniuers. de ver. sig. in 3. tom. com. opus. fo. 541.*

40 Et domo † legata, quæ veniant *Memo. lib. 4. presump. 151. nu. 1.* vide *D. Regem. Cossan. loco cit.* quod domo legata omnia eius additamenta veniant ex *l. prædys quam allegat §. pen. c. ff. de leg. 3.* Et quid quando legata

41 tur † domus cum instrumentis, vel domo, & instrumentis *Memo. d. presump. 154. n. 18.*

N. 10. ibi ¶ qua ratione etiam boues aratorios, & alia ad instructionem fundi parata, & destinata venire. ¶

42 Fundo † instructo legato, an veniant boues, & cetera animalia fundi addita *Memo. d. præsup. 154. n. 6.* & quid de seruis adscriptitijs *Tirag. d. §. 1. glo. 7. num. 118 fo. 109.* vbi etiam de bobus, alims, & alijs, & vedita vacca, vel equa, an veniat virulus, & pullus distinguitur cum *Fab. de Anna conf. 64. nu. 4.*

N. 12. ibi ¶ secus in fundo simpliciter legato, vel vendito. ¶

Constituit differentiã hic Author n. præced. & in hoc n. 12. inter venditionem † & legatum fundi, & venditionem, & legatum fundi instructi. De materia vide omnino *Memo. d. presump. 154.* vbi distinguitur plures casus, & ex illis casibus colliges facillime differentiam hic ab auctore positam, & præsertim in *prin. c. nu. 14.* & alijs ex diuersitate casuum per eum congestorum.

43 Sed an sint diuersa † legare fundum instructum, & fundum cum integro statu, quod non *Georg. alleg. 50. nu. 24.*

N. 14. ibi ¶ conseruandi fructus gratia veluti granaria. ¶

45 Vide *Io. de Ami. d. conf. 1. vers. nunc ad propositum. Memo. d. presump. 154. lib. 4. nu. 10.* vsq. ad nu. 14. præsertim nu. 13.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Annus à quo tempore incipiat.
- 2 Annus incip. à primo die Ianuarij ex *Reg. Prag. Com. de Lemos.*
- 3 Indictio quid sit.
- 4 Indictiones à Romanis quare instituta, & quando incipiant.

K 2 Fru-

- 7 Fructus feudi ad quem spectent mortuo feudatario post Kalen. Martij.
- 8 His consequenter . . . materia.
- 7 Feudales consuetudines fuisse approbatas, & toleratas per usum sufficit.
- 8 Feudalia iura qui dicunt in se non continere rationem sunt bestia.
- 9 Anni mores diuersarum regionum, qui trañent.
- 10 Annus quatuorplex fit.
- 11 Annus quod constat ex diebus 365. ubi probatur.
- 12 Anni quando fit mentio intelligitur de vtili.
- 13 Annus Romuli fuit 10. mensium.

AD DECIS. XXXIII.

AD hanc decif. vide tradita per D. Marchionem Belmontis Regem. Tapp. in c. Regni electionem lib. 2. iur. Reg. fo. 106. vbi de casu huius decisionis Ricc. collect. 3089. ver. ubi sum tamen est. & cum in ea fuerit dubitatum à quo tempore sit computandus annus & respectu fructuum, qui inter hæredes diuidendi sunt, & æstimandi mortuo feudatario de anno, & à quo tempore incipiat vide Reg. Consiliar. Theodor. alleg. 21. apud quæ multa reperies in materia huius decif. & D. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 88. And. in §. his consequenter col. pen. tit. hic finitur lex cuius meminit Amen. ad decif. D. de Franch. 19. nu. 3. & 13. & extra materiam decif. quādo annus incipiat vide nouissimè Gait. in trañ. de credit. c. 3. tit. primo nu. 140. Capibl. in prag. 5. de Baron. nu. 29. vbi nu. 31. quod annus incipiat à media nocte, vel ab aurora.

N. 1. ibi ¶ à die primo Septemb. ¶

- 2 In multis locis ¶ Apulæ annus incipiebat à primo die Septembris, & in alijs locis Regni, vt testatur Theodor. d. alleg. 21. num. 7. & ibi quia mundus fuit creatus de mense Septembris, sed hodie ad tollendas varias computationes ex quibus iurgia oriebantur prouisum per Reg. Pragmat. Com. Lemos recolendæ memoriæ, quod annus in omnibus Regni partibus inciperet à die primo Ianuarij meminit ibi Capibl. & Theodor. paulò antè cit.

N. 2. ibi ¶ annum sumi posse ab indicatione. ¶

- 3 Indicatio ¶ quid sit vide Altimon. in prax. liquidat. Instrum. vers. in publicam formam numer. 9. & sequens sum. Roland. apud quem multa de indicatione reperies fo. 517.

Schard. in suo lex. iur. in ver. indicio. Gait. d. trañ. de credit. qui nouissimè alios refert c. 3. tit. 1. nu. 153. post hæc scripta visus, & quod indicationes ¶ olim à Romanis fuerint institutæ maximè ad cauendum errorem, qui de temporibus eorumq; calculo nasci poterat, dum anni fortè medio Princeps aliquis Romanus interibat moxque alius existeret eruditissimè tradit more suo D. Ant. Contius lib. 1. lect. iur. ciu. cap. 7. præsertim num. 5.

N. 2. ibi ¶ quæ incipit in men. Septembris.

Annus iudictionis, quod apud multos incipiat à men. Septembris vltra sup. cit. Hostien. in rub. de fid. instr. col. 3. nu. 4. Assl. in §. his consequenter hic finitur lex. nu. 1. Theodor. d. alleg. 21. nu. 8.

N. 5. ibi ¶ decedente feudatario ante Kalen. Martij. ¶

- Sed quid mortuo feudatario post Kalen. Martij ¶ ad quem spectent fructus ad hæredes Vassalli, vel ad dominum vide D. de Franch. decif. 172. vbi addidi, Anna. sil. conf. 173. Moros. conf. 12. Surd. de alim. tit. 7. q. 14. nu. 34. Coll. de portio. Rat. q. 87. Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 5. nu. 14. Capy. ver. feudorum fructus Thebor. in compen. decif. ver. fructus feudi D. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 88. Capibl. d. prag. 5. de Baron. n. 36. D. de Pont. decif. 12. & conf. 49. 2. som. & in lect. feudor. lect. 14. nu. 39. Gail. lib. 2. obser. 154. nu. 1. Molin. de primogen. Hispan. lib. 3. c. 12. D. Reg. Tapp. in d. cap. Reg. electionem sub tit. de offi. in Regn. Constit. in fin. lib. 2. iur. Reg. fo. 106. Ricc. nouissimè add. ad decif. D. de Franch. 172. Visiō. in addition. ad decif. eiusdem Domini 19. & in concl. incip. fructus feudi fo. 105. qui inferunt ad multa, & qui fructus diuidendi iux. §. his consequenter omnino Fab. de Anna. conf. 20. vbi quod d. §. intelligitur de fructibus industrialib. probat ex multis Pergr. in tra. de fideicom. art. 49. nu. 108. fo. 278.

N. 10. ibi ¶ & de tex. in §. his consequenter nulla fuit habita ratio. ¶

- 6 De isto tex. ¶ vide latè D. Confil. Rouit. d. prag. 4. nu. . de feud. D. Reg. Tapp. in d. cap. electionem, & nouiss. Scipionem Theodor. alleg. 21. nu. 21. & seq. multos cumulat Anna. d. conf. 20. nu. 43.

N. 10. ibi ¶ quia nullam ille tex. in se continet rationem. ¶

- 7 Satis est consuetudines ¶ feudales esse approbatas, & toleratas per vltim licet nō habebit omni.

SYMMARIVM.

- 1 Nix est in fructu.
- 2 Nivem vendentes si pro venditione fructus debetur gabella debent solvere gabellam.
- 3 Manna quæ de celo cadit est in fructu, tam quæ est de frondibus, quam de corpore n. 4.
- 4 Frondes arborum sunt in fructu.
- 5 Fructus feudi, an sint feudales, & an possint vendi absq; assensu.
- 6 Fructus nomen generis est, & quæ contineat in genere sumptum hoc nomen.
- 7 Fructus propriè qui dicatur.
- 8 Fructus unde dicitur.
- 9 Vusu fructuarium non habet id quod in fundo non renascitur.
- 10 Obuentionum verbo, quæ contineantur, & num. 16.
- 11 Obuentiones quomodo à fructu differant, & num. 15.
- 12 Fructus verbum, redditus pro ventus obuentiones, & enolumentum quid importent.
- 13 Fructus ab obuentione differt, & quandoq; unum pro alio accipi.
- 14 Venationes piscationes aucupia, an sint fructus.
- 15 Venatio in fructu est.
- 16 Fructus piscationis publicus nisi ad sit ius prohibendi.
- 17 Flumina, & maria publica.
- 18 Rota per quam ducitur aqua in fructu.
- 19 Fructus licet non perfecti fructus dicimus exemplum in Oliua, feno, & vindemia.
- 20 Aqua est in fructu.
- 21 Aqua ubi venditur alimentorum appellatione venit.
- 22 Aqua unde dicitur.
- 23 Aqua nascenti in fundo priuato est Domini fundi, & potest diuertere, & alienari in preiudicium inferiori etiam si per mille annos non diuertit à suo cursu.
- 24 Palesa est in fructu.
- 25 Nuzzoli, siue nucleï, qui percipiuntur ex triturazione Oliuarum sunt fructus, & 30.
- 26 Barones solent habere ius nuzzoli, & an nuzzoli possint esse feudales nu. 30.
- 27 Fructus appellatione quid contineatur.
- 28 Fructus an contineatur sub vocabuli usus fructus.
- 29 Fructus an veniat sub nomine interesse, & nu. 34.
- 30 Fructus si veniant uti fructus, vel uti interesse differentia est.
- 31 Fructus appellatione, an veniat usura.
- 32 Salaria fructus ciuiles dicuntur, & quare fructus ciuiles dicantur.

omnimodam rationem Bal. & Aluarot. hic cit. n. 1. in c. om. de feud. cogn. & esse bestias illos qui dicunt: nura feudalicia in se non habere rationem Cyp. in c. imperialem fo. 4. quos adducit Viscon. in add. ad del. D. de Franch. decif. 19. apud quem multa reperies in materia huius decif. & apud Theod. d. alleg. 21. nu. 3. & seq.

N. 12. ibi ¶ annus & si multipliciter sumitur secundum varios regionis mores. ¶

- 9 Mores diuersarum nationum circa annum recensentur à D. Regem. Tapp. loco cit. seu seu maus ab V. J. D. Reg. Consil. Io. Bap. Meliores, qui fuit Aduocatus in causa præsentis decif. cuius esse labores testatur D. Regem ibi, & si cupis mores totius mundi legere, circa annum incipiendum, & terminos varios illius adeas Sebard. in suo lex. iur. ver. Annus, & Pelliccia ad consue. Auerfan. cap. 9. nu. 185. & seq. Escobar. de ratiocin. computatio. 21. nu. 1. & seq.

N. 12. ibi ¶ aut enim est naturalis, & legalis, aut industrialis, seu communis. ¶

- 10 Quotuplex sit annus vide Lue. de penn. in l. siue C. de exact. tribus, quem refert Caspi. pragm. 5. de baro. num. 28. ubi de anno vsuali, ceremoniali, naturali, & emergenti, & de emergenti loquitur D. de Franch. decif. 306. vide Bertaz. de claus. glo. 4. claus. 1. Pelliccia ubi sup. & Escobar. loco cit. num. 4. & seq.

N. 12. ibi ¶ constat indifferenter, ex tercentum sexaginta quinque diebus, & sex horis. ¶

- 11 Annus qui quod consistit ex 365. diebus ultimo tex. hic alleg. est rex. in l. ita vulneratus §. estimationem ff. ad l. aquil. glo. in l. 3. §. minorem ff. de min. Capib. d. pragm. 5. nu. 23. ubi nu. seq. de anno bisextili Pelliccia ubi sup. & Escobar. d. computatio. 21. nu. 3. Et cum Iurisconsulti dicunt de anno qui quod intelligitur de vili, qui constat ex diebus 365. Anto. Gouean. lib. 1. l. 1. iur. var. cap. 10.
- 12 Et quod annus qui Romuli fuit decem mensium vide Jacob. Renard. lib. 1. iur. ambiguit. c. 20. nu. 8. Pelliccia ubi sup.

Joseph Mele.

- 8 *Præsentatio, & collatio est in fructu.*
 39 *Officiales eligere, & nominare fructus est.*
 40 *Opere seruatorum, an sit in fructu.*
 41 *Fructus nomine quid contineatur in seruis.*
 42 *Opere hominis in fructu sunt.*
 43 *Fructus intelliguntur deductis expensis.*
 44 *Mercedi magistrorum, & fabricorum sunt in fructu, an salaria, officialium, & distributionis quotidiana.*
 45 *Lac, pilus, & lana sunt fructus, & quomodo appellantur, & an sint naturales, vel industriales.*
 46 *Cascus, an sit fructus.*
 47 *Agni, vituli, & badi, an sint in fructu, & pertineant ad usufructuarium.*
 48 *Examina apium, an sint in fructu.*
 49 *Vestimenta non sunt in fructu.*
 50 *Partus ancille, an sit in fructu, & 55.*
 51 *Redditus quid sit, & de differentia inter fructum, & redditum 52. est nomen generale 54.*
 53 *Fructus omnis consistit in redditu non è contra.*
 56 *Vecture bestiarum, & nauium sunt in fructu.*
 53 *Vecture nauium nauium appellatur.*
 58 *Nauium extenditur etiam ad vecturas iumentorum, & operas seruatorum.*
 59 *Lapidicini, argenti fodine sunt in fructu.*
 60 *Mine auri, argenti, sulphuris, æris, plumbi, & ferri sunt in fructu.*
 61 *Marmor, quod renascitur in Gallia, & Asia est in fructu, sed cum distinctione.*
 62 *Vene auri, & argenti, an sint in fructu, & quando ad Regem, & quando ad priuatum perueniant.*
 63 *Lapides, et marmor, porfidi, & similes sunt fructus naturales si in fundo priuato reperiantur, & quid de pipernis, & camentis nu. 64.*
 65 *Lapides, qui nō manu hominum excisi sunt, sed exciderunt, an veniant in concessione cedendi cements, & pipernis.*
 66 *Saline, an sint in fructu. Sunt de regalibus pertinenti, ad Principem etiam quod in feudis, & fundis priuatis reperiantur.*
 67 *Saline reperte in fundo priuato, an sint sibi, vel a iqua pari domino fundi detur.*
 68 *Saline publicæ à priuatis de iure communis distinguuntur.*
 69 *Saline Regie in apulia sunt ex aqua maris prope Barolum, & sunt maximi Redditi Regi.*
 70 *Protocolli, quod reddunt, an dicatur fructus, & an exor relicta usufructuaria habebit talia emolumenta.*
 71 *Exemplum vnum ex protocollo sumi potest, & non aliud nisi ex magna causa.*
 72 *Tesaurus quid sit.*
 73 *Tesaurus improprie dicitur si reperitur pecunia cuius depositionis memoria extat.*
 74 *Tesaurus, an consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus.*
 75 *Tesaurus cuius sit si reperiat in fundo priuati.*
 76 *Tesauri de inuentione R.C. cognoscit.*
 77 *In inuentione Tesauri officialis non debet procedere ad capturam persona nisi certiorato Rege.*
 78 *Differentia inter Tesaurum, et venam auri.*
 79 *Arbores cedus in usufructu veniant, scilicet si non essent cedua, & magna.*
 80 *Sylua cedua, quæ sit, qualiter eius arbores excidi possint, & quæ dicantur arbori criminales.*
 81 *Arbores vi. ventorum Euulsa ad quem spectent ad Dominum, vel ad conductorem, & an istæ arbores sint in fructu 82.*
 83 *Proventus, an pene sint fructus iurisdictionis, quia si non in specie in genere vedentur renasci.*
 84 *Proventus non sunt sicuti ceteri fructus ceteri, & naturales unde potius obuentionis vocantur.*
 85 *Constitutiones donorum sunt fructus iurisdictionis.*
 86 *Proventus pertinent ad eum, qui iurisdictionem exercet.*
 87 *Proventus, & pennis, an restituere teneatur maritus, qui habet castrum in dotem.*
 88 *Proventus ad quos pertineant, quod tempus inspiciendum, & quid in conductori- bus talium penarum 89.*
 Et an pro uentuum appellatione veniant com-
 mutationes penarum.
 90 *Fructus alij naturales, alij industriales, alij ciuiles, & qui sint.*
 91 *Fructus naturales qui.*
 92 *Industriales qui.*
 93 *Oliua, & vna qui fructus sint naturales, vel industriales ponitur opin. Authoris.*
 94 *Fructus ciuiles, qui, & quomodo differunt ab industrialibus, & naturalibus.*
 95 *Niuii usus, an noceat, vel proffit humano corpori.*

AD DECIS. XXXIV.

HÆc est notabilis decisio, cuius nouissime tempore, quo additiones istæ erant sub prælo memorie Rendell. in nouiss. tract. de Pascuis forestis, & Aquis 1. p. cap. ult. fol. 55. vers. quid dicendum de niue, vbi ad hanc decisi. addendum ait Senec. lib. 4. q. 1. 13. & ult. cap. in fin. d. libri.

In princ. ibi ¶ an nix de cēlo cadens sit in fructu. ¶

- 2 Nix est ¶ in fructu, quia colligitur, quæritur, & conueratur, pro ut quærentur, & conueruantur fructus *l. si a patre §. fructus ff. de pet. hered.*
- 2 Et si pro venditione ¶ fructuum debetur gabella, an vendentes niuem soluere debeant gabellam vide *Gutierrez. de Gabell. q. 35. nu. 33.*
- 3 Et an manna ¶ quæ de cēlo cadit, & in medicamentis vitur augeat fructus feudi dicere, quod sic per rationes adductas in hac decis. quæ sicut in niue sic militat in manna.
- 4 Quid in manna ¶ quæ vocatur de corpore, quæ nascitur ex arborum incisione, dic idem, quia hæc est magis certa, quam illa, quæ cadit de cēlo.
- 5 Et de frondibus ¶ arborum vide *Pascual de vir. patr. pot. p. 1. c. 3. nu. 122.*

Ibid. ibi ¶ & quod sit in fructu, & augeat fructus, & redditus feudi. ¶

- 6 Sed an fructus ¶ feudi sint feudales, quod non sed burgenatici *D. de Francb. decis. 18. nu. 10. Paris. de reinteg. feud. in rub. de fin. feud. cap. nunc videndum nu. 20. quem adducit Tbor. in 2. p. compen. decis. Reg. ver. electio facta per Clericum col. 1. circa med. fo. 177. Frecc. tra. de subfeud. lib. 2. §. 6. lin. n. 64. Surd. in tra. de alimen. tit. 4. q. 10. nu. 26. Gratian. lib. 1. disp. foren. cap. 42. Camer. in c. imperialem D. Consil. Rouit. in pragm. q. nu. 14. de feud. alios cumulat Vifcon. in concl. sua incip. exequutio sententie late fo. 77. vbi an isti fructus possint vendi absq; assensu, & Meno. de arbitr. cas. 160. col. 1. & 2. alios adducit Tbor. d. ver. electio. qui idem dicit de fructibus beneficij.*

N. 1. ibi ¶ quicquid ex re, vel propter rem ad nos peruenit fructus dicitur. ¶

- 7 Adde quod ¶ fructus ¶ nomen generis est, adeo quod fructus quandoq; dicuntur, quod ad vsum hominis paratum est, vt in *l. in fructu ff. de usus. Pract. pap. in form. libell. in actio. real. in ver. simul cum fructibus Caroc. de locat. q. 10. nu. 50. fo. 248. Ideo eo nomine significatur ea omnia, quæ in terra gignuntur, vt sunt fruges. Item refertur hoc nomen generale ad omnem rei corporalis, & incorporalis prouentum, vnde merces rerum, quæ locari solent, & omnes res, ex quibus commodum, & emolumentum aliquod percipitur fructuum nomen obti-*

nent *l. videamus l. vltima ff. de usur. & l. merced. & l. ancillarum ff. de pet. hered. vel pensiones a colonis, vel inquilinis perceptæ, operæ seruorum, vecturæ nauium, vel iumen torum, omnes item actiones, & iura, & alia vt per Azor. in sum. 3. p. lib. 4. c. 2. ver. 4. quæritur fo. 224. de quibus inf. suo oportuno loco dicemus.*

Sed an fructus appellatione veniant spolia, & morticia de quibus per Boer. decis. 224 vide *Gallup. in sua recen. prax. S. C. c. 1. nu. 24. & an distributiones quotidianæ Risc. col. lect. 1451. Fiscoar. infr. cit. nu. 44. Couar. lib. 3. var. resol. c. 13. nu. 1. Vius. com. opin. 194. in prin. Vifcon. in concl. incip. distributiones quotidianæ versus finem.*

- 8 Proprie tamen fructus ¶ dicitur, qui ex corpore rei singulis annis percipitur *l. usufructus 118. ff. de verb. signif. quod ergo non renascitur, & non reproducitur fructus proprie dici non potest, & inter fructus non connumeratur Barbos. in l. diuortio §. si vir. num. 4. & 36. fol. matr. fo. 523. glo. in l. si ex lapidicinijs 33. ff. de iur. dot. Amen. ad decis. D. de Francb. 172. nu. 5. & 6. vide Eiscoar. de ratiocin. c. 29. nu. 4.*
- 9 Dicitur autem fructus ¶ a ferendo, siue potius a fruendo quasi quod rebus, quas fundus fecit, & quæ in fundo seruntur fruamur. *Coma. lib. 4. c. 1. nu. 2. Ideo fructus emolumentum ex fundo est l. item §. 1. ff. de usufr. & ex corpore natum l. usufructus ff. de ver. sig. quod inde percipi, & renasci potest d. l. diuortio §. si vir.*

N. 2. ibi ¶ legato usufructu quicquid redditus est ad usufructuarium pertinet. ¶

- 10 Intelligas, & de redditu ¶ qui renascitur, nam in usufructu non continetur id, quod in fundo non renascitur, vt in *d. l. diuortio §. si fundum, & §. si vir. ff. fol. matr. quare lapis qui non renascitur non est in usufructu, cum usufructum dicimus quicquid in fundo nascitur, & quicquid inde percipi potest Azor. optime explicat in d. 3. p. sue sum. c. 26. ver. 3. quæritur, vbi de rebus, quæ pertinent, vel non pertinent ad usufructuarium fo. 83.*

N. 2. ibi ¶ quæcunq; obuentiones.

- 11 Hoc verbum ¶ obuentiones comprehendit omnia, quæ ex facto hominis proueniunt *c. vbi maius §. prouisiones de elect. in 6. Clem. statutum eo. tit. l. obuentiis ff. de ver. sig. glo. in l. 1. §. exercitorem ff. de exercito. c. presentis §. porro de off. delega. & vide Boer. decis. 224. vbi quid obuentionis nomine veniat, quem citat ad hoc Petr. ad Gram. decis. 46. num. 1. & dif.*

- 12 differunt à fructu † quia propriè fructus percipitur ex re, vt supra diximus, vt frumētum ex pradio, obuentiones propter rem, vt pensiones ex domo locata, vt per *Alber. in l. vsu fructu legato in prin. ff. de vsufr. Carocc. de loca. fo. 248. nu. 54.* apud quem ibi à num. 50. vsq. ad fin. reperies quid importet
- 13 verbum † fructus quid verbum redditus, quid, verbum proventus, quid verb. obuentiones, & quid verbum † emolumentum, & quomodo inter se differant, & vnum pro alio quandoq. accipitur in iure. De differētia † tamen inter obuentiones, & fructus vltra *Alber. loco cit. vide Las In l. si urbana n. 6. ff. de cōdit. indeb. & q. obuentiones † significant, quæ vel ex ipso rei corpore, vel hominis industria accedunt veluti mercedes, pensionesq. ex locationibus prædiorum vrbānorum debitas, vecturas iumentorū nau- lorū nauū l. 1. §. exercitatores ff. de insti. l. 7. ff. de vsuf. l. 34. ff. de vsuf. l. 5. §. non passim ff. de reb. eor., quamuis fructus, redditus, obuentiones, vt plurimum eadem significatione, appellantur. Idem & dicendum de verbo proventus, quia nomē generale est de quo per *Cassan. consus. Burg. tit. des drois ven. à fare les faciles §. 17. nu. 28. Petr. vbi sup.**

N. 5. ibi ¶ Venationes, piscationes, & aucupia in fructu esse. ¶

- Venationis, & aucupij differentiam ponit eruditissimè *Gail. de pigno. obser. 24. nu. 4. D. Rouit. pr. gm. 1. de aucup. & venat. nu. 2.* vbi etiam multa tradit de venatione. Adde *Axor. in sum. d. p. 3. tit. quid nam vsus fructus*
- 17 cōtineat *fo. 84.* qui ait quod aucupia † venationes, & piscationes sunt fructus fundi, quando fructus fundi ex his constat, secus si ex his non constet, & quod venatio † sit in fructu *Maynard. decif. 39.* quem refert *Nouar. ad prag. col. lēl. 27. in fin.* Fructus
- 19 tamen † piscationis publicus est sicut flumina, & maria † sunt publica, & ipsius Regis, nisi addit ius prohibendi legitima præscriptione qua situm *Ann. alleg. 79. & sing. 35. Affl. decif. 140.* quorum, & aliorum meminit *Amen. ad decif. D. de Franch. 183. in prin. de quo etiam per Capibl. prag. 14. nu. 31. & seg. Rouit. vbi sup. n. 4. & seg. & quando Principes possint prohibere venationes, & piscationes vide *D. de Franch. decif. 158. & ibi adden.**

N. 7. ibi ¶ rota per quam trahitur aqua. ¶

- 21 Adde doctrinis adductis † hic per auctorem loquentibus de rota qua trahitur aqua *tex. in l. 2. ff. com. prad.*

N. 8. ibi ¶ etiam oliuam, & si immatura lecta sit. ¶

- 22 Idem quod dicitur hic de oliua † & sceno dic de vua adempta, quia quamuis non dum frumentum, aut oleum factum sit, vel viti- demia coacta, fructus percipi dicimus *l. si vsu fructuarius. ff. qui. mo. vsuf. amicti.* & sic etiam de alijs.

N. 8. ibi ¶ item fenu m. ¶

Fenum esse in fructu *Ludo. decif. 106. n. 17. Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 3. nu. 122.* vbi de frondibus sicomorum, & alijs, & de canneto arundinum *Ludou. loco cit.*

N. 9. ibi ¶ aquam. ¶

- 23 Aquam † esse in fructu habemus in *l. mala §. fin. ff. de alimen. lega. & vendi Gutierrez. de 24 gabell. q. 35. n. 33.* & vbi venditur † alimentorum appellacione continetur *l. 1. ff. de 25 alim. lega.* dicitur autem † aqua secundū *Pa- stum* à qua iuuamur, vel à qua. i. sine qua viuere non possumus.

Et de aqua nascenti in fundo priuati,

26 quod sit † Domini illius, & possit diuerſi, & alienari etiam in præiudicium inferioris etiam si per mille annos non diuertit à suo cursu, & de alijs vide *tex. in l. 1. cum ibi not. de flumin. vide Viscon. in concl. incip. aqua nascentes Rice. collet. 3091. 7. p. & aliqua per Amend. ad d. D. de Franch. decif. 183. & ibi Viscon. Add. & per Thbor. ver. Aqua nata optimè Capibl. prag. 8. de baron. p. 2. num. 28. & seg. Anna. alleg. 28. Vrsil. ad Affl. decif. 338. Tefaur. decif. 245. Mascard. concl. 123. Viscon. in concl. incip. Molendinum.*

N. 10. ibi ¶ paleam in fructu computari. ¶

- 27 Quod palea † sit in fructu vide *Capibl. in prag. 11. de Baron. nu. 70. & prag. 14. nu. 11. allegat Ann. sing. 192. & alleg. 94. D. de Franch. decif. 103.* quem vide, & in *prag. 14. nu. 10. Ludou. decif. 14. nu. 5. & 10. Pascal. de iur. pa. pot. p. 1. c. 3. post nu. 122. Amen. ad de Franch. decif. 372. nu. 6.*

N. 11. ibi ¶ quamuis commoditatem, & vtilitatem ex re, vel propter re quomocunque peruenientem fructum esse existimauit. ¶

- 28 Ideò Nuzzoli † siuè nuclei, qui proueniūt ex trituratione Oliuarum fructus esse probat *Capibl. prag. 14. de Baro. nu. 11.* Vnde
- 29 solent Barones habere ius nuzzoli, quod est se in fructu feudi arbitror, & de hoc iure nuzzoli, quod habent Barones vltra *Capibl. loco cit.*

pit. meminit quoque *Vifcon. in concl. que incip. executio circa med. hos autem nuzzolos*
 30 fructus fructuum dicerem, sed qui verè sint fructus fructuum habes in l. cum autem redhibito §. cum redhibetur mancipium ff. de adi. edict. & quod dicti Nuzzoli possunt esse feudales vide *Castill. d. 21. §. 1. Ric. nouissimè collect. 3. 172. 7. p. Vifcon. in concl. incip. executio sententie, ver. an ius Nuzzoli, ubi adducit Borrel. conf. 3. & alios.*

N. 12. ibi ¶ omne id quod ad vsum hominis inductum est venit appellatione fructus.

31 Fructus appellatione ¶ quid contineatur annuimus supra in prin. declarat *Roma sing. 155. Cassan. in consue. Burgun. rub. 4. §. 17. glo. & faire à nu. 1. Amend. ad de Franch. decis. 172. nu. 6. V. iu. decis. . . & an vsum rei sine fructu puta equi, serui comprehendatur nomine fructus quod sic. Sed an fructus ¶ contineatur sub vocabulo vsum fructus, quod sic *Varro. lib. 4. de ling. lat. que refert Azor. in sum. loco cit. ver. tertio querit.**

N. 12. ibi ¶ sub nomine interesse venire fructus. ¶

32 Quod sub nomine interesse ¶ venit fructus probant iura allata per Authorem hic præsertim l. loci corpus §. in commissoria ff. si ser. ven. & in l. si quid C. de seru. & aqua vbi *Bal. nu. 3. quibus addit si forte §. fin & in l. minor 25. ann. cui §. 1. ff. de mino. nam interesse, quod ex re sequitur licet re vera fructus non sit comprehenditur tamen sub nomine fructus l. si quid. & ibi Bal. ff. de seru. Gutierrez. de Gabell. q. 36 nu. 19. Verum*
 33 est differentia, an fructus ¶ veniant, vti fructus, vel vti interesse de quo per *Barbes. in l. de diuisione nu. 16. fol. matrin.*

36 Sed an veniat ¶ vsum vide tex. in l. vsum ff. de vsum. & quid interest inter vsum, & fructus vide tex. in litem §. pen. ff. de pet. bared. & saepe fructus pro vsum fructu poni *Cuis. ad l. 38. §. si quis ita ff. de ver. obl.*

N. 15. ibi ¶ in fructu esse actuarij, & tabellionis salarium. ¶

37 Ita salarii ¶ fructus ciuiles dicuntur scilicet, & pensiones, dicuntur, n. ciuiles, quia iure percipiuntur, vide quæ dicam inf. ad n. 43. & 44. de salario officialium.

N. 16. ibi ¶ presentationem, quoque iuris patronatus in fructu esse. ¶

38 Quod presentatio ¶ & collatio est in fructu ex multis DD. cumulo, probat nouissimè, *Giurb. consil. 65. nu. 65. quibus addit Ca-*

*pibl. pragmat. §. de Baron num. 111. Gonzal. in reg. 8. Cancel. glo. 45. §. 2. nu. 8. & seq. omnino videndum glo. in c. cum olim ver. capitulo, & ibi Fel. de maio. & obed. Cassad. decis. 3. nu. 6. de pensio. Idem Gonzal. qui alios cumulat ad d. reg. 8. §. 4. proben. nu. 61. & glo. 56. nu. 42. D. Consular. Rouit. conf. 81. nu. 7. Indè intertur, vbi an hoc ius transeat in conductorem ad breue tempus, vel ad longum tempus. Sed de collatione beneficiorum, quod non sic verè, & propriè fructus, sed tantum largè, & impropiè *Suarez. 5. tom. de censur. disp. 27. sect. 1. nu. 33. Garz. de benef. p. 5. c. 1. nu. 691. qui in addit. ad d. nu. 69. citat dec. Farin. 600. Moscou. de Maigil. milit. Eccles. p. 3. lib. 3. c. 3.**

N. 17. ibi ¶ potestas conferendi eligendi; inter fructus annumeratur. ¶

39 Idem est dicendum de potestate ¶ quam habent nonnulli nominandi, & eligendi officialem; creare, n. officialem est fructus *Fely. in c. cum olim de maio. & obed. D. Reg. de Ponte. conf. 31. & in tit. 1. §. 1. sub nu. 6. in tra. de potest. proreg. Capibl. d. pragmat. §. nu. 11. fo. 142. quem vide nu. 113. Rouit. conf. 81. nu. 6. & 8. exemplificari potest in eligente Iudicē Ciuitatis Tarenti, & Auditorem Portulani residentis in Ciuitate Baruli.*

N. 21. ibi ¶ quicquid ex opera hominis prouenit est fructus, quia illa opera fructum parit, vt puta mercedes colonorum, opera seruorum. ¶

40 Operæ ¶ seruo rum, an sint in fructu *Bar. 41. bof. in d. l. de diuisione num. 93. & in seruis ¶ quid fructus nomine contineatur habetur in l. in hominis ff. de oper. seruo. & l. fructus*
 42 co. tit. & in fructu ¶ hominis operæ sunt, vt in cæteris rebus fructus, & intelliguntur
 43 hi fructus sicut cæteri deductus expen. *Azor. loco cit. ver. sex to queritur, & deductis alijs, quæ deduci ex fructibus solent, de quib. per eundem Azor. d. p. 3. lib. 4. c. 2. ver. animaduertendum fo. 22. 1.*

44 Sed an mercedes ¶ magistrorum, & fabricorum sint in fructu vide *Caroc. in d. tra. de locat. fo. 246. q. 10. & quid de salario officialis, an sit in consideratione fructus, quod non D. de Franch. decis. 216. in fin. Frece. de subfrud. aut. b. 3. Anna. c. 1. de Vass. decrep. sta. nu. 23. quæ refert Capibl. d. prag. §. n. 116. & an distil rationes quotidianæ *Escohar. & ratiocin. c. 2. g. 16. dixi sup. nu. 7.**

N. 22. ibi ¶ sic & pecudum lac, pilus, & lana. ¶

45 Hos fructus ¶ extraordinarios appellat *Varro.*

- Varro. lib. 2. de re rustica. c. 2. de quibus fructibus videndus est Memo de arbitr. cap. 710. nu. . Et quod sint fructus, & an sint naturales, vel industriales; & quid de calco † vide *Vaco. d. Vacun. lib. 2. declarat. iur. declar.**
- 47 41. nu. 12. & seq. fo. mibi 69. & de lacte † pilo, & lana, item de agnis, hædis, vitulis, quod sint in fructu, & ad usufructuariū pertinent *Azor. in sum. loco cit. ver. quinto queritur fo. 84. 3. p. Confil. Pascal. de vi. pa. potest. p. 1. c. 3. nu. 120. Memo. de arbitr. cap. 120. num. 2. & si isti fetus sint in fructu vide *Anna. cōf. 64. n. 6 & seq. & cōf. seq. et 79. Pinct. de resc. vñd. 3. p. c. 4. n. 52. Boc. dec. 224. quos adducit Capib. d. prag. 5. nu. 48. & an agni qui sugunt lac dicantur fructus separati *Anna. d. cōf. 64. n. 15.***
- 48 Et quid de examinibus † apian vide *tex. in l. si fund. ff. de usufr. Azor. loco cit. ver. tertio queritur ver. celsus 1. col. in fin. & lib. 1. c. 13. fo. 46.*

N. 23. ibi ¶ vestimenta, & scyphus fructus non sunt. ¶

- 49 Ideo vestimenta non † sunt in fructu, quia si loeantur, vt hic consumitur substantia rei, & ea, quorum substantia consumitur non sunt in fructu *Sarmient. lib. 3. secl. interp. c. 10. num. 4.*

N. 27. ibi ¶ partus ancillæ non est in fructu. ¶

- 50 Prisca sunt quæstio, an partus † ancillæ in fructu sit, teste *Cic. lib. 1. de finib. bonorum l. vetus ff. de usufr. de quo vide *Azor. optimè loco cit. ver. 7. queritur, & lib. 4. c. 2. ver. 6. queritur, p. 3. fo. 226. vbi latissimè per integram col. *Escobar. inf. cit. nu. 10. & Pascal. de vir. patr. pot. p. 2. c. 3. nu. 120. & seq. fo. 46. vide *tex. in l. in pendum §. portus ff. de usufr. vbi isti fructus sunt in redditu, & serui ex ancilla dotali, an sint fructus dotis vide *Escobar. de ratione. c. 29. nu. 29.*****

N. 31. ibi ¶ quare differentia est inter fructus, & redditus. ¶

- 51 Redditi dicitur quicquid ex re aliqua, obvenit, & redit *l. pen. ff. de usu. & usufr. leg. l. si redditus ff. de sum. inst. l. titia ff. de solut. Azor. lib. 4. c. 2. ver. hanc veterum fo. 226 vide *Caroc. loco cit.**
- 52 Differentia tamen est inter fructus † & redditus, quia redditus vocabulum, vt ait *Comma. lib. 4. c. 1. propria est in eo agro, qui nummo locatur, idem in ædibus dici potest, fructus vero in eo qui naturalibus emolumentis, vt sunt fruges, & similia, quæ in terra coalescunt, & renascuntur, vt hic nu. 33. & de differentia inter verb. fructus, & vec.*

redditus glo. fin. in c. generali 13. de elect. in 6. *Alex. in l. dedit glo. §. hereditatem num. 4. ff. ad Trebell. Coraf. lib. 1. Miscellane. c. 8. nu. 7. Menoch. cōf. 66. num. 10. vol. 1. Barbos. in l. fructus nu. 33. ff. fol. matrim. Caroc. d. q. 10. nu. 51 fo. 2. 48. *Schar. omnino vidend. in l. exi. iur. ver. redditus fo. §. 2. col.**

- 53 Verum omnis fructus † consistit in redditu, sed non è contra de quo vide glo. in clem. 1. de reb. Eccles. non alienas in ver. redditus, & in ver. fructuum, & quod verb. redditus † est nomen generale *Schar. loco cit. uer. redditus nomen generale. est fo. 844. 1. col. cl. 1. de excess. prelat. glo. in c. grandi glo. in c. gram di ver. redditus de supplen. neglig. prelat. in 6. vbi quod verbum redditus est nomen generale, & plus est in redditu, quam in fructu, 55 nam partus † ancillæ est in redditu, & tamè non est in fructu *l. in pecudum §. partus ff. de usufr. §. pecudum ver. partus in fin. de rer. diuis. declarat optimè *Gonzal. ad regul. 8. Can. cellar. in progm. §. 7. num. 194. & seq. fo. 79. Escobar. vbi sup. nu. 20.***

N. 32. ibi ¶ iumentorum, & nauium vecturis quæsitum in fructu est. ¶

- 56 Vecturæ † bestiarum, & nauium quod sint in fructu *Caroc. loco cit. Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 3. nu. 120. fo. 46. Affl. decy. 44. num. 6. Couar. varia. resol. c. 3. num. 6. Azor. 3. p. sum. lib. 4. c. 2. ver. quarto queritur fo. 224. Perreg. de fideicom. art. 49. nu. 72.*
- 57 Vecturæ autem nauium † nauium appellatur vulgo (nolo) vt apud *Vlpian. l. 6. ff. qui pot. in pig. & in l. 39. ff. de leg. 1.*
- Quod verbum etiam ad vecturas iumentorum † & operas seruorum extenditur, & de dicto Nauio vide *Bencus. Stracca tract. de nauib. nu. 31. Schar. in l. exi. iur. ver. Nauis, & quod nauium sit in fructu Perreg. vbi sup.*

N. 54. ibi ¶ lapidicinz argenti fodinæ, auri fodinæ, creti fodinæ, quæ non renascuntur non dicuntur esse fructus. ¶

- 59 Lapidicinz † seu maxis secundum alios lapiedinæ, cretifodinæ, argentifodinæ, quod sint in fructu *Azor. d. 3. p. summa. lib. 1. c. 26. ver. tertio queritur per *tex. in l. arboris ff. de usufr. Verù in usufructu non contineri, quia non renascuntur per *tex. hic allegatum in l. diuortio §. si fundum, & §. si vir ff. fol. ma. & fructus sunt illi, qui renascuntur, vt hic, & per *Alph. in l. quod dicitur ff. de impen. in reb. dotatib. fact. c. 15. m. . Verum in fructu 60 esse minas † eretz, arenæ, auri, argenti, sulphuris, eris, plumbi, ferri, & ideo vñ fructuarium fundi legati lapidicinis, vti posse, sicut & alijs ex eo prouenientibus ex supradictis****

- Etis foenis, quæ res locabiles sunt, ut probat *Guttierrez de gabell. q. 36. n. 11. & 12. vbi n. 1. & seq.* respondet illi, in contrarium adducis 13. ad d. 9. si fundum, & 9. si vir. vbi habes de marmore † quod renascitur in Gallia, & in Asia, de quo etiam per *Barbosi. in d. 9. si vir. in prin.* quod esse in fructu *Garr.* etiam testatur in *tracl. de expen. c. 33. n. 4.* si filius excauatio sit viziter, locus si red dit fundum inuoluit, & cum hac distinctione pertrahit *Barbosi. vbi sup.* cum qua arguit contra *Ifern. c. 1. nu. 93. que sint regal.* 62 vbi num. 15. quid in venis † auri, & argenti *Barbosi. d. 9. si vir nu. 13. vbi nu. 18.* quando percipiant ad Regem, & quando ad priuatum.
- 63 Et quod supradicti lapides † vt marmor, porphir, & similes sint fructus naturales si in diis reperiantur in fundis priuatis *Capibi. prag. 8. p. a. num. 61. de Baron. vbi* quando veniant in iussu iurisdictionis.
- 64 Quid autem de cementsis † & pipernis, an sint in fructu, dicerem idem, quod in alijs lapideis, solent. n. concedi tot causis nōtis cum facultate ibi cedendi cementsa, & 65 pipernos, in qua concessione, an veniant lapides, qui non manu hominum excisi sunt, sed ceciderunt, quod non *Paris. de reinte. feud. q. 79. n. 1. per tex. in l. cū manu fata d. 9. si filius ff. de contrab. emp. Petr. ad Cypre. dec. 14. vers. non est venditio perfecti. in fi. & quid* 66 de salinis † dic idem, & de illis salinis loquitur *Barbosi. ibi. nu. 28.* & quod sint de regalibus *Boss. in tit. de vestig. in prin. Bertach. & Sebaridi. in l. ex iur. ver. salina. Rouit. in rnb. de sale vendendo num. 1. siue in locis publicis, siue priuatis, & ita videmus in Calabria adesse montes salis, qui excidunt sicut lapis, & sūt Regis, & similiter in Gallia omnes salinas esse principis, & locari publicanis affirmat *Cuias. obseruat. lib. 3. de Salin. & salinarum vestigalib. c. 31. Forcatul. in pena. iur. ciu. c. 19. et quod salinae sint Regis etiam, quod in feudis priuatis reperiantur, Capibi. d. prag. 8. p. 2. nu. 55. vbi idem dicit de venis auri, argenti, et ferri.**
- 67 Et nu. seq. quod si salinae † reperiantur in fundis priuatis, quod de iure sunt Dominorum fundi, sed debet dari decima fisco, de consuetudine tamen omnia esse filci affirmat, et aliquid solere prestari dominis fundi, quod ex multis confirmat, vt ibi per eū, et per *D. de pont. de pot. proreg. tit. de regal. impof. §. 8. nu. 36. Farin. q. 104. & nouissime Prosp. Rendell. vtrum omni editione refer tum in tracl. de Vine. ad l. barbaricam C. qua res pigr. asport. poss. iur. esse potest ratio fo. 61. vbi ex Ifern. c. 1. ver. redditus piscatorum*

nu. 72. dicit Salinas ad R. Curiam pertinere etiam, quod in agris priuatorum reperiantur, post hæc omnia scripta visus.

- Et quod de iure communi distinguuntur 68 salinae † publicæ à priuatis vide *Rouit. vbi sup. et habetur in l. 17. ff. de ver. sig. l. 3. ff. de publ. in l. 4. §. Salinae ff. de censib. l. 5. §. 1. ff. de reb. aor. l. 8. §. in mini. l. iur. ff. de pyn.*
- 69 In Apulia autem sunt. salinae † propè Ba rolum ex aqua maris, et istæ salinae fructus Regij, qui maxime augent Catholici, et inuictus nostri Regis Philipp. redditus in annuis ducat. quib. arrendantur, de quibus salinae meminit *Rendell. loco paulo ante cit. vbi dicit*, quod salinae, quæ ad præsens sunt Baroli primo loco erant Tarenti.

N. 35. ibi ¶ non venit illud, quod percipitur ex exemptione prothocolorum. ¶

- 70 Quod percipitur † ex prothocolis, an sit in fructu *Bart. in d. 9. si vir. nu. 3. & in l. que. dan §. nihil nu. 6. ff. de eden & conf. 50. in fi. Boer. decif. 19. nu. 5. & decif. 224. num. 4. Socer. conf. 100. num. 4. lib. 1. alios cumulat Confil. Pascali. in tra. de vir. patr. pot. p. 1. c. 3. nu. 22. vbi in negatiuum inclinat ea ratione, quia 71 ex prothocolis † vnum tantum exemplū deduci potest, et non aliud nisi ex magna causal. si quis ex argentarij §. fin. in fin. ff. de eden. contra quam opin. tenent multi relati per *Barbosi. in d. 9. si vir. num. 37.* vbi retere etiam nonnullorum distinctionem, quam ip se respuit probando opin. Bar. et contrarijs respondendo, de quo vide eundem *Barbosi. ibi. num. 40.* Tu vide *Escobar. d. c. 29. num. 6.* vbi quod si vxor fuit relicta usufructuaria à marito non habebit sportulas scripturari.*

N. 36. ibi ¶ in thesauro. ¶

- 72 thesaurus † quid sit, et quod sit depositio pecunie vetus, cuius non extat memoria, vt iam dominum non habeat dicit *tex. in l. nunquam §. thesaurus ff. de acq. rer. dom. d. in l. 1. C. de thesau. lib. 10. ad eod. quod si memo. 73 ria † extaret cuius fuerit illa depositio pecunie diceretur thesaurus improprie. l. ite labro in prin. ff. fam. heres. l. thesaurus ff. ad exhiben. Affl. in Confil. doctam secreti n. 2. Muscatell. in prag. delicti. in gen. in rub. de ex tracl. & thesau. inuent. nu. 72. & seq. vbi n. 74 74. an thesaurus † consistat solum in pecunia, vel in alijs speciebus, de quo *Capibi. d. 75 prag. 8. p. 2. nu. 58. et cuius sit si reperitur in fundo priuati Muscatell. vbi sup. nu. 137. & seq. Thor. in add. ad D. de pont. de pot. proreg. tit. de thesau. nu. 2. 3. 4. & seq. vbi de thesauro inueto in loco religioso, et publico Cuij.**

Ciuitatis, & quod Tribunal Regie Camere cognoscit de inuentione Telsuri Capib. ubi sup. nu. 59. Masfstell. loco cit. num. 113. vbi
 77 quod officialis nō debet procedere ad capturam personæ, nisi certiorato Rege, vide Cap. reg. pradieli magistri procuratoris, ubi Campagn. nu. 16. & 17. nisi apparent iudicia verisimilia nu. 18. Tbor. in add. ad D. de ponte de Telsur. & de alijs materiam concernentibus vide apud eos, & apud Peregr. de iur. fisci. de Telsur. & apud Campag. in e. regni. Quia docet, & apud D. de pōt. in tra. de potest. proreg. d. tit. de Telsur. & ibi Tbor. Barbof. in l. si fundum fisci. matr. num. 26. &
 78 in d. h. si iur. ubi nu. 22. de differentia inter thesaurum, & venam auri.

N. 36. ibi ¶ in arboribus, quæ non renascuntur. ¶

79 Arbores † tamen cedue in vusu fructu veniunt, vt salices, populi, & id genus l. in Syl. na. ff. de vusu. & vide Tbor. in 2. p. com. pen. ver. possessor rei sitæ pendente 2. col. & 3. secus si arbores non essent cedue, sed magnæ per l. arboribus ff. eo. tit. de vusu. Azor. d. p. 3. sum. lib. primo c. 26. vers. tertio
 80 quæritur. Quæ autem sit silua cedua, qualiter eius arbores excidi possint, & quæ dicantur arbores cremiales explicat Barbof. in d. si si fundum Pinell. in l. 1. nu. 50. C. de bo. mat. 2. p. Pasc. de vir. patr. pot. p. 4. c. 6. nu. 57.
 81 ubi nu. 48. de arboribus vi. ventorū † euulsis ad quem spectent ad dominum, vel ad conductorem, vide Ludou. decif. 58. Gratia.
 82 lib. 1. discip. for. c. 21. & quod istæ arbores † vi tempestatis, vel terremotu euulsæ sicut arbores siccæ non sunt in fructu Gratia. decif. 208 num. 16. Fuscus sing. 339. nouissimè Vifcon. in concl. incip. colonus, qui tenetur fo. 31.

N. 37. ibi ¶ in penis pecuniarijs resultantibus ex bannis, & maleficijs ratione feudi, seu Castri. ¶

83 Quod pene † delictorum, & proventus sunt fructus iurisdictionis Boff. in prax. erim. tit. de erim. lese. maieft. nu. 85. & tit. de pan. n. 32. Bull. in l. vltima n. 7. ff. sol. matr. Maffrell. decif. 12. Molin. de primog. lib. 1. c. 25. nu. 72. nouissimè Confil. Tbrodor. alleg. 47. nu. 5. Rot. art. prag. 24. de feud. n. 5. Peregr. de fideico. art. 50. nu. 7. & in tra. de iur. fisci. tit. de conduct. Bor. nu. 43. Tbor. de retra. conuentio. ad fin. tit. nu. 10. nouissimè Cencius in tra. de cens. lib. p. 1. c. 3. q. 1. nu. 21. Paris. de find. ver. proventus, & Escobar de ratiocin. c. 29. nu. 1. optimè D. Reg. Costan. in l. 1. C. de pan. fisci. lib. 10. nu. 70. vbi dixit, quod istæ pene, & con-

demnationes sunt fructus iurisdictionis, ac quomodo si nō in specie, in genere tamen renasci videntur, vt per Barbof. in d. si vir.

84 nu. 41. in fin. tamen reuera non sunt † fecuti ceteri fructus certi, & naturales, vnde potius proventus, & obventiones vocantur, vt per Frecc. de subseid. in 3. auctor. in fin. Sicut etiam confiscationes bonorum, sunt fructus iurisdictionis Vifcon. in concl. incip. fructus iurisdictionis, vbi multos cumulat, quos non recensco, quibus adde Barbof. loco cit. Cassan. in consue. Burgum tit. de iustices rub. 1. §. 7. n. 2. Gallup. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 1. nu. 24. Capib. de Baron prag. 4. nu. 75. & prag. 5. nu. 14. Cappy. decif. 28. Paris. de find. ver. proventus, & nouissimè Guirb. conf. 8. nu. 7. & conf. 75. n. 6. & quid de bannis Bal. in d. si vir. D. Reg. Costan. poss. d. nu. 86. & quod isti fructus pertinent ad eum, qui inueltus est de mero, & mixto imperio, & ad eum, qui iurisdictionem exercet, Maffrell. decif. 145. nu. 1. 6. & 17. Et an magritus † qui habet Castrum in dotem teneatur uxori restituere hæc penæ, quæ sunt in fructu Marant. in tra. de multipl. alienat. nu. 88. 127. Escobar ubi sup. n. 3. Et ad quos † pertineant hi fructus, & quod tempus accendatur, si initij delicti, licet contestationis, vel sententiæ Capib. d. prag. 5. nu. 44.

85 Et quid in conductibus † talium pignorum, & prouentuum, quod tempus accendatur Barbof. ubi sup. num. 43. ver. iuxta hoc vsquod nu. 57. Maffrell. d. decif. 12. huiusmodi tamen pene, & proventus licet fructus sint non tamen veniunt in liquidatione relictorum decifum bis testatur Tbor. in 2. p. Comp. in ver. pene fo. 447. & Reg. Moles, & Costan. ibi cit.

Et an prouentuum concessione facta fideiellorum, qui sunt ex officio Capitanei veniant commutationes pignorum, quæ sunt per Barones commutantes personales in pecuniarias vide Petr. ad Gram. dec. 4. n. 10.

N. 41. ibi ¶ fructus reperiuntur in triplici differentia, aut sunt naturales, aut industriales, aut ciuiles. ¶

90 Quæ sint fructus naturales † qui industriales, & qui ciuiles vide Vaco. lib. 2. declarat. iur. declar. 41. Memo. de arb. c. 21. o. ad quem se remittit Capib. prag. 5. de Baron. num. 48. Pasc. de vi. patr. pot. p. 1. c. 3. nu. 119. Azor. in sum. lib. 4. c. 2. ver. quinto quæritur Peregr. in tra. de fideicom. art. 49. nu. 128. Fontan. in tra. de spol. lib. 4. num. 11. Confil. de Anna. cōf. 20. num. 5. Megal. in lib. Peregr. ver. fructus, vbi de fructibus naturalibus industrialibus, & mixtis, dicens quod naturales sunt illi in quibus

quib. querendis modica industria est necessaria, vt poma, & similia. Industriales sunt illi, in quibus sola industria interuenit, prout sunt illi, qui percipiuntur ex feruo, nauis, & domo, mixti sunt illi in quibus querendis hominis industria, & sollicitudo vna cum natura concurrit, vt frumentum vinum, oleum, & similia lib. 2. c. 32. num. 44. & lib. 2. c. 6. num. 215. & sic declarat terminos istos iste R. Pater ab alijs discendo. Tu vide *Oino*. optime, & dilueide more suo declarat. in §. si quis à non domino nu. 3. de rer. diuis.

N. 42. ibi ¶ naturales sūt ex terra. ¶

¶ Naturales fructus sunt quos natura hominum causa procreauit, natura enim omnes plantas, omnia animalia, omnesq; fructus, aliaque quæ ad viuendum homini necessaria sunt produxit *Arist. t. polit. & Genes. c. 1. & 2.* Omnes igitur fructus, qui ex terra, & animalibus percipiuntur naturales appellandi sunt; hos .n. natura sponte producit, illisq; hominum industria non dat initium, vt poma, lac, pilus, lana, agni, vituli hædi, fuculi &c. *l. fructus ff. de usur. vide Meno. de arbitra. d. cas. 210. Forestul. in penna iur. Ciu. c. 18. Vi de eundem Meno. de recuper. poss. remiss. q. 40. num. 577. Coras. lib. 1. Miscel. c. 9.* Sed quid ¶

N. 42. ibi ¶ Industriales sunt. ¶

¶ De his ¶ fructibus industrialibus, quos natura non profert citra hominis industria, & opeta, vt sunt segetes, & fruges omnes *d. l. fructus ff. de usur. vide Meno. de arbitra. d. cas. 210. Forestul. in penna iur. Ciu. c. 18. Vi de eundem Meno. de recuper. poss. remiss. q. 40. num. 577. Coras. lib. 1. Miscel. c. 9.* Sed quid ¶

¶ De oliua, & vua vide *Peregr. de fideicom. art. 49. num. 128. fo. mibi 2-9.* vbi dicit quod oliua, & vua, sunt fructus industriales, & oliuas esse fructus industriales *Bart. in l. ex diuerso ff. de rei vend. Abb. in c. grauis de res. spol. Pinel l. 2. p. 2. 2. 4. num. 12. Castill. de usufr. lib. 1. q. 36. num. 54. Hartam. Pistor q. iur. lib. 1. q. 24. num. 90.* Ego autem opinor esse fructus naturales, & præsertim oliuam, quæ absque hominis industria à natura producit, & licet circa eam versetur hominis industria, id fit vt perfectior fructus oliue cultura, & hominis industria reddatur, sed negari non potest, quod absque hominis industria ille fructus à natura producat, experientiaque docet in Arboribus oliuarum, quæ in vijs publicis sitæ sunt, quæ non coluntur, & tamen fructus reddunt, bene tamen oleum, quod

exinde premittitur fit ex industria hominis. Tu vide nouissimè *Rendell. in sup. citato tract. de vindem. q. 63.* vbi quod vinum siue dubio industriale est, ad quod adducit *Corn. cons. 139.* & quod sint fructus naturales, & industriales *Racc. collect. 3089 ver. restringe 7. p. fo. 231.*

N. 43. ibi ¶ ciuiles vero sunt.

¶ Hos fructus D. Gizzarell. iure satis diuersos ab industrialibus, & naturalibus appellat, nam neque sponte nascuntur, vt sunt naturales, neque ex facto hominis, sed iure percipiuntur. vt sunt salaria, mercedes, pensiones ex locatione ædium, vecturæ iumentorum nauium &c. & in summa proueniunt ex re non producente fructus, vt in *decision. Rot. Rom. Coram Vbal. 4. Decembris 1623. post addit. ad tra. Cens. de cens. in ordine 135. num. 1.* & de mercede pro pensione domorum, quod est fructus *D. de Franc. decisio. 572. num. 4.* & 5. est quoq; differentia inter naturales, & ciuiles, quia in naturalibus inspicimus tempus collectionis; in ciuilibus tempus cessionis, quo deberi inspiciunt, nisi sortè debeatur ratione fructuum naturalium, vt per *Bal. in tit. de usufr.*

N. 49. ibi ¶ eius vsus immoderatus interficit, & potius causa infirmationis. ¶

An vsus nimis proficiat corporibus humanis, vel sit damnosus vide *Monardes de usu nimis, & alios medicos de materia tractantes.* Verum de vsu refrigerandi potum quo tempore, & à quo inuentus, & quod antiquitus ad delicias bibebant calidum, vide auctores cit. nouissimè per *Rendell. d. tra. de vinea fo. 88 & 89.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Assimilatio, an d. bratur pseudo legato, & num. 1. & 4 quid si instituat baris, & quis baris tenetur ad assimilationem.
- 5 Pseudum est a ienabile, & alienationis trans. fertur quatuor concurrentibus.
- 6 Pseudum non possunt alienari sine assensu, & num. 11.

L 7 Apr

- 7 *Assensus qui requiritur in alienatione feudi, an sufficiat tacitus quid de iure comm. & quid de iur. reg. & nu. 9.*
- 8 *Præsentia Principis, an sufficiat in alienatione feudi pro assensu.*
- 10 *Assensus an requiratur in alienatione rei feudalis, si Vassallus contrahit cum ipso Principe, vel R. Cam.*
- 12 *Emptor feudi prætium amittit, si non fuit impetratus assensus.*
- 13 *Assensus an requiratur in alienatione feudi plani, & de tabula, vel sufficiat assensus Baronis.*
- 14 *Assensus an requiratur in adiudicatione feudi cæcquenti, vel quando capitur in vim iudicati, vel venditur sub hasta.*
- 15 *Assensus, an requiratur si in instrumento est data potestas capiendi bona propria auctoritate, & vendendi, & alienandi, & quid si impetratur post conclusionem in causa.*
- 16 *Assensus an requiratur si si seus cessit alicui iura, etiam super feudalibus.*
- 17 *Assensus requiritur quando feuda dantur in dotem, & quomodo procedat.*
- 18 *Assensus non requiritur quando feuda sunt concessa cum potestate alienandi.*
- 19 *Assensu impetrato feudum non distat ab alodio.*
- 20 *Assensum quando possit Prorex prestare & quando impetranans a Rege.*
- 21 *Proreges in hoc regno possunt assensum prestare in alienatione feudorum.*
- 22 *Assensus à forensibus impetrandus à Rege, & quid si lite pendente forensis sit Civis.*
- 23 *Assensus quibus casibus impetrandus à Rege.*
- 24 *Regentes R. Cancellariam, an valeant mortuo, vel absente prorege prestare assensum, & ea facere, quæ poterat prorex.*
- 25 *Prorex an possit prestare assensum si adhuc non capit possessionem, licet sit ingressus Regnum.*
- 26 *Proregis iurisdicção incipit à capta possessione, & postquàm præstitit iuramentum in maiori Ecclesia, & publicatur eius commissio nam antea prædecessor administrat.*
- 27 *Prorex præstat assensum auctoritate ordinaria omnib. obligationib. & alienationib. rerum feudalium, quia subdit: non debent, quærere regem extra regnum.*
- 28 *Assertire potest prorex in omnibus casibus præter novum.*
- 29 *Principi tenetur assentire, intelligas de congruo.*

IN decis. 22. fuit summis labijs, & per transemmam tactus hic articulus, de quo in præfati decis. per Authore, vt per eum ibi nu. 12. & nos in prin. illius decis. modo in hac decis. plenè illum tractatum concludit, & concludendo testatur decisum per S. C. iunctis aulis, quod legato feudo † sine assensu debetur æstimatione. Idem testatur, D. de pont. in tra. de potest. prorege tit. de assensu sup. dot. §. 1. sub nu. 2. & §. 2. num. 20. & eo relato Mulfes. ad consue. Neap. p. 2. tit. de bonis q. 7. nu. 9. & 10. vbi legato † feudo non deberi æstimationem iudicatum refert iunctis Tribunal. R. C. & S. C. licet idem de pont. conf. 87. Anna. conf. 80. dicant diuertimodè iudicatum per S. C. Facchin. lib. 5. controuers. iur. 6. 37. de quo vide Io. Dom. de Anna post alleg. & sing. Ann. hic cit. num. 19. Tbor. in Compend. decis. ver. æstimatione, an debeatur fo. 23. & in ver. æstimatione feudi legati, vbi refert decisiones, & nouissimè ex magis communi, & veriori opinione supradictam opin. receptam testatur Prasfes Anellus de Amat. cõf. 7. n. 35. & cõf. 5. nu. 26. post Regem de pont. de feud. lect. 11. num. 37. Peregr. de fideicom. art. 33. num. 23. de quo omnino videndus Amend. ad de Franc. decis. 1. num. 3. D. Confil. Rouit. in pragm. 1. de abus. in scriben. publ. cum alijs per me cit. in prin. sup. d. decis. 22. Et an quæ dicuntur à de legatis procedant in hac materia circa hæredis institutionem Amaloco citato, sed quis hæres teneatur ad æstimationem feudi legati hæres in feudalibus, vel hæres in burgenfaticis, vide Tbor. in 2. p. Compen. ver. hæres in feudalibus fo. 218.

N. 3. ibi ¶ & antesignanus pro opinione affirmatiua. ¶

4 Quindecim DD. † enumerat Author tenentes hanc opin. affirmatiuam, quod legato feudo debetur æstimatione, decem, & septem DD. enumerat Confil. Fab. de Anna. conf. 87. tenentes legato feudo non deberi æstimationem, cuius consilij idem de Anna memorat in Addit. ad Confil. diuæ memoria Commen. sui genitoris ad num. 139. quibus addit Sord. conf. 327. num. 14. vol. 3. Meno. conf. 986. nu. 48. vol. 10. & alios. Adde Camill. de Curt. p. p. diuers. in feud. c. incip. multisies nu. 83. cum seq. Bambacari in c. omnes filij num. 66. si de feud. suor. contro. quos adducit Rouit. loco cit. nu. 129.

N. 23. ibi ¶ feuda esse alienabilia
iussu Principis.¶

- Non est dubium, quod feudum est ¶ alienabile, & alienatione transferretur *And. in §. feud. & rei col. 1. per quos fiat inuolut. Anna. in repet. rub. & c. 1. de v. assall. decrep. stat. ver. qui feudum num. 103.* sed hoc quatuor concurrentibus, de quibus per *Ricc. coll. 1621.* & in primis assensus Principis, vt per *Ozaj. decif. 166. D. de Franch. decif. 663.* alienationes ¶ n. feudorum tū de iure cōmuni, tūm Conflit. Reg. nō possunt fieri sine.
- Reg. assensu, qui assensus ¶ de iure cōmuni sufficiebat tacitus, de iure verō cōstit. Reg. requiritur expressus, dū dicitur in Conflit. diuz mem. NISI DE SPECIALI LICENTIA NOSTRÆ CELSITVDINIS. *Capy. decif. 100. ante nū. 6. & decif. 156. nū. 25. Lapa. ad l. fern. in c. 1. §. hac ad l. ali de probib. feud. alien. per Lotbar. Anna. in d. Conflit. n. 48.* quos adducit *Petr. ad d. Cap. decif. 100. ver. debet etiam expressus nouit. Theodo. alleg. 96. nū. 11.* vbi adducit *D. de Pont. de pot. prorog. tit. de assens. §. 1. & 9. & Mauris. Apicell. alleg. 13. n. 26.* licet multi teneant etiam de iure cōmuni requiri assensum expressū quos allegat *Anna. ibi nu. 101. vbi nu. 103.*
- vtum præsencia ¶ Principis hodiē in actū sufficiat pro assensu, quod nō sufficiat *Capy. d. dec. 100. n. 16.* cuius contrarium refert *decif. Gallup. in recenti prax. v. c.* In causa Eligij de Matra. p. 4. c. 25. n. 15. & 16. fo. 189 & in quo feudum sufficiat ¶ tacitus in quo expressus, & d. quo debeat iste assensus impetari *Carnill. de Curt. diuers. iur. feud. fol. 11. nū. 20. & 21.*
- Et quid quando Vassallus ¶ contrahit cū Principe, vel cum Reg. Cam. an requiratur in alienatione Rei feudalis assensus, quod non Princeps. n. specie sibi authoratur *Theodor. alleg. 81. n. 27. Gram. decif. 67. num. 27. & alij citati per R. Conflit. Paschal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 6. nū. 61. fo. 96.* quem vide *nn. seq. dixi supra dec. 3. nū. 21.* vide *Mauris. Apicell. alleg. 13. nū. 25. & seq.*
- Sine assensu igitur nulla ¶ sit translatio feudi d. Conflit. diuz mem. ad cuius exornationem vide multa vltra per *Ann. in suis Commem. Ricc. collect. 863. & 1818.* Quin iūto
- empro ¶ præt om amicitia c. 1. §. si quos de probib. feud. alien. per Lotbar. et in c. imperialem §. scriba. Anna. vbi sup. nū. 112. Quid si quis ignoranter sine assensu emerit rem feudalem an poterit emptor iste venditorem conuenire pro interesse, quod sic vide *D. Reus. in prag. 1. tit. abusu in scrib. subli. nū. 171. & 172.*

- Et an habeat locum ¶ in feudo plano, & de tabula, quod nos subfeudū a; pellamus in cuius alienatione sufficit contentus *Baronis, Gram. decif. 77. Frece. de subfeud. lib. 2. §. pluribus nū. 38. Aff. decif. 2. 12. Ricc. collect. 1621.* vbi multas alias habes limitationes, & quod d. Cōstitutio habeat locum in omni feudo, *Aff. ibi nū. 86. Apicell. d. alleg. 14. nū. 13.*
- Et quid in adiudicatione ¶ feudi exequuti, an requiratur assensus, vel quando in vim iudicati, vel quando venditur sub hasta quod non *Ann. in d. Conflit. diua mem. quē refert Petr. ad d. decif. Capy. 100. lit. A.* quod intelligit si præcessit obligatio ¶ cum assensu *Dec. in l. singularia n. 10. ff. si er. pet. Gallup. in prax. §. C. p. 3. c. 3. n. 11.* secus si in obligatione non esset assensus, quia debet peti à Rege, qui tenetur assentire, quando nō habet iustam causam contradicendi, & ita seruari in praxi, vt ibi per *Gallup.* apud quem vide quo pacto possint exequi feudalia n. 9. & seq. fo. 242. in premissi autē si assensus iuxta per contractū obligationis possit exten super adiudicatione, de qua in assensu nihil apponit expressum latē *Surd. dec. 183. d. nū. 32.* & nouissime *Mauris. Apicell.* qui alios adducit *alleg. 14. nū. 17. & seq.* & si in instrumento ¶ debiti data est potestas capiendi bona propria autoritate, vendendi, & alienandi, & ita simpliciter assentit *Capy. decif. 151. nū. 10.* vbi nū. 10. an assensus Reg. requiratur quo ad assensentiam, vel quo ad adiudicationem, & quid si sit interpositus post conclusionem in causa. Et quid si fuerit datus assensus cū potestate capiendi, an extendatur ad cessionem, & dationem in solutum *Apicell. d. alleg. 14. nū. 24.*
- Et an requiratur assensus ¶ si fiscus cessit alicui iura etiam supet feudaliibus, quod nō refert fuisse iudicatum *Gallup. in cit. prax. p. 1. c. 21. nū. 15.*
- Et quod assensus ¶ requiratur etiā qñ feuda dantur in dotem *Aff. dec. 111. Cacherran. dec. 162. Milanen. dec. Sicil. 5. et 7. lib. 1.* quod quomodo procedat, & in quibus casibus locum habeat ad 25 *Ricc. collect. 2149.*
- Verum quod assensus ¶ non requiratur quādo feuda cōcessa sunt cū potestate alienā i multis allegat *Mosfes. ad id probandū in 2. tom. ad consue. Neap. p. 2. tit. de bon. ad q. 3. nū. 6. fo. 84.*
- Impetrato verō assensu, qñ requiritur ¶ feudum non distat ab allodio *Frece. de subfeud. lib. 3. sub rub. differen. in ser. d. ex pacto q. 6. in fin. de Pot. de pot. prorog. sub rub. de resut. feud. §. 2. nū. 16. & 18. Amat. conf. 9. nū. 2.*

N. 41. ibi ¶ proreges absq; difficultate nomine Regis assentiunt, ¶

- 30 Quando Prorex possit ¶ prestare assensu, & quando est impetrandus à Catholicam maiestate vide *D. de ponte loco cit. Rouit. prag. 4. de feud. nu. 34. & in prag. 1. de abusu in scribis subli. n. 101. & in prag. 10. de feud. eundem conf. 31. n. 14. Borrelli. in summa de ris. tit. 36. n. 33. & seq. p. 1. Et quod proreges*
- 31 ¶ in hoc Regno passim concedunt assensu in alienatione feudorum, idem author noster testatur sup. decis. 36. nu. 41. non sime *Confil. Theodor. alleg. 52. vbi ad futuritatem,*
- 32 & ibi nu. 4. & seq. quid circa assensus ¶ fore siu, qui seruata forma R. Prag. debet à Rege obtineri; quod si fuerit à Prorege super obligatione feudorum per feudatarios exterius præstus nulla facta mentione exterratis est nullus *T. bor. in 2. p. Comp. ver. assensus prestitus per Proregem, de quo etiam per Gallup. in prax. S. C. e. 3. n. 66. fo. 67. vbi querit, an si forensis agat ex illo valider iudicium si lite pendente efficiatur ciuis, & se remittit ad Rouit. prag. 2. 7. n. 6. de feud. & alios casus in quib. assensus est impetrandus*
- 33 ¶ à Rege enumerat Camill. de Curt. in di. in diuers. iur. feud. cap. sed vnde digressi n. 18. & seq. omni. b. cir. à prædicta etiam videndus, quia antè *Confil. Theodor. tractauit de intelligentia d. R. Pragm.*

- 34 Sed an Regentes ¶ R. Cancellariâ valeat mortuo, vel absente Prorege prestare assensu, & ea facere, quæ viuo Prorege faciebat vide *Camerar. in c. imperialem fo. 79. sit. N. D. de pont. de pot. proreg. tit. de assen. §. 5. Lypar. ad l. fern. in d. e. imperialem n. 12. de probib. feud. alien. per Federic. quem citat Petr. ad Casy. des. 114. vers. alia collegia fo. 287. & ad dec. 100. lit. A. in fin. fo. 252. nouiss. Theodor. alleg. 93. nu. 5. dixi sup. ad decis. 2. nu. 9.*
- 35 Et in casibus in quibus ¶ prorex potest assentire, an si non cepit, adhuc possessione possit assensu prestare credo, quod nō, quia
- 36 eius potestas, & iurisdicatio incipit à tempore quo per eū actualis possessio capitur, & præstitit iuramentu de bene administrando iuxta morem in maiori Ecclesia, & interim prorex prædecessor administrat omnia, & facit gratias *D. de pont. de pot. proreg. tit. de assen. reg. §. 6. n. 15. et requiritur, qd commissio sit publicata ex l. 1. C. de offit. præfeci. august. l. pridie ff. de fer. Paris de Sind. ver. electio in cap. incip. in offitijs quorum meminit Theodor. alleg. 56. n. 8. vbi infert ad multa, qui non meminit de Regen. de pont. 4. de D. de Franch. decis. 393. quam adducit ibi D. de Pont. qui n. seq. tractat à quo tēpore Pro-*

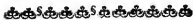
rex debeatur salariu. Quod idē in ceteris officiis hab. firmat ex multis *Capit. prag. §. nu. 101. & seq. de Baron.*

N. 42. ibi ¶ ea quæ pēdent à potestate Principis non censentur impossibilia. ¶
Adde quæ dixi sup. ad decis. 22. sup. nu. 6.

N. 43. ibi ¶ supplicant concedi proregibus liberam in omnibus alienationibus assentiendi facultatem. ¶

- 27 Prorex ¶ præstat assensum autoritate ordinaria omnib. obligationib. & alienationib. rerū feudalsium, quod subditi non debent querere Regem extra Regnu probat *l. fern. in c. imperialem n. 12. & 13. de probib. feud. alien. per Feder. vbi alias sub necū rationes, quas nouissimè receniet Theod. d. alleg. 52. n. 2. qui nu. 3. subdit quod in Regno*
- 28 nulla est dubitatio, quod Prorex ¶ possit prestare assensum in omnibus casibus præter nouem quos declarat Prag. edita de anno 1531. incip. Carolus Quintus.
- 29 Verū qñ dicitur quod Princeps ¶ tenetur assentire intelligas de congruo, quia assensus sēper est gratia probat *Theodo. d. alleg. 52. n. 7.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Vita, & militia, an debeat in linea collateral. & nu. 2. & 3.
- 4 Vita & militia, an successerit in locum portionis hereditaria, vel loco legitima.
- 5 Vita, et militia taxatur ad instar legitima.
- 6 Legitima est quota bonorum, & debetur in proprietate, & 8. & an possit filius eligere unum corpus bonorum hereditarium, & de alijs.
- 7 Paragium est quota bonorum, & debetur in proprietate, & 8.
- 9 Vita, & militia, an præstatur de feudo, vel de fructib. feudi, & 11. & 13. & quid fructibus non recollectis, vel amissis nu. 12.
- 10 Vita & militia deducitur à medietate omnium fructuum feudi diuidenda inter filios commutato primogenito.
- 14 Legitima transmittitur ad heredes etiam quoad proprietatem.
- 15 Vita & militia, an sit transmissibilis.
- 16 Vitam, & militiam si frater promisit non petere, an fructus ad heredes transmittantur.
- 17 Vita, & militia, an successerit loco alimentorum.
- 18 Vita, et militia, an sit alimenta, vel legitima, vel neutrum. 19 Vita

- 19 Vita, & militia debetur secundo genito, etiā si pater aliquid ei legauerit, & quid in feudo nouo.
- Vita & militia debetur filio naturali.
- 20 Vita & militia debetur secundo genito etiā diuiti, & quid si habeat alioquin.
- 21 Vita, & militia potest priuari filius ingratu.
- 22 Vita, & militia quid sit, & quomodo appetitur in Gallia.
- 23 Paragium non debetur in linea Collaterali, sed solum in descendenti.
- 24 Paragium quid importet, an sit onus feudi, vel sit ius personale nu. 26. & 33.
- 25 Paragium competit, in feudaliū, & burgensiacis.
- 27 Paragium, an sit idem, quod legitima.
- 28 Paragium, an pater possit onus imponere.
- 29 Paragium, an debeatur mulieri si potest aliquid doti, & quid si dotata sit a viro, vel extraneo, vel a patre minus legitima.
- 30 Paragium, an peti possit à tertio possessore, & si possessores sint plures, an possint insolidum conueniri, & nu. 32.
- 31 Paragium pro consequutione, an possit agi contra fratrem, vel alium patris successorem, actione personali, & cogere illum ad feudi venditionem.
- 33 Paragium, an praestandum, à corpore feudi, vel ab illius fructibus.
- 34 Pro paragio filia praestatur creditoribus cum assensu.
- 35 Paragium quomodo liquidandum, & quomodo in monacha nu. 39.
- 36 Paragium quantum sit à fratre forori debitum, an, ascēdat ad totam portionē ab intestato, an possit esse minus legitima nu. 37. & 38.
- 40 Paragium, an transmittatur ad heredes, et quid si mulier moriatur ante nubilū & n. 41.
- 42 Mulieri domus peruenerit ad nubilem aetatem, an debeantur alimenta, vel interesse paragii.
- 43 Adobatum primogenitus tenetur soluere.
- 44 Adobatum in minutum paragium.
- 45 Clericus, nec feudum retinere, nec in eo succedere potest.
- 46 Clerico debetur vita, & militia etiam Cardinalib. alijs prelati, & an monacho.
- 47 Vita, & militia debetur iure actionis.

AD DECIS. XXXVI.

Fuit in hac decis. conclusū, & decisū pro D. meo Marchione Cāpane Dño Monachi quod vita, & militia non debetur in linea Collaterali.

Hanc decis. adduct, & de ea meminit Mollesc. c. 9. n. 6. ubi refert aliam decisionē re-

latam etiā à Thor. in ver. vita, et militia 1. p. in causa Principis Hostiliani cū eius fratre vt ibi, meminit etiam huius decis. & eam fuisse ab autore ei relatum testatur Visco. in addit. ad decis. D. de Franch. 73. Confil. de Theodoro, qui pro D. Marchione allegauit alleg. 20. & Fab. de Anna conf. 6. qui etiam in dicta causa consuluit. Marta de iuris. p. 4. cas. 23. n. 20. quorum meminit Rouit. prag. 2. q. de feud. n. 12. in nouiss. impress. quem vide etiam nu. 49. ubi meminit huius decis. & conf. Camil. de medicis, qui in hac causa consuluit contra fratrem nouissime de ea meminit Thor. in Compen. decis. 2. p. ver. vita, & militia post hæc scripta vilius, & Confil. de Georg. in alleg. 8. n. 21. ubi tenet, quod vita & militia debeatur, etiam in linea Collaterali sequendo Cappy. de quo hic in fin. & conf. 1. Minado. & quod licet hic fuerit, decisio contrariū id fuit, quia frater tertio genitus habuit vitam, & militiam in feudo paterno à primogenito fratre, quo defuncto successit secundo genitus, à quo quia pcebat tertio genitus super eodē feudo vitam, & militiam, ideo fuit exclusus, ne idem feudum grauaretur duplici onere; vide Nouar. prag. col. 3. l. 107. n. 17. & quod vita, & militia non debeatur in linea transuetudinaria Amend. ad decis. D. de Franch. 20. nu. 10. & ibi Viscon. qui multos allegat.

N. 14. ibi ¶ vita, & militia non subrogatur loco legitima. ¶

Vitam, & militiam successisse loco legitima ex plurib. probat Theodor. alleg. 81. n. 4. & vita, & militia non successit loco portionis hereditariae, vel loco legitima vide eundem d. alleg. 20. n. 21. & seq. & DD. per eum cit. quib. adde Amen. ad decis. D. de Franch. 20. n. 9. & ibi Viscon. qui alios cumulat. Cāpagn. in c. Reg. 261. incip. alienationis nu. 10. Rouit. prag. 24. de feud. nu. 82. Fab. de Anna. conf. 6. & 120. Cappy. decis. 2. & 211. & ibi adden. Barrell. in sum. decis. p. 1. tit. 40. de vit. & milit. n. 10. & 11. Mastrill. dec. 85. n. 17. & 165. n. 11. alias cōgenic decis. Nou. collect. ad prag. 107. nu. 3. Mollesc. p. 5. q. 4. n. 23. & conf. 4. nu. . Tirag. in tract. primogen. q. 75. n. 8. Preses Anell. de Amat. conf. 11. n. 30. Minad. in consil. in aliquibus, et in cons. quem refert. Viscon. in conclus. incip. Primogenitus, & vide omnino Merlin. tract. de legitim. lib. 2. q. 3. num. 5. Giurb. & cit. per eum decis. 24. nu. 24. ver. siue corū deniq;

Et an vita, & militia taxetur ad instar legitima, & quomodo Rou. prag. 4. de feud. n. 10. Mago. dec. 61. nu. 1. Nou. d. collect. 107. nu. 21. Mastrill. decis. 64. nu. 2. & 9. Campag.

vbi sup. nu. 15. Borrell. d. tit. 40. nu. 18. & 19. & seq. vide Theodo. d. alleg. 81. nu. 5. de quibus omnibus videndus Petr. Greg. de vita, et milit. Merlin. vbi sup.

N. 14. ibi ¶ legitima est quota bonorum.

- 6 Quod legitima ¶ sit quota bonorum, & non hereditatis *Boer. decif. 24. nu. 12. Ama. dict. conf. 11. nu. 4. tu vide D. citatos nouissimè per Thor. in 2. p. compen. in ver. legitima filia fo. 331. & Amend. d. de Franch. decif. 133. nu. 3. & quod legitima est ius Agnationis Apicell. alleg. 11. nu. 3. & nouissimè Merlina in tra de legitima vbi sup. vbi quod pariter, & paragium sit quota ¶ bonorum.*
 7 *Ama. vbi sup. ex And. in Conflit. in aliquibus col. 8. 5. sed hoc paragium, & propterea, tam*
 8 *paragium ¶ quam legitimam in proprietate deberi dicit Anna. alleg. 70. nu. 6. And. vbi supra Molfes. d. conf. 9. nu. 17.*

Et an filius possit eligere vnum corpus bonorum hereditarium pro eius legitima vide plures nouissimè cit. per *Apicell. alleg. 11. nu. 23. quia adione filius legitimam petat, & an possit propria autoritate capere, & de multis alijs Petr. ad Gram. dec. 90.*

N. 14. ibi ¶ quia soluitur de fructibus feudi. ¶

- 9 Vita, & militia ¶ an præstetur de feudo, vel de fructibus feudi *Molfes. conf. 9. nu. 9. Idem in 2. tom. in addit. ad d. conf. 9. vbi citat D. de pont. & alios, & D. de Franch.*

Vbi quod præstatur de fructibus feudi, ad hoc, vt feudi proprietates reddatur inutilis ex *Meno. conf. 312. nu. 7. lib. 4. Thor. in Comp. decif. in ver. liquidatio Campag. d. s. alienationis num. 4. Borrell. vbi supra nu. 7. Paris. de reinteg. feud. cap. nunc videndum, vide Giurb. decif. 24. nu. 24. ver. nihilominus.*

- 10 Et quod deducatur ¶ à medietate omnium fructuum feudaliu diuidendo inter omnes filios connumerato primogenito, *Rouit. prag. 2. de feud. nu. 90. vide omnino Merlin. d. q. 4. nu. 5.*

- 11 Et si vita, & militia ¶ debeatur habito respectu ad fructus *Amen. ad decif. D. de Franch. 121. nu. 4.*

- 12 Et quid si fructus ¶ non sunt re collecti, vel sint amissi, an debeatur vita, & militia, quod sic *Minado. dec. 10.*

Et quid quando fructus non extant *Amf. ad de Franch. decif. 121. nu. 2. Rouit. vbi supra nu. 6. vbi quod soluitur in tribus tertijs.*

- 13 Contrarium, quod imò vita, & militia ¶ debeatur ex corpore feudi tenet *Confil. de Anna, cui respondet Molfes. d. conf. 9. nu. 9.*

sed tu vide omnino *Giurb. decif. 24. nu. 24. ver. nihilominus, & quod sit onus feudi, & ius reale ad feudum vide citatos per Thor. in Cóp. decif. 2. p. ver. vita, & militia, et pri.*

N. 14. ibi ¶ legitima transmittitur ad filios. ¶

- 14 Legitima ¶ transmittitur ad hæredes etiā quoad proprietatem *Surd. decif. 25. nu. 26. Molfes. conf. 9. nu. 23. Merlin. d. q. 4. nu. 6. Borrell. in Summ. decif. tit. 40. nu. 14. & ad quos hæredes Affi. decif. 252. nu. 5. Ifern. in Conflit. Comitibus vers. item nunquid debet cū alijs ibi cit. per Merlin. n. 7. sicuti etiam paragium transmittitur D. de Franch. decif. 618 nouiss. Apicell. alleg. 11. nu. 26.*

N. 14. ibi ¶ vita, & militia non transmittitur, sed transmittitur cum vita secundo geniti. ¶

- 15 Vita, & militia ¶ an sit transmissibilis *Confil. de Georg. allegat. 21. nu. 43. Confil. Rouit. Pragm. 24. de feud. nu. 4. vide Molfes. d. conf. 9. nu. 21. D. de Franch. decif. 542. nu. 3. vbi dixi, & alios cit. per Viscon. in addit. ad eund. D. de Franch. dec. 61. Merlin. sup. cit. Sed quid*
 16 *si frater promisit ¶ non petere vitam, & militiam, an fructus ad hæredes transmittat Borrell. in Summ. decif. 1. p. tit. 40. n. 40. et seq.*

N. 15. ibi ¶ item differt vita, & militia ab alimentis. ¶

- 17 Sed quod vita, & militia ¶ successit loco alimentorum latè probat *Greg. de vita, & milit. nu. 4. Minad. conf. 1. nu. 56. Amat. conf. 12. nu. 5. & ideò morte finiri sicut alimenta Molfes. d. conf. 9. nu. 22. Masrill. dec. 165. n. 6. Nouar. ad pragm. collect. 107. nu. 3. Rouit.*

- 18 *prag. 4. de feud. nu. 12. & an vita, & militia ¶ sint alimenta, vt putauerunt Ifern. in Conflit. Comitibus, & ibi Affi. nu. 6. & seq. & decif. 252. nu. 5. Frece. d. sub feud. lib. 3. q. 19. n. 2. Intrigl. de feud. cent. 1. q. 57. n. 39. & seq. Reg. de pont. in tra. de potest. proreg. rub. de assign. reg. 6. 4. nu. 28. & alij relati per Giurb. dec. 24. nu. 24. vel vita, & militia sit legitima, vt per Doct. sup. cit. supra nu. 14. & alios relatos per Giurb. d. decif. 24. nu. 24. ver. sicut corru, vel non sit, nec legitima, nec alimèta, sed ius quoddam separatum, & detiuatum à legitima, & alimentis, & portio loco partis hereditariæ, vel feudalis, in qua iure Longobardorum secundo geniti succedere debet æqualiter cum primogenitis Anna allegat. 23. nu. 5. Anna filius conf. 4. nu. 46. D. de pont. de feud. lect. 2. nu. 5. Giurb. d. decif. 24. nu. 24. vers. sicut eorum deniq. & in quo vita, & militia sit magis privilegiata quam legitima Rouit. vbi sup. n. 14.*
 Verum

19 Verum quod vita, & militia ꝑ debetur filio secundo genito etiam si pater ei legaue- rit aliquid, vide *Greg. de vit. & milit. q. nu. . . Affil. decis. 138. Tirag. de prim. q. 75. & alij cit. per add. ad d. Greg. & ego habui in facto quod cum lo. Donatus gentilis vitilis Do- minus Ciuitatis Biterdi legasset secundo genito Michaeli gentili annuo duc. 300. vita durante, non obstante tali legato duci dicto secundo genito deberi etiam vitam, & militiam ex traditis ibi per *Tirag. quicquid dicat Vrsill. ad d. decis. Affil. 138. quod idem confirmauit D. Alexander Palmerius vir eruditissimus D. meus Colendissimus; pendet nunc causa coram integerrimo D. Consilia- rio Camillo petio in qua causa fuit petita vita, & militia contra tertium possessorem contra quem potest intentare iudicium secundo genitus D. de Franch. decis. 119. & cap. Reg. incip. alienationis.**

Et an debeatur vita, & militia secundo genito habenti alioodialia *Affil. d. decis. 138. Rouit. prag. 24. de feud. num. 9. & 16. cuius dicta conserunt supradictis cum dicat quod vita, & militia non compensatur cum lega- to nisi expressè dicatur.*

Sed quid in feudo nouo vide *D. Prasil. de Ama. conf. 56. nu. 31. quod sic, secus in feudo non ex patris pecunia, sed aliter quæsito Idem nu. 36. quem vide etiam nu. 47. an de- beatur intereille medio tempore.*

Sed an vita, & militia debeatur filio na- turali, sicut alimenta vide *Mastrill. omnino decis. 85. nu. 1. & Campagn. vbi sup. num. 17. Affil. d. decis. 157. & in d. Constit. Comitibus, Borrell. vbi sup. nu. 34. Fern. & Paris vbi sup. Merlin. postea visus vbi sup. cit. nu. 12.*

N. 15. ibi ¶ at vita, & militia debetur secundo genito etiam diuiti. ¶

20 Quod vita, & militia ꝑ debetur secundo genito etiam diuiti probat *Mastrill. post alios per eum cit. in d. decis. 85. n. 30. vbi ponit rationem Affil. decis. 138. nu. 4. Borrell. d. tit. 40. nu. 15. & seq. Merlin. d. q. 4. n. 9.*

N. 39. ibi ¶ an frater possit priuari vita, & militia ob ingratitudinem. ¶

21 Quicquid sit in fratre, in filio tamen ꝑ ab- solute verum est, quod si est ingratu potest priuari vita, & militia ob ingratitudinem, ad instar legitimæ, vt testatur *D. Rouit. d. prag. 2. de feud. n. 13. multa adduxi citra in- gratitudinem eiusque effectus supra ad decis. 4.*

N. 43. ibi ¶ quid sit ista vita, & mili- tia. ¶

22 Quid sit ꝑ vita, & militia vide *Petr. Greg.*

*tra. de vita, & milit. in prin. Molff. conf. 9. & quod sit tertia illius quam habiturus es- set ab intestato Borrell. vbi sup. nu. 19. & seq. vide que dixi ad D. de Franch. decis. 142. Ma- strill. d. decis. 85. nu. 16. Nouar. ad prag. Col- lect. 107. & quod hæc vita, & militia in Gal- lia dicatur appannagium à pane quotidiano et sic prouictu, et vestitu ex multis nouissi- mè probat *Merlin. lib. 2. tit. 1. q. 4. num. 3. fo. 85. post hæc omnia scripta vilus.**

N. 51. ibi ¶ certum est paragium, non competere nisi in bonis parētis. ¶

23 Hinc paragium non debetur ꝑ in linea col- laterali, sed solum in linea descendenti, vt per *D. de Franch. decis. 87. R. Confil. Theodor. alleg. 21. num. 31.*

24 Et hoc ꝑ paragium quod importet *D. Prasil. Amat. conf. 59. n. 11. et quod sit onus feud., et ex illius viceribus debeatur Idem Prasil. Ama. conf. 42. num. 10. & 11. et quod*

25 competat super burgenfaticis, et feudali- bus remansis in hæreditate patris *D. Rouit. vbi sup. nu. 56. et an sit ꝑ ius personale, idè D. Rouit. ibi num. 65. Tbor. in Compen. decis. 11. n.*

26 23. et an sit ꝑ idem quod legitima *D. de Franch. decis. 559. & 618. vbi addidi, Affil. de- cis. 162. Theodor. alleg. 81. nu. 2. et an pater*

27 possit ꝑ imponere onus in paragio *Loffr. conf. 16. D. de pont. conf. 55. vide D. de Franch. decis. 196. alios cumulat Vison. in conclus. paragium, quem vide in materia, et quid si*

28 femina ꝑ possit aliunde dorem consequi, an eidebeat *Ama. conf. 75. num. 30. et quid si fuisset dotata à viro, vel ab extraneo, Mol- ses. ad consue. Neap. p. 4. q. 24. num. 2. & seq. Tbor. vbi sup. ver. paragium à fratre, et quid si fuit dotata à patre minus legitima Tbor.*

29 ibi in ver. paragium, an possit, et an possit ꝑ peti à tertio possessore *Ama. conf. 71. nu. 17. Gram. decis. 90. Affil. decis. 162. D. de Franch. decis. 374. et an possessores à muliere ꝑ petente paragium possint insolidum conueniri Tbor. in 2p. Compen. ver. tertij possessores*

30 *D. Rouit. d. prag. 24. n. 58. & 65. Tbor. ver. paragium, an petatur, Theodor. d. alleg. 81. n. 29. vbi nu. 30. quid de interesse, & alleg. 7. n. 8. & 12. et an pro illius confectione pos- sit agere mulier contra fratrem, uel alium patris successorem actione petionali, et co- gere illum ad feudi venditionem pro integ- rali satisfactione Rouit. vbi sup. nu. 65.*

Sed quod pro vita, et militia possit agi contra tertium *Theodor. alleg. 7. nu. 3. & 81. num. 28.*

32 Et quid si femina ꝑ fuisset nuptui tradita *Ama. d. conf. 75. nu. 31. Tbor. ver. paragium. Et*

33 Et an præstandum ꝑ ꝑ corpore feudi, vel à fructibus feudi, & in pecunia idem *Ama. conf. 42. nu. 21. Molfes. p. 4. q. 8. nu. 7.*

34 Et quod præfertur hñia ꝑ creditoribus cum aſſenſu decium reſert *Ama. d. conf. 42. nu. 9. Tbor. in ver. paragium debitum ſorori, an concurrentibus.*

35 Quomodo liquidandum ꝑ *Rouit. vbi ſup. nu. 57. Molfes. p. 3. q. 7. nu. 1. & p. 4. q. 16. & quomodo taxandum in maritalata Tbor. in ver. paragium quomodo 1. p.*

36 Et quantum ſit paragium ꝑ à fratre ſorori debitum *Aſſi. decif. 160. Riccini collect. 13. & 746. & 1803. Gramat. dec. 101. Tbor. in ver. paragium Compet. 1. p.*

37 Et an poſſit aſcendere ad totam portionem ab inteſtato competentem *Maſſi. decif. 48. & an ad virilem idem decif. 1. Tbor. in ver. paragium regulariter 1. p.*

38 Et an poſſit eſſe manus legitima *Gram. d. decif. 101. D. de Franch. decif. 61. Paſcal. de vir. pa. pot. p. 2. c. 4. nu. 180. Tbor. in ver. paragium, an aliquando 1. p.*

39 Et in monaca ꝑ paragium quomodo liquidetur, *Molfes. p. 4. q. 8. nu. 15 & q. 16. nu. 11. Rouit. vbi ſup. nu. 57. D. de Franch. decif. 44. Aſſi. decif. 348. Balb. decif. 22. Ricc. collect. 2246. ver. paragium. Tbor. in Compend. 1. p. ver. paragium debitum ſo. 377. & in ver. dos monialium.*

40 Et an iſtud paragium ꝑ tranſmiſſatur ad hæredes *Gram. decif. 57. D. de Franch. d. decif. 613. Apicell. d. alleg. 11. n. 26.*

41 Et quid ſi mulier ꝑ moritur antè nubiliẽ ætatem, quod ſic *D. de Franch. d. dec. 618. Conſil. de Georg. alleg. 11. Vtſill. ad Aſſi. dec. 160. in fin. alios reſert Viſcon. in d. concl. paragiũ*

42 ſo. 218. quos vide, an interim donec ꝑ ad nubiliẽ ætatem petoenerit debeantur alimenta, vel intereſſe paragi, *Tbor. in Compend. decif. in ver. paragium debitum pcr fratres ſororibus.*

Et de prædictis omnibus, & ſatis abundè de alijs in materia paragi, vide *Petr. Greg. in tra. de dos. de paragio per tot. qui ad manus per venit poſt hæc ſcripta.*

N. 88. ibi ¶ Quoad adhoam reſpon det *Aſſi. d. decif. 252. Quod illa ſoluitur à primogenito tantum. ¶*

43 Quod primogenitus ꝑ teneatur ſolvere adoham, non autem ſecundo genitus, vide eundem *Aſſi. vñra cit. decif. in conſil. comitibus, D. de Franch. decif. 20. alios adducit Rouit. prag. 2. n. 10. & an ſecundo genitus teneatur contribuere in debitis hæreditarijs, D. de Franch. decif. 1. nu. 24. cuius meminit Viſcon. in conſil. incip. Primogenitus adiens*

44 alios ad d. decif. & an minuat ꝑ adoha paragium *Tbor. alleg. 81. nu. 39.*

N. 89. ibi ¶ Et quod detur clerico. ¶

45 Clericus licet ꝑ feudum retinere, nec in ſeudo ſuccedere poſſit, vt per DD. nouiſſimè cumulat per *Theodor. allegat. 58. tamen, quod vita, & militiæ, etiam ꝑ debeat clerico D. de pont. in tra. de pot. preter in tit. de aſſen. Reg. 5. 4. n. 28. Campag. vbi ſo. nu. 16. D. de Franch. d. decif. 20. Sicut etiam debetur Cardinalibus, & alijs prælatis *Amend. ad D. de Franch. d. decif. 20. nu. 7. Borrell. vbi ſup. num. 25. Tbor. in Compen. decif. 1. p. in ver. vita, & militia, vbi teſtatur decifum, & tunc quomodo taxetur D. de Franch. d. decif. 61. nu. 8. & quid in Monaco. Aſſi. Conſil. Comitibus nu. 6. 7. & 12. Prout etiam Clericis, & religioſis debetur legitimæ, ſicuti laicis, vt per *Aſſi. dec. 348. Borrell. ad Bellug. ad ſpecu. prin. rub. 14. ver. nunc videamus ſi R. Tbor. in Comp. ver. maritalagium nouiſſimè M. Apicell. alleg. 11. n. 5. vbi de paragio pro dote Tbor. ver. dos monialium.***

N. 93. ibi ¶ Iure actionis competere. ¶

47 Quod vita, & militiæ ꝑ debeat iure actionis vide *D. de Præb. dec. 114. & 714. eſt cap. reg. ante cit. incip. alienationis. Molfes. d. conf. p. nu. 12. D. de pont. conf. 1. nu. 19. Campag. d. alienationis nu. 15.*

De alijs materiæ vitæ, & militiæ concernentibus, vide ſupra cit. doct. in caſibus occurrentibus, multa etiam ſcribit *Maſſi. ad Cappyd. decif. 221. cit. per Antiborem hic, & Tbor. in Compend. decif. ver. vita, & militia.*

¶ multa adduxi ad d. D. de Franch. decif. 542.

Ioſeph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 *Vendere quis cogi poteſt rem eohærentem Eccleſiæ, non tamen pro conſtruenda, ſed pro amplianda, & n. 12. 19. & an pro amplianda Cappella nu. 13.*
- 2 *Nemo cogitur mutuis emere, vel veniæ, etiam iuſſo præſio, quæ regula procedit in locatione num. 3. & de ratione nu. 4. fallit dicta regula ex cauſa neceſſitatis, vel publica utilitatis n. 5. etiam in iuriſdictione nu. 7. fallit in alijs caſibus nu. 33. & ſeq.*

6 Paupe

- 6 Pauper cogitur vendere Palatium destruentum diuiti volenti illud edificare.
- 8 Vendere quando quis cogitur intelligitur regulariter iusto pretio, & quid sit iusti pretium num. 14. sed non tenetur de eo scire habere nu. 15.
- 9 Vilius cogitur quis vendere viliori pretio tempore caritatis, quando habet ultra usum proprium nu. 10 duomodo compulsio fit generalis, & nu. 11.
- 16 Vendere an possit cogi priuatus domum pro ampliando palatio Regio.
- 17 Vendere quis cogitur domum pro ampliatione manum sed si postea mania non sint ampliata debet restitui domus.
- 18 Vendere an quis cogatur pradium pro erectione fircarum.
- 20 Vendere an possit quis cogi domum pro ampliatione hospitij religiosorum, & an pro ampliatione chori, & nouitatus nu. 21. & an pro ampliatione seminarij nu. 22.
- 23 Vendere an quis cogi possit pro erigendis domibus.
- 24 Ampliationis necessitas remittitur Iudicis arbitrio.
- 25 Immunitas concessa Ecclesie censetur atrij concessa.
- 26 Porticus, & domus promiscue ponuntur.
- 27 Atrium, & de atrio remis.
- 28 Ecclesia si vult ampliare, & petit partem domus, et non vult totam an ei concedenda.
- 29 Ecclesia si petit domum pro ampliatione, que non est contigua ob viam inter medietatem, an concedenda iniusto domino.
- 30 Vicinus, an possit cogi ad tollendum parietem, ne habeat prospectum ad Monasterium si adest via intermedia.
- 31 Religiosorum secreta non debent scrutari, vbi multa circa hoc.
- 32 Ecclesia an possit aliam Ecclesiam cogere ad vendendum pro ampliatione.
- 34 Vassallus cogitur domino vendere res venales.
- 35 Regia Curia cogit sibi vendi sal, & aurum.
- 36 Vendere quis potest prohiberi, donec vendatur nu. 14, 15.

AD DECIS. XXXVII.

Huius decisi. meminit nouissime D. Reg. Coslan. in leg. 1. C. de vendend. res. ff. lib. 10. nu. 89. fo. 42. vbi inuincere congerit Auctores ad probandum, quod non modo pro construenda sed pro amplianda Ecclesia quis cogi potest ad vendendum de quo videndus est D. Reg. de Tapp. qui in ista decisi. interuenit tempore quo erat Regius Consiliarius, &

de ea meminit in lib. 1. iur. reg. in Commen. ad prag. 3. sub tit. de monialibus fo. 51. Sicuti etiam de ea nouissime meminit Thor. in Compend. decisi. Reg. 2. p. ver. vicinus fo. 731. & de materia huius decisi. vide Merid. nouissime lib. 1. controuers. iur. c. 30. omnino Couar. lib. 3. var. res. fol. c. vlt. & Masbrill. qui in proprijs terminis resolu. decisi. loquitur decisi. 280. Carabb. sing. 243. & D. de Franch. decisi. 675. cum alijs inf. cit. Nouar. ad prag. coll. 75. & 138. & vide inf. decisi. 872. p.

N. 1. ibi ¶ posse vicinum compelli ad vendendum domus suas. ¶

- 2 Regula ¶ est vulgata desumpta ex l. dudum ex l. nec emere C. contrab. emp. & l. nec emere C. de iur. delib. quod nemo iniustus cogitur vendere, quod suum est, neq; cogitur iniustus emere etiam iusto pretio. Quam regulam exornat Carabb. & Couar. locis cit. Soccr. reg. 530. incip. vendere, & Duem. regul. que incip. ut adert. Reg. de pon. tra. de po. pro. tit. 4. §. 1. nu. 66. & ibi Thor. Affl. in preliud. consil. 9. 3. quem vide in consil. iustitarius nomen, & normam num. 9. vbi de lim. regul. 2. Tiraq. de retra. in prelat. nu. 15. Nouar. collect. 28. nu. 16. & 138. nu. Capib. de Baronib. prag. 1. nu. 1 r. 5. n. 12. & seq. & in frag. 182. Rozit. in d. prag. prima de Baron. in prin. & de ea vide Boer. decisi. 312. D. de Franch. dec. 6. Franc. Marc. dec. 511. Giubr. decisi. 86. eamq; procedere ¶ etiam in locatione probat tex. in l. iniusto C. loca. l. neq; ab initio C. de nupt. lat. Caroc. de loca. tit. de mercede coacta fo. 12. ratio est quia omnes ¶ contractus debent esse liberi l. sicut C. de actio. & obligatio l. 1. §. si conuerterit ff. de pos. & praesertim hic contractus emptionis, & venditionis, qui est de iure gentium, vnde non potest Princeps cogere quempiam ad emendum, & vendendum, vt probat Cas. publ. ibi Qui n. 169. fo. 48. iuxta materiam praesentis decisionis limitat dict. regulam, quod non procedat quando adest ¶ causa necessitatis, vel utilitatis publicae, quia potest quis cogi ad vendendum, & emendum a Principe Petrus de pot. Prin. q. 4. nu. 39. & sufficit, quod sit fauor publicus illius loci ex Alex. consil. 101. vol. 1. quo publico fauore inspecto, quis cogitur fundum proprium ¶ vendere l. vendidit §. si consiliet ff. de emm. pro. de Gomef. decisi. 5. q. 7. Farin. dec. 355. vbi quod pauper ¶ habens palatium destructum cogitur vendere diuiti volenti illud edificare Nouar. d. collect. 28. nu. 22. Saaren. in §. diuiti nu. 18. & fauore publicae utilitatis ¶ potest quem cogi ad vendendum etiam, viliori pretio probat Consil. Rom. vbi sup. n. 2. adhibere tempore.

- temperamento, de quo per *Couarru. d. c. 14*
 8 nam regulariter quando † quis cogitur vē-
 dere intelligitur iusto pretio, & non aliter;
 nam etiam Princeps, si mandauit aliquid
 destrui pro communi bono, tenebitur ius-
 tum pretium domino prestare *Lauren. decif. Auen. 127.* de quo per *Mastrill. d. decif. 280. nu. 20. & seq.* omnino viden. & *tex. in l. si quis sepulchro in prin. ff. de relig. & sepulch. Tiraq. de retra. lign. §. 1. glo. 18. nu. 1. & seq.* cum alijs alleg. per *Viscon. comeluf. qua incip. Vendere quando quis cogitur fo. 281.* apud quem de vendendis vidualibus †
 9 viliori pretio tempore careat pro anno-
 na late, & per *D. de Franch. decif. 9.* per ip-
 sum ibi cita. & *Capib. vbi sup. diffus.* & *D. Reg. Tapp. lib. 1. iur. reg. tit. de epis. & Cler. n. 10. fo. 31. Viscon. in add. ad d. D. de Franch. decif. 9. & ibi Amen.* apud quem de priuile-
 gijs penurie *Mastrill. dec. 14. Thor. in Compen. decif. 1. p. ver. Ecclesia, & Clerici, & de*
 10 cogendis † personis circa vidualia habentibus ultra vsum proprium ad vendendum
 vniuer sitati indigenti. *Capib. sing. 119. in fin. vbi quod compulso debet esse genera-*
 11 *lis, vbi ipse ibi dicit in fin.*
 Sed descendamus ad materiam huius
 decif.

N. 1. ibi ¶ pro construenda, vel amplianda Ecclesia posse compelli vicini ad vendendum. ¶

- Add. *Amen. ad de Franch. dec. 222. Soc. in reg. 530. q. Fallen.* vbi q̄ in ædificatione, vel
 12 ampliatioe † Ecclesiz Domini inuiti tenentur domus vicinas, & loca vicina vendere, vt per eum cit. quibus adde *Gram. decif. 75. Valaf. decif. 22. D. de Franch. decif. 223. n. 5.* hic cit. per authorem & alios quos citat *Nonar. d. collect. 28. nu. 18. vbi nu. 19.*
 13 id extendit etiam in ampliatioe † Capellæ referendo *Rice. decif. 147. lib. 1.* ultra quem vide *D. Reg. Tapp. in prag. 3. de monialib. nu. 6. Valenzuol. conf. 18. Petr. ad Cap. decif. 75. Thor. in Compen. decif. ver. Ecclesia, & ver. vicinus, & in add. ad D. de ponte de pot. prorg. tit. 2. §. 4. nu. 18.*
 Idq; tamen, vt sup. diximus iusto pretio
 14 quodam considerari habeat † habita consideratione ad rei qualitatē, an verò ad pretium factum habito respectu ad valore fabricæ vide *Thor. in Compen. decif. ver. prag. solutendum fo. 41. vbi refert decif. S. C. iunctis auct.*
 15 Sed quod † qui cogitur vendere, quod nō teneatur habere fidem de pretio *Mastrill. d. decif. 280. nu. 24. Tiraq. de retra. lignag. §. 9. glo. 3. nu. 1. & seq. fo. mibi 403. Valaf. de*

22. *Giurb. decif. 86. vbi limitat, Rice. collect. 261. 7. p. Et non modo pro Ecclesia, sed pro decore, & ornatu Ciuitatis pro ampliandis vijs possunt dirui domus priuatorum, & prohiberi ædificia, & pro hoc imponi collectæ *Lanar. conf. 4. Reg. de pont. de pot. prorg. tit. de regal. impos. §. 1. num. 66. fo. 101. & ibi Thor. add. fo. 16. vbi alios adducit, & fuisse prædicatum Neap. in ampliatioe Plateæ S. Lucie Maris testatur.**

N. 3. ibi ¶ extendens etiam ad ampliatioem scholarum. ¶

- 16 Sed quid pro ampliando † palatio regio, an domus priuatorum capi possint, & domini cogi possint ad vendendum iusto pretio, quod sic probat non issemē *D. Reg. Constan. in l. vn. c. de palat. lib. 11. nu. 40. fo. 243. quod ex Anil. & alij ibi cit. extendit ad ædificia publica.*
 17 Vnde pro ampliatioe † mænium etiam potest quis cogi ad vendendum rem coherentem, sed quid si fuit capta domus pro ampliatioe mænium, an si postea non fuerunt mænia ampliata, sit restituenda, quod sic *Anna. sing. 8. incip. Ciuitas, Thor. in Comp. decif. in ver. domus priuatorum, sed an*
 18 pro erectione furcarum, quis possit cogi vendere prædium *Soc. in l. 1. num. 62. ff. fol. matr. & pro carcere construendo domus aliena capi potest *Auiles c. 18. prator. glo. carcel. Pari. pract. crim. q. 27. vj. q. ad 35. Rouit. prag. 20. de Baron. nu. 3.**

N. 4. ibi ¶ siue pro Ecclesia ædificata, siue pro ædificanda. ¶

- 19 Ecclesia si non est constructa † sed est construenda, an possint vicini cogi ad vendendum agros *D. de pont. de pot. prorg. tit. 2. §. 4. nu. 18. fo. 46. & ibi Thor. add. & in locis cit. sup. l. 1. in l. 2. nu. 4. ff. fol. matr. qui alios cumulat *Paul. de Cittad. tra. de iur. patro. q. 33. Capol. tit. de seruit. num. 4. Gram. d. decif. 75. bic cit. num. 6. Borrell. in conf. 26. & vide inf. cit. per Auth. nu. 6. ultra quos Carot. decif. 26. nu. 15. quibus adde quod quādo quis cogitur vendere non tenetur rem tradere, antequam incipiat ædificium si ædificium differtur illius rei, cuius causa vendere cogitur *Rice. d. coll. 261. Nouarr. lib. 1. qq. forem. q. 31.***

N. 5. ibi ¶ ampliat et pro claustro. ¶

- 20 Adde *Amen. ad de Franch. dec. 222. num. 2. & D. Tapp. per ipsum cit. Sed quid pro ampliatioe hospitij religiosorum negatiue *Nonar. d. coll. 28. nu. 19. Gram. decif. 75. relata ad Rice. collect. 230. Rice. decif. 338. p. 1. & decif.**

decif. x. ead. p. 1. quæ decif. videntur aduer-
fari octauz fallen. pofite per *Soc. in fupra*
cit. regul.

21 Et quid pro ampliacione Chori † & no-
uitatus, *Tbor. in Compend. dec. 2. p. ver. am-*
pliatio. vbi de pulchro cafu.

22 Sed an pro ampliacione † feminarij af-
firmatiue *Caroc. d. de if. 26. Nouar. vbi fup.*
nu. 20. Ricc. collect. 76. vbi de fupradictis om-
nibus, & alias decif. eiusdem Ricc. & aliorū
cumulat Tbor. vbi fup. in Compen. decif. Cur.
Archiep. Neap. ver. vicinus quem vide etiam
in 2. p. d. ver. ampliatio. Ricc. d. collect. 130. vbi
de fupradictis omnibus, & alijs, & inf. apo-
nendis.

N. 5. ibi ¶ Et domibus de nouo fa-
ciendis. ¶

23 Quod pro domibus † erigendis quis pos-
sit cogi ad vendendum vide *D. Regm. Tapp.*
loco cit. vbi refert decifionem Ricc. d. decif.
138. & 147. Valenz. d. conf. 18. Tbor. d. ver.
Ecclefia, & ver. vicinus. Amen. ad de Franch.
dec. 222. nu. 2.

N. 5. ibi ¶ aut alijs necessarijs agen-
dis pro Monafterio virorum, & mo-
nialium. ¶

24 Necessitas † ampliacionis remittitur ar-
bitrio iudicis *Gramat. d. decif. 75. vbi latē*
Didac. de mari in add. d. de Franch. d. decif.
223. D. de pont. vbi fup. n. 18. vbi refert alias
fuisse denegatam ampliacionem petitam,
refert Tbor. in d. ver. ampliatio.

N. 7. ibi ¶ num pro atrio conficien-
do antē fores Ecclefie, competat idē
priuilegium &c.

Adde *Amen. d. dec. 222. nu. 2* Hinc immu-
nitas † Ecclefie datur Atrijs, vt partici-
pus *D. Reg. Coftan. in l. un. C. de priu. lib. 11.*
nu. 19 fo. 239. col. 2. vbi ad id citat tex. in l. fi
25 quando C. de oper. publ. vbi porticus † &
domus promifcuet ponuntur.

27 Et de atrio † vide *D. Reg. Tapp. vbi fup.*
Scbard. in fup. l. i. iur. in ver. Atrium.

N. 18. ibi ¶ Ecclefia poterit com-
pellere vicinos ad vendendum do-
mos &c. ¶

28 Sed quid fit Ecclefia † non vult integram
domum coherentem, fed illius partem *Caf-*
par. Tbefar. q. forenf. 6. q. quem adducit Ricc.
d. collect. 76.

29 Sed quid fit domus † non fit contigua
Ecclefie, fed adſit via intermedia, an cogat
ur pro ampliacione Ecclefie quis vendere
illam domum, quod ſic, vt decifum in *Rot.*

Rom. die 29. Feb. 1608. teftatur Farin.
cif. 213. p. 7. ſom. 1. refert Nouar. collect. 138.
num. 5.

30 Et exiſtente via intermedia † an poſſit
vicinus cogi ad tollendum parietem, nē ha-
beat proſpectum ad Monafterium *D. de*
Franch. d. decif. 223. Nouar. d. collect. 138. n.
1. Capibl. prag. 1. de Baron. nu. 176. D. Tapp.
loco cit. Tbor. in ver. vicinus 1. p. qui 2. p. in
d. ver. ampliatio col. 3. ad hoc propoſitum.

31 obiter dicit, quod debet † euitari vt reli-
gioſorum ſecreta ſcrutentur obuicinitatē
loci ex *Calcan. conf. 125. nu. 22. & ideō, quod*
domus contigua Ecclefie, & habitaciones
Monachorum non poſſunt Laicis locari, nō
tantum, quia ſunt religioſe, & diuino cultui
deputatę, vt dicit Calcan. ibi, ſed nē ex vici-
nitare locorum, & facili aditu ad habitatio-
nes religioſorum percipiri poſſint eorum ſe-
creta, quæ ſecularibus debent eſſe aliena,
ſi. n. eorum ſecreta ſcrutarentur de facili
forſan ſcandalizarentur ſeculares ob vici-
nitatem, vicinus. n. præſumitur ſcire facta
vicini l. ſi vicini. C. de nup. Guid. Pap. ſing.
917. maxime quia prohibetur eſſe negotia
religioſorū perſcrutari arg. ſ. ſi vero Auth.
de Monach. ibi nequaquā. n. damus licentiā
nulli penitus perſcrutari, quæ eius ſunt &c.

Et quid ſi bona ſunt fidei commiſſo ſu-
biecta vide *Tbor. in 2. p. Comp. ver. Bo-*
na fidei commiſſo ſubiecta l. ſolima fo. 51.

32 Sed an Ecclefia † poſſit cogere aliam
Ecclefiam ad vendendum aliquid ſuum pro
ampliacione ipſius, quod non *Nouar. qui*
teſtatur decifum in Cur. Archiep. Neap.
collect. 138. nu. 7. contra quam extat d. decif.
Maſtrill. omnino videnda 280 p. 3. quam
ipſe antequam ad manus perueniſſent col-
lect. Nouar. notaueram ad Aſſ. de iur. Pro-
tibom. Commem. in præfat. ad nu. 4. fo. 19.

Et pro complemento ſciendum, quod ſu-
prapofita regula ex *d. l. nec emere. & l. dudū*

33 non modo fallit † in caſibus expreſſis per
Authorem hic pro ampliandis ſcholis, vijs,
Eccleſijs earum atrijs &c. Verum etiam in
multis alijs caſibus, de quibus *Soc. in d. reg.*
Aſſ. in prælu. Conſlit. q. 7. nu. 7. & ſeq. My-
ſing. cent. 5. obſer. 27. Rom. & alij in l. 2. ff. ſol.
matr. Fely. in e. qua in Eccleſiarum de con-
ſtit. & c. 1. de re iud. Fabia. de monte in tract.
de emp. & vend. nu. 38. gloſ. in l. Iulianus ſ.
Celfus ff. de aſ. empt. Doſſ. in c. 1. de emp. &
vendit. Plat. in l. 1. C. de Cupreſ. lib. 10. alios
cumulaui in d. Commem. ad Aſſiliū. & inter

34 alias ibi notant, quod Vaſſallus † cogitur
domino vendere res venales.
35 Item *Reg. Cur. cogit ſibi vendi ſal, & au-*
rum, Luc. de penn. l. 1. C. de metal. lib. 1. &
cum

cum sal sit de regalibus potest Princeps cogere subditos ad emendum ab eo. *Tapp. in pub. de Const. prin. Capib. prag. 10. de Baron. num. 14.* & è contra cogitur quis non ven-
 36 dere, donec vendantur res Curiz, vt in
Constit. Regn. magistr. Procur. §. illud.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Contribuere tenetur etiam privilegiatus pro reparandis, & reficiendis muris Civitatis, & in alijs concernent. commune bonum, et publicam utilitatem etiam patrei onusti.
- 2 Princeps, qui concessit privilegium non dicitur contravenire, si omnes cogit aequaliter ad onera, & praestationes pro communi bono.
- Privilegium immunitatis extenditur ad novam oneris impositionem.
- 3 Impositiones fiunt in regno pro turribus edificandis, & construendis, ne à piratis damniscentur, item pro pontibus stratis, salubritate aeris &c. in quibus omnes contribuant.
- 4 Privilegij concessio non consideratur, ubi immittit casus publicae necessitatis, & utilitatis, & quid in veterani, an via sterrenda habeant immunitatem.
- Immunitas concessa simpliciter intelligitur à muneribus ordinarijs tantum, non ab extraordinarijs traditur intell. ad l. 4. de veteran.
- 5 Immunitas non comprehendit casum belli, & quid in patre onusto 12. filiorum.
- 6 Militaribus ab oneribus nemo exemptus etiam domus Augusta, etiam pater duodecim filiorum.
- Officiales Regij an sint exempti à muneribus collectis, & functionibus.
- 7 Putius si reficitur, & vicinus non contribuit, & est contumax dominum perdit.
- 8 Socius tenetur ad expen. refectiois communis parietis per alterum socium refecti, & quæ sit pena remittenti nu. 10. & quid de socio reficiente partem superiorem domus an possit cogere socium partis inferioris ad reficiendum.
- 9 Socius tenetur pro rata contribuere in remissione obtema à R.C. promissione debiti.
- 10 Clerici, & Ecclesiastici persona, an sint exempti à contriutione expen. predellarum quid de coram familiaribus, de militibus, & baronibus.

Laici an teneantur contribuere si tractatur de reparanda, vel de construenda Ecclesia.
 12 Officialis, vel deputatus ad construenda, vel reficienda opera publica, an possit in illis eius arma, & insignia apponere.

AD DECIS. XXXVIII.

DEcif. huiusce meminit novissimè *Tbor. in 2.p. Compens. decis. Reg. in ver. vicini*, quod ad meas manus peruenit tempore quo illam transcribere volebam.

N. 1. ibi ¶ qui sentit commodum, debet sentire, & onus. ¶
 Hanc regulam perbellè explanat *Cagno. in l. secundum naturam ff. de reg. iur. vbi adducit id quod vulgo aiunt.*

Commoda qui lentis iugus onus emolumentis de quo per *Cast. in l. ad instructionem C. de sacr. san. Eccl.*

N. 4. ibi ¶ murorum instauratione, siue exactionem, omnes, nemine immune, certatim tenentur conferre. ¶

Quod pro reparandis & muris Civitatis, vel illis reficiendis ob communem utilitatem privilegiatus non potest ab hoc solutionis, & contributionis onere se excusare est *tex. in l. fin. C. de his qui mun. se excus. lib. 10.* & an universitates possint molestari, pro noua constructione, vel reparatione veterum ædificiorum, vide *Rouit. in prag. 1. de salar. eo. qui militi num. 12. & seq.* quod supradictum est amplius in ceteris oneribus importantibus commune bonum commoderatem, & necessitatem *l. ad opus C. de oper. publ. & ab illa contributione non excipi patres onustos decidit R. Camera Ric. collect. 1950. ver. mixtum Capib. sing. 118. de quo meminit novissimè Tbor. in Compens. decis. reg. 2. p. ver. immunes fo. 262.* ad manus post hæc scripta peruenit, qui nullam de Ric. mentionem facit, & pro dicta decisione faciunt allata per eundem *Capib. in sing. 121.* ubi princeps ¶ qui concessit privilegium non dicitur contravenire si concessum privilegium non servat cogendo æqualiter personas ad onera, & praestationes immunitate circumscripta, sed si quis habet privilegium immunitatis, quod extendatur ad novam oneris impositionem, post concessionem immunitatis superuenientem ex *Alex. conf. 133. nu. 8. vol. 2. decis. Pedam. 136. m. 1. in fin. & alijs probat Confiliar. Ann. conf. 61. nu. 7.* quod intelligo nisi sit impositio pro communi utilitate, nam quod

quod pro communi utilitate exponitur omni contributione expendendum est l. 1. ff. ad l. Rbod. de iact. Hiero. de Lauren. dec. Auen. 140. vbi n. quidam oneribus personali-
 3 bus. Vnde pro Turribus et edificandis, & conservandis, ne Regnum sit stratis, & Saracenis dampnificetur sit impositio, similiter pro stratis, & pontibus Regni, & pro salubritate aeris sit impositio, quæ tanquam continens publicum beneficium obligat omnes ad contribuendum, cum omnes de utilitate participant *Auenda. de exeq. mand. lib. 2. c. 1. D. de ponte in tra. de pot. prorog. tit. de regal. imposit. §. 1. d. num. 61.* apud quem multa de prædictis, & alijs, & in §. 8. nu. 58.

- & ibi *Tbor. add. vide Maran. conf. 80. Tesaur. decif. 257. & 139. Capib. prag. 8. de Baro. p. 1. nu. 267.* vbi de commoditatibus pacis, medicorum, & confectionum. nulla .n. concessio et exhibio aliquem ab oneribus in casu concernente publicam utilitatem, & necessitatem, vbi cumque .n. superuenit necessitas valde insolita, concessio immunitatis locum non habet, vnde immunitas concessa simpliciter intelligitur a muneribus ordinarijs tantum, non autem extraordinarijs *D. Regens Tapp. in rub. de Cess. prin. d. 4. n. 104.* de quo meminit *Tbor. in r. p. Compend. ver. immunitas concessa simpliciter fo 262 2. col.* vbi reitatur super hoc duas Regijs declarationes emanatas altera .n. Regis Federici, alteram Phil. II. felic. mem. registratas in R.C. propterea veterani viz sternendæ, immunitatem non habent *l. 4. de de veteran. nec ob. l. 1. ff. de munerib. quia ille tex. loquitur de eo, qui electus est, vt compellat eos, qui propè viam publicam possident sternere viam, vt declarat optimè Sehard. l. exi. iur. ver. munus publicum.* Hinc est quod
 5 immunitas et non comprehendit casus belli insolitum, & casum concernentem necessitatem Reip. defensionem *Ozas. decif. 38. n. 14. DD. in l. si ex toto ff. de leg. primo. Petr. ad Gram. dec. 4. nu. 3.* quid si immunitas concedatur cum aliquo verbo vniuersali, regulariter .n. nullus quouis privilegio sustultrus etiam si pater onus 12. fil. esset *Tesaur. dec. 267. n. 15. Maran. conf. 81. n. 14. Viscon. in conc. incip. immunitas 3. col. 3. ver. binc ratione oneris,* & quidem optima ratione, nam si
 6 domus et ipsa augusta ab oneribus militaribus immunis non est l. sunt muner. ff. de mun. & bon. l. vacuati C. de decurio lib. x. l. 1. & tot. tit. C. de mun. patr. & tot. tit. C. de qui mun. seu prastat. li. se excus. lib. 10. quanto minus alij privilegiarij, sed quid in Regijs officialib. an sint exempti, & à quib. munerib. collectis, & functionibus vide latè

Tbor. in Comp. dec. 1. p. ver. immunitate collectarum fo. 264. vide Petr. ad Cyp. dec. 148. ver. pedagium Rou. in rub. de appretio nu. 18. dixi ad dec. D. de Franc. 132.

N. 5. ibi ¶ Vicinus Ciuitatis, vel loci teneri ad contribuendum ad puteum.

- 7 Vicinus et si non contribuit, et est communis dominium perdit *Cremen. sing. 97. add. Cott. in mem. ver. puteus fo. 173. Ludo. concl. 53. ver. & idem fo. 128.* alios citat *D. Reg. Coflan.* post hæc scripta vides in l. 1. C. de vend. rer. ff. nu. 9. fo. 43.

N. 7. ibi ¶ quod si quis parietem communem, vel domum reficit.

- 8 Adde quod socius et etiam iniunctus tenetur, & cogitur contribuere in expen. refectiois, seu reparationis muri communis per alterum locum refecti *D. Reg. Coflan. d. l. 1. C. de ven. rer. ff. nu. 91.* apud quem multa ante, & præsertim num. 88. & seq. *Viscon. in concl. incip. socius habens rem communem, vide tex. in l. p. ut; pro; omis C. de adif. priu. cum alijs alleg. p. r. Tesaur. decif. 41. n. 3.* vbi dicit id multo magis esse verum in structura edificiorum pro communi Reip. bono, ne deformetur Ciuitas Ruinæ, & quod reficiens partem superiorem domus possit cogere dominum inferioris partis ad reficiendum expen. si alias erat peritura *Tbor. in Comp. decif. Reg. 2. p. in ver. dominus domus, & in ca. 2. p. ver. expensa facta per dominum,* vbi
 19 refert *decif. & quæ et sit pena socij reitantis in facienda contributione expen. Viscon. d. concl. socius,* & quod socius teneatur ad expen. *Viscon. dec. 217. Coflan. vbi sup. & quod socius teneatur ad contributiones pro eius rata in remissione obtenta à Reg. Cur. pro remissione debiti pro rata Aff. decif. 319. d. nu. 10. Tbo. in ver. socius fo. 514. l. p.*

N. 8. ibi ¶ quemadmodum ipsa Ecclesia non excusatur.

- Ad hoc omnino tradita per *Viscon. in concl. quæ incip. Ecclesia. la. 1. & in concl. incip. Gabella,* & à quibus Gabellæ Clerici sint exempti, etiam in iur. ordin. *Grass. decif. cas. consien. cap. 121. & Gratim. lib. 2. distep. foren. cap. 390. d. numer. 17. & an.*
 11 Clerici sint exempti à contributionibus, de quibus hic, vide *Abb. consil. 3. p. 1. & cons. 37. Gail lib. 2. ohf. 12. numer. 15. D. de Tappia tit. de Epis. & Cleric. numer. 3. & seq. lib. 1. iur. Reg. fo. 1. vsque ad num. 10. vbi num. 6. distinguit si sit aliquod ex prædictis ex necessitate, vel ad ornatu, & ex voluntate, & an pro custodia Ciuitatis, & de alijs ad ornatu*

l. ad instructiones C. de sacros. Eccl. vide Luc. de Penn in l. 7. C. de aqua duct. lib. 11. Nig. in elem. de vit. & honest. cler. nu. 15. & seq. Telsaur. decis. 149 nu. 10. & 11. Paschal. p. 46. s. n. 30. Borrell. conf. 74. lat. Bal. conf. 312. s. de iure p. 3. Nouar. collect. 17. nu. 14. vers. tertio; sed clerici quando tenerentur, ad contributionem, quod cogendi sunt à Iudice Ecclesiastico Guid. Pap. dec. 78. Nig. ubi sup. D. de pont. de regal. impo. s. 1. nu. 62. Bened. Capr. cōm. opi. in de foro cōp. n. 6. & alij, quos adducunt Tbor. add. ad d. D. de pont. d. n. 62, Viseon. in d. consil. Ecclesia, & Gabella.

Sed quid de familiarib. domesticis, serui tibus, & Vassallis clericorum vide D. Rouit. in rub. de appret. n. 16. Quid de militibus, an etiā ipsi sint exempti, vide si taciunt dicta per Tbor. in 2. p. comp. ver. milites fo. 352. circa med. & an Barones, vide Capib. de Baron. pragm. 19. n. 37. & an forenses Gaul. ubi sup. Et quid si tractatur de constructione, vel reparatione Ecclesiarum, an vniuersitates, vel Ciues Laici possint cogi ad contribuendum Vrlas. consil. 172. tom. 2. Villadieg. in Polis. r. 5. s. 23. nu. 4. & 27. quorū meminit D. Rouit. in pragm. 1. de salar. eo. qui mitt. pro seru. Reg. Cur. nu. 17.

Et quando aliquid reparatur, vel cōstruitur, an officialis, vel deputatus possit in illis edificijs apponere propria arma, & insignia, vide D. de Franeb. dec. 143. ubi latē Rie. D. de Pont. conf. 4. vol. 1. Auen. de exec. mōd. Reg. p. 1. c. 1. nu. 4. Molin. c. 14. num. 5. & seq. vol. 1. Vide quz copiosissimē circa appositionem insignium, armorum suē Glifam scribit nouissimē Mauris. Apicell. alleg. 23. ubi de probando iurepatr. per Glifam in mēibus Ecclesie.

Joseph Mele,

SVMMARIVM,

- 1 Creditor ex mercium venditione ceteris creditoribus in mercibus traditis non praeferatur, etiam si creditor solam personalem anteriorem habeat nu. 2.
- 3 Vendens merces quarum transulit dominium non habet hypothecam super eisdem mercibus, & super illis non praefertur creditoribus, anterioribus euentis.
- 4 Mercatores Venti, & Bergumen habent privilegium, quod non obstat, quod vendunt merces, possunt vendicare à possessoribus.
- 5 Statutum preferens dominum in re propria

an procedat in alia re perueniente à prima, et in farina redacta ex frumento.

- 6 Vendens in re propria vendita, an praefertur in Regno Portugallia.
- 7 Mercator, qui contraxerunt cum aliquo in creatore intuitu alienius negotiationis, an sint potiores in mercibus à negotiationis creditoribus, qui extra illam negotiationem contraxerunt.
- 8 Bantberg, an praefertur.
- 9 Vendens herbam pascioribus pro pastura, animalium praefertur anterioribus.
- 10 Res empti ex pecunia mea, an possit à me vendicari.
- 11 Venditor praefertur in re vendita si reseruat sibi dominium.
- 12 Pactum reservationis domini facit, ut venditor remaneat dominus, non creditor, unde praefertur in re vendita stante dicto pacto, & non debet in concursu graduari.
- 13 Venditio summi vires à solutione pretij non à traditione.
- 14 Venditor cum dicto pacto reservationis domini praefertur non modo super ipsa re, sed super meliorationibus in ea factis, et 16.
- 15 Vendita si fuit res cum dicto pacto reservationis domini, an si emptor fuit pupillus, & emit abque decreto, an pactum opituletur venditori, ut praefertur omnibus creditoribus hypothecarijs pupilli efflicti maioris.
- 17 Pacti reservationis domini, & de illius validitate.
- 18 Pactum reservationis domini, an faciat contractum conditionalem & an sint plures contractus nu. 19. & interim cuius sit periculum.
- 20 Venditor vendens cum dicto pacto reservationis domini potest petere associationem familiae curiae.
- 21 Associatio Curiae, quae petebatur à creditoribus iuxta l. creditoris de pigno. recessit ab aula.
- 22 Obligatio specialis, an operetur idem quod pactum praedictum reservationis domini.
- 23 Debitor ante solutum debitum non est dominus rei emptae.
- 24 Venditor an habeat fidem de pretio, vel non, interest, nam si non habet fidem de pretio potest vendicare rem, si habet fidem agit ex vendito actione personali ad pretium, et nu. 25. & nu. 27.
- 26 Fidem de pretio dupliciter dicitur venditor habere.
- 28 Fidem de pretio quando quis dicatur habere.

- 29 *Fides de pretio non habetur, nec haberi presumitur in venditione rei fiscalis.*
 30 *Procurator constitutus ad vendendum, an possit fidem habere de pretio, & an factor, & inhiitor procurator fiscalis.*
 31 *Fidem de pretio non tenetur habere coactus vendere à l. vel à statuto.*
 32 *Baro, an possit cogere vassallum ad habendum fidem de pretio.*

AD DECIS. XXXIX.

M Eminit huius decis. *Vifcon. in addit. ad D. de Franch. 506. & nouissimè Tbor. in Compen. decis. Regni a.p. ver. venditor animalium, & ad hunc materiam vide tradita per eundem Authorem inf. decis. 62.* cuius etiā meminit *Vifcon. vbi sup. vide T esaur. q. foren. 74 p. 1. Rip. in l. venditor §. 1. ff. de priu. cred. & nouissimè D. Gait. in tract. de credit. 6. 4. quest. 11. num. 1216. §. 379. vbi etiam meminit huius decis.*

- N. 1. ibi ¶ iam perfectam fuisse venditionem, factam fuisse consignationem, & translatum dominium, ¶
 1 Non est dubium, quod creditor t ex mercium venditione ceteris creditoribus in illismet mercibus iam traditis non praeferatur per tex. hic cit. & *Bar. in leg. si cum dotem §. ff. sol. matr. Neguf. in tra. de pign. p. 4. prin. num. 34. & seq. p. 5. memb. 2. nu. 8. Suarez. inter comm. opin. lib. 2. tit. de reuocan. his, qua in fraud. cred. fo. 332. ver. creditor latè Barbos. d. §. fin. num. 32. ver. his expeditis fo. 245. Bal. in l. fin. C. commod. las. in l. creditor nu. 5. ff. si cer. pct. Quod ampliatur loco cit. Suarez. ex Neguf. p. 2. memb. 1. nu. 13. ad creditorem mutui per tex. in l. quidam fundum. ff. de in rem ur. & l. as. loco cit. & *Neguf. d. num. 34.*
 2 id etiam ampliatur ad creditorem t solam personale anteriorem habentem sequitur *Surd. decis. 39. n. 4. non. n. vendens t merces, quarum transiuit dominium, habet hypothecam super eisdem mercib. & per consequens non praeferatur creditoribus anterioribus ementis Vin. & alij com. opinio. tit. credit. ex merci. vend. c. 23. lib. . . fo. 28. Car. rabb. sing. 116. qui supradicta limitat in mercatoribus t c. inibus Veneris, & Bergami, qui habent privilegium ab Inuiciss. Carolo V. & Reg. Philipp. II. & III. quod non obstante, quod vendant merces in Regno possunt vendicare illas à quolibet possessore, ipsumque vidisse dictum privilegium testatur de anno 1613. & de simili statuto prae-**

- ferente dominum in re propria loquitur
 3 *Surd. d. decis. 39. vbi dicitur t an dictum statutum procedat in farina redacta ex frumento vendito, & sicut creditor praeferatur in frumento, vt in re propria, ita etiam in farina ex illo redacta, & quid seruetur in Regno t Portugalliae si res vendita simpliciter tradatur Barbos. d. §. fin. numer. 36. fo. 246.*
 7 Et quid in creditoribus t qui contraxerunt cū aliquo mercatore intuitu alicuius negotiationis, an sint potiores in mercibus dictae negotiationis quocumque creditore, qui extra illam negotiationem contraxisset, vide omnino *Magon. decis. Lucen. 1. num. 5. & 8* quid in bancheris *D. de pont. cons. 56. Pe. 9* *guera decis. 37. Rice. collect. 473.* Et de vendente herbam pastoribus, quod pro pastura animalium praeferatur anterioribus *Mar. ebesan. de commiss. 2. tom. fo. 483.* vbi refert decisionē corā Mellino de anno 1599. & docet quomodo articulandū, & dixi in *sing. meo incip. Herbagium, fo. 63. Paschal. par. quarta c. 6. nu. 67.* vbi quid in vendente merces *Tbor. in Compen. ver. venditor ex causa. Caualea. decis. 27. sub nu. 32. p.*
 10 Et quid in re emptā t ex pecunia mea, an à me vendicari possit *Maran. sing. incip. res emptā, & vide si faciunt dicta per Tbor. in 2. p. Compen. ver. remempta fo. 589. & per Vifcon. in concl. incip. res emptā.*
 Sed circumscriptis privilegijs, & statutis praedictis si venditor t transferat dominium in emptorem non praeferatur in re vendita, nisi in venditione reseruauerit dominium, & apposerit pactum, quod non intelligatur illud translatum pendente solutione, quia tunc non dicitur t creditor, sed dominus, adeo quod omnibus creditoribus emptoris in eius re vendita, erit praeferendus, etiam in concursu creditorum, quo casu non debet graduari, ratio est, quia venditio t ipsa sumit vires à solutione pretij, non à traditione probat *Marta. vot. 23. per tot. Vifcon. in concl. qua incip. venditor fo. 283. D. de Franch. d. 14. decis. 506.* vbi quod praeferatur venditor t super ipsa re, ac etiam super meliorationibus in ea factis refert *Gall. upp. in prax. S. C. p. 3. c. 3. num. 45. fo. 251.* vbi quid si emptor t sit pupillus, & emit abique credito, an tunc dict. pactum optuletur venditori, vt in concursu praeferatur super re vendita omnibus creditoribus hypotecarijs contractis à dicto pupillo effectio maior, ad quod adducit tex. non. in l. 1. C. de his, qui sub tute. Et de eo quod diximus t de praelatione in meliorationi-

bus vide *Amen. ad d. D. de Franch. decif. 506. num. 1.*

- 17 Et de dicto pacto reservationis ꝛ dominiij, & illius validitate vide *Bencu. Stracca. tra. de decocto. 3. p. n. 7. Affl. decif. 238. nobilis. Reg. Confilia. Pafcal. tra. de vi. p. a. po. p. 4. c. 6. nu. 67. ver. an autem fo. 489. latè Tirag. de retra. lign. §. 1. glo. 2. nu. 56. cum seq. Mago. decif. Lucen. 3. 1. Apicell. tutam. Paup. tit. 4. n. 84. Gail. lib. 2. obfer. 15. D. de pont. de pot. proreg. tit. 8. §. 3. de dicto pac. in feudatibus n. 8. et n. 9. in alodialibus, & tit. 8. §. 3. n. 15. & seq.*

- 18 Et an illud pactum ꝛ faciat contractum conditionalem *Gratia. decif. 13. nu. 2. D. de pont. tit. de refus. §. 3. n. 15. Conar. lib. 3. var. refolut. c. 1. nu. 6. Et an sint plures contractus. Idem num. 22. Ricc. collect. 1636. quod*

- 19 manus ꝛ in actionis appellat, & idè si fuit

- 20 alienata res ꝛ super qua fuit reservatum, dominium, potest dominus petere affiliationem familiz Curiz iux. tex. in *l. creditores C. de pigno. fundat. Vifcon. in supra cit. conclus. incip. creditor publicum instrumentum*

- 21 quam affiliationem ꝛ in alijs recessisse ab aula testatur *D. Confil. Ronit. in pragm. 1. de conservato. vbi latè, & an stante dicto pacto periculum cedat in damnum emptoris, vel venditoris latè Tbor. in 2. p. Compen. ver. periculum, & vendite fo. 419. & nouissimè de venditione cum dicto pacto reservationis dominiij, vide Tbo. in 2. p. Compen. ver. venditor fo. 729. post hæc scripta vifus, vbi nouissimam S. C. decisionem refert.*

- 22 Et an idem, quod ꝛ dictum pactum operetur si mercator vendens, res venditas sibi specialiter obligasset *Stracca. loco cit. & D. de Franch. d. decif. 506. nu. 8. ver. 2. & quid si obligasset res venditas cum generali hypoteca, quæ vim specialis obtinet Rip. obfer. 34. Tefaur. fil. decif. 74. Ricc. collect. 473. & vide omnino Amen. ad D. de Franch. decif. 99. & Gail. & alios per eum cit. de quib. meo iuri inf. ad dec. 62. & Ceual. comm. contra comm. q. 756. nu. 9.*

- 23 Et quod debitor ꝛ antè solutum debitum non est dominus rei emptæ *Gratia. d. decif. 13. num. 4. D. de Franch. d. decif. 506. nu. 15. & 14. quia interim dicitur potius locatio, quam venditio Surd. decif. 157. numer. 3. decif. 200. num. 15. & 305. numer. 39. & 40. Vifcon. & concl. creditor, qui publicum instrumentum habet in fin. fol. 44. vnde venditor non tenetur, ad rei traditionem, nisi integrum pretium soluatur quæ propter poterit venditor integrum rem retinere donec sibi soluatur vnus numerus ad complementum conuenti pretij Tirag. de retra. conuent. §. 4. glo. 6. num. 24. nisi fuc-*

rit habita fides de pretio *Rom. fing. 310. nu. 1. Tirag. cit. glo. num. 77. quorum meminit Tbor id addit. ad D. de pont. in add. ad tit. 8. §. 3. num. 13. fo. 130. D. de pont. de pot. proreg. tit. 8. §. 3. num. 13. vbi loquitur de reservationis dominiij pacto.*

N. 2. ibi ꝛ quod non videtur habere fidem de pretio. ꝛ

- 24 Non inutile est scire quando venditor ꝛ dicatur habere fidem de pretio, nam

- 25 quando non habet fidem ꝛ de pretio, etià quod tradat rem, dominium non transfertur *S. vendita instit. de rer. diuis. l. quod vendidit ff. de contrab. exempt. & hoc casu rem suam extantem vendicare poterit venditor, & omnibus præserti l. si procurator ff. si planè, & ibi Caslr. num. 3. ff. de tribut. scus si habet fidem de pretio, quia tunc agere nequit venditor ad rem ipsam recuperandam rei vindicatione, si res est pignus aliud, nec in ea habet privilegium, vt præteratur, nec hypotecam nisi conueniat. vt per D. in l. licet C. qui pot. in pig. & est commun. opin. de qua per Viu. & Suarez. sup. cit. Griuel. decif. Dolan. 56. num. 1. Ceual. comm. contr. comm. q. 744. numer. 13. Sed debet præcisè agere ad pretium l. in ciuile C. de rei vend. Maran. fing. ver. venditor. Barbof. d. §. fin. num. 32. Stracc. de dec. Floribus p. 3. numer. 5. & seq. Tbor. in d. 2. p. Compen. ver. venditor ex iuris dispositione fo. 729.*

- 26 Dupliciter autem venditor fidem ꝛ de pretio habuisse dicitur, primò quando venditor certum terminum statuit solutioni, nam tunc transfert dominium etiam si dicat confido de te vsq; ad decem dies *l. ea C. de pacti. in emp. & vend. glo. vbi Cyn. Bald. & Saly. in d. l. in ciuile C. de rei vendicat. Secundò fidem de pretio habere dicitur, quando venditor simpliciter rem tradit, nam in dubio videtur sequi fidem emptoris Barbof. vbi sup. num. 6. maximè constituto pretio *Perma. in l. 3. in præsump. 112. C. de apo. pub. lib. 10. ex l. si soluturus in fin. ff. de solut. hic alleg. num. 3. quam refert, & sequitur Meno. de præsump. præfump. 79. num. 4. nisi contrarium appareat fortasse, quia dixit emptor se pecuniam præsentem habere pro satisfactione pretij, vt solutum est in nundinis statim solui merces glo. in d. l. in ciuile, & d. §. vendita ver. fide, idè distinguunt in hoc D. quod aut venditor permisit rem asportari non misso nuntio cum re, & videtur sequi fidem emptoris, aut non permisit rem asportari, vel cum ea nuntium misit, & non intelligitur fidem**

SVM MARIVM.

1 *Tertiorum materiam in iudicio comparantium apud quos tractetur.*

2 *Tertius veniens ad infringendum, an & quando impediatur, & an impediatur liquidationem instrumenti nu. 3.*

4 *Tertius quando venit ad infringendum, an debeatur locum tex. in l. is à quo ff. de rei vend.*

5 *Tertium malitiosum se opponentem iudex non debet audire.*

6 *Tertius comparans debet summarie docere de suo interesse, alias non auditur, & an doceatur si per iuramentum nu. 7.*

8 *Tertius pro suo interesse, an possit proponere exceptiones.*

9 *Tertius an possit impedire expeditionem causa inter principales, donec de iure ipsius non fuerit cognitum.*

10 *Tertius docens de iure suo, an impediatur executionem sententiae.*

11 *Tertius quando comparet qua praxis servanda.*

12 *Substitutus si moritur ante institutum cui facta est substitutio, substitutio evanescit.*

13 *Substitutiones ante eventum conditionis non transmittuntur etiam ad descendentes.*

14 *Tertius auditur in terminis, in quibus causa reperitur.*

15 *Tertius comparans post publicationem, an possit examinari facere testes.*

16 *Electio fori beneficium, an competat miserabilibus, personis quando uti tertia comparent in iudicio.*

17 *Præbendi via præclusa principali erit etiam præclusa tertio comparanti pro suo interesse, intellige cum distinctione num. 18. & 19.*

20 *Beneficia competunt personis privilegiatis etiam si veniant ad adiuvandum alium.*

21 *Beneficia non competunt tertijs venientibus post introductionem causae, & quid ante introductionem.*

AD DECIS. XL.

AD materiam huius dec. vide DD. citatos per Tbor. non modo in ver. beneficia. & in ver. tertius comparans post conclusum, vbi meminit huius dec. sed etiam in subsequenti ver. incip. etiana Tertius comparans, quorum maiorem partem ego adduxeram antequam ipsum vidissem, nunc non recenseo
M 3 habes

27 fidem emptoris sequi, & poterit rei vendicare, si res est apud alium, quod non potest si habuit fidem de pretio venditor, quia hoc casu, ut supra dictum est venditor habet actionem personalem ex vendito contra emptorem ex iuribus, & doctrinis allegat. quib. add. tex. in l. quamvis ff. de in rem. ver. l. 1. in fin. ff. de reb. cor. Surd. dec. 22. n. 33. & 344. nu. 33. vbi extendit hoc idem in mercibus venditis, vt per Barbat. nouiss. in tra. de affixis. glo. 12. n. 48. vide Magon. decis. Lucen. 1. & Pasca. d. p. 4. c. 6. nu. 67.

28 Et quando quis dicatur habere fidei de pretio optimè explicat Pötan. poss. Doct. per eum cit. in tra. de spol. lib. 2. cap. 14. nu. 89. ver. pariter fo. 52. omnino videndus. Alex. conf. 92. n. 2. lib. 1. Tbor. add. ad D. de pont. d. 5. 6. n. 7. vbi quod per terminu concessum ad soluendum dicitur expressè, & tacite habita fides de pretio, vt per Alex. d. conf. 92. & Suarez. per eum cit. sicuti per patientiam detinendi non presumitur habita fides de pretio Alex. conf. 86. num. 6. lib. 6. vide Tbor. vbi supr. & omnino Gail. supr. cit. vbi multa.

29 Quod scire non prodest in venditione rei fiscalis, nam fides de pretio, nec haberi, nec presumi potest in instrumento venditionis fiscalis per substationem, quia talis fides haberi nequit l. si procurator §. 1. ff. de iur. ff. l. cum vendente C. vbi ea. fiscal. Pont. loc. cit. n. 90. et nouiss. D. Reg. Con. l. in l. 1. C. de ven. re. ff. n. 69. fo. 35. & D. de pont. tra. de pot. proreg. tit. 4. §. 6. n. 7. et 8. & ibi Tbor. addens, alios Mötan. prag. §. 13. n. 18. de adm. vniuers. successiue per supradicta pretio nō soluto posset statim res vendicari, licet contra dictum diceretur perfectus Bar. in l. licitatio §. 1. ff. de publican. cum alijs cumulatis per Pontan. vbi supr. & quid in Ecclesia, & minore D. de pont. vbi supr. nu. 9. & seq. & ibi Tbor. add. quia alios citat de pont. loco cit. n. 13.

30 Sed an procurator constitutus ad vendendum possit fidem de pretio habere, an factor, & insitor mercatoris vide Bal. in d. l. in ciuile, Bertaeb. in ver. procurator ad negotia. Pont. loco proximi cit. & de procuratore fiscali ibi per D. de pont. nu. 8.

31 Et an vendere fidei coactus à lege, vel à statuto teneatur habere fidem de pretio, Tiraq. de retra. confang. §. 3. glo. 3. num. 1. fo. 403.

32 Et an Baro fidei cogere possit Vassallum ad habendum fidem de pretio vide Capibl. in pragm. 1. n. 137. de Baron. ad quem se remittit Tbor. d. 5. 6. ad D. de ponte nu. 9. fo. 70.

Ioſeph Mele.

habes. n. apud eum cumulas præcisè multas de c. f. continentes materiam tertiarum in iudicio comparentium † qui possunt ad iudicium multipliciter venire, vt ex *Imbria. in tract. de primo, & secundo benef. confid. tertis, & Mareb. de commissio. p. 2. §. vn. per tot. Barbat. nouissim. in tra. de assisen. glo. 3. num. 1. 4. cum seq. & vltimo loco vide multa tacta remissiuè per Apicell. filium ad tutam. paup. sui Genitoris tit. 1. ad nu. 61. à nu. 133. vsq. ad nu. 37. fo. 11. post hæc scripta visum.*

N. 1. ibi ¶ ad coadiuuandum iura eius fratris, & infringendum iura sororis. ¶

2 Distingunt DD. an tertius, qui † venit ad infringendum impediatur, & quando impediatur de quo latè *Anna alleg. 96.* quem citat *Tbor. vbi sup. & Amen. ad D. de Franch. decis. 26. 1. n. 2.* vbi quod is, qui venit † ad infringendum impediatur liquidationem instrumenti, si tamen non malitiosè *Freec. de præsent. instr. p. 10. & seq.* quem citat etiam *Viscont. ad hoc in addit. ad d. D. de Franch. decis. 26. 1. ver. an tertius comparent, & vide quia conscrunt dicta per Apicell. tutam. paup. tit. 1. nu. 175.* post hæc scripta visum.

4 Et an quando quis † venit ad infringendum habeat locum tex. in *Lis à quo ff. de rei vend. Amen. vbi sup. num. 7.* vbi de pluribus circa materiam d. l. is. à quo post alios vbi sup. cit. per *Tbor.*

Et de tertio comparente ad infringendum *Vrsill. ad Assis. dec. 235.* & alij citati per *Amen. ibi*

N. 3. ibi ¶ istæ oppositiones multoties fiunt calumnie causa. ¶

5 Adde quod iudex † quando videt tertium malitiosè se opponere, illum nequaquam debet audire *Granat. ad vsseri. in pract. lib. 5. c. fin. nu. 25.*

N. 7. ibi ¶ sufficit quod de iure tertij constet apparenter. ¶

6 Adde quod tertius † comparens debet saltem summarie docere de suo interesse, alias non debet audiri *Mastrill. decis. 31. n. 13.* multos allegat *Barbat. d. glo. 3. nu. 15. & 16. & Amen. ad d. decis. 26. 1. in prin. & ibi Viscon. quem vide etiam in d. conel. incip. tertius.*

7 Et an interesse † possit probari per iuramentum *Ludou. decis. Perus. 26. n. . .*

8 Et quando † comparat tertius pro suo interesse, an possit proponere excommunicationes vide cit. per *Rice. collect. 2284.*

9 *Mastrill. decis. 257. nu. 7.* & an possit † in-

pedire expeditiones causæ inter principales, donec de iure ipsius non fuerit cognitum *Barbat. vbi sup. num. 22. Tbor. in d. 2. p. ver. tertius, vbi multos cumulat, quibus add. Pascual. de vi. pa. pot. p. 1. e. 8. n. 157. fo. 140.*

10 Et an tertius docens † de iure suo impediatur executionem sententiæ *Viu. dec. 291. nu. 4. Barbat. vbi sup. num. 23. Tbor. vbi sup. Amen. ad D. de Franch. decis. 83. nu. 2.*

11 Et quando † comparat tertius; quæ praxis seruetur, tradit *Gallup. in sua rect. prax. S. C. p. 3. c. 4. nu. 39. Rice. collect. 106.*

N. 9. ibi ¶ & erat expectandus casus mortis si sine liberis decederet. ¶

12 Hinc est, quod si substitutus † moritur antè institutum, cui facta est substitutio, substitutio euanesceat *Viu. com. opin. 843. nu. 1. & seq. p. 1. Anna sing. 487. Lanar. conf. 60. n. 89. Perreg. de fideicom. art. 3. 1. Dilect. de art. testan. tit. de substit. eant. 23. & 26. alios cumulat Viscon. conel. incip. substit. vers. fin. fo. 266.*

N. 10. ibi ¶ ius substitutionis non transmittitur ad hæredes etiam si liberi sint. ¶

Adde omnino dicta per *Morot. respon. 5. 13 nu. 17.* & quod substitutiones † conditionales, siue vulgares, siue pupillares, siue fideicommissariæ, pariterque omnia reliqua conditionalia antè euentum conditionis, quod non transmittantur ad hæredes etià descendentes *Boer. decis. 351. num. 13. Sfort. Odd. in tract. de substit. p. 6. art. 2. nu. 8. et 12. vbi multos cumulat. Infinitos adducit Perreg. d. art. 3. 1. nu. 6. vbi rationes adducit nu. 7. & nu. seq. subiungit multas limitationes, & coniecturas, de quibus ibi per eum, vide quæ infra latè dixi ad decis. 79. nu. 16. & ibi *D. Gizzarell. nu. 4.**

N. 14. ibi ¶ Quod etiam extendit fauore reip. ¶

Adde *Ludou. decis. 26. nu. 5.*

N. 15. ibi ¶ in terminis, in quibus causa reperitur. ¶

14 Quod tertius † auditur in terminis, in quibus causa reperitur *Giurb. decis. 1. Nonar. prax. elect. for. q. 18. sect. 2. Rice. collect. 2284. ver. ipsa causa. Assis. decis. 235. num. 2. Benin. tend. decis. 75. nu. 4. Magon. decis. Lucen. 96. num. 22. Viu. decis. 291. & an faciat superferre in causa *Comar lib. pract. qq. c. 14 post nu. 4. Ludou. d. decis. 26. nu. 26. D. de Franch. d. decis. 26. 1. post nu. 12. & ibi Amen. & Viscon. add. quem vide etiam in d. conel. tertius,**

tertius, *Barbat. dist. glo. 3. nu. 17.* Sed an possit examinari facere testes, si post publicationem in causa comparuit *Novar. ad prag. collect. 220. nu. 19. & 20.*

stet beneficium est concedendum *Gallupp. ubi sup. nu. 16.*

Joseph Mele.

N. 16. ibi ¶ censuimus beneficium primum, & secundum successiue esse concedenda. ¶

Hanc decis. refert *Thor. in 2. p. compen. in ver. beneficium*, sed contrarium videtur sentire *Novar. in prax. elect. for. q. 18. sect. 2. vbi*

16 firmat beneficium ¶ electionis fori competens miserabilibus personis minimè competere quando comparent, vti tertij, & ita obtinuisse testatur in facti contingentia, & in ea. q. 18. nu. 16. firmat etiam, quod pre-

17 clusa via ¶ principali vltimus probandi erit etiam preclusa via, tertio pro suo interesse comparere *Gratia. decis. 147. Præc. Mare. decis. 161. p. 2. quos refert, & sequitur Ricc. collect. 2284.* Verum in hoc cum illa

18 distinctione procedendum est, quod aut tertius ignorauit litem, & potest de nouo testes producere etiam, quod veniat post didicita testificata, vt per *Bar. bic. cit. in l. si per lusorio ff. de appell. Affl. decis. 235. aut sciuit litem motam, & non poterit audiri nisi super nouis, non autem super iisdem, vel contrarijs per* .x. vulg. in c. fraternitatis de

19 testib. Aliam distinctionem refert *Vrfill. ad d. Affl. decis. 235.* ex mente *Affl.* quod aut tertius venit ad coadiuuandum, aut de per se principaliter pro suo interesse. Primo casu, aut sciuit litem motam, & tunc audietur in eo statu, in quo causa reperitur *Crauet. conf. 104. nu. 3. Gail. lib. 1. obser. 70. nu. 4.*

20 quod limitat in personis ¶ priuilegiatis quibus competunt beneficia etiam si veniant ad adiuuandum alium *Affl. decis. 15. Covarr. d. c. 14. nu. 3. Ludo. d. decis. 26. nu. 5.* & fuit decisum in hac decis. & id quod dicte de personis priuilegiatis extendit *Ludo.* ibi vt sit idem etiam si interest. Reip. & habetur hic n. 14. aut ignorauit litem motam, & potest nouos testes inducere, nisi fuisset persona supposita militiose, vt per *Affl. d. decis. 235. nu. 5.* de quibus distinctionibus vide *Barba. ubi sup. nu. 18. & 19. Novar. d. collect. 220. nu. 19.*

21 Sed an beneficia ¶ concedenda sint tertio venienti in causa post introductionem causæ pro suo interesse, quod non *Gallupp. in prax. p. 2. cap. 28. num. 15.* refert decisum in S. C. iunctis aulis nouissimè *Thor. in 2. p. Compen. ver. Beneficium, an concedi debeat*

22 tertio fo. 45. qui similiter in seq. ver. refert decisum, quod neq. tertio venienti ante introductionem causæ, si de iure suo non co-

SVMMARIVM.

1 Scriptura an possint presentari post conclusum in causa, & pradi. & n.

2 Causa in Regno sunt summaria, & in eis proceditur sola facti veritate inspecta.

3 Conclusio in causa fit cum termino, & reueruatione producendi scripturas etiam quod non exprimitur.

4 Scriptura, quæ sunt presentande post conclusum debent esse publica, vel priuata, quæ fidem faciant.

5 Instrumentum non habens subscriptionem testium in numero opportuno, an fidem faciat.

6 Copia scriptura priuata, an fidem faciat.

7 Scriptura priuata habens solam fidem, & subscriptionem Notary, an fidem faciat.

8 Clausularum summaria simpliciter, & de facto sola veritate inspecta materia.

9 Testes examinari possunt post publicationem, & conclusionem quando proceditur sola facti veritate inspecta, & de veritate num. 10.

10 Scriptura priuata si producitur facta conclusionem in causa, & produci voluerit testibus comprobare, an probatio admittatur.

11 Scriptura priuata non recognita non probat neq. fidem facit.

12 Scriptura priuata recognitio qualiter facienda, & quot modis n. 14. & an fieri possit per procuratorem nu. 15.

13 Declaratio principalis post conclusum peti non potest.

14 Scripturam priuatam recognoscere, an cogatur si tantum subscribitur fuerit offensæ, vel sit exhibenda integra.

15 Scripturam priuatam ludex, an cogere possit ad recognoscendum.

16 Scriptura recognitio si fuerit petita, an possit peti remissio causæ.

17 Deposito principalis vsq. ad quod tempus peti possit, & an facta conclusione in causa stante nouella prag.

18 Deposito principalis, an possit peti in materia litterarum cambi.

19 Deposito principalis, an fieri possit per Procuratorem.

20 Terminum ad concomitandum materia.

- 24 *Terminus ad concommitandum, an concedendus, si non fuerit petitus terminus ad impugnandum.*
- 25 *Terminus ad concommitandum post publicationem & conclusum in causa, an detur in scripturis priuatis.*
- 26 *Scriptura, qua possunt concommitari.*
- 27 *Termino ad concommitandum concessio, conueniens potest contra scriptores probare.*
- 28 *Terminus ad impugnandum scripturas, si petitur quando causa est in lumine expeditionis, an concedendus.*
- 29 *Termino concessio ad concommitandum, qui articuli admiſcendi.*
- 30 *Termino ad impugnandum concessio, quid articulandum.*
- 31 *Interrogatio, an admiſcatur ante, & post litem contestatam.*
- 32 *Interrogationes in qua parte iudicij fiant, & quid de interrogatione si tenet, & possidet 33.*

AD DECIS. XLI.

Decis. huius mentionem facit D. Gait. tra. de dec. c. 2. tit. 8. n. 2974. fo. 186. & nu. 3033. fo. 189. T. bor. in Compend. decij. 2. p. in ver. Recognoscere.

In prin. ibi ¶ post conclusum in causa recipiuntur scripturae, tam publicae, quam priuatae. ¶

- 1 An scripturae post conclusum praesentantur ponende sint in processu Maran. p. 6. a. 7. 8. nu. 47. cap. 126. quem adducit Louit. prag. 2. de iurisd. inui. non turbant. n. 102. & addit quod non modo scripturae possunt praesentari post conclusum, sed praestantur etiam tempore relationis causae testatur D. Reges Tapp. in prag. 14. secundum eius compilationem de ord. iud. lib. 3. in. reg. fo. 173. & hoc quia causae ¶ in regno sunt summariae, & in illis proceditur sola facti veritate inspecta, vt per cap. reg. detestantes, & hic num. 2. Viscon. in concl. incip. instrumenta, & alia scripturae fo. 123. apud quae multa, & quod propterea si fiat conclusio non precluditur via praesentandi scripturas, imò vt innotescit etià infimis procuratoribus semper Conclusio ¶ fit cum termino praesentandi scripturas, de qua praxi Maran. in suo auro specul. p. . . . Muscatell. prax. S. C. glo. conclusio. n. quibus addit Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 24. 27. nu. 7. fo. 218. qui subdit, quod licet non fieret expressè reseruatio in conclusione praesentandi scripturas ex antiqua practica semper intelligitur facta ex D. de

Franch. decij. 631. ver. an verò.

- Sed descendendo ad hanc decis. dicit Aff. si c. l. decij. 272. quod scripturae ¶ quae praesentantur post conclusum intelliguntur scripturae publicae, vel priuatae, quae per se aliquam fidem faciunt, vt ibi per Aff. num. 2. & per Ang. in l. scripturas C. qui pot. in pigno. prour est scriptura tino teste notata, vt Viscon. ibi, & Gen. a de scrip. priua. lib. 1. 3. confid. fo. 67. D. de Franch. decij. 631. col. 1. 2. & 3. Viscon. d. concl. instrumenta, vbi quid de instrumento ¶ non subscripto à testibus in numero oportuno seruata forma Constit. Regni. nam alias scriptura priuata regulariter non probat Genus lib. 1. q. 4.
- 6 Et quid de copia ¶ scripturae priuatae Genus in d. tra. fo. 59 Rouit. prag. 1. de fid. instrum. nu. y. vide Aff. dec. 282. & l. procurator ff. de edendo, quod adducit Ron. prag. 2. de iurisd. inui. non turbant. nu. 103.
- 7 Et an scriptura priuata habens solam fidem, vel subscriptionem Notarij plenè probet glo. in l. 1. ver. inferenti in fin. C. de apo. pub. lib. 1. o. vide D. Confil. Rouit. prag. 1. de Notar. nu. 22. Gait. in tra. de cred.

N. 2. ibi ¶ vt procedatur in hoc Regno sola facti veritate inspecta. ¶

- Ista prag. Reginz l. ab eis, de qua mentionem facit author, est prag. 1. quae incipit dispendia litium sub tit. de ord. iud. secundum ordinem Consiliar. Rouit. ad cuius Commē. recurras circa dispositionem illius, & de clausulis summariae ¶ simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta; de quib. omnibus etiam ad saturitatem videre poteris, Misyn. cent. 2. obser. 44. & cent. 3. obser. 70. Lanfran. de Ori. in Clem. sepe de verb. signif. Marcell. Calà in Commen. ad d. prag. dispendia, cum qua concordat cap. detestantes, vbi Marcell. Calà super claus. sola facti veritate inspecta nu. 57. fo. 43. citat Conf. Bello nu. 63. plures sunt dubitationes num. 11. ver. similiter licet post conclusionem, vbi quod quādo proceditur sola facti veritate inspecta ¶ possunt ¶ nedum facta publicatione in causa, sed etiam post conclusum examinari testes, quia sollempnitas, & rigor, & alia de iure ciuili introducta reijciuntur sequitur Aff. in sua prax. iudic. 3. cap. 18. nu. 1. ver.
- 10 praeterea etiam, sed tu de veritate ¶ huius dicti vide Ozafch. decij. 1. nu. 26. ver. virtute etiam huius clausulae.

N. 3. ibi ¶ si post conclusum in causa praesententur scripturae priuatae, & per praesentantem petatur, quod aduersarius illas recognoscat. ¶

Sed

11 Sed facta ꝑ conclusionem cum termino, vel reservatione producendi scripturas si producitur scriptura priuata sine tellium subscriptione, & produens voluerit illam testibus comprobare, an talis probatio admitti debeat vide *Rice. in add. ad d. de Franch. decis. 261* vbi refert decis. S. C. quā prius retulerat *Thor. in Comp. decis. vtr. conclusionem facta fo. 107. fol. 1.* cuius non meminit *Rice.*

Et quando testibus non est comprobanda, sed re cognoscenda, quod est necessē 12 ad hoc, vt probet scriptura enim priuata ꝑ non probat neq; fidem facit, nisi fuerit recognita *Genua. de scrip. priuat. lib. 1. q. 1. nu. 3. fo. 6. l. instrumenta. & lrationis iud. l. exemplo C. de probatio. Qualiter debeat fieri*

13 in recognitione, docet post alios *Rebuff. de Cirographo. recognit. Genua d. tra. q. 1. q. 4. nu. 4. fo. 15. & fo. 55. 10. Noppen. decis. 46. nu. 27.*

14 Et quot modis ꝑ possit fieri recognitione scripturę priuatę scia cit. per *Genua. vbi*

15 *sup. num. 1. & 11. & nu. seq.* vide si recognitione fieri possit per procuratorē, & si sit precisē necessaria, vel non, & de supradictis omnibus, & alijs vide nouissimē, & ad futuritatem *D. Gait. tract. de cred. cap. 2. tit. 8. d. 16 nu. 260. fo. 158. & quod fieri ꝑ possit post conclusum in causa habetur hic, vide*

Gait. vbi sup. nu. 30. 31. & seq. Non tamen potest peti declaratio principalis, scilicet in prax. causa dilationum, & sic receptum in prax. restatur *Gallup. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 27 nu. 5. & maximē hodie ex Nouell. prag. 11. Com. de Lemos delli 28. cap. cap. 7.* nisi in casu ibi expresso.

17 Et an recognitionem apocę ꝑ compelletur facere si fuerit tantum ostensa subscriptio, vel sit exhibenda integra apocad, quod integra apoca est exhibenda *D. de Franch. decis. 304.* quem ad hoc citat *Rou. prag. 8. de fals. in fin. Gait. vbi sup.*

18 Sed an iudex possit ꝑ cogere ad recognitionem scripturam priuatam vide omnino *Viscon. in comel. incip. Iudex potest compellere*

19 Et si fuerit petita ꝑ recognitione, an possit peti remissio causę vide *Rouit. in prag. 64. sub tit. de offit. procurat. C. s. ar. num. 49. cum multis seq. Muscatell. in prax. S. C. glo. competentes num. 99. D. de Franch. decis. 190. Viscon. vbi sup. in fin. fo. 133.*

N. 4. ibi ¶ cum depositio principalis in qualibet parte iudicij peti possit. ¶

20 Depositio ꝑ principalis vsq; ad quod tempus peti possit *Thor. post d. per eum cit. 2. p.*

comp. ver. depositio fo. 131. Sed an hodie depositio principalis peti possit, facta conclusionem ob nouellam prag. sup. mentionatam, vide *Thor. in Comp. decis. 2. p. ver. ff. pus dicendi de nullitate fo. 678.*

21 Et an depositio principalis possit peti in materia litterarum cambij vide *Thor. in Comp. decis. ver. depositio principalis fo. 145* quem vide in d. ver. de alijs materiis concernent. & in 2. p. in co. ver. & de prax. huius depositionis vide post *Muscatell. Maran. & Rouit. per eum relat. Gallup. in prax. S. C. p. 2. c. 18. Maurit. Apicell. alleg. 4.*

22 Et de depositione ꝑ procuratoris *Thor. in 2. p. ver. depositio specialis fo. 133. Gallup. vbi sup. n. 27.* videas quoque in materia *Rice. collect. 141.*

N. 4. ibi ¶ & proinde sit dandus nouus terminus ad coadiuuandum. ¶

23 De isto termino ꝑ ad concomitandum vide *Viscon. in conclus. incip. terminus ad concomitandum, de quo etiā vide D. Reg. Tapp.*

24 *vbi sup. nu. a.* Et an ꝑ concedi debeat iste terminus si non fuerit prius petitus terminus ad impugnandum vide *Thor. in 2. p. C. p. ver. terminus ad concomitandum fo. 1679.*

25 Et an post publicatum, vel conclusum ꝑ in causa detur iste terminus in scripturis priuatis *D. de Franch. decis. 631. vide Thor. in 1. p. Comp. ver. terminus ad concomitandum fo. 539.*

26 Et quę scripturę ꝑ possunt concōmitari *D. de Franch. d. decis. 631. vbi dixi Carau. rit. 238. nu. 3. Viscon. vbi sup. Aff. & Vrsill. hic cit. Muscatell. in prax. S. C. p. 7. glo. conclusio nu. 3. & glo. presentatas in prin. vbi etiam quę dicantur scripturę priuatę.*

Et quod quando conceditur iste terminus ꝑ producenti scripturas poterit conuentus probare contra illas scripturas *D. Tapp. vbi sup. nu. 4. Marfil. sing. 168.* quem post add. fin. in consuet. *N. cap. incip. instrumētum tit. de iure quart. ver. s. lante statuto* refert *Gallup. p. 2. c. 27. n. 1. fo. 219. eius prax.* 28 & si petitur terminus ꝑ ad impugnandum scripturas pteñtatas a parte quando causa est in limine expeditionis, an sit concedendus *Thor. in 2. p. Comp. ver. terminus ad impugnandum fo. 688.*

29 Sed dubium est, an articuli ꝑ producenti in hoc termino debent respicere concomitantiam, & coadiuuantiam scripturarum tantū, quod sic, alias dicentur articuli impertinentes, & daretur occasio post publicatum articulandi de directo contraria contra te. in s. fratermitatis de ijsib. faciūs dicta

dicta per D. Reg. Tapp. lib. 1. iur. reg. rub. de art. impertinet & reiciend. in prin. fo. 173. & per D. de Franch. d. decif. 631. in fin. & si cōtrarium diceremus, necessarium esset concludendum, quod id esset probare, & non cōadiuuare, cōcomitare, vel cōprobare.

Et aduerso, quia diximus, quod conuenit 30 to t detur terminus ad impugnandum, an detur circa contenta in eis Ann. fing. 102. & seq. Viscon. qui alios refert conclus. incip. terminus. Petr. ad Casy. decif. 68. lit. C. fo. 283.

N. 7. ibi ¶ in quacunq; parte iuditiij, vel ad partis instantiam, vel ex officio litigatores interrogare ¶

31 An interrogatio admittatur tam ante, quam post lit. cōtestatam vide Marfil. fing. 555. Casy. decif. 15. Nostrates Regnico. in Cōstit. partes in iudicio, Meno. de arbitr. cas. 33. Marfil. in aurspec. 4. p. d. q. Rou. optimi prag. 6. de ord. iudit. Anna. conf. 58. & in qua parte iuditiij fiant t interrogationes de Fräsch. decif. 263. num. 10. Meno. de prafump. lib. 1. prafump. 9. 62. ad quos se remittit Rou. ubi 33 sup. nu. 11. & de interrogationibus t si tenet, & possidet Rouit. ibi n. 5. ponit practica, & D. Reg. Tapp. in d. Conflit. partes in iudicio sub tit. de interrog. litig. fo. 121.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Inventarij tempus conscribendi, incipiendi. & per her. finiendi nu. 2. & nu. 3. & quid in inventario tutoris.
- 4 Inventarium si non conficit haeres infra tempus à iure statutum, confunduntur actiones, quod quomodo intelligatur nu. 5. & quid si plures sunt filij, qui se immiscuerunt, et adfunt maiores, et minores, an restitutio minorum profit maioribus.
- 6 Inventarium si conficit haeres non tenebitur ultra vires hereditarias, secus si non conficit.
- 7 An procedat in Fisco.
- 8 An in Ecclesia.
Inventarium per Laicum haeridem Clerici in qua Curia conscribendum.
- 9 Inventarij tempore durante heres neq; convenire, neq; conveniri potest, sed fallit in multis casibus nu. 10. De forma inventarij conscribendi.
- 11 Regnum sicut pro una provincia accipitur

12 Prorex est caput supremorum Tribunalit uniuersalem iurisdictionem habent super toto Regno.

AD DECIS. XLII.

Compendiat decif. istam nouissimè Tbor in a. p. Compen. in ver. inuentarium.

N. 1. ibi ¶ non iuuare haeridem, tanquam confectum post trimestre tempus. ¶

1 De tempore t conscribendi inventarij vide Ricc. collect. 463. Casal. de tuto. nu. 80. Pappo. lib. 1. arr. 5. Guid. pap. decif. 571. & infra quantum tempus tutor inventarium conscribat Meno. de arb. cas. 174. ad quem se remittit Amen. ad de Fran. b. decif. 206. num. 10.

2 Et quando incipi, & finiri t debeat inventarium vide Vrsill. ad Affl. decif. 66. Maggo. decif. Lucen. 40. nu. 3. Crass. in ver. inuentarium Bero. q. 62. alios adducit Viscon. in concl. in ep. hares post mortem circa med. apud quem de alijs circa inventarium.

3 Quod debet t incoharari per haeridem, vel eius legitimum procuratorem intra 40. dies à die delatæ hereditatis, vel aditæ, ita quod postquam sciuit eū, de cuius hereditate agitur, defunctum, & delatam sibi hereditatem, & postquam eam adiuit, & in ea se immiscuit ultra id tempus non potest, ut per glo. in l. ii. potest ff. de acq. her. & perfici potest infra alios 40. dies ut est glo. in l. fin.

4 Si fin autem C. de iur. delib. Infra quod t tempus si non cōfecit inventariū si quas actiones habet contra defunctum aditione confusæ intelliguntur, nec quicquam amplius de hereditate deducere poterit, quia non potest esse debitor, & creditor hereditatis l. si reus ff. de duo. rei. quod quidē cessat cōfecito inventario, cuius beneficium operatur, quod actiones non confundantur, sed heres habet similem formam cum alijs creditoribus d. l. fin. si vero, ubi glo. Sed quid si lōgo intervallo non intereunte moram purgavit conscribendo inventarium, vide quid dicit Plot. in inuen. tato. in l. si quando §. 9. nu. 26. de in lit. iur. fo. 129.

Et quid si plures sint filij, qui inconsultò se immiscuerunt hereditari paternæ, quorū alter erat minor, an si non confecerunt inventarium infra tempus praximum, restitutio, quæ competit minori aduersus prædictam immixtionem, ad conscribendum inventarium profit maioribus, quod sic Sforz. Odd. in tract. de resl. in in. p. 1. q. 46. art. 5. per tot. in 4. exemplo refert nouiss. Barbat.

de

de affl'en. glo. 12. nu. 58. ver. quartum exemplum fo. 232.

Sed illud quod diximus, quod cessante inventario † confunduntur actiones, & quod hæres nihil deducere poterit procedit quo ad actionem, & obligationem, secus, quoad retentionem, quia potest illud retinere in restitutione fideicommissi, vt *l. si debitor, & l. pater ff. ad l. falc. Cassir. in lita tamen §. sic Trebell. ff. ad T. Trebellian.*

6 Studeat autem semper hæres † conficere inventarium intra legitima tempora, & cum requisitis sollempnitatibus, quia inventarij beneficium tribuit hæredi multa, commoda præsertim, quod non tenebitur ultra vires hereditarias, sicuti tenebitur si non coniciat *d. l. si §. & si præfatam.* Quod
7 an procedat † in hîco vide *D. Regn. Consil. in l. 1. C. de pen. ff. lib. num. 157. & seq. C. null. com. cons. comm. q. 822.* & an in Ecclesia † *D. de Franch. decif. 536 nu. 30.* vbi multa dixi, ad hanc materiam, *Vifcon. in concl. incip. Ecclesia heres instituta fo. 64. dicā inf. ad decif. 58. nu. .* vbi dixi de alijs. Et inventarium per laicum hæredem Clerici in qua Curia debeat fieri Ecclesiæ, vel seculari, vide *Guid. pap. dec. 267. cuius meminit Petr. ad Gram. decif. 10. nu. 15.*

9 Et an durante † iuradicto termino inventarij hæres possit conveniri, vel convenire vide *D. Auth. inf. decif. 79. D. de Franch. decif. 352. vbi add. Surd. in tra. de alimen. tit. 8. pruil. 1. 1. nu. 1. Vifcon. d. concl. heres, qui*
10 *ex Surd. colligit quinquē † casus, in quibus durante dicto termino potest hæres conveniri in vers. hinc etiam hæres durante dicto tempore, & de vno casu, quod si hæres inventarium autē trimestre tempus confecerit, quod possit conveniri Capoll. eaut. 223. alios cumulat Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 3. q. 5. per tot. V. in com. opin. ver. exceptio opposita per hæredem D. Rouit. prag. 26. de feud. nu. 18. fo. 269. Boer. decif. 41. nu. 8. dixi ad d. D. de Franch. decif. 536. vbi multa reperies quæ hic nō repeto, & habes integros trac. in hac materia ad quos recurras. Et de modo, & norma inventarij conficiendi disertè, & affabre *Det. conf. 633. in 5. p. vol. 2. fo. 21. à num. 2. vsq. ad num. 16. post illos, qui integros, tract. ediderunt.**

N. 12. ibi ¶ Regnum Neapolitanū pars Italiæ vna prouintia est. ¶
11 Quod Regnum † hoc Neap. accipiat pro vna prouintia *D. de Franch. dec. 62. nu. 2. vbi addidi Affl. idem dicentem in Consil. Saneimus de iur. protom. nu. 2. M. Ant. Surg. de Neap. Illustr. lib. 1. c. 12. nu. 62. Luc. de*

*Penn. in l. fin. C. de discuff. lib. 10. Affl. decif. 209. D. de pont. in trac. de pot. proreg. tit. de prouif. fieri solit. §. 3. num. 16. Lucas de Penn. quem citat Frecc. de subfeud. lib. 1. tit. de off. mag. iust. num. 6. Barbat. de affl'en. glo. quod nu. 36. & idē regnum dicitur vna prouintia, quia est sub vno prorege † qui est caput supremorum tribunalium iurisdictionē vniuersalem habent sup. et toto Regno, vt de M. C. quæ est caput Regni, & illius caput Prorex testatur *Surg. vbi sup. ad quem recurras, quia multa notab. reperies, & ad prædicta Vifcon. in concl. incip. Regnum, vbi de laudibus Regni plura,**

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Surdus, & mutus dicuntur iuris resistentiam habere in feudo.
- 2 Surdus, & mutus, an possint feudum in Regno habere.
- 3 Mutus, & surdus, & quilibet heres in feudo, pro quo præstatur quid annuum succedit.
- 4 Feudum pecunia emptum, an dicatur proprium feudum.
- 5 Seruitium an sit de substantia, vel de natura feudi.
- 6 Seruitium non est de feudo sed pro feudo.
- 7 Seruitia sunt incerta, & occasionaliter possunt eueniri, vel non eueniri.
- 8 Fidelitas feudi est de substantia feudi.
- 9 Seruitium quotuplex est in Regno.
- 10 Adoba quid remiss.
- 11 Seruitium personale quando Vassallus teneatur prestare.

AD DECIS. XLIII.

DE casu huius decif. meminit *D. Reg. de Tapp. in Commen. cap. reg. 35. quod incip. Item quod prædicti officiales nu. 6 lib. 2. in reg. fo. 216. & iterum in Consil. officia, quæ personis nu. 17. d. lib. 2. fo. 127. vbi enumerat Reg. Consiliarios, qui in hac decif. interuenerunt, & ibi inserit per extensum omnes allegationes pro vtraque parte, & de ea nouissime Theor. in 2. par. Compen. decif. Regn. ver. feudatarius fo. 210. Cui adde, quod surdus † mutus, & mancus iuris resistentiam dicitur in feudo habere, vnde docendum est de privilegio dispensatiuo *Affl. decif. 361. nu. 15. vide l. ser,*
in 6.*

in e. imperialem §. illud de prob. feud. alie. per Feder. Luc. de Penn. in l. si coloni q. 30. de agricol. & censu. lib. 1. & si mutus §. & si mutus possunt habere feudum in Regno vide Amen. ad D. de Franch. decif. 20. n. 5. vbi meminit huius decif. & D. Tapp. sup. cit. & vide Tbor. in 1. p. ver. feudum fo. 211. vbi de gibboso Principe Scalex. Illud tamen est verum, quod §. mutus, & surdus, & quilibet heres in feudo, pro quo prætatur quid annuum, succedit Bald. conf. 136. vol. 1. Soet. conf. 167. circa vol. 1. Camill. de Curt. diuers. iur. feud. cap. licet autem nu. 5. fo. 83. vide si conferunt tradita per Rouit. prag. 4. de feud. nu. 30. fo. 212. & de materia huius decif. vide aliam decif. 79. infra in a. p. quæ de recenti ad manus peruenit, vbi addo.

N. 16. ibi ¶ indistinctè feudum potest acquiri per pecuniam. ¶
 Feudum pecunia §. emptum, an dicatur verè, & propriè feudum Cam. de Curt. in d. cap. Reliquum est n. 9. & in d. cap. licet autem nu. 10. fo. 80.

N. 23. ibi ¶ seruitium nanque est de natura, non de substantia feudi. ¶
 Quod seruitium §. non est de substantia, sed de natura feudi ex Theorica And. tenet Cam. de Curt. d. cap. reliquum est nu. 3. fo. 79. a ter vbi subdit ea, quæ hic habentur nu. 24. de quo Rouit prag. 19. de offit. procur. Cys. n. 3. & si seruitium est de substantia, vel de natura feudi vide Capibl. prag. 8. p. 1. nu. 8. de Bare.

Et quod seruitium §. non est de feudo, sed pro feudo, & quod seruitia §. sunt incerta, & occasionaliter possunt euenire, vel non euenire Theodor. alleg. 81 nu. 20. & seq. qui nu. 7. quod fidelitas §. est de substantia feudi non seruitium, & nu. 14. & an seruitium sit onus feudi idem nu. 12. & quotuplex sit seruitium §. in hoc Regno vide Cam. de Curt. cap. cum igitur num. 40. & seq. fo. 40. apud quem vide multa ver. seruitium.

N. 31. ibi ¶ seruitium personale sublatum est, & subrogatum in pecunia, quam adhoamentum, seu adhoam nuncupant. ¶

Idem ad litteram dicit Camill. de Curt. præt. loc. n. 47. & quomodo taxetur adhoa Rouit in prag. de nu. 51. fo. 284. & prag. 19. de offit. procur. Cysar. in qua prag. nu. 2. dicit quod sit §. adhoa, & alia multa circa adhoam, siue adhoamentum, & Nouar. collect. 166. super prag. nu. 20. & seq.

Quando vero Vassallus §. teneatur præ-

stare seruitium personale vide D. Reg. Tapp. in rub. de consuet. Prin. c. 3. n. 60. quem locum ipsemet citat in consuet. off. qua personis nu. 17. in fin. lib. 2. iu. reg. fo. 127.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Vxori datur retentio mortuo marito in bonis illius donec dotes ei restituantur, idem in filio nu. 2.
- 3 Filio an detur retentio dotis matris, donec ei ab illa redditus fuerit computus administrationis,
- 4 Retentio an detur pro legatis in testamento minus sollemniter relictiis, pro quibus non datur actio, & an detur legatario.
- 5 Possessio in dubio iure familiaritatis præsumitur.
- 6 Vxor cum marito possidens dicitur iure familiaritatis possidere.
- 7 Vxor post mortem viri tenetur declarare animum suum quo titulo possideat, & quo tempore possit hoc declarare.
- 8 Filius an teneatur declarare animum suum circa possessionem rerum personarum, et 11.
- 9 Creditor cum constituto, & precario, pactus, de capiendi, an possit petere associationem suam.
- 10 Hares potest possessionem vacantem propria auctoritate apprehendere.
- 11 Filius præsumitur titulo vitiliori sibi possidere, & an, & quando præsumatur, vel non præsumatur hereditatis paterna additio, & cautela super hoc.

AD DECIS. XLIV.

B Is de hac dec. meminit Tbor. in a. p. Compen. decif. in ver. exor cl. 1. & 2. cui adde, quod mortuo marito mulieri competit §. retentio in bonis illius pro dotibus, donec dotes restituantur Capy. decif. 119. nu. 3. Gram. decif. 58 num. 3. & decif. 92. nu. 19. Bal. nouell. in tra. de dot. priu. 6. 13. lim. Muscatell. in prax. de appell. glo. adiudicantur nu. 61. Ri. a. collect. 191. Macill. ad consue. Bari in consue. marito ad inopiam vergente num. 27 fo. 73. & adde ad hanc decif. tradita per Pasfal. in tra. de vi. pa. po. p. 4. cap. 1. n. 28. & seq. & per Cartar. decif. 73. exeq. Genua & Ioseph Ludon. decif. Perus. 109. in prin. quæ videtur aduersari huic decif. vbi Ludon. dicit id non modo
 - §. proce-

procedere in vxore, verū etiam in filio per alleg. per eum nu. 2. quibus addē *Muscatell. vbi sup. nu. 69.*

- 8 Sed an ē contra † filius possit dotem matris, quæ tutelam ipsius administravit retinere donec reddiderit computum administrationis vide *decis. D. de Franch. 642. vbi dixi late Vifcon. in concl. incip. filius, an possit n. 97. vbi cumulat multos pro negatiua, & in addit. ad d. D. de Franch. decis. 642. & vide Rice. collect. 1917. vbi adducit *conf. ciu. Gr. m. 114. nu. 11.* & testatur decisum in S. C. Pijca de vi. pa. po. p. 3. e. 10. nu. 43. Tbor. ver. r. t. ntio, vel compensatio fo. 485. & in seq. incip. retentio dotis Moissin add. 22 p. 7. 4. 15. & 16. nu. 5.*

N. 2. ibi ¶ licere mulieri etiam pro legatis à marito relictis. ¶

- 4 Audē quod datur etiam † retentio quando non datur actio, vt in legatis relictis in testamento minus sollempni *Capyc decis. 89.* quam adducit *Rice. collect. 191. in fi.* & addē hic *Cartar. omnino videntū sup. cit. decis. 73* & quod legatarius si sine vitio adeptus est possessionem rei legatæ, illius ei datur retentio *Tbor. in 2. p. Cōp. ver. legatarius fo. 321*

N. 3. ibi ¶ quod mulier etiam iure familiaritatis possidens. ¶

- 5 In dubio possessio † iure familiaritatis præsumitur no. in l. qui iure familiaritatis ff. de acq. poss. quā exornat more suo decisionibus *Rice. in collect. 1293.* vbi adducit *decis. Caebrian. 140. decis. Ludo. Perus. 69. & Lucen. 641.* quod vxor † possidens cum marito præsumitur iure familiaritatis possidere.

N. 4. & 6. ibi ¶ post obitum viri non declarauit animum suum. ¶

- 7 An mulier † post obitum viri teneatur declarare animum suum habes hanc *decis. cū qua concordat Achill. de ca. possess. & proprietas. & Palcot. dec. 422.* vide *Barz. dec. Bonon. 73 n. 31. et seq. Pafcal. vbi sup. sed cōtra hanc decis. videtur *decis. 305. Ludo. Perus. 109.* qui tenet quod requiritur declaratio omniō, vel saltem tempore turbationis, quod opus est aliqua declaratione prout in d. *decis. Achill. & Palcot. quibus addē Caual in tra. de vsufr. mul. relic. n. 201. & pñ.**
- 8 filius † teneatur animum suum declarare, quando possidet bona patris vide *inf. n. 10*

N. 6. ibi ¶ creditor qui habet rē hypothecatā debitoris pōt si vacus sit possessio illā apprehendere propria auctoritate pro conseruatione sui iuris. ¶

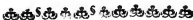
- 9 Adde quod creditor † cum constituto, & precario pactoq; capiēdo habens iustitiam mentū contra suū debitorem pōt petere à Iudice associationem super bonis debitoris ipso non citato *Vifcon. concl. incip. creditor, qui publicum, quod impugnat Roust. prag. 1. de conseruato. cit. per eundem Vifcon.* qui tandem pro concordand. opū. in fin. distinguit, vt ibi per eum.

- 10 Sed quod possessio vacans † potest ab hærede propria auctoritate occupari *Ludo. 1. dec. Perus. 60. n. 4. & 13.* & an à legatario *Tbor. in 2. p. Cōp. in ver. legatarius fo. 321.*

N. 10. ibi ¶ quod filius in domo, vel alia re paterna remansit, quæ specialiter, vel generaliter pro dote materna erat obligata non videtur hæreditatem patris adire, sed pro dote materna insistere. ¶

- 11 Adde quod filius † non præsumitur hæreditari paternæ se immiscuiss., nisi animū suū declarauerit se esse hæredē *Men. lib. 4. præsup. 99. n. 4.* filius. n. pōt retinere bona ex titulo sibi vtiliori, & non vt hæres iux. no. per *Bar. in l. gerit ff. de acq. hæred. Crauet. cōf. 33. n. 11.* quod procedit in præsup. hæreditatis aditione, secus quando sumus in expressa, nā quando sumus in præsumpta probatio in contrariū recipitur, quando docetur alio titulo possedisse, & possidere potuisse, quia præsumitur vtiliori titulo possedisse, vt per *Bar. d. l. gerit*, quia vna præsumptio tollit aliā vt optimē declarat *Cornaz. decis. Lucē. 112. præsertim nu. 16. duxi ad D. de Franch. decis. 536. n. 7. optimē Consiliar. Pafcal. in tra. de virib. patr. pot. p. 1. c. 1. n. 21. fo. 437.* & in hoc ad euitandum controuersias tradit cautellam *Alimon. in prax. tutel. p. 2. ver. utiliter agat, & contrabat n. 52. & seq. fo. 182.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Testes in testamento debent esse rogati, & de ratione nu. 2. & intelligitur in omni testamento nuncupatiuo, & in scriptis nu. 3. & an sufficiens si sint vocati nu. 4.
- 5 Testium rogatus in testamen. an presumendus, & si probandus quot testes requirantur num. 6.
- 7 Testes an presumantur rogati si Notarius dicat præsentib. test. vocatis, & rogatis, N quid

- quod si dicat vocatus &c. nu. 8.
- 9 Testium rogatus an sufficiat si fiat inconti-
nenti absoluto testamento.
- 10 Testes in testamento a quo debeantur esse
rogati a Notario, vel a testatore, & quid in
contractibus.
- 11 Notarius in testamento, an rogandus.
- 12 Testium rogatus in instrumentis, an sit ne-
cessarius, & Notarij, & an in matrimonio
num. 13.
- 14 Testes in solutione debiti in scriptis redacti
debent etiam rogari declarari, ut nu. 16.
- 15 Testes in probatione confessionis extra iudi-
cialis, an debeant esse rogati.
- 17 Testes septem in testamento de iure civili
requiruntur secus de iure Cano quia suffi-
ciunt duo nu. 18. & quales debeant esse n.
19. & quid in Regno.
- 20 In dubio facendum opin qua fauet religio-
ni, & quia contrariam fecit Dynus fuit
damnatus.
- 21 Testes quando sunt subscripti non est qua-
rendum si sint rogati.
- 22 Testator an possit mandare, quod credatur
eius testi.
- 23 Duo specialia an, & quando possint concur-
rere.
- 24 Milites & si possint testari quando, & quo-
modo volunt tam in eorum testamētis re-
quiruntur duo testes rogati, & de rōne n. 25
- 26 Milites quot privilegia habeant in testando.
- 27 Milites qui sint qui gaudeant his privile-
gijs, & an milites nostri temporis.
- 28 Clerici gaudent iisdem privilegijs quibus, &
milites in testando, & quot testes requiran-
tur in illorum testamen- sed quid in Regno
Sicilia nu. 19.
- 30 In ore duorum, vel trium ex leg. divina, stat
omne verbum.
- 31 Sacerdos ex vulgari dicto rusticorum fecit
habet septem ordines, ita acquipollet septem
testibus.
- 32 Religiosi magis fide digni, quam seculares.
- 33 Testes sex seculares tantum probant quan-
tum quatuor religiosi.
- 34 Testes duo equipolent persone Parochi.
Testi confessori magna fides adhibetur.
- 35 Testamentum conditum Venerijs adhibitis duo-
bus, vel tribus testibus valet. Item in Ciui-
tate Senarum. In Hispania, & Roma.
- 36 Casus in quibus quis potest testari minori n.
7. tit. 16. nu. 37. 38. 39. 40. 41. ubi pri. est in
Testamen. patris in liberos valet absq. nu. 2.
Testium a l. requisito, dummodo ipsius manu
scribitur.
- 37 Testamentum ad pias causas valet etiam si
coram testibus non sit lectum.
- 38 Testamentum factum a rustico in rure non
indiget 7. testibus.

- 39 Testamentum factum tempore pestis pote-
ri coram duobus testibus.
- 40 Testamentum factum coram Principe valet
sine numero testium.
- 41 Testamentum apud acla valet coram 5. te-
stibus, & quid si fiat coram duobus.
- 42 Verbum (requisito) contentum in c. cum es-
ses quomodo intelligitur.
- 43 Testes duo sufficiunt in relictis ad pias cau-
sas, & quid si essent Monachi n. 44. vel inba-
biles nu. 45.
- 46 Testes etiam si rogati non fuerint, sed ibi for-
tuito casu venerint valet testamentum.
- 47 Testamentum in liberos imperfectum, an va-
leat, & 49.
- 48 Clausula codicillarij virtus est supplere de-
fectum sollemnitatis, non voluntatis, qua
sicut cetera substantiales censetur appo-
sita de voluntate testatoris.
- 49 Testamentum imperfectum quod morte pre-
ueniens testator complere non potuit, an
valeat.
- 50 Statutum, vel consuetudo, an possit minue-
re sollemnitates testamentorū, & an consue-
tudo cuius in iij memoria hominum non
extat nu. 51.
- 52 Forensis, an possit testari secundum morem,
consuetudinem, statum, & privilegium
Ciuitatis in qua testatur.
- 53 Statutum dicam minorem num. testium in
testam. quis condere possit.

AD DECIS. XLV.

QUAE continentur in hac decis. quā
compendiat nouiss. Io. Bap. Tbo-
ro in Compend. decis. reg. 2. p. ver.
testamentū recēdentur a Gugliel.
de Bernd. in repet. cap. Raynautius in ver. testa-
mentū el. 1. a. n. 58. vsq. ad n. 69. de testam. vbi
ponendo fundamēta omnia respōdet nimis
accuratē omnib. contrarijs, & demū dispu-
tato articulo ad partes concludit, prout
fuit conclusum hic per S. C. non te pigeat il-
lum videre, & miror, quod D. Author de il-
lo nullam faciat mentionem.

¶ In prin. ibi ¶ Et si test. nō sint rogati. ¶
In testamento testes † debere esse rogatos
aperta sunt iura l. beredes palā §. in testā. ff.
de testam. antb. rogati C. de testib. l. si §. fin. ibi
excepto testā. C. de Cod. glo. in §. ver. adhibitis
insti. de testā. gl. in l. ad si §. ff. de testib. Boer.
dec. 34 Soc. regul. 120. et iij. cois opin. de qua
per Viu. in Sylu. eōm. opin. ver. testes in testā.
Clar. in §. testam. q. 58. Mant. de coniect. lib. 2.
tit. 1. i. num. 1. & 2. infinitos cumulat vltra
prædictos glo. & authoritates Farin. tract.
de testib. tit. de opposit. contra person. testium
q. 62. nu. 134. fo. 120. vltra quos Memo. lib. 4.
presump.

- 2 *præsump. 8. nu. 13.* & quare † debent esse rogati testes in testamento idem *Farin. ibi nu. 136. vt ex Clar. & Mant.* tres assert rationes. Idemq; locum † habere tam in testamento in scriptis, & solemnibus, quam in nuncupatio firmavit *Farin. ampliendo regulam loco cit. nu. 138.* post multos, quos allegat, ultra quos, vide *decif. Delphin. Fran. Marc. 193. nu. 7.* sed quid in testibus codicillorum *Ricc. collect. 3078 7. p. & an sufficiat*
- 4 † si testes sint vocati ad hoc, vt dicantur rogari. Idem *Farin. ibi nu. 140.* & in quibus alijs casibus testes debent esse rogati optimè more suo explanat doctissimus *Gait. in tract. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 383. & seq.* post hæc scriptura visus.
- 5 Et an rogatus † præsumendus *Memo. lib. 4. præsump. 9. nu. 2. Farin. ubi sup. nu. 143. & nu. 159. cum seq. Bened. ubi sup. post num. 89. Soc. ubi sup. reg. testis in testamento 3. Palen. qui alios allegat Clar. in q. 58. n. 7. Fran. Marc. decif. 193. nu. 6.*
- 6 Et si rogatus † probandus per quot testes erit probandus *Farin. ubi sup. nu. 159.*
- 7 Et quid si Notarius † dicat presentibus talibus testibus vocatis, & rogatis, an præsumendi erunt rogati idem *Farin. ibi n. 144. & 161.*
- 8 & seq. & quid qñ † dicit vocatis &c. idem *Farin. ubi sup. n. 164. Ang. & Gambaleonib. de testib. ver. et Galuano, quod talis assertio probet rogat Villalob. com. opin. lit. T. n. 102.* & quod sufficiat si dicat presentibus, &c. *Masfear. concl. 1354. n. 15. lib. 3. Petra. ad Gram. dec. 62. nu. 4.*
- 9 Et quod sufficiat si fiat † rogatus absolute testam. in continentibus *Farin. ibi n. 157. &*
- 10 a quo debent † esse rogati testes a testatore, vel a Not. *Clar. d. q. 58. n. 6.* dicit vnū verbum *Franc. Marc. d. dec. 193. n. 7.* multos cumulat *Farin. ibi n. 155. cū seq.* & quod sufficiat a quocunq; rogari nomine testatoris ex cōmuni *Vin. d. ver. testes Clar. d. q. 58. Ludo. dec. 63. & Boer. dec. 34. Petr. ad Grā. dec. 62. n. 4.* post hæc scripta completa visus.
- 11 Sed an Not. † sit rogatus vide *Aff. in in Cōst. Baiuloi n. 23. Galter. de liq. instr. rub. 2. n. 16. Pres. inf. cit. cum alijs nouiss. cit. per Gait. ubi sup. nu. 381. quibus adde Memo. lib. 4. præsump. 8. n. 15. Ricc. d. collect. 3078. & an præsumendum, quod sit rogatus *Galter. d. rub. 2. n. 17. Clar. d. q. 58. nu. 8.* & in contractibus quod sufficiat si Not. sit rogatus ab vna tantum parte v3. ab illa, qua mandante conficitur instrumentum vide *Genua tract. de script. priuat. lib. 1. fo. 67. nu. 27.**
- 12 Et quid in instrumentis an rogatus † testis, & Not. sit necessarius *Farin. loc. cit. nu. 132.* vide *Bellamer. decif. 267. Capp. T. bolosa.*

dec. 183. Pres. de præsent. instr. p. 4. n. 13. Gal. ubi sup. quæ redarguit Gait. loc. sup. cit. post hæc scripta visus nu. 384. & seq.

13 Et an in matrimonio † Soc. in reg. testis in testā 3. *Fallen. circa med. & an in diuortio Farin. ubi sup. n. 148.* qui in solutione debiti

14 † in scriptis redacti testes debere esse rogatos testatur ibi, de quo videndus est *Altimo. qui idē scripsit in præ. liq. instr. 2. p. 3. p. ver. aut falsa liquidatione n. 16. & ante eū Rober. de liquid. instr. confid. 4. nu. 54. & seq.* quod aduertit *D. Rouit. in rub. de liq. instr. n. 30.* omnino videndus, de quo etiā *Calā in tra. de mod. arti. n. 61. fo. r. vbi 72. Viscont. in comel. incip. instrumentum quando est liquidum de quo meminit nouiss. Thor. in 2. p. Compend. ver. testis de satisfactioe fo. 697.*

15 Et quid ad probandam † cōfessionē extraiudicialē solutionis *Cartar. dec. 90. Decla.*

16 ra prædicta secundū *Farin. d. q. 63. n. 246. de opposit. cōtra perso. testis.* quod in probatione solutionis debiti, de quo apparet scriptura requiruntur quinque testes, nō tamē rogati, vel duo q. sint rogati, si verō debitu non est in scriptis redactum, q. sufficit vnicus testis, & iuramentū suppletoriū, vt ibi per eū, q. nota,

17 Prædicta tamen de iure ciuili procedunt, quo iure in testamento requiruntur septem testes, & in Regno vltra 7. testes requiritur Iudex ad contractus, sicut in alijs instrumentis *Petr. ad Grā. dec. 62. n. 3.* & quod sint rogati, vt in hac cōsultissima *C. de testib. quam exornat Ric. collect. 2. 29.* adeo quod vno deficiente testamentū est nullū, cū d. num. septenarius sit de forma *Maran in aur. spec. p. 1. ver. ind. tel. aggred. n. 22. Alber. d. l. hac cōsultiss. §. si quis autē, Petr. ad Grā. dec. 62. nu. 1.* vbi subdit de caus. quam tradit *Duran. de art. test. tit. de test. ord. cant.* secundū illi qui vult testari absq. 7. testib. Et de supradicto Iudice ad contractus, & a quo creatur in Regno vide latē *Gait. ubi sup. nu. 372.* quem vide etiam circa prædicta n. 401. Sed quid de iure Canonico, quo vt habetur hic ex dispositione *c. cū esset, & c. relati de testib.* sufficiunt duo testes tamen idonei, vt per *Clar. omnino vident. in d. s. testamentum q. 57. n. 2. in fi. an*

19 etia illi duo testes † debent esse rogati, hæc fuit controuersia in hac decif. de qua videndus est *Farin. loc. cit. n. 145.* vbi ex *Ferdinā. Vaquez lib. 2. §. 13. n. 56. Craff. in tra. de success. lā ex testib. quem ab intestat q. 58. n. 2.* ampliendo regulā prædictā in quinta ampliat, dicit testes etiam ad eandē dispositionē d. c. cū esset, & c. relati in testam. debere esse rogatos, & hanc opin. cōiter receptā testatur in Eccl. quam seculari, & seruandam, vltra quos vide *Lap. alleg. 31.* omnino *Ang.*

de Gamballeoni. in *tratt. de testam. vers. & Galuano, & Mariano* tribus testibus circa fin. Contrariam tamen sententiam sequutus est *Ludo. com. opin. concl. 63. in 4. fallit*, quem allegat ibi *Farin. in fin.* Sed ultra eum vide *Tomin. decif. 4.* quem allegat *Ricc. collect. 229. Bened. vbi sup. numer. 58.* vbi allegat *Caitr. conf. 344. & D. in l. 1. C. de sacros. Eccl. vbi Bened. loco cit. ver. ego verò testatur de communi, de qua etiam testatur Soccin. in *reg. cit. incip. testis in testamento in 2. fall.* & de ratione, & quod
 20 in dubio adhaerendum ꝑ huic opin. quæ fauet religioni, nè damnetur sicuti fuit damnatus Dynus, vt testatus est quidam Eremita, quia non fuit sequutus opinionem religioni fauentem idein *Bened. loco paulò ante cit.* quos non allegat *Farin.* quando sequitur hanc opin. *loco cit. numer. 152.* vbi multos de communi testantes cumulat.*

- 21 Cessat autem omnis questio ꝑ circa rogationem testium quando testes sunt subscripti, quia presumuntur rogati, & est communis opin. *Vin. Crass. aliorumque, per Farin. vbi sup. nu. 165. Vin. com. opin. ver. in testamento Petr. ad Gramat. decif. 62. nu. 5.* অনু. *Meno lib. 1. præsum. 9. nu. 2.* & de rogatu testium vide *Mago. decif. Lucen. 32. n. 6.*
 22 Sed an testator ꝑ possit mandari, quod credatur vni testis, vide *Affl. dec. 321. nu. 5.*

N. 2. ibi ¶ duo specialia non concurrunt. ¶

- 23 Duo specialia ꝑ an & quando possint concurrere vide *Rouit. pragem. 1. de off. priui. sacros. reg. nu. 19.* vide *tex. & ibi D. in l. 1. C. de dot. promiss. Bar. & alios in l. si is qui pro emptore ff. de vscap. Meno lib. 4. præsump. 4. numer. 7.* Maran. de *remed. possess. numer. 135.* Oinoto. in *5. fuerat numer. 52. de aelio.*

N. 4. ibi ¶ quod de testamento militis dispositum est, in quo quidem ius ciuile relaxauit solemnitates contentum tamen numero duorum testium. ¶

- 24 Milites ꝑ licet testari possint quando volunt, & quomodo volunt, vt per *Bened. vbi sup. nu. 21.* tamen in eorum testamentis debent adhiberi duo testes rogati ad id specialiter dicit *Clar. q. 58. nu. 5.* Natta in *rep. l. hac consultif. §. ex imperfectio n. 164. glo. in similitis C. de testam. mil.* Oinoto. in *tit. de testam. milit. nu. 14.* Masfear. Ludou. & alij citati per *Farin. vbi sup. n. 149. Bened. vbi sup. nu. 59.* nam vt dicit ibi *Oino.* licet sollempni-

25 tates ꝑ iuris ciuilis sint remissæ, vt per *Clar. in q. 15. & in d. q. 58. in 5. testamentum.*
 26 non tamen iuris gentium, & quæ ꝑ priuilegia habeant milites in testando recenset *Oino. ibi nu. 15. & seq. & in repert. Meno. de præsump. ver. miles.*

27 Et qui milites ꝑ gaudeant his priuilegijs, & quæ requirantur in milite latiss. *Bened. vbi sup. à nu. 23. cum seq. Angelus à Gamballeon. loco cit. ver. primo querendum quis dicatur miles, vide Tbor. in 2. p. Comp. ver. milites Amend. ad de Franch. decif. 4. nu. 14.* vbi quod milites nostri temporis non gaudent priuilegijs, quibus gaudebant antiqui.

28 Quod autem diximus de testamento ꝑ militis idem de testamento Clerici dicat, Clericus. n. pari militis priuilegio videtur *Abb. in c. iu. presentia de probat. c. quia nos de testam. vbi quod Clerici possunt testari sine sollempnitatibus iuris ciuilis Det. in d. c. in presentia n. 6. Bened. in d. ver. testam. cl. 1. n. 52. Vafquez. de success. creat. lib. 3. §. 22. Jim. 17. nu. 37. & 84. Crot. conf. 221. n. 21. lib. 3.* qui dicit, quod propterea Clerici valide testari possunt coram duobus testibus, cuius contrarium tenuit *Sicar. conf. 1. n. 24. tit. de testam. Crass. in tra. de effect. Cler. effect. 19. n. 14.* qui effect. 63. tenet contra *Sicar.* quod in testamentis Clericorum sufficiunt duo testes tantum cum presentia Parochi per *d. c. cli. effect. & ibi no. Card. Floren. Valsaf. decif. 74. per tot.* vbi quid in testamento laicorum in terris Ecclesiæ in temporalibus subiectis, licet
 29 in *deffect. 19.* in Regno Siciliæ dicat Clericos non solere condere testamenta minori num. quam septem testium, prout laici iux. *l. si vnus C. de testam. l. 1. C. de bono. poss. secus dñ tabul. Clar. in 5. testamentum q. 56. nu. 1. & seq.* cum alijs ibi per eum alleg. *d. effect. 63. in prin.*

N. 6. ibi ¶ pro hac opin. facit lex diuina. ¶

- 30 Lex diuina ꝑ dicitur, quod in ore duorum, vel trium stat omne verbum c. in omni negotio de test. Masfear. de probatio. quest. 17. numer. 1. Campag. in c. reg. vulgaris fame num. 32. 44. & 46. not. in l. vbi numerus ff. de testi. latè *Farin. vbi sup. numer. 232. & seq.* vbi multos cumulat, quibus adde *Vjcon. in concl. incip. testis si vnus col. 2.*

N. 7. ibi ¶ testimonium Parochi æquipollet quinq; testibus. ¶

- Adde quod dicit author in *seq. dec. n. 3. q. 31* suffici habet hæc opin. ꝑ sicuti Sacerdos ꝑ habet septē ord. ita æquipollet septem testibus,

bus, & dicta per Morot. conf. 99. nu. 4. & 5.
 32 quod magis fide digni sunt religiosi, &
 33 quod tantum probant quatuor testes
 religiosi, quantum sex seculares ad quod
 mulcos adducit, in vide Ricc. collect. 3084.
 34 7. p. Sed quod duo testes qui quipollean
 personam Parochi videtur tenere Abb. in d. c.
cum effes. vbi quod valet testamentum con
 fectum coram quatuor testibus, sequitur Be
 ned. vbi sup. nu. 92. ergo duo testes qui quipol
 leant Parocho Bened. vbi sup. ver. *hodie autē*.
 Clar. q. 57. nu. 3. vbi de communi testatur.
 Cumulando multos DD. & quod testi
 confessori magna fides adhibetur Scraph. decis.
 1177. num. 3. Gram. conf. ciu. 29. citat Viseo.
 ad decis. de Franck. 483. vbi an hæres, cui tes
 tator mandauit, quod faceret, quod con
 fessarius dixerit, ei teneatur credere ad q
 citat Nauar. conf. 16. tit. de testam. & alios.

N. 8. ibi ¶ varias consuetudines, que
 vigent circa testamenti factionem.

35 Vltra relatas consuetudines hic p. Auth. sciē
 dum, quod Venetijs quibus potest testari adhi
 bitis duobus testibus, vel tribus, ut in ipsa l. *Vene
 ta in consiliis authenticis* c. 19. Itē in Ciuitate
 Senarū in testamentis sufficientes tres testes,
 etiam non rogati, ut illius statuto cauetur,
 vt per Socr. Sen. conf. 83. col. 1. lib. 1. & de hoc
 statuto meminit etiam Ang. de Gābaleon. in
 tra. de testam. in ver. & Galuano, & Maria
 no trib. 15. lib. 6. idem l. Regia sanctum in
 Hispania, vt quis coram tribus testibus, & Not.
 possit testari Couarr. in d. c. *cum effes* n. 1. de
 quibus omnibus videndus est Meno. lib. 4. pra
 sumpt. q. 4. n. 1. vsq. ad nu. 5. vbi in prin. quod
 idem est Romæ.

36 Et vltra consuetudines, & statuta parti
 cularia, quæ vigent varijs in locis, de iure
 datur multi casus in quibus quis potest testa
 ri minori numero testium requisitus ad l. hac cō
 sultiss. primo est in testamento inter liberos
 de quo inf. dicemus ad n. 12. in quo quando
 tamen totū est scriptū manu testatoris nul
 lus testis requiritur Achill. de grass. decis. 1.
 tit. de testam. & quod sufficit carta scripta
 manu testatoris, licet non sit coram testibus
 lecta quādo testator disponit inter liberos
 Randen. dec. Pisana 28. n. 7. quem vide etiam
 de testamento inter liberos, vt valeat, quid
 continere debeat dec. 46. n. 3. & 4. vide Me
 no. lib. 4. praesumpt. 7. ad nu. 2. vbi multa.

37 Secundus est in testamento ad pias cau
 sas fas est vt hic, & in decis. Tomini. hyp. 4. Bened.
 vbi sup. n. 50. Clar. q. 6. & 56. nu. 5. Ang. de
 Gamballeo. in ver. suum testamentum in fin.

Quod testamentum ad pias causas valet
 etiam si non sit coram testibus lectum, & sic

nutu factū, & alijs potitur privilegij Rau
 den. decis. 46. nu. 7.

38 Tertius in testamento ad rusticū factū
 in rure Fab. decis. 26. tit. de testam. de quo la
 tē Clar. d. q. 56. nu. 6. Sed requiritur vtrinq;
 scilicet quod sit rusticus, & testamentū factū
 in rure adden. ad Clar. d. q. 56. lit. F. Bened. vbi
 sup. n. 12. et quot testes requirantur in testam.
 rusticū Bened. ibi, vbi optime declarat put. et
 Ang. de Gamballeo. loco cit. ver. Rusticus autē.

39 Quartus in testamento factū tempore
 peccatis, quod valet coram duobus testi
 bus Put. decis. 372. & 382. lib. 7. Mising.
 cent. 1. obser. 95. Testam. decis. 180. Fabr.
 decis. 5. de testam. de quo vide Clar. in 9. testa
 mentum q. 56. numer. 3. vbi latē, vide Meno.
 conf. 224. Sed quid tempore mortalitatis
 vide Ang. de Gamballeo. in ver. suum testa
 mentum fo. 275. a terg.

40 Quintus in testamento factū coram
 Principe, quia valet sine numero testium,
 solus enim Princeps sufficit l. omnium C. de
 testam. Masar. de probat. conclusum.
 1352. numer. 47. de quo etiam vidē. est
 Bened. vbi sup. num. 17. & seq. Mising. cent.
 6. obser. 29. Clar. d. q. 56. numer. 7. Molfes. ad
 consue. Neap. tit. de renun. q. 10. n. 2. qui alios
 citat.

41 Sextus in testamento factū apud actā, quod
 valet coram quinque testibus Fab. decisio.
 23. de testam. imō duo sufficienter probat ex
 Bar. & alijs in l. omnium C. de testam. et Viu.
 com. op. ver. testium depositiones Petr. ad Grā.
 decis. 62. num. 3. Idem si coram iudice Mi
 sing. lib. 6. obser. 24. Bened. vbi sup. numer. 18.
 quos casus refert cum sup. cit. decis. Ricc. col
 lect. 229. quos inserere placuit, vt alios ad
 derem idem tenentes vltra decis. per eum.
 allatas vt quæ materiam habeas vnitam, &
 de dictis, & alijs casibus Bened. vbi sup. &
 Ang. de Gamballeo. loco cit.

N. 8. ibi ¶ vbi respondet ad verbum
 requisiti.

42 Verbum requisiti factū contentum in d. cap.
 relatum quomodo intelligatur explanat di
 lectissimē Cugliel. de Bened. in d. ver. testamen
 tum et. 1. n. 61. omnino videndus.

N. 9. ibi ¶ sufficiunt duo testes etiam
 mulieres.

Ex Bal. in l. i. C. de sacros. Eccl. dieit An

43 thor hic quod in relictis ad pias causas suf
 ficiunt duo testes et mulieres, q. latius pro
 bat & evidētiss. rationib. Bened. vbi sup. om
 nino vidē n. 64. Clar. q. 55. n. 3. vide Viu. cō
 opin. ver. testis esse non potest mulier Petr. qui
 alios citat, ad Grā. d. dec. 62. post n. 7. vbi quid
 in hermaphrodito.

N. 3 Sed

- 41 Sed quid si testes ¶ essent Monachi, an valeat testamentum ad pias causas *Farin. de testibus q. 61. nu. 127. Clar. d. q. 55. nu. 7. & q. 56. an inhilabiles ¶ Clar. d. q. 55. nu. 10. Farin in d. tracl. ver. inhilabiles*, sed supra dictum est, quod testes sint idonei ex *Clar. d. q. 57. n. 2. in fin.*

N. 11. ibi ¶ quod testes non sint rogati, sed fortuito, ¶

- 46 Quod valeat ¶ testamentum si testes nō sint rogati, sed ibi fortuito casu venerint, ac si rogati, & vocati essent concludunt *Bar. & Bal. & omnes in d. l. 1. C. de sacros. Eccl. Spec. in tit. de instr. edit. hunc vero aliqua Panor. in d. c. relatum Bened. vbi sup. nu. 58.* sed quod testis subscriptio faciat præsumptum, dicit communē *Viuin. com. opin. ver. in testamento*, quem refert, & sequitur *Petr. vbi sup. nu. 5.*

N. 12. ibi ¶ ratione sollemnritatis inter liberos, ¶

- 47 De testamento ¶ inter liberos dixi aliqua sup. ad num. 3. hic quæro, an testamentum imperfectum inter liberos valeat, dic quod valet ratione sollemnritatis imperfectum, secus ratione voluntatis *Oino. de testam. tit. de sollem. test. nu. 13.* etiam si sit apposta clausula codicillaris, cuius virtus ¶ est supplere defectum sollemnritatis, secus voluntatis *Fab. decif. 27. de testam. Viscon. in concl. in ep. testamentum circa fin.* qui alios infinitos cumulat omnino viden. de qua clausula vide *Petr. ad d. decif. Gram. 62. num. 5.* qui dictam clausulam sicut, & ceteras substantiales dicit appçitas de voluntate testatoris, & contrahentium, sicut de testamento ad pias causas idem, quod de testamento inter liberos dicit *Mysing. cent. 5. obser. 28. Bened. vbi sup. nu. 71.* habetur in *l. si quis ff. de testam. declarat. Arg. de Gambail. in tra. de testam. in ver. in Civitate Senarum ver. secundo dicit Bar. Ric. coll. Et. 781. latē Bened. vbi sup. a nu. 31.* vbi quod testamentum minus sollemne sublineatur inter liberos de quo etiam viden. est *Morot.* post per eū alleg. *D. conf. 34. nu. . . & Mussf. ad consue. Neap. p. 4. q. 62. nu. . . 9. & 22.* qui optimē declarat. Sed quid de testamento imperfecto putasi Notarius fuit accersitus, & cepit scribere, & non complenit testamētum, an valeat vide *D. cit. per Petr. loco cit. num. 7.* tenentes testamentum non valere, quia imperfectum ratione voluntatis, de quo tu poteris videre *Raudem*, quam ipse non adducit *decif. Pisan. & Marilian. decif. 47. num. 3. & seq. Oino. vbi sup. optimē declar. insi. de testam.*

tit. de soll. test. a nu. 8. vbi cõsignat citta omnia explanat.

N. 13. ibi ¶ si statuto caueatur sufficere in testamento duos testes, ¶

- 50 Statutum ¶ vel consuetudo an possit minuire sollemnritatis testamentorum *Jarē Ang. Gambalon. tra. de testam. ver. secundum morem, & statum nostre Civitatis Regij, & vide quæ dixi sup. ad nu. 8. & an tale statutum valeat vide Bened. d. ver. testamentum d. l. nu. 54. & seq. no. in l. si non spetiali C. de testam.*
- 51 Et quod valet consuetudo ¶ cuius initij memoria hominum nō exultat *no. in l. si ar. biter ff. de probat. & in l. 2. in §. pen. ff. de ag. plu. arcem.* quia habetur loco concessum ab habente autoritatē concedendi *l. hoc iure §. ductus aqua ff. de aqua quotid. et alli. c. super quibusdam §. praterca, & ibi glo. d. ver. sign. facit l. 2. C. quem adm. testam. aper. ibi (secundum leges moreq; locorum) facit l. 2. ff. de vulg. & pup. vbi D. refert *Ang. de Gamballon. in tracl. de testam. in ver. & Galuano, & Mariano tribus testibus*, vbi subdit, an quando statuto permittitur, ut quis possit testari tribus testibus illi testes debeant esse rogati, in quo refert varias *D. opin. de quib. apud com. apud quem etiā habes an forensis ¶ possit testari secundum morem, consuetudinem, statutum, vel privilegium Civitatis in qua testatur.**
- 53 Et a quo possint condi ¶ eiusmodi statuta dicantia minorem num. testium in testamentis *Bened. vbi sup. d. nu. 54.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Testamentum factum ad pias causas coram Parocho, & duob. testibus valet non modo in terris Ecclesie, sed imperij, & an duo testes supra numerati loco Parochi sufficiant.
- 2 Notarius Apostolicus, an possit in Regno facere testamentum, & nu. 1. & 6.
- 3 Testamentum stipulatum a prebitero etiā Parocho non valet.
- 4 Instrumentum stipulatum a Clerico absq; Iudice ad contractus non valet, oide n. 6.
- 5 Instrumentum confectum a Not. Apostolico an valet, & quid si de re Ecclesia, quod valet num. 6. & quid si de re prophanis.
- 7 Instrumentum foundationis iuris patronatus potest confici a Not. Apofl.

AB

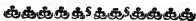
AD DECIS. XLVI

- T**estamētum ꝑ ad pias causas, quod iuxta hanc decisi. quam compendiat *Tbor. in ver. dispositio in 2. p. Compend. decis. regn.* factum corā Parocho, & duobus testibus valeat nō modo in terris Ecclesiæ statutu; Ecclesiastico iux. c. cum effecti, & c. relatum de testam. b. i. et in præced. decis. cit. verum etiam in terris imperij *Alex. conf. 105. vol. 4. latē Tiraq. de priu. pia causa Omo. insit. de testam. tit. de testamento sollemni. nu. 21. fo. 157. vide Mago. decis. Lucen. 32. num. 5. & ibi add. & omnino Clar. optimē scribentem, & distinguentem in 5. testamentum q. 57. nu. 2. Cuius miror, quod Author non meminit, sed solum de eo mentionem facit q. 6. tantum, vide etiam Ang. à Gamballeo. in d. tract. de testam. ver. præsentibus D. An. ganno Rectore, & Parocho Ecclesiæ S. Mariz maioris, & in ver. & Galuano, & Mariano tribus testibus in fi. & nouiss. vide Ambrosin. decis. Perus. 13. n. 24. vbi de testamento in terris Ecclesiæ factō coram Notario, & quinque testibus, & quod duo testes supra numerarij loco Parocho sufficiant ex multis probat.*
- 2 Sed an in hoc Regno Notarius ꝑ Apostolicus possit facere testamentū, vide *Affl. post Ifern. in Const. instrumentorum robur num. 23. & 24. sequitur Io. de Amic. cōf. 115 num. 8. vide D. Reg. T. app. lib. 3. iur. reg. fo. 164. Affl. decis. 245. vbi V. fil. Ber. decis. 142. Valaf. decis. 9. & vide Masfar. de probat. 3. concl. 3. 18. & ideo stipulatum ꝑ ad presbitero non valet etiam Parocho, & si facit nō obstat robur, tanquam factum nō à persona publica, sed priuata, quod multis probat *Viscon. in concl. testamentum fo. 270. D. Rom. inf. cit. Marant. conf. 3. Id quod latius scripsi antequam eum vidissem in tract. de Notar. art. 5.**
- 4 Et de instrumento ꝑ confectio à Clerico absq; Iudice ad contractus, an sit nullum *D. Reg. de Tapp. d. lib. 3. iur. reg. fo. 159. & n. 11. habes de instrumento confectio per Notarium Apostolicum, & vide Ann. in sing. in ver. instrumentum. vbi per 3. sing. de instrumento confectio à Notario Apostolico, & ibi filium adden. vide etiā alios cit. per Galup. in prax. p. 1. c. 21. nu. 9. fo. 187.*
- 6 Verum de anno 1623. per S. C. fuit reputatum validum ꝑ instrumentum confectum à Notario Apostolico de re Ecclesiastica, refert *Tbor. in 2. p. Compen. ver. instrumentū confectum à Not. Apost. fo. 288. a. col. vbi citat Rouit. pragm. 2. de contrah. num. 12. de quibus omnibus vide omnino D. Gait. in d.*

tract. de credit. c. 3. tit. 1. nu. 45. vbi alios adducit, & n. 472. 482. cum seq. post hæc scripta completa visum, & quod instrumentum confectum à Notario Apostolico sine iudice ad contractus, & testibus in num. oportuno, non potest liquidari secundum formā Rit. si confectum circa temporalia, nec vlla fides ei adhibetur vide Regnicolas citatos per Viscon. in concl. incip. instrumentum quando sol. 6. fo. 127.

- 7 Verum quod Notarius ꝑ Apostolicus possit conficere instrumentum iuris patronatus foundationis etiā in Regno, in quo prohibetur conficere instrumenta quoad secularia nouissimē *Rice. in prax. probatio. iur. pa. seruatur. form. concl. T. rid. resolut. 32. mox impress.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Alimenta, an petantur iure actionis, vel officio iudicis multum interest, & n. 11.
- 2 Alimentorum actio quando transmittatur ad heredem.
- 3 Alimenta debita ex statuto petuntur iure actionis.
- 4 Alimenta debita à marito uxori, & 5. & de illis infra annum licius.
- 6 Alimenta, an debeantur uxori quando accusatur sub nomine viri.
- 7 Alimenta, an possit maritus denegare uxori adultera, & qua propter culpam recessit à viro.
- 8 Alimenta, an ex causa denegari possint.
- 9 Alimenta præterita, præsentia, & futura quando debeantur ex hominis dispositione ab heredum heredibus, & per heredes heredum.
- 10 Alimenta præterita non debentur Iudicis officio, quia præterita non habent priuilegia, ut præsentia. Quomodo in illis agi debeat, & qua sint.
- 12 Alimenta præterita debita, an possint cedi.
- 13 Alimenta præterita, an computentur in legitimam.
- 14 Alimentorum præteritorum, & futurorum differentia. Et qua sint alimenta præterita, & qua futura nu. 16.
- 15 Alimenta præterita non sunt ita fauorabilia sicut ea, quæ debentur in futurum, & non debentur lite pendente.
- 17 Alimentorum causa, an tractari possit diebus feriatis.

- 18 Alimenta spurij debentur, et n. 2. q. nu. 25. et qui dicatur spurij n. 19. & ibi de legato annuo factio spurio si ad doctoratum perveniat, an censendum pro alimentis.
- 19 Alimenta quo iure debeantur naturalibus spurij &c. et num. 2. & 25. & ibi de legato factio spurio si ad doctoratum pervenerit.
- 20 Alimenta coram quo spurij petantur.
- 21 Alimenta cum habent spurij, an seneantur operari, vel debeant sine onere habere, et an habeatur respectus ad dignitatem paternam.
- 22 Alimenta spurij, an transmittantur ad heredem, et num. 27. & an heredes teneantur ad alimenta spurij.
- 23 Ius Cano. quod dicta spurij alimenta debentur, an servetur in terris imperij.
- 24 Alimenta debita ex consuetudine debentur iure actionis, sed alimenta iuris dispositione petuntur officio iudicij.
- 25 De tradita filijs spurij, an transmittantur ad heredem.
- 26 Alimenta quando transmittantur ad heredem, an transmittantur pro integro anno, vel pro residuo anni.

AD DECIS. XLVII.

In prin. ibi ¶ an alimenta præterita transmittantur ad heredem. ¶

Iure merito pro dicenda hæc controversia Author voster distinguit quo iure ¶ alimenta petantur, nam si exiguntur iure actionis, poterunt de presenti alimenta peti, quamvis in præteritum non essent soluta; quando verò officio iudicis, solvuntur in subsidium quando quis aliunde sibi non providisset de alimentis, ut explicant Neap. in consue. si aliquis nu. 34. D. de Fræb. decij. 605. Surd. tit. 1. de alim. q. 5. num. 11. & tit. 9. q. 32. n. 2. Anna cons. 71. & post eos Molfes. ad consuet. Neap. p. 5. q. 4. num. 12. & seq.

2 ubi quod actio ¶ transmittatur, etiam ad heredem ira, ut possit hæres exigere alimenta per testatorem non exacta per tex. in l. de alimentis C. de transact. Surd. qui alios cumulas tit. 5. q. 1. n. 40. Secus quando per officium iudicis, quia non fit alimentorum transmissio ad heredem nisi in duobus casibus. Primo quando illorum occasione contractum esset res alienum Aff. decij. 10. post n. 3. & ibi Vrsill. Secundo quando esset intentio his pro alimentis non præstitis, quia tunc alimenta dicuntur debita à die petitionis in futurum, & ita exiguntur, & declarant D. de Franch. d. decij. 605. & 203. Molfes. p. 5. q. 4. nu. 14. Tesauro. decij. 44. Molfes.

conf. 9. nu. 31. & 36. Viscon. in concl. qua incip. alimenta, que iudicis officio, & vide in materia multa novissime tradita per Marchesam. de commissio. in ex. appellat. aliment. p. 2. §. 1. & de actionibus transcurrentibus ad heredem, & contra heredem in materia alimentorum vide Surd. in tract. de aliment. tit. 7. q. 22.

N. 1. ibi ¶ alimentorum quædam sunt debita ex dispositione legis, vel statuti. ¶

3 Aduerte quod alimenta ¶ debita ex statuto debentur, & petuntur iure actionis nempe conditione ex statuto, quæ conditio fortior est, & efficacior officio iudicis, ut per Surd. in d. tract. de aliment. tit. 3. q. 6. per tot. Maxill. ad consuet. Bari in ep. dot. a patre profecta nu. 160. omnino videndus Molfes. ad consuet. Neap. p. 5. q. 4. & quod statutum, vel consuetudo tollens alimenta tanquam iniuriam non valet Marchesam. ubi sup. n. 34.

N. 2. ibi ¶ quæ iubet lex præstari à marito uxori. ¶

De alimentis debitis à marito uxori, vide ad saturitatem Surd. in tract. de aliment. tit. 1. q. 32. Pract. Papiæ. in form. libell. quo vxor agit ad dot. in ver. vxor. quondam Tadei n. 29. Sed maritus non tenetur alere uxorem, à qua dotem non habuit vide decij. rel. am. à Marchesam. ubi sup. nu. 2. fo. 1173. Surd. d. tit. 1. q. ...

4 Et de alimentis ¶ quæ debentur uxori infra annum luctus vide multa, quæ dixi ad D. de Franch. decij. 605. num. 4. multa tradit Medi. decij. Senen. 80. & exam. 54. Marchesam. ubi sup. nu. 53. Pelliccia ad consuet. Auerf. c. 7. feri per tot. & quod debeatur uxori quoniam est relicta usufructuaria, & debeat eum filijs simul habitare in domo testatoris Casual. de usufr. mul. relicti. nu. 17. Apicell. alleg. 9. nu. 22. Sed an pro illis habeat vxor hypothecam, & possit illam intentare contra tertios possessores bonorum viri, quod sic Cast. in l. si cum dotem §. fin. autem in satisf. simo nu. 3. fol. matr. Ric. collect. 2558. 7. p. ubi insert ad alia vide Medi. decij. Senen. 38. fo. 296.

N. 2. ibi ¶ & eius operis vitur. ¶

Adde Molfes. p. 5. q. 2. nu. 3. & 4. & omnino Viscon. in concl. incip. operari, & No. f. p. 5. q. 6. nu. 17. & p. 6. q. 11. nu. 9. Pascale. de vi. p. p. p. 2. c. 3. nu. 115. quorum dicta deferuiert pro addit. hic.

N.2. ibi ¶ propter vxoris temeritatem, & culpam. ¶

- 6 Sed an debeantur ¶ vxori alimenta quando accefatur sub nomine viri *Bellam decis. 88.* quam refert *Nouar. collect. l. 54. nu. 5. super prag. 3. de offit. mag. iust.* vbi multa reperies in materia alimentorum, & in eo, an maritus ¶ possit denegare alimenta vxori adulteræ, vel propter suam culpam, & sine causa recedenti a domo viri *Molfes. d. p. 5. q. 13. nu. 12.* intellige, vt per *Marches. an. de comm. in caus. appell. alim. p. 1. §. 1. n. 183. fo. 1167.* Et quod alimenta ¶ ex causa denegari possint *Molfes. d. p. 5. q. 12. & d. q. 13. n. 26.* & causæ iustæ explicantur per eundem *d. q. 12. nu. 4. 7. & 18.*

N.5. ibi ¶ & sunt alimenta debita ex hominis dispositione. ¶

- 9 Alimenta ¶ praterita, præsentia, & futura quando debeantur ex hominis dispositione, & ab hæredibus hæredum, & per hæredes hæredum peti possint *Ozas. decis. 132. nu. 12. 13. Causalean. de usufr. mulier. relit. nu. 169 & in decis. 8. incip. D. Ioanna à nu. 11. vsq. ad nu. 36. p. 3. refert Amend. ad D. de Franch. decis. 489. nu. 6.*

N.6. ibi ¶ alimenta debita officio Iudicis sunt &c. ¶

- 10 Quod alimenta ¶ praterita non debentur quando officio Iudicis præstantur *DD. in l. de alimentis C. de trans. probat Anna conf. 71. nu. 2. vol. 1.* vbi refert decis. S. C. & quod prædicta non habent priuilegia iuris, vt præsentia *D. de Franch. d. decis. 203.* & quod debet agi via ordinaria, & si sunt plures hæredes, omnes conueniri debent, & non agi super vno corpore nouissimè *Apicell. alleg. 9. nu. 26. & 27.* post hæc scripta visus. Et quæ sint alimenta debita iudicis officio declarat *Alex. in l. de alimentis in prin. C. de trans. V. ryll. ad Affl. decis. sub nu. 12. D. de Franch. decis. 605. nu. 8. Vifcon. loco cit. & in eodem incip. operari debet ille,* vbi in fine declarat etiam quæ sint alimenta debita iure actionis, & vide *Barz. decis. Bonon. 69. nu. 28. & 30. Marches. inf. cit. n. 22. & Maxill. in d. consue. dos a patre profectia num. 160. & seq.* & quod alimenta officio Iudicis petantur licet hominis dispositione debeantur probat nouissimè *Apicell. alleg. 9. n. 25. post opus completum visus.*

- 11 Et de utilitate, quæ resultat in cognoscendo quo iure alimenta debeantur *Molfes. l. 10. cit. nu. 12. Marches. vbi sup. à nu. 22.*

N.8. ibi ¶ & hoc casu alimenta præterita non possunt peti, nisi alendus protestetur. ¶

- 12 Sed si protestetur ¶ ita vt possint peti, an dicta alimenta præterita possint cedi *Molfes. d. p. 5. q. 10.*
 13 Et an alimenta præterita ¶ computentur in legitimam, vt fiat compensatio illorum *Molfes. p. 6. q. 11.*
 14 Et quæ sit differentia inter ¶ alimenta præterita, & futura *Rice. collect. 548.*
 15 Et quod alimenta ¶ praterita non sunt ita favorabilia prout illa, quæ in futurum debentur *Molfes. d. p. 5. q. 10. n. 2.* vnde lite pendente non debentur *Affl. decis. 10. nu. 3.* cum alijs quos recenset *Anna conf. 71. n. 3. vol. 1.* & non debentur nisi quando per illa essent contracta debita tunc an. debetur alimentorum æstimatio iuxta tex. in l. cum onus §. 1. l. de alimentis ff. de alim. & cib. leg. *Tesaur. decis. 44. D. de Franch. d. dec. 203. & 605. Molfes. conf. 9. nu. 33.*
 16 Quæ autem sint ¶ alimenta præterita, & quæ futura definit *Giurba decis. 4. num. 47. Marches. vbi sup. nu. 14. & seq.*
 17 Et an alimentorum ¶ tam præteritorum quam futurorum causa tractari debeat etiã diebus feriatis *Borrell. in sum. decis. p. 2. tit. 38. num. 125. & D. de Franch. d. decis. 605. n. 4. & 5. Marches. in commiss. appellat. in caus. alim. p. 1. §. 1. nu. 5. fo. 151. & nu. 37.*

N. 11. ibi ¶ at vbi alimenta petuntur per filios spurios, & incestuosos, & ipsis debentur dicebam illa iure actionis debeti. ¶

- 10 Quod alimenta ¶ filijs spurijs debentur *D. de Franch. decis. 645. nu. 5. Cotta in memo. ver. spurij Duen. reg. 366. & 367. Masull. ad Cap. decis. 164. Villalob. com. opin. ver. spurij. Couar. capto. 4 §. 6. nu. 6. Rolan. in tra. de testam. rub. 18. de natural. liber fo. 19. inter tract. de success. ab intest. Marches. vbi sup. à nu. 65. Molfes. d. p. 5. q. 3. à nu. 3. & omnino Tesaur. decis. 211. nu. 2. Viu. decis. 523. nu. 7. & 26. Pasca. de vi. patr. pot. p. 2. c. 3. à nu. 21. cum seq. Affia. in quest. de fil. natural. q. 2. nouissimè *Rice. collect. 1212. & 13071. p. 7.* & quis dicatur spurius ¶ & quare ita appetetur *Affia. ibi in prin. & per tot.* Et de annuo legato factio spurio si ad doctoratum peruenierit si reputandum legatum pro alimentis, & si debeatur etiam si ad doctoratum non peruenierit *Tbor. a. p. Comp. ver. legatum factum filio fo. 325.*
 20 Et quo iure ¶ naturales filij, & spurij debeant alimenta habere *D. de Franch. d. dec. 605. n. 7. Affia. d. q. 2.* Et*

- 21 Et eorum quoque debeant spurij alimenta petere, & an teneantur operari, vel debeant sine onere habere *Pascal. ubi sup. nu. 32. & seq.* & an debeat haberi respectus ad dignitatem patris *n. 43. & seq.*
- 22 Et an spurij alimenta transmittant ad heredes vide *D. de Franch. dec. 283. & Masfrill. decif. 121. num. 40. dicam inf. num. 27.* & an et contra heredes teneantur ad alimenta spurij vide *D. de Franch. decif. 178. Amend. ad d. D. de Franch. dec. 283. nu. 17. & ad saturitatem Pascal. d. c. 3. dnu. 25. Franc. filius meus in annot. ad Arnon. folio 25.*

N. 11. ibi ¶ quoad alimenta inco-
gnita de iure civili. ¶

- 24 An spurius de iure civili debeat alimen-
ta habere a patre latissime *Ioseph Ludo. in
eclus. 1. ubi de alimentis, & de filiis spu-
rij conferendis.*

N. 11. ibi ¶ & in terris imperij. ¶

- 25 Quod ius Canonicum dictans praestari
alimenta servatur etiam in terris imperij
*Marchesan. ubi sup. nu. 98. Africa. d. q. secunda
num. 2. ubi testatur de communi Pascal. d. c.
3. nu. 30. ubi allegat Surd in tract. de alim.
tit. 1. q. 10. nu. 7. Rol. à Valle conf. 54. nu. 59.
& seq. vol. 2. D. de Franch. decif. 645. num. 5.
Marchesan. ubi sup. nu. 36. & 52. & melius
nu. 65. cum multis seq. & decif. sibi positam fo.
1176.*

N. 12. ibi ¶ nascitur actio ex illo no
uo iure, statuto, vel consuetudine. ¶

- Adde quod dicit *Vifcon. in d. conclus. ope-
26 rari, quod ex consuetudine alimenta petun-
tur iure actionis, sed actenta dispositione,
iuris regulariter petuntur iudicis officio
probat Molfes. p. 5. q. 4. numer. 4. & seq. ubi
nu. 6. ver. dixi habes casus, in quibus etiam
de iure communi petuntur alimenta iure
actionis.*

N. 15. ibi ¶ & ad illa ad suos hære-
des transmittunt. ¶

- 27 An spurij transmittant alimenta ad hære-
des dixi *sup. ad nu. 11. ubi adduxi decif. D. de
Franch. 283, de qua meminit Masfrill. dec.
121. nu. 40. qui id doctissime more suo ex-
plicat, quibus adde eundem D. de Franch. d.
28 decif. 645. nu. 6. Et an dos tradita filiz spu-
rij transmittatur ad heredes vide opin. hinc
indè relatas per Pascal. ubi sup. num. 40. &
seq. fo. 199. Africa. d. q. 2. nu. 5. & 6.*
- 29 Et quando alimenta transmittuntur ad
heredes, an transmittantur pro integro an-
no à morte alimentarij, vel pro solo residuo

anni, & quid si annus esset conventus inter
partes *Molfes optime d. p. 5. q. 9. num. 13. &
seq. nu. 17. & 19. post D. de Franch. decif. 175
186. & 606. Africa. d. q. 2. nu. 5. Surd. in tra. de
alimen. tit. 4. q. 17. nu. 93. Pascal. d. c. 3. nu. 117
& seq.*

Ioseph Mele.

SVM MARIV M.

- 1 Interrogationis rei si tenet, & possidet pra-
dicta unde desumpta, & apud quos tractetur
nu. 2.
- 3 Interrogari an poterit reus super titulo rei
quam possidet.
- 4 Actor & reus, an possit cogi declarare.
- 5 Interrogari, an possint principales, & testis
post conclusum.
- 6 Interrogari quis poterit si est heres, & de
dicta interrogatione.
- 7 Declarans quod est heres, an preiudicabit
cum uno, ad instam. cuius declaravit, vel
cum omnibus.
- 8 Hereditatem si quis repudiavit, deinde ali-
cui soluit creditori hereditario, an
sibi prauiudicabit, ita ut ceteris creditoribus
hereditariis etiam solvere teneatur. Idem
est in solvente legatum nu. 10.
- 9 Consentiens uno alicui iudicij in reliquis non
videtur consentire.
- 11 Non respondens ad hoc, ut habeatur pro con-
sentiente, qua requirantur remif. & n. 13. &
an ipso iure nu. 14.
- 12 Verba, alias habeatur pro facta, vel recogni-
ta prout sibi deterius, ponuntur in praecep-
tis pro haben. declarationibus, & in reco-
gnoscen. apocis.
- 13 Declaratio si non fuerit facta, & debita
praecepta non fuerint emanata, an iudex pra-
iudicabit parti declarationem petiti si pro-
cesserit ad ulteriora.
- 16 Apoca quando recognoscuntur fiunt tria
praecepta pro recognitione, & in ultimo
cominatur, alias habeatur pro recognitione
prout sibi deterius, & an recognitio ista
comprehendatur in R. pragm.
- 17 Recognitione facta, prout sibi deterius, expe-
diuntur litterae executoriales realiter, &
personatiter, & non admittitur exceptio
nisi servata forma R. Prag. & in qua apo-
ca procedat hac praxis nu. 18.
- 19 Apoca bancales recognoscuntur medijs tribus
tribus praeceptis, & primatis etiam potest
iudex compellere recognoscere.
- 20 Confessionem erroneam defuncti, an heres
revocare possit.

- 21 Confessio facta in articulis, & positionibus reuocari nequit nisi de errore doceatur, & quando confessio reuocari possit.
- 22 Positionem partim veram partim falsam, an principalis negare possit.
- 23 Confessio vera à pñcia, quæ oritur ex contumacia quatenus differt.
- 24 Confessio facta perit perempta instantia.

AD DECIS. XLVIII.

In prin. ibi ¶ potest interrogari contentus, quod declaret si tenet, & possidet. ¶

- 1 **P**RAECIPUUM est interrogari eum si tenet, & possidet desumptam ex *Dot. in l. fin. ff. de rei vend. testatur D. Confil. Rouit. in pragu. 6. de qua fit mentio hic de ordin. ind. circa quam ad eundem præst. Pap. in form. interrog. scilicet cum reo act. real. Sed tu poteris videre præst. ¶ quam ponunt Regnicola, vt Muscatell. in prax. S. C. p. 3. glo. hæreditare Carau. rit. 300. Maran. p. 6. mem. 7. nouissimè Gallupp. prax. S. C. p. 1. c. 1. §. 8. nu. 13. & seq. vbi an practica procedat etiam in feudatibus D. Reg. Tapp. ad d. pragu. 6. lib. 3. iu. Reg. fo. 121. vbi multa practica tangit.*
- 2 & ibi an reus ¶ poterit interrogari super titulo rei, quam possidet, & de alijs vide etiā *Affl. in Confil. ab officialibus nostris Couarr. lib. 1. c. 2. num. 5. Carpen. ad stat. med. c. 73. cit.*
- 3 per D. Tapp. quod actor ¶ licet reus potest cogi declarare cit. præst.
- 4 Sed an principalis ¶ & testis post conclusionem possint interrogari *Calá ad prag. disp. dia nu. . . fo. 46.*

N. 1. ibi ¶ si est hæres. ¶

- 6 De ista interrogatione ¶ si est hæres vide sup. cit. latè *Rouit. d. prag. 6. nu. 9.* Sed quid si quis declarauit, quod est hæres ¶ an ista declaratio præiudicat quoad omnes, vel respectu petentis tantum ¶ dic quod respectu petentis, & non alterius *D. de Franch. decis. 694. Confil. Rouit. loco paulo ante cit. Gallupp. vbi sup. nu. 15. & adde omnino pet. me adducta ad D. de Franch. decis. 694. & ibi Viscon. hinc ibi dixi, quod si quis repudiavit ¶ hæreditatem, & postea soluat aliquod debitum hæreditarium, tanquam hæres sibi non præiudicat quo ad alios creditores *Bar. in l. fin. ff. de inter. act. Alex. conf. 31. nu. 13. vol. 7. Canal. de tuto. nu. 76. ver. faciunt adducta. Pasca. de vi. pa. po. p. 7. c. 1. nu. 26. & de consentiente ¶ in vno actu iudicii quod in reliquis non videatur consentire, glo. in elem. sepe ver. partib. de ver. sig. Surd.**

in tra. de alim. tit. 4. q. 16. n. 32. *Viscon. concl. consensu.*

- 10 Hinc hæres ¶ qui agnouit legatum cum vno potest aliorum solutionem recusare. *Pbanut. de inueni. p. 6. nu. 20. & 121.*

N. 1. ibi ¶ & quantum ad interrogaciones prædictas habeatur pro consentiente, vel negante prout deterius. ¶

- 21 Ad hoc vt ¶ quis non respondens habeatur pro consentiente, quæ requirantur *D. Reg. Tapp. rit. 70. lib. 3. iu. reg. nu. 7. & seq. fo. 131.*

- 22 Sed aduerte, quod circa hæc verba posita per Authorem hic versatur prax. in istis declarationibus, & etiam in recognoscendis apocis in quibus factis præceptis per Cur. vel quod declaret, vel quod recognoscat in ultimo præcepto ponuntur verba posita hic per Authorem, quod intelligatur facta prout sibi deterius, vt in d. prag. 6. vbi *Trois. & Gallupp. vbi sup. nu. 14. Musca. vbi sup. nu. 8. D. Reg. Tapp. d. prag. 6. in ver. pro consentiente, vel negante M. Ant. Curt. in tra. de mentem. n. 378. quem citat Rou. d. prag. 6. n. 6. & Carpen. cit. per D. Reg. Tapp. Ioseph. Ludo. decis. Lucen. 4. vbi habes quantum habeatur ¶ pro consensu, & in materia idem decis. *Perus. 8. Nouar. ad pragm. collect. 180. nu. 8. super prag. 8. de ord. iud.**

- 14 Et an tales ¶ non respondentes habeantur pro consensu ipso iure, vel sit opus sententia declaratorie optime *Rouit. d. pragm. 8. de ord. iud. nu. 45. quem vide in materia nu. 42. & seq. cum decis. per ipsum cit.*

- 15 Quid si non fuerit facta declaratio, ¶ & debita præcepta, vt hic non fuerint facta, an Iudex præiudicabit parti declarationem petenti si processerit ad vltiora, quod sic *Meno de presump. lib. 2. q. 1. nu. 31.*

- 16 In apocis, quoque recognoscendis ¶ expediuntur eiusmodi præcepta cum comminatione intertio, & ultimo præcepto alias habeatur pro recognita prout sibi deterius, de quo per *D. de Franch. decis. 502. vbi an hæc recognitio comprehendatur in prag. 63. §. item si supplica de off. procur. Celsar. & D. Reg. Tapp. super d. §. nu. 2. lib. 3. iu. reg. fo. 249. vbi num. 5. facta recognitione ¶ iuxta dict. pragmaticam prout sibi deterius expediuntur literæ executoriales realiter, & personatiter, & non admittitur exceptio nisi seruata forma d. R. prag. quæ prauis ¶ procedit in apocascripta, vel subscripta a debitore secus in subscripta a testibus, quia eo casu recognitio sit per testes iux. *Affl. decis. 272. & Strac. de mercat. tit. n. fo. 314. Gramat. decis. 34. Carrabb. sing. 126.**

incip.

incipi nolens, & alios quos cumulauit ad decif. *D. de Franch. 694*. vbi materiam latè tractauit circa recognitionem apocorum, vide tamen *Masull. ad Cap. decif. 139. n. 12.* vbi loquitur de dictis tribus mandatis, & præceptis loquendo in apocis bancaleibus, vbi dicit obtinuiffe contra decif. *D. de Franch. 702.* de quo vide etiam *D. Rouit. d. prag. 62. à nu. 2.* *Muscattell. in prax. de appellat. glo. vñduntur n. 29.* *Tbor. in Compen. decif. ver. apoc. tu videas nouiffimè ad materiā, & prax. Apicell. tutam paup. tit. 1. nu. 14. & seq.* & ibi filium addentem, & optimè tradentem praxim circa prædicta *D. meus Gait. in tra. de credi. c. 2. tit. 8. nu. 29. 39. & seq.* vbi adducit *D. Reg. Tapp.* & alios post hæc omnia scripta vilos, & quod Iudex potest cogere ad recognitionem priuatam scripturam. *Vifcon. in concl. Iudex potest compellere fo. 132.*

N. 3. ibi ¶ potest probare contrarium, & etiam hæres eius. ¶

An hæres ¶ possit reuocare confessionem defuncti erroneam, quod sic *l. idcirco, vbi Padill. n. 1. C. de iur. & fact. igno. Affl. & ibi Vrsill. decif. 232.* *Tbor. in Compend. decif. fo. 110.* *Vifcon. in concl. incip.* Confessio verbalis ab aliquo facta. *Surd. decif. 130.* *Mascard. de probat. concl. confessio erronea* alios cumulat *Masur. apicell. ad patris tutā. paup. tit. de quinqu. dilat. ad nu. 16. nu. 28.* *fo. 3. & alleg. 14 nu. 54. & seq.*

N. 6. ibi ¶ etiam non allegato, & probato errore. ¶

21 Confessio ¶ facta in articulis, vel positionib. ad positiones præiudicat, & reuocari negt nisi de errore doceatur *Capistaq. decif. 151.* quæ adducit *Ricc. collect. 2347.* vbi an, & qñ confessio renocari possit docto, vel non docto de errore, multa congerit *Vifcon. in d. concl. confessio verbalis.*

N. 9. ibi ¶ an quis teneatur respondere positioni negatiuæ. ¶

72 Quid si principalis ¶ negauerit positionē partim veram, partim falsam *Ioseph. Ludo. decif. Pernu. 51. nu. 6.* *Surd. decif. 58.* quos refert *Rouit. d. prag. 6 nu. 4.*

N. 10. ibi ¶ si tunc confessio D. dederunt facultatem reuocandi confessionem. ¶

23 Confessio ¶ vera à fidei quæ oritur ex cōtumacia quatenus differt *Tesau. lib. 1. q. 1. fo. 6.* quem citat *Pasca. de in tra. de vir. pa. pot. p. 3. c. 1. nu. 71. fo. 369.* & an fidei confessio si pereat perempta instantia, quod sic

Rouit. vbi supra numero 44.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Confirmare quid sit.
- 2 Confirmatio operatur supplementum defectus.
- 3 Confirmatio superioris validat cōcessionem nulliter obtentam.
- 4 Confirmatio reddit actum maioris auctoritatis, etiam si fiat à Iudice inferiori.
- 5 Confirmatio privilegij in forma communi, vel in forma specifica.
- 6 Confirmari sententia nulla in quibus casibus possit, & quid parte opponente.
- 7 Confirmari, an possit peti à Iudice possessio nulliter capta.
- 8 Confirmabile si est nullum confirmatio, quoque erit nulla.

AD DECIS. XLIX.

IN hac decif. in qua agitur de confirmatione contractus, de qua nouissimè per *Tbor. in 2. p. Compen. ver. confirmatio*, sciendum quod confirmatio ¶ nihil aliud est, nisi rem firmam facere *c. inter dilectos de fid. infirmam. Rouit. prag. 4. de poss. nō turbam. nu. 23.* Hinc est quod confirmatio ¶ operatur supplementum defectus *no. in l. adoptio non iure facta ff. de adop.*

- 1 Et per confirmationem ¶ superioris validatur concessio nulliter obtenta *Capp. Tolsa decif. 432.* & per confirmationē actus ¶ maioris auctoritatis redditur *Frñ. Mare. decif. 330.* Quod procedit etiam si confirmatio fieret à Iudice inferiore *Gail. lib. 2. obser. 1.* quos refert *Ricc. collect. 894.* vbi de effectibus confirmationis latè, & ibi multa reperies.
- 5 Et de confirmatione ¶ privilegij in forma communi, & in forma specifica vide *Rouit. ver. confirmatio Pasc. de vi. pa. pot. p. 1. c. 1. num. 58. fo. 9.* ex quo multa *Noear. ad prag. coll. 1. 194 & Capib. prag. 1. n. Schard. in suo lex. iur. ver. confirmatio.*
- 6 Et quod assensus ¶ vim confirmationis habeat *Affl. decif. 398 sub nu. 2.*

N. 4. ibi ¶ quod in omnibus casibus in quibus dubitatur, an quis possit contractum petere infringi, quod pars potest petere confirmari sicut dicimus de sententia. ¶

In

6 in quibus casib. sententia ꝑ nulla possit peti confirmari, & quid parte opponente late
Rice. ad exornationem l. si expressum de appellatio hic cit. collect. 123 f. Et an possessio ꝑ nul
 7 liter capta absq; partis citatione possit peti confirmari a Iudice citata parte no. per
Arg. lmo. & alios in l. si finita in prin. ff. de dam. inf. & alibi per alios cit. per Ponta in tractat. de spol. lib. 1. num. 45. fo. mibi 8. à ter. & lib. 3. nu. 143. & seq. fo. 117.

8 Et an si confirmabile ꝑ est nullum confir
 matio sit nulla D. Reg. de pont. de potest. pro
 reg. tit. de diuers. prouis. & licentis tit. x. nu. 18 & 19 & ad prædicta vide decis 38. D. de pont. R. Collater. Conf.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Hæres non tenetur nisi pro hereditarijs portionibus ratio nu. 2. in soluendo, & exigen do nu. 7. fallit n. 13. & seq.
- 2 Creditor licet non cogatur recipere solutio nes particulares, tamen intelligitur in particulari debitore soluente, secus in eius hered.
- 3 Hæredum quilibet poterit soluere debitum pro rata.
- 4 Hæredum si aliquis efficitur non soluendo, alij coheredes non tenebuntur.
- 5 Legitima an petatur pro rata ab heredibus, & à legatarijs.
- 6 Hæres exigens pro sua rata illam coheredi communicare non tenetur, quid in socijs num 10.
- 7 Hæres pro ea parte, qua est hæres poterit instrumentum liquidare.
- 8 Creditores, an possint conuenire vnum ex heredibus, quem testator grauauit, vt solueret solus ipse debitor.
- 9 Filius hæres, an possit pro parte sua integram rem alienatam vendere.
- 10 Hæres pro dote in solidum conueniri potest. Item in legato pia causa nu. 14. & nu. 16. & quid in alijs legatis nu. 18.
- 11 Loca pia qua dicantur.
- 12 Hæres pro alimentis an conueniatur in solidum, & pro quibus alimentis.
- 13 Hæres in solidum in actione reali poterit conueniri, & quando intercessit pignus, vel hypotheca nu. 19.
- 14 Hæres vnus emphiteuta si defecerit à solutione, an omnes cadat à iure, vel ipse solus.

21 Hæres, an teneatur in solidum in actionibus indiuiduis.

AD DECIS. L.

TRita est regula, & satis nota etiam Tironibus delumpta ex l. 2. cit. hic per Auth. C. de hered. actio. quod hæredes ꝑ non tenentur nisi pro

- 1 hereditarijs portionibus prout etiam no. in l. 1. C. si er. pet. & in l. in executione in prin. ver. prima species ff. de ver. obli. Boer. decis. 66. Vin. dec. 333. Masfrill. dec. 234. n. 11. Comest. tom. 2. c. 12. de contra. tit. de indiuiduis D. de Franck. decis. 581. vbi dixi multos congerit nouiss. Viscon. qui dictam regulam exornat in conclus. qua incip. Hæres, quæ procedit etiã si fiscus sit creditor Author sup. dec. 12. n. 6.
- 2 ratio est quia quilibet ꝑ hæres representat defuncti personam pro illa parte, pro qua est hæres, in alia dicitur extraneus, & tanquam extraneus enectur in alios hæredes licum à matre in si C. de rei vend. Bar. post glo. in l. 2. §. si. col. pen. vers. ad hoc respondet nu. 3. ff. de præco. sup. Böhm. in l. 4. §. esto n. 97. ff. de verb. oblig. apud quem multa ad exornationem d. regule à num. 75. Gomf. vbi sup. vbi lubdit
- 3 quod ꝑ licet creditor non cogatur recipere particulares solutiones tamen intelligitur in particulari debitore soluente, secus autẽ
- 4 in eius hæredibus, quorũ ꝑ quilibet poterit soluere debitum pro rata, & erit liberatus inuito creditore, quod est no. Gratia de cis. Rot. Mareb. 146. n. 4. vbi aliud magis me mouit
- 5 dignum dicit, nempe, quod si aliquis ꝑ ex hæredibus efficiatur non soluendo alij coheredes non tenebuntur pro illo.
- 6 Sed an id procedat ꝑ in legitima, vt etiam pro rata ab hærede, & legatarijs petatur Gratia. decis. 181. nu. 16.
- 7 Et aduerte quia d. regula ꝑ procedit non modo in soluendo, sed etiam in exigendo
- 8 vnde quando hæres ꝑ exigit, si pro rata, ad eum spectante exegerit non tenebitur illam suo coheredi communicare Anna alleg. 4. Memo. conf. 46. vol. 1. quem allegat Anna filius in add. ad d. alleg. patris 4.
- 9 Et similiter si sumus ꝑ in liquidatione instrumenti, nam hæres pro ea parte pro qua est hæres liquidare poterit Alex. Socr. et alij in l. 2. §. 1. ff. de ver. obli. Altum, qui alios refert in prax. liquid. instrum. ver. aduertat creditor ad personam suam num. 14. nisi dicto coheredi accreuisset coheredum portio, vt ibi per eum.

Et in quantũ ad illud quod diximus, quod hæres ꝑ exigendo ratam non tenetur illam communicare alijs coheredibus quid in socijs

O compa.

comparantibus rem ex bonis communibus vide *tex. aureum in l. si patruus tuus C. com. extrinsecusq. iud. qui tex. in una causa mihi fecit magnum bonor. in.*

11 Sed quid si testator † grauaret vnum ex hæredibus, vt ipse solus solueret totū, & integrum debitum creditorib. ? dic qd adhuc creditores non possent agere contra ipsum solum, sed pro rata contra omnes cum iam per legē fuerit diuisa obligatio, licet tali casu cohæredes possent agere contra grauātū, vt soluat, de quo per *Gratian. in d. dec. 146. D. de Franch. d. dec. 581. & vide Viscon. add. ad decif. 483. D. de Franch.*

12 An autem filius † hæres pro parte possit vindicare integram rem alienatam reclusa emptori illa parte pretij pro qua est hæres *Pineil. conclusit quod sic in l. 1. 3. p. ver. ex bis autem sub nu. 8. C. de bon. mat. sed contrariū tenet Valaf. decif. Lusit. 69. nu. 17. quem adducit Paschal. in tra. de vi. patr. pot. c. 2. nu. 79. fo. 27.*

13 Prædicta verò regula † locum non habet in dote, vt in præfenti decif. de qua nouissime meminit *Tbor. in 2. p. Comp. in ver. Das*, vide vitra consiliū *D. adducitorum hic d. D. de Franch. decif. 581. C. de ratio. rat. q. 23. vbi plenē Viscon. in addit. ad D. de Franch. decif. 203. vbi allegat multos*, & in d. concl. hæres dicitur eadem persona *Molfes. p. 6. q. 9. nu. 10. qui adducit Assi. decif. 334. & ibi Vrsic. Cornaz. decif. Lucen. 35 nu. 6. Tbor. in Comp. ver. legatum, Gomef. & sup. cit. D. de dicta regula tractantes*.

14 Et quia valet argumentum † de dote ad piam causam *Euerar. in loco de dote ad piam causam*. An si fiat legatum pie causæ ab vno possint omnes cōueniri *D. Consil. Rou. prag. 1. de legat. p. 1. nu. 6.* vbi quod cohæredes tenentur ad præstationem, cuius contrarium adducit *D. de Franch. decif. 483. vbi vide Viscon. aaden. sed existente vera opin. Det. & Rom. ibi alleg. credit ipse Ecclesiam teneri facere cessionem, & credere iura contra illū cohæredem, à quo nominatim relictum est legatum, vt alius cohæres, qui soluit possit illud insolidum recuperare, vt ibi per eum, quod .n. tibi non nocet, & alij prodest facile concedendum l. 2. §. item verus ff. de acqu. pluui. arcem. cum alijs vulg.*

15 Quæ autem dicantur † loca pia *Nozar. ad prag. collect. 93.*

Sed quomodo procedat principalis regula † quando non ab vno relictum est legatum pium, an possint hæredes insolidum cōueniri *Gui. pap. decif. 576.*

17 Quid si legatum † respiciat fauorem alimentorum vide *D. de Franch. in decif. 203.*

Tbor. in Comp. decif. ver. alimentorum fauore vbi citat *Pellit. consue. Ausp. c. 17. nu. 160.* de quibus nouissime meminit *Risc. post hac scripta visus in add. ad d. decif. 203. & nouiss. Apicel. alleg. 9. nu. 27. post hac scripta etiam vilus, & vide Viscon. d. concl. hæres distinguētem inter alimenta præterita, & futura Ioseph. Ludo. decif. Perus. 92. n. 1. 14. & 15. Surd. in tra. de alim. tit. 9. q. 14. nu. 5.*

18 Et qd in alijs legatis, an hæredes † possint cōueniri insolidum, *Lucen. decif. Lucen. 30. num. 12. v. q. ad num. 21. Amen. ad decif. 237. in fin.*

In fin. ibi ¶ vbi quis agit actione reali potest cōuenire vnum ex hæredibus insolidum. ¶

19 Quod in actione reali † possit vnus ex hæredibus insolidum cōueniri, vide *Risc. collect. 1541. circa medium.*

19 Et quod vbi intercessit † pignus, vel hypotheca, tunc potest rei obligatæ possessor cōueniri *D. Auth. sup. decif. 12. num. 6. & seq. vbi quod actio realis datur cōtra vnum ex hæredibus insolidum.*

20 Sed quid in emphiteusi †, an si vnus defecerit à solutione cadāt omnes à iure suo, an pro parte non soluentis vide *Clar. in §. emphiteusi ver. quare quid si emphiteuta, & Misfing. cent. 3. obser. 66. num. 3. Viscon. in d. concl. hæres.*

21 Quid in obligationibus indiuiduis, *Risc. splend. 528.*

Ioseph Mele,

SVMMARIVM.

1 Præfenti & tacenti si aliquid promissio, si illud quod promissio, est illi utile dicor pactum cum illo inire.

2 Pactum duorum consensu perficitur.

3 Consensus tacitus probari sufficit.

4 Consensus inducit mandatum quando actus pertinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet.

5 Consensus colligitur ex præfenti, et tacite unitate illius, qui tacet cum de illius commodo agitur, sicut si agitur de incommodo, & præiudicio nu. 6.

Et quid quando tractatur de bono honorabili nu. 7.

Et quid si de modico præiudicio nu. 7. & in illis, quæ exigunt scripturam.

8 Præfenti, et taciti quādo videatur, et præsumatur

tur consentire, & de creditore presente venditionis rei sibi obligata.

- 9 Consensus prestitus alicui actui quando facit ei perdere iura & actiones.
- 10 Scientia presumpta probatio, an sufficiat quando tractatur de lucro seu amissione iuris.
- 11 Consensus ubi requiritur sufficit presumptus, etiam si debuit probari per instrumentum.
- 12 Consensus quando presumatur habere scientiam a coniuncto gestorum.
- 13 Coniuncti quando presumantur scire facta coniuncti, & quis dicatur coniunctus.
- 14 Scientia inter coniunctus sanguine presumitur quoad iura sanguinis.
- 15 Testis, qui deponit de contractu, & dicit scire, quia coniunctus, vel vicinus, an dicatur reddere bonam causam scientia, & nu. 17.
- 16 Scientia non presumitur in his, qua continent tractum momentaneum, sed successivum.
- 17 Duo specialia quando concurrere possint.
- 19 Absenti an requiratur ius irrevocabiliter Notario stipulante pro eo, & quid in consuetudo.

Actio absenti quando queratur per Notarium pro eo stipulante.

- 20 Donatio si fiat pro loco, an acquiratur ius irrevocabiliter Notario stipulante pro illo.
- 21 Donatio facta pauperi absenti, an valeat.

AD DECIS. LL

N. 1. ibi ¶ sufficit .n. presentia, & scientia donatarij, & promissio, seu donatio expressa donatoris, vt actus validus sit. ¶

- A**dde omnino tradita per *Meno. lib. 3. præsump. præsump. 12 d. nu. 1.* vbi dicit, quod si presentia ¶ & taceti aliquid promissio, & illud quod promissio sit utile, & proficuum ei, qui est præsens, & tacens dicitur cum illo pactum inire, & dicit esse communem, & magis receptam opin. ex *Rip. in rub. de pact. nu. 5. Alea. n. 6. Torniell. in rub. de ver. oblig. n. 60.* quos ipse sequitur eo precipue argumento, quia pactum ¶ duorum consensum perficitur *L. 1. §. 1. ff. de pact. & l. pactum ff. de polliciat. & sufficere ¶ consensum tacitam probari ex l. 2. §. de pact. & Meno. ibi qui respondet contrarij. Et consensus ¶ inducit mandatum quando actus pertinet ad utilitatem illius, qui consensum adhibet *Barb. in l. n. 18. solut. matr. fo. 417**
- 9 Et quod ex presentia ¶ & taciturnitate cum de tacentis commodo agitur consensus colligatur habetur in l. qui patitur ff.

mand. & l. semper ff. de reg. iur. vbi *Det. nu. 2. Ioseph Ludo. decis. Perus. 9. nu. 23. in fin. Petr. regr. in tract. de fideicom. art. 12. n. 1. fo. 300.* verum in exigentibus scripturam consensus ex sola presentia sicuti ex sola patientia non inducitur, & quæ talia sint *Marf. sing. 330. Petr. ab Gram. decis. 59. nu. 8.* sicuti ex aduerso ¶ non presumitur consentire si actus illi tendit in præiudicium presentis, & tacentis probat *Meno. vbi sup. nu. 10. & 21. Mascar. de probat. concl. 1210. & 1218. nu. 30. vol. 3. Vin. decis. 17. nu. 1. & decis. 23. col. fin. Surd. decis. 302. nu. 5. Cambr. conf. vn. nu. 24. inter consil. Card. Zabarel. Morot. conf. 78. n. 3. nominimè Viscom. concl. decis. incip. præsens in aliquo actu, & in concl. Taceti, qui alios al-*

- 7 legat, secus si de modico ¶ præiudicio agitur *Med. reg. §. incip. præsens habetur 2. tom. regul. fo. 22.* & quod quando agitur de bono honorabili præsens presumatur consentire, *Gait. de cred. c. 2. tit. 3. nu. 742. Escobar. de ratiocin. c. 27. nu. 49.*
- 8 Et quando præsens ¶ & tacens presumatur consentire latè *Meno. lib. 6. præsump. 99.* vbi multos ad hoc citat, quibus adde alios cit. per *Petr. ad Gram. decis. 59. d. nu. 9.* & vide nonnulla posita per *Gait. in tra. de cred. c. 2. tit. 3. nu. 741. & seq. fo. 46. Caroc. de loca. ver. præs. nu.*
- 9 Sed an consensus ¶ præstitus alicui actui faciat consentienti perdere iura, & actiones. *Viscon. in concl. incip. consensus. Peregr. vbi sup. Gait. vbi sup. n. 760. & seq.* & quia si creditor fuit præsens, & adhibuit testis in contractu venditionis rei sibi obligatæ, & se subscripserit in dicto contractu, an sibi præiudicaverit, & in quo vide *tex. in l. causi ff. de pig. act. & l. sicut §. voluntati ff. qui mo. pig. vel hypo. & ibi D.* & alios nouiss. adductos per *Tbor in 2. p. Comp. decis. Reg. ver. contractus emptionis 3. col. ver. sed videmus l. tabella. usq. in fin. fo. 104.* & an talis consentiens repellatur exceptione cedendarum *Gratia. decis. 215. nu. 15.*

N. 3. ibi ¶ qui postmodum scientiam, & notitiam habuerit, nam sola scientia sufficit. ¶

- 10 Adde quod quando tractatur ¶ de lucro, seu amissione iuris sufficit etiam probatio presumpta scientiæ *Mobis decis. 160 de probat. in fi. Pute. decis. 6 de probat. & ita decisum in Rot. Rom. in vna Curgen. Abbatis de foncea die 7. February 1569. Coram Cantuccio testatur. Rices. collect. 1959.*

N. 4. ibi ¶ presumitur scientia, & acceptatio, ita vt amplius reuocari non possit ¶

O a Adde

- 11 Adde quod consensus tibi requiritur scilicet presumptio *Barboſi* in l. nu. 29. ff. sol. matr. fo. 373. Et si debuit pbari p instrumente.

N. 5. ibi ¶ quia ex coniunctione sanguinis presumitur scientia. ¶

- 12 Coniunctus tibi qñ presumatur habere scientiam a coniuncto gestoris, vide *Meno. hic alleg. n. 9.* licet falso qñ nō debuit allegari lib. 6. *presump. 23. sed lib. 6. presump. 24 per tot.*

N. 10. ibi ¶ coniunctus presumitur scire facta coniuncti. ¶

- Adde vitra *Due. t. reg. 2. 5. incip. consilii* & *Soc. reg. 98. hic cit. Meno. d. presump. 24. Et melius lib. 2. presump. 51. nu. 43. Et 44 et lib. 3. presump. 124. nu. 27.* vbi habes diuisione quando coniuncti presumantur scire facta coniuncti *Cachera. dec. 71. nu. 43.* & quis
13 t dicatur coniunctus d. *presump. 124 n. 28.*

N. 11. ibi ¶ regula prædicta procedit quoad mores, iura sanguinis, & diuitias. ¶

- 14 Quod scientia t inter coniunctos sanguine presumatur quo ad iura sanguinis proceditur, seu ordine agnationis optime explicat *Paul. Leon. in sollempni rep. l. qui Romæ 9. duo fratres nu. 470. ff. de ver. oblig. procedit etiam in alijs casib. enarratis per Farin. in tract. de testib. q. 70. a. n. 164.* qui prædictos etiam cumulat.

N. 11. ibi ¶ in contractu facto ab aliquo ex vicinis. ¶

- 15 Sed an testis t qui deponit de contractu, & dicit scire, quia coniunctus, vel vicinus, dicatur reddere bonam rationem sui dicti *Farin. de testib. q. 70. nu. 181. fo. 136. Meno. de presump. d. lib. 6. d. presump. 24. nu. 5. Et 6.* qui alios cumulat: & vide *inf. nu. 17.*

N. 12. ibi ¶ in his quæ continent tractum momentaneum, vt est tractus, qui momento expeditur non presumitur scientia, secus in his quæ continent tractum successuum. ¶

Adde omnino t *Meno. d. presump. 24. n. 18. Cachera. d. decif. 71. n. 43.* & alios per cum alleg. alios cumulat *Farin. d. q. 70. n. 197. fo. 237.* qui nullam fecit mentionem de d. *Cachera. decif.*

N. 13. ibi ¶ depositio testium dicendum contractum non esse factum per coniunctos, quia scit, vt coniunctus, vel vicinus. ¶

- 17 Testis t reddens hanc causam scientiæ, quia coniunctus, vel vicinus, in quib. casibus dicitur reddere bonam rationem cause scientiæ vide *Farin. d. q. 70. n. 164. fo. 235. Et Meno. d. presump. 24. nu. 7. dixi sup. nu. 15.*

N. 15. ibi ¶ in vno eodemq; subiecto concurrere duæ specialitates. ¶

- 18 Duo t specialia qñ possint concurrere vide *Maran. de rem. poss. n. 135. Et 143.* & alios quos citavi sup. ad decif. 46. nu. 23.

N. 20. ibi ¶ quia Notarius stipulatus fuit, & acceptauit pro absente. ¶

- 19 An Notatio t stipulante, & acceptante, pro absente donatario, acquiratur donatario ius irrevocabiler ante suam rehibitionem vide decisiones inter se repugnantes, alteram *Cacher. 32. alteram T'saur. 70.* & quæ sit verior. *Risc. sollefl. 43. qui in fin. ex decif. Guid. pap. 49.* dicit dominium rei donatæ absenti, Notario stipulante pro eo in donatarium transit, ex quo tantò magis procedit decisio ista. Tu vide nouissimè *Apicell. alleg. 9. n. 28.* quando quaratur actio absenti per Notarium pro eo stipulantem, & ibi, quid si ante ratificationem contraxit alius cum hypoteca n. seq. post hæc scripta completa visus, & nouissimè *Gait. in tra. de cred. t. 4. quæst. 7. nu. 819. fo. 350.* vbi cumulando omnes decif. & 1) ex magis communi tenet donationem esse irrevocabile, & ibidem n. seq. concludit contra *Negus. Et Barba.* & alios ex Notarij stipulatione etiā in constituto supplieri præsentiam partis n. 823. post hæc scripta visus, & vide eundem *Gait. to. 1. 4. quæst. 11. num. 1235.* in illa quæstione si donatarius præferatur creditoribus, posterioribus, quamvis hypothecarijs post *Capib. sing. 1. Pasca. de vi. potest. p. 2. c. 9. n. 45.* quorum dicta ipse longo sermone examinat.

- 20 Sed quid dicendum in donatione facta pio loco vide *Ioseph Ludo. decif. Perus. 29. Capib. prag. 5 nu. 95. de Baron. fo. 122. in ultim. impress.* & nouissimè decisione re-latam cum allegationibus inferis per *Io. Bap. de Tbor. in 2. p. Compen. in ver. donatio irrevocabiliter fo. 158.* qui ad manus peruenit tempore quo describebam hoc opus.

- 21 Et an donatio t facta pauperi absenti valeat *Amen. ad de Franch. decif. 339. n. 5.*

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Meretrix an possit agere in iudicio, & per iudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedem, quam promissit, vel solitā. Et quid in foro conscientia nu. 1.
- 2 Meretrix data, an repantur, & nu. 4.
- 3 Meretrix publica, vel seculta si sit, est differentia.
- 4 Mulier nupta usum sui corporis vendere non potest.
- 5 Meretrix, an licite quæstum sui corporis accipiat, & de illo elemosinam faciat, ut sibi proficiat.
- 6 Meretricis regulariter non tenentur restituere ea, que ex meretricio acquisierunt, fallit in multis casib. de quibus sub nu. 9. & seq.
- 7 Persuadere gl. cogere, & compelli.
- 8 Stuprans virginem blanditijs, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si per vim illam cognouisset.
- 9 Mulier, que accepta pecunia se immiscuit, an dicatur meretrix publica.
- 10 Meretricum Iudex est in Civitate Neap.
- 11 Meretrix an dicatur illa, que habet unum amicum, & nu. 15.
- 12 Meretrix an sit mulier nupta, que commisit adulterium.
- 13 Stuprans iustificationibus, & amatorijs verbis per vim dicitur stuprare.
Stupri pna n. 18. 19. & seq. & quid sit, quomodo probetur, & quomodo fiat recognitio virginis.
- 14 Stuprum de nocte commissum cum scalis volente, & consentiente muliere, qua pna puniendum.
- 15 Stuprum regulariter pna mortis non punitur etiam si stuprata esset immatura nu. 20. sed vide nu. 23. & 24.
- 16 Stuprum violentum pna mortis punitur.
- 17 Violentia omne delictum aggravat, & in specie coitus.
- 18 Consensus nullus potest in puella immatura considerari.
- 19 Stuprans immaturam virginem qua pna puniendus.
- 20 Stuprans puellam a. annorum pna.
- 21 Osculantes virginem per vim pna mortis puniuntur, sed vide n. 18. & quod dicta pna habet locum solum in Civ. Neap nu. 27.
- 22 Mulieres amplexantes causa cognoscendi per vim qua pna puniendi.
- 23 Pueros osculantes qua pna puniendi.
- 24 Pueros stuprantes per vim i. unitor pna l. Iul. de vi. publ. sent. & stuprans feminas.
- 25 Puerum rapiens, & concludens, & tormen-

tis affligens qua pna puniatur, & an pna affligatur puer nu. 33.

- 34 Osculum luxuriosum, quod dicatur.
- 35 Mulier an propter osculum, vel talia miliarum amictus dotem, & an propter adulterium nu. 36. & an propter osculum conjugum num. 36.
- 37 Mulierem si quis amplexatur tensam illam per vim cognoscere, sed non defoscatur qua pna puniatur.
- 38 Virginem amplectens in vitam, & acclamantem illius pudicitiam assentando in strata publica qua pna puniendus.
- 39 Veneros actus committens inter crura, vel alia parte corporis, vel manibus abutendo, & semen mittendo qua pna puniatur.
- 40 Stupra plura committens etiam sine vi qua pna puniatur.
- 41 Stuprata viri potens, an possit cognosci stuprata mediante copula carnali.
- 42 Stuprata mulieris confessioni, an stetur, & quid si mulier dicat se stupratā, & vir neget eui incumbat onus nu. 49.
Et de confessione pueri stuprati, quod inditum faciat.
- 43 Stuprator an sub fideiusorib. relaxandus.
- 44 Mulier si dicat violentē fuisse cognitam, sed simulasse violentiam pro honore conferuando, an ei credendum.
- 45 Violenter cognoscere quid sit, & quid interet inter violentē cognoscere, & violentē rapere nu. 52.
- 46 Stupratoris in S.C. condemnantur ad dotem dūm.
- 47 Stuprator evitabit panam si mulier post stuprum publice se prostituat.
- 48 Stuprum vetus facit presumi concubinatum.

AD DECIS. LII.

AD principalem conclusionē huius decis. cuius noviss. meminit Riee. coll. 3053, & quā Io. Bap. Thor. registrat in Compen. decis. 1. p. nunc in lucem edito in ver. meretrix, quod potest
1 meretrix agere in iudicio, & per iudicem cogi facere virum ad sibi soluendum mercedē, quam promissit, vel solitam, quæ concurrere debeāt, breuib. explicat post Iserm. in c. uni. quib. mo. feud. amit. n. 1150. 31. Grass. lib. 2. aurear. d. c. cas. confici. b. e. it. per Aubo. n. 3. ubi quid in foro conscientie, an confessarius possit cogere ad soluendū meretrici promissum, de quo etiam per Nauar. in manual. cap. 17. ver. quinto. & quarto.

N. 2. ibi quic opin. accedit Iserm. & Adde D. Conf. Rouis. quē remittit in hoc etiā ad Iser. b. e. it. in rub. de meretricio n. 2.

N. 2. ibi ¶ licet si soluiatur repeti non potest. ¶

- 3 Meretrici ¶ data an repetantur vide *Amk. ad D. de Franch. decif. 47. nu. 2. 4. Greg. lib. 10. Syntagm. iu. Syntagm. 1. o. c. a. nu. 17. quo loci*
 4 explicat an datum ¶ meretrici ob turpem causam ipsam repeti possit citat *Menoeb. de arbitrar. caf. 533. nu. 24.*

N. 3. ibi ¶ facit differentiam inter meretricem publicam, & occultam. Iam differentiam ¶ comprobatur *Sot. lib. 4. de iustit. & iur. q. 7. art. 1. ad secundum quæ citat, & sequitur Grass. ubi sup. nu. 6.*

N. 4. ibi ¶ meretrix domina est sui corporis, & materia vendibilis. ¶

- 6 Intelligit e muliere ¶ soluta, nam mulier nupta vsum sui corporis vendere non potest *Megal. in l. tit. Freg. ibi. c. 3. nu. 13. sed si de facto illud vendat, & restitutione excusatur ibi, & infra post nu. 20.*

N. 7. ibi ¶ quia non turpiter accipit. ¶

- 7 An meretrix ¶ licite accipiat suæ turpitudinis quæstum vide iura. & *D. cumulat. per Paf. 1. in tra. de iur. patr. potest. p. 2. c. 10. nu. 39. fo. 358. & an de illo quæstu elemosinam faciens sibi profit *Fusc. sing. 23. Bonacoff. ver. meretrix Amen. ad D. de Franch. decif. 47. nu. 25.**

N. 13. ibi ¶ ubi fraude, & dolo meretrix ¶ fornicario extorserit tunc. n. tenetur ad restitutionem. ¶

- 8 Regulariter meretrices ¶ non tenentur restituere ea, quæ ex meretricio acquisierunt
 13. nonnulli contrarium sentiant, de quibus per *Megal. in Compens. instit. Peregr. ver. meretrices, & ver. mulieres*. Fallit tamen hæc regula primo quando ¶ notabile præ ius acceperunt ab eis, qui alienare non possunt. Secundo quando dolo, vi, fraude excessivam quantitatem extorserunt. Tertio non modo quando vi, dolo, & fraude extorserunt, verum etiam quando blanditijs, & illecebris extorserunt de quibus per *Megal. ubi sup.* ubi an teneantur restituere ea quæ à militibus receperunt. Idem quando falsis, & importunis persuasionibus meretrices extorserunt, eiusmodi enim persuaderi ¶ plus est, quam cogere, & compellere *l. 1. §. persuadere ff. de seru. corrup. l. 3. §. si quis ff. de liber. bom. exhib.* hinc est quod quicquid concurrat in metu reverentiali, & minis concurrat in eiusmodi præcibus *Te-*

saur. decif. 32. num. 11. Hinc etiam est quod
 12 ¶ stuprans virginem blanditijs, & amatorijs verbis perinde puniatur, ac si per vim, illam cognovisset *Seobar. de rationem. c. 19. n. 60* cuius contrarij videtur dicere *Austor. hic post nu. 14. & vide inf. num. 17.*

Quarto si receperit animo fraudandi *Megal. ubi sup. ver. mulier in Compens.*

Quinto si acceperunt à non habentibus ius dandi, quod quomodo intelligatur *Grass. ubi sup. nu. 3. & 10.*

N. 14. ibi ¶ ubi se virginem vendidisset, & asseruisset, cum non esset, à nemine alio cognosci se patiatur, quam ab ipso solo, vel aliquo Magnate tantum. ¶

Hoc idem exemplum asserit *Megala, ubi sup. ver. mulieres in Compens. instit. Peregr. 22. lib. 1. c. 3. nu. 17.*

N. 20. ibi ¶ quia meretrix occultat verè meretrix est. ¶

De meretricibus occultis, & publicis solutis, vel maritatis, vide *Megala ver. meretrices Grass. ubi sup. nu. 6.*

- 12 Sed an mulier ¶ quæ accepta pecunia se immiscuit dicatur meretrix, ita ut dicatur
 13 publica, & in eadem Iudex meretricium, qui est in Ciuitate Neap. habeat iurisdictionem vide *D. de Franch. decif. 68. ver. quid autem sit, vide quoque Nouar. ad prag. collect. 131. m.*
 14 9. Et quid de illa ¶ quæ habet vnum amatum *Triuisan. decif. Vmet. 33. col. 3.* teneat quod non contra *Aff. refert Gallup. p. 2. c. 6. nu. 206. nu. 58. fo. 91. vide Pasca. p. 2. c. 12. num. 2. vide Rice collect. 3053. 7. p. vide Carroc. decif. 124. cuius meminit idem Nouar. ubi sup. num. 7. & quæ dicatur meretrix inf. decif. 56. nu. 7. ubi dixi.*

- 15 Et quod meretrix ¶ dicatur, quæ vni præbuit corpus *Aff. in consil. quæpassin.* & in Consil. pateranorum, cuius contrarium n. sentit *Petr. ad Cap. desimon. 44. & ad Gram. decif. 11. numer. 6. Amen. in add. ad d. D. de Franch. decif. 68. nu. 13. ex Memo. de arbitrar. caf. 328. & ex Cahall. caf. 4. 123. & 171. quib. adducit alios cita. per Viscom. in d. decif. 68. ad nu. 2. fo. 14. & per Baiard. ad Clar. q. 24. nu. 97. fo. mibi 149. Nouar. ad prag. collect. 112. qui adducit decif. Ric. 63. p. 1. & Pegu. decif. 30. nonnulla alia dixi sup. ad decif. 5. & dicam inf. ad decif. 56. & an sit meretrix ¶ mulier nupta, quæ adulterium commisit. *Memo. de arb. caf. 533. nu. 6.**

N. 21. ibi ¶ condemnamus stupratores ad dotam, & dotem arbitramur ex qualitate vtriusq; personæ. ¶

- 27 De penis stupri, vide Menoch. l. iij. de arb. cas. 29. T. saur. decis. 149. Add. ad Gui. pap. decis. 555. D. de Franch. decis. 333. multa dixi ad eundem D. de Franch. decis. 534. qui ibi distinguit nu. 1. prout etiam distinguit Martia. in suis Digestis decis. 2. tom. ver. stuprum cap. 2. ubi quod aut stuprum est commissum sine vi, & in tali casu pena est dimidiz parvis bonorum fisco applicandorum, & relegationis iudicis arbitrio si stuprans vir honestus sit, vilis autem, vel infamis fustigatur, vel in exitum mittitur, quod etiam in femina stuprata locum habere dicit. Aut stuprum est violentum, & punitur pena mortis, quod extendit, ut eadem pena puniatur stuprum, si non fuerit violentum, & interuenit Lenocinium, precium, blanda verba, suasionis promissiones, & similia adducit Viu. decis. 299. & quidem iure merito, stuprans. n. virginem, blanditibus, & amatorijs verbis perinde punitur, ac si illam per vim cognouisset, ut dixi inf. ad decis. 81. nu. 5. per Munoz Scobar. in tract. de ratione cap. 19. n. 60. Detian. lib. 8. c. 7. numer. 6. & seg. Petra ad Gram. decis. 22. num. 1. qui de prædictis non meminit, sed vide Capibi. prag. 8. p. 1. n. 331. de Baron. Et supradicta distinctione approbat, quoq; Oino. in §. in duplum n. 12. Instruct. de astio. ubi subdit de penis legis Moysaice ex exod. c. 22. & iuris Canon. contra stuprantes, quæ penæ de consuetudine non seruari dicit Clar. in §. stuprum T. saur. in dec. 3. Sed stuprans tenetur, vel dotare, vel uxorem ducere a senta qualitate stuprantis, & stupratis, de quo etiam nouissime p. r. Petr. in add. ad Gram. 22. n. 1. & quando stuprator teneatur in foro interiori, & exteriori ad dotandum vide inf. nu. 25. & quando debetur dos stupratis, an statim sit soluenda, vide expectandum sit tempus nuptiarum, vide multas decisio. nouis. cumulatias per Rice. 7. p. collect. 270. & quid sit stuprum D. Thom. 1. 2. q. 154. art. 6. & quomodo probetur Menoch. cas. 288. Viu. decis. 299. & quomodo probetur virginitas glo. in c. hæc imago. 24. q. 5. & quomodo fiat recognitio in probatione stupri Tirag. de præscrip. fo. 100. in praxi seruatur, quod obstrictes adhibentur, quæ examinantur, & cum iuramento deponunt si puella est virgo, vel stuprata, standum est enim in arte peritis vulg. l. 7. mensis ff. de stat. hom. vide inf. nu. 41.

- 28 Sed quid si stuprum fuit de nocte commissum cum scilicet cum consensu mulieris,

& sine vi, recurrendum est ad decis. D. de Franch. 333.

- 19 Regulariter igitur stuprum f. non punitur pena mortis licet contrarium dixerit: Dona. fina. lib. 4. regular. prout est tex. in l. si quis aliquid §. qui nō dum ff. de pyn. etiam. 20 si tractaretur de stupro f. commissio in personam virginis immaturæ Balb. dec. 22. dum modo cesset vis, quia intercedente f. vi; ut supra, dictum est, & habetur in d. decis. D. de Franch. 334 stuprum mortis pena punitur, & ultra alleg. ibi per D. Præsiden. vide Affl. per eum ommissum in hac opin. inclinans in Consult. si quis rapere coit. 16. ver. septimò quero Bossi in tit. de Coit. dam. & pun. nu. 67. 22 & 68. & hoc quia violentia f. omne aggravat delictum, & in specie coitū, ut per Bar. in l. 1. ff. de extraord. crim. Gram. conf. 41. Clar. in §. fornicatio. in ult. ver. Detian. lib. 8. tract. crim. tit. de stupro & coit. viol. num. 2. 23 quod tantò magis f. procedit in puella imatura in qua nullus consensus considerari potest, & de crimine violentiæ Borrell. in sum. decis. p. 2. tit. de appell. nu. 474. fo. 412. sed quod stuprum non præsumitur violentum quando mulier regetur prægnans Boer. decis. 241. Petr. ubi sup. nu. 4. 24 Et de stupratis f. virginem immaturam pena, vide T. bor. in Compens. decis. ver. stuprās virginem immaturā, Mosl. ad consue. Neap. p. 7. q. 2. nu. 23. 2 tom. Meno. de arbit. cas. 294 21 Rice. collect. 119 ubi de pena f. inflicta minori, qui stuprauit puellam a. annorum, ubi adducit decis. Rot. Lucen. 7. Quando autem stuprator teneatur, & ad quam penam, & quando ad dotandum, & in foro interiori, & exteriori late explanat Nouar. ad D. de Franch. decis. 534. post hæc omnia completa scripta vitus.

- Et non mirum si stuprantes per vim puniuntur pena mortis, nam si in Regno nostro per cap. Reg. Rober. incip. ut sine, & per pragem sub tit. de osculan. mulier. disponitur, 26 quod deosculantes f. virgines mulieres per vim pena mortis naturalis puniuntur Viu. decis. 117. quem citat Rice. collect. 1514. ergo multò magis stuprantes per vim, ita argumetur, Muscatell. in prax. delict. in gener. tit. de adult. stupr. & re. nu. 35. & seg. de quo etiam Detian. ubi sup. nu. 8. ubi adducit Affl. decis. 270. & Gram. conf. 48. qui dicit, quod 27 dicta pena f. habet locū in Ciuitate Neap. contra ibi deosculantes, non autem in villis & eius territorio, refertq; Detia. ubi sup. alios casus decisos alibi, & alias penas quibus puniuntur osculantes per vim. Tu autē 28 dicas quod eiusmodi osculantes f. mulieres non possunt componi, ut in. n. sine mortali circa

- circa fin. ver. super his cuius meminit Rou. in prag. 1. de Compos. nu. 2. & quod potest tempus fornicationis abbreviari, vide quia dixi sup. ad decif. 17. nu. 11. pēnaq; trirēmiū afficiuntur Ric. collect. 2185 vbi quid in amplexante? mulierem causa cognoscendi per vim, & quid in deofculantibus? pueros *Meno. cas. 287. de arbitr. Stuprans* ↑ n. pūos per vim sicuti feminas incidit in pēnam l. 1. de vi. publ. l. 3. §. praterca puniunt ff. ad l. 1. de vi. publ. l. 2. §. 1. lib. 8. c. 5. n. 32 6. & c. 15. nu. 16. qui extendit, vt d. pēna ↑ locum habeat contra eum, cui puerum rapuit conclusit, & tormentis affixit, vt probatur in *leum. qui ff. eo. puer autem stupratus* ↑ per vim nulla affligitur pēna *Mastrill. decif. 297. nu. 41.**
- 34 Quod autem dicatur osculum ↑ luxuriosum *Rou. prag. 1. de ofculan. mul. nu. 3. Truiſam decif. 47. lib. 1. Ric. collect. 17. vbi de materia.*
- 35 Et an mulier ↑ propter tale osculum, vel tactum mammillarum amittat dotem, quod sic *Bal. in c. tua de proc. r. de quo latius vide Diaz. reg. 216. incip. dotem sicut per-*
- 36 *dit. in 1. tom. regul. fo. 444. 2. col. & multo ↑ magis propter adulterium in 1. tom. reg. fo. 442. 2. col.*
- Si tamen mulier osculetur a consanguineo non petat dotem, quam amitteretur, quia præsumentur consanguinitatis, & non libidinis causa oscul tam fuisse *Affl. & Vr. fill. decif. 236 & an sit licitum osculum inter Vassallum, & consanguineas domini Rouit. vbi sup. nu. 9.*
- 37 Et quid si quis ↑ amplectatur mulierem tentando illam per vim cognoscere, sed nō osculatur, quia pēna plectetur *Rouit. prag. 1. sub tit. de ofcul. mulier. nu. 1. fo. 572.*
- 38 Et de eo qui puellam ↑ aliquam amplectitur inuitam, & acclamantem illius pudicitiam aſcendendo in strata publica quia pēna sit affligendus *Peguer. decif. 7.*
- 39 Et qua pēna puniatur ↑ is, qui habuit accessum ad aliam c. committendo plures actus venereos non per vas exterius, sed inter crura, vel alia parte corporis, vel manibus abutendo, & semen mittendo *Peguer. decif. 75. vbi in Sodomia quando emittitur semen inter crura.*
- 40 Plura autem stupra ↑ committentē etiam sine vi puniendum pēna mortis dicit *Thō. Gram. vot. 17. per tot. vbi lat.*
- 41 Sed an viripotens ↑ stuprata possit cognosci mediante copula carnali stupratam, dic quod non, quia potest virgo deflorari absqueo quod ab homine carnaliter cognoscatur, vt impetioso mensurali prodiuio, &

alijs quz testantur Medici, & ita in casu notabili testatur peritissimos medicos consuluisse *Marit. in l. quoties num. 507. C. de rei vend. post suas decif.*

42 Et an stuprata ↑ mulieris confessioni stetur *Peguer. decif. 71. Boer. decif. 119. Alex. cōf. 229. vol. 6. vide si faciunt dicta per Farin. pract. crim. tit. de iudic. & tort. q. 43. num. 87. cum seq. vbi tractat vtrum dictum adulteratē faciat inditium contra adulterantem, sed quod debent in proposito concurrere alia adminicula *Marf. cōf. 28. & quid si fuit visus exire, & fugere Meno. lib. 1. prafu. 89. n. 119. Sed in proposito nostro vide Ric. collect. 137. vbi an stuprator possit ↑ sub fideiſſoribus relaxari, & quis sit iudex cōpetens in causa stupri.**

Et quid de confessione pueri dicentis ab alio stupratum, an talis confessio faciat inditium ad torturam *Novar. ad prag. collect. 163. nu. 14.*

49 Si autem stuprator ↑ neget commississe stuprum, & stuprata asserat, cui incumbat onus? dic neganti *Oino. qui alia in materia cumulat in §. m. duplum n. 14. & antē inſtit. de actio. fo. 453. Stuprum autem quādo presumatur coactum, & an credatur mulieri dicenti eam: per vim stupratam *Mafcar. de probat. concl. 181. nu. 34. Farin. q. 43. nu. 910. omninō Capib. in prag. 8. p. 1. n. 329. & seq. de Baro. fo. 246.**

50 Et quid si mulier ↑ cognita diceret se violenter cognitam, sed simulasse violentiam pro honore conſecrando, an ei sit credendum. *Detia. lib. 8. cap. 15. nu. 18. Et quid sit ↑ violenter cognoscere Detia. lib. 8. c. 7. n. 31. & d. c. 15. in prin. vbi distinguit inter violē-*

51 *ter ↑ rapere, & violēter cognoscere, & an exclamatio mulieris probet violentiam, & quomodo probetur exclamatio, & de alijs in materia stupri vide Petr. ad Gram. decif. 22. In qua vt redeamus ad dicta per nostrū Authorem hic qui testatur in S. C. condemnari stupratores ad dotandum, Adde *Moff. cōf. 30. per tot. tom. 2 Ric. collect. 23. tu vide Gram. vot. 17. Clar. d. §. Suprum, & Faur. d. dec. 3. Viu. decif. 299. Capib. vbi sup.**

53 Sed tām dictam ↑ pēnam, quam alijs euitabatur stupratores si mulier stuprata se deindē publicē prostituit, quia non tenebūtur dotare, neq; in vxorem ducere, quod probat *Caroc. decif. 58. per tot. Camer. lib. 3. var. resolut. c. 21. nu. 251. quos refert, & sequitur Paschal. in tra. de vi. pa. pot. p. 1. c. 5. nu. 40. vbi de ratione, & Farin. cōf. 90. per tot. lib. 1. vide Meno. de arbitr. cas. 288 num. 14. & seq.*

54 Et pēdis sub nocte, quod vetus stuprator ↑ facit

facit præsumere concubitus *Gram. vot. 4.* sequitur *Petr. ubi sup. num. 5.* qui num. 6. subdit, quod potest meretrice vita probari per testes singulares, & per vnum testem nobilem, qui dicat pecuniam dedisse ob copulam ex *conf. Gram. 58. & alijs per eum cit. ibi.*

Ioseph Mele.

SUMMARIVM,

- 1 Testes an, & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus, & an post publicationem, vel post conclusionem nu. 2.
- 3 Testes examinati in vna causa, an possint repeti in alia.
- 4 Testes examinati in iudicio summario, an possint repeti in plenario.
- 5 Testes in iudicio momentaneo faciunt fidem in ordinario.
- 6 Testes examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur in quocumq; alio iudicio repeti.
- 7 Testes examinatus in iudicio civili potest repeti in criminali.
- 8 Testes etiam mille non probant absq; citatione, ubi traditur praxie, repetuntur etiam facta publicatione ne delicta remaneant impunita.
- 9 Testes confrontati absq; alia repetitione probant, & ponitur *pract. nu. 10.*
- 11 Testes legitime examinati inter eosdem in iudicio retinenda non faciunt fidem in iudicio recuperanda nisi de nouo repetiti.
- 12 Testes inter alios deponentes non recipiuntur ad probandum primum extremum in rem. c. reintegranda.
- 13 Testes non citati, & audita parte examinati non probant, & vsq; ad quod tempus possint repeti num. 14. & quid si fuerant mortui, an probent nu. 15.
- 16 Exceptiones multe possunt opponi contra, instantem remedia. c. reintegranda de quib; nu. 20 & 21.
- 17 Testis, ut probet debet esse iuratus, & in quibus casibus exigitur, vel non exigitur iuramentum nu. 18.
- 19 Index potest summariam capere informationem ad hoc, ut possit discernere quis lite pendente manuteneatur.
- 22 Probationes exactissima, & concludentes requiruntur in iudicio summario c. reintegranda.
- 23 Cardinalium depositio absq; iuramento non

- probat, & quomodo iurent.
- 24 Religiosi iurant in pectore.
 - 25 Iudex circa restitutionem possessionis debet partem audire, & citare, & non procedere de facto, alias dicitur spoliari, & incidit in penam l. si meminerint C. unde vi.
 - 26 Iudex, qui non retet processum non procedit, ut Iudex, sed ut primatus.
 - 27 Spoliatus de facto de facto debet restitui. Id est quod deficit citatio, quando etiam sine citatio ne restituitur num. 32. & spoliatus ante omnia restituendus.
 - 28 Citatio partis requiritur in rem. c. reintegranda, adeo, quod si non interuenit, & pari ingreditur possessionem non incurrit in penam l. si meminerint C. unde vi et quomodo debet esse citatio, an sufficiat per edictum nu. 29. & quid in dominio Mediolan. 31.
 - 30 Missio in possessionem nulla prauia citatione nullum operatur effectum, & in quibus casibus non requiratur citatio n. 32 & 33.
 - 34 Citationis defectus in decreto pontificio, an operetur penam d. l. meminerint, & quid in concessione Principis ex certa scientia n. 35

AD DECIS. LIII.

N. 1. ibi ¶ in causa criminali, sed non repetiti. ¶

- 1 Testes ¶ an & quando repeti possint, tam in civilibus, quam in criminalibus. *Ricc. collect. 2. 3. 4. & 1768. & vide decis. D. de Franch. 716. vide late Farin. de testib. q. 66. à nu. 255. fo. 188. Viscom. in concl. incip. testes,* & an testes ¶ repetantur post publicationem, vel conclusionem *D. de Fran. dec. 688. & quæ ibi adduxi, & decis. 716. numer. 4.*
- 2 & quod testes ¶ examinati in vna causa possunt repeti in alia inter diuersas personas, vide *Anto. de Butr. in c. per tuas num. 9. vers. tertius casus quando testes sunt recepti, & Io. de Imo. ibi, & Fel. Farin. ubi sup. n. 297. qui à nu. 299. loquitur de testibus ¶ examinatis in iudicio summario, quod possunt quoque repeti in iudicio plenario, ex quo dicit Gail. decis. 103. p. 1. quem citat Nouar. ad prag. collect. 219. nu. 37. quod testes ¶ in iudicio momentaneo faciunt fidem in iudicio ordinario. Sed magis propè ad hanc decis.*
- 3 *Farin. ibi nu. 301. dicit quod testes ¶ examinati in vno iudicio ad vnum finem non prohibentur quâdumque in alio iudicio repeti ad alium finem adducit text. in c. cum in tus. ver. quâquâ, & ibi glo. in ver. ad aliud, & in ver. ob aliud, ver. & ita propter diuersum modum agendi ext. de testib. ex quo inferet quod testis ¶ examinatus in iudicio civili potest*

potest repeti in iudicio criminali, vt ibi per eum, qui ad hoc citat *Monticell. in repet. s. fli. rub. repetitio testium quibus casibus fiat fo. 176. col. 1. ver. 5.*

N. 2. ibi ¶ testes nullam probationem facere tanquam receptos ad informationem curiæ &c. ¶

- 8 Quod in criminalibus ¶ etiam si essent mille testes absq; citatione non probent, nec aliquam fidem faciunt *D. Confil. Rouit. prag. 1. nu. 1. q. de bon. prodi. latè adden. ad D. de Franch. decif. 7. 6. Gallupp. in recenti prag. 3. C. p. 2. c. 13. num. 3. & idco testes repetuntur etiam facta publicatione, nè delicta remaneant impunita Carau. rit. 69. Affi. in Confil. terminum vita Gabr. de testi. concl. 21. nu. 25. Tefau. decif. 26. 2. Sed an hñcus poterit repetere testes in limine expeditionis causæ pro reparanda nullitate testium, quod non Petr. ad Gram. decif. 28. nu. 5. vnde ad euitandam repetitionem solet procurari, quod pars habeat testes pro legitimè citatis, & repetitis, quam aduertat Iudex, vt formiter fiat antequam concedat copias peritoru reo iux. decif. Capp. 74. de qua declaratione multa apud Petr. ubi sup. a nu. 3. ofq; ad nu. 2. & quod quando habentur testes pro repetitis illa dicatur fida repetitio, vide Rouit. prag. 3. de ord. iud. nu. 9 cum seq. dixi ad decif. D. de Franch. 716. vb. de materia.*

- 9 Sed quid si testes ¶ examinati pro informatione Curie fuerint cum reo delinquenti confrontati, & confirmauerunt eorum depositiones, an fidem faciant absq; alia repetitione *Clar. q. 45. ver. sed in hoc proposito, ubi Baiard. nu. 60. vsq; in fin. Parin. de testib. q. 72. nu. 139. Bertaz. conf. 70. vo. 2. Honden. 10* qui ponit practicam ¶ vt deferatur iuramentum testi in confrontatione faciendi in faciem inquisiti, & legi depositiones in sui presentia de verbo ad verbum, *Caball. resol. 269. Ricc. decif. 8. q. 243. p. 2. Viscom. in coh. incip. testes parte non citata, de quo videndus est etiam Parin. d. q. 70. n. 39. & seq. Ambros. Process. informat. lib. 3. c. 1. n. 40. & seq. Ricc. decif. 213. p. 2. Tbor. in Comp. decif. Archiep. Neap. ver. interrogatoria fo. 24. & ver. testes viri fo. 44. col. 2.*

N. 2. ibi ¶ & ad alium finem. ¶

- 21 Hinc testes ¶ etiam legitimè examinati inter eosdem in iudicio retinendæ non faciunt fidem in iudicio recuperandæ nisi donduò sint repetiti *Mohed. dec. 174. A Egid. decif. 3. 254. Pute. decif. 2. de iudic. quos referre & sequitur Pont. in tract. de spoli. lib. 2. nu. 129. fo. 53. & testes inter alios deponentes*

non recipiuntur ad probandum primum, extremum in c. reintegranda, *Mohed. decif. 178. Pute. decif. 25. de restit. spol. Pont. d. tract. de spoli. lib. 2. nu. 26. fo. 51.*

N. 2. ibi ¶ & parte non citata, & non audita. ¶

- 13 Testes ¶ parte non citata, & audita regulariter non probant, probat sexcentis auctoritatibus ultra *tex. in l. si quando hic al. leg. & c. in nomine domini de testib. Viscom. in comel. incip. Testes parte non citata, nouissimè Gallupp. in recen. prag. S. C. p. 2. c. 23. nu. 4. 202. & in testib. examinatis parte non citata in civilibus, & criminalibus latè *Parin. in tract. de testi. q. 72. ofq; ad nu. 160. & in quib. casibus probat Ricc. collect. 378. Foller. in. prag. crim. ver. & repetantur nu. 4. & ver. & si consitebuntur nu. 42. Clar. & Baiard. in. 24. qual. 45. & vsq; ad quod ¶ tempus possint eiusmodi testes examinati parte non citata repeti *Gram. decif. 28. nu. 6. Carau. rit. 75. nu. 1. Baiard. ad Clar. q. 41. n. 21. vide D. de Præ. c. decif. 668. & 716. Viscom. ubi sup. vbi quid* 15 si testes ¶ examinati parte non citata mortui sint, an probent ponit opin. pro, & contra, & quando reperuntur, quod requiratur citatio partis *Tesaur. decif. 18. alios adducit Petr. ad d. Gram. decif. 28. apud quem multa reperies circa repetitionem testium faciendam in criminalibus, quem post hæc scripta completa vidi. Et an sufficiat si testes parte presente fuerint examinati, ita quod citatio non requiratur *Viscom. ubi sup. Rouit. in rub. de perseq. malefact. num. 8. vbi citat Peguer. decif. 5. nu. 35. Caumen. prag. inoleuit num. 26.****

N. 4. ibi ¶ multæ possunt esse causæ, quibus d. remedium non competat. ¶

- 26 Adde quod multæ ¶ possunt exceptiones opponi contra intentantem hoc remedium c. reintegranda, quas longa serie, & nimis accuratè recenset *Pont. in tract. de spoli. lib. 3. c. 2. à num. 2. vsq; ad nu. 112. quas apud eum videre poteris, ex quibus non nonnullas nos tangemus, de quibus apud Authorem inf. ad n. 5. & 6. ea occasione, quia illas author tangit.*

N. 4. ibi ¶ Iudex potest procedere receptis probationibus ad sui informationem, & instructionem. ¶

- 17 Adde quod testis ¶ adhuc, vt probet, & si deum faciat debet esse iuratus *vulg. est tex. in iuris iurandi C. de testi. cap. tuis ex. co. vnde non iuratus non probat latè Ricc. collect. 283. 219. & 1532. quod intelligitur in ijs ¶ quæ*

quæ plenam causæ cognitionem requirunt, secus quando examen fit ad instructionem iudicis, potè quia iudex vult se informare de possessione litigantium, nam tunc testium iuramentum non requiritur *Alcia. respon. 386. nu. 1. Bologn. in l. naturaliter §. nihil communi ff. de acq. poss. p. 2. Meno. de remed. retin. nu. 39. Gallupp. p. 2. c. 23. num. 8. fo. 203. Et quod*
 19 iudex potest ex officio capi facere informationem summariam ad hoc, ut possit discernere quis lite pendente manutenendus *Ludo. decis. Perus. 59. Capp. decis. 13. Plot. in l. si quando §. 3. nu. 27. cum seq. C. unde vi. Menoch. in remed. retin. fo. 289. ponit practicam p.ouissimè Gallupp. p. 2. c. 3. nu. 43. fo. 61. qui nullam facit mentionem de Plot. nec de Anna alleg. 60. qui arte eum id docuerunt, & Maran. conf. 105. num. 7. & in tract. de mul. tipl. alienat. nu. 328. apud quos vide etiam si parte citata debet iudex procedere, vel nò.*

N. 5. ibi ¶ ubi iusta causa quis cecidisset à possessione. ¶
 20 Adde quod hæc exceptio ¶, ut dicit *Pont. loco cit. num. 19. infurgit ex ventre canonis reintegranda, & admittit vires eiusdem constitutionis si agens spolio iusta de causa cecidisset à possessione, & sic proprio facto ratio est in promptu, quia d. Canon. prouidet ipsi, qui ex iniustis causis ceciderunt à possessione, ut dicunt ibi D. Alex. & Soc. in l. rem. quæ nobis ff. de acq. poss. Paris. conf. 1. nu. 164. Affl. decis. 392. nu. 27. Castad. decis. 4. sub tit. de rest. spol. ut ibi per eum, Ric. collect. 2236. sim. 5. Hinc nò restituitur spoliatus si de dominio spoliatoris constat ex publico instrumento *Meno. de re up. poss. rem. 1. n. 224. La p. alleg. 24. Petr. ad Gram. decis. 45. n. 5.**

N. 6. ibi ¶ idem ubi quis cecidisset ex proprio contractu. ¶
 21 Hæc est altera exceptio ¶ contra intentantem rem d. c. reintegranda, quam etiam ponit *Pont. ubi sup. num. 20. quæ exceptio quando, & quomodo procedat, & habeat locum vide eundem Pont. latè super illa tractantem. Ricc. ubi sup. apud quem multas exceptiones repetes positus prius ampliationibus; ad eos in occurrentibus casibus recurras, & vide Morot. conf. 96. n. . .*

N. 7. ibi ¶ quod hoc iudicium sit summarium. ¶
 22 Adde quod licet hoc iudicium sit ¶ summarium adhuc requiruntur exactissimæ probationes, & concludentes dicitur enim iudicium possessorij plenarij, adeò quod non sufficit probare possessionem per vnicum

testem quando actor intentat remedium, cap. reintegranda, ut dicit *Affl. decis. 364. n. 6. Capp. decis. 55. nu. 11. latè probant Pont. d. tract. de spol. lib. 2. nu. 31. & seq. ubi cumulanda multa demum ita dicit seruari in *Rota. & Plot. in d. l. si quando §. 3. nu. 45. Ludo. d. decis. 59.**

N. 9. ibi ¶ nam etiam si Cardinales deponent absq; iuramento non probant. ¶

Adde *Gallupp. in recen. prax. S. C. p. 2. c. 23. nu. 6. qui subdit, quod à iuramento ¶ tacitis scripturis releuantur Cardinales, qui tenentur iurare supra pectus, quod quidem seruatur in omnibus personis religiosis *Vespr. in prax. Cur. Rom. cap. 2. nu. 7. lib. 6. vnde dicunt Notarij iurauit tacto pectore more*
 24 religiosorum, sed an Cardinales deponenti magis credatur, & aliquid asserenti, quam vni testii, vide latè *Farin. in tract. de test. q. 63. a nu. 53. fo. 136.**

N. 10. ibi ¶ restitutionem possessionis parte non audita, & sic de facto &c. ¶

25 Adde quod iudex ¶, ut dixit *Author. sup. n. 6. debet in hoc partem citare, & audire nã alias dicitur procedere ex inordinato processu, & iudex ipse spoliaret quos sortè spoliare nò posset iux. tradita in l. meminere C. v. in cuius, p. enã incidet, & decretum reintegrationis esset nullum, & ex decreto nullo dicitur iudex illum contra quem tulit decretum, spoliare, & ante Authorem id dixit *Old. conf. 227. Pöt. quinimis diffuse tractat de mareria d. l. meminere in*
 26 *d. tract. de spol. lib. 1. c. 8. nu. 37. Iudex enim ¶ qui non tritè, & rectè processit, nò ut iudex, sed ut priuatus processit, quod ex multis probat *Vise. in concl. incip. spoliatus, & idè spoliatus per Iudicem debet restitui probat multis decisionibus *Ricc. collect. 2030. am-*
 27 *plia. 13. & si de facto ¶ fuit spoliatus de facto etiam restitui, ut per D. Conf. Ron. prag. 1. de conserua. nu. 10. in prima impressione, spoliatus enim, ut in omnium ore est antè omnia restituendus ¶ reintegranda 3. q. 1. Anto. Gabr. libr. com. opin. tit. de rest. spolia. concl. 1. & in cap. Reg. incip. Grauanima, ubi Nig. vtr. 23. Men. de recup. rem. 1. nu. 324.*
 28 Et quod requiratur omninò citatio ¶ partis in hoc remed. latè *Pont. in d. tract. lib. 1. c. 8. Adeò quod si licentia ingrediendi possessionem fuisset tributa ex alio defectu, quam citationis pars possessionem ingrediens, si ne tamen vi, & excluderetur ab incurfu p. enã d. l. meminere int. Pont. d. lib. 3. c. 8. n. 42. Idem si spoliatus int. continenti recuperet non, incidit****

incidit in penam *l. si quis in tantam C. unde ei. Memo. de resup. poss. rem. n. num. 170. est. n. permittum spoliato in continenti recuperare, & spoliare, vt per eundem Memo. rem. l. num. 384.*

- Et non modo citatio requiritur, sed requiritur † specifica adeo quod non sufficiat citatio per edictum *Bar. in d. l. meminerint, & cons. 91. Rip. in c. ssepe de refl. spol. nu. 86. Pont. d. lib. 1. c. 8. nu. 41 & d. lib. 3. c. 8. nu. 142. fo. 117. & quod nullum operatur effectum*
 30 † missio in possessionem nulla praua citatione *Pont. d. lib. 3. nu. 144.*

Et de missio in possessionem nulliter si habet rem illam obligatam, an manutenendus in possessione, vel de illa eiiciendus, vide *Tbor. Comp. decis. 2. p. ver. missus in possessionem, & Viscon. conel. incip. tenuta.*

- 31 Et quid seruetur in dominio Mediolani, *Plot. obi. sup. nu. 26. & ante fo. 22.*
 32 Fallit id quod supra diximus si is, qui primo possessionem recepit ab aliquo partis citatione recepit, & 59; nulliter tunc ingressus, quia isto casu nullitatis compensatio succederet *Inno. in c. querelam de elect. Bal. in l. si pacio C. de pac. Rip. loco cit. Roma. sing. 766. Pont. qui id declarat loco cit. n. 41.*
 33 Secundò fallit si iudici, qui sine ordine processit notoriè prius constitisset de non interticiè ex cuius notitia res non egeret alia cognitione sui iuris *Alber. in l. si de vi. in fin. ff. de iud. Det. late conf. 191. in fin. Rom. d. sing. 766. ver. possessio Pont. d. c. 8. lib. 3. n. 141. faciunt dicta per Ries. col. 11. 2036. lim. 11.*
 Item quando citandus nullam posset opponere exceptionem, aut defensionem, non. n. citandus est si cui nulla competit defensio, vel exceptio *Bar. in l. 3. §. si causa cognita ver. sed bodie ff. de bon. poss. S. r. d. qui alios cumulat decis. 39. nu. 20. & de comuni Gabr. conel. 1. de citat. nu. 348.*
 34 Sed an in decreto Pontificio † citationis defectus operetur incursum penam *d. l. meminerint vide Mobeda. decis. 86. in fin. & quid in*
 35 concessione † Principis ex certa scientia *Pont. d. c. 8. lib. 7. nu. 145.*

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Meretrices non possunt in vicinjs bonestis cohabitare, & recensentur iura Regni, & de quibus meretricibus loquantur nu. 6.
 2 Persona expellenda à Ciuitate romiſi.

- 3 Meretrix expellenda à vicinia, an possit expelli à terra, & nu. 4.
 5 Meretrix si conducit domum, & expellitur quis debet perdere pensionem.
 7 Meretrices prohibentur in bigis, & quadrigis ferri, quod erat etiam tempore Decletiani, & possunt eis prohiberi vestes domestice, vt cognoscatur ab alijs.
 8 Scholares exteri, qui habitant sine mulieribus non possunt Neap. habitare in vicinjs, vbi habitant mulieres bonestae ex cap. Regis Catbo. quod quando habeat locum, & in quibus nu. 9. & an in licentiato n. 10.
 17 Scholarius habitans cum Doctore, an expellendus. Vt iuris, & aliquid committens contra scholasticam disciplinam amittit priuilegium etiam fori.
 12 Dicta in meretrice procedunt in Lenone. Lenones expelluntur in Ciuitatib. & quare.
 13 Meretrix, an dicatur, quae habet vnum amicum, & quae dicitur meretrix nu. 14.
 15 Vicinos malos habere malum est, & multa de malis vicinis, qui non sunt celandi à venditore emptori.
 16 Meretrices nuptae, an expellantur à vicinia bonestae.
 17 Raptus penam an excludat vita meretricia, pena quae sit, & quae concurrere debeant, & quid in Regno romiſi, & de conatu raptoris.
 18 Meretrices si habitant proprias domus, an ab illis sint expellenda.
 19 Meretrices si habitant domus Ecclesiae, an ab illis expellenda.
 20 Mulier regulariter carcerari non potest, & ex quibus causis possit carcerari, & an de hoc beneficio renuntiare potest.

AD DECIS. LIV.

TRactatur in praesenti decis. si mulieres nuptae possunt expelli à vicinis, & locis honestis etiam si habeant alibi domos, de qua per *Tbo. in 2. p. Comp. ver. mulieres in bonestis fo. 367.*

N. 1. ibi ¶ qua cauetur ne mulieres meretrices cohabitent inter bonas, quae Constitutio postmodum confirmata, & aucta fuit ex priuilegio particulari huic fidelissimae Ciuitati concessio per Reg. Ferdin. I. inter eius Capitula 59. ¶

- Addé etiam *prag. 4. sub tit. de meretricibus*, qua mandatum est † vt meretrices extraherent à Rrua Catalana, idem est in Regno Cathalogae, vt testatur *Peguer. decis. 12. & de*

de iure communi testatur *Affl. in Confl. bic. cit. per Auth. incip. quæ passim Rouit. d. prag. 4. nu. 1. vide Memo. cas. 328. nu. 14. vbi alios adducit Viscon. in concl. incip. meretrices, & in addit. ad D. de Franch. decis. 316. vbi enumerat alias 7 personas expellendas à Ciuitate, quas etiam ibi enumerat *Amen. ad d. Capib. sing. 73. incip. Homines. Amen. ad d. cas. D. de Franch. 68. & ibi Viscon. Luc. de Penn. in l. 4. C. de spectat. lib. 11. fo. 145. col. 2. D. de Franch. d. de isf. 3. 6. Anna. sing. 338. incip. meretrices, vbi de quibus meretricibus intelligendum, Tbor. in Campen. decis. ver. mulieris, Pafca. in tra. de vii. pa. pot. p. 2. c. 10. nu. 35. 37. & 38. & de meretrice, quæ rapuit iuuenem loquitur D. de Pont. de pot. præg. tit. de diuers. prou. fieri solit. nu. 16. *Amen. de seq. mand. lib. 2. nu. 6.***

Et an meretrix 7 pauperula, quæ expellenda est à vicinia honesta possit etiam expelli à terra, quod nō *Amen. ad d. D. de Frac. decis. 316. ex Rebuff. priu. 2. de priu. Schola. meretrices. a. 7 non sunt à Ciuitate expellende ad euitandum maius malum Affl. in d. Confl. quæ passim n. 3. & circa materiam expulsiōis meretricum apud quos tractetur, vide cit. per *Amen. ad d. decis. 316. et Tbor. in add. ad D. de Pont. tra. de pot. præg. tit. de diuers. prou. nu. 16. fo. 3. post hæc scripta visus, vbi multos cumulat.**

Et si meretrices 7 conduxissent domos, & fuissent expulsa quæ debet perdere pensionem, dic quod locans *Rice. resolut. 133. vol. 2. Idem sentit in locantibus Scholaribus Rouit. d. prag. 1. nu. 5. & seq. ex Nauarr. in manual. confess. c. 17. num. 104. & seq. sed Molin. Theologus in tra. de contract. distinguit in disput. 499. quem refert *Capiblan. in sing. 105. incip. meretrices nulla facta mentione, nec de Rouit. nec de Nauarr.**

Et de quibus meretricibus 7 sunt intelligenda *Conflus. Pragm. & cap. Reg. Anna. loco cit.*

Prohibentur etiam meretrices 7 in bigis, & quadrigis ferri, vt est cautum per *Pragm. 5. sub tit. de meretricibus, quod antiquitus fuisse Sanctum etiam tempore Deocletiani Imp. probat ibi D. Confl. Rouit. qui de materia meretricum se remittit ad *Memo. cas. 335. quem etiam vide d. cas. 328. bic cit. & Grego. Syntagm. iur. lib. 10. c. 2. Possit in super habitus honestus meretrici prohiberi, vt cognoscantur à mulieribus honestis *Bened. in cap. Raymusius nu. 61. 1. p. Foller. in prag. & quia perfidiorum de Iudaïs Amen. ad D. de Franch. decis. 68. nu. 38.***

N. 2. ibi ¶ Scholares, seu studentes non possunt cohabitare in vicinijs in quibus nobiles, & ciues cum eorū vxoribus, & familijs viuunt. ¶

Quod scholares 7 exteri qui habitant sine mulieribus nō possunt Neap. habitare in vicinijs, vbi habitant mulieres honestæ est Regis Cathol. cap. 66 cuius Author non meminit, sed vide *D. Confl. Rouit. in rub. de Scholar. doct. num. 1. & seq. apud quem in quibus locum 7 habeat d. cap. & quando habeat locum Pafca. in tra. de vii. pa. pot. d. s. 10. num. 36. & quod non habeat locum in studentibus Neapolitanis, & Casalium, D. de Franch. d. decis. 316. neq. in Doctore, & Clerico, Nours. ad Pragm. collect. 4. in ff. sed an in licentiatio 7 tangit *Amen. ad d. D. de Franch. decis. 316. nu. 7.**

Sed an possit à d. vicinijs expelli scholaris habitans cum Doctore, vt *Tbor. in Campen. decis. ver. Doct. aut Clericus. Anna. sing. 338. incip. meretrices, Rouit. vbi sup. Viscon. ad d. decis. 316. & Rice. coll. test. 423. Circumscripitis autem iuribus Regni, scholares honeste viuentes, & aliquod contra scholasticam disciplinam committentes amittunt priuilegium etiam fori *Genzal. ad reg. 8. Can. cell. glo. 56. nu. 14.**

N. 3. ibi ¶ meretrices, & Lenones. ¶ Idem quod in meretrice 7 dicit in Lenone *D. de Franch. d. decis. 316. Affl. in d. Confl. quæ passim nu. 1. Lenones enim mulieres ad luxuriam alliciunt, ideo pelluntur à Ciuitatibus, vti castitatis corruptores §. Sancti. Auth. de Lemo. Ric. nouiss. 7 p. coll. c. 2705*

N. 4. ibi ¶ declarat meretricem esse ad quam multi habent accessum. ¶

Sed an dicatur meretrix 7 quæ habet vñ amicum dixi sup. ad *decis. 54. nu. 14. & 15. & quæ dicatur meretrix, vide D. cit. bic in prin. Maran. conf. 1. Affl. d. Confl. quæ passim n. 2. Nours. ad prag. collect. 131. num. 5. & seq. & collect. 132. Rouit. in d. rub. de meretri. n. 1.*

N. 9. ibi ¶ quod malum sit malos habere vicinos. ¶

Adde *Affl. in commen. 7 ad Confl. Sancionis de iure Prothom. §. 3. n. 3. vbi addidi multa, & in adagio est. Aliquid mali propriè malū vicini nū daret. tit. de past. c. 4. Gual. lib. 2. obser. 69. 19. & seq. vbi multa de vicinis, & refert multos, q. de ea rescripterūt, vnde res dicitur minus valere ob malum vicinū *Alex. in add. ad Bar. in l. 3. C. de prad. & omn. reb. nau. lib. 11. Hinc tenetur veditor malū vicinū nō celere quē siciuisset eptor epturus nō fuisset tex.**

in l. quod spet §. fin. vbi glo. ff. de contr. emp. Hinc Themistocles venditorum prædii præconi adde iussit, quod vicinos etiam haberet bonos, quasi vicini commendatione futurum esset longè vendibilis.

N. 10. ibi ¶ in muliere nupta luxuriose viuente cum scandalo, & malo exemplo vicinorum. ¶

An meretrices nuptæ possint, vt ceteræ expelli à vicinia honestæ Amen. ad d. dec. 316. & quod non possint expelli iuxta hanc decis. Confil. Pascal intra de vi. patr. pot. d. c. 10. nu. 35. vsq. ad nu. 38. qui inter alios adducit Capi. decis. 44. nouissimè Ricc. ad d. decis. D. de Franch. 316. post hæc scripta visus.

N. 16. ibi ¶ in meretrice raptus non est punibilis secundum magis communem opin.

17 An raptus pœnam vitæ meretricia excludat, vide Conf. Burf. 386. & 455. vol. 4. quæ consilia aurea appellat Pær. ad Gram. decis. 36. num. 4. vbi quid in illis, qui cum schalis ascendunt domus meretricum de quo D. de Franch. dec. 333.

Et raptus pœna quæsit, & quæ concurrere debeât, vt locum habeat & quid in Regno, an habeat locum pœna ordinaria raptus, & multa in materia vide D. cumulatōs per Viscon. in concl. incip. raptus fo. 243. Memo. cas. 261. Ricc. coll. 82. et 139. & de conatu raptoris si sit punibilis latè Memo. de arb. cas. 360. ad nu. 30. vbi nu. 35. declarat nostram Regni Consil. sub rub. de rap. & violen. man. illata.

N. 26. ibi ¶ mulier nupta expelli potest etiam si in domo propria habitet. ¶

18 An meretrices à proprijs domibus possint expelli vide Tesaur. q. foren. 33. Pascal. vbi sup. nu. 38. Rouis. d. prag. 4. nu. 2. Ricc. vbi sup. Nouar. d. collect. 131. vbi quid si meretrices à habitent domos alicuius Ecclesiæ, an etiam ab illis expelli possint.

N. 29. ¶ mulieres honestas pro debito ciuili nõ posse capi, nec carcerari. ¶

Regulariter de iure communi mulier honesta carcerari non potest iux. tex. in l. 1. C. de off. diuersi iud. Auth. sed nouo iure C. de instod. reor. Carol. de Grass. in tra. de excep. in prelud. à n. 110. vsq. ad n. 112. Papon. lib. arrestorum lib. 2. c. 1. ar. 3. Farin. in tit. de carcer. n. 1. Memo. de arbit. q. 88. Iul. Clar. §. si. q. 28. Carpan. ad stat. Mediolan. cap. 243. apud quos vide ex quib. casis potest etiam carcerari Amend. ad dec. D. de Franch. 219. n. 4. & 318. nu. 8. apud quem vide, an mulier possit

dicto beneficio nec carceretur renuntiare. Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Renuntiatum ad ius non datur regressus.
- 2 Renuntiatione si quis fuit lesus non potest dari cautela ex qua impediatur recursus ad arbitrium boni viri.
- 4 Voluntati alienius se committens, an liberum arbitrium censetur collatum.
- 4 Arbitrium liberum, quæ verba importat, & quæ verba arbitrium nu. 6. & nu. 10.
- 5 Arbitrium quid importet.
- 7 Arbitrium officiali ad quid se extendat.
- 8 Remittens se gratis Curie, & clementie Principis quid intendat.
- 9 Arbitrium boni viri, & absolutam potestatem quæ verba importat, & quid importent ista verba (damni quello che vuoi tu.)
- 10 Arbitrandi potestas data secundum liberam voluntatem, vel secundum voluntatem simpliciter quid importet.
- 11 Reductio ad arbitrium boni viri nullo modo potest exitari.
- 12 Reductio ad arbit. boni viri datur à laudo arbitrorum.
- 13 Appellatio quod sit interposita, vel habitus recursus interit.
- 14 Reductio ad arbitrium boni viri petitur quando adest lesio, & quanta debet esse.
- 15 Reductio nõ impeditur etiam si est iuramentum fuerit enormissima lesio renuntiatum, et an eo casu petenda absolutio nu. 16.
- 17 Reductio peti non potest si arbitris data est potestas procedendi secundum liberam voluntatem.
- 18 Reductio an possit peti si in compromisso fuerit apposta claus. q. possint arbitri ipse vnâ partem in totum, et vni auferri, et alteri dare.
- 19 Vir bonus quis sit, & nu. 20.
- 21 Reductio infra quod tempus peti possit.
- 22 Reductio coram quo iudice petenda sit.
- 23 Reductionis iudex, an possit cognoscere nõ si illi de iniquitate sed etiam de malitate laudi.
- 24 Reductio an pluries peti possit.
- 25 Appellatio nõ datur à iudice adito, vti bono viro confirmante, vel infirmante laudum, & quid de iure Regni nu. 26.
- 27 Reductio si petitur, an pœna exigatur.
- 28 Barones debent imitari pastores qui tendunt non exhorant oues.
- 29 Barones sicut honorantur à subditis, ita debent reddere vices suas amando Vassallos, et filios.
- 30 Barones male tractantes Vassallos possunt seu do priuari, vel possunt eorum ad vendendum nu. 31. in quo fructo intelligatur.

- 32 Pater male tractans filium potest cogi ad emancipandum.
- 33 Dominus male tractans seruum potest cogi ad vendendum 34. Et an requiratur monitio nu. 35. Et an priuenter iurisdictione Vassallorum non procedente monitione comminativa nu. 38.
- 36 Barones quomodo possint castigare Vassallos.
- 37 Baronum excessus remittit.

AD DECIS. LV.

Refert decisionem istam Io. Bap. Thor. in Compen. decis. 2. p. ver. Appellare, & in vltima impressio ne D. Conf. Rou. in rub. de compositione num. 11. in fin.

N. 1. ibi ¶ quia Vassallus renuntiat omni iuri suo. ¶

- 1 Licet regula sit quod ad ius ¶ renuntiatum non datur regressus l. Harennius in prin. C. de eiusl. cum alijs cumulatis per Barz. dec. 94. n. 13. tamen quando quis per recuntiationem fuit enormissimè lesus non poterit dari cautela, ex qua impediatur recursus ad arbitrium boni viri, de quo dicemus infra. Interim vide Pafsal in tra. de vi. patr. potest. dicta, quæ adhuc conferunt, & ad dicta per Author in fin. p. 1. c. 8. nu. 38.

N. 2. ibi ¶ subijciendo se quis misericordiz alterius, ita deum censetur renuntiare iuri suo si ille tanquam bonus vir se habuerit, &

N. 3. ibi ¶ qui submisit se alterius voluntati, his casibus gratia, misericordia, & voluntas debet ad arbitrium boni viri referri. ¶

- 3 Adde quod committens ¶ se in sui aduersarij voluntatē tunc non liberū arbitriū censetur collatum, sed à iure regulatū glo. in l. pen. in ff. de arb. & ibi Bar. Bal. & l. 3. C. de dot. prom. Iaf. in l. sic legatū n. 30. ff. de leg. 1. hic a leg. per Author. Bar. in l. sed & si vnus §. p̄tor ait in ff. de iudi. sed glo. Bar. et Iaf. supra allegati per Authorē fuerūt prius relati à Meno. tra. de arbit. q. 7. nu. 6. vbi declarat quomodo id procedat omnino vidē. ad materiā huius dec. in tot. illa quæst. vbi multa ad propositū reperies circa verba qñ liberū ¶ arbitriū conferat quod vidē ē omnino in q. seq. §. presertim n. 10. et seq. & q. 9. & quid im portet ¶ arbitrium, & quæ verba ¶ arbitriū importet Paris. de Put. in tra. find. ver. arbitriū per tot. fo. 170. vbi multa de arbitrio ¶ sitialis, & ad quid se extendat. Et quod remi

dens se gratiz, & clemētiz Principis nō videtur, iuri suo renūtiare Bonaco. tom. 2. ad. opin. tit. de cōfess. n. 38 fo. 28. n. et n. 154 fo. 294

- 8 Et de eo qui se ¶ remittit gratis Curiz vide omnino Campaz. in cap. reg. quod incip. multorum n. 14 fo. 16 f. Rou. loc. cit. vbi quod inquisitus, qui se rem. cit. gratis Curiz, & in eo misericorditer est agēdū, ne illi inferatur grauiamen ex tex. in c. sane, & in c. veniēti de renun. Baiard. ad Clar. q. 49. num. 63. And. in c. imperialem 9. in super. nu. 56. de probib. feud. alie. per fed. tēgit idem Rou. et ipse met ibi testatur prag. 8. nu. 8. de compos.

N. 5. ibi ¶ verba importantia liberam, & absolutam potestatem, & quæ arbitrium boni viri. ¶

- 9 De verbis, quæ ¶ important absolutam potestatem, & arbitrium boni viri tractat ad saturitatem, ea; colligit accuratē Memo. d. q. 7. & 8. & nonnulla q. 9. quib. addē dicta per Paris. de Put. loco cit. in d. ver. Arbitrium & per Caroc. in tra. de loca. tit. de socio personam exercentē num. 14. & 15. vbi de eo, qui se remittit ad aliquem, & de colono, qui dixit hæc verba (dānni quello che vuoi che lo rimetto in te, & in tua mano, che io mi contento di tutto quello che vuoi tu,) quod intelligitur arbitrio boni viri.

- Et non deīnā videre D. Confil. Rouit. in prag. 2. num. 6. & seq. sub tit. de arbit. vbi dicit vnum nō. quod quando est data potestas ¶ arbitrandi secundam liberam voluntatem, vel secundam voluntatem simpliciter, illa clausula importat propriam, & liberam voluntatem non regulatam ratione, vnde qui habet liberam voluntatem potest iniquum æquo præferre, & quādo, & in quibus hoc procedat explanat num. 8. & seq. & ad eum in eocurrenti casu recurras.

N. 6. ibi ¶ reduci debet ad arbitrium boni viri. ¶

- 11 Reductio ¶ ad arbitrium boni viri nullo modo potest euitari Rou. d. prag. 2. n. 4. et 10 adeo quod dixit Memo. de arb. cas. 7. n. 1. q. nulla cautela tradi pōt ad euitandū eiusmodi reductionem Tract. cōf. 39. n. 6. col. 3. Gallup. qui de Meno. non meminit in prax. §. C. p. 1. c. 4. n. 39. fo. 15. Barz. dec. 86. nu. 3. Pa. cal. de vi. 12 pa. po. p. 1. c. 8. n. 38. & hæc reductio ¶ ad arbitrium boni viri datur à sētentia arbitri quā laudum appellamus, de qua vidē latē nouiſſ. Vise. in conclus. dec. ver. arbit. ver. compromissum, & ver. laudū, c. l. n. species defensionis Tefaur. dec. 14. Ricc. collect. 23. 79. Bolla mer. dec. 299. & quod interest ¶ an sit appellatio, vel recursus Barz. decis. 87. nu. 23.

14 Et ista reductio ꝑ conceditur quando adest lesio, & quanta debeat esse lesio. *Me- no d. caf. 73. Iſſe co. tra. q. 70. alios citat Barz. d. decif. 86. nu. 3. q. 5. Det. conf. 1. col. 5. verſ. 4. principaliter, & conf. 60. Cappell. T. bolofa. dec. 277. V. in. dec. 58. Paſcal. loco cit. nu. 41.*

15 Et quod non impeditur reductio ꝑ etiam ſi cum iuramento fuerit renuntiatum enor miſſime leſioni occasione reductioſis ad ar- bitrium boni viri *Balz. dec. 168. Fran. Marc. decif. 111. vol. 2. Papo. lib. 6. arreſt. 1. Cappell. T. bolofa. decif. 267. Caſſad. decif. 1. de emp. & vend. quos collegit Noſar. ad prag. collect. 20. nu. 23.*

16 Sed quid ſi ſuit renuntiatio ꝑ cum iura- mento an abſolutio petenda *Ric. collect. 2379. ver. & hanc communem, Rouit. d. prag. 2. num. 16. vbi dicit quod petenda eſt abſolu- tio iuramenti, de quo videndus eſt, vltra eum Paſca. d. c. 8. n. 38. & ſeq. Gallupp. qui ad eos ſe remiſit vbi ſup. n. 42. qui n. 43. ex Abb. in c. dilectus num. 1. ver. nota bene de ſeq. poſſ. & 37 fruſt. dicit quod ſi eſt data ꝑ poteſtas arbi- tris procedendi ſecundum libertatem volunta- tem, quod tunc reductio ad arbitrium boni viri per ſe non poteſt, de quo videndus eſt *Rou. d. prag. 2. nu. 8. & 9. quia recte diſtinguit, vt ſupra dixi.**

18 Sed quid ſi in cõpromiſſo ꝑ adest clauſula, de qua per Authorẽ paulo ſup. quod poſ- ſit arbitri vni auferre, & dare alteri, vel le- dere vnã partem in totum, vel in partem, an poterit peti reductio ad arbitrium boni viri, vide *Soc. Coſil. 220. in 2. diſſicultate vſq; in fin. vol. 2. vbi de materia Gallupp. vbi ſup. nu. 44. optime Barz. d. decif. 86. vbi alios ci- tet quorum non meminit Gallupp.*

19 Et iſte bonus ꝑ vir quis ſit *Schard. in le- xi. iur. ver. arbitrium, & ver. bonus vir. & ver. vir bonus.*

20 Et quod dictus bonus ꝑ vir ſit Index ordi- narius locorum, vbi fertur laudum habe- tur in d. prag. 2. etiam quod cauſa delegetur ad Princepe cum conditione, quod in cau- ſa grauaminis ad ipſum appellaretur reſert decifum *T. bor. in ver. reſerui ſui appellatio- nem reſert Gallupp. vbi ſup. nu. 45. & 46. quẽ vide de reductioſe faciendã à laudo la- ro 2 Clerico compromiſſario, infra quod*

21 tempus ꝑ cuiſmodi reductio peti poſſit, & de alijs ad materiam n. ſeq. & Viſcon. loc. cit.

22 Sed coram quo Iudice ꝑ petenda ſit iſta reductio vide *Aſſi. decif. 51. T. ſu. decif. 14. Borrell. in ſum. decif. tit. 63. de compromiſſ. n. 301. & ſeq. Gallupp. vbi ſup. nu. 47. & an coram Iudice rei, vel aſſoris *Rouit. d. prag. 2. nu. 11. Paſcal. d. c. 8. nu. 44. T. ſaur. d. dec. 14.**

23 Et an iſte ꝑ Iudex reductioſis poſſit co-

gnoscere non ſolum de iniquitate ſed de nul- litate laudi *Barz. decif. 12. nu. 86. nu. 1.*

24 Iſta tamẽ reductio ꝑ nõ poteſt niſi ſemel peti *Canal. decif. 14. Boer. decif. 284. Ric. ſol- lect. 2379. ver. & hanc communem in ſi. Hinc 25 eſt, vt ſubicit idem Ric. ibi quod à Iudice ꝑ adiro, vt bono viro confirmante, vel inſit- mante laudum non appellatur, ſed ſententiã executioni nõ dicitur ex *Pragm. 2. de arbit. cum à Iudice bono viro non detor in iure appellatio Guid. pap. decif. 436. Beninten. de- cif. 15. Paſca. d. c. 8. nu. 46. vbi alios cumulat licet contradixerit Barz. mendo ſe cita. per d. Ric. ibi ſub decif. 6. cum debuerit illam al- legare decif. 86. nu. 16. tu tamen vide *Rou. d. prag. 2. n. 19. vnde ipſe pro concordia diſtinguit ex Magon. decif. Lucen. 37. & ex Rebuſſ. ad Conſtit. Gall. tom. 1. de arbit. & arbitrat. 26 art. 1. glo. 11. De iure tamen Regni ꝑ vt ipſe teſtatur ex *Capy. decif. 53. datur appel- latio, ſed non retardatur executio, quẽ executio quando pendente reuifione lau- di impediatur Ludo. decif. Lucen. 27. nu. 39. Anna ſing. 299. cum alijs cita. per Rouit. vbi ſup. numer. 13. & ſeq. & quid in exactio- 27 ne ꝑ pẽnz appoſitz in compromiſſo, *Rouit. vbi ſup. nu. 21.*****

In ſin. ibi ¶ diſcant Barones conſer- pare, non excoſiare Vaſſallos, ¶

Adde *Capibl. ad prag. 3. num. 49. de Baro.*

28 Barones ꝑ debent imitari paſtores, qui non dent, non autem exoriant, oues, quoniam dominus eſt loco patris Vaſſallorum *D. de*

29 *Franch. dec. 541. n. 12. & ſicut Barones vho- norantur à ſubditis, ita debet reddere ſerui- tutes ſuas amando Vaſſallos, vt filios eorũ cõmo- da procurando. I. nam ſalutem ſſ. de offiſ. pre- ſet. vigil. & nõ eis detrahare, alias nomen dominorum non merentur habere Bal. cõf. 439. Crauett. cõf. 238. Aſſi. decif. 265. Capibl. vbi ſup. nu. 50.*

30 Quod ſi Barones ꝑ cõtrarij fecerint ma- lè tractãdo Vaſſallos pottrũt ſecudo priuari ſed et maior aſperitas dominorũ inſiſt. de his qui ſunt ſui, vel alien. iur. D. de Põ. in fra. de pot. prõreg. tit. de cõſilio. offiſial. ſ. 1. n. 1. & in ſin. *Franc. de ſubſeq. q. 10. & 35. Autborit. Petr. ad Capy. decif. 18. ver. ſicet regulariter, et decif. 9. Maſſull. ad Capy. decif. 18. nu. 13. & ad d. dec. 9. n. 4. vel poſſunt cogi ad videntũ 31 Gram. cõf. 110. & dec. 104. Boer. dec. 304. Cã- pag in c. grauamina n. 33. T. bor. in Comp. dec. ver. Baro malè tractans Vaſſallos fo. 63. alios cõgerit D. Conf. Rou. in prag. 16. n. 8. ſub tit. de ſalar. cor. qui miſſum per ſer. Reg. Cur. nu. 53. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glo. 56. num. 22. & ſequen. Camill. de Cur. in diuerſ. iur. ſeud,*

seu. in c. quod incipit licet autem verissima
nu. 45. fo. 8. & in cap. quod incip. licet autem
mibi diffinitio. num. 8. fo. 83. Mallrill. in conf.
uni. quod edidit post volum. decis. num. 18. &
ibi Borrell. si subscribens nu. 9. Confil. Pasc.
in tra. de in. pa. pot. p. 5. c. 4. nu. 34. vbi infer
 32 *ad patrem & abutentem patria potestate*
de qua per eundem p. 1. c. 2. num. 100. & ad
 33 *dominum & male tractantem seruum, quod*
potest cogi pater ad emancipandū filium,
dominus ad vendendum seruum, ut in d. c. 4.
mem. 11.

34 *Sed quo feudo & in tali casu Baro priuatus*
 35 *duas veniat, & an requiratur & monito Pas-*
cal. d. c. 4. num. 35. & seq. apud quem vide
 36 *quomodo & Barones possint castigare val-*
 37 *lillum, & de excessibus Baronum, vide Pa-*
ris. de Pus. in tra. find. in tit. de excessib. Baro-
num fo. 127.

38 *Et an possit & priuari iurisdictione Vassal-*
lorum non procedente mentione commi-
natio. Gail. lib. 1. pract. obser. obser. 17. nu. 4.
de Pont. decis. 16. n. 34. Gramm. decis. 104. Ma-
strill. de magistr. lib. 4. 2. p. cap. 16. num. 238.
Vrsill. decis. 265. nu. 15. & 16. Tbor. in Comp.
decis. ver. Baro male tractans Vassallos el. 2.
fo. 64.

Joseph Mele.

AD DECIS. LVI

- N** Vlli dubium est in iure cautum,
 quod ad hoc, ut heres & non te-
 neatur ultra vires hereditarias
 debet inventarium conficere de
 quo inuētiario latē dixi ad decis. D. de Fructib.
 536. & decimus inf. ad dec. 73. & multa repe-
 ties, & collecta nouiss. per Viscō. in cond. incip.
 Heres post mortem. Sed in hac decisio-
 ne habes casū in quo heres non conficit in-
 ventarium, & tū non tenetur ultra vires he-
 reditarias, ut puta quā maior & subesset im-
 pēsa, quā vitāras, quæ ex illo resultat ex tex.
 in l. mediterranea C. de ann. & trib. ad quod
 vide omnino Moll. ad consue. Ncap. tit. d.
 3 bon. q. 23 in 2. vol. idq. non modo procedit &
 4 in herede, verum etiam in tutore, qui non &
 tenetur facere inventarium, quā bona mino-
 ris sunt modici valoris ita, quod plus impē-
 deret in inventarij confectioe, quam sit va-
 lor bonorum Abb. in c. de appellationib. de
 app. Tirag. in tra. de iud. in re exig. feren. ver.
 45. Bar. in d. l. mediterranea. Altimō. in prax.
 tut. ver. vel acceptans sollicitia n. 5. vide Grass.
 conf. 1. n. 22. vol. 2. tit. de transf. Surd. in tracl.
 de alim. tit. 8. priu. 56. n. 102. vbi quod quādo
 5 pupillo non expedit quia paupertas & in he-
 reditate deregeretur potest, & debet omitti
 inventarij confectio Alber. in l. de creationib.
 C. de epis. aud. Vrsill. ad Affr. decis. 360. nu. 10.
 6 Idem est quando patrimonium non expedit
 manifestari per tex. in l. 2. §. traclari ver.
 etiam si mater ff. ad Sen. Conf. Tertul. l. ult.
 C. de alimen. pup. presla. l. 2. C. quan. & quib.
 quarta pars deb. lib. 10. alios D. citat Altim.
 ibi Surd. cuius ipse vō meminit in tra. de alim.
 tit. 8. priu. 56. n. 101. fo. 271. & Plot. d. l. si quā
 de §. 9. nu. 20. & de supradictis vide omnino
 Escobar. de ratiocin. c. 9. cum multis seq. Sed
 7 quæ sint iustæ causæ & excusantes aliquem &
 confectioe inventarij vide Plot. in l. si quan
 de §. 5. nu. 37. fo. mibi 72. & §. 9. nu. 20. C. m.
 vi. & in d. §. 9.
 8 Excipitur etiam & d. regula & Eccles. quæ
 si non conficit inventarium non tenetur ul-
 tra vires hereditarias D. de Fran. decis. 282.

P 3 & iterum

SVMMARIVM.

- 1 *Heres inventarium debet conficere, ut non*
teneatur ultra vires hereditarias fallit
quando maior est impensa, quam utilitas
num. 2.
 2 *Tutor tenetur inventarium facere. Fallit*
quando bona pupilli sunt modici valoris
ita quod plus impenderet in confectioe in-
ventarij, quam sit valor bonorum n. 4. idem
quando expedit ne pauperibus pupilli dete-
gatur n. 5. & ne secreta hereditatis pandan-
tur num. 6.
 7 *Inventarij & confectioe, qua causa excusit.*
 8 *Inventarij & confectioe excipitur Ecclesia.*
An fisci num. 9. an pia causa, hospitalis, &
sim. nu. 10.
 9 *Inventarium si non conficit mulier, an in-*
ducatur separationem bonorum, et quid si est
paupercula nu. 12.
 10 *Expensas si important pluri, quam importet*
valor rei, an teneatur erogare, quod non.
exempla traduntur in praclatis, & alijs ad-
ministratoibus, quod in illis casibus non
possunt de negligentia imputari.

& iterum d. decif. 136. num. 30. vbi dixi *Genuen. praefatib. Eccl. q. 43. inuen. 16. et Amf. ad d. decif. 282. Pute. dec. 379. lib. 1. Guid. pap. decif. 571. Roui. prag. 1. de leg. piji n. 9. Vifcon. in concl. incip. Ecclif. heres inftituta fo. 64. d. xi fup. ad decif. 43. nu. 7. vbi quid in fisco ꝑ teneatur inuentarium conficere, & fi non.*

10 conficit, an teneatur ꝑ ultra vires hereditarias, & quid fi pia caufa inftituta eft heres *Ricc. collect. 1102.* Idem in hospitali, quia hospitali, & communis pia caufa xquiparantur *Ecclif. l. Orphanotrophos C. de ep. et Cler. cum alijs cumulatis per Plot. in d. l. fi quando §. 5. nu. 5.*

Et quid in milite vide *Rober. dec. 90. quem adducit Ricc. collect. 354.*

11 Sed an mulier ꝑ non conficiens inuentarium adeundꝑ hereditatem inducat leparationem boorum *Moffif. ad confue. Neap. 2. p. tit. de bon. cit. q. 23. q. 1. vol. 2. quod non.* vbi citat decif. *D. de Franch. 518.* & in contrarium *D. de pont. conf. 143. vol. 2.* de cuius articuli veritate idem *Moffif. tit. de pigno. q. 16. tom. 2. & p. q. tit. de remunt. q. 5. nu. 17.*

12 *Seq.* Quid fi eft pauper *Ricc. d. collect. 1102.* Et quid fi testator remifit tutori confectionem inuentarii, an iudex hoc non obftante fi expedire videtur poffit iubere, quod illud conficiat, quod fic vide *Petr. ad Gram. dec. 55. n. 1.*

N. 1. ibi ¶ oportebat plus expendere, quam inde percipere, ¶

Adde *Graf. conf. 1. numer. 22. sub tit. de transfact. fo. 68. volum. 2.* vbi idem dicit in

13 prelato ꝑ qui potest debitum etiam liquidum remittere, & non modo id poftuult prelatus, fed etiam tutores, & fim. adminiftratores partem crediti remittere debitoribus vide *Efcobar de rationem c. 24. Anna Robert. lib. 3. rer. lud. c. 12.* quos refert nouiffimè *Apicell. filius ad tit. 3. tutam. paup. lit. 1 n. 671 fo. 45.* fi in debito confequendo fuerint maiores expen. quam effer debitu principalis, & quod non imputatur negligentie prelatus, nec aliorum adminiftratorum fi nō habet recurfum ad fuperiorem fi in habendo recurfum ad illum expendere plus quā effer valor caufe, quod idem dicit in refefione domus, vt hic, & fubdit, quod iudex non debet citare teftes ad locū iudicii, quādo tantum diftat, quod plus expendere tur in adeundo, quam fit valor caufe per d. *tex. in l. mediterranea,* fed debet delegare examē per iura alleg. per ipsū qui infert ibi ad alia.

Vnde poterunt multo magis ifti adminiftratores cōcedere debitoribus ob pauper tatem dilationem quinquennale, de quo

nouiffimè *Apicell. tutam paup. tit. 1. n. 69.* & ibi Filius adden.

Et quid fi funt plures, & vnus conceffit, an poffit impedire liquidationem *Thor. in 2. p. Comp. ver. dilatio conceffa.*

1 Et quid de procuratore cum libera *Apicell. ibid. nu. 106.*

N. 4. ibi ¶ non adfuiſſe alia bona, quam mobilia. ¶

14 Adde quod idem eft in tutore ꝑ contra quem ob inuentarium non confectum potest in licem iurari, vt contra eum iurari nō poffit, vbi probarent, quod minores, & eorum principales, vel domini non habebant niſi talia, & talia bona, ex quibus tantum, & non ultra pccperunt, & de quibus recte difpofuerunt de quo iudex debet fe ex officio informare *Calca. conf. 93. Laf. conf. 3. vol. 1 col. 2. Plot. d. §. 5. nu. 37. ver. primo contra tutores quem fequitur Verfilad Aff. decif. 360. in fin.* & ita conſului pro Aloifio Clorie de Ciuitate Ruborum, qui fuerat tutor quorundam eius nepotum. Cum inuentariū non reperiretur, & in hereditate Patris pupillorum non fuerant reperta, niſi quardam bona ſtabilia tantum in quibus fraus nulla poterat per tutorem committi, & per confequens etiam fi omiſſiſſet inuentarium non poterat contra illum in licem iurari.

N. 5. ibi ¶ vbi per confeſſionem patris conſtaret iudici, quod non aderant alia bona. ¶

3 An ſufficiat ꝑ heredi dicere non ad eſſe niſi tot bona in hereditate, & qui vult dicere contrarium probet vide *D. de Franch. d. decif. 536. nu. 5.* vbi multos allegat, quibus adde alios ibi citatos per *Vifcon.* quos nō reſcenſeo, quibus adde *Ludo. concl. 14. Nouar. in tra. de elec. for. q. 6 ſect. 3.* & vide *Pafcal. de vi. patr. pot. p. 1. c. 2. nu. 75.* multa autem circa confeſſionem inuentarij *Efcobar. d. c. 9. a nu. 67.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Diuiſio fit pluribus modis, primo quando maior diuidit minor eligit num. 2. & quis dicitur maior nu. 3.
- 4 Secundo quando maior facit partes, & illa diuiduntur per ſortes, vt in Ciuitate Papia.

5 Tertio

- 3 Tercio quando fit per sortes, & per buffulas, qui est approbatus à iure nisi concurrat consuetudo loci nu. 7.
- 6 Sortis in iudicio habet locum Deus, & sorte eridit super matthiam, & aliqua de sorte.
- 8 Quarto per officium iudicis.
- 9 Sortis à iudicio non datur appellatio, nisi adfit enormissima latio, quia potest peti restitutio in int. sed quod in diuisione facta per cartellas à fratre maiore eligente minore nu. 10.
- 11 Diuioio dolosi facta, per Iudicem rescindi, & retractari debet, & ad aequalitatem reduci etiam inter maiores.
- 12 Diuioio aequalitatem continere debet.
- 13 Diuioio si fuerint fratres per 10 ann. praesumitur inter eos iusta diuioio nisi maxima inaequalitas insurgat.
- 14 Diuioio ut veniat retractanda duo concurrere debent.
- 15 Rem. l. a. C. de res. venditione, an habeat locum in diuisione.
- 16 Diuisionem si facit Iudex tutius est: si causae tamen cognitione, & quid si fuit facta cum Iudicis auctoritate cum falsis instrumentis, dolo, vel malitia, vel per ignorantiam, vel fecit transfusum in rem iudicatam, quid si testator mandauit, ut flecter in communione, an Iudex ex causa possit compellere ad diuidendum.
- 17 Sortis iudicium quando valeat.
- 18 Diuisionem commodum si res non patitur sorte dirimenda, & quando dicitur res non pati commodam diuisionem n. 19. & quomodo arbitrium iudicis circa hoc versetur num. 20.

AD DECIS. LVII

- A**D materiam huius decisi, cuius compendium fecit Thor. in 2 p. in ver. Appellatio, dum in ea fuit dubitatum, an à diuisione facta per sortes detur appellatio, addendum, quod diuioio fit pluribus modis maxime inter fratres, ut per Ricc. collect. 201. no. in l. si qua sunt cautionis ff. fam. ercisc. primus modus est, ut per 2 maiore fiat diuioio, & per minorem fiat electio, de quo in c. 1. de paroch. Couar. praes. l. q. 40. nu. 3. & per eum cit. Misine. cent. 4. obfer. 37. alios refert Petr. ad Gram. decif. 7. n. 1. quibus adde dicta per Aff. 1. in l. imperiali §. praterea 3. no. de prob. feud. alie. per Feder. Vbal. de duob. frap. 11. nu. 78. & 79. V in. cō. opin. opin. 339. nu. 1. Neap. in consuet. si fratres nu. 4. sub tit. de com. diuid. ver. vnus Vilalob. & Vexi. comm. opin. lib. 3. comm. opin. sub tit. fam. ercisc. nu. 4. Muta decif. Sisil. 33. n.

15. Gratia. disp. foren. c. 160. n. 14. & seq. Bened. ad Confil. Sancimus de sur. protom. nu. 80. fo. 21. d. terg. de quo etiam videndus est Meno. de arb. cas. 123. num. 4. quem vide cas. 124. ad sciendum quis dicatur frater maior in diuisione Vjcon. in concl. incip. diuioio, vbi alios refert.
- 4 Secundus modus est, ut fieri t. consuevit in Papien. de quo meminit Meno. de cas. 124. Qui modus est, ut frater maior partes constituat, & deinde sorte dirimantur cui vox, & cui altera pars adiudicanda sit, Hic modus participat de primo in eo, quod frater maior diuidat, & participat de iudicio sortis de quo inf. & de alijs consue. Gifoni, Riuelli, & Neap. Vjcon. d. concl. incip. diuioio.
- 5 Tertius modus est, ut fiat sorte t. suae per buffulas, qui modus est communiter approbatus à nostratibus, ut per Couar. de 40. per 122. in l. non amplius §. ult. cum seq. ff. de leg. 1. & l. 2. C. quan. & qui. Quarta pars lib. 2. Bened. loco cit. Gratia. vbi sup. nu. 18. Caxial. decif. 11. num. 33. Vilalob. Vex. & Vm. loc. cit. l. dem. Vm. decif. 437. nu. 1. Aff. d. l. imperiali, Caroc. dec. 135. Vjcon. qui alios refert loco cit. & in hoc iudicio t. vt pūne, habet locum Deus, qui est dux fortunae iux. Psal. 30. in manibus tuis sortes meae, Hinc Augusti. in psal. forti, inquit, res indubitata, humana diuina iudicia voluntatem c. for. non est 26. q. 2. vnde Apostoli sortes mīcāt, & electis duobus fors cecidit, super matthaei iudicio diuino, & vide multa cumulat ex diuina scriptura ex l. Canonica, & ciuili circa fortis ludium per Mandos. regul. Caxel. lar. 33. q. 15. n. 14. & seq. omnino videndum, & Aleta. in l. quare aliqui fide. ver. fig. dicit, quod fataliter accideat pro diuinæ voluntatis serie accidere dixit, & hunc modum magis visitatum, vti t. de iure ciuili approbatur esse fatentur praecitati D. magis quam primum de iure Cano. licet concurrant semper seruandam consuetudinem loci. Vide, nouissime Thor. in 2 p. Comp. ver. diuioio, vbi multa de primo, & hoc tertio modo, post haec scripta vides.
- 8 Quartus modus est per Iudicis t. officium de quo in §. quadam inf. de act. & no. in §. eadem inf. de off. iud. & per Meno. sup. cit. Ricc. & Bened. loc. cit.

N. 1. ibi ¶ fuit dubitatum, an à iudicio fortis daretur appellatio. ¶

- 9 A diuisione t. quae fit sorte non potest appellari vlt. Bal. hic cit. vide Bertach. in exp. ver. diuioio fo. 88. nisi fit in ea lesio enormissima secundum Bal. in l. maiorib. hic n. 5. cit. C. com. vtr. iud. quia tunc potest peti restitutio in int.

integrum *Bal. in l. ait prator §. plani ff. de*
 10 *minor. sed quod facta f. diuisione per carrel-*
las à fratre maiore eligen. per minore, &
per illum electis amplius à contractu non
possit recedi etiam pratectus l'egionis stante
perfectioe contractus Fabr. in tit. comm.
etriusq. iad. diffin. 4. No. in l. si inter vos C.
com. etriusq. iud. Bal. in l. si diuisionem n. 3. C.
fam. etriusq. in l. si fin §. co. & nouissime refert
decif. T bor. post hac scripta visus in 2. p. in
ver. diuisio bonorum fo. 143.

N. 5. ibi ¶ talis l'egio per officium
 Iudicis poterit reformari. ¶

17 Diuisio dolose f. facta per Iudicem rescin-
 di, & retractari debet, & ad equalitatem red-
 dendi etiam inter maiores *Io. de Ami. conf.*
33. nu. 5. Plot. in l. si quando §. 1. nu. 2. Cor-
nae. decif. Lucen. 135. vt. n. dixit idem Cor-
 18 *nae. decif. 178. nu. 3. diuisio f. equalitatem*
continere debet. Tiraq. de primog. q. 60. nu.
14. Vifcon. cōcl. diuisio in prin. Hinc est quod
 13 licet præsumentur diuisio f. inter fratres si
 steterint inter se diuisi per 2. annos, vt per
 alleg. per *Bencdell. vbi sup. num. 75. quib. adde*
alios alleg. per Vifcon. in concl. incip. Diuisio.
ver. Hinc possit inferri, & per Petr. ad Gram.
dec. 7. nu. 12. tamen secus est quando maxi-
 ma inxqualitas diuisionis insurgit, vt per *Be-*
nec. ibi num. 96. Maran. conf. 66. nu. 2. Meno.
lib. 3. pref. imp. 60. nu. 6. V rfill. decif. 23. nu. 3.
Vifcon. d. concl. diuisio. ver. limitat multi, qui
 14 paulo infra subdit, quod duo f. concurrere
 debent quando tractatur de retractanda
 diuisione. Primum quod res prebetur aliter
 se habere. Secundum quod volens diuisionē
 retractare, tractet de damno vitando *Gama*
decif. 320. quem ego citavi antequam vidit-
se Ric. add. D. de Franch. decif. 675. qui ipsum
citat, & ex Det. conf. 408. nu. 7. dicit dicta duo
requisita debere concurrere pro retractan-
 15 *da diuisione, tūc idem si probat se in diui-*
 sione f. deceptum ultra dimidium cum in
 diuisione habeat locū remedi. 1. a. C. de rescin.
vend. T esaur. dec. 239. & alij cit. per sum licet
nilul in hoc concludat D. de Franch. d. decif.
675. vide Plot. in l. si quando §. 1. §. de in lit.
iur. nu. 4. cuius non meminit Vifcon. vbi nu.
5. ponit formam libelli, & Escobar. tra. de
rationin. c. 47. nu. 6.

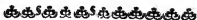
16 Hinc tñtius est, vt in diuisione f. Index
 partes æquales faciat, & vni vnā, alteri al-
 teram assignet, vt aduertit *Meno. d. eq. su. 123*
nu. 3. sed, & hæc diuisio etiam cum iudicis
authoritate facta si adest l'egio, vel fuit facta
per instrumenta falsa, vel dolo, fraude, vel
malitia, etiam iurata, & transacta in rem iu-
dicatam, vel per ignorantiam potest infirm-

gi, rescindi, & annullari, nisi fuisset per Iudi-
 cem facta causa cognita in iudicio contra-
 dictorio *Plot. d. §. 1. §. à nu. 1. v. q. ad mun. 8.*
 Quid si testator mandauit, quod heredes
 eius stent in communione, an hoc non ob-
 stante Iudex possit inter hos heredes bona
 diuidere, quod sic f. Iudici ita expedire vide-
 bitur *Det. conf. 349. Petr. ad Gram. decif. 55.*
num. 2.

N. 9. ibi ¶ iudicium sortis liceat on
 teneat nisi in casibus à iure expre s. ¶
 Adde *tex. in l. sed cum ambo ff. de ind. vbi*
 17 quod res f. sorte discerni solet, & multos
 casus recenset *Mando. vbi sup. quibus adde*
 18 etiam, quod iudicium sortis f. valer quando
 res communis commodam diuisionem non
 patitur, & si diuideretur deformaretur, tunc
 n. sorte dirimenda esset quis sociorum de-
 beret accipere, *Assi. in Conf. sancimus in*
prin. post nu. 44. de iur. protomis, vide Casia.
ad consuet. Burgun. tit. de retract. §. 1. in tex.
lesprochais fo. 334. & Maxill. ad consue. Bar-
ren in tit. de iur. protom. §. si duo inter se nu.
8. ver. sed quid dicendum Bessan. in consue.
aluern. de retra. art. 17. eo. tit. Anna latē conf.
 19 *47. & dicitur res f. non pati commodam*
 diuisionem, quando res per diuisionem de-
 terioraretur *Bal. in l. sancimus C. de dona.*
 vel si diuisio esset alteri iniuriola *Bal. in l. 1.*
C. comm. diu. quod remittitur arbitrio iudi-
 cis sicut fit in iudicijs diuisionis *d. §. quedam*
instit. de actio. & d. §. eadem de off. iud. instit.
Maricon. ad consue. Ncap. vbi domus lit. A.
 vbi refert decisionem Collateralis Cōi. *Meno.*
d. cas. 123. nu. 6. & seq. vbi docet quomo-
 20 *do arbitrium f. iudicis versari debeat in ca-*
 sibus in quibus res commodam diuisionem
 non recipit, & vide decif. relata per *T bor.*
in Compen. decif. in ver. diuisio domus fo. 150.
post Masfull. ad Cap. dec. 63. vbi citat Rēdell.
in tra. de iur. protom. ver. vnusquisq. secundū
suam portio. nu. 5. & aliam per eundē T bor.
in ver. diuisio nem. & fo. 16.

Dicitur commodam non parā diuisionem
 res siue de facto, siue de iure i *salij, vbi gla.*
ff. de cond. instit. Rouit. prag. 24. de feud. n. 35.

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Feriarum variagenera apud antiquos Rō.
- 2 FERIA quæ seruentur in Regno, & vnde
 dicta 3.

4 Felli-

- 4 Festiuorum dierum obseruandorum Calendarium.
- 5 Feriarum tempore, qui actus possunt fieri, & qui non.
- 6 Feriarum tempore nullus actus iudicialis exerceri potest.
- 7 Feria in actus syndicatus officialium non seruatur.
- 8 Feriarum tempore potest tutela decerni.
- 9 Feriarum tempore potest appellatio interponi.
- 10 Feriarum tempore, an possit carceratus relaxari sub fideiussoribus, quod non sed sit consignatio pro clamidem, & qua sic hac consignatio nu. 1 r.
- Testes possunt die feriato examinari si fuerint iurati de die non feriato.
- 11 Feriarum tempore in Nundinis, an possit aditari, & fieri electiones offit. vniuersitatis.
- 12 Feriarum tempore si fiat remissio, an valeat.
- 14 Feriato die si fiat contraclus, & obligatio pignori acta, an valeat.
- Empara, an fieri possit die feriato.
- 15 Ferys non obstantibus cum Regia decretatione potest procedi, & quibus noceat dicta decretatio.
- 16 Feriatis diebus, an legitime procedi possit si partes consenserint.
- 17 Feriato die sententia lata est nulla, ita quod non mereatur executionem, & an possit dicta sententia partium consensu ratificari, & nu. 19.
- 18 Ferys an possint partes renuntiare, & n. 20 & 21. & 21.
- 22 Feriarum duo genera.
- 23 Feria messium, & vindemiarum non sunt in usu in Regno. Sed ubi sunt in usu pro sunt etiam illis, qui in vindemijs, & messibus non sunt occupati.
- 26 Feriato die si imminet necessitas agricultura exerceeri potest, & causa ad fructus pertinentis de breui perituros, & causa alimentorum.
- 27 Feriatis diebus, quae possint exerceri remissio.
- 28 Ferys in honorem Dei, quod non seruatur, an per statutum, vel per consuetudinem induci possit.
- 29 Feriatis diebus publici latrones torqueri, an possint, & an si n. 33.
- 30 Latro famulus quis, & quid interest inter publicum furem, & publicum latronem n. 31. & inter latrones, & fornicarios n. 33.
- 32 Latro publicus, ut dicatur, an sufficiat si vni ea vice in strata publica furtum fecit.
- 34 Leproum alium C. de fir. corrigi l. quadraginta C. ro.

IN presenti decision. de qua nouissimè per *T. bor. in Compen. decision. 2. p. ver. Acta. tractatur*, an acta facta tempore feriarum abiq; Regia dispensatione sine valida, ad cuius ornatum vide eruditè tractata per *Borrell. in Commen. ad pragm. odia. glo. 4. nu. 66.* ubi de varijs feriarum generibus, quæ tempore Rom. Imper. vigeabant, quæ feriz tñ vnde dictæ sint *Guid. pap. decis. 215.* quem non de sinas videre, ibi. n. congehit nonnulla iudicialia, quæ expleantur dieb; feriatis, *Meno. de arbit. q. 30. nu. 9. Tefaurus decis. 30. in fin.* ad quem etiam se remittit, *D. Reg. Rouit. in rub. de ferijs in prin. & Petr. ad Gram. decis. 58. n. 24.* Et de tribus speciebus feriarum, vide *Casem. rit. 116.* Et quæ feriz tñ seruatur in Regno *Afflic. in Consil. 4. Baiulus 456. col. & de Calendario tñ dieru festiuorum obseruandorum in Curijs Regni, vide Prag. 1. sub tit. de ferijs, & à quibus festiuis diebus sit abstinendum, Luc. de Penn. in l. vnie. C. de op. ad Coll. ixig. lib. 10. Nauarr. man. c. 13.*

In prin. ¶ tempore feriarum fuerunt facta nonnulla acta. ¶

- 5 In l. 2. ff. de ferijs, enumerantur tñ nonnulli casus, in quibus potest procedi etiam tempore feriarum, vide *Maran. in specul. p. 4. distin. 16. nu. 91. & 92. Caraut. rit. 80. nu. 3. Nili. reper. verb. feriatis diebus Gratia. decis. Marchie 5. nu. 16.* de quibus nouissimè meminit *Petra ad d. decis. Gram. 59. num. 22. & seq.* Et nonnullos casus decisos, in quibus etiã tempore feriaru potest procedi reperies, apud *Ricc. collect. 124. & 40. ad exornationem. l. dies festos de ferijs*, per quem rex. disponitur, quod nullus actus tñ iudicialijs regulariter in die feriato exerceri potest, imò citatus die feriato non tenetur etiam die sequenti non feriato comparere *Caraut. rit. 116.* ubi de communi testatur; alios casus etiam decisos congerit *Nonar. collect. 95. ad pragm. 1. de fer. num. 4. & 5. & in prin. dicta collect.* vide alios casus, in quibus procedi potest etiam die feriato, quos recensere superfluum esse duxi, & vide *Maran. in specul. p. 6. ver. Iudicium validum, vel invalidu. Memo. de arbit. q. 30. num. 10.* & alios *D. ad quos se remittit D. Consiliar. Rouit. in rub. de ferijs*, quibus adde *Ricc. collect. 747.* & casibus positis per supradictos in quibus etiã de die feriato procedi potest adde sequentes tñ. s. quod in syndicatu offit. non seruatur feriz etiam in honorem Dei *Auil. de Ind. find. c. 2. nu. 14. Rouit. prag. 1. de find. offit. n. 8.*

Grasui-

8 *Gravinen. de fideicat. g. 38.* Secundò potest ÷ tutela decerni de die feriato, *Altimon. in prax. tutel. fo. 32. post. nu. 31. in ver.*

9 Tertiò potest interponi ÷ appellatio *Gravinen. d. g. 18.*

Quartò quando periculum est in mora, vt in capiendo debitore suspectum *Maran. vbi sup. Rouit. vbi sup. nu. 10. Carau. rit. 80. & 170. nu. 12* & quando imminet necessitas in colendis agris, & recolligendis fructibus, et *inf. nu. 26.* & sic in omnibus causis, & iuditijs, quæ exigunt celeritatem, vt in causis ad fructus pertinentibus, & in causa alimentorum, de quibus etiam *inf. d. n. 26.*

10 Sed an diebus festinis possit ÷ relaxari carceratus sub fideiussoribus, vide *Fran. Mare. decif. 409. p. 1. Nouar. collect. 156. ad prag. 3. sub tit. de offit. mag. iustit. nu. 3.* Tu die quod non potest sub fideiussoribus relaxari, vt dè, inoleuit ÷ praxis quod in diebus

feriatis sit consignatio per clamidem, quæ est in viridi obseruantia de qua cõsignatione vide *Muscattell. in prax. fideiuss. et est rit. M. C. 44. vbi Carau. & 162. & Carau. rit. 161. n. 3.* & quod hæc consignatio possit fieri die feriato *praxit. D. & rit. & Apicell. filijni add. ad patris tutam. pauper. tit. 1. num. 437.* post hæc omnia scripta completa Vilus, Sicuti etiam die feriato possunt testes examinari si fuerint iurati de die non feriato, & ita seruatur, estque omnis praxis, de qua per *Viu. opin. 992. nu. 2. Guazzin.* qui alios citat, & declarat in quib. ferijs id procedat in *tracell. ad defenf. defenf. 14. c. 11.*

12 Sed an tempore feriarum possint fieri nudi dñz, vide *D. de Pont. de pot. proreg. tit. de merca. seu Nundin. nu. 10. & ibi Tbor. adden. & Viscon. in ver. Nundina. & dicam inf. ad dec. 73. ad nu. 4. Petr. vbi sup. nu. 22.* & nundinis fieri acta iudiciaria, & electio officialium, vniuersitatis, & quod valeat consuetudo, quæ introduxit in nundinis acta fieri, & nos videmus quotidie in nundinis fabricari processus, & indiffinè fieri acta iudiciaria diebus feriatis. Tu vide *Pascal. in tra. de vir. patr. pot. p. 2. c. 1. num. 104. Viscon. concl. incip. Nundinarum, Nouar. d. collect. 195. n. 5. Viscon. d. concl. nundine Maran. vbi sup. Carau. rit. 80. & nouissimè Apicell. filijni vbi sup. nu. 433. fo. 32. Petr. vbi sup.*

13 Et an remissio ÷ si fiat die feriato valeat *Pascal. d. c. 1. nu. 103.* apud quem vide de con-

14 tractu ÷ facto de die feriato, an sit validus, & quid de iuramento in eo apposito, & de obligatione pones acta similiter facta die feriato post *d. n. 103.* de quo latius vide, quæ dixi *sup. ad decif. 24.* & nouissimè tradita per *Gait. tra. de cred. 3. tit. 2. nu. 28.* cum multis

freq. & D. per eum cit post hæc scripta vilus. Et an empara seu recomendatio carcerati, quod non *Brum. de cess. bon. g. 11. 4. 9. prin. n. 28. vbi n. 31.* dat cautelam, quam nouissimè recenset *Apicell. filijni loco cit. n. 429.* & quid de executione *Tesaur. d. cif. 95.*

In prin. ibi ¶ absq; Regia dispensatione. ¶

15 Quotidie vtitur ÷ in Regijs Tribun. hæc Regia dispensatione, quod ferijs non obstantibus procedatur, de qua meminit *D. Consiliar. Rouit. in d. rub. de fer. nu. 6. in fin. vbi* quod dicta decretatio non præiudicat ludici, & testibus, quod non possunt cogi tempore feriarum ad veniendum ad iudicium.

In prin. ibi ¶ & consequenter acta, fuerunt facta de tacito consensu partium. ¶

16 Feriatis diebus ÷ an legitimè procedi possit si partes consenserint est tex. in *l. si feriatis ff. de fer. qui limitandus est, vt per Tesaur. decif. 39. nu. 2. D. Consil. Rouit. d. rub. de fer. nu. 6.* vbi limitat quoad ludicem, & reles, vt ibi, & *inf. nu. 8.*

17 Sed quid de sententia ÷ lata de die feriato, id quod nulla est *l. 2. Lomnes Iudices l. omnes dies l. dies festos C. de fer. gl. in l. 1. C. eo. cum alijs alleg. per Borrell. d. prag. odia 3. glo. 4. nu. 66. fo. 132.* ita quod nullam meretur executionem *Nouar. d. coll. 95. nu. 1. Iassr. per eum cit. decif. 253.* & an possit dicta sententia nulla partium consensu ratificari, quod non *Iassr. d. dec. 153.* cum sit defectus iurisdictionis, vide *Gratia. dec. 144. Guid. pap. decif. 215. Franch. decif. 258.* de quo per *Rice. in collect. 263. 5.* & de sententia lata die Veneris Sancto eiusque nullitate loquitur *Tesaur. decif. 95. Grat. d. decif. 144. Milan. dec. 10. lib. 1. Papon. arrest. 9. tit. 10. lib. 7.*

18 Et quod per partes ÷ non possit ferijs renuntiari est tex. in *l. si feriatis ff. de arb. & ibi Bar. Borrell. d. prag. odia 3. glo. 6. nu. 24. fo. 112. vbi nu. 25.* dicit id procedere coram arbitris, quod partes renuntiare non possunt ferijs, secus coram arbitrantibus licet ipse non sequatur hanc opin. vide *inf. n. 1.*

19 Sed quod neq; sententia lata ÷ tempore feriarum inducatur in vtilitatem hominũ, quæ est nulla ratificari valeat, nec tacite, nec expressè, *Iassr. d. decif. 253. Nouar. dict. coll. 91. n. 1.*

N. 1. ibi ¶ vbi partes tacite, vel expresse renuntiant exceptioni feriarum procedendo. ¶

20 An partes ÷ de eorum consensu possunt ferijs

ferijs renuntiare vide *Maran. distinguet* inter ferias in honorem Dei, & hominum. d. p. 6. *ver. validum, vel invalidum à n. 52. fo. 21. 233. & inf. nu. 3. & vbi an ferijs t. repentinis partes renuntiare possint, de quo vide Tefaur. decif. 39. nu. 1. & 7. Borrell. d. pragm. odia §. 3. glo. 4. nu. 68. vbi distinguit. Et quando possit renuntiare ferijs inductis ad fauorem hominum, vide *Carau. rit. 92. nu. 3. & 4. Camen in rit. 116. & in prag. 9. num. 8. ver. in sex. quorum meminit Apicell. filius ad tit. pau. tit. 1. m. 42. §. post hæc scripta vilus, & Petr. vbi sup. nu. 24.**

N. 2. ibi ¶ quædam sunt sollempnes, quædam repentinæ, quædam verò ordinariæ.

21 Feriæ secundum *Maran. loco cit.* sunt t. in duplici differentia quædam n. sunt inducæ in honore Dei, quædam hominum, ut ibi per eum, sed plura genera feriarum, ultra *Borrell. sup. adductum in prin. enumerat Tefaur. d. decif. 39. nu. 4. Schard. in lex. iur. ver. feria, & ver. feria vulgo vacantis, alia sunt repentinæ, & in ver. feriarum publicarum, & Summ. Relem. fo. 306. 2. col. vbi de plurib. feriarum generibus.*

N. 5. ibi ¶ feriæ messium, & vindemiarum.

23 Feriæ messium, t. & vindemiarum hodie non esse in vfu in hoc Regno dixit *glo. in Collit. Baisulos, & testatur Maran. vbi sup. nu. 85. verum vbi sunt in vfu non seruantur in causis vniuersitatum Lofa in tract. de iur. vniuers. s. 1. nu. 47. vbi quando ad id cogi possunt per secularem, vel ecclesiasticum, & 24 in illis partibus in quibus huiusmodi feriæ sunt in vfu prodesse etiam illis, qui in vindemijs, & messibus non sunt occupati, vt per Marcell. Calæ ad prag. dispendia glo. 3. n. 28. De istis ferijs si libet, vide *Schard. loci. iur. ver. feriat. alit. fo. 387.**

N. 8. ibi ¶ vbi proceditur de consensu partium omnia acta valent, sed testes non possunt cogi venire ad iudicem.

25 Adde *Rouit. t. in d. rub. de fer. num. 6. vbi vtriusque diximus, idem dicit in Iudice n. 2. & Nouar. d. collit. 95. nu. 2.*

N. 9. ibi ¶ sed verum est, quod vbi res esset tempore peritura, & periculum esset in mora non obstarat exceptio feriarum.

26 Adde *Tefaur. decif. 95. in fin. Consiliar. Roman. vbi sup. nu. 10. Grat. decif. 5. nu. 6. Milif.*

exp. ver. feriat. debet. Petr. vbi sup. nu. 23. vnde agricultura quando necessitas immineat potest etiam die feriato exerceri sex. in l. 3. C. de ferijs c. licet, vbi Abb. eo. tit. Lup. in 5. per vestras de donat. in vi. & vxor. Caroc. de loca. tit. Colonorum privilegia q. 4. nu. 2. fo. 3. & per Nig. in cap. pridem n. 21. fo. 13. vbi de 27 his, quæ diebus t. feriat. exerceri possunt, Nauar. vbi sup. & Penn. d. l. em. & quod die feriato potest etiam in iudicio tractari causa ad fructus perticiens breui tempore perituros Caroc. de loca. d. tit. colonorum privilegia n. 5. vbi dicit de hoc esse statutum Tuderinum, & ibi nu. 6. quod causa alimentorum die feriato agi potest.

N. 10. ibi ¶ posse per statutum tolli ferias.

28 An per statutum t. vel per consuetudine possit induci, quod feriæ in honorem Dei non feruentur discutit *Maran. loco citat. d. num. 85.*

N. 11. ibi ¶ vbi cunctis datur facultas procedendi in iudicio simpliciter, & de plano absq. strepitû, & figura iudicij poterit procedi diebus feriat. ¶

29 Adde no. t. in clem. s. p. de verbo sign. & tractata per *Maran. vbi sup. nu. 85.*

N. 13. ibi ¶ quod in criminalibus proceditur etiam diebus feriat. ¶

Hinc publici latrones possunt diebus feriat. torqueri, vide *Carau. rit. 80. n. 4. Bril. de cess. bon. q. 14. prin. & nouissimè Guaz. x. in tract. ad defens. defens. 14. c. 11. & per Feller. in fragm. prax. crimin. nu. 322. & habetur in cap. regn. quod incip. prouisa, & in alio quod incip. iur. censura, Nig. omnino in d. c. prouisa. Et licet exequutio sententiæ die feriato in honore Dei fieri non possit quoadq. aliter fuit practicum cum aliquo insigni, & famoso latrone I. pen. C. de fer. Clar. q. 97. ver. quare etiam *D. de Franch. dec. 259. Mare. decif. 99. To. Grand. de bell. xul. pradicam. quando q. 2. per Petr. ad Gram. decif. 32. nu. 2. verum de exequutione sententiæ ciuilibis omnino, vide Guid. pap. d. dec. 215. Regulariter tamen feriato die, tam in honorem Dei, quam in vtilitate hominum exequutio pænæ capitalis fieri non potest / si feriat. ff. de fer. l. custodias C. de publ. iudic. Clar. q. 97. nu. 4. Boer. dec. 259. nu. 8. vbi ampliat etiam in crimine læsæ maiestatis Baiar. d. q. 97. nu. 8. Caball. cas. 227. nu. 1. & seq. eent. 3. & quis 30 fit latro famosus I. fern. de pac. ten. §. publici latrones *Mastrill. dec. 147. V. f. secn. in concl. incip. latrones Mangrell. in l. capitalium §. famo.***

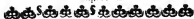
*famosos ff. de pgn. Farin. in tit. de iudis. et tor-
tur. q. 39. nu. 107. & in 3. tom. q. 101. nu. 54.
Ricc. ad de Franch. decis. 577. circa med. Nig.
d. c. in vii. censura num. 6. & in c. ad hoc num.*

- 31 *5. & n. 57. vbi de differentia inter famosos &
furum, & famosum latronem, vide omnino
1 ser. in d. 5. publici latrones tit. de pace tenen.
optimè Masfrill. d. decis. 147. & Giurb. conf.
erim conf. 30. nu. 28. & an sufficiat si vnica
vicē t̄ in strata publica furtum fecit, vt di-
catur latro publicus Peguer. & ibi adden.
decis. 47. quæ notam deferuiunt ad bullā
GREG. XIV. dicentem quod latro publi-
cus non gaudeat immunitate Ecclesiæ; vltra
quos vide Farin. conf. . . . D. Reg. Tapp. in d.
cap. & D. cit. per Vifcon. in concl. incip. lafpo-
nei fo. 157. et concl. furtum Ambros. ad d. Bul-
lam R. P. Megala tra. de censur. lib. 4. c. 1. nu.
10. et seq. & Capibl. in prag. 8. de Baron. n. . . .*
- 33 *vbi de differentia inter foruscitos, & la-
trones, & de Franch. decis. 158. quod latro-
nes publici dicantur etiam, qui furantur
in mari, & quid in testibus, an die feriato
torqueri possint Caball. cas. 127. n. 16. cens. 3.*

N. 14. ibi ¶ quia tex. in l. prouintia-
lium in quo se fundat loquitur in casu
speciali. ¶

- 34 *Hæc l. Prouintialium t̄ derogat l. quadra-
ginta C. eo. tit. vbi Imp. Valent. valens, &
Gratianus inhubent tempore Quadragesi-
mæ omnem cognitionem causarum crimi-
nialium, de quo latè per Schard. in l. xi. iur. in
ver. feria circa med. vbi de ratione, & de d. l.
prouintialium vide d. D. Reg. Tapp. quide ea
meminit in d. cap. iuris censura.*

Joseph Mele.

SUMMARYM.

- 1 *Venditor tradens rem constituto pratio, com-
setur fidem de illo habere.*
- 2 *Creditor in rebus extantibus, vel comparatis
ex rebus suis, an præferatur alijs creditorib-
us, & n. 9.*
- 3 *Venditor mercium quando præferatur in il-
lis, alijs creditoribus, & in illis competat by
poteca.*
- 4 *Meres quando venduntur habita fide de
pratio nulla competit hypoteca in eis nisi
illud expresse actum sit in limine venditionis,
& quomodo sibi venditores cauere de-
beant nu. 5.*
- 6 *Creditores non debent inter se diuidere bona*

*debitorum decoctorum, sed iuris forma ser-
uata bona illa sunt distrabenda, quod etiā
in cessione bonorum habet locum, & quo-
modo cõsulendum creditoribus nu. 7.*

- 8 *Venditor si antequam pratum sibi soluat
non tradidit bona poterit illa sibi retinere
quasi locopignori.*
- 10 *Dominium non transferitur si fuerint mer-
ces vendita habita fide de pratio succedente
fuga debitoris cum mercibus, & venditor
ceteris præferitur.*
- 11 *Mercatores fugitiui, an possint torqueri, &
indici pecunias sibi datam ad mercandum,
& quod tales mercatores habentur pro com-
pessis.*
- 12 *Creditor mercatoris fugitiui, vel decocti si
dies non cesserit, an possint recursum habere
super bonis illius, & de expensarum illorum.*
- 13 *Mercatoris fugi cõsulens, an possit puniri.*
- 14 *Venditor assignans tempus emptori, an con-
setur habere fidem de pratio.*

AD DECIS. LIX.

S Vpra in decis. 40. vbi Author tracta-
uit materiam concernentem hanc decis.
cuius meminerunt Vifcon. in addit.
ad D. de Franch. dec. 906. & nouissimè
Tbor. in 2. p. Compend. dec. Reg. in ver. Credi-
tor, & omnino nouissimè D. Gait. tract. de
credit. c. 4. quas. 1. n. 127. apud quem
multa ad propositum reperies, quæ post
completum hoc opus videri diximus, quod
regulariter venditor t̄ tradens rem consti-
tuto pratio censetur fidem de illo habuisse
ex Luc. de Penn. in l. 3. præsump. l. 12. C. d.
apo. pub. & Memo. lib. 3. præsump. 70. num. 4.
cuius contrariū collegisse videtur Anchar.
conf. 378. nu. 1. per tex. in l. 6. cum dotem 9. ff.
quæ tex. ibi sepius adduximus ff. solut. matr.

2 *3. quod in rebus t̄ extantibus, vel compa-
ratis ex rebus meis ego præferor alijs cre-
ditorib. p. quo facit tex. in l. si venari 5. in bo-
nis curs. si tamen ff. de priu. cred. hic alleg. Bal.
in l. 6. pro debito C. de bon. auth. iud. poss. simi-
liter hic alleg. nu. 5. & in conf. 400. n. 8 lib. 5.
tamè contrarium esse verius firm at ex mul-
tis Barbof. in d. 5. fin. nu. 32. vbi nu. 36. quid
seruatur in Regno Portugallia, & vide mul-
tos cit per Barbof. ibi. & Strac. de decoct. p. 3
nu. 5.*

- 3 *Et quando venditor t̄ mercium præfera-
tur in illis alijs creditoribus, & in illis com-
petat hypoteca, vide quæ adduxi in d. decis.
& Amen. citat multos adhuc ad D. de
Franch. decis. 97. Tbor. in Compen. in ver. Cre-
ditor ex causa venditionis mercium fo. 130. et
in 2. p. in ver. creditor.*

Et

- 4 Et aduerte, quod merces ꝑ quando venduntur habita fide de pretio nulla competit hypotheca in eis nisi illud expresse actum sit in lumine venditionis, vt est communis opin. de qua per Cuall. *com. con. comm. q. 744. num. 3.* vnde venditores ꝑ sibi caueant cum refectione domini, illarumq; obligationis, quæ an sufficiat, quod sit generalis dixi ad futuritatem *d. decif. 40.*

In prin. ibi ¶ & pretium inter ipsos distribui seruata forma iuris. ¶

- 6 Ex his colligitur, quod creditores ꝑ non debent tanquam domini inter se diuidere bona debitoris, sed iuris forma seruata et ut illorum bona distraheda tex. est in *l. pro debito C. de bon. auth. iud. poss.* Stracca. *de deco. florib. p. 1. n. 3.* & quomodo consulendū creditorib. ꝑ sequens decoctione Stracca *vbi sup. n. 15.* tradit practicam Nouar. *eccl. 53 ad prag. n. 17.* & quomodo concurrere debeāt *Pascal. de vi. pa. pot. p. 1. c. 8. n. 80. & 81. Magon. decif. Lucen. 1.* Et quod etiam facta cessione bonorum per debitorem creditores non possunt illius bona propria autoritate occupare, nec inter eos diuidere, & sibi appropriare *Brun. de cess. bon. q. 18. n. 1.* etiam quod existat pactum, quod possit propria autoritate inuadi, & occupari, vt per *D. in l. creditoris C. de pig. Meno. de adipij. rem. 5. per tot. Gail. lib. 2. pract. obser. obser. 45 Rouit. prag. 1. de consuetor.* sed debet Iudicis autoritate exponi venalia *Gron. cons. 213. n. 1. Peguer. decif. 99. nu. 33.*

N. 1. ibi ¶ Quod si simpliciter res traditur erit translatum dominium. ¶

- 8 Adde quod venditor ꝑ si antequam pretium sibi solvatur non tradidit bona, poterit illa sibi retinere quasi loco pignoris *l. Iulianus § offerri ff. de act. emp. l. hereditatis ff. de bar. vel act. vend. secus si fuit peruentum ad traditionem l. paulus §. questu ff. de lib. & ea. vnde venditor ꝑ in mercib. etiam extantibus in hoc casu nullam habebit prerogatiua, sed infirmum cum alijs creditorib. veniet *l. procuratoris hie sub n. 6. cit. §. si plures, ver. planē ff. de trib. & hanc sententiam receptā testatur Alex. in supradicta l. si cū dotē §. si. n. 5. Cepoll. caut. 124. Negus. in tra. de pign. q. p. prin. n. 35. & 2. memb. 5. p. nu. 9. Couar. lib. 1. var. resol. c. septimo nu. 3. cum infinitis alleg. per Barbof. loco cit.**

N. 2. ibi ¶ Quod si emptor cogitauerat fugam. ¶

- 10 Adde quod dominium ꝑ non transfertur si incertum videretur merces habita fide de pre-

tio succedente fuga debitoris cū mercib. ita quod veniens preteritur ceteris, vt bis indicatum testatur in S. C. *Apicell. in addit. ad genitorem in tutam. pauper. tit. de remis. debet. n. 485. nu. 679 & 680.* post hæc scripta visus refert nouiss. *T. bor. in 2. p. Compen. decif. ver. dominium, vt transiferatur fo. 147.*

- 11 Et de mercatorib. fugitiuis ꝑ an possint torqueri, vt indicent sibi pecunias datas ad mercandum, quas negant, quod sic *Marf. in l. eos n. 2. ff. de fals. Boer. dec. 215.* vbi et quod pro confessis mercatores fugitivi habentur *Stracc. 2. p. 1. de decoctiori. nu. 1. & nu. 2.*
- 12 Et quid si dies nō cesserit ꝑ an possint creditores mercatoris fugitiui, vel decocti recurre habere super illius bonis dic. ꝑ, quod possunt pignori incumbere *l. questum, vbi Bar. ff. de pign. Bal. in l. vbi n. 10 C. de iur. dot. Stracc. vbi sup. n. 12.* vbi de captura talis debitoris, ~~et de captura talis debitoris~~
- ¶ cū habeatur, vt publicus grassator, vide *Farin. q. 28. n. 33. & q. 42. n. 35. Gratia. diste. forff. c. 380. lib. 2. Diā de inimm. Eccl. resol. 32.*
- 13 Quid de eo qui fugam ꝑ mercatori consiluit in damnum, & interesse creditorum, & ad quid teneatur *Benen. Stracc. d. p. 1. de decoctiori. & p. 2. fere per tot.*

N. 4. ibi ¶ assignato die. ¶

- Vide *Barbof. in d. §. si. n. 37. ver. 2. limitada.*
- 14 Et quando per assignationem ꝑ temporis factam a venditore emptori dicatur fides habita de pretio, vide quæ dixi, ad d. dec. 40. supra.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Consensus si nollit præstare propinqui, qui consentire timentur, & hoc sine iusta causa, quid facere debeat Iudex, & quid facere debeat si non adiunt propinqui nu. 1.*
- Consensus habetur pro præstito quando non adeit iusta causa contradicendi.*
- 3 *Consensus propinquorum quando requiritur, quarū propinquorum intelligendum.*
- 4 *Consensus quando requiritur, an sufficiat præstari per Epistolam.*
- 5 *Interuentus alicuius, an operetur præsentia tantum, vel præsentiam, & consensus re- fertur decif.*
- 6 *Consensus, authoritas, licentia, vel consilium requisitum de substantia, an præsumatur, & an possit longum tempus nu. 22.*
- 7 *Propinquorum appellatione, qui contineatur.*
- 8 *Proximorum appellatione, qui veniant.*
- 9 *Consanguineorum appellatione qui veniant, & qui suorum.*

Q 10 Mu.

- 10 *At aliter si contraxit cum consensu duorum propinquorum asserens eum iuramento, quod non erant alij proximiores si constiterit deinde adesse alios, an possit dici de nullitate contractus.*
- 11 *Statutum requirens consensum propinquorum in contractibus mulierum debet intellegi de proximioribus, & illis deficientibus de alijs proximioribus.*
- 12 *Consensus proximiorum quando requiritur an debeat intervenire in omnibus contractibus, vel solum in damnosis.*
- 13 *Consensus propinquorum requisitus in contractibus an requiratur quando contrahitur cum alia persona coniuncta, & quid quando contrahitur cum patre nu. 14. & quando contrahitur cum Ecclesia, vel extra territorium statui tum nu. 15.*
- 16 *Mulier contrahens, sine consensu requisito propinquorum in iuramento ob iuramentum sustinendus est contractus.*
- 17 *Mulier contrahens de iure longobardo sufficit si mundualdis interveniat, & an sufficiat Iudicis presentia.*
- 18 *Consensus requisitus, an sufficiat si interveniat post contractum.*
- 19 *Statutum prohibens contractum, an extendatur ad quasi contractum.*
- 20 *Statuta destantia consensum propinquorum in contractibus mulierum sunt aequissima.*
- 21 *Dominium non transfertur per contractum nullum.*

AD DECIS. LX.

DE materia huius decis. de qua Thor. in 2.p. Compen. decis. Reg. in ver. consensus, & in ver. interveniens, tractat Author iterum in decis. 65.

In prin. ibi ¶ alij renuebant dicentes ad ipsos non spectare talem consensum suum præstare. ¶

- 1 *Addo quod si propinqui ¶ nolent sine iusta causa consentire, quod tali casu Iudex poterit permittere sine tali consensu contrahere, vel alios loco illorum subrogare Bar. & Alex. in l. si cum dotem §. eo autem tempore sol. matr. citat Maxill. in consuet. incip. Cū mandualdum n. 1. fo. 120. a ter. consensus n. qui necessario, & eo invito præstendus est habetur pro præstato, qñ nō adest iusta causa contradicendi, si ille consentire non pōt, vel nolit Socin. reg. 8. Bar. in l. 2. §. fin. sol. matr. Negus. de pigno. p. 4. mem. 2. a n. 36. v. q. ad 46. Apicell. filius ad tit. 3. tutam. paup. lit. F. n. 662. fo. 46. post hæc scripta vilus, & quid 2. si non adfuit propinqui, vide inf. nu. 7. quod servabatur ius commune.*

N. 1. ibi ¶ sed proximiorum, & propinquorum tantum quibus de iure ab interlatio esset deferenda successio. ¶

- 2 *Ratione huius dicti quare quando requiritur presentia ¶ vel consensus propinquorum requiritur illorum, quibus successio deferretur Bar. & Bal. in l. transactionem C. de trans. quia illi cum debeant succedere diligenter aduertunt, quod de consuetudine ibi las. dicit non servari. & habetur per Bal. hic inf. cit. sub n. 2. in l. si. C. de verb. signifi. tu vide Barz. dec. Bonon. 94. n. 18. & 19. qui de las. meminit adducendo aliam rationem, sicuti etiam de eo meminit Maxill. ad consuetudin. Barren. in consue. que incip. mulieri sub tit. quod mulier aliter permissa sit n. 7. fo. 96. sed 3. C. ut hic in si. d. consuetudinē nō fuit sequutus.*
- 3 *Et an quando requiritur ¶ consensus, an sufficiat si præstetur per epistolam Barz. d. dec. 94. n. 2. 1. Medi. dec. Senen. 93. & si requiritur in aliquo actu interventus alicuius, an operetur presentiam tantum, vel presentia & cōsensum, vide decis. factam per S. C. in causā illorum de indell. de Monop. referēte Reg. Conf. 10. Gap. meliore, de qua per Tho. in 2. p. Comp. ver. interveniens Medi. vbi sup.*
- 4 *Et an quando requiritur, cōsensum, auctoritas alicuius, vel consilium alicuius de substantia actus, qui geri debet præsumatur Meno. lib. 6. præsump. 34. nu. 1.*

N. 2. ibi ¶ ille dicitur propinquus, quem nemo antecedit. ¶

- 5 *Propinquorum ¶ appellatio, qui continentur Peregr. de fideiō. art. 22. n. 36. & proximiores, qui dicuntur Molf. ad consuet. Neap. p. 4. q. 56. n. 1. Barz. d. dec. 94. n. 2. 5. et 26. Conf. Rou. in q. in mate. iur. consuet. n. 56. fo. 670. Ric. coll. 659. & Maxill. ad consuet. Bar. in consuet. q. incip. mulieri n. 4. vbi eos ¶ proximiores dicit dici quos vulgō (parēti) vocamus, cognatos nēpē, & agnatos, vide Præf. papien. in form. libell. quo agitur ex subf. fo. 410. & D. citat p. Vise. in cōl. incip. proximior Tho. in Cōp. ver. nepot. fo. 349. F. ab de Ann. cōf. 2. 2. n. 5. cū seq. Et in feudis, q. proximiores dicuntur, vide Gail.*
- 6 *lib. 2. obser. 154. n. 3. Sed qui veniat ¶ consanguineotū Peregr. d. art. 22. n. 34. omnino videt. Ann. d. cōf. 21. n. 4. & qui suorum appellatione Nouar. coll. 3. n. 5. Fodyn. in c. cū P. Mangonel la de accusatō. Bal. in l. 1. C. qui accus. nō poss.*
- 7 *Et quid si cōtraxit mulies ¶ cōsensum duorum propinquorum asserens cū iuramento, quod nō erāt alij proximiores, si cōstiterit deinde adesse alios, an possit dici de nullitate cōtractus vide Gratia. dec. 234. Ric. coll. 377. ver. amplius secūdo, vbi aduertit regūta, apud quē alia in materia, & coll. 659.*

SVMMARIVM.

N.5. ibi ¶ quod non valeat consensus mulierum sine consensu duorum, consanguineorum, quod debet intelligi de proximioribus. ¶

- 11 Quod statutum ¶ requirens consensum propinquorum in contrahib. mulierum intelligi debet de proximiorib. & illis deficientib. de alijs proximiorib. *Ang. Saly. & Alex. in l. si C. de test. mil. l. asin. l. Sugelioni C. de verb. sig. col. si. Maxill. in d. consuet. cum mundualdus nu. 6. & de huius modi statuto, vide*
- 12 *Cartar. dec. 7. 4. & 123. Sed an iste ¶ consensus debeat intervenire in omnibus contrahib. vel tantum in damnoſis Maxill. ibi nu. 5. vide dicta per Meno. lib. 3. praſump. 6. n.*
- 13 *15. & an requiratur ¶ quando contrahitur cum alia persona coniuncta Barz. d. decif.*
- 14 *94. nu. 16. Et an requiratur ¶ quando contrahitur cum patre, & quid si contrahitur cum Ecclesia, vel extra statutum territorium Ricc. d. collect. 377. & 659.*
- 16 Sed si mulier contrahit sine cōsensu propinquorum, tamen cum iuramento, an ob iuramentum sustinendus erit contractus. *Maxill. loco cit. m. 3. distinguit. Tu vide Ama. dec. Maer. 7. nu. 15. Verall. decif. 190. p. 3. Ricc. d. collect. 659. ver. amplia. quarto. apud quem multas ampliat. & limitat reperies in materia similis statutis, sed quod de iure ¶ Ligo-bardo sufficiat si interveniat Mandualdus, Maxill. d. consue. mulier. n. 5. fo. mibi 96. vbi quid si interveniat iudicis praesentia, & an ille ¶ consensus proſit si inter veniat post contractum n. 10. & vide Apicell. fil. vbi sup. n. 663. cum D. per eum cit. & eundem alleg. 14*
- 19 & an statutum ¶ prohibens contractum extendatur ad quasi contractum *Gratia. dec. 45. & similia statuta requirentia, & praeci-*
- 20 *pientia consensum propinquorum in contrahib. mulierum, & minorum sint æquifirma Maxill. lai. nu. 7. Cartar. vbi sup.*

N.5. ibi ¶ contractum factum a muliere cū consensu duorum, qui nō erāt proximiores esse nullum. ¶

Adde adducta per *Pract. Papien. in form. libell. actio. real. post. num. 16. & seq. fo. 28. &*

- 21 *nu. 21. & an ¶ per contractum factum nullum transferatur dominium ibi nu. 17.*
- 22 Et an consensus siue ¶ sollemnitas statuti praesumatur intervenisse post longum tempus a die obligationis, quod sic *Lambert. in tra. de iur. patr. lib. 1. 7. art. 2. q. prin. 1. p. nu. 6. fo. 32. reliqua vide inf. decif. 65.*

Ioseph Mele.

- 1 *An nitempus in omnibus rebus peragendis est aptum, & sufficiens.*
- 2 *Tempus absolute positum intelligitur de anno.*
- 3 *Annus pro tempore in scriptura accipitur.*
- 4 *In penis tempus determinatum ascenditur.*
- 5 *Exulatus, vel relegatus finito tempore coacti, vel relegationis potest ad Civitatem redire absq. superioris licentia, fallit in excommunicato nu. 6.*
- 7 *Pena tempus si Iudex non expressit, an intelligenda erit pena temporalis, vel 10. annorum.*

AD DECIS. LXI.

N.1. ibi ¶ obligatus aliquid facere in tribus terminis debet intelligi de tribus annis. ¶

- 1 **A**dde, quod tempus ¶ anni est tempus omnibus rebus peragendis aptum, & sufficiens, & iuricons. appellatione competentis de anno interpretari solent *l. forisſiſſi. mi C. de erog. milit. anno. lib. 12. ita ut Bal. in l. usura per glo. ibi C. de usur. dixerit, quod*
- 2 *tempus ¶ absolute positum intelligitur de anno, & in sacra scriptura annus ¶ pro tempore ponitur Hieron. 23. refert Capib. in pragmat. 5. de Baron. a nu. 3. vbi multa de anno nu. seq.*

N.4. ibi ¶ transacto triennio decreui illum esse liberandum. ¶

- 4 *Addo quod in penis tempus ¶ determinatum ascenditur, & ideo finito tempore pena quoq. finitur l. imperator ff. de post. cum alijs alleg. per D. & ibi per Det. in c. ex literis nu. 33. de Constit. qui insert, quod si quis fuit ¶ relegatus, vel exulatus ad tempus extra Civitatem finito tempore determinato absq. superioris licentia poterit redire ad Civitatem, ad q. probandum multos allegat, sed quam plurimos cumulat Vifcon. in concl. incip. relegatus, siue exulatus dixi sup. decif. 43. n. 42.*
- 6 *Quod in excommunicato ¶ ad certum tempus fallere dixit Det. vbi sup. nu. 35. vbi dixit amplius, & hoc facit ad materiam huius decif. quod si Iudex ¶ non expressit tempus penae, quod intelligitur pro x. annis, & idem qñ Iudex dixit, quod talis pena sit temporalis, vt ibi per eum nu. 36. & 37. & quod aliquando intelligatur imposita pena perpetua*

Q

petua

petua si non fuit expressa, vide eundem *Det. ibi nu. 38. & seq.*

Ioseph Mele.

SYMMARIVM.

- 1 *Con sanguineorum appellatione, an veniat mulier.*
- 2 *Statutum prohibens puellam contrahere matrimonium sine consensu agnatorum inducit congruentiam non necessitatem.*
- 3 *Statutum requirens consensum propinquorum in contractu, an requirat in contractu dotis, & an in dotis augmento nu. 4.*
- 5 *Matrimonij in contrahendis, an requiratur consensus parentum.*
- 6 *Filij contrahentes matrim. absq; consensu patrum, an possint ab illis exheredari, & an filia nubens absq; consensu patris possit petere dotem, & quis sit maritus dignus, vel indignus, & quid de filio Iudei.*
- 7 *Pater an possit sponfalibus filij contracta contra eius voluntatem impedire.*
- 8 *Statutum, quod mulier non possit contrahere matrim. absq; consensu patris, an valeat.*
- 9 *Statuta prohiben. mulieres matrim. contrahi cum forenibus, priuans eas hereditate certa pœna adiecta, an valeat.*
- 10 *Matrim. an prohiberi possit nō certo loco contrahatur.*
- 11 *Matrim. cum certo genere personarum prohiberi nō potest, et an cū certa persona nō.*
- 12 *Pater an prohibere possit filia nē cum indigno nubat, & idem filio.*
- 13 *De statutis impeditiui matrimo.*
- 14 *Princeps an possit subditos pro bono publico compellere contrahere matrimonium, & quid in Pontifice nu. 15.*
- 16 *Pater an possit cogere filium ad contrahendum matrimonium, & ad tale matrimonium.*
- 17 *Puella sequestrationis materia.*

AD DECIS. LXII.

Hæc decisio erat collocanda in ordine post decis. 63. in qua de eadem materia Author tractauit ibi nos etiam aliqua in materia addidimus, quæ deseruiunt etiam hic.

N. 1. ibi ¶ vel mulier &c. ¶

- 1 An appellatione sanguineorum ꝑ veniat mulier, vide omnino *Pereg. art. 22. de fideicom. nu. 33. & 34.* vide si faciunt dicta per *Tesaur. dec. 65. in fin.*

N. 5. ibi ¶ statutum quo prohibetur puella contrahere matrimonium sine consensu duorum agnatorum. ¶

2 Adde quod simile statutum ꝑ inducit congruentiam non necessitatem *D. Reg. Tapp. lib. 4. iur. reg. in consil. Sancimus sub rub. de matr. pub. contrab. fo. 33. & seq. v. quad. fo. 59.* vbi multa notatu digna reperies à tanto viro tradita.

- 3 Et si statutum ꝑ requirit consensum propinquorum, an habeat locum in contractu dotis, vide *Meno. lib. 3. præsump. 6. nu. 17. fo. 275. & n. 19. Pute. decis. 161. lib. 3. Surd. dec. 164. præsertim n. 3. Ricc. d. collect. 377. ver. limita. secundo, & an ad augmentum dotis Ama. decis. March. 34. & de huius modi statut. vide *Cartar. decis. 100. Genue. 72. & 123.**

N. 7. ibi ¶ quæ requirebant etiam patrum consensum in nuptijs. ¶

- 5 An ꝑ in matrimonijs contrahendis requiratur consensus patris, vel matris, vide latè de materia *Sanehez. de matr. lib. 4. disp. 22. 23. 24. 25. 26. & nouiss. Mead. decis. Scen. 23. n. 8. fo. 197. Morot. conf. 99. num. 59. & seq. vbi an possit exheredari ꝑ filius, vel filia, qui contrahit matrimonium contra voluntatē patris Surd. de alimen. tit. 7. q. 1. n. 10. Paschal. de vir. patr. pot. p. 2. c. 5. n. 15. & seq. Merlin. de legit. lib. 4. tit. 1. q. 6. Et an filia nubens absq; consensu patris possit petere dotem, vide *Campag. de dot. p. 1. q. 13. post glo. in c. 33. q. 1. & quis dicatur maritus dignus, vel indignus statut ludicis arbitrio actenta qualitate personarum Bar. in l. si quis rogatus ff. de Man. vind. Lopez in c. per vestras §. 7. de dom. in. vi. & exor. Petr. ad Gram. decis. 60. nu. 26. qui de prædictis meminit.**

Verum quod filius Iudei non potest matrimonium contrahere absq; licentia patris vide *Hiero. de Lauren. dec. Auenio. 57. n. 1. & an pater possit sponfalibus filij contra eius voluntatem inita impedire, vide Sanehez. de matr. lib. 1. disp. 14. nu. 4. fo. 81.*

- 8 Et an valeat ꝑ statutum laicorū disponēs quod mulier non contrahat matrimonium absq; consensu patris, vide *D. eitat. per Morot. in conf. 97. n. 8.* verū quod omnia rescripta impeditiui matrimonij sint nulla est *tex. in l. 10. c. si nup. ex. rescrip. pet. Capib. prag. 9. nu. 3. de Baro.*

N. 7. ibi ¶ libertatem matrimonij impediētes. ¶

- 9 His potest inferri, quod non valet statutum ꝑ prohibens mulierem contrahere matrimonium cum forenibus, & priuans eam hereditate, aut certa pœna adiecta, & sim. statutum, de quibus latè *Morot. d. conf. 97. num. 9.*

10 Sed an matrim. ꝑ prohiberi possit ne certo in

- in loco contrahetur, quod non, cum ha-
pactiones inducant viduitatem l. cum ita
legatum, & l. hoc modo ff. de cond. & dem.
And. in consil. honorem, de quo latè per
Reg. de pont. in tr. s. de potest. proreg. tit. 6. in
prim. num. 6. Ricc. prax. var. resol. resol. 107.
Thor. in Compend. decis. ver. matrimonium
11 prohibet fo. 333. col. 2. sicuti pactio t. probi-
beri non potest nè matrimonium. contrahatur
cum certo genere personarum, vt per V. r.
fill. ad Affl. decis. 350. Ricc. collect. t. 568. circa
med. ver. sed quaritur primo circa ornamen-
tum, qui refert vna cum dicto Thor. decis.
S. C. emanatam de anno 1599. in causa filiz
Regen. Marthos, vt per Thor. in ver. matri-
monium contrahit de quodidem Ricc. collect.
18 53. ver. secundo notandum, & Viscon. qui
alios adducit in conel. incip. matrimonium
col. 5. vers. an naten possit filia, & vide Pa-
scal. de vir. patr. pot. p. 3. c. 2. nu. 1.
12 Et de matrimonio prohibito t. contra-
hi cum certa persona, vide Ricc. dict. collect.
1568. ver. inferius sexto, apud quem multa
reperies, & an pater possit filiz prohibe-
ri ne cum indigno contrahat, vel filio ne
cum indigna Meno. conf. 69. Natar. man. c.
14 nu. 15. Graff. decis. aur. ca. consil. 56. nu. 19.
Petr. vbi sup. ad pradi. fo. remissens.
13 Er de cuiusmodi statutis t. impeditinis ma-
trimonii, vide Morot. d. conf. 97. qui refert
multa statuta diuersarum partium Italiz d.
num. 9. & an illa statuta sint impeditiva
matrimonij, vide omnino Memo. lib. 3. pref.
6. num. 20. ver. quinto suam hanc opinionem
vsq. ad nu. 24.
14 Sed an Princeps t. potest aliquos com-
pellere, vt pro bono publico contrahant
matrimonium, vide Sanchez de matr. lib. 2.
disput. 27. fo. 315. Capib. vbi sup. nu. 2.
15 Er de Pontifice t. & Principe seculari,
an possint subditi cogere ad matrimo-
nium, Idem Sanchez lib. 4. de matr. disp. 22.
16 Vbi etiam, an pater t. possit cogere fi-
lium ad matrimonium, & ad rale matrimo-
nium latè à numer. 4. & ibi an possit absq.
causa impedire matrimonium, & possit mi-
nari exheredationem, & de alijs, vide Ca-
17 pib. vbi sup. vbi de materia sequestrationis
puellæ quando, & in quo loco debet fie-
ri, latè tractat, & de puella educanda, & in
quo loco, & cum expen. Nouar. ad pragm.
collect. 79. vide Marches. de commissi. ap-
pellat. in caus. alim. p. 1. §. 1. num. 61. & 63.
fo. 114.

Joseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Depositionis principalis materia apud quos
tractetur.
- 2 Depositio principalis potest peti in qualibet
parte iudicij, & an peti conclusum nu. 3.
- 4 Depositio principalis est inuenta, vt reus re-
leuetur ab onere probandi.
- 5 Positionib. in multis casibus principalis re-
spondere non tenetur.
- 6 Depositio principalis quando presumatur
calumniosè petita.
- 7 Calumnia quando presumatur.
- 8 Principali existens in regione remota quando
procurator interrogatur, & an super scrip-
tura.
- 9 Depositio principalis absentis etiam expensis
petatur.
- 10 Clausula, quod si quid plus valet donat, quid
operetur in contractu venditionis, & an
tollat remedi. l. 2. c. de res. vend.
- 11 Depositio principalis quousq. non fiat, termi-
nus non currit. Idem in causis summarijs,
& ex fractionis.

AD DECIS. LXIII.

DE principalis depositionis mate-
ria, de qua in presenti decis. vide
D. Rou. super pr. gm. 8. de ord. iud.
Muscatell. in prax. S. C. p. . . Gal-
lupp. in recen. prax. p. 2. c. 18. per tot. Ludo. dec.
Perus. 8. Ricc. collect. 141. D. Reg. de Tapp. su-
per rit. 70. lib. 3. in Reg. fo. 131.

- N. 1. ibi ¶ quia depositio principa-
lis in qualibet parte iudicij peti pot. ¶
2 Quod principalis t. examinatur in qualibet
parte iudicij D. Reg. Tapp. d. rit. 70. n. 1. Calà
ad prag. dispendia n. 41. D. de Fræ. in dec. 210
n. 4. bis cit. et Amen. add. n. 3. vbi de prag. edi-
ta de anno 1613. & similiter Vise. add. ad d.
dec. 210. vbi refert decisionem Fab. Marche-
si, & vide Muscatell. in d. prax. glo. imperti-
nentes. & inf. nu. 11. & seq.
3 Et an depositio principalis t. possit peti
post conclusum in causa, quod sic in summa-
rijs, & etiam vbi proceditur sola facti veri-
tate inspecta D. de Fræ. d. dec. 220. n. 5. Ozaf.
dec. 10. cuius meminit Ricc. d. coll. 141. Bor-
rell. c. 53. V. r. fill. ad Affl. d. c. 85. Ozaf. dec. 1.
Viu. decis. 235. & opin. comm. 996. p. 3. nu. 23.
Maran. in specul. p. 6. c. 2. in 15. nu. 7.

N. 2. ibi ¶ quia inuenta est interro-
gatio principalis, vt reus releuetur ab
onere probandi. ¶

- 4 Adde Specul. t. in tit. de deposit. §. 2. Rolan.
Q 3 à Val.

À Vallé conf. 90. nu. 6. lib. 3. Gallup. vbi sup. num. 3.

N. 2. ibi ¶ tamē vbi deregitur, quod calumniosē petatur. ¶

- 5 Adde nultos esse ¶ casus in quibus principalis non tenetur rēpondere positionibus de quibus per Caraut. rit. 79. ad quem se remittit etiam D. Reg. Tapp. ibi lib. 3. in reg. fol. 132. & ad Carpan. ad stat. Mediol. ibi alleg.

Et quando pręsumatur calumniosē petita ¶ vide Amen d. decif. 320. post n. 3. Mart. vob. 70. n. 13. Gram. conf. ciu. 148. & quando pręsumatur ¶ calumnia, Meno. lib. 5. pręsump. 25. & aliqua lib. 2. pręsump. 91.

N. 3. ibi ¶ nam D. Jo. de Tassis degit in Insula Anglię Regis legatus, & sic in remotissimis partibus. ¶

- 8 Adde quod principali existente ¶ in regione remota, quod tunc procurator habens generale mandatum interrogatur Tefaur. decif. 17. quem refert, & sequitur D. Reg. de Tapp. vbi sup. & quid quando principalis est absens, & petitur, quod deponat super aliqua scriptura Gallup. vbi sup. refert des. S.C. nu. 22.

- 9 Et si depositio petitur, principalis, qui est absens cuius expensis faciendā erit depositio, & de alijs circa dictam dispositionem. D. Rouit. vbi sup. nu. 24. & seq. Gallup. loco cit. nu. 17. & seq. Tbor. in Comp. decif. ver. expensis cuius depositio Dom. Reg. Tapp. vbi sup. nu. 2. D. de Francb. decif. 332. cum alijs cit. per Gallup. vbi sup.

N. 6. ibi ¶ clausula posita in contractu affictus, quod illud, quod plus valet donat. ¶

- 10 De huiusmodi clausula ¶ quod si plus valet donat cuius sit effectus, vide Tirag. post Bal. in §. 1. glo. 18. num. 11. in fin. cum seq. & Bal. in fin. Confliit. Sancimus, & ibi Affi. de tur. protom. & quid operetur hac clausula apposta in contractu venditionis, vt tollat rem. l. 2. C. de res. vend. Cassan. in consue. Burg. tit. de retra. §. 1. ver. le plus Io. Bessia. consue. Aluer. de retra. art. 33. Boer. dec. 143.

N. 8. ibi ¶ eo ipso, quod depositio principalis conceditur terminus non potest concurrere. ¶

- 11 Quod terminus ¶ impeditur quotiescunque non sit depositio principalis cum effectu super articulis pręsentatis in actis glo. in clem. fpe. ver. post dationem de ver. fig. Gallup. loco cit. nu. 1. & apte cum D. Consil. Rę.

uit. d. pręm. 8. num. 27. qui idem dicunt procedere in causis summar. js. puta exactionis ex sing. Ann. 405. qui testatur in S.C. decifum.

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

- 1 Relictum in diem incertum, & conditionale idem quia paria sunt 2.
- 3 Dies incertus in ultimis voluntatibus facit conditionem.
- 4 Fideicommissario pręcedente ante euentum diei, vel conditionis ad hęrdes fideicommissum non transmittitur.
- 5 Substitutio, quę non dum competit extra bona nostra est.

AD DECIS. LXIV.

N. 1. ibi ¶ fideicommissum conditionale nō transmittitur ad hęrdes. ¶

- 1 Dem est quando relictum ¶ est in diem.
- 2 incertum paria. n. sunt ¶ esse conditionale, & in diem relictum, in ultimis namq;
- 3 voluntatibus dies ¶ incertus facit conditionem l. dies incertus ff. de condit. & dem. l. si cū hęres ff. quan. de leg. ced. Medi. decif. Semen. 4. n. 24. de quo optimē, & latē conf. 39. per tot.
- 4 vnde pręcedente ¶ fideicommissario ante euentum diei, vel conditionis ad hęrdes non transmittitur etiam, quod filij sint, & descendētes l. hęrdes mei §. cū ita ff. ad Trebell. cum alijs alleg. copiose per Pereg. in tra. de fideico. art. 31. nu. 6. cuius dicta consert ad ductis in hac decif. rationem ipse adducit n.
- 5 7. quia substitutio ¶ quę non dum competit extra bona nostra est l. substitutio ff. de acq. rer. dom. vbi ibi per eum. vbi n. seq. limitat multis modis, & post eum reperies multa, ad propositum tradita per Morot. conf. 2. & 3. & per Gratian. dec. 153. & apud alios cit. per Cauai. in tra. de vssufr. mul. rel. nu. 71. fo. mibi 237. omnino viden. multa. n. ad propositum reperies, & quę dixi sup. ad decif. 40. nu. 4. & ibi Autbor, & inf. decif. 79. n. 16.

Ioseph Mele.

SVM.

SVMMARIUM.

- 1 Censui currunt pendente lite super instrumenti censuali rescissione.
- 2 Instrumentum an possit reassumi pendente lite super rescissione.
- 3 Pactum rescissorium, an sit validum, et n. 4.
- 5 Pactum rescissorium, an si non apponatur in instrumento possit illud rescindi.
- 6 Ius superueniens pendente iudicio validat actionem, et 14. 17.
- Acta facta per religiosos sine licentia conuoluantur per superuenientiam licentia.
- 7 Privilegium superueniens, an tollat ius questum, et ibi de statuto superueniente.
- 8 Iurisdiclio superueniens, an validet gesta.
- 9 Privilegium fori superueniens lite pendente, an illum exhibeat a Iudice, coram quo erat lis inchoata.
- 10 Mulier lite pendente effectus viduas, an poterit forum declinare, et quid in pupillo effectio maiore num. 11. et quid in milite effectio possit debitum contractum n. 12.
- 13 Iudex potest repellere agentem sine actione, et iudicium motum sine actione pendente iudicio si actio superueniat, an validetur, et quomodo fiat petitio.
- 15 Ius superueniens, an habeat locum in feudis.
- 16 Alienatio feudis, an validetur ex noui domini superuenientia.
- 17 Ius superueniens validat actionem.
- 18 Exceptio superueniens post conclusum in causam an possit opponi.
- 19 Iuris superuenientis in iudicii materia.
- 20 Suspicionis causa si superueniens post conclusum, an possit opponi.
- 21 Agens hypothecaria super feudo si pendente iudicio impetrauit assensum, an validetur illud.
- 22 Creditores in maiori summa non sibi praeiudicant petendo partem ita, quod residuum petere non possint.
- 23 Fructus percepti pendente iudicio veniunt officio Iudicis non iure actionis.
- 24 Clausula sola facti veritate inspecta virtus.
- 25 Nullitates an, et quando impediant sententiam S.C.
- 26 S.C. nunquam pronuntiat sententias nullas, sed tantum dicit non esse exequendas.
- 27 Nullitates quomodo hodie proponantur per R. nouell. prag.
- 28 Nullitates, an possint proponi post lapsum 30. dierum appositum in prag. detta delis 28. capi. c. 25. assertur nouissima decis.
- 29 Actor si unam causam in libello deduxit aliam probauit, an obtinebit.

Articulum principalem huius decis. disputat ad partes *D. Confilia. Scip. Rouit. in prag. 1. de censib. à n. 40. et q. ad n. 41.* vbi meminit huius decisionis facte referente Fabio Riccardo die 23. Martij 1605. iunctis Consiliarijs duarum aularum nulla facta mentione Authoris, cuius dicta, & scripta deseruiunt pro additione hic ad cum recurre, quia non transcribo. Quibus adde quod lite pendente super instrumenti censuali rescissione census currunt, & debentur *D. de Franch. decis. 373. Affl. decis. 93. Surd. decis. 262. nu. 7. Viscon. in concl. qua incip. interesse debetur 3. col. idem in add. ad d. decis. D. de Franch. 373.*

2 Sed an dicta pendente super rescissione possit instrumentum in publicam formam reuocari, quod sic *Anna sing. 252. Cossa de ratio. rata q. 60. nu. 5 in fin. super quo Anna testat ibi decisionem quamuis contrarium sit de iure, vt per Amen. ad d. dec. D. de Franch. 373.*

In prin. ibi ¶ ex pacto quod ordine, & passim ponitur in huiusmodi contractibus, quod si debitor defecerit à solutione per duas tertias continuas possit contractus rescindi. ¶

- 3 Hoc pactum pactum rescissorium vulgo vocant, quod an validum sit disputat *Felicia. in tract. de censib. lib. 1. c. 7. nu. 15.* de quo etiam nouissimè *Apicell. in tutam. paup. tit. 2. nu. 41. fo. 89.* post hæc scripta visus *Viscon. in concl. incip. instrumentum quando est illiquidum 3. col. vide D. Reg. Tapp. lib. 4. iu. reg. fo. 19. nu. 116.* Vbi de alio pacto rescissorio, & de pacto ex capite falsæ assertionis, de quo per *Viscon. d. conclus. instrumenti col. 4. fo. 126.* apud quem de pluribus decisionibus, *Thor. in Compem. dec. ver. contractus fo. 120.* et nouissimè in 2. p. in ver. *contractus censuales fo. 102.* et ver. *contractus emptionis fo. 103.* vbi de resciss. ob alienatione corporis obligat *Rou. prag. 1. de cens. n. 34. Ric. collect. 1449. Molfes. conf. 8. nu. 16. 17. et seq. vbi refert decis. Apicell. vbi sup. nu. 46.*

Et quia nonnulli sullivan supradictum pactum rescissorium non esse validum præsertim *Felicia. præcit. loco* videmus quotidie eiusmodi pactum apponi in contractibus censualibus, & eius vigore instrumenta rescindi *Rouit. vbi sup. nu. 35.* Quin imò etiam si in d. contractibus non esset illud pactum appositum, adhuc deficiente debitore per duas annatas poterit instrumentum rescindi. *Barz. decis.*

decif. 8. Rouit. ubi sup. num. 36. quod optime comprobari potest ex *tex. no.* cuius ipsi nō meminerunt in *l. . . . ff. locat. idq.* optimis etiam rationibus nouissimè confirmat *T bor. in 2. p. Compens. in ver. pactum rescissorium* post hæc scripta visus, ubi alios referendo id tenentes, refert nouissimam *S. C.* decisionem factam de anno 1620.

N. 2. ibi ¶ si ex causa de præterito superuenit ius &c. ¶

6 Ius superueniens † pendente iudicio validat actionem *Cappella. Tolosa. decif. 30. Cornac. decif. 54. nu. 6. Surd. decif. 44. nu. 22. Perreg. de fiducio. art. 4. nu. 6. & art. 36. n. 20. Lanar. conf. 70. nu. 2. Molfes. conf. 9. nu. 1. 5. Pute. decif. 33. lib. 1.* quos adducit *Rice. collect. 1634* ampliando hanc regulam multis modis ad exornationem *tex. in l. si mandauero tibi ff. mandat.* Hinc acta nullius facta per Religiosum ex defectu licentiz non obtentæ per superuenientiam licentiz conuolidantur *Rice. decif. 6. p. 1. Vant. de null. rub. qual. sent. & process. qui dicuntur null. nu. 90. de quib. meminit T bor. in Comp. decif. Archip. Cur. var. acta nulliter facta fo. 2.*

7 Sed quid si privilegium superueniat, an tollat ius antiquum *Bal. in auth. habita C. ne fil. pro patr. & in l. receptitia C. de Confit. pecunia.* Et de privilegio superueniente, vide *Borrell. in summ. dec. tit. 43. de foro competiti* Et de statuto superueniente, qd in dubio non tollat ius alteri quaesitum, seu obligationem alteri quaesitam *Innoc. in cap. statumimus ver. item no. quod privilegium de maior. & obsed. Rolan. de luer. dot. q. 93. nu. 2.*

N. 5. ibi ¶ & in qualibet iurisdictione delegata ius superueniens. ¶

8 Iurisdictione † superueniens lite pendente, an gesta validet, & quid si lite † pendente quis efficiatur alterius fori *Gallup. in rec. prax. S. C. c. 3. nu. 63. & 68.* & quod privilegium fori lite pendente superueniens reo citra eius factum voluntarium illum exhibeat à Iudice, corā quo lis erat incohata *decisum* refert *D. de Franch. decif. 541.* quem refert *Rice. d. collect. 1634. circa med. & ego multa ibi ad materiam addidi.*

10 Et de muliere, quæ lite † pēdētē efficitur vidua, an potest ex hoc iure superueniente forum declinare, quod non *Giurb. decif. 82.*

11 *nu. 17.* Idem in populo † effecto maiore lite pendente *Tesaur. dec. 177. n. 4. Pafsa. in tra. de vi. pa. pot. p. 2. c. 2. nu. 100. & 101. Calā ad prag. dispensa. num. 83. & seq. vide Capib. prag. 8. de Baron. p. 1. nu. 316. & seq. fo. 244.*

12 Et de muliere † efficitur causa non soluendi

debiti vide *D. Reg. Tapp. ad prag. 2. de cess. honor. ver. persona lib. 4. in reg. fo. 108.*

N. 5. ibi ¶ licet agat sine actione nihilominus procedit iudicium parte non opponente &c. ¶

Adde quod etiam parte non opponente Iudex potest repellere agentem sine actione firmat ex pluribus per eum cit. *Memo. de arbitr. q. 16. nu. 3.* ubi ad propositum dicit, quod licet actione carens experiri non potest, tamen admittitur agens sine actione, si modo spes subest, quod ex facto de præterito actio oriatur, ut ibi latè per eum n. 2. & 13 5. Et iudicium † motū sine actione, actione superueniente, an validetur, & qualiter formetur petitio *Gallup. in prax. tit. de actione c. 6. num. 5. & seq. fo. 19. & quod ius superueniens † valider actionem* *Cappell. Tolos. in decif. hic cit. 30. vide Surd. decif. 6. & 44. n. 23.*

15 Sed an ius superueniens † habeat locum in feudis, quod non *D. de Franch. decif. 540. nu. 14. D. Rouit. conf. 31. nu. 1.*

16 Verum quod ex noui † dominij superuenientia validetur alienatio feudi alieni multis iuribus id probat *Georg. Consiliarius alleg. 3. nu. 3. & 4.*

17 Et quod ius † superueniens validet venditionem factam, quando à principio nulla *D. de pont. de pot. prorog. tit. de regal. impos. 6. 7. nu. 5.*

18 Et quid de exceptione † superueniente, post conclusum in causa *Rouit. prag. 13. n. 4. sub tit. de ord. iudic. fo. 510.*

19 Et de iure † superueniente in iudicijs, vide *Gabriel. comm. concl. conclus. 4. de iudic. vide de hoc iure multa apud Giurb. decif. 17. &c.*

20 de causa † suspensionis superueniente post conclusum, an possit allegari *Nouar. ad prag. 2. de suspit. offit. nu. 1. & de suspensione superueniente D. Tappia. lib. 3. in reg. fo. 185. & 188. nu. 11. & de pluribus circa ius superueniens non desinas videre* *Nouar. in quibusdam allegationibus insertis post collect. Rice. 2606. 7. p.*

31 Quid si agens † hypothecaria super feudo lite pendente impetrauit assensum, an conuolidabitur iudicium, & relinquere cogitandum *Capp. in inu. ff. ver. feudorum executiones, & ver. & si quid actum licet S. C. habuerit assensum pro valido, ut ibi refert Gallup. c. 3. nu. 64. fo. 67. quem vsq. ad nu. 69. vide de alijs quaestionibus circa ius superueniens.*

N. 7. ibi ¶ Qui minus petijt, potest in eodem iudicio, & instantia petere plus. ¶

Adde *dec. Ioseph Ludo. Lucet. 46. ubi habes matc.*

22 materiam rectè explanatam creditorum ꝑ petentium partem debiti, cum essent creditores in maiori summa, & an sibi præiudicent, vel possint residuum petere.

N. 8. ibi ¶ in fructibus pendentibus tempore litis moræ maturatis lite pendente. ¶

23 Hinc fructus ꝑ perecepti pendente iudicio veniunt officio iudicis, nõ autem iure actionis *Capp. decis. 177. nu. 2. Affli. decis. 278. n. 5. Ricc. resol. 322. Farin. decis. 794. & D. de Franch. qui declarat decis. 613. nu. 17. & 19.* quos adducit *Vifcon. in concl. fructus futuri, & pendentes*, apud quem alia ad materiam accuratè congesta reperies.

N. 10. ibi ¶ sunt subtilitæ iuris civilis sollempnitates, & subtilitates, & proceditur sola facti veritate inspecta. ¶

24 Poteris ꝑ addere multa hic ex *Calà ad d. Prag. dispensa. glo. 3. §. 1. & seq. & glo. 4. & ibi Nouar. collect. 175. vbi multas ad propositum cumulat decis. quas non refero, & ad propositum huius decis. Meno. de arb. q. 37. n. 5. & seq. Rouit. ad d. prag. dispensa. n. 30. & 31. ex Nig. ad cap. detestantes, vnde D. Reg. Tapp. ad d. prag.*

N. 11. ibi ¶ non esse admittendas nullitates ob defectum iuris positiui aduersus sententias S. C. ¶

25 Nullitates ꝑ an & quando impediunt sententias S. C. *Gallupp. in resen. prax. p. 3. c. 7. nu. 6. vide Rouit. prag. 9. de off. S. C. nu. 21. fo. 468.*

26 Et quid fi obstarent ꝑ nullitates contra sententiam S. C. vel alterius Tribunalis, an S. C. declararet sententiam nullam, quod non, sed tantum pronuntiat non esse exequendā *Ann. in c. 1. de Vass. decrep. stat. num. 245. & 246. Gallupp. vbi sup. nu. 3. in quo loco tra-*

27 dit quomodo ꝑ proponende sint hodie nullitates ius. prag. *Com. de Lemos delli 28. capite 25. editam de anno 1612. & Eminen. Card. Borgiz.*

28 Quæ prag. ꝑ an habeat locum in exceptionibus, vel in nullitatibus, vide *Tbor. in 2. p. Compens. decis. Reg. ver. nullitatis remediis fo. 389. vbi refert decisionem per quam nullitates fuerunt receptæ post lapsum 30. dierum.*

N. 11. ibi ¶ si pars vnā causam deduxit in libello, aliam probauit, obtinebit, & poterit pro ea ferri sententia. ¶

29 Adde ꝑ *Gallupp. in prax. p. 2. c. 1. n. 31. Memo. in tract. de arbitr. q. 31. vbi disputat latè*

hanc quæst. qñ causa vna proposita altera probata possit contra reum sequi condemnatio, vbi ponit regulam negatiuam, ponendo deinde declarationes ad propositum nostrum à nu. 4. ibi, omnino vident. vide *Benin. decis. 44. & Rouit. loco cit. & non desinas videre Marcell. Calà ad prag. dispensa. glo. 4. facti veritate inspecta à nu. 25. vbi qñ ad nu. 35. vbi ad multa inlert adducendo varias S. C. decisiones.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Pragm. 9. de susp. dictans fieri depositum pro penna. an h.beat locum quando allegaretur suspectus Iudex primarum secundarum, & tertiarum causarum Fab. Apostolica.
- 2 Iudices R. fabrica Apostolica eliguntur R. Consiliarij ab Excelleniss. Regni Præore ex conuentione inter Sedem Apostolicam, & Cathol. Maiestatem.
- 3 In statuti. visunt pragmatica sit stricta interpretatio, & in illis verba propriè sunt intelligenda.
- 4 Recusatio an sit fauorabilis, vel odiosa.
- 5 Statuta penna non extendantur.

AD DECIS. LXVI.

Similis decisio huic fuit per idem S. C. facta referente eodem Areualo sedè no de anno 1602. quæ est penes secretarium, vbi fuit dictū, quod prag. 9. de susp. dictans fieri ꝑ depositum pro penna non habet locum quando allegaretur suspectus Iudex primarum, secundarum, & tertiarum causarum Reu. fabricæ Apostolicæ de Vrbe quamuis sint Regij Cōsiliarij, quia eliguntur nomine æconomi S. Petri, & sic sumus in Tribunali Ecclesiastico in quo nõ habet locum prag. dictamq; decisionem, nouissimè refert *Gallupp. prax. S. C. p. 1. c. 5. nu. 12. fo. 20. alias consimiles decisiones addit Nouar. lib. 1. q. foren. q. 160. de quo per Tbor. in 2. p. Comp. decis. ver. suspitio proposita fo. 676. vbi meminit huius decis. & de dicta per Gallupp. relata decis. meminit post Nouar. vbi sup. idem Tbor. in d. 2. p. in ver. suspitio allegata fo. 674. post Gallupp. visus.*

- 2 Et quod dicti Regij ꝑ Consiliarij, qui eliguntur Iudices Trib. Reu. fab. eliguntur ab Excelleniss. Reg. Præore, & quod hoc Tribunal fuit introductum ex conuentione inter

inter Sedem Apostolicam, & Catholicam. Maieftatem Rouit. prag. 1. de legat. ppi. nu. 2.

N. 2. ibi ¶ & ideò fuit dictum, quod statuta pœnalia non extenduntur. ¶

3 Quod in statutis ¶ vt sunt prag. fit stricta interpretatio est communis D. sententia in vulg. c. odia de reg. iur. in 6. & in illis verba propriè intelligenda l. 3. §. hæc verba ff. de negot. gest. Gram. decif. 92. nu. 3. Crauet. conf. 271. nu. 3.

4 Sed an recusatio ¶ fit fauorabilis, vel odiosa Nouar. ad prag. collect. 214. nu. 16.

5 Materiam autem prædictam, an statuta ¶ pœnalia extendantur latè explicat Matthesil. de interp. extens. c. 1. per totum, & præsertim nu. 50. & seq. post tracta Cypoll. de interpret. extens. vide eundem ver. statutum, & ver. extensio.

N. 5. ibi ¶ quod si statutum excludat matrem existente patruo defuncti non extenditur tale statutum ad patruum magnum. ¶

6 Adde quæ ¶ in simili dicit Matthesil. de interpret. extens. n. 5. & 6. post Cypoll. fo. 60.

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Locatio potest fieri venditori eiusdem rei.
- 2 Assensus est mera gratia.
- 3 Assensus materia est stricta ideo non extenditur de tempore ad tempus, de persona ad personam, de contractu ad contractum de casu ad casum.
- 4 Cassionarius non potest iuribus ei cessis agere super feudo etiam quod cedens habuisset assensum.
- 5 Assensus non extenditur ad similes, nec ad minus.
- 6 Assensus non extenditur super contractu faciendo si impetratur super facto, & i cõra.
- 7 Assensus generalis impetratus restringitur ad petita.
- 8 Assensus simpliciter præstitus a Rege, an videatur quo ad omnia in instrumento contenta.
- 9 Assensus præstitus super venditione non extenditur ad pactum de retrovendendo etiã venditor vellet dicto pacto renuntiare n. 9.
- 10 Assensus impetratus super venditione cum pacto de retrovendendo, an quando sit retrovenditio debeat alius assensus impetrari.

- 11 Assensus, & sit validus si non fuit facta mentio specialis hypothecæ, & pactis reservationis domini.
- 12 Assensus, ut sit validus in memoriali debent narrari omnia pacta substantialia.
- 13 Assensus quando dicatur subrepticius.
- 14 Assensus extenditur ad consequentia contractus ad accessoria, ad ea, quæ sunt de natura contractus, & connexa.
- 15 Assensus præstitus super sorte principalis, an extendatur ad interesse.
- 16 Assensus præstitus super obligatione feudali ad extendatur ad tacitam hypothecam, & an ad casu assensuratiõis ad subfeuda.
- 17 Clausula quoad expressis tantum extenditur ad bona feudalia de futuro.
- 18 Connexorum idem est iudicium, & multa de connexis.

AD DECIS. LXVII.

In prin. ibi ¶ idem emptor afficitur eidem venditori. ¶

1 Quid locatio ¶ possit fieri venditori eiusdem rei, vide Gama decif. Lusitan. 39. Nouar. ad prag. 1. de loca. collect. 127. n. 8. & de materia huius decif. præter Thor. in ver. assensus Reg. ubi hæc decif. compendiat a. p. vide eundem in ver. instrumentum annuum introituum, & 2. p. fo. 289. verum ille, contractus nempe quando emptor afficitur eidem venditori rem, quam emit quando censetur simulatus, vide omninò Crauet. conf. 156. sot.

Ante n. 1. ibi ¶ quia assensus est mera gratia. ¶

2 Assensus etiam quod sit mera ¶ gratia, vt per Cam. in c. imperiali sit. X. Aff. in c. 1. de prob. seu. alien. per Lothar. nu. 57. & dec. 398. nu. 1. Surd. decif. 189. nu. 12. Frece. de subfeu. q. 4. nu. 10. ibi. 2. tamen non extenditur Anna. in Consil. diuæ memoriæ nu. 28. & alleg. 39. Ricc. collect. 50. Pastal. de vi pa. pot. p. 2. c. 7. nu. 36. Viscon. in consil. assensus 3. col. D. de Franch. decif. 695. nu. 3. Nouar. collect. 102. nu. 2. Lanar. conf. 17. nu. 6. alios adducit nouissimè Consil. Theodor. alleg. 54. n. 9. & inf. post. nu. 2.

N. 1. ibi ¶ non extenditur de contractu ad contractum, nec de tempore ad tempus, nec de re ad rem. ¶

3 Assensus ¶ materiam adeò stricta est, vt de tempore ad tempus, de persona ad personam, vel de contractu ad contractum exte. di non possit etiam minoris præiudicij, vt decia.

declarat And. in c. imperiali n. 4. & 5. et ibi Aluar. Aff. & alij cit. per T. beodor. alleg. 80. nu. 47. D. de pont. tra. de pos. prope. tit. de assen. sup. dot. nu. 42. fo. 252. & tit. de regal. impositio. 5. 7. nu. 26. fo. 213. D. de Franch. decif. 591. num. 9. Masall. ad Gap. decif. 156. Surd. decif. 220 nu. 4. D. de pont. conf. 75. n. Apicell. alleg. 14. neque extenditur de casu ad calum. D. de pont. conf. 45. nu. 22. & conf. 60. nu. 22. & conf. 71. nu. 3. & conf. 1. num. 45. vol. 2. & 150. num. 20. & seq. co. vol. Anna. Camer. & And. ubi sup. D. Confil. Rouit. prag. 1. de fid. mem. nu. Viscon. d. concl. assensus, & ad D. de Franch. dec. 105. Lanar. conf. 36. Maur. Jun. alleg. 47. nu. 6. Georg. alleg. 5. n. 66. T. bor. in Comp. ver. assensus fo. 50. Hinc cessionarius non potest iuribus et cessis agere super feudo, nisi ad sit super cessione assensus D. de Franch. decif. 393. n. 9. T. bor. in 2. p. Comp. decif. Reg. 2. tom. ver. assensus Regius, an erit necessarius fo. 28. & 29.

N. 2. ibi ¶ nec ad contractum similem.

¶ Quod assensus ¶ non extenditur ad simile, nec ad minus dicitur esse rex. pulcher. in l. si pupillorum § si pretor ff. de reb. cor. T. beodor. d. alleg. 80. post nu. 49. ver. megenim non iussim. Apicell. alleg. 14. nu. 19. in qua allegat multa circa predicta, & subseq.

N. 3. ibi ¶ assensus super venditione facta non extenditur ad faciendam.

¶ Adde quod sicut assensus ¶ prætuit super contractu factio non extenditur ad faciendum sic et contra assensus prætuit super contractu faciendum non extenditur ad factum Aff. in Confil. diuina memoria q. 9. Gr. an. dec. 103. nu. 188. 198. & 203. alios adducit T. beodor. d. alleg. 80. nu. 47. Capib. pr. 1. de Baron. nu. 294. D. de Franch. decif. 105. ubi Viscon. et dec. 649. Georg. loco cit. D. de pont. d. conf. 25. nu. 11. Nouar. coll. 103. Anna. sing. 10. T. bor. ver. assensus prætuit super venditione facti: n. da fo. 51. Garzia. dec. 37. & hoc quia assensus est stricti iuris, ut latè per Borrell. in summa. decif. p. 1. tit. 36. nu. 6. Pasfa. d. tra. de vi. pa. po. test. p. 2. c. 7. n. 36. Viscon. d. concl. assensus Nouar. collect. 104. nu. 3. & hic sup. nu. 2.

¶ Ideo etiam generalis ¶ impetratus restringitur ad petita D. Reg. Tapp. lib. 2. iur. Reg. fo. 111. & de supradictis omnibus Apicell. d. alleg. 14.

¶ Quid quando ¶ assensus simpliciter est prætuitus à Rege, an videatur quo ad omnia in instrumento contenta assentire Anna. cōf. 9. nu. 21. post D. per eum cit.

N. 4. ibi ¶ nō extenditur ad pactum de retrouendendo.

8 Assensus ¶ prætuitus super venditione nō extenditur ad pactum de retrouendendo Gram. decif. 76. post num. 22. & 30. relatus à T. boro. in Comp. decifio. ver. assensus prætuitus fo. 50. & in alijs locis ibi Cam. in c. imperiali pag. 58. & 59. Masall. d. decif. 156. n. 1. Frece. de subs. iud. lib. 2. q. 26. D. de Franch. d. dec. 105 nu. 7. De pont. vlt. conf. 21. hic cit. conf. 67. nu. 27. & conf. 10. nu. 12. latè Apicell. d. alleg. 14. adde tradita, & D. cita per Rouit. prag. 1. de fid. memor. nu. 45. Surd. d. decif. 220. num. 5. quod extendit assensum si venditor ¶ vellet renuntiare pacto de retrouendendo, quod latè prosequitur Autor. sup. 3. decif. 3. nu. 9. et seq. Viscon. d. concl. assensus, qui alios citat Nouar. d. collect. 103. nu. 6. & quod assensus difformis à venditione non valeat Georg. d. alleg. 5. nu. 63.

10 Et quid si iuit impetratus ¶ assensus in venditione cum pacto de retrouendendo, an quando sit retrouenditio debeat de nouo impetrari alius assensus Borrell. in sum. decif. tit. 36. nu. 38. 1. p. latè Apicell. d. alleg. 14. in prin. d. nu. 6. ubi multa cumulat.

11 Et in memoriali ¶ si non est facta mentio specialis hypothecæ, an correat assensus, quod non D. de Franch. decif. 540. vide Surd. decif. 182. num. 4. Memo. de arb. cas. 171. Vclaf. conf. 77. alios cumulat Apicell. d. alleg. 14. nu. 23. ubi etiam quid si non est facta mentio pacti reservationis dominij ex dicta D. de Franch. decif. 540. Bene verum debent in memoriali

12 enarrari ¶ omnia pacta substantialia contractus, alias assensus impetratus est nullus Anna Allegat. 36. n. 12. Paris. de reinte. feud. & in c. quod incip. An rusticus nu. 3. si n. assensus non continet omnia in contractu expressa est nullus ratione indiuiduitatis, Anna. d. conf. 9. nu. 23. Copy. decif. 32. Aff. in d. Cōf. 13 cōstitutione diuina memoria n. 61. Et assensus ¶ quando dicatur subrepticius Frece. de sub. feud. q. 26. Lanar. conf. 117. Fab. de Anna. conf. 113. Viscon. d. concl. assensus in 3. col. & alij ex præcit. D.

N. 5. ibi ¶ Quod in connexis assensus loquens de vno extenditur ad aliud.

14 Licet assensus ¶ sit stricti iuris, ut latè probauimus per D. sup. cit. ad nu. 3. tamen extenditur ad consequentia contractus Borrell. ibi cit. tit. 36. nu. 7. ex Aff. decif. 335. n. 9. ubi Vrsill. nu. 14. sicuti etiam extenditur ad accessoria, & ad ea, quæ sunt de natura contractus, & ad connexa, ut ibi per eum nu. 8. 9. & 10. & vide T. bor. in Compend. decif. 1. p. ver.

catio ad effectum designandi bona.

Sed contra istam decif. refert decifum Nouar. coll. 127. num. 4. per Cur. Archiepif. Neap. & per idem S.C. et tenet Caroc. relatus per Ronit. d. prag. 1. num. 15. vbi alios refert, qui tenent contrarium quem vide etiam n. seq. in materia quibus adde Ricc. decif. 12. in omiff. & d. collect. 172. 5. Girb. decif. 59. num. 16. Tbor. d. ver. com. uel. & ver. Recondutio, vbi refert decif. in causa illorum de mari relatum per Nouar. vbi sup. sed tu vide Petr. qui refert aliam decif. ad decif. Gram. 89. numer. 8. & distingue in casu occurrenti prout distinguit Author hic, & non errabis.

Idem quod dicunt præcita. D. in recondutione, vt in ea † requiritur scriptura dicunt in renonatione tacita emphiteusis, cum hæc non, sine scriptura probari possit Bal. in l. 1. numer. 32. verf. sed num. quid emphiteusi reuerfa C. quan. non pet. par. Marcell. Cal. de mod. art. numer. 153. fo. 160. vbi ante, & post ponit multos casus in quibus probatio † requiritur fieri per scripturam, de quo per Ricc. collect. 240.

Sed causâ conductionis † posse vnico teste probari dicit idem Cal. in d. tra. nu. 107. & in quibus casibus habeat locum dispositio d. l. ne cui Ricc. collect. 18.

N. 1. ibi ¶ & non possit vetus conductor prælationem prætere. ¶
7 Conductor † vetus an possit prælationem prætere dixi sup. ad futuritatem in decif. 5. in prin.

Ioſeph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Liquidari si petitur instrumentum, & debitor comparat cum Regia decretatione pendente relatione superseditur, & quæ decretatio oportet supersessionem nu. 2. & traditur præf. d. D. Reg. T. app. & an illa decretatio impetrata ab uno iuuat correos n. 4.
- 3 Appellatio an detur à citatione instrumenti in alijs tribunalibus inferioribus traditur præf. & ponuntur prouisiones fieri solite.
- 6 Scripturæ non præsentantur in aula S. C. sed in M. C. V. tempore quo regitur quod procedit non in debito rei, sed in creditore.
- 7 Actor, & reus non debent ad imparis iudicari, & multe sim. maxima traduntur.
- 8 Decreti extra bancam prouidebitur præf. et

qui Iudex cognoscat de oppositis ob quod d. aceretum fuit latum.

- 9 Liquidatio instrumenti quomodo fiat, & perficiatur.
- 10 Interrogatio si fuit omiffa in liquidatione instrumenti, an reddat nullam liquidationem, refertur decif.

AD DECIS. LXIX.

Vide decif. istam relatum vltra Tbor. in Compen. decif. Reg. 2. p. ver. debitor per D. Gait. in tra. de cred. c. 3. tit. 1. nu. 11. 7. fo. 277.

- In prin. ibi ¶ citati comparuerunt cum supplicatione, & scripturis. ¶
1 Adde quod debitor † citatus super tenore instrumenti si præsentat supplicationem, cum Regia decretatione, quod Mag. C. verbum faciat simpliciter iux. prag. 9. §. item vogliamo el. 2. de offit. mag. i. i. §. & præstat cautionem de comparando personaliter tempore relationis, & parendo mandatis S. C. & Regia decretatio est expedita eodem die, vel die precedenti, quod producit debet superseditur in liquidatione pendente relatione, & verbo faciendota Robr. de liq. infir. un. confid. 1. num. 7. Caraut. rit. 167. num. 11. Altin. in prax. liq. infir. p. 2. 3. p. ver. verum debitor de persona num. 7. fo. 382.
- 2 vbi secus dicit quando † Regia decretatio distat quod M. C. prouideat, & referat, quia tunc erit in eius potestate alterum exequi, & ibi ponit formam supplicationis, quæ porrigitur Præsidi S. C. num. 3. de qua etiam Tartaglia in prax. civil. c. 1. n. 16. & D. Reg. Tapp. ad rit. M. C. lib. 3. in reg. nu. 1. & 2. fo.
- 3 238. vbi tradit prædicam † hodiernam iux. hanc decif. de quo nouissimè meminuit Tbor. 2. p. cer. interrogatio. Huiusmodi autem re-
- 4 scripti † præsentati 10, an iuuat non modo præsentantem, sed etiam correos, vide Robr. vbi sup. n. 37. & Altin. loc. cit. nu. 9.

Sed quid in alijs tribunalibus, an à citatione ne † instrumenti admittatur appellatio, & possint à Tribunalibus superioribus puta à R. A. & M. C. V. expediri litteræ inhibitoriales? habes prag. 9. sub tit. de offit. mag. i. i. §. dictanti, quod appellationes ab huiusmodi citationib. admittuntur, & prouisiones expediuntur, quod comparante debitore personaliter, & præstante cautione de parendo mandatis Tribunalis, ad quod Appellatur supersedeatur per dies, & sic expediuntur supersessoriales in hac formam iux. d. prag. de qua cautione, & quid importet, vide Car. in rit. 166. 4. no. Musia. in prax. fidei. mod.

R

13. 2d

13. ad quos se remittit *D. Confil. Fouis. dist. prag. 9 n. 1.* Sed quod quando cessit dies solutionis non possunt Iudices M.C.V. & alij superiores facere decreta, & prouisiones oretenus, vel in scriptis, quod præstita dicta cautione superfeedatur in accusando obligationes sub pena vntiarum centum magistris actorum irroganda dicit *Altimon. vbi sup. nu. 16. ex prag. 1. Com. de Lemas.*

Hodie vero videmus indistinctè expediti prouisiones à R. Aud. & à M.C. qñ appellatur à citationib. super tenore, quod cōparē te personaliter, & præstante cautionem de parendo mādatis R.A. vel M.C. à qua expediuntur prouisiones, & de se præsertando corā Iudice declarando trans. acta, & Iudex à quo superfeedat per dies dixi *sup. ad dec. 20. NUM. 22.*

In prin. ibi ¶ & scripturis &c. ¶

- 6 Adde quod scripturæ ¶ non præsentantur in aula S.C. in quo de iustitia, & iniustitia liquidationis cognoscitur, sed in M.C. tempore quo regitur, vt in *prag. 4. de instr. liqu. vbi Rou. in prin. & n. 14. vbi quod nec etiam ipse creditor admittitur ad præsentandū scripturas, seu alia instrumenta necessaria pro faciendi instrumentum, quod ipse præsentauit liquidum, quod de per se erat illiquidum, nec etiam ad præsentandum scripturas excludentes scripturas præsentatas per debitorem Curia pro Tribunali sedente per regulam, quod actor ¶ & reus nō debēt adimparia iudicari* *l. si. C. de fractib. & lit. expen. & in iuditijs non est facienda differentia inter litigantes c. nouit. de Iud. D. de Franch. decis. 136. n. 3. Musca. in prag. glos. comparentes nu. 53. cum equalitas in iuditijs attendatur. L. non tantum ff. de re. iud. Trois. rit. 16. n. 13. D. de Franch. decis. 420. & ad supradicta vide Altimon. loco cit. nu. 12.*

In prin. ibi ¶ extra bancam prouidebitur. ¶

- 8 De hoc decreto ¶ quod fit extra bancam prouidebitur, vide *Altim. in prag. cit. d. ver. aut facta liquidatione, vbi quod discussio, & liquida- lo debet fieri omnino die sequ. per d. prag. 9. si. it. vglamo. & quod Iudex hebdomadarius cognoscere habet de causis ob quas latum est supradictum decretum Galupp. in prag. p. 2. s. 21. n. 41. & post eū Tbor. in 2. p. Compend. in vers. Iudex hebdomadarius.*

N. 4. ibi ¶ si liquidatio erat iam legitime facta, & actus perfectus. ¶

- 6 Liquidatio ¶ instrumenti quomodo fiat, &

perficiatur *Altim. post Caras. & alios in dist. prag. ver. aut facta liquidatione nu. 1. & seq. Viscon. in concl. incip. instrum. quando, & D. Reg. Tapp. loco cit. omnino videndus.* Sed quia omnes iuxta rit. dicunt, quod debet ¶ fieri interrogatio, an si fuit omīssa interrogatio, & processum ad carcerationem debitoris in Curia se præsentantis omīssio interrogationis operetur inualiditatem liquidationis ita, vt impediti non possit debitor carceratus quo minus actento grauamine superiorum adire pro eius excarceratione vna cū causæ deuolutione, dicit fuisse disceptatum in Sac. Conf. & decisum pro excarceratione debitoris *Io. Bap. de Tbor. in 2. p. Compend. decis. reg. ver. interrogatio post hac scripta visus.*

Ioseph Mele.

SVMMARIUM.

- 1 Concurrentia creditorum materia, & nu. 9.
- 2 Moratoria, quia conceditur à principe differre à concurrentia creditorum.
- 3 Debitoris, vel creditoris in electione sit cedere bonis, vel dilationem quinquennalem concedere.
- 4 Brundusini priuilegij materia, ubi tractetur.
- 5 An habeat locum contra Neapolitanos, & contra Venetos c. 14. & 15.
- 6 Creditorum maior pars, vt possit dici quarequirantur.
- 7 Creditorum maior pars quando possit cogere minorem ad remittendum debitum, vel partem, & an creditor in maiori summa possit cogere creditorem in minori summa ad recipiendum bona debitoris non reposito iusto emptore.
- 8 Quinquennalis dilatio, an concedenda vniuersitati.
- 9 Venetorum priuilegium non loquitur de cessione bonorum, sed tantum de dilatione quinquennali, & an extendatur ad cessionem bonorum nu. 11. opin. Auth. nu. 13.
- 12 Neap. priu. concessum, vt contra eos nō possit ex causa pñssum domorū cedere bonis, an extendatur ad dilationem quinquennalem.
- 13 Venetorum debitores, an possint cedere bonis opin. authoris.
- 14 Venetorum priuilegium comprehendit priuilegium brundusinum.
- 16 Venetis priuilegium concessum, an comprehendat omnes statim Ven. subditos nu. 18.

- 17 Privilegiū verbis inbarendum.
- 19 Privilegium concessum Ven. circa conditionem mercium, ut sint sibi hypothecata, extenditur ad subditos status.
- 20 Privilegium concessum civibus, an extendatur ad comitatenfes.
- 21 Privilegium per non usum amittitur fallit quando concessum est in remunerationem num. 22.
- 23 Privilegia concessa in remunerationem laborum sunt irrevocabilia, & 24.
- 25 Privilegiatus si habuit occasionem utendi privilegio, & eo non fuerit usus, an possit ad illud redire.
- 26 Privilegio, an per unicum actum praeiudicetur.
- 27 Privilegium de faciundo non usu spatio 10. annorum amittitur.
- 28 Privilegium amittitur per delictum, & quando est data occasio.
- 29 Privilegium amittitur per abusum.
- 30 Affirmari imponendi ius si habet, & abutitur amittit illud ius.
- 31 Sententia declaratoria, an requiratur in praeiudicatione privilegiorum.
- 32 Lex an tollatur per non usum.
- 33 Privilegiū possessionem si quis probat ex diuturnitate temporis praesumitur titulus.
- 34 Privilegio, an praeiudicetur pro contrariis actus, et an per unicum actum contrarium 34. distinguitur nu. 35.
- 36 Nundinarum concessio spectat ad Principem.
- 37 Mercata non possunt fieri absq. Reg. assensu.
- 38 Appellatio a sententiis, qua feruntur in nundinis ad quos fiat.
- 39 Barones possunt eligere officiales in Nundinis.
- 40 Nundinarum privilegium, an amittatur per non usum, & per quod tempus.
- 41 Nundina debent statuti diebus celebrari.
- 42 Nundina an possint prohiberi, ne fiant per Episcopum diebus feriatis.
- 43 In Nundinis acta, an fieri possint diebus feriatis in honorē Dei ex antiqua consuetudine qua habet vim privilegii nu. 41.
- 44 Nundinarum magister, & si non habeat iurisd. nisi inter mercatores, tamen secus de consuetudine, quia etiam inter cives.
- 45 Nundinas concessas, an Princeps possit revocare.
- 46 Nundinas, an possit Princeps de uno loco in alium transferre.
- 47 Barones quam potestatem habeant circa nundinas, & mercata.
- 48 Privilegium esse concessū Reip. vel civib. particularibus multum refert. quid si fuerit concessum civib. in universum nu. 50.

- 51 Privilegium quando est concessum Civitati, Cives contraveniendo non praeiudicant privilegio Civitati concessio.
- 52 Clerici non possunt praeiudicare privilegio Ecclesiae concessio.
- 53 Privilegia concessa Rei P. an possint à Principe revocari.
- 54 Privilegium concessum Civitati, an extendatur ad villas, & amittatur per non usum, & praescribatur.
- 55 Privilegium concessum civibus, an competat bis, qui à Civitate, & loco originis recesserunt.
- 56 Privilegio, an remittiari possit.

AD DECIS. LXX.

H Vius decisi. nouiss. meminit Ricc. collect. 1693. 7. p. in fin. ad quam vide Mastrill. decis. Sicil. 96.

In prin. ibi & condemnauit creditorum minoris summæ ad concurrentem cum creditoribus maioris summæ. &

- 1 Creditorum concurrentia ꝛ materiā late tractat Ricc. in collect. decis. 866. 393. decisionantes per eum rela i Nouar. collect. 51. ad prag. à nu. 31. Consil. Rouitan prag. 1. de cessio. bonor. Paschal. in tract. de vi patr. potest. p. c. . . . Altimon. in prag. de liq. instru. ver. aut facta liquidatione nu. 13. & seq. vbi distinguit inter moratorium, quæ fundatur in iustitia, vt est hæc, quæ concurrentia ꝛ appellatur, & inter moratorium, quæ fundatur in sola gratia, quæ à Principe conceditur, de quibus tractant etiam præcitati D. præter quos adeas D Reg. Tapp. lib. 4. iur. reg. ad prag. 5. de cessio. bono. nu. 3. vbi an sit in electione ꝛ creditoris, vel debitoris concedere bonis, vel dilationem quinquennalem recipere, adeas quoq. Capib. prag. de Baronib. nouiss. Apicell. in suo tutam. paup. tit. 1. de dilatio quinquen. Tbor. in Compen. 1. & 2. p. ver. dilatio quinquennalis Maxill. ad consuet. Baren. in consuet. incip. licet egendo sub tit. de cessio. bon. num. 35. vbi infert ad privilegium ꝛ Brundusinum, de quo privilegio loquitur Gram. consil. Ciu. i 6. Gram. p. 5. declarat. 33. numer. 51. Galter. decis. ver. aut facta liquidatione numer. 38. Capib. lane. loco supracitato, ad eos refermito, & nouissimè de eo. Tbor. 2. p. ver. privilegium brandusinum, vbi quod id privilegium locum habet etiam contra Neap. non contra Venetos dicam infra, & quæ requirantur ad hoc, vt ꝛ possit dici maiore partem creditorum concurrere Mich. patr. 66. vbi vt substat dilatio quinquennalis

R a quid

quid probandum *Calà de mod. articul. nu. 1278 fo. 733. & nouissimè Tbor. in 2. p. Compen. decis. ver. dilatio quinquennalis, an concedenda sit debitori, nouissimè etiam Apicell. in tutam. paup. tit. de dilat. quinquem. vbi latissimè nunc vltus post Assl. & Vrsill. dec. 228. vbi etiam habes quando † maior pars creditorum possit cogere minorem. ad temetendum debitum, sive illius partem. Et an creditor in maiori summa possit cogere creditorem in minori summa, vt bona debitoris accipiat, non reposito emptore iusto, quod non *D. de Franch. decis. 85. Tbor. in Compen. decis. fo. 133. Viseon. in conclus. incip. creditor, vs possit cogi, declarat Apicella, vbi sup. latissimè, & fil. add. Sed an sit dilatio sup. d. concedenda vniuersitati Apicell. d. tutam. paup. tit. de Quinquenn. dilat. n. 118. vbi refert decisum, quem refert nouiss. Tbor. in 2. p. ver. dilatio quinquennalis, an concedenda sit alicui vniuersitati.**

- 9 De alijs quaestionibus † concernentibus materiam huius dilationis quinquennalis secundum facti contingentiam remitto te ad præcitatos Doctores.

In prin. ibi ¶ priuilegiū per retro Reges huius Regni cōcessū Venetis, & ab immortalis mem. Imper. Carolo V. ¶

- 10 Hoc priuilegiū † concessum Venetis secundū verba authoris, prouisiones quas, vidi super hoc expeditas nō videtur loqui de cessione bonori, sed dūtaxat de cōcurrētia, & dilatione, ad quas nō possint cogi per alios creditores. Hoc scāte quæro, an id priuilegiū
11 extendatur ad cessionem bonorū hanc q. à nemine tactā reperij, bene verū contraria tangitur à multis præsertim in *frag. 1. de cessio. bono. vbi D. Conf. Rou. n. 1. Nouar. coll. 51 nu. 2. Ricc. coll. 1736. quæ tunc an † priuilegium concessum Neapolitanis, quod debitor ex causa pensionū domorū, & censuū non possint cedere bonis, & impetrate moratorias dilaciones, de quo meminit D. Rou. frag. 1. de Cessio. bonor. in §. fo. 133. extendatur ad dilationem quinquennalem, & cōmuniter ex decis. D. de Franch. 179. respondent affirmatiuè, quos sequitur Altim. vbi sup. n. 16. Musca. pra. de app. glo. detinebitur n. 107. fo. 140.*

- 13 Sed si è conuerso idem potest dici in ptoposita qst. cogita Ego. n. existimo, quod debitor Venetorum neq. possunt cedere bonis, nam si id priuilegium, fuit impartitū ne lederentur in suis metrimonijs, & per dilaciones eiusmodi in modico læduntur tantum, quia quod differtur non auferitur, tum etiam quia in d. dilacionib. requiritur satisf-

datio, & currunt vsuræ secundum præcit. D. distinctionem, ergo censendum est voluisse illos à maiori damno præseruare, quod eis infertretur per cessionem bonorum, per quam penitus eorum creditis venient priuandū, cogita, nisi dicas, quod priuilegium non extenditur de casu ad casum per cumulatam per *Ginrb. conf. 67. n. 29. & conf. 39. n. 41. quæ vide, & Ricc. coll. 1625. Bene verū id priuilegium Venetis concessum extenditur etiam ad priuilegium Brundusinum, de quo sup. diximus, vt cōtra eos, & eorum subditos eiusmodi priuilegium pro rebus pertinentib. ad mercaturas locū nō habeat prout practicum vidisse testatur Io. Bap. de Tbor. nouiss. in 2. p. Compen. decis. Reg. ver. priuilegium Brundusinum, vbi in fin. refert decis. R. C. S. referente Didaco Salinas, vbi etiam habes an † d. priuilegium Brundusinum locum habeat contra Neapolitanos, de quorum priuilegio mentionem facit *D. de Franch. decis. 179 nu. 10. & seq. reliqua de dicto Priuilegio Brundusino, vide apud sup. cit. D. præsertim apud Maxill.**

- 16 Sed an d. priuilegium † concernat Venetos tantum, vel omnes subditos eius status inspicienda sunt verba priuilegij, prout faciunt *Rou. Nouar. D. de Franch. & alij prærita. D. quando tractant de dicto priuilegio*
17 concessio Neapolitanis † si extenditur ad Calasia, vel ne, priuilegij. n. verbis inherendum, vt ne vitra extēdat, quam expressum disponat ex multis probat *Ginrb. conf. 39. n. 41. Ricc. coll. 1625. ego autem vidi obseruari*
18 dictum † priuilegium omnib. subditis domini Veneto, & sic etiā videtur dicere *Tbor. vbi sup. dum dicit ibi, non procedere cōtra Venetos, & eorum subditos, tantò magis, quod id priuilegium fuit concessum est Resp. Venetorum, vt per Autoborem inf. in fin. de quo vide latè Losa. in tra. de iur. vniuers. p. 3. c. 13. sicuti etiam vbi obseruatur aliud priuilegium † de quo alias dixi concessum mercatorib. Venetis, quod vendentes bona sint sibi hypotecata, etiam in subitis dominio de quo priuilegio similiter à recolendē me in Imper. Carol. V. concessio Venetis meminit*
19 *Carabb. sing. 116. dixi sup. ad decisio. Sed an priuilegium datum Ciuib. extendatur ad Comitatenles, vide Autoborem inf. in seq. decis. nu. 2.*

N. 1. ibi ¶ Quia per non vsum amittitur. ¶

- 21 Et si priuilegium † per non vsum amittatur, vt per *Verall. decis. 399. lib. 2. Gama. de iur. Lusitan. 281. D. de Franch. decis. 125. nu. 3. Nouar. collect. 157. num. 9. Ricc. collect. 681.*

681. *Gail. lib. 2. obfer. 60. & alij quos videre poteris apud Vifcon. in concl. inep. priuilegium vtr. quando vero priuilegium fo. 233. quibus adde nouiffimè Apicell. alleg. 6. nu. 1. & tom. 1. com. opin. fo. 264. nu. 3. Scraph. decif. 1110. nu. 27. Capib. prag. 8. p. 3. num. 20. 3. Baron. Oinot. §. poffidere inft. de interd. d. 161. vbi optime declarat quando priuilegium per non vsum amittatur omnino viden. cum tex. per eum alleg. Sed an iurifdictio per non vsum amittatur Apicell. alleg. 1. nu. 10. & feq.*
- 22 tamen fecus est quando priuilegium tunc est concessum in remunerationem *Mastrill. decif. 96. Nouar. collect. 139. nu. 6.*
- 23 Hinc inferunt quod si priuilegia tunc fuerunt concessa in remunerationem laborum sunt inreuocabilia, vt per *Roma. conf. 436. incip. Quod in dultum nu. 14. vtr. septima ratio*, & habetur per *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glo. 9. §. 2. nu. 49. & glo. 28. nu. 23. vbi adducit Rebuff. in prefat. ad rub. de collatio. ante fi. verf.*
- 24 Item quando priuilegium tunc concessum est ob remunerationem *D. Reg. Tapp. in l. fin. c. 1. nu. 8. de Const. prin. Mastrill. decif. 96. nu. 8. cum alijs cita. per nouiff. per Giurb. conf. 59. nu. 43. & conf. 94. n. 1. & 12. & conf. 19. n. 88*
- 25 Et si priuilegiatus habuit occasionem tunc vendendi priuilegio, & eo non fuit vltus, an possit ad illud vltius redire, vide *glo. in c. Abbaie sane de ver. sig. & ibi Abb. num. 18. Oinot. d. §. poffidere nu. 161. de interd. d. vide tex. in c. vt priuilegia extr. de priuileg. in §. lib. lib. Nouar. q. for. 8. n. 6. lib. 1. Ricc. vbi sup. Confil. de Anna conf. 59. nu. 26. & 27. vol. 1. & conf. 107. num. 17. vol. 2. Confil. Theodor. qui alios adducit negatiue respondendo, & conclusionem firmando alleg. 30. nu. 14. qui*
- 26 nu. seq. tractat an per vnicum tunc actum contrarium praiudicetur tunc priuilegio de quo
- 27 inf. ad nu. 1. verum tunc quod priuilegium de faciendo non vltu spatio decem annorum amittitur probat *Vifcon. vbi sup. vtr. verum priuilegium.*
- 28 Et sicut per non vsum tunc amittitur priuilegium ita pariter amittitur per delictum *Franc. Marc. decif. 818 p. 2. similiter, & per renuntiationem, Ama. conf. 91. Nouar. d. coll. 157. nu. 9. & quando fuit data occasio Anna sing. 400. Nouar. vbi sup. in fin. Tbor. in add. ad D. de pont. de pot. pror. tit. de mercat. ad nu. 13. fo. 166. vbi alios adducit, & alios modos videas apud Ricc. d. coll. 691. Vifcon. dict. concl. priuilegium in fin. inter quos ille non*
- 29 est ignorandus §. 3. quod priuilegium tunc amittitur per abusu *l. qui sine ff. de neg. gest. c. vt priuilegia e. tuarum de priu. c. vbi ista 24. distin. cum alijs cumulatim per Nouar. d. coll. 157. nu. 9. Capib. d. prag. 8. p. 3. n. 206. & prag. 6. nu. 291.*
- 30 Hinc infero, quod si vniuersitas tunc habet ius imponendi assitum, & priuilegium, si eo priuilegio abutitur deuoluitur ad superiorem, vt per *D. de Pont. conf. 105. vol. 2. priuilegium. n. amittere debet, qui abutitur potestate sibi concessa Ronit. in prag. 1. de priuileg. vniuers. conf. & in prag. 14. nu. 1. de offit. iustit. fuit M. Cur. V. fo. 418. de qua materia late Gonzal. ad reg. octau. Cancell. glo. 56. feri per tot. omnino viden. vbi inferat ad multa circa amissionem priuilegiorum ob abutium.*
- 31 Sed an priuatio tunc priuilegiorum succedat ipso iure, vel requiratur sententia declaratoria, vide eundem *Gonzal. vbi sup. num. 30. Capib. dict. prag. 6. nu. 197. fo. 184. Ronit. dict. prag. 1. de priu. vniuers. conf. nu. 10. vide D. citatos, licet ad aliud propositum per Giurb. conf. 75. num. 1. An autem lex tollatur per non vsum, vide nouiffimè *Apicella. alleg. 1. nu. 12. post D. per eum citatos post hac scripta copleta vsum, quibus adde Rolan. de iur. dot. q. 99. per tot. vbi loquitur, tam de lege, quam etiam de statuto, an tollatur per non vsum.**
- N. 1. ibi ¶ nisi probet possessionē. ¶
- 32 Sed an quando quis tunc est in possessione, alicuius priuilegij de quo non ostendit titulum, an ex diuturnitate temporis presumatur titulus, vide *Nouar. collect. 194. nu. 3.*
- N. 2. ibi ¶ per contrarios actus. ¶
- 34 An per contrarios tunc actus praiudicetur priuilegio, vide *Meno. lib. 6. praesump. 46. nu. 14. in qua presumptione multa reperies ad propositum Ronit. pragmat. 1. num. 12. de pri. vniuers. conf. vbi citat And. late id expli-*
- 34 cantē, & an praiudicetur tunc priuilegio per vnicum actum contrarium vide *glo. & D. in c. cum accessissent de Constil. Borrell. conf. 1. Gail. lib. 1. de pace pub. c. 2. numer. 22. & lib. 2. obfer. 60. Anna alleg. 11. explicat optime D. Reg. Tapp. in l. fin. p. 2. c. 1. num. 1. ff. de Constil. prin. num. 22. & 27. & seq. & nouiffimè *Giurb. conf. 29. num. 49. 76. & seq. & conf. 59. num. 8. 9. 43. vbi q. ad num. 52. omnino viden. cum D. per eum cit. & conf. 79. nu. 2. & eundem glo. distinguentes cum Abb. ibi num. 7.**
- 35 Inter personas particulares tunc, & vniuersitatem, vel Ecclesiam, vt in primis perdatur priuilegium per vnicum actum, non autem in secundis, vt etiam probat *Confil. Theodor. d. alleg. 30. nu. 15.*
- N. 4. ibi ¶ priuilegium faciendi nundinas. ¶
- 36 Nundinarum tunc concessio ad solū Principem spectat, aut ad eum, qui iura imperij habet; cum de reſeruatīs ſuprema

- potestati existat *Tesaur. decis. 264. Franc. Mare. decis. 53. vol. 1. Campagn. c. reg. 51. Et 137. Masrill. de Magistr. lib. 3. c. 10. D. de pōt. de pot. prōreg. tit. de mercat. seu Nundinis, ubi Thor. add. Capibl. pragm. 8. p. 2. nu. 52. de Baron. Viscon. in concl. incip. Nundinarum concessio Nouar. ad pragm. 2. de priu. en. concess. qui alios cumulat.*
- 37 Hinc est quod Mercata ꝑ fieri non possunt absq; Reg. assensu, vt *D. de pont. ibi in prin. Et præcit. D. sed vide Capiblanc. d. prag. 8. p. 2. nu. 53. Et hinc etiam est quod à senten-*
- 38 *tis, quæ ꝑ feruntur in Nundinis appellatur ad R. A. & M. C. V. non autem ad Baronem, suæ eius Iudicem secundarum causarum ea ratione, quia ad Principem spectat Nundinarum concessio, & sic à Principe videntur illarum officialia dependere, ita Borrell. cōf. 85. Minad. conf. 24. Francb. decis. 511. nu. 2. Et ibi Viscon. idem Viscon. d. conclus. Nundinarum Capiblanc. d. prag. 8. p. 1. nu. 187. sequitur Thor. add. d. D. de pont. tit. de mercat. seu Nundin. ad num. 1. quod ampliat ibi Capibl. etiam si priuilegium esset Nundinarum, vel mercati cum potestate iurisdictionis, vt tibi*
- 39 *per eum, licet possint Barones eligere officialia Nundinarum, & hoc est indubitatum & in dies videmus.*
- 40 Sed an ꝑ priuilegium faciendis Nundinas amittatur per non vsum decennij, vel prescribatur spatium 30. vel 40. annor. vide tex. in l. 1. ff. de Nundin. quem adducit *D. de Pōt. de pot. prōreg. tit. de mercat. seu Nundin. n. 13. quæ vide ad hoc, & nouissimè Apicell. alleg. 3. nu. 1. Et seq. Gail. d. obseru. 60.*
- 41 Quæ Nundinæ secundum d. prag. secundæ debent statutis diebus celebrari. Sed an pos-
- 42 sint per Episcopum ꝑ prohiberi nē fiant diebus feriatis, vide *Nouar. d. prag. 2. nu. 5. qui non meminit decis. Gratia. 21. qui refert super hoc decisionem, tantum meminit de eo quod factum est per Card. Iesuadum tēp. Clem. 8. quod antè eum prædixerat D. de pōt. d. tit. de mercat. seu Nundin. n. 10. ubi multos cumulat Io. Bap. de Thor. ibi addens.*
- 43 Sed quod ꝑ in nundinis possunt acta fieri etiam diebus feriatis in honorem Dei dixi sup. ad decis. 61. probat *Viscon. d. conclus. Nundine* idq; ex antiqua consuetudine, quæ non
- 44 habet memoriam in contrarium, quæ ꝑ habet vim priuilegij, vt per *Viscon. ibi. Et per Giurb. conf. 39. nu. 54. Et conf. 69. nu. 12. per quam consuetudinem, & si Nundinarum,*
- 45 magister ꝑ de iure non possit iurisdictionem exercere, nisi inter mercatores, vt in l. 1. Et tot. de Nundin. tamen potest etiam exercere inter ciues, & ita feruari videmus, & testatur *Carabb. in tra. de Sind. offit. p. 2. n. 164. vsq; ad fi.*
- 46 Nundinas ꝑ autē concessas, an princeps possit reuocare, quod non *Tesaur. d. dec. 264. licet alias priuilegium concessum per Principem possit ad nutum reuocari Camill. de Curt. post alios in diuers. iur. feud. fo. 80. a. 2. Et an possit ꝑ Princeps de vno loco in alium nundinas transferre Nouar. coll. 195. num. 4.*
- 48 Et de potestate ꝑ Baronum circa nundinas, seu mercata post *D. de pont. loco cit. Et cit. per Thor. ibi add. vide Capibl. in prag. 8. p. 2. nu. 53. de Baron.*
- In fin. ibi ꝑ priuilegium prædictum concessum collegio, seu Rei P. & non singularibus personis. ¶
- 49 Adde quod refert, an priuilegia, ꝑ & immunitates sint concessa Keip. Ciuitatibus, & vniuersitatibus, vel particularibus ciuib; & personis, nam priuilegia concessa Reip. Ciuitatibus, & vniuersitatibus fauorabiliora sunt illis, quæ particularibus ciuib; conceduntur, quia sunt realia l. forma §. quāquā de censib. ibi, tamen generaliter, *Dyn. in c. priuilegium nu. 7. de reg. iur. in 6. eadem. n. Item per est Resp. & Ciuitas l. proponebatur ff. de iud. l. quod in rerum §. 1. ff. de leg. 1. Menoch. lib. 3. præsump. 103. nu. 44. Ama. conf. 81. nu. 10. & proderunt personis etiam si extra locum existerent Socr. conf. 35. nu. 10. vol. 1. c. l. si non spūali C. de testam. ea vero, quæ ciuib; sunt, vt singulis competunt priuilegia personalia sunt, & cum persona extinguuntur *D. Reg. T app. d. l. fin. p. 2. c. 3. nu. 19. de consis. prin. Meno. d. præsump. 103.**
- 50 Benè verum est quod quando priuilegia ꝑ conceduntur ciuib; in vniuerso idem robur obtinent, ac si fuissent vniuersitati concessa l. 2. ff. de reb. dub. Caldas foren. c. 15. nu. 16. de quibus per *Giurb. conf. 94. n. 14. Et seq.*
- Hinc est quod dicit idem *Giurb. conf. 159.*
- 51 *nu. 47. quod si ꝑ priuilegia fuerint concessa vniuersitati, vel Ciuitati, ciues contraueniēdo non præiudicant priuilegio Ciuitati concessio, sicuti clerici ꝑ non possunt præiudicare Ecclesie *D. in cap. accidentibus de priuileg. Mago. decis. Floren. 67. nu. 39. D. Reg. T app. d. l. fin. p. 2. c. 2. nu. 17. cum alijs ibi per eum cumulatis, quibus adde Apicell. d. alleg. 8. a. n. 32. Gail. d. obser. 60. n. 14. Et an maior pars capituli, vel Ciuitatis possit illi renuntiare, num. 42.**
- 53 Et an hæc priuilegia ꝑ concessa Rei P. vel vniuersitati renocari possint à Principe, vide *Losa in tra. de iur. emi. p. 3. c. 13. nu. 23. in*
- 54 quo capite videas, an priuilegium ꝑ concessum Ciuitati extendatur ad villas, Castra, & sim. & an amittantur per non vsum, vel præ-

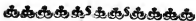
scribantur *D. de pont. in d. tit. de mercat. f. in mundin. nu. 13.*

Et quid si fuerint destructa, *Gail. lib. 2. ob. ser. 61.*

55 Et an privilegium † concessum ciuibus competat his, qui d. Ciuitate, & loco originis recesserunt *Memo. lib. 6. prefu. 42. num. 7. vide Viscon. in concl. incip. Ciuis, Surd. in tra. de alim. tit. 9. q. nu. cit. per Viscon. & omnino Aff. decif. 384.*

56 Et an privilegio † renunciari possit *Apicell. d. alleg. 1. nu. 29.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Casalia an teneantur contribuere in expen. publicis, qua facit Ciuitas.*
- 2 *Natus in villa, Castro, vel vico, an sortiatur originē illius Ciuitatis cui Villa, Castrum, & Vicus subsunt.*
- 3 *Vicus, oppidum, Burgus qui d. sint.*
- 4 *Casalia Neap. an gaudeant privilegijs, quibus gaudet Ciuitas.*
- 5 *Frumenta, an possint Ciues cogi, ut re emant pretio empto, sicut maiori estimatione currenti.*
- 6 *Frumentum octus potest Ciuitas misce re cū nouo tempore carellia, & per Ciues distribuere.*
- 7 *Frumenta, ut emant possunt cogi ciues, & ad prestanda animalia pro illi asportandis.*
- 8 *Frumenta ad vendenda potest Prorex tempore Carellia cogere dominos iusto pretio taxato.*
- 9 *Abundantia, qua bona operetur in Ciuitate.*
- 10 *Frumenta saper abundantia prouintia Ciui. an possint distribui per focularia tempore abundantia.*
- 11 *Ciues possunt cogi, ac etiam Clerici in contribuendo in expen. pro refectibus maioris. Et an in expen. pontium viarum, & sim. a. 12 ad quas an teneantur forenses.*
- 13 *Excep̃sa si respiciunt commodum totius prouintia, an peti possit, ut tota prouintia taxetur.*

AD DECIS. LXXI.

- 1 **A**D q. istam si casalia † teneantur contribuere in expensis publicis, quæ facit Ciuitas, adde tradita per *Mossif. ad consue. Neapol. p. 2. tit. de person. q. 9. pir tot. & per Lofa. in tra. de iur.*

uniuers. p. 1. c. 1. n. 2. 5. & p. 3. c. 13. m. 1. Gratia. decif. 154. Nouar. collect. 22. 5. num. 1. 4. & collect. 48. nu. 8. Capib. prag. 3. de Baron. p. 1. nu. 35. & 58. Confiliar. de Georg. alleg. 15. Benedell. in Confil. Sanemus de iur. protom. nu. 20. Grass. cons. 5. de regul. som. 2. & per me tradita sup. ad decif. 23. & ad decif. D. de Franch. 604. Ricc. coll. 1387.

N. 2. ibi ¶ tamen natus in villa, vel castro non dicitur ciuis illius Ciuitatis &c. ¶

- 2 Quod natus † in villa, Castro, vel Vico sortiatur originem illius Ciuitatis, cui villa, Vicus, & Castrum subest, & debeat tractari, ut ciuis illius Ciuitatis, licet soleat esse in aliquo deterioris conditionis est tex. in l. si quis C. de nat. lib. cit. hic post nu. 4. vbi quod gaudet iisdem privilegijs, ac gaudent nati in Ciuitate cui subsunt, ut tenet glo. ibi in ver. censetur, & habetur in Lqui ex Viscon. hic est. ante nu. 1. vbi etiam glo. ff. ad municipal. Frac. Mare. decif. 366. nu. 9. 10. 11. & 38. vol. 1. Bar. in l. 3. nu. 1. & 2. C. de nat. lib. Cagno. in l. Imperium num. 174. & 176. ff. de iurif. om. iud. Castr. in l. 76. §. primo nu. 2. ff. de leg. 1. Lofa. in tra. de su. uniuers. qui prædictos congerit p. 3. c. 2. nu. 42. vbi n. 43. quid sit Vicus † oppidum, & burgus: Et quod casalia † Neap. gaudent omnibus privilegijs quibus gaudet Ciuitas Neap. D. de Franch. decif. 316. Mossif. vbi sup. Nouar. collect. 46. nu. 8. & 9. & coll. 225. nu. 14.

N. 4. ibi ¶ vbi Ciuitati superabundat frumentum, & marcescit, & expedit illud vendere, quod si non reperitur emptores potest cogere ciues ad emendum. ¶

- 5 Non est dubium, quod ciues † possunt cogi, ut ipsi recant frumenta pretio empto, sicut maiori currenti estimatione *Franc. Mare. decif. 290. 2. p. Capib. prag. 1. nu. 308.* vbi multa ad propositum nu. præced. & subsequ. & est tex. in l. on. C. ut nem. licet in emp. spec. lib. 1. Bonadilla lib. 3. polit. c. 3. num. 40. quos adducit Capiblan. in sing. 71. incip. fructus siue vidualia fo. 466. D. de Ponte in tra. de pot. prorog. tit. de abundant. Ciuit. num. 12. vbi num. 17. Tbor. in 2. p. Compen. cer. emere, vbi vltra D. de Pont. alios cogerit post hæc scripta vilis, & quod tempore carellia potest Ciuitas † miscere vetus frumentum corruptum cum nouo, & per Ciues distribuere per tex. quem no. dicit in l. 1. C. de cōd. in pub. bor. lib. 10. vbi Bar. & glo. & Cenedo qq. Cano. 33. tot. præsertim nu. 21. cum seq. omnino videndus, vbi ante, & post ponit alios casus

7 casus, in quibus ciues possunt cogi ad emenda frumenta, & quod possint cogi ad praestanda animalia pro alportando frumenta, & sic naues, & alia, vt per *Bas* in *Liubemus nullum C. de sacros. Eccl. per tex. in l. 2. C. de mani. non excus. lib. 10. & l. 1. C. de naut. Tiberiad. lib. 11. vbi Pennen. Montan. in prag. 2. num. 70. de adm. vniuers. de quibus nouissime meminit *Tbor. in a.p. Comp. ver. captus 3. col. fo. 56. & de alijs ad materiam Cened. vbi sup.**

8 Et quod tempore carestie prorex + potest cogere dominos ad vendenda frumenta, & alia necessaria iusto pretio, quod taxatur, dixi *sup. in decis. 28. num. 11. Cened. vbi sup. num. 22. & habetur per Nouar. ad prag. collect. 11. vbi quae bona + operetur abundantia in Ciuitate, & quod possint cogi ad mutuandas pecunias ad emendum triticum tempore carestie deficientibus facultatibus publici erarij vniuersitatis, etiam illius nobiles Auerd. de exeq. mand. t. 14. n. 9. *Meß. concl. 1. nu. 58. Cenedo vbi sup. nu. 22.**

9 Sed an è contra vniuersitates cogi + possint emere frumenta distribuenda per locularia existente abundantia in aliqua prouintia, quod non decemum refert in R. C. S. refert D. Iacobo salutio nostro viro integer rimo de anno 1613. *Io. Bap. de Tbor. in a.p. Compens. d. decis. reg. in ver. emere, an cogi possint.*

In fin. ibi ¶ fuerunt condemnati in expen. erogatis. ¶

11 Sed quid si præter expensas hic memoratas essemus in expen. + respicientibus refectioem murorum Ciuitatis dic. quod istæ expensæ pertinent ad Ciuitatē, & ciues possunt cogi ad contribuendum secundum eorum facultates *l. ne splendissime l. omnes f. turris C. de oper. pub. quorum meminit D. de pont. in tra. de pot. prorex. tit. de elect. offit. §. 1. nu. 35. & seq. Sedan florentes teneantur, vide *Gail. lib. 2. obs. 72. nu. 15.**

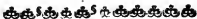
12 Et quid de expen. + pontium, viarum, & similibus, ad si ex illis vicini sentiant commodam, & vtilitatem debeant in illis contribuere *est tex. in l. 2. C. de imm. non. conced. vbi D.*

13 Et quid si illa + quæ accommodantur respiciant commodum totius prouintiae, an possit peti, vt taxetur tota prouintia ad contribuendum, vide *Luc. de Penn. in l. ad reparationem C. de aqued. lib. 11. ad quem se remittit *Capib. sing. 83. incip. in prouisione.**

14 Et an vniuersitas + quæ se coposuit possit cogere ciues, qui rebellionem non consenserunt ad contribuendum, vide *Petr.*

ad Gram. decis. 46. numer. 12.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Quod tibi non nocet, & alteri prodest facili concedendum.
- 2 Debitor an possit cogi ad consiciendum instrumentum ad hoc, vt probatio haberi possit.
- 3 Et an ad consiciendum instrumentum cum clausula guarantee.
- 4 Debitor, an possit cogi ad consiciendum instrumentum in forma Camera.
- 5 Debitor an possit cogi ad faciendum instrumentum, quod sit liquidum seruata forma rit. M. C. V.
- 6 Debitor an possit cogi ad faciendum instrumentum, quod habeat executionem paratam.
- 7 Quid si promissit cautionem.
- 8 Debitor an possit cogi mutare creditorem.
- 9 Creditor, an possit cogi mutare debitorem.
- 10 Creditor, an possit cogi mutare fideiussorem etiam oblato eg. idoneo.
- 11 Instrumentum, & contractus debent consici secundum, quod consuetum est, nam contractus ex consuetudine recipiunt interpretationem.
- 12 Debitor si non submisit se ritui M. C. V. an instrumentum poteris liquidari seruata forma d. rit.
- 13 Contractus semper censetur celebratus iuxta consuetudinem loci, in quo celebratur. Constitutio quando apponit formam locus contractus inspicitur.
- 14 Guarantigia quid sit.
- 15 Guarantigiata instrumenta, quæ dicantur.
- 16 Instrumenta, quæ habent suo requisita in Regno habent exeq. paratam.

AD DECIS. LXXII.

H Vic decis. adde tradita per *Tesaur. decis. 197. Fab. decis. 12. in tit. C. de fide instrum. ad quos se refert Ruc. collect. 907. & omnino *Morös. cons. 96. presertim nu. 10. & seq. meminit de ea Tbor. in a.p. Comp. decis. reg. mox impressi. in ver. contractus pro absoluto.**

N. 6. ibi ¶ per regulam, quod tibi non nocet, & alteri prodest. ¶

1 Hanc reg. + exornat *Bar. in l. si quis ff. de seruit. Socr. cons. 76. n. 15. lib. 2. Crauet. cons. 226 nu. 3.*

num. 3. in fin. *Memo. de arbit. cas. 1. 68. nu. 13.*
Et cas. 237. nu. 19. vide Mofis. conf. 7. num. 3.
Barbof. in l. diuortio §. interdum num. 21. Et
seq. ff. sol. matr.

N. 7. ibi ¶ pars condemnata non tenetur se obligare cum clausula guarentigiz. ¶

2 Andebitor ¶ cogi possit ad conficiendum instrumentum ad hoc, vt probatio haberi possit, quod sic *Bar. in l. si finita §. eleganter ff. de idam. infel. vide sup. nu. 6. & apud eundem Bar. ibi vide lim. & plures distinctiones, & in l. 1. 3. oppos. ff. sol. matr.*

3 Sed an cogi possit ¶ ad faciendum instrumentum cum clausula guarentigiz, vide *D. de Franch. decif. 615. post nu. 2. ver. comprobatur, vbi addidi, & ipse multos allegat, post quos, vide Gallup. in prax. S. C. p. 2. c. 2. nu. 23. Et seq. fo. 191. Galf. in tract. de oblig. in form. cam. p. 3. q. 3. vbi dicit posse debitorem*

¶ cogi ad faciendum instrumentum in forma Camerae, sic etiam ad ¶ faciendum instrumentum liquidum iuxta formam ritus M. C. V. Rou. pragm. 1. de liquid. instr. n. 39. Contrarium videtur tenere *Vin. lib. 1. com. opin. opin. 169. quos refert Altim. de liq. instr. in fin. in ver. Curet creditor habere instrumentum nu. 24 vide Borrell. in p. 1. sum. decif. tit. 33. de emptit. casu nu. 410. fo. 110*

6 Et quod debitor ¶ non compellitur se obligare per publicum instrumentum quando illud habet exequutionem para ¶ *Barbof. in l. diuortio §. interdum num. 35. ff. sol. matr. fo. 337. multos allegat Vifcon. ad d. decif. 615.*

7 Quid si debitor ¶ promisit cautionem, vide eundem *Barbof. ibi apud quem, vide multa alia materiam concernentia.*

8 Sed an debitor ¶ cogatur mutare creditorem *D. de Franch. d. decif. 615 nu. 6.*

9 Et an è contra ¶ creditor cogatur mutare debitorem *D. de Franch. ibi paulo ante.*

10 Er an possit ¶ creditor compelli mutare fideiussorem etiam oblato alio eque idoneo *Cassill. assertio 255 post tra. de usufr. fo. 359. incip. creditor, vbi an cogatur accipere vnum pignus pro alio.*

N. 7. ibi ¶ censentur partes desiderasse scripturas secundum morem regionis.

¶ *Adde Alex. conf. 101. nu. fin. vol. 2. vbi dicit quod ¶ instrumentum, & contractus debet confici secundum, quod consuetum est, vt per Tiraq. alleg. per D. de Franch. decif. 615. Casal. decif. 27. num. 90. p. 2. & ita decifum, refert Vifcon. in add. ad D. de Franch. decif.*

615. in fin. vbi prædictos allegat, ac etiam *Burg. de Laudem. p. 3. inspecl. 26. à nu. 2. et q. in fin. ex consuetudine. n. contractus recipit interpretationem celebris est rex. in l. quod finolit §. quia assidua ff. de edil. iudi. l. semper in stipulationib. ff. de reg. iur. latè prosequitur Gabriel. com. conel. tit. de consuetudin. 3. tom. com. op. fo. 361.*

12 Sed quid si debitor ¶ fecit instrumentum sed expressè non submisit se ritui, an possit instrumentum contra ipsum liquidari, ritus videtur primà fronte dicendum, quod non, tamen dicendum, quod sic ex traditis per *D. de Franch. decif. 366. in fin. Et per Altim. de liq. instr. ver. aduertat in super nu. 2.*

13 Et quod semper, quod sit ¶ instrumentum, & contractus non appositio secundum consuetudinem semper, censetur initus secundum consuetudinem illius loci, in quo celebratur l. quod si nolit §. qui assidua ff. de edil. iudi. l. in stipulationib. ff. de reg. iur. vbi *Det. Et Cagno. concord. allegat. vide Affl. dec. 226. & contractus semper regular secundum illi loci in qua conficitur prout etiam distractus latè probat Anna. conf. 54. d. nu. 1.*

Et quando constitutio apponit formam, & sollempnitatem locus contractus inspicitur est tex. in l. si fundus ff. de iudi. Cyn. in l. 1. in fin. C. que sit longa consuet. l. 1. in rub. de consuet. in fin. nam cum sollempnitas concernat contractum, locus contractus, attenditur iuxta tradita per *Bar. in l. cum eis populus ff. de iust. & iur. Et per D. Confil. Rouit. bodie. Regen. R. Cancell. in pragm. 1. de Senat. Conf. Macedon. nu. 17. Et 20. Sed quod prius inspicitur ipsius contrahentis, quam loci consuetudo, vide tex. in l. et vniuersorum ff. de pig. actio. Det. qui alios tex. adducit, Et ad pulcrum casum insert in d. l. stipulationibus n. 7. ff. de reg. iur.*

N. 7. ibi ¶ censerem scripturam esse faciendam secundum morem regionis cum clausulis guarentigiz. ¶

14 Quid sit Guarentigia ¶, & vnde dicatur *Altim. d. prax. de liq. instr. in ver. curet creditor nu. 6. Et §. vbi de pluribus formulis guarentigiz, & Barz. in tra. de instrum. guaren-*

15 *tig. Guarentigiata ¶ autem dicuntur instrumenta confessionata ob præceptum de soluendo, quod dicunt facere Notarium, quæ apud Perusinos, ita appellari dicit Bar. in l. 1. numer. 3. C. de confess. & ita esse omnia instrumenta publica confessionaria Conar. var. resol. lib. 2. c. 1. nu. 3. ver. illud sane, & alios quos sequitur, Caran. rit. 166. num. 1. Et seq. verum illud quod dicunt de*
 16 *præcepto ¶ Notarii non obseruari in Regno,*

Regno, in quo instrumenta, quæ habent sua requisita habent executionem pararam. *Anto. de Cana. de exequut. insir. q. 4. num. 8. 9. Valaf. decif. Lusit. 170. nu. 2.* Sed quod guatitig loco successit iuramentum dicit *Bar. in l. 2. in fin. ff. de iur. iur. Paris. de Pute. de reassum. insir. rub. 19. nu. 20.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Magnus Admiratus, quis dicatur, & unde dicatur, & quod habeat iurisdictionem in illos, qui viuunt ex arte maris nu. 2. & n. 16. & qui comprehendantur sub illorum nomine nu. 3.
- 4 Magni Admirati iurisdictioni, an subfint illi, qui continuo exercent artem maris, vel illi, qui aliquando nu. 14.
- 5 Artis exercitium requiritur ad hoc, ut quis gaudeat priuilegijs concessis illius intuitu, quid si pro maiori parte artem exercent num. 7.
- 6 Miles non militans non remittitur ad Iudicem militum.
- 8 Artis priuilegiata exercitium, an sufficiat si exercetur per substitutum.
- 9 Artis ultra exercitium requiritur matricula.
- 10 Artifera gaudens ob artem priuilegio, an possit illi renuntiare.
- 11 Delicti in mari commissi, quis erit Iudex competens.
- 12 Imperator habet iurisdictionem in alto mari. *Vis. Mag. Adm. Portulan. & secretorum differentia, & nu. 20.*
- 13 Portulani, qui dicantur, & nu. 19. & de eorum officio.
- 16 Mag. Admiratus quos officiales creat, & ad quos eius iurisdictione se extendat.
- 17 Mag. Admirat. habet cognitionem de naufragijs.
- 18 Naufragata bona ad quos spectent.
- 22 M.C.V. an habeat iurisd. in Tribunal Mag. Adm.
- 23 R.C.S. & M.C.V. procedant eum Tribunal. Mag. Adm. per literas hortatorias.
- 24 Banna prohiben. a portationem armorum, an comprehendant seruientes Cur. Admiratij.
- 25 Vsurpatz iurisdictionis crimen, ut comitatur, quid sit opus, & quomodo punitur, & quos actus requirantur, & si requiritur dolus scientia, vel ne officialis.

- 26 An carcerans officiales non subditum tenetur pena usurpate iurisdictionis.
- 27 Iurisdictione aliena vtens peccat.

AD DECIS. LXXIII.

H Vius decif. meminit nouissimè, *Rice. 7. p. coll. 2550.*

In prin. ibi ¶ magnus Regni Admiratus habet vniuersalem iurisdictionem in nostra Ciuitate super his, qui viuunt ex arte maris. ¶

- 1 Magnus Admiratus ¶ quis dicatur, & unde dicatur, vide nouissimè, *D. Regem. Costan. in l. om. de Class. lib. 10. nu. 65. & seq.*
- 2 Et quod habeat iurisdictionem ¶ in omnes qui viuunt ex arte maris, vt hic addit *D. R. uit. in prag. 1. de abusu in scrib. sublat. nu. 20. Frece. per ipsum cit. de subfeud. lib. 1. tit. de offit. Admirat. nu. 1. D. de Franch. decif. 142. in prin. & decif. 722. in prin. D. Reg. T. app. lib. 2. iur. reg. fo. 383. Rub. de offit. Mag. admir. vbi nu. 2. dicit sub illorum nomine ¶ qui viuunt ex arte maris comprehendi multos ibi per eum explicatos nouissimè *D. Reg. Costan. in d. l. om. C. de class. lib. 10. nu. 7.**
- 4 Et an sint ¶ iurisdictioni subiecti illi, qui continuo exercent artem maris, vel illi, qui aliquando exercent, vide *D. de Franch. d. decif. 142. & 175. & 481.*
- 5 Et quod requiratur ¶ exercitium artis ad hoc, vt gaudeant priuilegijs illius intuitu concessis, *Fab. de Anna conf. 42. nu. 136. Masull. ad Casy. decif. 129. nu. 5. D. de Pont. qui ad multa infert in tra. de pot. prout tit. de diuer. prou. fier. solit. n. 9. & in tit. de abid. ciu. 5. l. 1. nu. 17. vbi increpat fidatos R. Dohan. Capib. in prag. 8. p. 2. nu. 165. & seq. de Baron. Hinc miles ¶ non militans, non remittitur ad Iudicem militum *Viu decif. 254. p. 1.**
- 7 Et quid si pro maiori ¶ parte temporis illam artem exercent, an gaudebunt priuilegijs *D. de Franch. d. decif. 175.*
- 8 Et an exercitium ¶ artis sufficiat si exercatur per substitutum *T. bor. in Comp. dec. ver. remissio causæ, an sit facienda, vbi quod sic, dummodo sit continuum D. de Franch. d. decif. 175. Gallapp. in prag. p. 1. 4. 6. nu. 65.*
- 9 vbi an ¶ requiratur ultra exercitium matricula, quod sic, nam vtunque requiritur matricula, & exercitium *D. de Franch. d. decif. 491 de qua matricula Rice. collect. 181. 182. 9. & 2968. 7. p. & Capib. d. prag. 8. p. 2. nu. 163. D. de pont. in d. tit. de diuers. prou. fieri solit. post nu. 9. Castill. des. 39. n. 4. & nouissimè T. bor. id explicat quomodo, & quādo id procedat*

2. p. *Compend. decif. Reg. vrr. Index fpetialis 2. col.*
- 10 Sed an quis ꝑ viuens ex illa arte possit renunciare priuilegio, quod habet, quod non possit conueniri nisi coram offit. Mag. Admirati in sui praiudicium, quod sic secus in praiudicium aliorum *Masull. ad Cappy decif. 9. nu. 1.*
- 11 Et si aliquod ꝑ delictum fuerit commissum in mari quis erit Iudex *Iacob. de Beluif. in c. Romana 5. contrabentes de foro compet. in 6. nu. 23. ad quem se remittit Rouit. in prag. 1. nu. 38. vbi de delict. vide tradita per D. Reg. Confian. in l. ven. de Classif. nu. 11. cum multis seq. fo. 173.* Et quod Imperator ꝑ dicitur iurisdictionem habere in alto mari *Franc. Marc. decif. Delphin. 110. refert Ricc. collect. 2. 250. circa med.*
- Et de iudicibus marinariorum, vide *Nig. in c. reg. 181. fo. 105. & cap. reg. 180. Frece. de subseus tit. de off. mag. aduoc. quem citat de pont. in tra. de pot. prorg. dict. tit. de diu. prou. fier. solit. nu. 4. fo. 469. apud quem Frece. videas de differentia ꝑ vice admiratorum, portulanorum, & secretorum, qui omnes habent iurisdictionem priuatiam in eos, qui viuunt ex arte maris, secus si aliquando ꝑ exerceant vt sup. diximus, quia tunc non gaudent ob presumptionem fraudis, vt per sup. cit. decif. D. de Franch. & Capibl. loco cit. que vide etiam sing. 151. vbi explicat, qui dicantur ꝑ portulani.*
- In prin. ibi ¶ & in toto Regno circa naufragia, ꝑo quibus destinat in terris maritimis suos officiales. ¶
- 16 Magnus admiratus ꝑ quos officiales creet & ad quos eius iurisdicatio se extendat, vide *D. Reg. Tapp. perbellic. explicantem in Rub. de off. mag. Admir. & Patino in prag. 15. de militib. nu. 25.*
- In prin. ibi ¶ quidam ex officialibus Magni admirati cepit quantitatem olei naufragarum, ex aduerso Magister Portulanus illius Prouintie &c. ¶
- 17 Quod magnus ꝑ Admiratus habeat cognitionem naufragiorum *D. Reg. Coflā. vbi sup. 13. num. 73. vbi explicat bona ꝑ naufragata ad quem spectent ad magnum Admiratum, vel ad sifcum referendo decif. R. G. de verbo ad verbum.*
- 18 Et dum hic fit mentio ꝑ de Portulano, qui dicitur Portulani Capibl. d. sing. 151. in eip. Portulani, & que differentia sit portulanorum, & Vice admiratorum, & secretorum *De pont. d. tit. de diuers. prouis. fier. sol. n. 4. Frece. de off. mag. admirati.*
- 21 Et de officio ꝑ portulani *Rouit. prag. 3. ne quid in loco publi. fo. 411. nu. 1.*
- N. 1. ibi ¶ nullam R. C. iurisdictionē habere in M. Admiratum, debetq; procedere in occurrentibus casibus per litteras hortatorias. ¶
- 22 Sed quid ꝑ de Tribunali M. C. an habeat iurisdictionem in Tribunal Magni Admirati, vide *Gram. conf. 108. D. de pont. tit. de assen. 9. nu. 6. & omnino D. Confil. Rouit. prag. 1. de abus. in scrib. subli. nu. 2.* Vbi allegat contra Principem Conchē, qui tanquam magnus Admiratus pretendebat non esse subditum M. C. V. & liquidationem contra ipsum factam fuisse nulliter factam.
- 23 Verum quid vtunq; Tribunal ꝑ procedit per viam literarum hortatorium *D. de pont. decif. 13. Idem in tra. de pos. prorg. tit. 24. de arm. num. 10. fo. 503. vbi nu. 9. an banna ꝑ prohibentia asportationem armorum comprehendat seruientes Cur. Admiraciz, & ibi de alijs &c. Est enim M. Admiratus æqualis cum Magistro iustitiariorum, & M. C. V. quod intelligit dignitate non autem administratione *D. Rouit. in dict. pragmat. 1. numer. 18. & seq.**
- N. 4. ibi ¶ ad finem puniendi quem de turbata iurisdictione oporteturbationem fieri de facto extra iudicium, non autem de iure per viam iudicij. ¶
- 25 Ad idem ꝑ vide omnino *D. de pont. d. decif. 13. num. 6. D. Confil. Rouit. in prag. 1. de iurisd. inui. non turb. num. 9. vbi num. 6. & seq. quomodo punitur hoc crimen vsurpatz iurisdictionis, vide V. fil. dec. 265. nu. 105. Cappy. decif. 130. Marant. conf. 14. & 121. Affl. eod. diram. Masstrill. de Magistr. lit. 4. c. 17. & vide de Confil. ea que ad decus, & Confil. cum latis & c. Regni contra effrenatas, Capibl. prag. 8. p. 3. n. 211. de Baro. & quot actus requirantur Rot. apud Farin. decif. 180. p. 2. tom. 1. & si requiritur dolus, & scientia, vel ne, & vide tradita per Giurb. conf. crim. 74. prefertim d. num. 24. & seq. Quando iurisdicatio vsurpari dicatur, & late de vsurpante iurisdictionem *Farin. q. 114. in specul. 1. & 2. nu. 21. & seq. nu. 58. & 60. vbi etiam habes, an incurrant crimine lsc. Maiestatis, & Giurb. conf. 24. n. 20. & seq. Guad. pap. dec. 413. Capp. Tolof. dec. 402 Ricc. d. collect. 2550. & iurisdictionem vsurpare quid sit *Giurb. ibi num. 1425. & 26. & de omnibus supradictis, & alijs vide late V. fco. in concl. que incip. iurisdicatio 2. col. vers. bine potest inferri quomodo iurisdicatio dicatur vsurpata fo. 136.***
- 26 Et an officialis carcerans officialem non subdi-

subditum teneatur pœna usurpatæ iurisdic-
tionis, quod non *D. Reg. Tapp. in Constit. in-
cip. discordias*, quem reicit *Petr. ad Gram. de-
cis. 61. nu. 3.*

- 27 Qui autem aliena iurisdictione utitur pec-
cat *Capp. decif. 130. 3. dub. Maltrill. decif.
130. nu. 2. Nauar. & alij quos citat Nouar.
in allegat. post Ricc. collect. 2685. in fin. vers.
imò.*

Joseph Mele.

SUMMARY M.

- 1 Alienatione prohibita censetur prohibita
omnis translatio siue iuris directi, siue utilit.
- 2 Alienatione prohibita, qui actus prohibean-
tur.
- 3 Alienatione prohibita prohibetur pignora-
tio quomodo intelligitur, & quando pro-
cedat.
- 4 Statutum loquens de alienationis non com-
prehendit contractum pignoris, nec conces-
sionem usufructus.
- 5 Emphyteuta, qui prohibetur, sine consensu
domini alienare, an prohibetur pignora-
re, & hypothecare abjunctis consensu sine
pœna commissi, & nu. 6.
- 7 Alienare prohibitus, an possit dare sub pacto
l. commissoria.
- 8 Alienare prohibitus, an prohibetur se perso-
naliter obligare.
- 9 Alienare prohibitus, an prohibetur in em-
phyteuticum dare.
- 10 Prohibetur alienare, an possit se ad alienan-
dum obligare.
- 11 Alienationis prohibitio, an se extendat ad res
modici praedicti.
- 12 Alienationis verbum generale est.
- 13 Alienatio quid sit, & quid proprie alienare
propriissime, & improprie.

AD DECIS. LXXIV.

In prin. ibi ¶ prohibita alienatione
est etiam prohibita pignoriatio, seu
hypothecatio. ¶

- 1 **A**dde. quod alienatione ¶ prohibita in-
telligitur prohibita omnis translatio,
siue iuris directi, siue utilit, siue alterius
cuiuslibet iuris *l. si in §. item si quis in frau-
dem instit. de actio. num. 23. Apicell. alleg. 8.
nu. 45. & omnis eius species prohibita cen-
setur *Masca. de proba. concl. 1242. nu. 94.**

2 Et prohibita ¶ alienatione, qui actus pro-
hibeantur, vide *Ricc. collect. 466. Amen. ad
decif. 1. D. de Franc. nu. 76. 1. Attibilia in
tra. de interpret. c. tenen. nu. 4. fo. 60. d. ter. Ma-
ran. de multipl. alie. nu. 298.*

Sed in quantum hic dicit Author. quod
prohibita ¶ alienatione prohibetur pigno-
ratio realis, non autem verbalis tantum. l. i.
hypoteca sine traditione, per ea, quæ dicit
*Bal. in c. 1. §. rursus in add. qui mo. seu. amict.
in vñb feud. facit tex. in l. si maritus la. l. C. de
don. in. vi. & vñb. intellige quando res pigno-
rata, vel hypothecata esset obligata, & pi-
gnorata, vel hypothecata pro tãto, quod nõ
esset verisimile debitorem pignorantem de-
bere restituere per id, quod dicit idem *Bal. in
l. rem legatam ff. de adim. leg. in fin. l. antepen.
in prin. ff. de leg. 3. & l. legata in fin. C. de supp.
leg. clarus idem *Bal. in l. fin. C. de reb. alien.
non alie. l. qui habebat, vbi Bar. ff. de leg. 3.
Alex. in l. 1. §. per seruum corporaliter ff. de
acq. poss. Maran. conf. 177. nu. 3. Ricc. inf. cit. &
Maran. in d. tra. ff. nu. 298. fo. 34. Hinc dicit
Ang. in l. benignius ff. de legib. quod statutum
loquens de alienatione non habet locum
in contractu pignoris, nec in concessione
usufructus, & hoc quia ibi non transiit
dominium, & in alienatione semper requi-
ritur translatio domini *l. 1. C. de fun. dot. &
l. si. C. de reb. alie. Sed tu videas omnino *Cemed.
quasi. Cano. 11. nu. 11. qui articulum disputa-
tar ad partes vsq. ad finem.*****

5 Sed an emphyteuta ¶ qui prohibetur sine
consensu domini alienare possit pignoriare,
vel hypothecare abjunctis consensu sine pœ-
na commissi, & caducitatis *Gama. decif. 28.
& 108. Surd. decif. 160. col. 1. & 173. nu. 12. &
ad supradicta si prohibita alienatione pro-
hibetur pignoriatio, vide *D. Reg. de pont. in
tra. de pot. proreg. tit. de refut. feud. §. 6. nu. 1. &
& 19. fo. 280. & ad proximè dicta vide *Ricc.
decif. 202. p. 2. cum alijs cumulatim per V.
seon. nouissimi in concl. incip. emphyteuta, qui
prohibetur.***

6 Et an, & quando emphyteuta ¶ possit hy-
pothecare, & pignori dare rem emphyteuti-
cam, vide decif. cumulatim per *Ricc. collect.
2325. vbi declarat, & limitat *Clar. q. 18 in §.
emphyteutici.**

7 Et an prohibitus ¶ alienare possit dare sub
pacto l. commissoria, vide *Ricc. loquentem in
emphyteuta collect. 2447.*

8 Sed an possit prohibitus ¶ alienare se per-
sonaliter obligare, quod non *Bal. in l. si. §. ff.
nu. 7. C. com. de leg. Barbo. in 3. p. l. 1. nu. 57. ff.
sol. matr. fo. 148.*

9 Et an prohibitus ¶ alienare possit in em-
phyteuticum dare *Ricc. decif. 32. 1. p.*

Et

- 20 Et an possit se ad alienandum ꝑ obligare & non cadit à feudo D. de Ponte conf. 85. incip. In hoc puncto, quem refert Amend. ad d. D. de Franch. decis. 1. n. 77.
- 11 Sed an prohibitio ꝑ alienationis se extendat ad res modici preiudicii ꝑ non. De Curs. divers. iur. feud. in e. quod incip. liceat autem num. 12. & seq. fol. 6.

N. 6. ibi ¶ proportionis, & stricte alienationis verbo.

- 12 Alienationis ꝑ verbum generale est, et no. in Auth. de nō alienan. §. alienationis. Et alienatio ꝑ est omnis paccio ꝑer quam transferitur dominium e. nulli de reb. Eccl. nō alien. l. 1. C. de fund. dot. Proprie enim alienare est rem aliquam in alterius dominium transferre. Hinc V. ip. in l. alien. ff. de ver. sig. Dixit quod alienatum non proprie dicitur, quod adhuc in dominio venditoris manet, venditum tamen recte dicitur, & propria non est alienatio nisi transferatur dominium. Paul. de Cast. in l. ambigua ff. de ll. Vnde dicunt D. quod alien. propriissima dicitur, quando transferitur plenum, & directe Quam dominium iur. d. l. 1. Sed quando transferitur vile, vt in feudo, & emphyteusi tunc nō propriissima, sed propria dicitur alien. Vt no. in d. §. alienationis. Et improprie dicitur alien. quando transferre vltusfructus, & improprie supra secundum aliquos dicitur alienat. quando solum ius pignoris transferitur, ita vt sit verisimile dominum non luiturum, quod iure non probatur.

N. 6. ibi ¶ hoc verbum profertur à lege ¶.

Adde quod alienatio, quādoque prohibetur à l. quandoque ab homine, vt late discutrit Maran. in d. tract. de multipl. alien. d. n. 1.

Ioseph Mele .

SVM MARIVM.

- 1 Receptator inquisiti crimin. l. a. Maieff. non gaudet indulgentia, & pena receptationis, vnde originem sumperunt.
- 2 Receptatores non possunt à Præsidib. Prouinciarum componi, absq. Principis licentia.
- 3 Receptare, & auxiliium dare quis dicatur.
- 4 Receptare, & conuersare, an sit idem.
- 5 Receptare an dicatur, qui præstat cibum, & potum, & quid si quis præstat victum in extrema necessitate num. 7. & quid si præstat multitudini bannitorum n. 8.
- 6 Receptatorum pena remiss. & num. 26.
- 7 Receptationis pena, vt habeat locum requiri-

- tur scientia in receptante, & quomodo scientia probetur, & num. 33 & seq.
- 10 Receptans ignorans bannitum non punitur, & quid in dubitante num. 11. & an qualibet causa excuset.
- 12 Receptans sed non ad malum, an punitur pena receptationis.
- 13 Receptans coactus, an punitur, & quid in campo.
- 14 Receptatores si fuerint parentes, an puniuntur, & ibi de affinis. consanguineis uxori- bus, agnatis, amicis, & alijs.
- 15 Receptatores quib. casibus excusentur à pena remiss. & an Procuratores, & Advocati incidant in penas statuti, & receptatores.
- 16 Receptatorum defensiones.
- 17 Baro publicus receptans bannitos an punitur, & qua pena, & an teneatur capere vassal- lum bannitum, & tradere Regi.
- 18 Vniuersitas an de receptatione teneatur.
- 19 Receptans senex an teneatur.
- 20 Delinquentem occultanti ne veniat ad manus Iudicis tenetur pari pena, cum ipso delin- quente.
- 21 Receptantis delinquentem in crim. l. a. maieff. latus pena.
- 22 Receptatores hereticorum grauissimi puniuntur.
- Monens aliquem ne capiatur à Curia, qua pena punitur.
- 23 Receptatoribus dua pena si fuerint à statuto imposita, an vna, cui duabus erunt afficiendi.
- 24 Rebellis vti hostis publicus non modo non receptandus, sed impune potest occidi.
- 25 Receptatoris proditoris Regis pena.
- 26 Receptorum domus destruuntur prædia, amittuntur.
- 27 Receptans clericum proditorem Regis, quam penam incurrat.
- 28 Clericus inquisitus de crim. l. a. maieff. latus non potest à Iudice laico puniri, & à quo puniendus.
- 29 Receptationis crimen, an cognoscatur à Barone, & an Baronibus remittatur.
- 30 Cardinalem offendens incurrit penam l. a. maieff. latus, & quid in offendentis Episcopi, & eius Vicarium.
- 31 Cardinalem occidens si est beneficiatus ipso iure priuatur beneficio.
- 32 Sententia declaratoria requiritur in delicto l. a. maieff. & in quibus casibus talis sententia est opus, & an retrahatur num. 30.
- 33 Officialem declarans offendens an incurrat crimen l. a. maieff. latus, quid si officiales erant Barones num. 41.
- 34 Carteris priuati penā quando quis incurrat & qui-

Et quibus probationibus possit se ab illo exhibere.

- 43 Carceris priuati pena qua de iure communis, & de iure Regni.
 44 Carceris priuati in panam, an & quando incidant patres & domini.
 Clericus inuitum retinere domi an incidat in excommunicationem.
 45 Lesæ maiest. plura capita remitt.
 46 Lesæ maiestatis. crimen quando proprie committi dicatur, & in quos committari n. 47.

AD DECIS. LXXV.

- C**oncordat cum hac decif. decifio D. de Pont. 22. vbi idem deciditur nempe quod receptator & inquisiti de crimine lesæ maiestatis nō gaudeat indulto, & dictam decif. sequitur Nouar. collect. 1. ad prax. 5. de abolitio. nu. 12. & collect. 98. n. 12. Hinc Præfides & Proiuntiarum non possunt componere huiusmodi receptatores, sed est necessaria licentia Principis D. Reg. Tapp. in prax. 5. de compos. lib. 4. l. iur. Reg. f. 40. & pena receptationis vnde origine sumptur Gail. lib. 2. c. 1. n. 5. f. 329. Quis autem dicatur & receptare, vel auxilium præstare Mastrill. decif. 216. Beneuen. Atracca. ver. receptator Giurb. conf. crim. 28. n. 21. post alios ibi cit. vide D. Rouit. & D. per eum cit. in rub. de recepta. malefact. n. 3. Farin. vol. 5. q. 113. inspect. 1. Viscon. in concl. incip. receptare possi D. per eum adductos. Baiard. & alij videri ad Clar. q. 90. n. 32. apud quos multa in materia, notatu digna reperies post hæc scripta vifos. & an idem sit & receptare, & conuersare, vide Giurb. d. conf. 78. n. 5. & an qui præstat & cibum, & potum Giurb. tam d. conf. 28. quam etiam in tribus alijs conf. præced. vbi de materia receptationis, & de pænis & receptatorum. Idem Giurb. conf. 25. & vide Marcell. Calà de mod. art. verb. recepta. Sayr. decif. 57. 58. & 59. cuius meminit nouissimè Rice. collect. 272. 7. p. vbi dicit quod Constitutio Sixti V. de non receptandis bannitis non habet locum in ijs qui & quo ad victum adiuuant in extrema necessitate ad cuius constit. ornatum vide multa per Rice. loco cit. & per dictos modernos; abunde de materia loquitur D. de Pont. in tra. de postest. prorig. tit. de diuers. prouisif. folit. 5. 3. num. 6. Nouar. collect. 158. num. 3. & Gail. lib. 2. cap. 10. f. 329.
- 8 Et quod excusantur dantes & victum & potum multitudini bannitorum D. de

Pont. vbi supra num. 25. & quid inmittentes, & scribente literas. Nig. in c. crescunt n. 23. f. 193.

- 9 Verum quod in receptante & vt possit puniri requiritur scientia illum esse bannitum Mastrill. decif. 216. n. 5. & seq. dict. Add. ad Clar. vbi supra, & quomodo probetur scientia vide optime Giurb. decif. conf. 28. num. 5. & dicam inf. Et quod ignorans & si receptauit bannitum nō erit puniendus pena receptationis vltra Giurb. decif. conf. 28. D. de Pont. decif. 5. 3. n. 22. & 23. f. 18. & alij quos citat Carabb. sing. 2. 9. incip. bannitus Nouar. decif. collect. 198. num. 4. Gail. vbi supra num. 6. & 12. & quid in dubitante & De Pont. vbi supra num. 5. & an quolibet causa excuset. Gail. loco cit. nu. 14.
- 12 Et receptans & sed non ad malum finem, quod non incurrat penam Mastrill. decif. 216. num. 66. Giurb. decif. conf. 28. num. 23. 15. vbi num. 18. quid in receptante & coacte, de quo etiam per Menoch. de arbit. cas. 348. n. 16. Cotta memor. ver. bannitorum receptatores, quorum dumtaxat meminit Petrar. ad Gram. decif. 18. num. 10. Vide Viscon. vbi supra Foller. in prax. crim. ver. banniantur, alios allegat D. de Pont. vbi supra num. 24. & seq. Gail. vbi supra num. 33. & seq. vbi num. 35. quid in caupones.
- 14 Sed an in receptatione & excusentur parentes, Baiard. & alij add. ad decif. quest. 90. d. num. 51. Castill. decif. 161. Viscon. vbi supra ubi de affine, consanguineo, & uxore loquitur D. de Pont. vbi supra num. 5. Gail. vbi supra num. 16. qui loquitur in patre num. 19. de agnatis, & cognatis nu. 25. & de amicis num. 27. & 59. post Affl. in consil. Patarenorum, & in consil. penam eorum. Isfern. in cap. 1. 9. receptatoribus de pac. iuram. firm. & quod consanguineo, & affines mitius puniendi, uxores uerò nullo modo est tex. in l. fin. ff. de recept. Idem in patre, & in matre, qui non puniuntur nisi in crimine lesæ maiest. Et de statuto prohibente receptari bannitos quod non includat consanguineos vide D. de Franch. decif. 296. Menoch. decif. cas. 348. alios allegat Petrar. ad decif. Gram. decif. 23. n. 6. Nouar. collect. 200. super prax. 4. de recept.
- 15 Alios casus & in quibus excusantur receptatores vide apud precip. Doct. Affl. Foller. in consil. Patarenorum D. Rouit. decif. pragmat. 1. & 3. de receptato. & inter alios pone de Aduocato, & procuratore, qui si per iustitiam, gratiam, vel caritatem eis opem præstant non incidunt

cidant in pñas statuti, contra receptatores de quo per Nelli in tract. bñis. 3. p. 1. temp. n. 27. *Clar. ubi supra* f. 326. à ter. nouissimè Guazz. in tra. ad defen. reor. in prefat. n. 21.

16 Et defensiones † receptatorum vide apud Calà de mod. art. n. 367. cum seq.

17 An autem Baro † receptans publice in suis feudis bannitos puniatur, & qua pñna vide *Viscon. in conelu. incip. Baro la. 1. col. 1. Giurb. conf. 27 tot. Gram. in consil. prosequēt. n. 1. Tbor. in cōp. decis. ver. Baro exceptans. f. 64. Affl. in c. 1. §. si Iudex n. 1. de pac. tenen. Scaglioni. rit. 46. n. 6. Sed an Baro teneatur vassallum suum à Rege bannitum capere, & tradere Regi quod non. *Bal. in d. §. si Iudex & ibi Affl. n. 1. & in c. con. §. receptatores n. 14. eo. tit. ne sit beccarius, & manigoldus sui subditi, & an idem sit in officiali Baronis vide Tbor. in 2. p. compen. ver. remissio causa inquisitionis f. 597. qui subdit contrarium dispositum de iure Regni, vt per Rouit. in d. pragem. 1. de recep. malefacti. n. 1. & alios per eū cit. qui dicunt quod Barones receptantes eiusmodi personas, & vassallos contumaces, & bannitos possunt sua iurisdictione priuari Reg. de Curt. diuers. iur. feud. §. datur etiam n. 35. & vide *Capib. prag. 19. n. 35. & seq. de Baron. & de officiali conuersante cum bannitis vide Castill. decis. 160. p. 2.***

18 Et an vniuersitas † de receptatione teneatur. *Foller. in prax. crim. in d. ver. banniant. n. 64. & quod vniuersitates ad persecutionem malefactorum teneatur Capib. ubi supra.* Et quid si semel tantum † quis receptauit vide *Penn. in l. 1. C. de desertor. Gail. lib. 2. obser. 10. d. de Pont. ubi supra n. 7. Petr. qui de predictis non meminit ad decis. Gramm. 11. n. 7. nisi de Affl. in d. consil. patarenorum & de Cāpag. in c. licet n. 7. de receptat. ubi tenet quod licet ad denominandum aliquem ab actu sufficiat vnicus actus tamen ad denominandum ab effectu resiliante ex actu plures requiruntur.*

In princ. ibi ¶ quasi quod ex receptatione idem crimen læsæ maiestatis incurrit. ¶

19 Adde *Rot. Lucen. decis. 31. ubi occultans † delinquentem ne ad manus Iudicis perueniat pari pñna cum ipso delinquente puniatur de quo videndus est text. in l. 1. C. de his, qui latro. quem declarat Menoch. de arb. d. cas. 348. n. 2. refert *Viscon. in d. conel. receptare vide Foller. in dict. consil. Patarenorum n. 20. & seq. quem cum alijs adducit D. Rouit. in rub. de receptat. n. 2. & vide omnino Baiard. ad Clar. d. quæst. 90. n. 32. cū alijs post**

eum adden & inf. n. 1. optimi D. de Pont. d. §. 3. n. 10. & 11. & 12. ubi refert de off. R. Collater. Consil. referente Marco Antonio de Ponte Nouar. d. collect. 198 n. 11.

20 Et de pñna † receptantis delinquentem in crimine læsæ Maiestatis vide *Clar. in §. l. g. fa. Maiestatis n. 5. Nouar. ubi supra.*

21 Et de receptatoribus † hæreticorū quod grauissime puniantur. *Mastrill. decis. 284. n. 4. apud quem vide lim. n. 25. & n. 26. Et quomodo puniatur monens, vel receptans aliquem ne deprehendatur à curia ob aliquod delictum vide Affl. d. consil. Patarenorum. Marfil. sing. 137. & quod ad carceres reducat Rot. Lucen. decis. 90. vide Meno. de arbit. cas. 452. quorum meminit Petr. ad Gram. decis. 41. n. 5.*

22 Et quid si à statuto † contra receptatores fuerunt duz pñas imposite an omnibus affici debeant, vel vna *Giurb. conf. 25.*

N. 1. ibi ¶ in receptatione rebellis, qui dicitur hostis publicus de iure communi est pñna deportationis. ¶

Adde quod huius vocabuli Rebellis significatione veniunt omnes Principi in obedientia late *Natt. conf. 580. in 18. & seq. & conf. 596. n. 6. nouissime Ambrosi. post hoc omnia scripta vsus decis. 23 n. 12. & 13. & quod rebellis vt quis dicatur requiritur sententia Gail. lib. 1. obser. 17. n. 9. qui lib. 2. obser. 18. f. 348. ponit discrimen inter rebellem imperij*

23 & banniti, & quod rebellis † cum sit hostis publicus non modo non debet receptari, verum etiam potest impuni occidi, & postea declarari probat *Clar. in §. iniuria, & §. læsa maiestatis n. 17. f. 77. apud quem vide modernos adden de rebelli Valenz. in tra. stat. & belli p. 2. confid. 2. per tot. Ambrosi. ubi supra Mastrill. dec. 284. ubi an possit cōtrahe-re & quomodo & quando id crimē dicatur, committi *Rice. collect. 1. 466. & 2208. Baiard. & alij d. §. læsa maiestatis n. 31. & quis propriè dicatur rebellis late declarat Anz. conf. 67. n. 9. 10. & 15. & seq. vol. 5. Valenz.**

24 Vbi sup. & de pñna † receptatoris proditoris Regis quod sit deportatio testatur *D. Rouit. d. rub. de receptator. n. 3. & qua pñna puniatur hodie receptatores per leg. Prag. n. vide D. Reges de Pont. in d. tract. de potest. prag. §. 3. n. 26. & inter alias quod do-*

25 mus † receptatorum destruantur nedum proprie, sed communes cum alijs *Grand. de bel. exul. spec. 33. & 34. Petr. qui alior citat ad Gram. decis. 32. n. 5. & 71. n. 9. & de iure prælium in quo receptauerunt amittunt*

26 *Giurb. d. conf. 25. n. 2. Sed an receptans † clericum de huiusmodi delicto impuratum cle-*

S 2 currat

- curtat in eandem penam, vide *Clar. §. lesa*
 28 *maiest. q. 36.* licet Clericus † non possit à
 Iudice laico puniri, quando incidit in tale
 crimen, vt per *D. de Franch. decis. 691. vbi*
alios addo. Capib. prag. 8. p. 3. nu. 46. de ba-
 29 *ron. & alios adducit Vifcon. in concl. cler. de*
crim. lesa maiest. † & per D. de Pont. decis. 9.
Rice. collect. 72. collect. 1466. & in fi. 3062. &
ante eos Farin. quest. 8. n. 30. quem adducit
 30 *Capib. prag. 8. p. 3. nu. 46. de Baro. fol. 307.*
Clar. q. 36. §. fin. vers. quæronumquid Clericus,
 31 *ratio est quia † non incidit Clericus in cri-*
men lesæ maiestatis temporalis, vt per Fa-
rin in decis. 241. Boff. in tit. de crim. lesa maiest.
num. 86. Rice. collect. 2062. D. Pautum Squil-
lante in tract. de Privilegiis Clericorum c. 7.
nu. 115. & alios per me adducti ad d. D. de
Franch. decis. 69. & vide Clar. in §. lesa ma-
iestatis, d. q. 36.
 32 Sed quando hoc delictum † receptationis
 non cognoscatur à Baron. Rou. prag. 1. n. 13.
 de recept. & prag. 2. nu. 15. *Foll. in pra. crim.*
ver. auaiatur excusatores. n. 134. D. de Pont.
vbi supra n. 27. & seq. licet habeat amplissi-
ma privilegia, sed vide contra n. 48: nec Ba-
ronibus remittitur, D. de Franch. decis. 470.
Capib. prag. 8. p. 3. n. 130.

N. 1. ibi ¶ semper præsumitur data
 scientia delicti receptati. ¶

- Vt iur. dictum est ver. verum, vt quis
 33 puniatur pœnis † receptatoris debet scire
 illum, quem receptat esse delinquentem, &
 per Filicum debet probari scientia, *Aff. in*
consil. patarenorum, Gram. de. 99. Campag.
in cap. Reg. 210. n. 10. cum alijs adductis per
Vifcon. d. concl. receptari Giurba d. conf. 28. Ba-
iard. ad Clar. q. 90. a. n. 36. D. de Pont. vbi su-
 34 *pra n. 4. & 15. ratio est, quia † scientia non*
presumitur, vt ipse dixit ex Bertaz. conf. 66.
n. 1. vol. 1. & 71. n. 62. & 63. eo vol.
 35 Sed an requiratur scientia † in contuma-
 ce, seu bannito M. C. V. vide *D. de Pont. vbi*
supra n. 15. vsq. ad n. 24. Masfrill. decis. 216.
n. 5. & seq.

N. 2. ibi ¶ sicut dicimus in rece-
 ptante offendente Cardinalem. ¶

- 36 Offendentes† Cardinalem incurrit in cri-
 men lesæ maiestatis. Idem est in offendente
 Episcopo, siue eius Vicarium, *Bohogn. conf.*
75. Viu. lib. 1. opin. 88. Clar. d. §. lesa maiestatis
n. 3. & ibi Baiard. n. 12. & vide Caball. re-
sol. crim. 87. et. 1. de iniuri ante Vicariū Ge-
neralem Rice. collect. 2552. & quod occidens
 37 † Cardinalem, si est beneficiatus priuatur
 ipso iure beneficijs ex c. *fflich de pœn in 6.*
Garz. de benef. p. 1. c. 10. n. 55. tit. 367.

N. 3. ibi ¶ non dici rebellem ante
 sententiam condemnatoriam. ¶

- 38 Quod in hoc delicto lesæ maiest. requira-
 tur sententia declaratoria est magis cōis opi-
 nio *Ceuall. q. 123. Gabr. lib. 7. concl. 1. Baiard in*
§. lesa maiest. n. 16. et 31. & 1010 vide Rice. coll. 303
& 2208. et est tex. opt. in c. et. 2. de lig. in 6.
 39 Quæ sententia † declaratoria præcedere
 oportet maxime, vt confiscacioni locus sit
Felin. in c. Rodolphus n. 31. & 41. de rescrip.
Paguer. dec. 90. multos cumulat Giurb. conf.
75. ibi n. 3. si sententia ista declaratoria re-
trahatur ad tēpus delicti. Et de retrotra-
hione sententia declaratoriz, quæ requiri-
tur etiā si clausula sic ipso iure ipsosq. facti,
Tirag in l. si vnquā, n. 104. Gonzal. ad reg. 8.
Cancel. glo. 65. n. 125. & seq. latē Garz. de benef.
de dista sent. declarator. par. u. c. decim de va-
catio. per priuat. per tot. vbi de retrotract. sent
prædic. multa notatu digna, & præ. reperiens.

N. 3. ibi ¶ & licet quando secunda-
 rio laeditur Regia Maiestas. ¶

- 40 An offendēs† Regium Officialem incidat
 in hoc crimen lesæ maiestatis, *Novar. d. prag.*
11. n. 5. vide D. conf. de Anna. conf. 67. n. 2. vol.
1. Baiard d. §. lesa maiest. n. 13. Rice. collect.
 41 *2362. Quid in Officialibus † Baronis, No-*
uar. vbi sup. n. 7. Viu. decis. 378. quem reuert
Rice. collect. 88. & de alijs Officialibus Clar.
d. §. lesa maiest. a. n. 4. & quid in occidente
consiliariū Principis non assistēt, sed n. 156
ad magistratū gerēdū Giurba. conf. 59. n. 81.

N. 4. ibi ¶ sicut dicimus in cōmit-
 tente crimen carceris priuati. ¶

- 42 Cateeris priuati† pœniā quādo quis in eur-
 rar, & quibus probationibus possit se ab il-
 la eximere, tradit *Calā de mod. articul. n. 321.*
 43 & 822. sed de pœnā † priuati cateeris de
 iure cōmuni, & de iure Regni, & quis in eā
 incidat *Baiard. ad Clar. q. 69. n. 90. & seq. Mo-*
no. de arbit. cas. 567. n. 2. & 3. Boff. de priuat.
 44 *carcer. Patres autē, & Dñi † qñ carcerādo*
filios, & seruos non incidant in illā, Capib.
prag. 19. n. 6. de baron. Baiard. vbi sup. &
Carabb. sing. 190. incip. pater detinens, & de-
rinens Cleticū inuitu in aliqua domo, qñ in-
cidat in excomunicacionē, ff. tex. in c. nupt.
de sen. exco. de quo Grass. decis. cas. conf. lib. 3.
p. 2. Rice. collect. 2682. 7 p.

N. 5. ibi. ¶ plura capita criminis lesæ
 maiestatis. ¶

- 45 De pluribus† capitibz huius criminis, la-
 tē *Farin. 5. vol. 9. 12. per o. lo inspect. & q.*
113. per 9. inspect. & 115. per 3. inspect. &
216. per 4. inspect. poss. D. per eum cumulat.
 N. 5. ibi ¶

N. 5. ibi ¶ dicitur improprie criminari.

Crimen læsæ maiestatis † quando dicatur proprie committi *Rouit. pragm. 5. de abolit. nu. 20. Confil. de Anna conf. 6. vol. 1.*

Et in quos id crimen læsæ maiestatis committatur late declarat *Giurb. d. conf. 59. a. n. 69. vsq. ad nu. 89.*

Ioſeph Mele.

SVM MARI VM.

- 1 *Heres infra trimestre tempus datum ad cōficiendum inuentarium non poterit à creditoribus conueniri, nec à legatarijs. Idem durante cōfectione inuentary, quod à tutoribus cōficiatur nu. 2. & quid si inuentarium perficiatur ante trimestre; an statim conueniri possit à creditoribus.*
- 3 *Tutor antequam inuentarium compleat poterit explere ea, quæ dilationem non recipiunt, & sunt pupilli etilia.*
- 4 *Inuentary tempus ad heredem cōficiendi est trimestre, & quando incipiat, & finiat.*
- 5 *Heres se immiscens in hereditate sine protectione de cōficiendo inuentarium, an possit infra tempus nihilominus inuentarium cōficere, & quid si extra tempus cōfecit n. 6.*
- 7 *Heres à quibus debet cauere in cōfectione inuentary.*
- 8 *Heres non debet citare per edictum, & per citationem generalem creditores certos, & de quibus facit certificari potest.*
- 9 *Tutor an gaudebit trimestri tempore ad cōficiendum inuentarium.*
- 10 *Heres in quib. casib. non gaudebit trimestri tempore, an poterit ante illud conueniri, et 12*

AD DECIS. LXXVI.

Huius decis. meminit *Vifcon. in addit. ad D. de Franch. decif. 352. & nouiss. Tbor. in 2. p. Compens. decif. reg. ver. Heres infra, cui adde dicta per Ricer. collect. 463. vbi id quod dicit Author hic n. 1.*
 1 quod heres † infra tempus datum ad cōficiendum inuentarium non potest à creditoribus, vel legatarijs conueniri, limitat multis modis, vt ibi per eum ad exornationem huius §. donec, de cuius intellectu, agit Author inter quas no. illam quod si heres ante lapsum trium mensium compleuit inuentariū statim poterit à creditoribus conueniri nō expectato fine totius trimestris, *C. coll. caut. 223. Monti. de inuent. nu. 6. Pharus. de inuentar. p. 4. nu. 16. sequitur D. Roui. pragm. 26. de feud. num. 18. idem est quando conuenitur à*

pauperibus, & à pia causa ad quod multos cumulat *Giurb. decif. 14. nu. 46. alias lim. ponit Pharus. in d. tract. de inuent. d. p. 4. per tot.*

- 2 Idem etiam est in cōfectione † inuentarij ad quod tutor. de iure tenetur, antequam cōfectionem, nec conuenire, nec cōueniri poterit pupillus, ac tutor. *Corn. conf. 207. nu. 4. lib. 4.*
- 3 Bene verū est, quod tutor † poterit explere ea, quæ dilationem non recipiunt, & quæ etilia sunt, vt explicat *Altim. prax. tut. p. 1. vtr. vel acceptant sollempnia nu. 15.*

N. 5. ibi ¶ velle gaudere dilatione trimestre.

- 4 Inuentarij tempus cōficiendi ab herede à S. C. iudicatum est trium mensium, vt testatur Author hic, de quo videndus est *Mag. decif. Lucen. 40. nu. 3. Crass. §. inuentarium. qv. ryll. ad Aff. decif. 66. alios adducit Vifcon. in concl. incip. heres, vbi quando incipiat, & finiat id tempus, & quod incipiat à die aditæ hereditatis non autem delata Bero. 9. 67. Gui. pap. dec. 571. Pharus. de inu. loc. cit. quorū meminit Amen ad dec. D. de Franch. 229. n. 10. vbi etia quod minor restituitur ad cōficiendum inuentarium.*
 Et apud eundē *Vifcon. habet, etia an heres*
 5 † se immiscens in hereditate sine protectione de cōficiendo inuentarium possit nihilominus inuentariū cōficere dūmodo illud infra tempus legitimum prædictū faciat quod sic *Burs. corf. 96. n. 4. vbi de cōi Ludo. comm. concl. cōi. usq. 16. cit. per Vifcon. ibi verū si illud † post tempus fecit non valet D. de pont. conf. 33. nu. 8.*
 7 Caueat autem heres † cōficiens inuentariū ab illis quatuor defectib. qui non solum merantur per *Tbor. in 2. p. Comp. dec. Reg. in ver. inuentarij l. 1. fo. 304. & præsertim, quod*
 8 nō † citet per proclama certos creditores, ac illos de quibus facile certificari pōt pro quibus non sufficit generalis citatio, alias, n. tenebitur de proprio, vt magis late per eundem *Tbor. in d. 2. p. compen. ver. Heres si non citauit fo. 258.*
 9 An autem gaudebit tutor † trimestri dilatione, qua gaudet heres ad cōficiendū inuentariū, quod non, quia tutor statim tenetur inuentarium facere non expectato tempore prædicto, vt per *Consiliar. Pascual. in tract. de vi. patr. pot. p. c. n.*
 N. 6. ibi ¶ sed prædictū opin. & decif. tex. in d. §. donec nō admittūt, & limitant D. in impēla funerū in relictis pijs & alimētis, & vsuratum restitutione. ¶

de hoc ultimo casu, & de alijs vide *Marcell. Calà de mod. art. d. n. 10 12. vsque ad n. 1011.* vide de relictis pijs quod in illis non prodest exceptio fauore piz cause *Main. decif. 51 lib. 3. Tirag. de priu. pie. ca. priu. 24. Phan. in tra. de inuirt. p. 4. n. 8. Giurb. d. decif. 4. n. 46.* De foneris autē impensa vide omnino *Phan. d. p. 4. n. 6.* & de alimentis eundem ibi n. 8. qui in d. 4. p. & *Giurb. vbi. f. alias sim. adducit* quas per te videre poteris.

N. 7. ibi ¶ *idem si hzres conueniatur rei vindicatione.* ¶

¶ Adde ¶ *D. de Franch. d. decif. 352.* cuius meminit *Ric. d. collect. 463. in 1. lib. tu videas Phan. d. p. 4. n. 3.*

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

1. *Resignatarius beneficij Ecclesiastici, cui fuit facta resignatio retentis fructibus per resignatē eius vita durāte an quāsierit possessionem beneficij resignanti.*
2. *Beneficium non vacat per obitum resignatarij decedentis ante verificationem litterarum in forma dignum, refertur decif.*
3. *Resignatio est duplex simplex, & conditionalis.*
4. *Resignatio conditionalis nō fit coram ordinario quia esset simoniacā.*
5. *Resignatio etiam ex causa permutationis publicari debet iuxta bullā Greg. XIII. & intra 3. quā tempora. n. 6.*
6. *Vacatio ob publicationē non factas enim fit efficacia.*
7. *Beneficium multis modis vacare potest.*
8. *Resignatione beneficij amittitur tit. & poss. & proprietat. Item fructus n. 10. quos si percipit resignans tenetur restituere n. 11. quē an procedant in resignatione conditionali & in forma dignum. n. 12.*
9. *Pensionarius nō tenetur recitare officium sed officium paruum, quod an procedat solum in clerico, vel in laico. n. 14.*
10. *Pensionarij ad quā onera teneantur.*
11. *Possessio an possit capi ex sola suppositione, & signatura.*
12. *Vnicus actus sufficit in possessorio etiam in iurisdictionibus. Et quando faciat vniuersali consensum, & quando requiratur binus actus. n. 18.*

19 *Vnicus actus quando sufficiat ad denominandum aliquem.*

AD DECIS. LXXVII.

Super puncto principali huius decif. An Resignatarij beneficij Eccles. cui fuit facta resignatio retentis fructibus p Resignatē eius vita durāte quāsierit possessionē beneficij resignati vide tradita per *Garf. in tra. de benef. 2. p. 1. n. 129. et multis seq. & vide decif. relatā p eundē Garf. in addit. ad d. c. 1. ad n. 147. & 148. fol. 18. in vna Burgen. de anno 1602.* vbi fuit de terminatōe ¶ quod beneficium non vacat per obitum resignatarij decedentis ante verificationem litterarum in forma dignū, & antequam sit ei plenē ius quāsitum in beneficium cū a resignante in beneficium alterius non sit abdicatum ius antequam sit perfecte acquisitū resignatario, & quod sic nō erat locus immixtioni in possessionem beneficij impetrati per obitum resignata. n. vigore brevis cum beneficium esset plenū. Vide aliqua per *Gonzal. ad reg. 8. cancell. glo. 15. n. 55. & per Gratian. disp. for. c. 117. d. n. 34.*

In prin. ibi ¶ resignauit in manibus Pontificis in commodum, & fauorē. ¶ Adde pro Tyronibus quod Resignatio ¶ est duplex simplex quā sit in manibus ordinarij, & conditionalis, quā sit in fauorem alterius, vt hz de qua in presenti decif. de quib. resignationibus latissimē per *Parif. olim nostrum Episc. in tra. de resig. benef. lib. 1. q. 2. Gonzal. ad d. reg. 8. glo. 14.* ¶ Et hz conditionalis ¶ non potest corā ordinario fieri quia esset simoniacā vt post *glo. in ver. dimittere in c. ex parte 12. de offit. deleg. Caputaq. decif. 192. n. 2. p. 2. Gomez. in reg. de trienn. q. 16. n. 3. ver. postremo, & alij quos enumerat Gonzal. d. glo. 14. n. 21. & habetur hic in ver. 4. quia quamuis in fin.*

N. 1. ibi ¶ quod si resignans beneficium, & intra sex Menses in Curia Romana si ibi facta est resignatio, & si extra curiam intra mensem resignationem non publicauerit. ¶ Adde quod Resignatio ¶ etiā causa permutationis publicari debet iuxta bullam, & perpetuam constit. Greg. XIII. quā est in bullario in ord. 87. *Parif. in d. tra. de resig. benef. lib. 1. in presat. n. 5. Quarant. in sum. bullar. ver. beneficiorum resignatorum publicationem Garf. in d. tra. de benef. 11. p. 1. n. 3.*

- de publ. resignation. vbi de tempore infra. quod faciendū est resignatio, in quo lo. o. & quo modo n. 273. & 274. 290. 291. 292. cum multis seq. vbi ad nu. 301. vbi ad saturitatem de materia publicationis resignationis iuxta d. *Constit. Greg. XIII.* circa quam videudus est etiam *Rice. collect.* 468. & 617. vbi multas ampliationes, & lim. nt. teriam amplectentes reperies, quæ publicatio tamen omnino faciendā intra tempora per d. *Constit.* præscripta aliis ipso iure vacat beneficium *Flam. Paris. d. lib. 11. por. tot. Gonz. ad d. reg. 8. glo. 1. 5. nu. 85 qui nu. seq.*
- 7 Subiungit quod hæc vacatio t est tantæ efficaciz, & ita sortis, & potens, vt quamvis reliquæ omnes vacationes comprehendantur sub clausula, vel alio quouis modo per decisiones per ipsum relatis & *Paris. in d. tract. lib. 8. q. 7. nu. 127.* tamen vacatio ista, ob non factam resignationis publicationē non comprehenditur sub quibuscunque clausulis amplissimis nisi specialiter exprimitur.
- N. 1. ibi ¶ beneficium non dicitur vacare per resignationem, sed per obitum. ¶
- 8 Beneficium multis modis t vacare potest de quibus per *Vifcon. in concl. incip. Beneficium. Gonz. d. gl. 15.* sed magis accurate per *Garz. m. d. tract. 2. tom. in 1. p. per tot. per 10. capitula.*
- N. 9. ibi ¶ & resignatio fuit acceptata censetur cecidisse a possessione tituli. ¶
- 9 Per resignationem t beneficij quod amittatur titulus, & possessio multis decisionibus Rotalibus coprobat *Rice. collect.* 2478. vbi late persequitur materiam per *Ampliat. & im. & in qua resignatione intelligendū, Idem collect.* 1603. ver. & inter utrang. & quod per resignationem amittatur possessio, & proprietates *Gratia. qui multos cumulat dec. 189. nu. 10.*
- Et quoad fructus a quo tempore resignans t desinat lucrari *Paris. d. tra. lib. 1. q. 6. a nu. 10 & in tra. de confid. q. 127. nu. 129. Barbof. in 1. diuortio 2. p. nu. 45. fol. m. 2. Cennall. cōtra com. q. 561. n. 38 Garz. d. tra. 2. p. c. 1. nu. 125. qui nu. seq. omittit pluribus opin. per præc. d. relatis quod admittat resignatione per superiorem statim resignans amittit fructus *Gratia d. dec. 189. m. 11.**
- 11 & si percipiat t tenebitur successori restituere, & hoc quia per resignationem omne ius in beneficio competens amittitur *Sarmien. reg. de publ. q. 7. nu. 2. Casad. decis. 4. de res. spul. Garz. d. p. 12. c. 3. in prin.*
- 12 Et an prædicta procedant t in resignatione conditionali, & ad fauorem in forma dignum, vide ad Saturitatem *Garz. d. p. 1. c. 1. d. nu. 129.*
- N. 10. ibi ¶ sed dicere quod pensionarius teneatur recitare officium. ¶
- 13 Quod pensionarius t non teneatur recitare diuinum officium, *Paris. d. tra. de resig. lib. 2. q. 1. 5. num. 18.* multos cumulat *Garz. in d. tract. p. 1. c. 5. num. 66. Gonz. ad d. reg. 8. glo. 5. 5. 5. num. 11. qui nu. seq. ex Constit. Py V.* firmant pensionariū teneri ad officium parvū B. Mariz, alias teneri ad restitutionem fructuum, ad quod probandum, & *Cōstit. prædictam vsu receptam in c. clericis multos cumulat Garz. ibi, qui de c. Constit. meminit etiā 3. p. c. 1. nu. 5. & D. Paulus Squil. ante in tra. de Privilegijs Clericorum c. 5. nu. 51.*
- 14 Sed an d. *Clerico. Pij V.* t quæ loquitur in Clerico percipiente pensionem procedat in seculari, quod non *Garz. ibi n. 68.*
- N. 13. ibi ¶ pensionarius teneatur solvere charitativum subsidium. ¶
- 15 Adde *Garz. t post multos per cum cumula. in d. tra. benef. p. 1. c. 1. num. 171. fo. 35 & seq.* vbi abunde ad quæ onera teneatur pensionarius, & *Rice. omnino videm. collect.* 2321. ver. nota quarto.
- N. 16. ibi ¶ per solam signaturam potest capi possessio. ¶
- 16 An ex sola suppositione t seu signaturæ possit capi possessio vide omnino *Garz. post alios per cum cit. in d. tra. benef. p. 4. c. 2. n. 46. & seq. fo. 226.* Sed an sola signatura reddat gratiam perfectam vide eundem *Garz. d. c. 2. a n. 20.* quod sic, maxime si habet clausulam, quod sola signatura sufficiat, & fidem faciat in iudicio, & extra, regula meminit, nō obstante prout ego vidi obseruari per Cellariam, & producta supplicatione cum eiusmodi clausula expedita in personam D. Iulij Primicerij pro cātoratu terræ Terlitij fuit dubitatum si dicta gratia erat perfecta & si opus erat expeditione litterarum, nā ob non expeditionem litterarum alter, qui obtinuerat d. Cantoratum asserendo vacare certo nro o dicebat illum intrusum, & fuit d. etum, quod dicta gratia erat perfecta per D. Ioannem Donatum Iannonium Alium Generalem Vicarium Bitōtinorum Illustrissimi D. F. Carasæ virum, doctrina, & prudentia Eminentissimum, cui dicta causa fuit a S. Sede delegata ex allatis per *Garz. loco cit. præsertim num. 26. & 31.* Sed quid mortuo PP. nondum Bullis expeditis, an gratia

gratia valeat *Petr. ad Gram. decis. 46. nu. 3.*

N. 19, ibi ¶ hęc .n. quasi possessio in beneficialibus, & spiritualibus per vnicum actum acquiritur. ¶

- 17 Quod in possessorio ¶ sufficiat vnicus actus vidē vnica collatio, quæ effectum habuit constituat aliquem in quasi possessione cōferendi *Rebuff. in Consil. Francia tit. de mat. poss. prefat. nu. 188. And. in c. 1. col. fin. num. 12. de controuers. feud. apud pac. term. Anna sing. 16.* vbi quod per vnicam perceptionē quis constituitur possessor annuæ perceptiōis *Guid. pap. sing. 980. ver. ad acquirendā possessionem, alios allegat Consil. de Anna. cōf. 80. vol. 1. nu. 13. & seq. vbi nu. 15.* idem dicit in possessorio manutentionis lite pendente, quod sufficit vnicus actus, & quidē vitimus

inspicitur, per *tex. in l. item Mol. 9. scđ si alimenta ff. de alim. & cib. legat. Anna alleg. 131. nu. 1. & sing. 584.*

Et quod per vnicum actum quæritur possessiōis etiam in iurisdictionalibus *Lamar. consil. 32.* nisi esset actus violētus *Capib. prag. 14. de Baro. nu. 32. & nouissimē Apicella post hac scripta visus alleg. 8. num. 33.* vbi declarat, & ante nu. 16.

- 18 Et de vnicō actu quando faciat vniuersalem consensum, & quādo requiratur binus actus *Mauriti. Apicell. alleg. 13. post tutam. paup. nu. 16. & 17* hodie vilis, Et q. vnicus
19 actus ¶ non sufficiat ad denominandum aliquem ab effectu resulante ab actu, sed plures; licet vnicus actus sufficiat ad denominandum aliquem ab actu, vt homicida adulter, &c. vide *Petr. ad decis. Gram. 1. nu. 6.*

D. O. M.

Assumptæ Virgini, laus Honor. & Gloriz.

ADDITIONES

PLENISSIMAE.

feu

ANNOTATIONES

ANALYTICAE.

Ad secundam Partem Decis. S. R. C.
Regij Consilij;

NICOLAI ANTONII

GIZZARELLI.

AVTHORE

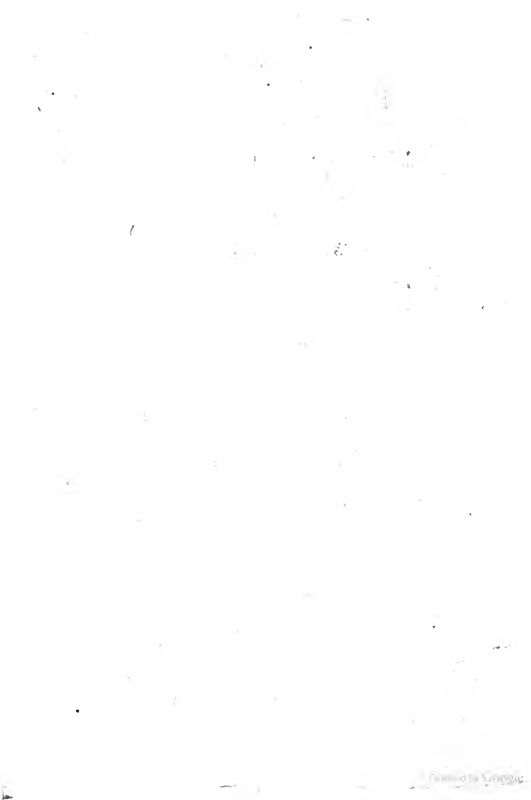
IOSEPHO MELE BITONTINO

I.C. CELEBERRIMO;

NEAPOLI, Apud Vincentium de Francho. M. DC. XXXI.

SVPERIORVM PERMISSV.

SYM MARIVM.

- 1 Decisio illa continet idem quod decis. 370. D. de Franch.
- 2 Iudex in criminalibus non potest condemnare nisi reus legitime conuictus vel confessus fuerit.
- 3 Appellatio confessi vel conuicti quando admittenda remis, & de differentia in hoc de iure canon. & civili. n. 4. & quid si sumus in minore confesso, & conuictio ibid.
- 5 Conuictus tantum an admittatur ad appellandum, & quid in crimine falsa moneta. n. 6.
- 7 Conuinci quomodo possit diciatur.
- 8 Conuictus per testes domesticos de homicidio domi commissio in fratrem, & non confessus non fuit per S.C. condemnatus sed dictum quod torqueretur affertur decis. D. de Franch.
- 9 Conuictus an dicatur inquisitus si testes sint minores, & delictum sit atrox.
- 10 Conuinci quomodo possit testis.
- 11 Conuictus testis potest torqueri, sed illi non est danda copia inductorum ne si se destruat intentio.
- 12 Confessus tantum an appellat.
- 13 In confesum nulla sunt partes Iudicis nisi in condemnando, etiam ex inordinato, & inualido processu, intelligi in confessione absq. qualitate. n. 14.
- 15 Quid in confessione nullis precedentibus legitimis inditus ratificata, & tortus fuisse de mandato Regis, & essemus in atrocissimis n. 16.
- 17 Quid de confessione, facta coram Iudice in competenti.
- 18 Quid de confessione facta coram Iudice, & recepta per scribam cui interdiction erat officium scribere excoare.
- 19 Quid de confessione facta sub spe immunitatis à Iudice.
- 20 Appellatio admittitur in criminalibus exceptis aliquibus criminibus, & quando admittitur an si fuerint plures condemnati, & unus ex pluribus appellauerit appellatio prosequitur omnibus, & tit. (si unus ex pluribus) procedat in criminalibus.
- 21 In atrocissimis opus est exemplo & celeritate, & quomodo intelligendum n. 22.
- 23 Contra insignes latrones disrobatores stratarem per Commissarios Campanie, & R. Prouin. Audientia proceditur leuato velo, ad modum belli, manuq. militari, & quid importent ista verba.
- 24 Princeps an possit ordinem iudicarium tol-

lere.

- 25 Princeps an possit mandare ut non subsistemus inditus homo bona vite torqueatur.
- 26 Tortura quando vigore prebeminantia M. C.V. possit inferri ex processu informatiuo, & à quibus.
- 27 Socj criminis dictum regulariter non facit nisi inditum ad inquirendum, nisi adfuit alia adminicula, & quando faciat inditum ad torturam, & quando ad inquirendum, n. 29.
- 28 Socj criminis dictum statuitur in occultis maxime quando est in tortura, & plures essent.
- 30 Socj criminis confitentes de nominato etiam si essent plures non valebunt tantum quantum dictum unus testis.
- 31 Socj criminis dicti nihil operatur contra bonam famam etiam in criminibus exceptis, & 32. sed facit inditum ad inquirendum n. 33.
- 34 Sociorum trium confessio quid operetur, & quid iure communi. n. 36.
- 35 Confessione duprum proscriptorum etiam deponit de diuersis actibus in tortura contra receptatores statuitur ex dispositione R. Prag.
- 37 Socius criminis quando de sociis possit interrogari.
- 38 Socius criminis latro potest interrogari de socio, quod an procedat in simplici fure.
- 39 Socj criminis confitentes seruata forma R. Pragmat. debent repeti citato nominato, alias non probantur, & ex hoc defectu nonnulli euaserunt furcas.
- 40 Sociorum criminis, & sociorum in crimine discrimen.
- 41 Socius criminis qui delicti indulgentiam obtinuit ne possit torqueri an eius dictum faciat inditum.
- 42 Socj criminis dictum ualeat in crimine lese maiestatis, & favore fidei.
- 43 Socj criminis dictum ut faciat inditum multa requiruntur.
- 44 Fur committens furtum cum scalis de nocte qua pena puniat?

AD DECIS. LXXVIII.

- H**aec decisio uidetur continere. Idem quod decis. 370. D. de Franch. qui uti Præf. S. C. interuenit in hac decis. cum Authore, & aliis ut ipsemet testatur inf. n. 5. Pro qua premie quod Iudex in criminalibus nullatenus condemnare potest nisi reus legitime conuictus, uel confessus fuerit. tex. est in c. nos in quemq. & c. probibetur. l. 1. q. 1. probatur in l. 1. C. de confess. lege raptorem C. de epis.

¶ in

- Et Cler. in l. qui sententiam C. de pen. Marf. conf. 28. Clar. q. 66. Foller. qui multa iura ad id probandum adducit in pragm. sub tit. de Sodom. num. 21. vbi quis dicatur conuictus. Et dum in ea tractatur de non admittenda
 3 appellacione confessi, & conuicti vide Ricc. Collect. 621. & 247. Carrabb. sing. 10. incip. appellatio Iaffr. decif. 150. Clar. in §. fin. q. 94. per tot. Boff. tit. de appellatio. Gram. decif. 26. num. 29. optime Foller. in prax. crim. ver. penus debitus feriantur num. 6 Borrell. in Summa. decif. tit. de appellatio num. 399. 400. Et seq. D. de France. decif. 556. & quæ ibi addidi, quibus addde, quod est differentia inter ius cano. & ius ciuile, nam de iur. cano. Confessus crimen tantum appellat. c. cum specialis §. porro de appellatio. Secus de iure ciuili. Quia oportet etiam, quod sit conuictus l. obseruare, vbi Gio. & Azo. C. quor. ap. pell. non recip. Detian. in tract. crim. lib. 2. tit. Ius cano. in quo differ. à cin. cap. 22. num. 24. Io. Miliaui. pract. crim. tra. de pen. mortu §. quantum autem num. 18. & quid si minor fuit confessus, & conuictus, an possit ad mortem cõdemnari, quod non Mastrill. decif. 161. num. 11. Quid de conuictio tantum,
 5 an possit appellare, quod sic Monal. decif. 99. Quod limita non procedere t in criminis falsæ monetæ ex dispositione R. Nouell. Pragmat. adit. per Emin. Card. Zapatt. contra monetar. 61. Et in crimine Sodomie, quod legitimis probationib. debet Sodomita conuinci, vide R. Pragm. Ducis Alcalaen. sub tit. de Sodom. libi, aut legitimis probationib. conuictus fuerit, & ibi Foller. Et quot modis t quis dicitur conuinci Luc. de penn in l. si ille vers. fin. C. de decurio. lib. 10. Boff. in tit. de conuict. num. 5. Mascard. de probat. concl.
 8 496. Et de conuictio t per tres testes domesticos, de homicidio commissio domi in fratrem, & non confessio, quod non fuit condemnatus, sed per S. C. dictu, quod torque retur adeft decisio D. de Fræb. 138. Et quid si testes t qui conuincunt inquisitum sint minores, & delictum sit atrox, vt delictum assassinij, Sodomie, & sim. vide supra cit. conf. Marfil. 28. Tbor. in comp. decif. Reg. in 2. p. in ver. conuictus f. 10. Et quoniam non modo inquisitus conuincitur, sed etiam, & testis,
 10 quomodo t testis committatur dic, quod testis potest conuinci etiam per testem vnicum digniorem Boff. vbi supra n. 20. Clar. in §. falsum vers. conuincitur. Bar. in l. vnus §. 12 iudex ff. de questio. Quo casu t torqueri potest, & illi non est danda copia indictorum, ne falsi destruantur intentio Boff. vbi sup. n. 39. Carrabb. in tract. de prahem. M. C. V. n. 14 Clar. q. 2. vers. torquentur etiam testes.
 12 Quid de confessio tantum t adeundus est Ricc. collect. 1774. Clar. d. q. 94. vbi quod nõ appellat, sed est condemnandus d. l. qui sententiam, quia t in confessum nullæ iunt partes ludicis nisi in condemnando, etiam ex inordinato pcessu, inualido, & nullo Inno. in cap. quale, Et quando el. de accusat. cum reliquis cumulat per Barz. dec. Bonon. 141
 14 Quæ procedunt t in confessione, absque qualitate vide D. de France. d. dec. 556. Barz. d. decif. 141. num. 17. pleni Viscon. qui alios cumulat in concl. qua incip. Confessio delicti facta per delinquentem fol. 39. Et quod
 15 de confessione t nullis precedentibus legitimis indicijs, tormentorum metu, & terrore facta, & extorta etiam rata habita, qui confitendi non pradiuciat Gilo. in l. pen. Et ibi Bar. ff. de questio. innumeros cumulat Paschal. in tract. de vir. patr. pot. p. 3. cap. 1. num. 8. Et seq. Foller. vbi sup. num. 19. Batan. reg. 43. incip. confessio delicti 1. tom. regul. fol. 180.
 16 Ricc. omnino viden collect. 1724. 7. p. Qui t ampliat etiam si sit milites ratificata, & iurata, etiam si superuenerint ex post factis inditia, vt ex Castill. decif. 179. p. 2. loquendo in casu nostro etiam si iussit tortus auctoritate Regis, & essent in atrocissimis, & exceptis criminibus, & in crimine lese maiestatis quicquid in contrarium dicat Gramat. decif. 74. Contra quam extare magis communem opin. testatur, & vide ad prædicta eundem Ricc. d. 7. p. collect. 1602 in fin. ad quod etiam vide Carrabb. sing. 245. incip. tortura.
 17 Quidde confessione t facta coram Iudice in competenti, de qua confessione, etiam in civilibus, quam in criminalibus vide omnino Gallupp. in recem. prax. S. C. p. 2. cap. 20. num. 36. fol. 180. Batan. vbi sup. Et quid de
 18 confessione t facta coram Iudice, & recepta per scribam, cui interdictum erat ostentium scribere exercere an noceat consentienti, ita quod ex ea condemnari possit, quod nõ, & ita decifum refert per M. C. V. No nar. lib. 1. q. Foren. q. 89. & refert etiam Tbor. in 2. p. Comp. decif. Reg. ver. confessio facta f. 98.
 19 Et de confessione facta t sub spe immunitatis à Iudice an sufficiat ad condemnandum. Viu. com. opin. 41. §. Farin. 3. tom. q. 81. à mem. 276. Et quia appellatio admittitur in criminalibus præterquam in casibus exceptis enumeratis per Misfing. cent. 4. obf. 41.
 20 An in casu, quo admittitur appellatio in criminalibus, si fuerunt plures t condemnati, & vnus ex pluribus appellauerit, appellatio prosit omnibus, & tit. C. ff. vnus ex pluribus appell. locum habeat in criminalibus. Tbejaur. Iun. ad dec. sui Genitoris 135. quod sic

hic *D. de Franc. dec. 658. V. iſcō. in cōcl. qua incip. appellatio ab vno ex condēnatis interpoſita ſo. 9. & in ciuilibus vide Ricc. qui dec. cumulat 7. p. collect. 2733 & omnino Carrar. decif. exeq. Genua 65.*

N. 2. ibi ¶ quia in atrociffimis opus eſt exemplo, & celeritate. ¶

- Aduerte quia licet verum ſit id quod dicit
 21 noſter Author, q̄ in atrociffimis ꝑ opus eſt exemplo, vt in l. 1. c. ad l. l. *rep. cū alijs cumulat* per *Gail. lib. 1. de pace publ. n. 19. ſo. 277.* & etiā celeritate, vt hic, vnde in his delictis proceditur per horas, vt per *D. de Pōt. de potēſt. Prorog. tit. de delegatio. cauſ. n. 1. c. 2. ſo. 534 adeſq. cap. Reg. quod incip. ſi cū ſceleratis rub. de prehem. M. C. V. tamen id intelligi
 22 gendū, vt ꝑ ſemper etiam in atrociffimis, & exceptatis procedi habeat ſecundū ius, & exiſtentib legitimis indiſiis etiam ſi procederetur cū præheminentia M. C. & mādaret Princeps, & procedendū eſſet contra iniquos de crimine leſe maieltatis contra maleficos inſignes latrones, & valde difſamatos *D. Reg. de Pōt ubi ſup. Iſern. in cōſil. Reg. Proſequētes de pugna iublata, Aff. dec. 391. & in conſil. ſi dāna et l. m. ſima col. 13. verſ. aduerte n. 31. Grā. cōſ. 64. Ann. alleg. 74. n. 11 Maſſul. ad Cap. dec. 47. n. 11. D. de Frāc. dec. 700. Marā. conſ. 35. n. 4. Gram. t. vot. 30. nu. 23. late Carrabb. ubi ſup. a num. 43.**

N. 3. ibi ¶ ordo eſt ordinem non ſeruare. ¶

- 23 Adde q̄ ꝑ contra illos delinquentes quia atrociffima cōmiſcūt delicta, & contra inſignes latrones, & diſturbatores ſtratarum ꝑ cōmiſſarios cāpaneꝝ per Regias Prouintiales Audientias ex poteltate cōceſſa ab Excell. Regni Proroge eiufq. Collaterali Cōſ. leuato velo, ad modū belli, & manu militari, q̄ verba qd importāt nēpe (leuato velo vide *tr. in l. de ſubuerſi C. de nauſ. lib. 17. Marā. in prax. p. 6. verſ. inſiſſion n. 146. & de illis verbis (ad modū belli, & manu militari) Io. Grād. in trac. de bell. exul. ſer. ꝑ tot. quorū meminit Viſc. in cōcl. incip. ſurtum 1. col.*
 24 Sed an Princeps ꝑ poſſit ordinē iudiciariū tollere *Verall. dec. 250. Ricc. coll. 1108. verū*
 25 q̄ Princeps ꝑ nō poſſit mādare, vt nō ſubſiſtentibus iudiſiis homo bonę vitę torqueatur, *Grā. vot. 32. n. 6. et 18. Carrabb. d. ſing. 245 circa ſi. ubi qd ipſe circa id ſētiat, ubi et ha-*
 26 des qñ ꝑ poſſit vigore ꝑhēminentie M. C. V. procedi ad torturā ex ꝑceſſu informati-
 uo, & quomodo ꝑ quib. iudicib. & ordinarijs, & qñ Princeps ꝑ facit huiusmodi com-

miſſiones cōtra tales delinquentes quando cenſeatur excitare iudicem ordinariū, & quando creare delegatū vide *R. Prag. edictam per Excell. Com. de Lemos.*

N. 4. ibi ¶ erat conuictus ex depoſitionibus quatuor ſociorum. ¶

- 26 Regulariter dictū ꝑ ſocij criminis nō facit niſi indiſiū ad inquirendū *Maceratem. lib. 3. reſol. 7. n. 2. niſi adiūt alia adminicula, quia tunc deuenitur ad torturā, vt ꝑ D. de Frāc. dec. 577. ubi dixi in prin. quib. adde, q̄ etiam*
 28 in occultis ꝑ ſtatut dictio ſocij criminis *Grā. vot. 2. n. 6. & maxime qñ eſt in tortura, qñ enim veritas aliter haberi nō pōt, ſocij criminis, dictū idonei, & integri Det. in c. tertio loco n. ult. de probat. ubi de cōmuni teſtatur, & conſ. 342. & tanto magis ſi plures eſſent cōteſſiones ſociorū D. de Pōt. in tra. de pot. prorog. tit. de diuerſ. prouiſ. ſir. ſol. 9. n. 43. cū ſeq. ſo. 30. vt aut l. c. ias quādo dictū*
 29 ꝑ ſocij criminis faciat indiſiū ad inquirendū, & quādo faciat indiſiū ad torturā conſulas *Arno. ſoliloq. 60. & 64. quæ ibi addita, & notata, q̄ Arno. ibi loquitur cōtra Clar. q. 21. verſ. ſed pone D. de Pōt. cōſ. 56. n. 6. & ſeq. vol. 4. V. u. dec. 216. Boer. dec. 319. nu. 1. V. ſilalob. cōm. opin. ver. cōſeſſio ſocij Aſcia de term. 156. n. 5. & ro. Verum aduerte ad id quod dicit*
 30 *Gram. ubi ſup. quod etiam ſi eſſent ꝑ plures ſocij criminis cōtēntes de nominato non valebunt tantum quantū dictū vnus teſtis,*
 31 ideo cōtra ꝑ hominē bonę famę nominatio niſi operatur, vt annuit *Author inſ. nu. 8. Bal. et Imo. in c. ſi qui de teſtib. Gram. conſ. crim. 31. nu. 4. Meno de arbur. caſ. 454. n. 54. Nig. in cit. c. frequē, & effrenata n. 55. qui idē*
 32 teſtatur ꝑ in criminibus exceptis, bene ta-
 33 mē contra illū nominatio ꝑ faciet indiſiū ad inquirendū, vt per *Arno. diſſer. 69. ſo. mibi 213. Carrabb. ſing. 225. incip. ſocius.*
 34 Sed quod attinet ad confeſſionē ꝑ pluriꝝ ſociorū criminis de qua hic, & maxime qñ ſunt tres vide *Campag. in d. c. frequē D. Rouit ſup. prag. 5. de recept. male facti. n. 3. ſo. 548 in vlt. impreſſ. ubi meminit de dec. ſup. cit. D. de Frāc. 540 quod loquitur de dicta cōfeſſione, cuius etiam meminit Ricc. d. collec. 280. Nouar. collect. 201. qui multa conſcientia ad materiam cumulat, & alia reperies apud *D. Rouit. in pragm. 1. de perſ. q. mal. ſ. num. 9. & ſeq. & apud Paſcal. in tr. el. de vir. patr. poteſt. p. 4. c. 2. nu. 41. ſo. 461. Follet. in prag. crim. 1. p. 2. p. verſ. & ſi conſtituantur nu. 109. & nouiſſimē omnium Viſcon. qui latē materiam proſequitur, & complectitur omnia in duabus conſuſion. altera, qua in-*
 T
 cip.*

- incip. latrones, altera verò quæ incip. Socius*
 37 *criminis.* Et adde quod itatur † confessioni
 duorum pro scriptorum etiam deponenti-
 bus de actibus diuersis in tortura contra
 receptatores iux. Prag. 5. de recep. malefact.
 quod no. ad correptionē iuris communis, quæ
 36 † in criminibus etiam si essent plures con-
 fessiones plurium sociorum criminis non
 producant aliam probationem, quam iudi-
 cium ad torturam *Feguer. decif. 5. vbi late, &*
 37 *ibi quando socius † criminis possit inter-*
rogari de sociis, de quo etiam per eundem
decif. 37. & per Foller. vbi sup. n. 102. & seq.
 38 *sol. mibi, 09. & an interrogatio † permitta-*
ri in socio criminis contra latrones possit et
 fieri contra simplices fures, vide Peguer. d.
decif. 37. Caball. resolut. crim. 33. & quod so-
 39 *cius † criminis confitentes seruata forma*
D. R. Pragm. debent repeti citato nomina-
to per eos elicitur ex tex. d. Reg. Prag. aliis
non probarent, & propter hoc quoddam
 nominatos euasisse fures, testatur Viscon.
 d. concl. latrones Nouar. d. collect. 201. apud
 40 *quem de discrimine † inter socios criminis*
 & socios in crimine, & de predictis omnib.
 vide Ricc. ad d. D. de Francb. decif. 570 et 577
 41 *Quid autem de socio † criminis, qui indul-*
 gentiam obtinuit delicti ne possit torqueri,
 an faciat iudicium, vide D. de Francb. decif.
 42 *419. Fautore autem fidei †, & quia crimen*
 lſq. maiestatis nimis exceptuatum est cri-
 men dictum socii criminis valet contra sociū,
 Peguer. d. decif. 5. Nouar. collect. 163. & quid
 in crimine Sodomiz, vide Foller. qui multos
 ad id cumulat in d. prag. nu. 57.
 43 *Quando autē dicitur, quod dictū † socii*
 criminis facit indicium multa requiruntur
 de quibus per Meno. d. cas. 454. Nig. in d. c.
 frequens, & Mastrill decif. 295.

In fin. ibi ¶ qui scalis appositis, vel
 extractis ianuæ domos ingrediuntur,
 & furantur. ¶

- 44 *De istis † furibus dixi sup. ad decif. 13. in fi.*
 vbi adduxi Ricc. de istis loquentē collect. 282.
 ex decif. D. de Francb. 570. sup. cit. de quibus
 vide etiam Viscon. d. concl. furtum. Nouar. ad
 Pragm. collect. 205.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 *Mori civilis, an sufficiat, vt sequatur in-*
 substitutione.

- 2 *Mortis appellatione proprie, & stricte venit*
 mors naturalis, siue hoc verbum proferat-
 ur à l. siue ab homine.
 3 *Mortis appellatione quandoq; vt actus sub-*
 stituitur venit mors civilis.
 4 *Mori civilis non dicitur mori, neq; cum mor-*
 te naturali equiparatur nisi in casibus à
 iure expressis, & nisi quando mors civilis
 operaretur eundem effectum, quem mors
 naturalis.
 5 *Mori civilis non reperitur in iure, sed est op-*
 bum compositum à iuris præceptoribus.
 6 *Mori civilis in quibus consideratur exem-*
 plificatur in foriudicato deportato, damna-
 to ad perpetuos carceres, in monachos, & aly.
 7 *Tirremium pœna successit in locum deporta-*
 tionis, & damnationis in metallum.
 8 *Monachi mori civilis dicitur voluntaria*
 meritoria.
 9 *Mori civilis monachorum sequens profes-*
 sione equiparatur naturali quando mona-
 sterium est incapax successioni.
 10 *Vocatus in casu mortis alicuius illo ingre-*
 diente monasterium quando admittitur,
 an sequatur professione, vel post mortem
 naturalem.
 11 *Monasterium, an habeatur loco filij, & ex-*
 cludat substitutionem.
 12 *Substitutus si moritur viuente ipso instituto,*
 qui in gressu est Monasterium fidei-
 commissum cõstituitur caducum.
 13 *Substitutus succedit post professionē ingres-*
 si quando monasterium est incapax.
 14 *Probandi onus qui incumbat quem decessisse*
 absq; liberis, vel in pupillari atate.
 15 *Ius substitutionis non transmittitur ad ha-*
 redes etiam liberos, fallit in casibus nu. 16.
 Idem in legato conditionali.
 17 *Fideicommissum vniuersale non potest cedi.*
 18 *Transmissibilia, quæ non sunt ad heredes*
 per cessionem ad alium transferri nequeūt.
 19 *Transmissibile quod est cessibile est, an hæc*
 regula procedat affirmatiue, & negatiue, et
 an è cõtra, quod est cessibile sit transmissibile.
 20 *Cessibilia per contractum transmittuntur*
 ad heredes.
 21 *In substitutionibus quando fiat extensio de*
 persona ad personam, et quando de casu ad
 casum, & de tempore ad tempus.
 22 *In substitutionib. ad evitandum absurda,*
 & ex maioritate rationis fit extensio de
 persona ad personam, quæ extensio dicitur
 comprehensio, & declaratio.
 23 *Institutio heredis quando extendatur de*
 casu ad casum.
 24 *Nuptiarum casus non extenditur ad casum*
 mortis, & an è contra casus mortis exten-
 datur ad casum secundarum nuptiarum.
 Obste.

- 25 Obſtrictum iudicio ſtandum eſt in eo, quod
partus poſſit naturaliter viuere, vel non.
26 Peritiſ in arte quando ſtandum eſt.
27 Partus huius quibus caſibus ſi naſcitur mō-
ſtruoſus prodigioſus, vel deſectus ſit ca-
pax, vel non.
28 Partus immaturus, & imperfectus quibus
ſignis, & coniecturis cognosci poſſit.
29 Trilubus in minori numero deponentibus de
ſana mente magis creditur, quam alij in
maiori deponentibus de non ſana.
30 Quilibet preſumitur ſana mentis.
Notario an credatur ſi dicat teſtatorē inueniſ-
ſe ſana mentis, ſed corpori languentē? n. 32.
31 Teſtibus affirmantibus plus creditur, quam
negantibus, & ſi negantes eſſent mille, &
affirmantes pauci, & de ratione n. 32.
Actore non probante reus abſoluitur reg.
quando procedat.
33 Precedentia magis influunt in ſequentia,
quam e contra.

AD DECIS. LXXIX.

Articulus huius decif. fuit plenē diſcuſ-
ſus ſup. decif. 43. ad ibi tradita te re-
mittit, quibus adde dicta per Camer.
in tit. de ſuſceſſio. feud. nu. 16.

N. 4. ibi ¶ ſubſtitutio requirit mor-
tem naturalem. ¶

- 1 Et ſic non ſufficit ¶ mors ciuiliſ, vt potē
ſi quis eſſet deportatus, vt aperte dicit *tex.*
in l. cum pater ſ. hereditatem corrupti hic al-
leg. ab Authore ſub tit. de leg. 1. cū ſit ſub tit.
ff. de leg. 2. cū alij per eum alleg. Et hoc quia
2 appellatione ¶ mortis proprie, & ſtrictē ve-
nit mors naturalis Rui. in l. gallus §. & quid
ſi tantum ff. de lib. & poſt. lib. Meno. lib. 6. pra-
ſump. 4. num. 1. q. ſiue hoc verbum proſera-
tur à lege, ſiue à teſtatore, vt per D. de Pont.
conf. 159. nu. 9. & ſeq. vol. 2. & D. de Franch.
decif. 562. nu. 9. & decif. 689. Viſcon. in comel.
incip. mora.
3 & licet quandoq; vt actus ¶ ſubſtineatur
appellatione mortis venit etiam mortis ci-
uiliſ, vt per Ann. alleg. 135. num. 4. D. Rouit.
ſup. prag. 2. de iuriſd. inui. non ſurb. n. 51. 52.
Bal. Nouell. tract. de dot. p. 7. priuileg. 11. poſt
nu. 8. verſ. quando autem nō tamen proprie,
4 & ſtrictē dicitur mors ¶ niſi in caſibus à iu-
re expreſſis glo. in c. placuit cl. 1. 16. q. 1. quā
eſſe communiter receptam ex multis probat
Caſtill. de uſuſu. lib. 1. c. 64. nu. 2. ac etiam
vbi operaretur mors ciuiliſ eundem effectū
quem, & mors naturalis D. in d. §. & quid ſi
tantū, & in c. ſuſpectū de reſcrip. in 6. & in l.
ex parte §. in ſulā ff. de ver. obl. Cōſiliar. de An-
na. cōſ. 14. n. 8. vol. 1. D. de Frāch. d. dec. 689. n.

- 12: & tot. omnino videnda in hac materia clā
addit. Ric. Frāciſc. Male filius meus in annot.
ad Arnō. ſoliloq. 1. V. rem. cō. opin. tit. de verb.
ſign. ver. mortis in 2. tō. fo. 568. n. 19. quib. ca-
ſib. mortē naturalē, & ciuilem æquiparari di-
xit Maſtrill. dec. 203. D. de Frāch. dec. 689. n. 10
5 & 12. mortē ¶ .n. ciuilem de iure nō fuiſſe co-
gnitā, ſed eſſe quodā magiſtrale verbum à iu-
ris pceptorib. cōpoſitū teſtatur D. de Frāch.
d. dec. 562. n. 10. Viſcon. in comel. mori.
6 Quæ mors ciuiliſ nō modo cōſideratur in
deportato, de quo loquitur d. §. hereditatē, et
in ſorindicato. de quo per D. de Frāch. ſup. cit.
dec. & in dānato ad perpetuas tiremes de
quo per Maſtrill. dec. 167. Paſc. in tra. de uir.
7 patr. pot. p. 1. c. 5. n. 103. q. tiremiū ¶ pena fuit
ſubrogata in locū deportationis Maſtrill.
dec. 291. n. 27. vel in locū dānationis in me-
tallū D. Rouit. vbi ſup. n. 63. q. titat Casy. dec.
153. de qua pena loquitur Ricc. coll. 262. &
531. ver. inferitur q. & in dānato ad ppetuos
carceres de quo p. Inno. in c. qualiter cl. 2. de
accuſat. et per Abb. in c. tua diſcretioni de pen.
Bar. in l. 2. ff. de pub. iud. et Bal. in l. reor. C. de
accuſat. reſert. Iodoc. Enchirid. par. aut ſimil.
iur. in ver. mori ciuiliſ perpetui carceris in 3.
tō. cō. opi. fo. 622. n. 25. et per Ric. d. coll. et coll.
722. & p. alios relatos p. Moſſ. p. 4. q. 47. n. 6
8 Verū et in monaeco, cuius ¶ mors ciuiliſ di-
citur volūtaria, ſiue meritaria, vt nōnulli di-
cūt in l. Deo nobis C. de Epif. et cler. ſicuti ¶ di-
ctorū reſpectu pualitatis, & eorū q. capiū-
9 tur ab hoſtib. dicitur caſualiſ, & hec ¶ mors
ciuiliſ illorū q. religione ingrediūtur ſequen-
ta pfeſſione æquiparatur naturali qñ Mona-
ſteriu nō eſſet capax ſuccceſſionis Jeſſa dec.
Arag. 44. qui vididus eſt ¶ in ſeq. dec. 45. vbi
10 vocatus ¶ in caſu mortis alicuius illo ingre-
diſſe Monaſteriu admittitur, ſed poſt mor-
tē naturalē Monachi reſert. Ricc. d. coll. 532.
vbi de alijs, quē vide et de dicta morte ciuiliſ
Monachorū latē coll. 1624. Mayn. dec. 39. D. de
Pōt. d. cōſ. 159. vbi de peremtionem vluſfru-
ctus, Pereg. in tra. de fideicom. latē art. 28. vbi
an exiſſet monaco herede grauato in caſu
ſubſtitutionis ſi ſine liberis requiritur q. ſe-
quatur mors naturalis monachi, vel ſufficiat,
q. in religione emanauit pfeſſionem
ad hoc, vt fidei cōmiſſū cōmīdatur, & quā-
11 tū Monasteriu ¶ excludit ſubſtitutū, de quo
et p. D. de Frāch. dec. 29. Ozaf. dec. 126. Memo-
lib. 4. præſup. 83. per tot. Ricc. coll. 3074. p. 7. &
alijs relati per Amen. ad D. de Frāch. dec. 40. &
469. & p. Ric. ad elūd. D. ad dec. 29. & p. Moſſ.
ad conſue. Neap. p. 4. q. 65. tot. vbi latē reſert
opin. hinc inde ſuper iſto articulo, an Mona-
ſterium habeatur loco filij, & excludat
ſubſtitutum, & demum in omni opin. con-
cludit

- cludit in substitutione esse etiam expectandam mortem naturalem ipsius ingressi ad quod vide *Mantient. lib. 5. recollect. tit. 4. l. 3. glo. 2. nu. 3. Spino. in specul. testam. glo. 12. nu. 32. ver. maior tamen quorum meminit Ricc. ad d. D. de Franch. decif. 29. in si. idq; eatenus*
 23 *verum esse, quod si substitutus ꝑ moriatur viuentem ipso instituto ingresso fideicommissum efficeretur caducum, vt per D. de Franch. dec. 14. n. 14. Fereg. d. art. 28. n. 83. Gutierrez. lib. 1. Cano. qq. c. 32. n. 25. q. dicit quod tunc*
 23 *substitutus ꝑ succedit post professionē qñ Monasteriū esse t. incapax bonorum in cōi.*
 14 *Cui autē incumbat ꝑ onus probandi quē decessisse sine liberis, vel in pupillari ætate, an fundanti se in negatiua, vel in affirmatiua, vide Fereg. post D. per eum cit. latē art. 43. à n. 45. vbi contrariarū refert opin.*

N. 4. ibi ¶ ius substitutionis ad hæredes non trāsmittit etiam ad liberos. ¶

- Ad hoc probādm Author corrupte citat *tex. in l. toties ff. de hered. inst. si ante quod*
 15 *tex. ille est sub tit. ff. de acq. hered. qui tex. per belle probat id, quod dicitur hic quod ius ꝑ substitutionis non trāsmittitur ad hæredes etiam, quod liberi sint, de quo D. Giezarell. sup. dec. 40. nu. 4. vbi dixi, & adduxi Morot. resp. 5. nu. 17. & alios latē Fereg. in art. 31. de fideicom. n. 6. & seq. Curt. l. un. c. 96. Castres. cōf. 403. dixit alius nunc Author sup. dec. 40. n. 13. vbi nōnulla etiā adduxi quib. addit nouiss. Ambrosin. dec. Perus. 7. nu. 11. Amend. ad decif. D. de Frāch. 153. n. 3. vbi dicit, q. substitutus predecedens non trāsmittit ad hēredem spē cuiuscunq; speciei substitutionis, nisi*
 16 *si hēres ꝑ ille testatoris iudicio, & opinione veniret, Det. cōf. 480. & 574. Guid. pap. dec. 162. Benin. dec. 88. Franc. Marc. decif. 78. 2. p. Boer. dec. 38. n. 22. & dec. 88. Mago. dec. Lucē. 82. n. 11. cum alijs per eum ibi cumulatis, vbi dicit sex alias limitationes ad hanc regulam poni per Crauet. cōf. 258. & per Meno. cōf. 325. vol. 4. Idem in legatario, qui si conditione pendente decedat quamuis postea condizio extiterit leges legatarij legatariū non habebit, quia conditionale legatum non trāsmittitur ad hēredes nisi testator aliud disposuerit Duran. de art. test. caus. 32. vbi dicit quod trāsmissibile fiet legatum si dixerit hoc modo lego Titio, &*
 17 *hæredib. eius. Hinc est quod ꝑ fideicommissum vniuersale non potest cedi, regula. n. est*
 18 *quod ea, quæ non sunt ꝑ trāsmissibilia ad hæredes, eadem per cessiones in alium trāsferrī non possunt l. ex plurib. vbi Bar. ff. de adm. tuto. latē probat Fereg. d. art. 31. n. 28.*
 19 *quod n. est trāsmissibile est ꝑ cessibile*

Fran. Curt. cōf. 57. incip. Summa. Caleā. cōf. 18. quos citat Gomf. in §. fuerat n. 26. de actio fo. 219. & n. seq. quæ regula, an procedat affirmatiue, vel negatiue optimē declarat Apistell. in suo tutam paup. tit. 4. nu. 92. vbi filius add. & vide Barbof. in l. quia tale n. 20. ff. sol. matr. An autem ē contra. q. est cessibile sit trāsmissibile vide D. de Franch. dec. 593. n. 3. & quomodo intelligatur regula ista, quod id quod est cessibile est trāsmissibile vide Mossef. ad cōfus. Neap. p. 5. q. 10. n. 3. Bened. in c. Raynuitius, ver. si absq; liberis et. 2. n. 69. fo. mibi 341. Et de cessibilib. per cōtractū q. 20 trāsmittantur ad hēredes Gratia. decif. 153. n. 10. Misfing cent. 3. obf. 223. n. 6. & de trāsmissione legati, scū fideicommissi conditionalis, vide latē Visf. cōcl. legatarius D. de Frāch. dec. 525. Medi post D. per eum allato ex am. 2. & de plurib. cōiecturis quib. fideicommissū conditionale trāsmittitur ad filios primi gradus eundem Medi. decif. 3. tot.

N. 5. ibi ¶ & in substitutionib. non fit extensio de persona ad personam. ¶

- 21 *Quādo in substitutionib. fiat extensio de persona ad personam, & de casu ad casū, & quādo nō perbellē explicat more suo Fereg. in tra. de fideicō. art. 29. n. 32. & seq. Meno. lib. 4. præsup. 36. n. 9. vbi q. ex cōiuncturata mēte testatoris qñq; extensio fit qñq; nō, & vide cū dē Meno. co. lib. 4. præsup. 65. tot. vbi qñ substitutio directā ex psumpta mēte testatoris extēdatur de casu ad casū, de psona ad personā, & de tēpore ad tēpus, & qñ ꝑ substitutionib. ad euitandū absurda, & ex maiortate rationis fiat extensio de persona ad personā v. g. ne minus dilectus præieratur magis dilecto, quia in tali casu nō dicitur proprie extensio, sed cōprehensio, & declaratio. Mascard. de probat. vol. 3. cōcl. 1136. n. 10. Paris. cōf. 50. n. 60. vol. 3. cū alijs allegatis per Thor. in 2. p. cōp. dec. Reg. vtr. fideicommissū col. 5. fo. 212. quib. addo Medi. dec. Senen. 2. n. 4. &*
 23 *instituto heredis qñ extendatur de casu ad casū Meno. lib. 4. præsup. 16. & quoad tradita hic per Authorē vide Consiliar. de Anna. cōf. 53. n. 70. & seq. Det. cōf. 594. Meno. cōf. 243. Burfa. cōf. 63. ambo. vol. 3. vbi qñ in substitutionib. ꝑ casus nuptiarū nō extēditur ad casū mortis Anna. cōf. 84. n. 43. & de cōtrario casu q. casus mortis extendatur ad casū secundarū nuptiarū Meno. di. l. præsup. 65. nu. 10. et Masfril. dec. 6. n. 29. post Io. And. per ipsū cit. Et quod in fideicommissis non fiat extensio Medi. decif. Senen. 1. num. 5.*

N. 9. ibi ¶ stante iudicio peritorum quib. standū est in similibus. ¶

Addē

25 Adde quod etiā obstericum † iudicio scā-
cum est in eo quod partus possit naturali-
ter vivere, vel non *Clar. in §. testamentum q.*
45. vtrf. fin. vbi de communi, de qua cōmuni
Fichara. 2. tom. cōm. opm. tit. de possib. hgr in-
26. fitt. n. 6. fo. 122. & quando pēctis † in arte
istandum, & credendum sit Masear. de proba-
tio. concl. 1169. vol. 3. Gratian. disp. forens.
lib. 2. c. 233. Hōde. conf. §. 1. nu. 4. vol. 1. quo-
rum meminit Vifcon. in concl. incip. periti.
Ricc. collect. 136.

N. 9. ibi ¶ iudicandus sit fatuus, mu-
tus, & imperfectus à natura, & natiui-
tate. ¶

27 Partus natus † quib. casib. si nascitur mō-
struosus, prodigiōsus, vel delectius sit ca-
pas, vel non explicat *Perreg. post D. per eum*
est. de fideicō. ars. 43. d. n. 2. 4. & de partu † im-
maturato, & impericte nato, quib. signis, ac
coniecturis cognosci possit Memo. lib. 6. pre-
fump. 52. tot.

N. 10. ibi ¶ magis creditur duobus
testibus deponentibus de sana mente,
quam milie de non sana. ¶

29 Quod testib. etiam in minori numero de-
ponentibus de sana mente magis credatur,
quam alijs in maiori deponentibus de non-
sana vltra *Boer. hic est. vide Gama. dec. Lusit.*
303. n. 1. Valaf. decif. 145. n. 12. Ricc. collect.
30384. in fin. p. vii rationem q. assert, quia
de iure quilibet prælumitur sanz mentis re-
ti quid iudici latē Ricc. collect. 1557. Ludow. dec.
Perusina. 1. nu. 10. & postet etiam addi, quod
31 creditur plus testibus affirmantibus † quā
negantibus Rubin. dec. 183. etiam si paucio-
res sūt affirmantes, & mille negātes Frāc.
Marc. decif. Delph. 166. n. 3. & 485. n. 4. vol. 1
Mag. decif. Florent. 17. num. 6. Boer. decif. 23.
32 Med. exam. 6. ratio † est propter reditiōē
cauiz credibilioris arg. l. idem proferre §. si
plures ff. de arb. Ludo. decif. Lucen. 3. n. 29. Ricc.
coll. 3083. quo loci eumulauit casus in quib.
aliqui testes alij prāferātur, de quo latē per
Farin. qui alios more suo congerit in traēt. de
testib. tit. de oppos. contra dicta testium q. 65.
n. 200. & seq. & quod credatur potius duob.
testib. affirmantib. validitatem instrumenti,
quam plurib. alijs negantib. & improbantib.
vide Gail. traēt. de credit. cap. 3. tit. n. 611 et
sequent. & quod sana mens, vel furor
probandus ab eo qui in eo se fundat Misfing.
cint. 2. obser. 77. Et quid si Notarius ateste-
tur testatore sanz mentis, an probata in-
sania testamentum erit nullū, quod sic Boer.
vbi sup. cum alijs cumulatim per Med. d. exā.
3. num. 23. quem vide nu. 25. & seq.

N. 12. ibi ¶ aēore non probante
reus venit absolueudus. ¶

33 De hac Regula vide *Ricc. collect. 459. D. in*
1. qui accusare hic est. omniū latiff. F. ancifeli
Mele filii mei in Anno ad Arno. soliloq. 7.
Sed an dispositio d. 1. qui accusat procedat
quando non fuit datus terminus ad proban-
dū vide Zeuall. com. contra comm. q. 816.

N. 20. ibi ¶ prācedentia recipiunt
interpretationem, & restrictionem à
sequentibus. ¶

Adde quod prācedentia magis insuunt
in sequentia, quam è contra *Fab. de Anna.*
conf. §. 3. nu. 106. & 129. Med. exam. 24. n. 29.
Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Mercat. varias commissum fraudes ad deci-
- piendū creditores dū se decocturos vident.
- 2 Mercatores quando efficiuntur non soluē-
- do factiores sunt ad mentitendum.
- 3 In decoctis presumitur dolus.
- 6 Mercatura Chrijstianis dissuadetur.
- 7 D. IESVS docet emētē, & vendēte, de tēplo.
- 9 In bonis mercatoribus bona fides, & bona
- lingua exigitur.
- 10 Falsitas commissā in libris mercatorum pu-
- nitur pena ultimi supplicij. Idem si magna
- non sit, sed reitratā nu. 11.
- 12 Subtrahens, & occultans libros mercatorum
- punitur tanquam falsarius.
- 13 Libri subtrahē, & occultati, vt indicentur
- potest ad torturam procedi. quando proce-
- dat n. 15. et de quib. libris inteligitur n. 16
- 14 Cōtra fallitōis omnis mala cōsēlura crescit.
- 17 Mercat. habetur per publicis personis, et n. 19
- 18 Libri mercatoris quomodo confici debeant de
- illorum fide, & quid si consiciuntur à mer-
- catore suspēcta vita.
- 20 Mercatores an teneantur exhibere librum
- rationis quē ipsi faciūt pro eorū instructiōe,
- & an quintermū, scū librum quē vocāt
- (squarcia foglio) et an extra locū domicij.
- 21 Mercator mutans signū punitur pena falsi.
- 22 Mercatura licet vilis arsit, tamen non ita
- reputatur apud aliquas nationes.
- 23 Mercat. an nobilitati deroget 24. 29. & seq.
- 25 Mercatura officialibus prohibita.
- 26 Mercat. exercere Baronis Neap. dedignatur.
- 27 Mercatura Baronibus prohibita.
- 28 Merc. an possint Barones exercere cū vassallis
- 29 Mercatura an nobilitati deroget, si exerceta-
- tur per intermediam personam.
- 30 Mercat. an nobilitati deroget si mercatura sit
- magna.

- 31 *Mercatura clericis prohibita fallit in aliquibus casibus n. 32. & seq.*
 33 *Clericis semel mercaturam exerceens non dicitur mercator.*
 34 *Clerici negotiatores puniuntur per R. Cam. Apostolicam, Nuntios, & collectores Apostolicos quod in prouintijs, & Regnis resident.*
 35 *Mercatura militibus prohibita.*
Mercatura, & negotiatio deuit animam ab exercitio proprii muneris.

AD DECIS. LXXX.

- D**E mercatoribus decoctis non nulla dixi supra ad decis. 19. Nunc quia in prin. huius decis. dicit Author quod Mercatores ꝑ varias committunt fraudes ad decipiendum creditores, dum foro se cessuros, & decocturos se vident. Adde quod quando mercato-
 2 rum deficit fides ꝑ quia effectus sunt non soluendo, faciliores quoque sunt ad metiendum, & ad creditores fraudandum *Stracc. de decoct. f. 177. cuius meminit D. meus Gait. in tra. de cred. c. 2. q. 8. n. 3069. f. 194. & in*
 3 huiusmodi decoctis ꝑ dolum prelumi adnota-
 4 uit *Natt. conf. 361. n. 7. Brum. de cess. bon. q. 9. n. 35. Plot. de in lit. iur. f. 4. n. 64. Giurb. de-
 cis. 41. n. 12. & ideo Bal. in eadem causam in fin. de test. Purpur. in l. 1. n. 13. C. de eden. & Saly. in Auth. ad bac. de usur. dissuadet chri-*
 5 stianis ꝑ mercaturam ad quod plura ponit
 6 *Lus de Penn. in l. 1. C. neg. ne mil. lib. 12. D. Ronit. pragm. 1. n. 2. de mercatura. Viscon. in
 7 conclus. qua incip. mercatoris vbi multa, &*
 8 *D. LESVS ꝑ eiecit ementes & vendentes de templo. de quo est tex. in c. rijoim. 88. d.*
 9 *Quod intellige de malis ꝑ & perdis mercatoribus, & qui conscientie non student secus de legalibus, & conscientis, in quorum domibus reperitur acquitas & veritas,*
 10 *ut per Affl. loco cit. & in quibus ꝑ est bona fides, quæ in bona lingua etiam exigitur in bonis mercatoribus arg. l. praiteriti C. de episc. & cler. Cassien. conf. 82. in fin. lib. 2. quo arg. utitur Ambrosin. decis. perus 15. n. 22. quia horum mercatorum exercitium vtile est Reip. ut testatur Petr. Vbal. in sua epist. ante tract. de duob. socijs Fortu. de f. iur. col. 83. allegando Cic. in offit. Anchar. conf. 156. incip. Summa Prudentie in prin.*

N. 3. ibi ꝑ Mercatores decoctiores, qui rationes perturbauerint falsifica-
 uerint, libros ueritatum adulterauerint, aut abrascerint, vel occultauerint. ¶

- 10 Adde quod falsitas ꝑ in libris mercatorum commissa punitur pena vltimi supplicij si magna sit l. vbi C. ad l. Corn. de fals. vbi Ang. n. 2. Cappy. decis. 130. 3. dub. & alij relati per Farin q. 150. n. 24. quibus adde *Mastrill. decis. 225. n. 15. vbi subdit quod eadem pena.*
 11 ꝑ locum habet quando falsitas est iterata, & si magna non sit, & apud eundem *Mastrill. ibi. vide multa circa occultationem ꝑ libro-*
 12 *rum mercatoris, & subtractionem illorum quod illos subtrahens, vel occultans puni-*
 13 *tur tanquam falsarius per tex. in l. qui testam-
 mentum ff. ad l. Corn. de fals. & l. eum qui C. eo. Farin. d. q. 150. n. 154. 158 & 160. Nouar. ad pragm. collect. 128. n. 4. & quod potest*
 14 *procedi ꝑ ad torturam vt indicentur libri subtrahiti, & occultati Farin. d. q. 150. n. 62. & ita decum testatur Mastrill. vbi supra n. 16. qui non nullos ad hoc citat quibus ad-*
 15 *de Paris de Put. tra. fideiatus ver. tortus est vers. an causa pecuniaria Mart. in l. diuus n. 7. ff. de questio. & in prax. 9. expedita n. 62. Purpur. in l. singularia num. 94. ff. si cert. pet. Bour. decis. 215. n. 5. Carrer. pra. crim. in tra. de indit. & tortura 9. circa secundum possi n. 24. ver. & ideo Masfar. de probat. concl. 819. n. 38. quorum meminit Escobar de ratiocin. c. 20. n. 10. vbi tradit rationem quia omnis*
 16 mala ꝑ coniectura crescit contra fallitos qui ad mentendum faciles sunt, qui ideo ex illa mala presumptione possunt torqueri *Farin. de indit. & tort. q. 32. n. 35. qui dicit*
 17 *quod predicta procedunt ꝑ quando criminaliter agitur secus si civiliter, ad quod vide D. de Francb. decis. 276. n. 12. & Escobar d. c. 20. per tot. vbi discuit quando locus est torturæ pro veritate eruenda contra eum qui dolose intrincauit, & conturbauit rationes ita vt veritas apparere non possit, vbi distin-*
 18 *gitur quando agitur civiliter & quando criminaliter, & quando misse. Et predicta maxime locum habent quando perturbantur falsificantur & occultantur libri predicti mercatoris falliti ad veritatem occultadam per quem maximum damnum paratur Reip. & interesse creditorum ad tex. in l. Paulus respondit vbi Bal. ff. de fals. cum mercatores habeantur pro publicis personis, & sub fide publica negotiantur, & consequenter eorum libri vt publici reputantur, & propterea tenentur edere eorum libros ut per Straccb. de mercat. p. 2. n. 90. Ias in l. 1. n. 3. Det. n. 18. Cagno. n. 78. C. de eden. alias ad id*
 19 *citatur Mastrill. vbi supra n. 20. qui libri ꝑ quo modo confici debeant ad mercatores tradit Gait d. tra. de cred. c. 2. tit. 2. n. 84. & seq. & de eorum fide, & si libri mercatoris infamisi, & suspecti uitæ probent eundem Gait. ibid.*

nu. 135. & seq. & si mercatores dicantur pub
19 lici ¶ vel nō, liciti Bancherij, & camplores
prout habentur in Regno Sicilię, & pro ab-
solutio tenet *Maistrill. loco cit. vide Meno. de*
arbitr. cas. 91. nu. 9. lib. 2. & Escobar. de ratio-
20 *cin. c. 1. nu. 10. & seq.* Sed an mercatores ¶
tenentur exhibere librum rationis quem
ipsi faciunt pro ipsorum instructione quem
ipsi quinternum seu (squarcio) appellant,
vide *Borrell. conf. 66. nu. 10. & quod non te-*
neantur *Meno. de arb. cas. 499. nu. 65. & 66.*
Genus. de priu script. lib. 4. fo. 196. Cartar. de-
cif. 1. 12. Farin. decif. 123. 5. 237. & 241. Borrell.
conf. 82. V. scdm. d. com. incip. Mercatoris sta-
tus circa med. vbi quando mercator tenetur
exhibere, an cogatur etiam extra locum
21 domicilij, ac etiam de mercatore ¶ mutan-
te signum quod puniatur pēna falsi, & de
alijs.

N. 3. ibi ¶ licet de per se in aliqui-
bus nationibus sola mercatura non in-
ficiat nobilitati. ¶

- 22 Mercatura licet vilis ¶ ars sit quod probat
ex multis *Gait. d. tract. de credit. c. 2. tit.*
7. q. 5. num. 2084. & seq. quibus adde *Ries.*
collect. 2177. Guid. Pap. dec. 196. D. de Franch.
accif. 128. Paschal. de vir. pair. pot. p. 4. c. 2. nu.
44. secus tamen reputatur in aliquibus na-
tionibus, vt lanuz, Florēcijs, Venetijs, *Strac.*
de mercat. p. 2. nu. 18. Tirag. de nobil. c. 10. de
quo etiam vide eundem *Tirag. c. 27. nu. 13.*
23 & c. 33. vbi explicat, an mercatura ¶ nobi-
litati derogat vltra *Mising. ems. 6. obser. 54.*
ad quos in hoc se remittit *D. Rouit. in rub.*
de Mercatura offit. prohib. nu. 2. & dixi sup.
ad decif. 10. num. 7. Gait. vbi sup. nu. 2078. &
24 *seq.* & quod ¶ tenetur extra illas nationes
mercatura non conuenit nobilibus *Capibl.*
in prag. 1. de Baron. num. 350. & est tex in l.
nobiliores C. de commerc. Tirag. de nobil. c. 7.
Surg. de Neap. l. luff. fo. 499. D. Rouit. vbi
25 *sup. nu. 7* prout ¶ non conuenit officialibus
quibus omnino prohibita est mercatura, vt
per *Capibl. prag. 4. nu. 39. de Baron. Gait. d.*
q. 5. nu. 2025. v. 37. ad num. 2076. & aduult R.
Prag. de Mercat. offit. prob.
26 Hinc Barones ¶ Neapolitani dedignantur
mercaturam exercere, vt testatur *Gait.*
de credito c. 2. tit. 3. nu. 632. de quo vide per
eundem *Gait. eo. c. 2. tit. 7. q. 5. num. 2103. &*
27 quod ¶ Baronibus sic prohibita mercatu-
ra adducit tex. *D. Rouit. loco cit. nu. 7. in l. 3.*
C. de commerc. & mercator & Bomb. conf. 89.
28 num. 8. & de mercatura ¶ quam exercent
Barones cum Vassallis idem *Gait. 16. num.*
2074.
29 Sed an nobilitati derogetur si ¶ nobiles

negotiantur per intermediam personam,
quod non *Stracca Paschal. & Gait. vbi sup. n.*
2096. & seq. qui alios cumulat. Verū si ma-
30 gnā ¶ & eximij valoris mercaturam mer-
catores exercent, quod non amittunt nobili-
tatem tenet *Assi. in c. 1. tit. quis dicatur dux.*
col. 2. ver. sed hoc fallit Tirag. d. c. 33. Strac.
loco cit. Gait. vbi sup. num. 2079 & 2080. &
2129.

N. 7. ibi ¶ tale exercitium prohibe-
ri clericis. ¶

- 31 Quod Clerici ¶ non possint negotiari, &
mercari satis notum est in iure, & multi sūt
Sacri Cano. id dicentes, vt c. si de vit. & bon.
cler. c. 1. c. p. adicent. 16. q. 1. c. 1. 14. q. 4. c. nega-
tiator 88. dist. 5. C. T. ridem. sess. 22. c. 1. de re-
form. Graff. decif. aur. cas. conuicem. p. 2. lib. 3. c.
2. qui recenset pēnas clerici negotiatoris,
Strac. de Mercat. p. 3. num. 4. & alij cit. per
Gait. d. q. 5. nu. 2132. quibus adde Nouar. d.
pragm. 1. num. 4. qui dicit dispositiones di-
32 *ctorum iniuriam non procedere in Clerico,*
qui rem emit causa proprij vsus, & postea
emergente causa, vel ratione eandem rem
vendit etiam si rem ipsam carius vendat,
33 quod per prius emerat. Item quando ¶ Cle-
ricus semel negotiationem exercuit, quia
ex vnico actu non potest quis dici merca-
tor, *Gait. qui multos recenset casus in quib.*
clericus potest negotiari *d. q. 5. m. 2132.*
vsq. ad nu. 2154. & Borrell. conf. 71. m. 24. &
34 *25. lib. 1. extra quos semper Clericos ¶ ne-*
gotiatores puniri per Reg. Cam. Apostoli-
cam, & per Nuntios, seu Collectores Apo-
stolicos, qui in prouintijs, seu Regnis resi-
dent, vt idem *Gait. nu. 2135. testatur ex Mol-*
ses. de contrah. c. 4. num. 128. & Graff. d. c. 2.
num. 23.

Et non modo clericis, qui sunt milites cō-
35 lestis militiæ prohibita est mercatura, ¶ sed
etiam militibus armatæ militiæ, vt c. negot.
nu. milit. lib. 12. Rouit. d. prag. 1. m. 3. qui ra-
36 tionem assignat quia ¶ mercatura, & que-
libet negotiatio deuiat animum ab exerci-
tio proprij muneris, & similem rationem
assignat *Nouar. d. prag. 1. collect. 130. nu. 2.*
que rationes militat præsertim in Cleri-
cis, & officialibus.

Ioseph Mele.

SVM MARIVM.

Legatum quando dicatur factum causa de-
monstrationis, vel taxationis.

- 7 Dolus ex proposito quid.
- 8 Dolus re ipsa quid.
- 9 Dolus ex proposito, & dolus re ipsa æquiparantur.
- 10 Blanditiæ, & persuasiones operantur eundem effectum, quem operatur vis.
- 11 Seruum, qui persuasus ingredi irreligiosam sectam blanditijs, & vi pariter punitur.
- 12 Persuadere est plus quam compelli.
- 13 Stupram virginem blanditijs, & amatorijs verbis pariter punitur, ac si vi.
- 14 Præcis importune æquiparantur metui quoad contractus rescissionem.
- 15 Dolus ex persuasionebus interuenisse præsumitur.
- 16 Abbas, vel alius superior persuadens aliquem, ut ingreditur suam religionem si ille ingreditur, Monasterium non habetur loco filij.
- 17 Licitum est contrahentibus se inuicem decipere, quando regula ista habeat locum, & quando non remiss.
- 18 Sanguinis cõmuniõ facit abesse omnem fraudis suspensionem.
- 19 Causa finalis regulat dispositionem, & actum si substantia dispositionis, & actus.
- 20 Est fons causarum, & principium intentionis.
- 21 Causa finalis, quæ sit Contractus est nullus ex defectu consensus.
- 22 Causa finalis colligitur ex probemialibus, siue finis in contractibus, siue statutis, siue legibus, scriptis, priuilegijs, & sententijs.
- 23 Dispositio à probemiali ratione regulatur siue corpus ab anima.
- 24 Causa falsa vitiat contractum, & an vitiet rescriptum, gratiam, libellum, cõfessionem, cõsionem, donationem, excommunicationem & alia.
- 25 Sententia lata ex falsa causa, an valeat, & quid si causa non est in totum falsa, sed in parte nu. 21.
- 26 Index an teneatur in sententia exprimere causam suam sententia.
- 27 Institutio nulla ob errorem testatoris an valeat saltem in vim fideicommissi.
- 28 Causa falsa, an vitiet legatum si causa legatarii alijs erat obligatoria Demonstratio falsa an vitiat legatum.
- 29 Contractus, & iuramentum habent in se tacitam conditionem si dolus absit.
- 30 Dolus si dedit causam contractui facit contractum ipso iure nullum.
- 31 Contractus quando præsumatur dolosus, & in dubio non præsumitur dolosus.

Legatum quando dicatur factum, causa demonstrationis, vel taxationis vid: *D. de Franch. decif. 72. l. vbi multa addidi quibus addo Det. conf. 323. vol. 1. Surd. de alim. tit. 2. q. 26. à num. 2.* alios citat *Vifcon. in concl. quæ incip. legatum quando dicatur*, cuius non meminere modetius adden. qui fere de verbo ad verbum illam conclud. exemplantur, & addo *decif. de anno 1622. referente D. Rous. nouissimè relatum per Thor. in Comp. decif. Reg. 2. p. ver. legatum annuum in causa V. gen. Monasterij S. Francisci Agropoli*, & de legato obscuro, quod multis modis potest contingere, vide *Ricc. col. 695.*

N. 5. ibi ¶ non posse considerari dolum, neq; ex proposito, neq; re ipsa. ¶ Adde quod dolus ¶ ex proposito est cõmuni aliquis præmeditate, & studio proponit quibuscunq; technis velle alterum decipere. ¶ Dolus ¶ autem re ipsa quando aliquis in facto suo quod intendit fraudem nullam præmeditatur, sed ipsius tamen factum interim tale est, ut propter enormem lesionem dolum in se contineat, & dolo commissio accusari merito debeat, veluti quando in contracta interuenit lesio ultra dimidia, vterq; dolus ¶ æquiparantur, ut in *l. si quis cum aliter ff. de ver. obl. in l. 2. ff. de dol. mali excep. Anchar. conf. 82. incip. visis diligenter conf. 230. incip. visis facti narratione, et Boer. conf. 54. num. 4. Gaul. lib. 3. obser. 77. nu. 13. et eo. lib. obser. 247. nu. 11. & ideo non obligat iuramentum per lex. vulg. in c. quamuis de pass. in 6. de quibus magis exactè loquitur *Mastrill. omninò viden. decif. 247. in iustificacionib. nu. 29. cum multis seq.**

N. 6. ibi ¶ per persuasiones, & blandimenta fiunt conuentiones. ¶ Adde quod blanditijs ¶ & persuasiones aliquando operantur effectum quem operantur vis *l. cum qui C. de apostat. vbi æqualiter punitur, qui vi, vel blanditijs seruum persuasit ad irreligiosam sectam apostasiz, & aliquando plus damni asserre solet persuasio, quam Coactio l. 1. §. quod autem ff. de ser. cor. rap. ibi (persuadere est plus, quam compellere, eum cogi sibi parere) Hinc est quod si quis virginem stuprauit ¶ blanditijs, & amatorijs verbis pariter punitur, ac si per vim stupraasset *l. 1. C. de rap. virg. dixi sup. ad dec. 52. nu. 11. & de prædictis vide Esequ. de ratione. qui illa refert c. 19. num. 60. & seq. vbi num. 63. quod præcis ¶ importunt æquiparantur**

ſatur metui quoad actus reſciſſionem *Soc. conf. 163. ver. confirmatur permiſſa Affi. de ciſ. 69. n. 6. Aym. conf. 192. n. 12.* vbi ad propoſitum noſtrum ex perſuaſionibus ꝑ dolum re ipſa interueniſſe proſicitur. & vide *Maſtrill. vbi ſupra n. 32.* Ad quod facit id quod dicunt D. quod quando Abbas ꝑ vel alius ſuperior ſuaſionibus facit, vt aliquis ingreditur monaſterium, non habetur loco filij, nec monaſterium ſuccedit ingreſſo. de quo per *Molſe. ad conſue. Neapol. p. 4. q. 65. n. 43. Perez. de fideico. art. 28. n. 95.*

N. 7. ibi ¶ licitum eſt contrahentibus ſe inuicem decipere. ¶

12 De hac regula ꝑ quod licitum eſt contrahentibus ſe inuicem decipere vide omnino *Maſtrill. d. de ciſ. 207. in inſtitutionib. n. 18. & 33.* vbi declarat, & multas declarationes, & ſallentias ad d. regulam vide apud *Emanuel. Suarez. & Dona. Fina. com. opin. 1. tom. f. 526. n. 127. Capr. reg. 87. Pedemon. de ciſ. 95. n. 1. Mozz. de contrah. tit. de emp. & vend. C. de ſubſtantial. emp. & vend. n. 21. f. 27.* & in qua quantitate dicta regula procedat, & quare leges tollentur eiſmodi deceptionem *Mifſer. cent. 4. obſer. 73. Cepoll. de ſimul. contra. præſump. 2. & 6. caſu princepalis.*

N. 8. ibi ¶ cauſa ſanguinis, coniunctionis, & affectionis reciproce, quæ cauſa excludit omnem dolum, & culpam.

13 Quod ſanguinis ꝑ coniunctio omnem fraudis ſuſpicionē abeſſe arguere ſolet eſt *tex. in l. non ſolum in prin. ff. de rit. nup. l. pen. C. quod falſ. tuto. aucto. Meno. lib. 5. præſump. 40. n. 17.* multum. n. valet communio ſanguinis, vt ait Cic. in oratio. pro Sexto Roſcio Amerino. cuius verba adducit. Idem *Meno. loco paulo ante cit. n. 16.*

N. 9. ibi ¶ quia ſemper in contrahentibus attenditur cauſa, quæ eſt regula voluntatis, & conſenſus. ¶

14 Quod cauſa ꝑ finalis de qua hic regat diſpoſitionem ipſam, & actum cum ſit ſubſtantia ipſius diſpoſitionis, & actus eſt *glo. in l. iurij gentium §. quod ſere ff. de pact. ſurd. conf. 196. n. 15. Maſtrill. de ciſ. 301. n. 11. & 12. 3. p.* & hæc cauſa appellatur forma ꝑ glo. in §. ſi quis poſulante inſt. de actio. & dicebat Bal. in l. eam quam C. de fideicom. verſ. venio ad notata, quod hæc cauſa eſt ſcōs ꝑ cauſarum, & primum principium intentionis, & propterea in omnibus inſpicienda *Tiraq. in proem. de retr. lign. n. 77. Cened. q. cano. 21. n. 335. 199. & idem Bal. in l.*

avia C. de iur. dot. Tiraq. Ceſſant cauſ. lim. n. 166. & ꝑ cauſa finalis eſt ꝑ illa, ſine qua quis non erat ſaciurus actum *D. de Franch. de ciſ. 369. n. 5. Bal. conf. 340. col. 2. vol. 3. Maſtrill. de ciſ. 266. n. 24. Barz. conf. vnico. poſt de ciſ. Bonon. 29. & 32.* & quæ generaliter reſpicit totam diſpoſitionem, cum ad illam generaliter inſtuat. *Rubin. de ciſ. 16. Rie. collect. 2569. 7. p. Rouit. prag. 1. de official. & quæ eiſ prohib. n. 24. & prag. 4. de poſſeſſ. non turb. n. 39.* quæ cauſa an ampliè diſpoſitionem reſtatoris *Maſtrill. vbi ſupra,* & quæ ſit cauſa finalis, & quæ impulſiva *Carrar. de ciſ. exeg. Genua 67. n. 67. & ſeq.*

N. 10. ibi ¶ conſenſus, quo ceſſante ceſſat voluntas. ¶

Adde quod ceſſat etiam contractus, & de contractu, ꝑ ſit nullus ex defectu conſenſus vt Author dicit hic, & quod per illum non tranſfertur poſſeſſio etiam per conſtitutum vel præcarium aut alium actum ficti *Aſſi. de ciſ. 331. n. 3. Rot. Peruſ. de ciſ. 29. n. 27. & ſeq. D. de Pont. conf. 96. D. de Franch. de ciſ. 163. n. 3. Gratian. de ciſ. 211. nu. 4. Viſcon. qui alios reſert in concl. que incip. Poſſeſſio ex contractu nullo, & quod vbi deficiat conſenſus deficit emptio, & conſenſum multis modis poſſe deficere. vide late *Mozz. de contrah. tit. de emp. & vend. cap. de ſubſtantialib. n. 52. & ſeq.**

N. 14. ibi ¶ narratio mentem, animumq; contrahentium indicat, & ex narratione facta in principio inſtrumentum, & prohemio colligitur cauſa contractus. ¶

17 Quod ꝑ cauſa finalis colligitur ex prohemio alibus probatur in l. fin. ff. de hered. inſtit. & in l. 1. ff. ad Maced. *Rot. apud Farin. de ciſ. 185. 1. tom. p. 1. & de ciſ. 491. tom. 2. p. 1. Rie. & Rouit. vbi ſupra Meno. lib. 6. præſump. 2. vbi latiffime de præſatione, & prohemio contraactus, ſtatuti, legis reſcripti præilegij, & ſententie, Viſcon. in concl. incip. Probem. cum D per cum alleg. quib. add. Apoſtill. ad Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra falſam in prin. de probat. *Curt. lun. conf. 166. n. 1. & conf. 78. & de communi Bonacoff. & Fiebard 1. tom. com. opin. f. 224. n. 148. & ſeq. Anto. de ciſ. Maceraten. 43. lib. 2. vbi ſubdit quod ſicuti ꝑ corpus ab anima, ita diſpoſitio ꝑ prohemiali ratione regulatur.**

N. 16. ibi ¶ quod contractus factus ex falſa cauſa, ſive in facto, ſive in iure ſit erratum non tenet. ¶

19 Quod cauſa ꝑ falſa viciet contractum *Pe. regr. conf. 8. in ep. proſequendo. n. 5. Det. conf. 317. in*

37. in causa istorum nobilium nu. 2. & an falsa causa viciet resciptum, gratiam, libellum, confessionem, cessionem, donationem, excommunicationem, & alia. vide late *Amen. in add. ad decis. 1. D. de Franch.*

20 Et quid de sententia lata ꝑ ex falsa causa vide *D. de Franch. decis. 664. Masjull. & Petr. ad Casy. decis. 51. Duenn. regul. Decretum ex falsa causa. Alex. conf. 69. nu. 3. vol. 3. & adde quod falsa causa expressa in sententia non viciat sententiam nisi per appellationem, vel alio modo rescindatur glo. in l. ie ad quem ff. de seq. bared. Ang. in l. qui Roma §. duo fratres ff. de ver. obl. nam sententia lata ex falsa causa valer mero iure Bart. in d. l. is ad quem, ubi las. nu. 13. Soc. l. an. in d. §. duo fratres 68 fallen. de quo latius in sententia lata cum expressione falsæ causæ, quod sit nulla Paul. Leon. in repet. d. §. duo fratres nu. 278. Tbor.*

21 in Comp. decis. 1. p. vers. 1. fo. 498. & quid si ꝑ falsa causa non est in totum falsa, sed in parte dic, quod est idem Bal. in l. si non sortem §. scientum ver. idem dico in decretis iudicum n. 2. ff. de cond. indeb. Brunor. à sole in comp.

22 iuris in ver. falsa causa. Sed an iudex ꝑ teneatur assignare in sententia causam siue rationem, quod non l. in summa ff. de iud. latè Soc. reg. 254. incip. Iudex. 1. 10. regul. fo. 749. Nouel. reg. 40. incip. Iudex eo. tom. regul. fo. 758. quod fallit in multis casibus de quibus per Pelym. in c. sciet de re iud. & per Soc. in reg. 196. in 1. tom. regul. fo. 336.

Et Quot finr causæ, quæ nullam possunt reddere stipulationem vide latè Mozz. de contract. tit. de stipulat. cap. venio ad septimam, & ultimam columnam per tot. fo. 66.

N. 16. ibi ¶ testator instituendo personam, quam de iure putabat posse adoptare, & non potuit, quod non valet institutio. ¶

23 An institutio ꝑ nulla ob errorem testatoris valeat saltem in vim fideicommissi *Petreg. in tract. de fideicom. art. 2. num. 19. & 20. Surd. decis. 104. incip. impugnando n. 31. & q. in fin. quem vide in tract. de alim. in tit. 6. q. 6 num. 4. fo. 173. Rolan. conf. 12. num. 78. vol. 4. Amend. ubi sup. qui prædictorum meminit, quibus adde Menoch. omnino viden. lib. 4.*

24 præsump. 2. 1. tot. Sed an falsa ꝑ causa viciet legatum, vide tot. tit. in C. de falsa ca. adic. l. l. tex. in l. si sic §. 1. cum alijs iuris. infr. cit. ff. de leg. 1. & an falsa demonstratio viciet legatum. *Surd. dec. 161.* Et quid si causa legendi alias est obligatoria *Cartar. decis. exeq. Genue 133 num. 12. Bar. in l. 1. §. adeo ff. de dot. praleg. Amen. ubi sup. nu. 25. & 30. & quid intèrest inter falsam causam, & falsam demonstratio-*

tionem, vide *tex. cum glo. in l. si sic legatum 78. §. 1. ff. leg. 1. §. huius in fi. de lega. & §. longe magis in ff. eo.*

N. 19. ibi ¶ dolum malum abesse venditor præstare debet. ¶

25 Contractus, & iuramentum habent in se tacitam conditionem si dolus absit l. si libertus ff. de oper. lib. Escobar de ratiocin. c. 10.

26 num. 18. Hinc si dolus ꝑ dedit causam contractui tacit contractum ipso iure nullum secundum magis communem opin. de qua per glo. in c. cum dilecti de emp. & vend. Bar. in l. sub prætextu. C. de transact. Bened. Capr. reg. 87. vide latè Mozz. de contract. tit. de emp. & vendit. cap. quib. casibus annulletur emp. & vend. à nu. 6. vsq. ad 9. Gail. lib. 2. obs. 15 num. 6. & lib. 2. obs. 2. nu. 6. Dona. fin. comm. opin. tit. de dolo malo n. 9. 1. tom. comm. opin.

27 fo. 634. & contractus ꝑ quando præsumatur dolosus Masjull. decis. 13. nu. 26. & in dubio, quod non præsumatur dolosus, nec simulatus multis iuribus probat *Tirag. de retra. lign. §. 26. glo. 1. num. 32. & de retracl. conuent. in fin. nu. 125 fo. 1008.*

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Suspectus de fuga, ut possit capi, carcerari, et duci ante presentiam plura requiruntur.
- 2 Mercator qui aufugit cum pecunia creditoris, an possit ab eo capi, & ad Iudicem duci, & quid in clerico fugiente similiter nu. 3.
- 4 Mercator qui iclu oculi alienat omnes merces dicitur suspectus de fuga.
- 5 Suspectus de fuga, an possit capi à Iudice incompetenti.
- 6 Et an die feriato.
- 7 Suspectus de fuga captus, an possit cedere bonis.
- 8 Suspectum de fuga receptum qua pena puniatur.
- 9 Debitor qui prestitit fideiussorem idoneum, vel pignus, an possit capi.
- 10 Creditori an, & quando liceat, & in quibus casibus capere debitorem fugitivum.
- 11 Administrator obligatus ad reddendum computa si est suspectus de fuga, an possit capi.
- 12 Cautio de stando iuri, an sola sufficiat in debitore suspecto, vel requiratur etiam cautio de iudicatum soluendo, & quid in administratore, an ambas cautiones præstare teneatur, & n. 13 & an possit rem indicata.

- 14 Fideiussores quando quis non inuenit solet admitti ad iuratoriā cautionem.
- 15 Et an ad hanc cautionem admittatur suspectus de fuga.
- 16 Causo de iudicatum soluendo est nimis utilis creditor, qui obtinendo sententiam potest illam executioni mittere contra fideiussorem.
- 17 Fideiussor de iudicatum soluendo poterit opponere omnes exceptiones executiuas in executione sententia opponi solitas per viam tamen summa cognitionis, quod non est in fideiussore de iudicio fisci num. 18. Et an possit appellare.
- 18 Fideiussor de iudicio fisci lata sententia expirat, et finitur fideiussore mortuo ita quod eius heres non tenetur secus si cum illa fuerit cummulata fideiussor de iudicatum soluendo.
- 20 Fideiussor de iudicio fisci, et iudicatum soluendo, an teneatur in causa appellationis,

AD DECIS. LXXXII.

In prin. ibi ¶ capto quodam mercatore ob suspicionem fugæ. ¶

- 1 Suspectus ¶ de fuga vt possit capi, carcerari, & duci ante presentiam plura requiruntur nempe, quod creditor habeat instrumentum liquidum contra debitorem, quod suspitio fugæ superuenerit post contractum, & debitor deteriorauit conditionem suam, quod debitor non possideat immobilia, & quod suspitio fugæ probetur per duos testes *Gram. conf. ciu. 17. nu. 13. & seq. Villalob. in vers. fuga suspitio comm. opin. probat Rit. M.C.V. 170. Et ibi Carau. qui quosdam seruari ait Viscon. qui innumeros adducit, & ex Tartagl. & alijs tradit practicam in concl. incip. debitor suspectus de fuga fo. 47. qui id extendit etiam si dies solutionis non cesserit per conf. Paris. 101. num. 8. Suarez. in l. post rem iudicatam 7. lim. nu. 2. ff. de re iud. Carauit. d. rit. 170. nu. 3. vers. amplia cum multis alijs ibi per eum cummulatis quibus adde Ama. decis. Ferr. 13. apud quæ plura de dictis requisitis Ricc. collect. 2499.*
- 2 Et de mercatore ¶ qui aufugit cum pecunia creditoris, an possit ab eo capi, & ad iudicem duci vide rex. in l. ait prætor §. si debet ff. de his qui in fraud. cred. Mising. obser. 69. cent. 4. in fin. & quid si esset ¶ clericus die vt no. in c. cum non ab homine de iudic. & sic communiter tenebatur Bened. Capra. reg. 75. nu. 7. Quid autem ¶ si mercator alienaret omnes merces istius oculi, an dicatur de fuga suspectus, teneret, quod sic per stex.

in l. omnes §. Latius ff. de his, qui in fraud. cred. Gomez. in §. item si quis in fraudem inf. de actio. Stracch. de decel. p. 3. nu. 20. & seq. Gait. de credit. c. 4. quasit. 5. n. 181 fo. 301. videtur. n. se parasse ad fugam, vnde potest capi, vt suspectus Gomez. Leo. decis. 22. Sed an debitor ¶ suspectus de fuga possit capi a iudice incompetenti Mising. obser. 65. cent. 2. Villalob. comm. opin. ver. fuga suspitio. & an ¶ de feriata Mising. vbi supr. numer. 4. D. Reg. Rouit. super pragmat. de fer. numer. 10. Carauit. rit. 80. numer. 3. Et rit. 170. nu. 13. Apicell. filius in addit. ad tutam. paup. patris ad nu. 213. nu. 127. fo. 31. Rubin. decis. 23. glo. in l. dñs felloi C. de fer. ver. fideiussoribus D. in l. 2. ff. de fer. Surd. de alim. tit. 8. priu. 2. nu. 12. & quid si fuerit debitor in diem. Idem Surd. eo. tit. priu. 77. nu. 8. & quid de cler. de fuga suspecto vide Mising. vbi sup. num. 3. Et an captus ¶ possit cedere bonis, quod non Boer. decis. 215. Amen. ad D. de Franch. decis. 79. nu. 2. plene Giurb. decis. 41. & qua ¶ pena puniatur receptans debitorem fugitiuum Amen. ad D. de Franch. decis. 442. nu. 13. & quid si debitor ¶ præstiterit fideiussorem idoneum, vel pignus, an possit capi, quod non Valas. decis. 11. Fab. decis. 1. C. de fideiuss. Galter. inf. cit. n. 25. optime Cartar. decis. 117. omnino videndus, & an creditori ¶ & in quibus casibus liceat suum debitorem fugitiuum capere propria auctoritate Mising. vbi sup. nu. 2. vide 2. som. comm. opin. fo. 333. d. nu. 24. & de supradictis omnibus, vide omnino Galter. in prax. liquid. instr. qui multa practicabilia tradit in ver. expeditur citatio d. num. 14. fo. 121. vlt. impref. & de administratore ¶ obligato ad reddendum computa si est suspectus de fuga, an capi possit Escobar. de ratiocin. c. 4. nu. 19. & seq.

N. 2. ibi ¶ sufficere illam de stando iuri. ¶

- 12 Eiusdem opin. vt sufficiat cautio de iudicio fisci fuerint Carau. vbi sup. nu. 11. qui testatur ita seruari, & Tartaglia. in prax. ciu. c. 1. num. 53. sed contraria opinio in cit. bis decis. Aff. 170. præqualit nempe, quod requiratur etiam vitra cautionem de stando iuri, cautio de iudicatum soluendo cui accedunt Maxill. in consuet. Bar. fo. 117. nu. 11. in notis Mangrell. ad Bar. in l. ait prætor §. si debitorem ff. de his qui in fraud. cred. Muscatell. in prax. S.C. in glo. expensis nu. 20. Et 28. et in prax. fideiuss. mod. 12. nu. 18. Ricc. decis. 51. p. 1. quorum meminit Viscon. sup. cit. cuius miror, quod moderni adden. non meminere maxime, quia omnia in illa

illa contenta ferè transcripserunt, & adde
Gail. de arrest. Imper. c. 11. num. 8. vbi quod
 eiusmodi cautiones post rem iudicaram, &

- 13 an ambas † cautiones prestare teneatur
 administrator suspectus de fuga, qui tenetur
 reddere rationē, vide *Ejebor. de ratiocin.*
c. 4. nu. 19. quem in pulchro casu vide n. 20.
 14 Et quia quando quis † non habet fideius-
 sores solet admitti ad iuratoriā cautionē
 15 an si † eiusmodi debitor nequeat fideiusso-
 res inuenire ad illā esset admittendus, quod
 non *Cornaz. decif. Lucen. 59.* cuius memi-
 nit *Ricc. 7. p. collect. 2. 199. in fi. de quo viden-
 dum est omnino Giurb. qui multa ad propo-
 si. um dicit decif. 4. presertim nu. 14. & 31.*

N. 3. ibi ¶ debere cauere de iudica-
 tum soluendo.

- De hac cautione plura dixi *sup. ad decif.*
 14. ad ibi ita ita te teneo quib. adde, q
 16 cautio illa † nimis vilis est creditori, nam
 obtinendo sententiam contra principalem
 debitorem potest illam exequi contra fi-
 deiussores de iudicatum soluendo ad *tex-
 in l. fin. C. de s. r. rei iud. Bar. in l. 1. ff. iud.*
*sol. alios congerit D. de Franch. decif. 400. &
 nouiss. D. Gail. in tra. de credit. c. 2. tit. 3. nu.*
545. vbi num. seq. ex Morot. conf. 21. num. 4.
 rationem reddit etiā si appellauerit, quod
 17 declarat ibi *Gut. num. 5.* bene poterit †
 omnes exceptiones exequutias in exequu-
 tione sententiae opponi, licet, ut *mo. in l.*
ad duo pro §. si super rebus ff. de re. iud. per
viam tamen summariz cognitionis, ut ibi
expl. cant. Morot. & Gail. loc. sup. cit. n. 550.
 & quod talis fideiussor non poterit appel-
 lare *Maf. vill. decif. 302. 4. p. omnino viden.*
 18 Quod tamē non esset in fideiussore † de
 19 iudicio Sisti, quæ lata † sententia expirat *l.*
gr. acc. §. & post lit. em. ff. de fidei. ff. 1. as. in l.
fideiussor §. in fideiussorem ff. qui satisd. cog.
licet fallat, ut nonnullis calibus positus per
1. as. ibi, & per Affl. in consil. rub. 177. licet
 finit eo mortuo ita quod eius hères non
 teneatur silitere *1. as. in l. si decesserit ff. qui sa-*
tisd. cog. secus si cum cautione de iudicio si-
sti fuerit cumulata cautio de iudicatum solu-
*endo, quia per mortem quamuis libere-
 tur à iudicio sisti tamen tenetur soluere iudica-*
tum Bellacom. comm. opin. ver. fideiussor de
iudicio Sisti nu. 175. in 2. tom. comm. opin. fo.
387. & ideo scitanda est dicta decif. *Affl.*
 20 170. prout hic. Sed an † fideiussor de iudi-
 cio Sisti, & iudicatum soluendo teneatur in
 causa appellationis, quod non nisi aliter
 actum sit *Bar. in l. cum apud ff. iud. sol. 4. 2. et*
§. 10. ordin. C. de procur. & §. si verò aliquis
int. tut. de satisd. dixi de hoc casu, & de alijs

ad d. decif. 14. vbi vide quibus adde tradita
per Gail. de arrest. Imper. c. 3. nu. 12.

Iosephe Mele.

SV M MARIV M.

- 1 Interdictum vnde vi datur solum possessori
 vel ei, qui possidet nomine proprio non al-
 terius.
- 2 In interdicto vti possidetis quid probare ha-
 beat agens.
- 3 De claudendo ostio domus praxi d. locatore.
- 4 Inquinus, an possit propria auctoritate ex-
 pelli à locatore, & quando.

AD DECIS. LXXXIII

N. 1. ibi ¶ si quidem colono, & in-
 quilino non datur interdictum vnde
 vi, & interdictum recuperandæ vi per
 vim expellatur, & deiciatur, quia præ-
 dicta interdicta dantur possidenti. ¶

- 1 Quod interdictum † vnde vi datur solum
 possessori, vel ei qui possidet nomine pro-
 prio non alterius *Surd. conf. 166 nu. 23. Gra-
 tia. distep. 174. nu. 15. Giurb. omnino eviden-*
dus decif. 12. cuius dicta multum de seruiunt
 huic decif. nam tractat eundem articulum,
 an colono à re conducta deiectione conceda-
 tur spoliū priuilegiatum de recenti, adde
 tradita per *Ricc. collect. 1026. & Maran. de*
remed. posses. nu. ...

N. 3. ibi ¶ interdictum vti posside-
 tis. ¶

- De hoc interdicto vide *Giurb. Marant. et*
 2 *et alios sup. cit. & quid probare habeat agēs*
 hoc interdicto vti possidetis *Giurb. vbi sup. optime*
Amen. ad D. de Franch. decif. 199. vbi etiam
 an detur hæredi, & pro quibus causis.

N. 7. ibi ¶ inquinus cessante à solu-
 tionē pensionis possit dominus clau-
 dere ostium domus, & ipsum conse-
 quenter expellere propria auctoritate
 vel iudicem adire. ¶

- De claudendo ostio domus à locatore
 ob pensionem non solutam, vide *Foller. ad*
pragen. de censib. fo. ult.
 4 Et quando inquinus possit propria au-
 thoritate expelli à locatore abunde dixi
sup. ad decif. 6. ad nu. 27.

Iosephe Mele.

SV M.

SVMMARIVM.

- 1 Sportula non debentur actuario examinanti testes pupilli, vel aliarum miserabilium personarum.
- 2 Provisiones solent fieri pro pauperibus quoad acta gratis actuarij transmittant si ante notoria paupertate.
- 3 Aduocatus potest cogi gratis patrocinari pro paupere.
- 4 Medicus tenetur gratis pauperem curare.
- 5 Pauperibus datur aduocatus pauperum, & a quo illi soluitur salarium, & 6.
- 7 Paupertas excusat ab appellando, & a persequutione appellationis.
- 8 Paupertas excusat a literis non expeditis, & ab alijs remis.
- 9 Paupertas probanda est ab eo, qui in ea se fundat.
- 10 Pauper quis dicatur, quis inops, & quomodo differant inter se.

AD DECIS. LXXXIV.

Habetur in hac decif quod pauper allegans suspectum officialem non tenetur tacere depositum seruata forma R. Pragat.

- N. 3. ibi ¶ pauper non tenetur soluere aduocato nec procuratori salariū neq; mercedē actuario pro actis. ¶
- 1 Adde quod sportulae ¶ non debentur actuario examinanti testes pupilli, vel aliarum miserabilium personarum Nig. in elem. de test. et bonif. cler. n. 33. & pro pauperib; ¶ solent fieri provisiones directae actuarijs stante notoria paupertate vt transmittant acta gratis. Gail. lib. 1. obser. 43.
- 3 Et aduocatus ¶ potest cogi gratis patrocinari pro paupere Abb. in cap. 1. de iud. l. 2. ubi glo. in ver. consensum C. de proxim. fuer. serm. lib. 10. Aut. in e. si pro debilitate de off. deleg. Cappell. Tholosan. decif. 441. Ricc. collect. 2207. Grass. cons. 1. sub tit. de transact. vol. 2. n. 21. ubi idem in medico ¶ qui pauperem ægrotantem gratis medicare cogitur, & 5 de aduocato ¶ pauperum Ricc. ubi sup. & 6 quo soluitur ¶ salarium Aduocato pauperum. Escobar. de ratione. c. 20. nu. 42. optime Sur. de alim. tit. 1. q. 120. n. 16. in qua qu. vide de alimentis subministrandis a ciuitate pauperi liganti.

- N. 7. ibi ¶ paupertas excusat a deferrentione. ¶
- 7 Adde quod Paupertas ¶ excusat etiam ab appellando, & prosequendo appellationes Carpaz. ad stat. in ardiol. 131. num. 64. Mi-

sing. erut. 4. obser. 97. Gail. lib. 1. obser. 142. declarat optime Gratian. decif. 34. operatur etiam paupertas multos alios effectus hic cumulat per mod. adden. ultra quos dic, 8 quod excusat ¶ a literis non expeditis Rot. decif. 676. 1. p. Ricc. collect. 2197. & vide et alijs Gratia. d. decif. 34. quæ omittit, & vide Tirac. pe pgn. temp. caus. 33. & alios quos ad ducit Sur. de alim. tit. 1. q. 48. nu. 35. apud quem vide alios casus in quib; paupertas excusat. Nouar. ad prag. collect. 125. n. 11. Vin. decif. 454. vide alios casus per Apicell. alleg. 6. & per filium adden. ad tutam pauper. num. 558. & 612. solum adde, quod paupertas ¶ probanda est ab eo qui in ea se fundat No. uar. collect. 134. n. 3. Giurb. decif. 18. n. 4. Sur. in d. trac. in tit. 1. q. 24. n. 7. alios allegat Affb. dec. 377. v. sc. in comel. incip. Probare, & quis dicatur pauper Gratian. ubi sup. n. 13. et seq. 10 quis inops, & quomodo differant inter le pauper, & inops Menor. de arb. cas. 65. quæ vide et seq. quæ sit persona miserabilis meminit D. Ron. prag. 10. de off. S. C. n. 4.

Ioseph Mele.

AD DECIS. LXXXV.

DE materia huius decif. dixi multa sup. ad dec. 31. ad n. 8. & 1. longe antequam hæc decif. 2. p. ad manus meas peruenerint ad ibi tradita te remitto.

Ioseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Instrumenti pars si fuerit falsa in totum instrumentum reputatur falsum intelligit, vt nu. 2.
- 3 Cancellatura an reddat instrumentum suspectum.
- 4 Notarij solent facere mentionem de cancellatura facta in instrumento, quod fuit falsa non vitio falsitatis, sed ad cuiusmodi errorem, & quo casu notarij debeant facere mentionem de cancellatura n. 5.
- 6 Notarius si commisit falsum in vno instrumento, an alia instrumenta reddantur suspecta.
- 7 Testis in vno per iurum nihil probat in reliquis.
- 8 Testis falsorum productio solum non sufficit ad penam infligendam, ideo in oleuit praxis, vt producentis excuset si vult uti testib;.
- 9 Declaratio circa vsum si petitur statuitur

- tuitur super ea terminus etiam de iure cōmuni num. 2.
- 10 Declaratio circa vsum in fra quem terminum petenda de iure nō fit.
- 11 Testes si fuerunt examinati super diuersis articulis, & deposuerunt falsum in vno, an si pars debeat nolle, vti test. super d. articulo possit id facere affertur nouissima decis. S. C. contra B. de Franch. decis. 173.
- 12 Testes si fuerunt examinati ultra numerum praefixum in R. Pragm. de refren. testi. an omnes erunt reijciendi, vel illi, qui sunt supra numerum.
- 13 Liber continens diuersas partitas, an si fuerit reprobatus in vna partita censetur reprobatus in reliquis, & n. 16. & 17. quid de libro rationum n. 21.
- 14 Libri fides augetur quando verificantur aliquae partiæ illius, nisi conficiens librum sit infamis, & suspēsa vita num. 15.
- 18 Libri fides pendet à fide, & persona scribentis, prout fides instrumenti à fide notarii.
- 19 Falsitas quando attribuitur scribenti, & quando non.
- 20 Liber quando dicitur continere connexa.
- 22 Oratio quando pro parte valeat, & quando non, & sic legatum, & substitutio.
- Sententia in parte appellabilis, an in totum reddatur appellabilis.
- 23 Fidei commissi alienatio facta partim ex causa necessaria partim voluntaria, an corruat in totum.
- 24 Instrumentum consensuale si continet excessum rationis decem per centum, an extinguitur in totum, vel tantum in illo excessu.
- 25 Confictus pīura delicta, an si verificetur vnum ex illis non commississe censetur confessio erronea in omnibus.
- Confessio partim vera partim falsa, reputatur in totum falsa.
- 26 Acta facta in vno iudicio quando fidem faciant in alio.

AD DECIS. LXXXVI.

- D**E eo, quod dicitur Author hic, quod si pars instrumenti sit falsa, totum instrumentum reputatur falsum vide, quod cōtrariū tenet Bal. conf. 96. & 264. 1. p. Sed pro opin. Authoris vide Alex. qui infinita allegat in l. si ex falsis 4. & 5. col. C. de trans. & ibi las. 3. col. idem Alex. conf. 45. vol. 4. Felin. in cap. fraternitatis 3. col. de beret. & ibi Panor. idem Felin. in cap. cum Ioannes 17. col. de fid. instrum. & in cap. 1. 5. col. de re iud. Bal. sibi contrariū conf. 28. 3. p. Barba. conf. 43. 2. eolum. de re iud. Quz opin. nō limitatur, vt non procedat nisi in falso vero, secus in p̄sumpto, vel quasi falso purā

in falsura in vna parte instrumenti Alex. vbi sup. & Felin. d. cap. fraternitatis. Sed an cancellaturat reddat instrumentum suspēsum vide D. in l. fin. C. de edict. dist. Ad r. Tollen. las. & alios in l. si vnus C. de testam. vbi concludit, quod nō, maxime si, vt asselet, à notario fiat mentio quod de falsura, siue cancellatura, & asselet non fuisse factam vitio falsitatis, sed vt emendaretur error, de qua cancellatura non necesse est, vt fiat mentio, nisi quando in parte substantiali instrumenti facta fuisset Felin. in cap. quoniam contraria 21. col. ver. limita. 6. de probationibus.

6 Quid si Notarius confecerit falsum instrumentum, an propter falsitatem commissam in vno instrumento alia instrumenta eiusdē Notarii cedantur, quam saltem suspēsa vide glo. nō in 5. pen. Auth. de tabellio. Bal. in l. 2. 9. miles ff. de infam. & in l. iubemus 5. sane C. de Sacros. Eccles. & in l. militibus, vbi Alex. C. de testam. milit.

N. 8. ibi ¶ Idem in teste, qui si deposuisset multa, & probaretur falsitas in vno, non crederetur ei in aliquo ¶.

7 Quod testis in vno peritius nihil probat in reliquis adde Alex. & las. in l. pen. in fin. C. de trans. Alex. conf. 133. col. 5. vers. & tamen est probatum vol. 1. vbi de cōmuni Dec. conf. 105. eolum. 3. & pen. vbi pariter testatur de cōmuni las. conf. 134. num. 2. 5. vol. 4. Cott. in memo. incip. testis fides, & in alio incip. iuramentum est indiuiduum. Crapanz. cōf. 201. nu. 17. Gram. conf. 324 in fin. vide Clar. in 5. falsum num. 38. & ibi adden & q. 33. vers. sed quare, & ibi similiter adden. materiam latissimē more suo tractat Farin. de testib. q. 67. §. 4. fol. 199. & seq. Verum quia testimonium falsorum productum non sufficit ad p̄nam infligendam, ideo inoleuit praxis, quod producens interrogetur, & declarat, an velit vti testibus aduersus instantiam examinatis, quz declaratio, circa vsum appellatur, de qua per Mustatell. in praxi glo. num. super qua declaratio datur terminus etiam à iure in quo declaratio si velit vti, debeat fieri Vin. decis. 71. Ricc. col. 10. test. 298. Et infra quē terminum peti ad sunt Regiæ nouellæ Pragm.

Hinc ad propositū huius decius solet dubitari, an si testes fuerint examinati super diuersis articulis, & deposuerint falsū in vno si pars producens potest depositione testium, vt in parte dicendo nolle vti depositionibus testium super tali, & tali articulo D. de trāch. fuit in opinione negatiua decis. 173. cuius contrarium sentit Surd. decis. 16. secundum quā nouissimē de anno 1625. in S. C. fuit deci.

decisum iunctis aulis in causa D. Violante Searaggio, & Marci Antonii Calò coniugū cum illis de Brancia de Foggia referente D. Camillo Perio Aſtuario Carbone patrocinante D. Alexandro Palmiero Vito cruciatum. Sed quæro extat ꝑ Regia Pragm. quæ refrenat numerum teſtium ſub tit. de refrenat. teſti. an ſi fuerint teſtes aliqui recepti ultra numerum in diſta Reg. Pragm. taxatum, omnes erint reiſcendi, vel poſſint aliqui in numero ſtatuto eligi, & reliqui reiſci vide D. Rouit in Pragm. 1. num. 2. ſub diſt. tit. de refren. teſti.

N. 14. ibi ꝑ propter vnā cartam falſam totus, & integer liber exiſtimatur falſus, & nihilominus liber non ſolum continet diuerſa capita, ſed diuerſas materias ꝑ.

13 Quid autem de libro, qui ꝑ continet diuerſas partitas, an ſi fuerit reprobatus in vna partita cēſeatur reprobatus in reliquis, & vti de falſo ſuſpectus fidē nō faciat, quod ſic Maſſear. de probat. comel. 742. tot. Eſcob. de ratiocin. ca. 11. num. 22. Baiard. ad Clar. d. 5. falſum num. 90. Farin. conf. 108. latē Scaccia. de iud. cauſ. ciu. cap. v. num. 183. Inno. in cap. fraternitatis de heret. & habetur Iacob. cap. 2. Qui in vno deliquit ſactus eſt omnium reus; & Virg. 2. Aeneidos crimine ab vno diſſec omnes Borrell. conf. 82. num. 21. & ſeq. nam ſi fi-

14 des ꝑ libri augetur eo, quod verificantur aliquæ partitæ illius taliter, qꝫ in omnibus partitis non verificatis liber probat, prout communiter aſſerunt D. cit. per Gabriell. com. coneluſ. tit. de præſumpt. conel. 5. num. 1. Maſſear. conel. 975. num. 75. Surr. de iſ. 199. nu. 12. Menoch. lib. 3. præſump. 63. Farin. conf. 13 num. 6. Cartar. de iſ. 127. num. 5. Borrell. vbi

15 ſupra, ita, & e conuerſo, niſi tamen ꝑ meritor, qui librum confeſcit eſſet inſamis, & ſuſpectæ vitæ, quia tunc cinſ liber non probaret Maſſear. qui alias allegat. d. conel. 975. num. 30. Ginn. in tra. de ſcrip. priuat. tit. ..

16 fol. 242. & quæ ſupra diximus, qꝫ liber ꝑ reprobatus in vna partita cenſetur reprobatus in alijs in eodem libro deſcriptis procedūt etiam ſi partitæ non eſſent connexæ, ſed penitus diuerſæ, & ſeparatæ, vt no. per D. in d. l. ſi ex falſis, & de communi Gabriell. lib. 7. comm. conel. coneluſ. 3. num. 19. quod

17 ꝑ intelligit, quando falſitas attribuitur ſcribenti, & licet nonnulli contrarium tenebant, tamen eorum opinio procedit, quando falſitas non attribuitur ſcribenti cā ra-

18 tione, quia fidēs ꝑ libri pēdet à fidē, & perſona ſcribentis, prout fidēs inſtrumenti pēdet à fidē Notarii, cū ipſorum fidēs, & probi-

tas ſit, quid indiuiduum, quo ſit, vt liber ex parte falſus totus præſumatur falſus ad tex. in l. aliquid. C. de ſuſcep. & arcan. lib. 10. Maſſear. conel. 742. num. 5. & ſeq. quam rationē conſiderauit Author noſter luc. num. 11. & de ea, & de ſupradictis alijs vide omnino latē D. meum Gait. d. traſt. de cred. cap. 2. tit. 5. à num. 903. & ſeq. vbi multas ampliaciones, & reſtriſiones viles reperies, & ibi num.

19 910. reperies quando ꝑ falſitas non attribuitur ſcribenti ex Mmo. Maſſear. & alijs ſup. cit. nempe quando mendaciū adeſt in aſſertione ſacta per partes, & in verbis enunciationis partium abſque dolo ſcribentis, qui dolus ſcribentis ſi abeſſet, & falſitas eſſet in ſubſtantialibus libri, etiā quod appareat de ignorantia, & errore totus liber redditur ſuſpectus, vt per Gait. ibi num. 915. & liber

20 ꝑ quando continere dicatur connexa videndus Eſcobar. de ratiocin. cap. 13. n. 15. & ſeq. 21 Quid de libro rationum ꝑ in quo diuerſæ ſunt partitæ, an ſi adeſt aliqua erronea partita, tota ratio retractari debeat, vel illa dūtaxat de cuius errore conſtat ꝑ, dic quod dūtaxat retractanda venit illa partita. Eſcobar. in d. traſt. de ratio. cap. 41. num. 30. Nouar. ad prag. collect. 9. num. 13. vbi adducit Lauren. de iſ. Auenis. 53. Et quando

22 oratio ꝑ pro parte valeat, & pro parte non & ſic legatum, & ſubſtitutio. Surr. de iſ. 7. num. 33. & ſeq. & de alijs vide D. cit. per Viſcon. in conel. incip. vtile per inutile, & cumulara per Ricc. collect. 1246. Giurb. de iſ. 85. num. 3. & 21. Cartar. dec. 39. num. 11. Molin. in traſt. de primogen. Hiſpan. lib. 1. cap. 21. n. 28. & lib. m. cap. 7. num. 6. vide Giurb. de iſ.

23 101. vbi de ſententia ꝑ in partē appellabili an reddatur in totum appellabilis, & de iſ. 31. num. 12. de alienatione fideicommiſſi ſacta partim ex cauſa neceſſaria, partim voluntaria, an corrumpat in totum, vel pro parte, & de falſa cauſa nō in totum, ſed in parte, an vitiet ſententiam dixi ſup. ad de iſ. 81.

24 & de inſtrumento cenſuali ꝑ in quo eſt exceſſus rationis decem per centum, an vitietur in totum, vel in illo exceſſu tantum D. Rouit. Pragm. 1. de conſib. num. 15. Et de cō-

25 ſistente plura ꝑ delicta, ſi probatur aliquod non commiſiſſe, an præſumendus conſeſſionis error in omnibus, vide Viſcon. in coneluſ. incipit conſeſſio delicti ſacta circa med. Et de conſeſſione ſi reperitur partim falſa, partim vera, quod in totum reputetur falſa tex. in cap. ſi ad ſacra 9. diſ. in. cum alijs alleg. per Borrell. conf. 56. m. 8. 1. p. Et de indulgentia Epilcopi conceſſa ultra 40. dies, quod indulgentia corrumpat etiā quoad 40. dies Apicell. tutam. paup. tit. primo. num. 39. apud quem

vide de alijs circa matetiam, quando ob excessum res corrumpat in totum, & vile per inutile vicietur.

Num. 17. ibi: ¶ An acta facta in foro Ecclesiastico coram Summ. Pontif. & Congregatione Card. Sanctissimi Officij Inquisitionis fidem faciant in foro seculari. ¶ A8a ¶ facta in vno iudicio quando fidem faciunt in alio, not. DD in l. 2. C. de eden. vide latè in 1. som. comm. opin. f. 505. Capyt. dec. 110.

Joseph Mele.

AD DECIS. LXXXVII.

Articulum huius decisi. tetigi supra, ad decisi. 37. antequam hæc decisi. ad manus meas pervenisset, vbi nu. 20. ad hoc adduxi Risc. dec. 138. p. 1. & dec. 10. sad. p. 1. Nouar. collect. 28. num. 19. vbi quid in ampliacione Chori, & Seminarij, & multa alia concernentia materiam.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Affensus Regius præsitus pro restitutione dotium, & antefati in casu dissoluti matrimonij, & in omnem euentum soluti matrimonij, an comprehendat etiam casum assicurationis dotium constante matrimonio.
- 2 Feudalia an veniant in generali obligatione tacita legiti, qua pro legato inducitur.
- 3 In generali obligatione que veniant.

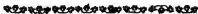
AD DECIS. LXXXVIII.

NVm. 1. ibi: ¶ Præstatur generalis assensus super bonis feudalib. mariti pro dotiũ cõseruatione, & restitutione. De hoc assensu vide latè D. de Pont. in trac. de pot. prareg. tit. de assen. super dos. D. Eranch. dec. 260. Risc. collect. 2049. & de Regio assensu ¶ pro restitutione dotium, & antefati in casu soluti matrimonij, & in omnem euentum restitutionis dotium, quod comprehendat etiam casum assicurationis constante matrimonio ob inopiam viri, vide Viscon. post DD. per eum cit. in concl. incip. assensus enim Regi 2. sol.

Num. 2. ibi: ¶ Quod in generali obligatione bonorum, feuda minime comprehenduntur. ¶ Feuda non venire in generali obligatione nisi hærit domino data potestas in concessione illa alienandi, vide Gratian. lib. 2. dispensation. foren. post DD. per ipsum cit. c. 580. nu. 2. vide omnino Mozz. de contract. in tit. de pigno. & hypot. num. 24. fol. 47. & num. seq. & in tit. de empt. & vend. num. 37. f. 74. à terg. & de comuni, quod in generali obligatione non veniant feuda, Goyl. lib. 2. obseru. 174. nu. 6. & ibi de ratione. Sed quod feudalia veniant in generali obligatione bonorum per vassallum facta sine consensu domini tenet, Alex. conf. 2. nu. 1. vol. 4. vbi alleg. concord. & conf. 41. vol. 6. Negus. de pignor. 2. mem. 2. p. n. 43. Affi. in consil. diua memoriae num. 12. & in consil. fratribus nu. 21. & in consil. bar. sal. elal. num. 9. Gram. dec. 103. num. 110. Poller. in prax. consual. fol. 194. num. 12. Malitri. dec. 86. nu. 1. Moiss. conf. 3. num. 9. & seq. multo more suo summat Viscon. in concl. incip. feudum non venit in generali fol. 86. vbi quid si in obligatione interuenit Regius assensus & quod conclusio procedit in feudo tit. decorato cum assensu, & multa alia que non recenseo apud eum videre poteris, & quod feudum non veniat in tacta obligatione legis, que pro legato inducitur, Sarr. post DD. per eum cit. dec. 220. nu. 6. & publicatis bonis, quod non veniant feuda, dixi supra ad decisi. r.

Et an feudum possit locari ad tẽpus modicum, quod sic, Clar. in §. feud. q. 33. Mozz. de contract. tit. de loca. & conda. cap. venio ad secundam columnam nu. 8. f. 91. Que autem bona veniant in generali obligatione bonorum abunde habes apud Mozz. de contract. tit. de pign. & hypo. cap. venio ad alium ordinem à nu. 13. & apud Gait. d. trac. de credit. cap. 4. q. 5. num. 89. cum multis seqq. & quod bona prohibita alienari non veniant in generali obligatione, vide Gratian. discept. form. c. 855. lib. 3. nu. 10. & seq. & an possint hypothecari, vide supra dec. 74. & abunde Cened. quest. canon. q. 11. n. 11. & que ad fin.

Joseph Mele.

SVMMARIVM.

- 1 Furtiua rei si reperitur penes aliquem male conditionis facit inditum.
- 2 In Regno si penes quem reperitur rei furtiua tenetur ostendere auctorem.

- 3 Contra vicinos oritur presumptio, & inditium quando fuit commissum furtum, quod nescitur à quo fuit commissum, quando sunt male conditionis, & fama, secus si essent bonae conditionis.
- 4 Idem in domesticis seruis, & familiaribus.
- 5 Qualitas bona fama, & conditionis multum operatur.
- 6 Furtiva rei si emitur scienter emens graviter puniatur.
- 7 Furtivam rem emens bona fide etiam tenetur illam domino restituere, si extat, si non extat quatenus factus est locupletior.
- 8 Emptor rei furtivae tenetur restituere rem, & amittere pretium etiam si protestetur emere pro vero domino, & quid in Regno.
- 9 Emptor rei furtivae si fuit absolutus, quia non cōsistit quod emis scienter, an tenetur ad restitutionem rei, si rem, quae prae tendebatur furtiva, alienavit.
- 10 Emens rei depredata ab hostibus, an teneatur illas restituere.
- 11 Iudei, & Mercatores qui continuo emunt res à diversis, an si penes eos reperiantur res furtivae, teneantur.
- 12 Furs apprehensus cum re furtiva in fraganti crimine non sunt dāde defensionem, sed contra eum procedendum ad pēna executionem.

AD DECISION. LXXXIX.

- D**ecisio ista videtur concordari cum decis. Peguer. 77. cuius meminit Risc. collect. 2331. dum in ea habetur, quod si res furtiva reperitur penes aliquem male conditionis, quod facit inditium, secus si non fuit probatum illum esse male conditionis, ut probat Author noster hic, & habetur apud Fab. dec. 4 tit. de furt. in Regno tamen tenetur ostendere Authorem alias habetur pro convicto, & dicitur Author, quod necesse est ut probetur, quod ille penes quem reperitur res furtiva sit male conditionis, vitæ, & famæ, dic quod
- 3 idem est in vicinis tamen aduersus quos oritur presumptio furti, quod fuit commissum, & nescitur à quo, I. Dominus horreorum ff. loca. Farif. de Pnt. de find. verb. tortura el. 3. I. mandavit Rex, Farinae. de indi. & tort. q. 52. nu. 127. ubi post Doctores, quos citat contra vicinos oritur inditium ad torturam, quod nu. 131. dicit, procedere in vicinis male conditionis, & famæ, Vlpell. conf. 65. nu. 2. alleg. Menoch. & Mascard. secus si essent bonae opinionis, conditionis, & famæ, quia talis presumptio nihil operatur, Affl. in conf. in questionibus nu. 19. in ff. Foller. in verb. capiat informationem nu. 35. quod idem

† dicit in domesticis, seruis, & familiaribus, Farinae. d. tit. q. 37. nu. 158. & 160. & idem de furto commissio in domo, quod presumitur commissum ab vxore, domesticis, & conuersantibus in ea, secundum Blanc. cum alijs alleg. per Farin. d. q. 37. n. 139. Vison. verb. fructum 5. col. qualitas enim bonæ famæ, & conditionis multum operatur, & omnem doli suspicionem excludit Ambrosin. decif. ult. nu. 23. & seq.

Sed dum hic agitur de emprote rei furtivae penes quem fuit reperta, adde quod res furtiva tamen potest emi scienter, & potest emi bona fide. si scilicet emitur, grauius puniendus est Emptor, ut censuit Senat. Sabaud. teste Fab. decif. 3. de furt. & pēna furti tunc voluit Bar. in l. cum vir ff. de vsuap. & in l. alienum C. de furt. Mozz. de contrah. tit. de empt. & vend. nu. 31. fol. 74. si verò bona fide tamen tenetur illam vero domino restituere, si extat, & si non extat quatenus est factus locupletior, Clar. §. furtum num. 26. vide Mozz. ubi supra, Franc. Mare. dec. 7. par. 2. & quid si est in aliam speciem transformata Mare. dec. 7. p. 2. Nouar. collect. 83. ad pragon. num. 3. Mozz. ubi supra, & non modo emptor rei furtivae tenetur restituere, sed etiam amittere pretium, ex vulg. tex. in c. in ciuilem C. de furt. Laurent. decif. 30. etiam quod sit protestatus, quod emeret pro vero domino, Lud. decif. Perus. 42. Benin. dec. 34. No. uar. qui alias decif. collegit ad pag. infra cit. num. 1. & 2. collect. 81. & de dicta cautela si profit, vel noceat ementi vide Mozz. & Doct. per eum cit. ubi supra nu. 32. Clar. ubi supra, & in Regno adeff. Reg. Prag. 1. sub tit. de emp. & vend. quam concordare cum iure communi probat D. Rouibi nu. 2. Nouar. ubi supra, quem vide ibi nu. 5. quando emptor emit rem furtivam nomine dñi illiusque vile negotium gerit emendo pro modico pretio, & quando emptor emit a prædōnibus a quibus dominus nullo modo recuperare potuisset, vel difficile recuperasset, vide Nat. conf. 139. quem ad hoc citat Mozz. ubi supra nu. 32. vers. sed animaduertendum §. 7. quæ vide num. seq. tires dicta per Nouar. supra nu. 5. ad quod citat Gram. cōsil. ciuile 20. & Conar. reg. precatum p. 2. §. 12. nu. 5. & si emptor fuit absolutus a pēna furti, quæ forsitan non consistit, quæ emerit scienter, an teneatur ad rei restitutionem, si rem quæ prae tendebatur furtiva alienauit, dic quod tenetur ad restitutionem pretii si alienauit postquam sciuit rem furtivam, Rot. Luc. diuers. dec. 151. sed an clericus emens res furtivas teneatur pēna dictæ Pragm. Caual. dec. 21. p. 5. Risc. coll. 2331. in fi.

- 10 Quid in emēte res depredate ab hostib.
an teneatur illas restituere veris dominis
nō soluto pretio *tex. est no. in d. l. mulier ff. de
capt. et poss. lim. reuerf. Rot. Auenion. d. decif.
30. & 127. Nouar. vbi sup. num. 4. Rice. vbi
sup. D. Ronit. d. pragm. 1. num. 9.*

Et an dicta in emptoribus rerum furtiuarum procedant ꝑ in Iudeis, & mercatorib.
qui continuo emunt res à dinerfis palam
vide *Alba. conf. 84. Boff. tit. de furt. num. 50.
Farin. decif. 120. nu. 1. & 2. Baiard. qui alios
cumulat ad Clar. 9. furtum num. 112. Mozzi
vbi sup. num. 32. in fin. vbi citat Abb. in c.
Clericum col. 8. de for. comp. & Aleia. in l. ser-
uus cuiusdam n. 9. ff. de condi. indeb. et quo-
modo procedat n. 115. de reliquis in hac ma-
teria vide *Meno. lib. 5. presump. 29. vbi repe-
12 rtes multa, & de fure ꝑ apprehenso cum re
furtiuarum in fraganti crimine, quod nulla est ei
danda defensio, sed statim procedendum
ad pēnz executionem Nig. in c. ad hoc nu.
60. de furt. Aiss. in consil. iustitiarum nu. 11.
Carrabb. sing. 88. incip. fur.**

Ioseph Mele.

SYMMARIUM.

- 1 *Pēna an tot dicantur, quot delicta.*
2 *De sententia continente plura capita remis.*

AD DECIS. LXXXX.

N. 1. ibi ¶ non seruatis ab eo rele-
gationis limitibus per eandem M. C.
in anno 1595. vita durante ad eandem
insulam custodiendam dānatus fuit. ¶

V Ide de materia, quæ dixi sup. ad decif. 23.
à nu. 43. vbi de pēna fraudentis exilium
relegationem, fugientis à Regis tryremib.
& alijs, & ibi quid si relegatus, vel exulatus
iurasset in casu fractionis relegationis trire-
mes, & in quibus frangens relegationem,
& exilium excusetur.

N. 2. ibi ¶ an tot dicantur pēnz
quot delicta. ¶

1 Adde. ꝑ tradita per Clar. q. 84. vers. sciat
etiam num. 2. & ibi Baiard. poss. D. per eum
cit. & Farin. vol. 1. q. 20. n. 30. Boer. decif. 82.
Covar. lib. 2. var. resol. c. 10. num. 8. Fbicard.
comm. opin. 2. tom. ver. plura delicta fo. 437.
num. 64. vide Foller. in prax. crim. ver. pēnis
debitis feriuntur nu. 9. fo. 334. vbi dicit quod
si quis congregauerit armatos non poterit
puniri pēna portationis armorum, & de
congregatione armorum, quia ista duo
tendunt ad eundem finem secundum Bar. in
l. 1. ff. ad l. Iul. de vi pub. & alios ibi cit. vbi in-
fert ad alia.

N. 3. ibi ¶ non vnicum, sed plura
dicuntur capita. ¶ & ibi ¶ plures erunt
libelli plures erunt sportulæ, ac senten-
tiæ. ¶

2 De sententia ꝑ continente plura capita
vide, quæ dicit Viscon. in concl. quæ incip. sen-
tentia Iudeis poss. D. per eum cit.

Ioseph Mele.

F I N I S.

Laus DEO Beatissimæ Virgini Matri.

**EMANVELI A ZVNICA
ET FONZECA
MONTIS REGIS COMITI &c.
in Regno Neapolitano Proregi, &c.**

FRANCISCI MELE BITONTINI

vtriusque Iuris Professoris

IOSEPHI MELE I. C. PRÆSTANTISSIMI,
Filij non immcriti,

RESPONSVM SINGVLARE

Dicatum.

Et in Neapolitano Gymnasio ab eodem Authore
disputatum.

SVM MARIVM.

- 1 Factum enarratur.
- 2 Fideicommissum quando censetur inductum in casu alienationis tantum, & quando etiam in casu mortis, nu. 3.
- 3 Fideicommissarij testatori, & non grauato succedere dicuntur.
- 4 Monachus religionis capax suitatis iura retinet.
- 5 Statutum ne Monachus succedat, & et nec iura suitatis retineat non valet, & quare, nu. 69.
- 6 Probitus alienare an poterit testari.
- 7 Bona propria heredis in prohibitione de nō alienando à testatore facta, non comprehenduntur.
- 8 Regula huius nostri ff. de regul. iur. quādo procedat.
- 9 Probitus testari videtur erga venientes ab intestato fideicommissō grauatus, & quādo num. 63.
- 10 Clerici in familia bona cōseruare dicuntur.

- 11 Clericus an excludatur à maioratu.
- 12 Clericus an comprehendatur in statuto excludente feminas extantibus masculis, prout est in Regno nostro.
- 13 Clericorum appellatione veniunt monachi cuiusque religionis, & quando nu. 65. & an sicut professi ita Nouitij nu. 15. & quid si essemus in materia odiosa num. 16.
- 14 Statutum plicis potest quam testator.
- 15 Dispositio impeditiua religionis, & diuini cultus inuálida.
- 16 Testator si expressit excludit monasterium, ea su quo grauatus si sine liberis decesserit illud ingreditur non recte disponit, ita quod eius dispositio nō est seruanda. Contrarium nu. 72. & de ratione nu. 78.
- 17 Testator si filia legat mille si nupserit, & 500. si monasterium ingreditur, illa filia ingrediens monasterium debet consequi velle, etiam si nō monasterium clausurati ingreditur, sed tertiaria, puta S. Francisci efficiatur nu. 20. Contrarium n. 73. & quā ratio nu. 74.

- 21 *Conditio, si monasterium non intraverit an habeatur pro non adiecta, & quando n. 22 sed vide nu. 77.*
- 23 *Conditio, si non nupserit, habetur pro non adiecta.*
- 24 *Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, valet.*
- 25 *Legatum alimentorum sub conditione, et alimmentarius recipiat ea in tali loco, si alimmentarius nollet eo loco recipere non debentur, sed quid si ingrediatur religionem, n. 26.*
- 27 *Tutor excusans se à tutela legatum amittit, sed quid si ideo se excusat, quia vult se clerici, aut monachi.*
- 28 *Voluntatis mutatio in testatore non presumenda, etiam si diversa sequatur dispositio.*
- 29 *Fideicommissa in dubio non censentur reuocata, & quando n. 30.*
- 30 *Moriens dicitur potius velle, quam nolle.*
- 31 *Donatio causa mortis non censetur reuocata per fideicommissum in testamento à donante relictum, & quando, n. 82.*
- 32 *Ius reuocandi an transeat ad heredes.*
- 33 *Pater aequaliter filios presumitur diligere, & nepotes, & quoniam nepotes n. 34.*
- 35 *Nepotum appellatione, qui nepotes veniant.*
- 36 *Fructus non prohibentur alienari, re prohibita alienari.*
- 37 *Monachus etiam religionis capax non potest petere portionem fideicommissi relicti, a lege, et vadit per descendentes de familia gradatim, & ordine successivo, & ut ppetuo in familia conservetur, & an etiam Equitis Hierosolymitani, & an possit petere usum fructuum.*
- 38 *Monachi capacitas à monasterii capacitate regulatur.*
- 39 *Monasterium incapax bonorum, &c. an poterit consequi relictum librorum causa studij, siue vestium, siue alimentorum modicorum, & an illud quilibet frater minor poterit petere, & n. 40.*
- 41 *Monachus retinet iura familia, & agnationis, sed non conservat bona in familia, & agnatione.*
- 42 *Probitus alienare bona, ea ratione, et ea in familia conservarentur, si habent substitutum de familia, si sine liberis decesserit, ingrediatur monasterium, an statim illi boni deberet priuari profectione emanata, & quid si clerici effectus esset n. 46.*
- 43 *Casus in quibus monasterium per ingressum grauati si sine liberis, excludatur à substituto, remissum.*
- 44 *Monasterium quando à substituto excluditur per ingressum grauati si sine liberis retinet bona usque ad mortem naturalem grauati,*

- & ingressi, & quid si substitutus ante illam mortem decedat, an transmittit ad heredes, n. 45.*
- 47 *Probitus alienare per fideicommissum indutelo in casu mortis, & alienationis, an poterit aliquid in vita restituere.*
- 48 *Renunciare quando qui possit favori suo.*
- 49 *Heres grauatus distribuere bona inter pauperes post eius mortem, an possit illam distributionem in vita facere.*
- 50 *Heres ita grauatus s. bona distribuere inter pauperes potest eligere seipsum.*
- 51 *Tempus in testamento favore heredum presumitur adiectum.*
- 52 *Non enim nulla sunt qualitates.*
- 53 *Proximitas in fideicommissis quo tempore attenditur.*
- 54 *Tex. in l. filiusfamil. §. cum pater, vtr. sed si omnes ff. de legat. 1. perpenditur.*
- 55 *Grauatus restituere bona pauperibus post mortem an possit uni pauperi relinquere.*
- 56 *Numerus pluralis in singularem conuertitur.*
- 57 *Rei indiuisa melius conservatur quam diuisa.*
- 58 *Lucum filius §. pater ff. de legat. 2. intelligitur.*
- 59 *Quantitas habita ex fructibus fideicommissi habetur loco portionis fideicommissariae.*
- 60 *Legata re videntur relictis etiam fructus qui ex illa percipiuntur, & quid si illis alter fruatur.*
- 61 *Verba testatoris cum effectu intelligenda.*
- 62 *Verba conservationis bonorum in familia monasterio non adaptantur.*
- 64 *Mater non succedit in fideicommissum conservando penes eos de familia, nec in eo institui potest.*
- 66 *Monasterium an veniat contra testamentum ingressi, si iste nihil ei reliquit.*
- 67 *Emphyteusis accepta pro se, & filij si accipit sine filijs ingressi sit monasterium, an transeat ad monasterium.*
- 68 *Monasterium haberi loco filij non semper verum.*
- 70 *Statutum laicale non ligat personas religiosas.*
- 71 *Bene facere nemo cogitur.*
- 75 *Mulier ingrediens religionem, an videtur nubere, ita quod excludatur à legato relicto si in viduitate remansit.*
- 76 *In relictis l. Titia si non nupserit de condit. & demon. remissum.*
- 79 *Mens potius quam verba attendenda.*
- 81 *Dictio, etiam, fiat saepe copulatiue.*
- 83 *Grauatus restituere totam hereditatem, an*

poterit detrabere trebellianicam.

84 *Annus incipit non habetur pro completo, limitatur fauore filij, nu. 85.*

86 *Conditionibus alternatiue positis à testatore sufficit vni obtemperare, limitatur fauore filij.*

87 *Specialia non sunt multiplicanda.*

88 *Trebellianica in filijs primi gradus prohiberi potest etiam per verba generalia, & aequi potentia.*

LActi species breuiter ita se habet. Quid Titius duos filios habens, eos instituit hæredes vniuersales, scilicet Ioan. Antonium, & Petrum Iacobum, quos adinuicem substituit, ut alter alteri moreretur, eisque bona sub tali fideicommissio reliquit, ut nullo modo alienare, hypothecare, donare, seu de eis etiam ad alias causas testari valeat, seu quouis modo etiam si legis auxilio hypothecanda veniant, siue p. dote, siue pro lucro matrimonij, quia vult, ut in perpetuum ea bona in familia conseruentur pro descendenti filiorum, & descendenti hæredibus de familia testatoris de linea masculina ordine successiuo, qua deficiente, ut ad filias feminas eiusdem familie proximiores bona illa ita vinculata, & fideicommissio subiecta veniant; & his penitus deficientibus, ut deueniant ad Franciscum, & Sempronium.

Decessit ipse Titius testator, & adita fuit hereditas per dictos duos fratres, scilicet Petrum Iacobum, & Ioannem Antonium, quorum alter scilicet Ioan. Antonius post aliquod tempus ab hac vita ad superos migravit clericus in facris, cui iuxta disposita per testatorem successit dictus Petrus Iacobus eius frater, qui procreauit quinque filios, scilicet Franciscum Andream, Nicolaum Angelum, Ioa. Mariam, Ioa. Donatum, & Ioa. Baptistam, qui Ioa. Baptista cum adhuc viuent, Patre scilicet dicto Petro Iacobo sibi fecisset reservationem quidam annuorum ducatorum consequendorum pro eius rata super fructibus dicti fideicommissi per eius aum Titium relicti, & possessi per dictum eius patrem Petrum Iacobum; Ingressus est Religionem S. Dominici, ibique professus est, qua professione emanata, dictus commu-

nis pater Petrus Iacobus in vltimis constitutus dictos quatuor filios, scilicet Franciscum Andream, Nicolaum Angelum, Ioa. Mariam, & Ioa. Donatum in omnibus eius bonis hæredes instituit, etiam fideicommissarijs, dictis filijs Monacho Io. Baptista id totum per ipsum patrem in suam utilitatem in vita erogatum loco legitimæ reliquit, factaque bonorum diuisione inter dictos quatuor fratres, patre testatore defuncto; insurgit præfatus Monachus, & a dictis eius fratribus dictos ducatos annuos sibi reservatos super dicto fideicommissio intendit consequi. Quid iuris?

PRO MONACHO.

Satis pro Monacho prima fronte videtur respondendum, nempe ipsum bene posse admitti ad petitionem dictorum annuorum ducatorum super bonis dicti fideicommissi non obstant quod a dicto patre Petro Iacobo sit exclusus, & solum in legitima institutus; cum ipse pater hoc non possit, quia videtur grauatus post mortem restituere bona ipsis filijs a dicto Titio patre suo, & Auo dictorum filiorum habita, & consequenter ipse Monachus videtur ab eodem Titio uocatus in illis bonis. Et quod in presenti dictus Petrus Iacobus pater videtur grauatus restituere bona post eius mortem ipsis filijs proximioribus. Probatur, quia fideicommissum licet censetur inductum in casu alienationis tantum, & non mortis quando fuit facta prohibitio de non alienando, ut bona remanent in familia, vel in descendenti, vel in agnatione, ut per text. in l. pater filium 36. §. filiam ff. de leg. 3. Bart. ibi in prim. l. Pater filium 54. ff. ad leg. Falc. l. peto 69. §. fratre il 3. ff. de leg. 2. c. si sexcentum Doctoribus adductis per D. Vinc. Fusar. de sub. §. 688. nu. 1. & 2. tamen censetur induci summam in casu mortis, quando diceretur per testatorem, ut bona conseruentur in familia, & nullo modo alienari possint; sed vadant ad descendentes de familia ordine successiuo, & gradatim, ut in casu nostro, prout censentur Paris. conf. 88. colum. 4. vers. nam pradiſſa lib. 2. Ruin. conf. 101. nu. 15. lib. 2. Decian. conf. 31. num. 109. & seqq. lib. 1. Eugen. in conf. 81. num. 40. Odd. conf. 65. num. 10. Anton. Gabr. de fideicor. c. 4. conetuf. 9. num. 19. sic etiam quando fuit expressa in prohibitione dictum in perpetuum, ut etiam in casu nostro ex verbis testamenti

pater, quia tunc etiam cēleretur inducūm fideicommissum in casu mortis *Dec. conf. 23. col. 2. vers. ex his enim verbis conf. 38. col. 1. vers. nam primo*, & alibi *Francisc. de Pont. conf. 46. num. 13. Mantie de coniectur. ultim. lib. 6. tit. 14. in fin. & lib. 8. tit. 2. num. 18. optime Petra de fideicom. quest. 5. num. 11. & seqq. Menoch. conf. 197. num. 21. lib. 2. com innumeris aliis cōcordantibus, quos refert, & sequitur *Da. Fusar. d. quest. 688. num. 17. vers. limitatur primo*, & *n. 21. vers. non erit igitur, qui num. 24* idem cēlet si verba prohibitionis essent multum generalia, ut sunt etiam in casu nostro, vel essent geminata, ut etiam in presenti ex verbis testamenti, ubi saepius repetitur alienationis prohibitio. Cum ergo omnes istę cōiuncturę, & qualitates concurrant in casu nostro, & consequenter cum sit inducūm fideicommissum etiam in casu mortis, dicendū videtur, quod illi quinque si ly dicantur potius succedere eorum aucto Titio, quam Petro Iacobo eorum patri, nam fideicommissarij primo testatori, & non grauato succedere dicuntur *I. cōheredi 41. §. si cum filia vers. nec in fideicommissio ff. de vulgar. D. Peregrin. de fideicom. art. 20. num. 1. Petra cod. tract. quest. 12. num. 63. D. de Franch. decis. 153. num. 19. p. 1 & receptissimam esse sententiam testatur Menoch. conf. 124. num. 13. & seqq. & conf. 357. num. 4. Pret. de interpret. ultim. vol. fol. 329. num. 73. alio citat *Fusar. de substit. quest. 484. num. 6*. Si ergo iste Monachus ab aucto Titio non ex exclusio imō vocatus poterit succedere in isto fideicommissio, & suam petere portionem, cum ipse successio- nis non reperiatur incapax, inō iura ꝑ iuratis retineat, ut per *Id. in l. patre furioso num. 47. de his qui sui, & alien. iur. Fusar. quest. 429. num. 25. de communi testatur V. I. Iacob. comm. opin. verb. filius num. 113. Hieronym. Censual. comm. contra comm. quest. 423* qui ampliat statutum ꝑ in contrarium non valere, *Illyris Carol. Tap. in repetit. auct. ingressi fol. 50. D. Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 13. num. 75. & ante eos Bart. in auct. si qua mulier num. 5. C. de Sacros. Eccl. Alex. in l. sub conditione num. 2. ff. de liber. & postuom. & maxime fratres Dominiani, qui eam successiois retinent capacitate, quam, si in seculo essent, retinerent, ut ex Privilegio Summi Pontificis relato ab Eminentiss. Card. Mantie de coniectur. ultim. lib. 8. tit. 12. circa num. ...***

Confirmatur quia dictus Petrus Iacobus eius pater non poterat de illis bonis testari, nam, ultra quod erat prohibitus ꝑ alienate, quod esset sufficiens ad impediendum

suum testamentum, iuxta ea, quę *Angel. conf. 57. Bart. in l. filiusfam. §. Diui si secūdo num. 17. ff. de legat. 1.* erat prohibitus expressē ꝑ Titio primo testatore, testari de bonis illis fideicommissio subiectis, & consequenter concludendum videtur dictum Petrum Iacobum decessisse ab intestato in illis fideicommissariis bonis tantum, quamvis testator in suis propriis bonis, quę ꝑ in illa prohibitione non comprehenduntur *d. l. cōheredi 41. §. filia ff. de vulgari*. Et poterit bene eo casu decedere pro parte intestatus, & ꝑ parte testatus cum regula ꝑ *l. iuri nostrum 7. ff. de regul. iur.* procedit quando quis de omnibus bonis testari potest, vel bene declarat ibi *Dec. & Cagnol. hinc filiusfam. decedit testatus in bonis castrensibus, vel quasi, in testatus in profectionibus, & aduentitiis, ut in §. ex huiusmodi. non est permisso. facer. testam.* Sed posito, quod Pater decessisset ab intestato, & de illis bonis non desposuisset, iste Monachus non fuisset exclusus ab eius fideicommissaria portione, ergo quia inualide dispoſuit, & testatus videtur dictus Petrus Iacobus, non poterit exclusio illa ipsi monacho nocere, cum ipse ab intestato luc- cedat ex eo, quod prohibitus testari ꝑ videtur erga venientes ab intestato fideicommissio grauatus *l. qui filius 74. in prim. ff. ad Trebell. ibi Bart. Paul. de Castro. & ceteri D. Surd. conf. 77. a num. 29. lib. 1. Peregr. conf. 61. num. 1. lib. 4. Menoch. conf. 454. num. 6. & seq. Alciat. conf. 169. num. 5. lib. 9. Hieronym. Gabr. conf. 132. primo dub. lib. 1.*

Secundum fundamentum huius partis illud esse potest, quia non est impedimētum, quod iste Monachus in presenti familiam conferuare non dicatur, & consequenter in ea bona fideicommissaria, cum inō contrarium dici possit, nam Clerici ꝑ in familia bona dicuntur cōseruare, prout serē duo fratres Clerici in sacris ipsius Monachi retinent ista bona fideicommissaria in parte, & per Clericos, sicut per laicos familiam cōseruari probatur *Lapp. allegat. 100. Socin. sen. conf. 128. num. 6. lib. 4. Io. le Cleric. de primogen. lib. 1. quest. 24. num. 16. & seq. refert, & sequitur V. Carol. de Grass. de off. lib. cleric. quest. 4. num. 77. fol. mibi 317. quibus adde *Dec. conf. 114. Paris. conf. 100. lib. 1. 12. Io. de Amic. conf. 14. Hinc Clericum ꝑ non excludi ꝑ maioratu, qui solet institui pro cōseruanda familie dignitate concludit D. de Grass. loc. cit. num. 75. per multos, & in effectū 2. num. 277. per infinitos Doctores* ꝑ asserit illum comprehendi in statuto ꝑ excludente ꝑ successione seminas masculis extantibus, ut in Regno nostro ex constit. in aliquibus*

aliquibus, quod sanè statutum censetur etiã
inductum pro conseruatione bonorum in
familia, & agnatione, vt sensunt optime
Bald. de statut. verb. masculus Honded. cons.
57. num. 1. 6. lib. 1. Grass. d. num. 277. qui alios
refert, quibus addo Ambrosin. decis. Persu.
10. & Paul. Leon. in l. qui Roma §. duo fra-
tres num. 64. & ibi etiam alijs ff. de verb. oblig.
reptinties omnes in Constit. Regni nostri
14 in aliquibus. Ergo si appellatione † Cleri-
corum veniant monachi cuiuscumque reli-
gionis Abb. in cap. 1. num. 7. ne cleric. vel mo-
nach. & in cap. 1. num. 9. de iuram. Vital. in
Clem. si verò num. 1. de sepultur. quem cum
Vultio citat D. de Grass. in d. tract. in pra-
15 lud. num. 248. sic electi si suè nouiti, vt
per Canon. in cap. Ecclesia S. M. de constit.
Episc. Zerol. in prax. Episc. ver. clericus. De-
tiam. in tract. crim. tom. 1. lib. 4. cap. 9. num.
24. D. Ambrosin. de Immun. Eccles. cap. 2. n.
11. Petrus Azor in summ. tom. 1. lib. 12. cap. 3.
quasi. 2. & indicant. test. in cap. illorum in
cap. Monaci 2. & in cap. de monialibus 33. de
senten. excomm. maxime cum hic non sumus
26 in materia † odiosa, quãstante sorte non
venirent, vt per Zerol. d. ver. Clericus §. c. in
fin. per cap. quia priuilegium de senten. excomm.
in 6. & alios, quos lædatur de Grass. in d.
pralud. num. 249. deberet iste monachus ad-
mitti ad portionem istius fideicommissi, &
sic ad illos annos ducatos ex fructibus ip-
sius fideicommissi percipiendos, cum in sa-
milia dicatur conseruare.

Tertium est fundamentum, cuiã dato,
quod ipse, vt monachus bona in familia nõ
dicatur conseruare, & consequenter videat-
ur exclusus ex dispositione etiam dicti Ti-
tuli eius aui, tamen videtur dispositio il-
la, seu exclusio non potuisse subsistere,
quoad hoc, vt ipse, vt monachus exclu-
datur, primo, quia hoc, ne monachus suc-
cedat, non potest fieri per statutum, vt per
Cruall. & Fusar. locis cit. ergo à fortiiori nõ
poterit fieri per quemlibet testatorem, cũ
27 maior sit statuti potestas, quam testatoris.

Secundo quia dispositio fuisse impeditina
28 diuini culus, & consequenter non recipien-
da, cum inuálida esset cap. ex parte de constit.
imò à vita contemplatiua amoueret, quæ
actiue anteponebatur cap. infinitas de penit. &
remiss. notant Fusar. de subsist. quæst. 42. n.
20. Carol. de Grass. de usufructu. Cleric. in pra-
lud. n. 402.

A qua vita contemplatiua nè homines
auferantur plura specialia lex induxit.

18 Primo quia si testator expressè † Mona-
sterium exclusisset, quando à se grauatus si
sine liberis decesserit illud ingrederetur, et

potest ingrederi grauatus liberè Monasteriũ,
absque pena amissionis bonorum, nec co-
casu bona substatuto descenderent, vt con-
cludunt Riccard. Malum. in autb. nisi roga-
ti C. ad Trebell. Bald. in cap. in presintia. 18
Abb. n. 43. Arctin. n. 64. Filin. n. 33. Biro. nu.
486. de probat. & videtur esse tex. in §. sed &
hoc: presintia autb. de Sanctis Episc.

Secundò ideo inductum est, vt licet testa-
19 tor † legasset filiz suæ mille si nupserit, &
500. si monasterium intrauerit, si tamen illa
filia monasterium intraret deberet habere
mille, & nõ 500. ne spe lucri maioris ab hac
vita contemplatiua femoueretur Bald. in d.
cap. in presintia num. 18. Anto. de Butr. nu.
27. Filin. nu. 37. Abb. n. 48. Paris. nu. 144. &
Biro. n. 494. de probat. Boer. decis. 3. n. 14. D.
Matthæi filij. 52. cum alijs, quos citat Fusar.
d. quæst. 429. n. 23. & Carol. de Grass. in pra-
lud. n. 404. quibus addo Benedic. Pinell. se-
lect. interpr. lib. 1. cap. 20. n. 40. qui eleganter
loquitur, & alios citat. Quod ampliat d. de
Grass. loco memorato, vt procedat non solu
si dicta filia monasterium claustratũ ingre-
20 deretur, sed etiã si Tertiaria † puta S. Fran-
cisci efficeretur per Intrigol. decis. 30. n. 5.
qui allegat Gabr. test. de legat. comeluf. 2. nu. 2.
lib. 4. Causa d. cis. 1. nu. 10. lib. 3. Lancell. Po-
lit. de subsist. p. 6. n. 3.

Tertio quia si relicta essent filio, vel filiz
21 mille † si monasterium nõ intrauerit ista
conditio reuocatur, & filius, vel filia petit re-
lictum, Quod primo probatur auctoritate,
Bald. in l. cum ita de condit. & demonst. Il-
lultr. Tapia in autb. ingressi verb. ingressi c. 1.
22 n. 1. licet declarat quando prohibitio † ef-
fet generalis, secus si particularis, vt puta si
dictum esset, si tale, vel illud Monasterium,
non ingrederetur, quia tunc valeret, nec rei-
ceretur conditio, & est de mente DD. pau-
lò ante cit. Secundo probatur ratione, quia
23 conditio si non nupserit † reuocatur cum sit
impeditiua matrimonii carnalis l. cum tale
§. si arbitratu §. scriptum, & §. mania ff. de
eodit. & demonst. sic decretum refert Balb.
dec. 70. ergo conditio si monasterium nõ
intrauerit, cum sit impeditiua matrimonii
spiritualis erit etiam à fortiiori reuocanda,
24 & fortius, quia de vno † matrimonio ad
aliud valet argumentum cap. inter corpora-
lia de translat. c. pise. cap. quoniã frequenter §.
Porro, vt sit non contest. late Eurar. loc. 3.

Quarto tandem huc est, quod legatum
25 † alimentorum relictum sub conditione, vt
alimentarius recipiat illa in tali loco, vel
domo, si alimentarius nollet eo loco alime-
tari, illud amittit, cum extra illum locum non
debeantur alimenta Bart. in l. Caio §. Impe-

rator. *ff. de a lim & cidar. legat. Menoch. de arbit. r. cas. 267. num. 13. & in presump. 157. lib. 5. num. 51. Turrett. conf. 88. num. 12. lib. 1. Galgati. de condit. & demon. fr. p. p. c. p. 1. r. nu. 18. tamen si alimentarius vellet religio-*

26 nea, & ingredi poterit etiam extra locum constitutum eo casu alimentorum relicum consequi, ut optime tuetur Carol. de Grass. in d. preclud. nu. 407. qui etiam subdit, quod licet tutor, qui se à tutela excusat, legatum amittit per multos, quos citat, & cit tex in l. amittit. mox 36. ff. de excusat. tutor. tamen si tutor idem se à tutela excusaret, quia se clericari, aut monachi vellet, legatum minime amitteret argumento l. ab administratione C. de legat. Carocc. decif. 17. num. 18. & 19.

Si ergo in tot, & alijs casibus contra testatoris voluntatem sit, ne quis à vita contemplativa auferatur, non immerito concludendum videtur dispositionem dicti Titii, non obstante, & non esse interpretandam contra filium hunc, qui religionem ingressus est unde ab eius petitione non est excludendus.

Quartum fundamentum est, quia non videtur ab eius Patre Petro Iacobo in ultimo suo testamento exclusus, & si ipsi in legitima instituit, nam non videtur ipsi auferre, q. in vita ei dedit, & permisit. l. reservationem illam auctororum ducatorum, quam ipse in presenti prætendit, cum illam in testamento dictus Pater vilis est non reuocasse, &

28 præsumentum est testatorem non mutasse à se ante disposita l. 3. ff. de probat. l. lucius in fin. ff. de legat. 2. argumentum cap. fin. de donat. l. cum serui 81. vers. nam quod ff. de condit. & demon. fr. Cartar. decif. Genue 73. nu. 9. & seq. Card. Mantie de coniectur. ultim. lib. 12. tit. 1. Menoch. lib. 4. presump. 165. & lib. 6. presump. 37. Prat. de interpret. ultim. fol. 32. solut. 8. qui ampliatur, etiam si diversa sequeretur dispositio. Hinc dici solet in du-

29 bio fideicommissa non præsumi reuocata Hieron. Gabr. conf. 105. num. 4. l. 1. Menoch. conf. 254. num. 5. Mascard. de probat. conclus.

30 1280. imò quis moriens, si potius dicitur velle, quam nolle l. fideicommissa 11. §. si fideicommissum ff. de legat. 3. l. exorem 39. §. pen. ff. eod. tit. notat. in l. cum de in rem verso ff. de usufr. Bart. & Losim l. centesimis 8. ita stipulatus ff. de verb. oblig. quod etiam procedit si testator in vita fecisset actum naturae sua reuocabilem, unde si prius fecisset

31 donationem, & causa mortis, & deinde constitutus in ultimis fideicommissum de suis bonis alicui reliquisset, non videbitur in eo contenta illa donatio causa mortis, nec idem reuocata, ut r. l. tex. in l. sequens questio 68.

ff. de legat. 2. Decian. respons. 3. num. 10. lib. 1. Peregrin. qui plures citat de fideicom. art. 6. num. 1. ad medium Didae. Sprin. in suo specul. istam tit. de fideicommissum subit. num. 58. Præf. Mantie de coniectur. ultim. lib. 7. tit. 8. n.

26. Cum ergo reuocatio illius præstationis annuæ quantitatis à dicto Petro Iacobo non appareat in testamento facta, consequens est, & nec ab eius hæredibus fieri debeat, & idem ad eam præstandam erunt compellendi, ad reg. tex. in l. cum à matre C. de rei iudic. Moiss. ad consuet. Neap. tit. de remuneratione quest. 5. num. 2. Illustrisi. Tapia decif. 2. nu. m. 188. Sapiens 10. Bapt. Tbor. 19. addit. ad Reg. Saler. decif. ult. num. 4. & ius reuocandi, quod in vita habebat defunctus, non 32 transiit ad hæredes Afflic. decif. 111. alias 101. num. 8. Illustr. Tapia ubi supra per Cassal. tract. de Imper. quest. 114. n. 3.

33 Confirmatur quia Pater æqualiter filios præsumitur diligere, iuxta ea, quæ tex. in l. cum pater 79. ali. in 77. §. cuius ff. de legat. 2. imò præsumitur nepotes, & filios æquo persequi amore in x. l. cum auus, ubi not. ff. de condit. & demon. fr. l. cum acutissimi C. ac fideicom. à iur. tunc, & si in alio casu Cassil. Sotem. lib. 3. controuer. cap. 19. n. 215. Honded. conf. 70. num. 25. lib. 1. Ruin. conf. 79. nu. 15. lib. 3. Roland. à Valle conf. 68. nu. 50. lib. 1. Andv. Tiraq. de iur. primogen. quest. 40. num. 91. Menoch. conf. 124. num. 83. lib. 2. intelli-

34 gendo semper de nepotibus ex filiis, & non ex fratre, qui essent transuersales, ut post Gratian. Rebuff. Socin. & Fald. quos reuert. admonet Meac. inter decif. Senesf. exam. 1. ante num. 39. nam de illis nepotibus in dubio in omni tere materia, quæ de nepotibus 35 loquitur, est intelligendum, ut per Idart. in summ. success. legal. p. 1. quest. 3. art. 2. n. 6.

Quintum fundamentum est, quia ipse Monachus non petit proprietatem fideicommissi, sed tantum annuum petit quantitatem sibi à Patre Petro Iacobo in vita tributam, ergo etiam dato, quod per se bona in familia non conservarentur, quia proprietates eius fideicommissi conservatur in familia, poterit ipse iuridice petere eam annuam quantitatem ducatorum, & poterat eam ipsi prædictus Pater concedere, nam eius præstatio, morte ipsius monachi ad illius usufructus extingueretur, & alias regulari-

36 est, quod prohibita, & re alienari, non videtur prohibiti alienari fructus, seu pecunia, quæ ex ipsa re percipiuntur l. codicillis 91. §. ab instituto ff. de legat. 2. l. lucius ubi Bart. & Salycet. ff. ac contrab. empt. Boer. decif. 66. n. 4. Menoch. conf. 777. num. 8. Peregrin. art. 40. n. 117. Petra de fideicom. q. 8. n. 103. & 104.

Pro

PRO FRATRIBVS.

Expositis his, quæ pars aduersaria fortiter opponere posset; mihi tamen his minime refragantibus contraria sententia iuri magis consentanea videtur, scilicet monachum in casu isto nihil penitus ex dicto fideicommissio 37 pro familia conseruatione relicto petere posse, quam ex nostris in specie tenent Episc. Ricc. collect. decis. 436. per Fab. decis. 25 qui testatur sic decisum, & loquitur satis in terminis nostris nempe, vt Monachus, nec vsum fructuum petere valeat, & idem extrahat Equites Hierosolymitanos Memoch. lib. 4. præsumpt. 88. à num. 5. Francisc. Card. Mantie. de conciliis. vltim. tit. 12. lib. 8. à n. 15. vbi inquit secundum opinionem istam ex multis votis iudicatum fuisse, & cam tueri videtur D. Fusar. de subfist. quæst. 375. num. 2. vbi citat Ripin. l. ex facto § si quis rogatus il primo num. 41. ff. ad Trebell. Padill. in l. cum acutissimi num. 43. C. de fideicommiss. Barbat. conf. 13. col. 2. & 3. lib. 1. Dec. conf. 239. num. 2. vers. & hoc officie. Paris. conf. 22. num. 9. lib. 3. Aemilian. conf. 109. num. 14. vers. tunc autem Didac. Conar. lib. 1. c. v. ar. cap. 19. num. 11. Odd. de compend. subfist. p. 6. art. vlt. Card. Put. decis. 55. num. 4. p. 1. D. de Franch. decis. 29. num. 7. qui licent teneant in specie hoc fideicommissio pro conseruatione familie esse incapax monasterium, idem tamen dicendum est in ipso monacho ingressio, nam dum ille recipit capacitatem à monasterio, consequens est, vt eius capacitas 38 citas t ad monasterii capacitate reguletur arg. tex. optimi in l. si mihi. & tili 12. §. regula 9. ff. de legat. 1. tenent in specie Philipp. Port. conf. 23. à num. 9. & 30. latè Molin. de Hispanorum primogen. cap. 13. à num. 68. & sequitur D. Pinell. lib. 2. filio. ar. cap. 19. nu. 10. fol. 350. Quod etiam ratione probatur, quia videmus, quod si monasterium bonorum, est incapax, vt sunt fratres minores Capucini, &c. vt in Clem. xxiui. de Paradiso §. eliq; annui de verb. signifi. cap. c. de religio. domib. in 6. & in cap. vnie. de excessib. Pralat. Dec. conf. 499. per tot. Aluar. Pelarg. lib. 2. de Planet. Eccles. art. 55. & 56. & 64. & seq. Boer. tract. de vita, & statu Eremit. num. 9. Sayr. decis. 69. de regular. & Card. Zabarell. conf. 102. nu. 2. certissimum etiam est, quod quilibet frater minor erit etià incapax bonorum, vt per DD. cit. & tenent Andr. de Besut. in l. 1. num. 11. & seq. de Sacros. Eccles. Bertr. in conf. 178. num. 1. volum. 2. prime impressionis Federie. de Senis conf. 26. n. 1. Martia in summ. success. legal. p. 3. quæst. 13. art. 1. 39 num. 9. Et contra licet Monasterium t fra-

trum minorum incapax bonorum, scilicet dotorum, &c. nihilominus est capax, & poterit confectui reliquum librorum causa studii, & vestitu pro fratribus vestiendis, item & alimentorum, dummodo non esset annuum, & perpetuum, vt bene Bart. & Bald. in l. legatum ff. de capit. diminut. & in l. si in metallum ff. de his, quæ pro non scriptis. Surd. de aliment. tit. 8. priuileg. 7. num. 4. & 11. Mart. in d. art. 1. num. 13. & ante eos Domin. de S. Gem. conf. 40. num. 8. ita etiam quilibet frater minor 40 t poterit recipere minimam elemosinam, & legatum vellet pro se, & librorum sibi causa studii reliquum Abb. in cap. cum ad Monasterium de stat. Monach. & ita idem Abb. consuluist in conf. 63. incip. Quadam Domina. vol. 2. post Federie. de Sen. conf. 12. & sequitur post Felin. in cap. cum dilecta col. 27. in 6. saltem ad fin. de rescript. D. Arno. Soliloq. 6. vbi addit Surd. d. tit. 8. priuileg. 7. n. 11.

Secundum fundamentum est, quia certissimum videtur, quod iste monachus t licet retineat iura agnationis, & familie (vnde familia, seu agnatione vocata poterit succedere monachus, & monasterium capax bonorum, vt per multos, quos citat, Fusar. de subfist. quæst. 375. num. 1.) non tamen conseruare dicitur bona in agnatione, & familia: probatur quia si ita conseruaret, sequeretur, quod si antequam ingrederetur religionem, ei fuissent relicta bona, & prohibe- 41 tus t esset alienare, sed vt illa in familia conseruarentur, & datus ei fuisset substitutus etiam de familia si sine liberis decesserit, & postea monachus fuisset, vtique si per ipsum Monachum conseruarentur bona in familia, posset iste effectus monachus possidere bona illa fideicommissaria saltem, vsque ad suam mortem, & post eius mortem (dummodo nullis relictis liberis ingressus sit) renire ad substitutum, sed magis communis, & receptissima est DD. sententia eo casu monachum, & professum statim desinere possidere bona illa fideicommissaria, vt conseruanda in familia relicta cum statim ad substituentum deuoluuntur, vt senserunt, & rectè probarunt. Paris. conf. 100. lib. 1. Tyber. Decian. conf. 61. lib. 5. M. A. Peregrin. de fideiob. art. 28. num. 82. D. Hieron. Cynall. conc. contra comm. quæst. 193. à num. 10. Gall. de except. success. tit. 4. except. 27. num. 259. p. 2. Coar. lib. 1. c. v. ar. cap. 19. Intrighiol. de subfist. centur. 3. quæst. 63. nu. 42. Molin. de Hispan. primogen. cap. 13. num. 91. & alijs multis omis- 42 sis. Didac. Spin. in specul. testam. tit. de fideicommiss. subfist. num. 28. ergo iacurè concludi potest per monachum ipsum bona in familia non conseruari. Hinc etià est, quod licet in

calibus in quibus monasterium capax excluditur a substituto per ingressum gravati si sine l.beris decesserit (quos enumerant
 43 † *Molfes. ad Confut. Neapol. p. 4. quest. 6. §. 1. num. 23.* & *Fusar. de substit. quasi. 429. Dilect. de art. testam. caut. 18. tit. 1.* nihilominus ipsum, ut usufructuarium possidet bona
 44 usque ad mortem naturalem ipsius ingressi *Surd. cōf. 239. li. 2. Illustri. Carol. Tap. in auth. ingressi cap. 13. num. 43. Mallrill. decis. Sicilia 65. nu. 5. Franc. Mantica de consuetur. ultim. lib. 1. tit. 7. num. 4. et 23. Pergr. d. art. 28. num. 81. & alii quos prosequuntur Fusar. quasi. 430. n. 1. & Carol. de Grass. de effectibus clericali. in prealud. num. 4. ante quos Bald. conf. 407. vol. 1. add. quod si substitutus ante
 45 se mortem naturalem ipsius ingressi decessit, nihil ad suos heredes transmittit, ut per *Canarr. d. lib. 1. cartar. cap. 19. Pergr. d. num. 81. l. toties 70 ff. de acquir. hered. & rationem dat tex. in l. statius forus 48. §. Cornelio Felici. in illi verbis ibi quia posset prius ipse mori ff. de iure fisci l. 4. de Anna conf. 39. num. 15. & faciunt tunc in l. diu incertus 7. l. 1. heres meus 78. vers. heres meus ff. de condit. & demonstr. l. si pecunia 12 §. 1. ff. de legat. 1. tamen si fuisset adiecta ratio conseruationis bonorum in familia, ista mors naturalis non est expectanda, quia statim ad substitutum de familia, seu fideicommissarium bona fuissent deuoluenda, ut per DD. citatos, ratio est, quia verba conseruationis familiae sicut non conueniunt monasterio, ita nec ipsi monacho, ut per DD. de quibus infra in respon. ad primum principale fundamentum partis aduersariæ. Quod sanè hoc casu proposito
 46 non esset si clericus effectus esset, quia non statim efficeretur bonorum incapax, quia tunc saltem eius vita durante poterit possidere bona illa fideicommissaria alienari prohibita, & ut in familia conseruentur, ut bene concludit D. Pergrin. d. art. 28. num. 82. in fin. Intragliol. d. quest. 63. §. num. 43. ratio illa est, quia clericus retinet iura agnationis, & familiae activæ, & passivæ, ut per Lapp. Socin. l. 1. ciber. Det. Paris. & Io. de Amicis, quos supra adduxi in secundo fundam. princ. pro monacho, quib. addi Pergrin. paulo ante cit. quod sanè non est in monacho.**

Tertium est fundamentum, quia reseruationem quam sibi fecit prælatus monachus dicatorum tot consequendorum ex fructibus istius fideicommissi viuere adhuc dicto eius
 47 Patre Petro Iacobo nullius erat momenti, primo quia hoc fideicommissum relictum erat gradatim, & ordine successivo, si ergo tunc dictus Petrus Iacobus viuere, qui erat in primo gradu respectu Tuus primi testa-

toris, qui tale fideicommissum induxit, non poterat tunc iste monachus aliquid prætere dere super isto fideicommissio cum in secundo gradu reperitur. Accedit secundo, quod eo tunc militabat præiudicium cæterorum filiorum eodem in gradu existèntium, & consequenter certe non poterat dictus Petrus Iacobus permittere reseruationem supradictam super illis bonis vinculatis eo casu, quo fideicommissum inducitur esse non tantum in casu alienationis, sed etiam in casu mortis, & sic cum bona illa essent peruertura ad proximiores in gradu de familia post eius mortem, ut in casu nostro, nam ultra, quod certe versaretur reseruatō illa in præiudicium filiorum, præiudicium etiam posset esse cras de familia, qui essent successuri iuxta ordinem successivum, si prælatus monachus cum cæteris suis quatuor fratribus non extaret, & sic illa bona, vel plenius fuissent peruertura ad cæteros fratres, vel ad sequentes, & proximiores in familia, & certe versaretur in præiudicium filiorum nascituroorum, qui si forte extarent tanta reseruatō, illa ab ipso Petro Iacobo licet permissa, non fuisset, unde merito ipse Petrus Iacobus illam, quasi reseruationem fideicommissi in vita sua, antequam tempus mortis veniret, ipsi monacho facere non potest, cum in alienum tendat præiudicium, iuxta tex. in l. uxorem 30. §. si cum ff. de legat. 3. l. cum pater 79. §. de filia 10 ff. de legat. 2. l. si filius ante ff. ad Tribell. ubi docet Bart. & alij idem Bart. & Ias. in l. post mortem 3. C. de fideicom. Pergr. art. 2. num. 51. Rota Romana in nouissimis decis. 468. & 469. p. 4. nam licet tamen possit proprio fauore
 48 si renunciare non tamen potest in præiudicium filiorum, vel aliorum iuxta doctrinam Bald. in l. si quis in conscribendo pen. C. de pact. aduertit in pulchro casu ferè simili cocotander Mysinger centur. 5. obseruat. 63. Clar. in §. donatio. post alios, quasi. 23. nu. 1. Eminentiss. Card. Seraphin. decis. 837. Gayll. lib. 1. obseruat. 40. num. 15. C. Guall. eodem. contra
 49 eodem, quasi. 105. hinc heres & grauatus testituere bona pauperibus post eius mortem non potest hoc facere in vita in præiudicium Egenorum futurorum post eius mortem Roman. conf. 452. Bald. in conf. 77. de quo etiam Præf. de Franch. decis. 706. Padill. in l. vnum ex familia col. 5. 4. mot. fol. 289. ff. de legat. 2. optimè Cened. lib. 1. canoniarum questionum quasi. 35. num. 15. vers. Ego nihilominus (nisi forte heres cum esset pauper eligeret reseruat. quod posset, ut per Vin. decis. 305. Manrit. Apicell. all. p. 6. num. 36. cum testator eo casu non habeat tales, vel talis persona (rationem) Unde in casu nostro cessat licet

regula *tex. in l. post mortem* 12. C. de fideicom.
l. cum qui ff. de annui legat. cum similibus
 adductis per *Euseb. de ratione. cap. 23. num.*
54. & seq. sicque heredem posse ante tem-
 pus legatarius, seu fideicommissarius relicta
 soluere, cum semper in dubio in eius ianore
 tempus presumatur adiectum *l. cum tempus*
17. ff. de regul. iur.

54 Confirmatur, quia non entis nullæ sunt
 qualitates *l. si seruum ff. si modus ff. de action.*
empt. cum similib. cit. nouissime à Io. Petr. à
Mangrell. allegat. 26. num. 53. fol. mibi 126.
post deif. Reg. Salernit. ergo si in vita dicti
 Petri Iacobi non extabat fideicommissum,
 cum sit in casu alienationis, & mortis indu-
 ctum, non potest super eo fieri reservatio
 ista per monachum prædictum. Adde etiam,
 quod talis monachus non poterat se eo tunc
 fateri proximiorum, cum proximitas in mor-
 53 te dicti Petri Iacobi esset inspicienda, ut be-
 nedi *Iul. Cef. Minad. allegat. 3. num. 53. post de*
if. Reg. Salernit. Et dato valuisse reservatio-
 nem prædictam, clarè tamen constabit infra
 fuisse per eundem Petrum Iacobum reuo-
 catam, cum dictos quatuor filios in omnibus
 bonis fideicommissariis instituit.

Quartum fundamentum est, quia casus
 54 nollet videtur expressè de casibus in *l. filius*
sum. 117. ff. de iur. pater 1. vers. sed si omnes ff.
de legat. 1. ubi cum l. C. in principio dicti ff.
proposuisset casum, quod si Pater, qui ha-
bebat filium, & ex eo tres nepotes, filium
instituit, & eius fideicommissum ne fundum
alienaret, sed in familia relinqueret: post
multos casus, quos ibi super ea facti specie
resoluit, dubitat in d. vers. sed si omnes, an si
filius ille sic grauatus ne alienaret fundum,
sed in familia cōseruaret, instituit dictos tres
nepotes in disparibus eius fundi partibus,
puta si vni maiorem partem, aliis verò reli-
quam minorem, poterunt isti in minori par-
te scripti petere fideicommissum? & resp. ibi
non posse per eam rationem, quia satis vi-
detur in familia reliquisse, licet vni reliquis-
set. Sic in casu nostro videtur. Quod prædi-
ctus Petrus Iacobus, qui habet bona à præ-
dicto Titio eius patre grauatus est ne illa
alienaret, sed ut perpetuò in familia cōser-
uaret, cum haberet eos quinque filios supra-
dictos; nõ solum poterat monachum ex di-
ctis bonis vinculis excludere, sed etiã cæ-
teros alios tres, & vni relinquere, ergo be-
nè in casu nostro dictus Petrus Iacobus ex-
clusec ipsum monachum, & quatuor filios in
illis omnibus bonis fideicommissariis insti-
tuit, quia sic satis seru it voluntatè dicti Ti-
tij eius Patris cum ab eo seruetur ordo suc-
cessionis cum illi sint proximiores in gradu,
& seruetur prohibitio, cum bona ita in fa-

milia satis cōseruari dicuntur, per *tex. in*
præf. vers. sed si omnes, ubi notant præcep-
tor Bapt. in prin. & Bened. Pinelli. lib. 2. sele-
clar. cap. 8. num. 43. & est clarior, & similis
tex. in l. vnus ex familia 67. ff. de legat. 2.
ibi si cum sorte tres essent ex familia eius,
qui fideicommissum reliquit eodem, suè di-
spari gradu, satis erit vni reliquisse, nam post
quam voluntati paritum est, ceteri condi-
cione deficiunt: idem probat tex. in l. pater
filium 54. ff. ad l. Falcid. Ex quo inferre vi-
detur Bart. in d. l. vnus ex familia ff. si duo
num. 2. quod grauatus restitueret bona pau-
peribus post mortem, potest vni pauperi dare
 55 illum inliendo, quia sic videtur eligere.
 & alias facit, quod numerus pluralis in sin-
 56 gulari facit conuertitur *l. non est sine li-*
beris 148. ff. de verb. signif. l. pater fecerim
100. ff. de fideicommissa ff. de eod. & demum, l.
hered. mei 57. ff. de iur. pater 1. ubi cum l.
6. ff. de iur. pater 1. ubi cum l. 1. ff. de iur. pater
6. ff. de iur. pater 1. ubi cum l. 1. ff. de iur. pater
6. ff. de iur. pater 1. ubi cum l. 1. ff. de iur. pater
 57 *Mosse. ad consuet. Neap. p. 4. q. 56. n. 2. Marta*
deif. Pisana 94. Ricc. collect. 49. 3. ergo ex hoc
 satis scurè cōcludi potest monachum hoc
 casu esse ab eius prætensione excludendum
 dato, & nunquam concessio, quod per eum
 bona in familia cōseruaretur, cum pro eo
 nullum sit ius, & nulla DD. autoritas, pro-
 ut potius contra eum dicunt, ut supra.

Cōfirmatur quia præfatus Petrus Iacobus
 in tali exclusione nihil facit contra mentem
 primi disponentis (3). Titij, ut supra ostensum
 est. Secundo quia iste monachus, sicut nec
 ceteri fratres non possunt dici vocati à di-
 cto Titio auctore primo testatore, nam tempo-
 re constituti fideicommissi adhuc in retum
 natura non erant, ut colligitur ex *l. si duobus*
 16. ff. de legat. 1. & facit regula de qua supra
 57 *l. non entis, & c. in d. l. si seruum ff. si modus*
ff. de act. empt. Nec hoc præsumitur cogita-
se testator, & mandasse, sed solum, ut bona
sua perpetuò in familia cōseruaretur. Ac-
cedat quod bona melius cōseruatur quã-
 58 *do minus diuisa sunt, quam cum pnes plu-*
res diuisa reperiuntur, ut colligitur ex l. cum
pater 79. ff. de iur. pater ff. de legat. 2.

Nec huic quarto fundamentum obstat
 58 *tex. in l. cura filium 76. ff. pater cum filia ff. de*
legat. 2. qui probare videtur, quod quando
 fideicommissum est in casu mortis inductum,
 sit equaliter faciendum restitutorum; tamen nihil
 facit, quia ibi nepotes extabant tempore fa-
 cti fideicommissi, at in casu nostro non sic, nã
 tẽpore quo prædictus Titius fideicommissum
 instituit, solò extabant, & Petrus Iac. & Io. Do-
 natus Antonius fratres, imò in d. ff. Pater fi-
 lia sũt expressè vocati illi nepotes extraneis
 ab auctore in quibus portio. patet hoc,
 quia dixit testator, Sempronio nepoti meo

plus tribuas in honorem nominis mei, ergo clarè præcedebat necessitas instituendi omnes æqualiter in viriles partes, ut etiam monet ibi Iureconf. & benè sentit ibidem Bart. in princ. Nō sic est in casu nostro, in quo intentio testatoris Titii non illa fuit, ut existeret omnes in pari gradu, omnes simul veniant admittendi, nec hoc dicit, sed solum, ut bona sua non alienarentur, & perpetuo in familia conservarentur, & ut gradatim, & ordine successivo ad descendentes de familia devoluerentur. Vnde cum illud non expresse, an plures de familia descendentes eodem in gradu existentes, omnes simul forent admittendi videtur illud relinquere in arbitrium hæredis argumeto eiusdem *tex. in d. §. pater filia*, ibi (arbitrium filij datum) & sic *tex. iste* potius retorquetur, & pro nostra parte facit, ut clare, etiam faciūt iura multa, de quibus supra.

Quintum tandem fundamētum est, quia iste monachus licet petat tantum annuam quantitatem ex fructibus ipsius fideicommissi, cuius p̄statio, sicut vñ fructus morte ipsius monachi extingueretur vñdè, nō militaret ita fortiter ratio illa, quod minus bona in familia conservarentur, ramen negari nō potest 59 dictam annuam quantitatem continere emolumentum ipsius rei, & succedere loco portionis suæ, quoad ipsum fideicommissum, iuxta l. *Mausius 66 §. fundo. & melius in l. cū filius 76 §. Dominus ff. de legat. 2. Fab. d. decis. 25.* sed ab isto emolumento, & ab ista portione petenda monachus iste est, tum ex mente, aui sui Titii, cum etiā expresse à dicto Petro Iacobo patre suo exclusus, cū illud debeat esse p̄ones eos, qui bona in familia propriè hoc est actiue, & passivè conservare dicuntur iuxta dispositionem dicti Titii, & dispositionem dicti Petri Iacobi, qui ipso monacho in legitima instituto, ceteris quatuor fratribus 60 omnia bona propria, & fideicommissaria reliquit, & consequenter omnes fructus illorum reliquit, etiam si alius illis frueretur, ut est *tex. in d. l. Mausius §. fundo not. in l. si alij 19. vbi Bart. multa cumulat ff. de vñs. legat. & facit, quod verba testatoris debent cum 61 effectu intelligi adnot. in l. si quando ff. de legat. 2. in specie Fab. d. decis. 25.*

Quibus fundamētis sic irrefragabiliter positis non erit difficile ad contraria partis aduersarie fundamenta respondere.

Ad primū ergo respondēdo concedēdo eo casu esse fideicommissum inductū in casu mortis, sicut etiā in casu alienationis, tamē concessetur eo casu inductum pro illis, qui eo tempore reperiuntur capaces, hoc est, qui dicuntur bona in familia conservare, cum hæc sit voluntas dicti Titii testatoris, vade cū iste

monachus bona in familia malè conservaret, cum ipso decedente necessario monasteriū bona illa fideicommissaria occuparet, & nō amplius deventura fuissent ad illos de familia, cum de ea exirent, merito diei postest censeri potius ipsum monachum exclusum (dato & non cōcesso) posse hoc casu cēseri vñcaros tales nepotes tempore institutioni fideicommissi, & si non extantes, quam vocatum, cum in eo nullo modo adimpleri

62 possit voluntas præfati Titii, sicut nec in monasterio, ut per DD. de quibus supra in primo fundam. prin. nostræ partis, quibus adde *Mossy. ad consues. Neap. p. 4. quæst. 65. n. 23. Alex. Trentacinq. de subilit. §. 4. cap. 7. n. 26. Petra de fideicommissis, quæst. 8. n. 516. Peregr. eod. tract. art. 2. n. 76. optimè Dec. cons. 259. n. 2. Paris. cons. 32. nu. 9. lib. 3. Adenoch. cons. 722. n. 32. & lib. 4. præsumpt. 83. n. 45. de consuni testatur Csuall. comm. contra comm. q. 193. n. 4. Card. Mantica. lib. 1. tit. 7. n. 21. de consuetud. Russica. ad l. cum aups lib. 5. c. 2. n. 86*

Ad cuius confirmationem respondeo, q̄ ibi dicta vera sunt quando testator simpliciter hæredem institutum testari prohibuit, prout loquitur DD. ibi citati, secus tamen si prohibuisset testari ratione conservationis bonorum in familia, ut in casu nostro, quia tunc sanè non videtur inductum fideicommissum ex prohibitione testandi favore tātum venientium ab intestato, sed favore illorum, qui proximiores existunt, & de familia reperiuntur, ut benè perp̄dit *Præf. de interpret. ultim. vol. fol. 284. n. 14. nam si illud esset verum, sequeretur, quod mater, quæ succedit ab intestato filio, vel alij coniuncto, in casu nostro etiam succedere posset, quam tamen*

64 † absolutum est in fideicommissio tali favore familie relicto non succedere, nec aliquid prætere de posse, ut est *tex. in l. eodivillr vt §. matre ff. de legat. 2. Mart. in Summ. success. legal. p. 2. q. 3. art. 1. n. 5. vbi etiam, quod nec potest institui, sicut quilibet alius, etiam successurus ab intestato, qui de familia testatoris nō esset, ut per Sim. Præf. vbi sup. fol. 285. col. 1. vers. quod s̄m̄. D. Petra de fideicommissis, n. 270. vers. nihilominus, quos sc̄latur Fular. de subilit. q. 712. n. 12.*

Ad secundum respondeo concedendo, q̄ clerici dicuntur bona in familia conservare, 65 verum quod in casu nostro clericorum appellatione monachi cōtineantur negatur, quia illud procedit quando eadem militat ratio, & quod hoc casu diversa sit ratio probatur, quia clerici actiue, & passivè bona in familia conservare dicuntur, cum post eorū mortem succedat illis agnati de familia c. 1. de success. ab intest. non sic est in monacho, cui necessario monasterium succedit cū illud loco fi-

lij respectu sui habeatur, vt notat Doctores per illum *tex. in c. in praesentia de probat. in auth. nisi rogati C. ad Trebell. Disce. de arte testan. caut. 18. n. 5. C. ned. q. canonica 35. n. 10. q. 6. n. 20. Maxill. ad consuet. Bari. q. mulier religionis n. 17. fol. 243. D. Cosm. Nepita in consuet. Canania 13. num. 20. V. de Frärb. decis. 460. Gama. decis. 306. Triuisian. decis. 66. V. enca 47. n. 7. lib. 2. hinc venit contra testamentum ingressi si ingressus nihil ei reliquisset Molfes. ad consuet. Neap. p. 4. q. 65. n. 53. & decisu testator Mart. in summ. success. legal. p. 1. q. 26. art. 1. num. 29. optime declarat Iul. Clar. in tract. de testam. q. 28. per tot. inter 67 tract. success. ab intest. hinc etiam est, quod si quis accepisset emphiteusim pro se, & filijs, & postea ingrederetur monasterium, monasterium potest illam retinere etiam post mortem ingressi, vt arbitratu Specul. tit. de locato §. nunc aliqua vrrf. 153. Sed contrarium melius sciter cum Martia in summ. success. p. 3. q. 13. art. 3. n. 6. post Butr. quem citat ex ea potissimum ratione, quia verba in cōtractibus in casu vero, & qd. si dō sunt accipiēda l. 3. ff. de negot. gest. not. in L. quicquid asirin 68. gend. ff. de verb. oblig. licet illud haberi loco huij monasterium non semper procedat, vt per Cened. q. canon. 6. n. 20. lib. 1. Mart. d. art. 3. n. 6. & 7.*

Ad tertium fundamentum respondeo, qd. 69. benè per statutum † non potest induci, quod monachus non succedat, quia inferretur religio statuti praedictum generale, secundo 70. quia statutum † illud laicale nō potest praedictare, & ligare personas Ecclesiasticas, siue religiosas c. Ecel. S. M. de constit. secus vero si excludatur ab aliqua particulari persona, prima est ratio, quia quis † non cogitur beneficere cap. de iudiciis 25. distin. secundo, quia testator potest rebus suis legem imponere l. quoties C. de ben. qua sub modo c. verū de cōdit. apposit. arg. auth. excipitur C. de bon. qua liber. & ita Dec. conf. 39. col. 3.

Nec in se primum exemplum verum est, 71. quia imò contrarium s3. quod monasterium potest excludi à testatore casu, quo grauius si sine liberis decesseret illud ingreduatur tenent Bald. Corn. Salyet. & Paul. de Castro in l. Deo nobis C. de Episc. & cleric. D. c. in d. c. in praesentia n. 58. & ibi Beron. q. 48. 5. de probat. illustr. Carol. Tap. in auth. ingressi c. 3. n. 18. fol. 470. Molfes. ad consuet. Neap. p. 4. q. 65. n. 23. de comuni testatur Molin. in addit. ad Alex. conf. 121. ver. contrariam Sanchez. in sua summ. to. 2. lib. 7. c. 16. n. 12. D. Masfrill. decis. Sicilia 55. n. 4. Casau. decis. 77. n. 4. & n. 28. p. 3. Ofasch. decis. 126. n. 11. & 24. Card. Mantie. de coniectur. vltim. lib. 11. tit. 7. nu. 18. C. uall. summ. contra comm. q. 193. n. 2. cum alijs

infinitis quos in consulendo, & in tract. cōgerit more suo Fusar. d. q. 429. n. 18. qui dicit receptam sententiam, & iudicatu refert apud d. Franch. decis. 29. n. 3. 4. & 7.

Nec verū est secundum exemplū, quo dicebatur, qd. si relicta essent filijs mille si nuberet, & 500. filij monasterij ingrederetur, filia ista ingrediens monasterij posset consequi mille, nam cōtrariū verū est, & cōmuni, sic qd. potius 500. secundū testatoris madata petere posset, vt benè Napodan. ad consuet. si moriatur fol. 10. l. 1. C. vbi dicit receptiorē sententiā Prat. de interpr. vltim. fol. 382. n. 15. Card. Mant. de coniect. vltim. lib. 11. tit. 18. n. 27. Anto. Gabr. tit. de legat. concl. 2. Cened. qui benè loquitur q. canon. 35. n. 6. lib. 1. Menoch. conf. 169. Ruffic. ad l. cū amicus lib. 5. c. 1. n. 27. & seq. Intrig. d. subst. centur. q. 3. 62. n. 3. et 4. illustris. Tap. in d. auth. ingressivus ingressi c. 1. seq. Fusar. de subit. q. 424. nu. 26. ad qd. ego talē adducere rationē, quia quod illa nūc bato respicit publicā utilitatē, quae cōsistit in procreatione liberorū, vt in l. 1. solut. matr. qd. autem ille ingrediatur religionem est priuata utilitas, cum pro se, & se solam saluam faciat, sed publica utilitas priuatae preferenda, merito. Nec obici potest, quia mulier in grediens religionē videtur nubere, quia si hoc verū esset, sequeretur qd. legatū relictuū vxori

72. si vidua remanserit nō deberetur vxori religionē intranti, cū ex hoc nubere diceretur consequens esse falsum, quia deberet, vt per Bald. in d. l. Deo nobis col. 3. Arno. Soliloq. 33. Cren. sing. 142. quicquid contra veritatē loquatur Raynald. Corf. lib. 2. indagat. c. 23. merito, & ad tex. qui in contrariū faceret in l. 71. 76. tia si non nupserit ff. de condit. & demonst. optime respondet Cened. d. q. 35. n. 16.

77. Nec etiam absq. contradictione petratū illud, qd. si relicta essent centū filio, vel filijs si monasteriū nō intrauerit, relictuū debeat et si monasteriū alter ingrederetur, quia contrariū firmat Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 34. Didac. Couarr. lib. 1. variat. c. 19. n. 10.

In quibus casibus, & in casu nostro praesertim, testator nō videtur facere dispositio- 78. nē illā ad exclusionē monasterij, cui sua intentio primaria est, vt bona in familia cōseruentur, vel vt remaneat penes filios, quibus ipse potius debet dare, quā monasterio, vel suadendo matrimonij carnale ea intētiōe vt sua familia protēdatur, & duat, & sic nō ad illū finem, vt haeres, vel filius à religionis proposito retrorahatur, cū hoc nō cōsiderare videatur, & ideo nō est allegādū, siue in consideratione habādū arg. l. non omne ff. de statulib. l. si verba §. 1. ff. ad l. Rod. de test. notat in terminis nostris Ruin. conf. 98. n. 25. lib. 2. quē probat Fusar. de subit. q. 429. n. 25. affert

afferēs etiā *Rustie in l. cum auus c. r. lib. 5. n. 26* quibus addo *Cened d. q. 35. n. 7. vers. nec in congruū. Dec. qui latē plectitur d. conf. 159. Bapt. à Villalob. cōm. opin. lit. S. n. 118. arg. boni tex. in l. qui exceptionē ff. de condic. indebit. l. si quis nec causam ff. si cert. petat. l. nō intelligitur 3. §. 1. ff. de iuri. fisci, sciunt multū dicta per *Roman. conf. 39. Crauet. conf. 118. Nell. à S. Gemin. tract. de banis. p. 3. r. temp. q. 82. n. 3. fol. mibi 146. Paul. Leon. in l. qui Roma 9. duo fratres n. 65. de verb. oblig. & regula est, 79 quod potius mens t̄ quam verba sunt atq̄denda l. cū virtū C. de fideiō. c. intelligētia 6. & c. propterea 8. de verb. signif. l. 4. l. C. plus valet quod agitur l. i. per in dilputationib. 35. ff. de regul. iur. l. Celsus §. si fūdis ff. de cōtrab. empt. *Verall. dec. 23 n. 6. p. 2.* maxime cum mens haberi potest, ex coniecturata ipsius testatoris voluntate.**

Ad quartum respondeo, q̄ benē pcedūt 80 ibi dicta in dubio, pronō loquuntur iura, & DD. de quibus ibi at in casu nostro non sic est, qui à prolata fuerūt verba generalia, cū dictus Petrus Iacobus instituit filios illos quatuor in omnibus eius bonis ēt fideiōmissarius (quz dictio etiā stat ibi copulatinē 81 t̄ cū sapē in iure soleat ista stare, vt cē l. Paulus respondit vers. Paulus ff. de solut. docet *Pinnell. lib. 1. selecl. c. 16. n. 19. fol. 168.*) & videtur reuocata illa pmissio per illa verba generalia, iux. *reg. l. Iulianus ff. de legat. 3. & donatio 82 facta in vita cēsetur reuocata per fideiōmissum verbis generalibus (adū. Bald. in l. si litū quē habent C. famil. herisc. Angel. conf. 331. n. 3. Paris. conf. 2. n. 47. & seq. conf. 33. n. 78. lib. 3. Francis. Mantie de cōcl. vltim. lib. 7. tit. 8. n. 24. Menoch. lib. 4. presumpt. 196. n. 8. Ingrid. de substit. centur. 3. q. 74. n. 8. nam cū 83 bona fideiōmissaria dictis quatuor filiis relinquit, nihil ex dictis bonis excludit, arg. d. l. Iulianus. l. si seruis. ff. seruitus. v. b. n. et habetur in alleg. 2. §. n. 10. post dec. Reg. Salern.*

Hinc est, q̄ licet grauatus restituere hereditatē, non videtur exclusus à detractione Trebellianica, vt in tit. ff. & C. ad Trebell. ca. 83 men si erit grauatus restituere totā hereditatē, censēbitur exclusus à detractione Trebellianica, vt per iura de quibus *Anton. Corset. in tract. de Trebell. §. 2. n. 4. Alex. conf. 3. vol. 3. Gozzadini. conf. 97. n. 6. idē Alex. conf. 67. n. r. vol. 1.* qui dicit id etiā esse per dictionem integrē, pleno iure *Belton. conf. 64 n. 1. Mynard. decis. 32. p. 5. iūctis traditis per Surd. de alim. tit. 4. q. 15 n. fin. & in conf. 143. n. 19 Guid. Pap. dec. 537. Carol. de Crassi. qui alios citat. de effect. Cleric. effect. 7. n. 27 f. mibi 354.*

Nec dices, q̄ dictio illa, totam, in his casu-

bus posset operari suam generalitatē, quādo extraneus deberet restituere, & sic respectu extranei, non autē respectu filij, quia videmus in iure multa cōcessa filiis, quz extraneis dēcēgantur teste *glos. in 5. impotentium ver. filij auct. de reb. Eccl. non alien.*

84 Hinc licet annus inceptus regulariter non habeatur pro cōpleto l. nō putabam 47. l. in annos 48. ff. de condit. & demon. l. si qui legatur 51. ff. de legat. 1. id tamen in extraneo pcedit, cui si est relictiū aliquid cū r. 6. anni erit, & ipse attigisset 16. annū, nec cōpleuisset nō poterit illud relictiū petere, secus tamen fauore

85 filij l. qui filium 74 §. fabinus, et primo ff. ad Trebell. sic etiam licet pluribus cōditionibus disiunctē, vel alternatiue positis à testatore, 86 sufficere vni obtēperare, & vt sola verificetur, vt relictiū peti possit §. impossibilis, inquit, de hered. instit. cū similib. cit. ibi per *glos. ver. si separatim*, quandoq̄ tamen fauore filij cū nibus obtēperare, & vt omnes simul verificentur necesse est, vt in casu not. l. generali-ter 6. C. de instit. & substit. l. si qui ducenta. r. 4. §. item si ff. de reb. iud.

Respōdetur n. quod hæc specialia in filio 87 non in omni casu pcedere debent, cū non sint multiplicanda arg. l. in fraudē §. fin. ff. de mult. testam. sciunt quz in simili docēt *Paris. conf. 74 n. 22. vol. 3. Ioseph Mele Genitor meus in suis add. ad Ginzarill. dec. 1. n. 93 f. n.*

88 & alias sicut Trebellianica intelligitur prohibita extraneo, cū totū hereditatē grauatus sinit restituere, ista etiā filio primi grauati Corset. vbi sup. §. 1. n. 3. *Be. Reg. in l. in quartā n. 316 & ibi Paul. de Mōte Pico n. 34 ff. ad l. Falcid. Parinae. dec. 305. n. 2. Dec. cōf. 480. Molin. de primogen. lit. 1. c. 17 n. 12. Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 3. q. 1 n. 25. D. Reg. Scipio Rouit. conf. 95. n. 12. vol. 1. Vafq. de success. creat. §. 8 n. 12. Grat. conf. 17 n. 27. Anto. Gabr. lib. com. consil. 1. n. 16. Honded. qui plures refert conf. 59. n. 37. vol. 1. & alibi sēpē Cōsiliari. Paschal. de virib. patr. potest. p. 2. c. 4. n. 144. Mol. sēpē alios cum aliis conf. 14 n. 24. to. 2. & ad cōsuet. Neap. p. 2. tit. de person. in addit. ad q. 10. n. 10. tom. 2. & idē per cam dictionem, totā, induciur prohibitio, quā aequipollet expressæ prohibitioni, & aequipollentia verba eundē in operantur effectum *Ofaseb. decis. 12. Rot. diuer. decis. 267. Gemef. ad Reg. cancell. q. 11. vnde facere cōcludi pōt ex illa generalitate, quā fideiōmissaria bona dictus Petrus Iacobus filiis suis reliquit, videtur ab illis monachum in legitima instituti excludere.**

Ad quintum deniq̄ fundamentū poteris bene respondere ex dictis in nostro quinto fundamento pro fratribus adducto.

